

**ANALECTA
VETERUM POETARUM
GRAECORUM.**

EDITORE

RICH. I'R. PHIL. BRUNCK

TOM. I.

**ARGENTORATI.
IPUDIO GOTHOFR BAUER & SOCIMUM
BIBLIOPOLAS**

x omnibus antiqui ævi monumentis , quæ abolevit odiosa barbaries , vix ullum extitisse reor , quod periisse tam acerbo luctu nobis dolendum sit , quam nativi Græcorum ingenii multiplicem illum fœtum , færraginem illam Odarum , Epigrammatum , Elegiarum , aliorumque

Idylliorum , quæ passim memoriæ hominum commissa , lapidibus insculpta , aut fugitivis chartis mandata collegit olim MELEAGER Syrus. In eam poetarum , quotquot ab ultima fuerunt poetices origine usque ad suam ætatem optimi , selectos conges- sebat flores , vera que ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ conditor , quum singulos poetas singulis contulisset floribus , opus ipsum CORONÆ insig- nivit titulo. Quali hac in re judicio fuerit usus facile existi- mabit , qui poetæ ipsius elegantis & arguti reliquias legerit. Illius inductus exemplo CL. circiter post annos PHILIPPUS Theſſalonicensis , quum ad senectutem quidem jam vergeret Græcia , sed vegeta adhuc , feliciumque ingeniorum ubertate nondum effœ- ta , veteris fæporis retineret sermonem , a poetis , qui post Meleagrum vixerent , quidquid fuit in eodem genere excellentius prolatum conquisivit , iisque florum similibus distinctis insigni- bus , CORONAM alteram texuit , quæ , ut post vernos flores au- tumnalibus etiam sua constat gratia , priori illi subnecti meruit.

Has carminum collectiones si quis alicubi latitantes reperi-
ret, næ ille quantivis pretii thesaurum nanciseretur. In iis in-
tegra legerentur Idyllia nobilissimorum fingendū & dicendi arti-
ficio poētarum, quos mirata est & in deliciis habuit omnis an-
tiquitas, quorumque cum ob veterem famam veneramur nomina,
tum ob pauca quæ supersunt fragmenta, quæ partim majori vel
minori diligentia collecta, partim adhuc in veterum philologo-
rum & grammaticorum scriptis sparsa, deperditorum magis ac-
cendunt desiderium, quam æstimandi, quanti sit illa jactura,
modum suppeditant. Mythologie, historiæ, geographiæ, sacris
profanisque antiquis ritibus quam splendidam illæ lucerent fa-
cem! quam multa ibi scitu digna & jucunda de artibus, quæ
tanto studio tantaque cum laude apud veteres exculte, de iis,
quæ ad ipsarum artium & artificum notitiam spectant, repe-
rirerentur! Græcæ linguae, cui cum Musis eadem est origo, qua
sola illæ cantare amarunt, &, ut divas decet, cecinere, cu-
jus e deplorando naufragio collectæ tabulæ paucas veteris gaza
servarunt divitias, quam late extenderent fines illæ CORONÆ!

His recentiores Græci, si sua novissent bona, contenti fu-
issent: assidue lectitata hæc carmina, nocturna versata ma-
nu, versata diurna, sapiendi & scribendi, quem a natura
elucti veteres arte expolierant modum fitissent. Sed ita
comparatum est humanum ingenium, ut optimarum rerum
fatietate defatigetur, unde fit artes necessitatis vi quadam
crescere aut decrescere semper, & ad summum fatigium
evectas ibi non diu posse consistere. Quingentis & amplius
post Philippum annis, sub finem scilicet VI. seculi, no-
vorum poetarum carmina collegit AGATHIAS. Hæc, si cum
illis prioribus conferantur, parvi facienda, majori tamen in
pretio suis habita inde manifestum est, quod e sola Agathiæ
collectione plura ætatem tulerint, quam e duabus Coronis, quæ
tamen singulæ poetarum & carminum numero illam superabant.
Id vero nemini mirum accidere debet. Temporunt mutata con-

ditione, mutata etiam ingenia. Qui Agathiae ævo hominum erat statu quantum ab illo diversus sit, quo a quis legibus utentes Græci liberi plerique vivebant, ex historia fatis notum; neque praesentis mei instituti est in multiplices inquirere causas, quarum impressione recentior illa ætas, ut a veterum in plurimis alius dignitate & præstantia degeneraverat, sic in artibus a veri & recti iudicio & sensu plane desciverat. Sermo præterea multa infectus erat corruptela e Romanorum, & quam maxime Barbarorum commercio, paucique, nili qui forte se totos grammaticis addixerant studiis, adeo reperiebantur eruditæ, ut veteres poëtas, Lyricos præsertim, intelligerent, unde etiam factum, ut non magno post intervallo poetæ quoque, quorum molliori limite curierent carmina, non amplius ipsi vulgo legerentur, sed eorum interpretationes politicis versibus aut soluta oratione expressæ, quales deperditorum poematum *μεταφράσεις* aliquot etiamnunc extant.

Ex his facile intelligitur, sèculo VII. paucos habuisse lectors neglectasque jacuisse veteres illas Coronas, quarum quum nova non amplius describerentur exemplaria, magis autem magisque in dies petirent antiqua, variis casibus, inter quos nullus dubito, quin primo loco ponenda sit pia illa quorundam *αγελησία*, que veteres poetæ in amores lusissent, eorum memoriam abolere studentium, intercidissent ille penitus, ni consilium cepisset nescio quis pro ævi, quo vixit, modo doctus, CONSTANTINUS CEPHALAS, novæ condendæ Anthologiæ. Is e tribus supra memoratis collectionibus ea delibavit, quæ supra hominum sue ætatis captum non essent, iisque placere possent; unde fere factum, ut, quo antiquiores essent meliorisque notæ poëtæ, eo pauciora ex illorum carminibus feligeret, sicutque in suam Anthologiam e Meleagri & Philippi Coronis non pauca, at ex Agathiae collectione multo plura contribuerit. Constantinum illum circa medium sèculum X. vixisse verisimile est. E poëtarum, qui post Agathiam extitere, infelici proventu,

carminibus aliquot novam suam collectionem adauxit, inter quæ sunt pauca illa Imperatoris Leonis Sapientis, unde Constantini colligitur ætas. Huic homini vitio ne alii laudi vertendum sit hoc consilium dubius hæreo. Istud videtur certissimum, nova hac Anthologia in eorum manus tradita, qui poëticen studio aliquo excolebant, antiquorum memoriam paulo post fuisse penitus obliteratam, quod si absque Constantini sedulitate etiam accidere debuit, gratiæ illi debentur maximæ, quod Meleagi & Philippi Coronarum partem aliquam ab integratu servarit. Non alia epigrammatum collectione quinque fere sæculis usi sunt litterati homines. Ex illa tot decerpta fragmenta, quæ Suidas in lexico suo protulit, e quibus plurimorum diu latuit sedes, quum in vulgata Anthologia non reperirentur carmina, ad quæ pertinerent.

Quid autem ineunte sæculo XIV. MAXIMUM PLANUDEM, monachum Constantinopolitanum, eo induxit, ut Cephalæ collectionem interpolaret, nondum ad liquidum perductum est. Quæ propensiiori, quam par erat, benignitate de hoc homine prædicat, vitæ quod sectatus est institutum laudandi, ut credo, studio, Josephoque Scaligero obloquendi, quæque de illius consilio perquam eleganti stilo tradit in libro de Epigrammate *Fr. Vavassor*, pleraque a vero longissime sunt remota. Obscœna resecandi consilium in homine illius professionis culpandum non fuisset. Sed tenuis circa Anthologiam suscipiendo laboris hanc Planudi causam fuisse non arbitror. Multa quidem reliquit, sed non tam pudoris quam compendii habita ratione; quod verissimum esse dupli ex argomento palam est. Brevitati studuit præfertim, Cephalæque volumen ad minorem redigere molem voluit: ideo epigrammata dedicatoria permulta summae elegantiae, eaque valde pudica omisit: tum ex obscoenorum acervo non pauca quedam tulit, quæ si cum relictis compararentur, flagitiæ & turpitudinis palmam sibi vindicant. Integrum amatoriorum carminum consarcinavit librum, in quo, ut ma-

nifestum deprehenditur illud brevitatis studium nullo directum judicio, ita non adeo perspicua sunt illius verecundiz, cuius nomine tantis c̄ſſertur laudibus, indicia. Nam quod ad prius attinet, si in hoc monacho fuisset aliquis elegantiae sensus, quem se certis quibusdam arctasset limitibus, spatium, quod sibi præfinicerat, Meleagri, Philodemi, aliorumque similis venæ poetarum carminibus amatoriis implere poterat, quibus non magis pudicæ sunt Agathiae, Pauli, Macedonii, aliorumque hujus farinæ, quas prætulit quisquiliæ. Alterum autem, quod dixi, non minus verum esse sciunt, quibus lecta & probe intellecta septimi illius Anthologiæ libri carmina omnia. In eo sicubi se verecundum ostendit monachus, ne sinceram quidem ullaque reprehensione admixtam laudem apud justos rerum estimatores referre potest. Nam nonne satius fuisset, ubi minus castum occurrebat carmen, quale illi visum est Rufini Epigr. II. illud omnino præterire, quam ultimum assumere distichon a præcedentibus seclusum & interpolatum, ita ut nullum in eo lumen fulgeat, nihilque præter inanem verborum sonitum remanserit? Non deerat profecto materia, cuius delectu distichi illius jacturam rependeret. Idem statuendum est de carminibus non paucis, quale est Stratoni Epigr. XCVI. in quibus arguti sensus concinno & profluenti rhythmo, elegantibus verbis expressi, quos ille ineptis sententiis elumbi conclusis versu permutavit. Illa fani quis judicii omisisset, qui præsertim non omnia, sed e multis selecta, dare constituisse.

At præter manifestam illam voluntatem Cephalæ Anthologiam in angustum cogendi, aliud fuit ei adhuc propositum, scilicet epigrammatum mutandi ordinem, & illa disponendi ad modum, qui collectaneorum & *χειρομαθειῶν* conditoribus probatus, a talium operum indole & natura non plane abhorret, sed integrorum carminum in collectione si adhibeat, nihil illo evocitari poterat inceptius. Finis enim legentibus propositus est eruditio cum oblectatione, quem non facile assequetur,

qui Planudeam Anthologiam in manus sumserit. Tardiosum est tot ejusdem argumenti carmina continua serie legere, & ex illa per capita & locos communes dispositione fit, ut, qui varietate refertus & reparatus fuisset animus, fatigata & fastidio earundem sententiarum, quas pene similia consequuntur verba, fatigatur. Tum discepti per omnes libri partes poetæ non jam singuli cognoscuntur. Cunctis non idem est stilus, suus cuique color: aliis alia placuerunt argumenta; quidam in uno alterove, quidam in pluribus, pauci in omnibus se exercuerunt. Quam sibi & aliis similes aut dilimiles, quantum & qua in parte singuli excellant, animadvertisse non jucundum est modo, sed in hoc non minima est hujus lectionis utilitas. Denique sic commixta sunt carmina, novis cum veteribus confusis, ut si plures in idem argumentum luserint poetæ, pejora sape, utpote recensionis avi, priora legas; ut quid quisque primus excogitaverit, quid sibi imitandum juniorum sumferint, non dignoscas, nec proinde observare pollis, quæ fuerint peculiarii artificii, quod in epigrammate obtinet, incrementa, ingeniorum & linguæ gradus, seriem velut historicam rerum ipsarum, quæ in epigrammatis tractatæ, quorum omnium observatione neglecta, qui semel tantum Anthologiam illam legerit, nec multiplici studio eam in omnes versaverit partes, præter verba, quæ tanti nosse non est, nihil fere didicerit.

Planudem nihil aliud habuisse in animo, quam breviarium epigrammatum in capita per locos communes digerere, mihi persuasum est, quæ quum unico ex libro, Cephalæ collectio-ne, excerpserit, ne diligentiae quidem laus ei contribuenda est. Par ea sicut in hoc homine doctrinæ & ingenio, quibus illum carere potuisse, tanquam non necessariis ad istud opus subsidiis, miro sane judicio asserit Fr. Vavassor. Carmina hic animadver-tet lector non pauca, quæ vulgo vel in fine, vel media sui parte mutila circumferebantur non aliam ob causam, quam quia monachus, quum ea e libro parum emendato describeret,

omnia, quæ legendi difficultate festinanti moram injiciebant, prætermittebat, consutis hiuncis & incohærentibus distichis, cuius rei insigne exemplum est in Philodemi epigr. XVIII. At seduli & diligenter hominis fuisset alia conquirere & conferre exemplaria, quoium tum in urbe non adeo magna penuria esse debuit

Toto hoc male feriati monachi consilio nihil litteris & posteritati damnosius esse potuit. Quod enim multis aliis scriptoribus contigerat, quorum opera sic fuerant in epitomen redacta, ut ipsa negligerentur & interciderent, breviaria vero, librariis emptoribusque compendium lucri facientibus, describerentur, & in manus hominum tradarentur, id Cephalæ collectioni epigrammatum accidit. Penitus illius oblitterata fuit memoria, nec tribus integris sæculis quisquam de illa fando audivit.

Lateret adhuc incognita, ni suæ ætatis eruditorum principem, cuique parem vix sequentes tulere, CLAUDIUM DE SAUMAISE, superioris sæculi anni VI. circa finem fortuna Ileydelbergam adduxisset. Ibi tres annos moratus est, viisque adolescentiam ingressus, sed jam tum incredibili doctrina instructus, codices optimos, quos servabat Serenissimorum Palatinorum Principum Electorum Bibliotheca, non multis post annis, magno rei litterari r̄ damno, Germaniæ erepta, curiose & assidue tractavit, indefessoque labore collatis cum illis veterum operibus editis, que inedita erant, descriptis, eruditionis antiquæ largissimas collegit opes, e quarum thesauro tot postea variis in operibus depromplit auctorum illustrationes & emendationes. Omnia, quum excuteret solertissimus adolescens, in veteres incidit membranas, quas quidem ante eum attigerant viri aliquot docti, sed supine, & non eo, quo par erat, studio investigaverant & perscrutati fuerant, ita ut, licet cognosceretur græca in iis haberi epigrammata, non satis tamen perspectum esset, quantum ab editis cum numero, tum singulorum integris

tate different. Salmasio nostro reservatum erat, ut pretiosissimas illas veteris ævi reliquias e tenebris erueret, hocque incremento rem litterariam bearet, qui diligenter exolutis his membranis, quum primum comperisset veterem illam ibi contineri Anthologiam, cuius summam fecerat Planudes, omnia sedulo, quæ edita erant, ad exemplar editionis Wechelianæ anni MDC. contulit, cuius in oris varietates membranarum adnotavit, quæcunque autem essent anecdota, separatis descripsit in chartis, e quibus orta est ANTHOLOGIA illa INEDITA, quæ solius CLAUDIO SALMASII studio debetur, quo nomine summo Viro immortales gratiae habendæ sunt.

Non his Salmasius solus frui voluit, sed reperti thesauri excellentes tum eruditione viros liberaliter participes fecit. Ille est paucorum apographorum ex ipsius schedis descriptorum origo, fons hic unicus. Ex illis longo temporis intervallo alia derivata *æ:riyqæcæ* plurima, in quorum plerisque multæ mendæ, multæ corruptæ, quales scribarum aut ignorantia aut prava corrigendi scđilitas invehece solet. Prioribus autem non eadem omnibus insunt, nec eodem ordine: alia aliis uberiora, prout variis temporibus a Salmasio communicatum fuit exemplar, quod habebat in manibus, & assiduo studio in dies ornabat magis. Horum quum quadam in Bibliothecas publicas migrarint, eo facilior fuit eruditis ad ineditam illam Anthologiam aditus. Apographum, quod descripsit *Fr. Guietus*, unus e primis, quocum communicatæ fuerunt Salmasianæ schedæ, cuiusque notitiam dedit *Jo. Boivin*, Academie Parisiensis Actorum Tomo II, ex quo Bibliothecæ Regiæ fuit illatum, multorum editorum cum nostratum, tum peregrinorum manibus versatum fuit, & ex illo plurima propagata *ævrlqæcæ*. Sunt autem ista omnia minus integra. Nam præterquam quod hinc inde carmina desunt aliquot, & in fine plurima, quæ in autographum, cuius copiam Guieto fecit, nondum retulerat Salmasius, illius festinatione & inconsiderantia factum est, ut, quum duo simul

vertiflet folia , primo disticho epigrammatis Stratonis LXVII. duo ultima disticha subjunxerit epigrammatis ejusdem poete LXXVII. unde multis lectum carmen *ad iudicium* , quod profecto qui voluerunt interpretari , ludibrium debent , & que media interjacent carmina XII. præter illorum alterius finem , alterius initium , omiserit . Ilæc eruditissimo *Jo. Bouvin* , quem in Academicorum confessu elegantem illam legeret commentationem , incompta erant , de quibus non ita multo post certior factus est ex integroris codicis comparatione , quem e Bibliotheca Amplissimi *BCKERII* illi commodavit *BERNARDUS DE LA MONNOYE* , cui quum rescriberet die 26. Julii anni 1708. hoc de illis codicibus interposuit judicium : “Le manuscrit de M. Bouvier est beaucoup plus riche que celui du Roi en epigrammes obscenes , il en contient pour le moins une trentaine de plus , *divitias miseras !* il a encor de plus tout ce qui est contenu dans les derniers feuillets , à commencer par la page 185. , Buheriano illo apographo , quo usus fui , cujusque mox notitiam dabo , quædam alia extare adhuc integriora certum est . Nam epigrammata aliquot vulgavit , quæ in eo non leguntur , Vir eximius *JAC. PHIL. D'ORVILLE* , & alia ante cum vulgarerat aliquot ipse Salmatus .

Ad archetypum codicem siepe provocatum fuit , eruditiorumque multi , quum carmina hæc tractarent , membranas illas olim Palatinas , nunc Vaticanas crepuere : at paucissimis pernotuisse reor , quænam in eis habentur , quibus insignita titulis , quo ordine descripta . Idcirco de litterari.e histori e studiolis bene meritum me confido , si clenchum , seu indicem eorum , quæ codex ille continet , ut in ipsius fronte scriptus est , hic exhibuero .

Tuðe ῥεσιν ἐν τῇδε βίθην τῶν ἐπιγραμμάτων.

I. Νόννος πυητὴ Ηλεύθερος ἐκφεύγεις τῷ κατὸν Ιωάννην σύγιε τύποις.

- II. Παύλης ποιητής Σιλεντικερία Κύριος ἔκφραστις εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, εἴτε τὸν αὐγίαν Σοφίαν.
- III. Συλλογαὶ ἐπιγραμμέτων χρησιμοκῶν εἰς τε ναός, καὶ εἰκόνας, καὶ εἰς διέθερα ἀντεκόμαθαι.
- IV. Χριστοῦ παιδία ἔκφραστι; τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γεννήσιον τῷ ἐπιστρέψαμέντοι Ζεῦς πτερύ.
- V. Μελεάζυρ τοῦτο Πατέρας ἡ θεῖα Θεοτοκία διασέβων ἐπιγραμμάτων.
- VI. Φιλέππη ποιητὴ Θεοτακονικίας σέφενθε ὄμοιαν καὶ οἰαφέσιαν ἐπιγραμμάτων.
- VII. Αγαθία Σχολικεῖς Αστικῆς Μυσικῆς συλλογὴ νόμου ἐτις οαμμάτων ἐκτεῖναν ἐν ΚΙΙ. πρὸς Θεόδηρον Δεκάεσίων τὸν Κοσμᾶ.
- (VIII.) ἕτοι δὲ ἢ τέλειος ἐπιγραμμάτων, πάγιον διαιρεσίς, ἔτος.
- α'. μὲν ἢ τῶν χριστιανῶν.
- β'. δὲ Χριστοῦ περέχει τῷ Θησαίᾳ κ. τ. λ.
- * γ'. διὰ ἀρέτην ηντοστοι, τὴν τῶν ἐβασικῶν ἐπιγραμμάτων ὑπόθεσιν.
- * δ'. τῶν αναθηματικῶν.
- * ε'. ἢ τῶν ἐπιλυματικῶν.
- * ζ'. ἢ τῶν ἐπαθετικῶν.
- ζ'. ἢ τῶν περιεπινυῶν.
- * η'. ἢ τῶν σκωτικῶν καὶ διαθόρων.
- * θ'. ἢ τῶν Στρατωνθεοτοκίας Σερπίαν.
- * ι'. διαθέρων μέτρων διέθερα ἐπιγράμματα.
- ια'. ἀριθμητικὴ καὶ γριφώδη σύμμετολα.
- ιβ'. Ιωάννης Γραμματικῆς Γάζης ἔκφραστις τῇ κοσμικῇ πίνακι θεοτοκίας.
- * ιγ'. Σύριγξ θεοπρίτης, καὶ Πτέρυγες Σιμμία, Δωσιάδης Βινούς.
- * ιδ'. Βιστανίνης Ωνος καὶ Πίλεκυς.
- ιε'. Ανακρέονθεοτοκίας Τηνίς συμποσιακὴ ἡμίαρμεα, καὶ Ανακρέονθεοτοκία, καὶ τρίμελες. τῷ ἀγίᾳ Γρηγορίᾳ τῇ Θεολόγῳ ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογεὶ διάθεσοροι, ἐν αἷς καὶ τῷ Αρεθ... καὶ Λατασσία, καὶ Ιγνασία, καὶ Κωνσταντ... καὶ Θεοφράντος κείνης ἐπιγράμματα.
- * ιγ'. Ακίθηρος Ρήγορος ἐπιτολαῖ τινες.
- * ιζ'. Αριστούλως Βίος.

In hunc indicem quædam animadvertisse juvat.

Iis sectionibus, quibus asteriscum apposui, constat codex
si pe mihi laudatus Bibliothecæ Buherianæ, in quo tamen po-
ématia ipsa sectionum n' & i', quia jam edita erant, non tue-
re descripta, sed in illa scholiorum pars tantum. Alciphronis
epistolæ numero sunt VIII. quæ in Bergleri editione libri III.
initio extant : harum ultima in codice mutila est. Aristotelis
vitam edidit Menagius in notis ad Diogenem Laertium.

Inspecto hoc indice mirabitur quis forsan elegantissimi &
cultissimi ingenii virum, terisque & acris judicii Amplissimum
Buherium Meleagri & Philippi Coronas neglexisse, meliorique
illius thesauri parte peculum suum non auxisse. At nemini
fraudi esse debent elenchi illius tituli V. & VI. ut in eam addu-
catur opinionem, veteribus in membranis integras haberi de-
cantatas illas cæminum collectiones. Præter procœmia singulis
præposita nihil earum amplius superest. Male autem istorum
titulorum concepta verba, in quibus non ΣΤΕΦΑΝΟΣ, sed
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ scribi debuisset. Procœmia illa,
quum a Fr. Vavassore, qui ea Menagio accepta tulerat, edita
fuissent, recte Buherius omisit.

Idem de sequentis sectionis titulo ferendum judicium.
Non enim Agathie novorum epigrammatum collectio in mem-
branis reperitur, sed illius tantum in eam præfatio. Quæ vero
post illam descripta sunt, partim a Constantino Cephala, par-
tim ab aliis conquinta & collecta fuerunt. Præfationem Aga-
thie, cuius excerpta solummodo, eaque parum emendata,
vulgavit Fr. Vavassor, dolce integrum in Buheriano codice non
extare. Ex illis autem exceptis I quæ ista, que tanquam Aga-
thie Anthologia proponuntur, longe ab illa, quam concinna-
verat, diversa esse. Nova enim collegerat epigrammata, id est
poetarum, qui maxime sua ætate & post Philippum vixerant:
at vero in istis quæ habemus amatoriis, anathematicis, sepul-
chralibus, & ad ingenii ostentationem factis, multa sunt poe-

tarum antiquorum, immo vetustissimorum, quæ e Philippi & Meleagri Coronis excerpta sunt, in quo versatam fuisse scimus Constantini Cephalæ importunam & exitiosam sedulitatem. Ideo quæ male in hoc elenco conjuncta erant separavi, numerumque, qui in collice adscriptus nou. est, .VII.) suo loco posui.

Ego, qui Romani non adii, membranas ipsas non inspexi; at ita, ut dixi, rem sc̄ habere cum aliis ex argumentis certus sum, tum e testimonio Leonis Allatii, Pontificiae Bibliothecæ Praefecti, qui Palatinos libros Heydelberga Romanam transferri curavit, & codicem hunc non incuriosè tractavit. Is autem de eo in Liatribe de Patria Homeri p. 249. sic verba facit: “In manuscripto antiquissimo, qui e Palatina in Vaticananam Bibliothecam allatus est, in quo Corona Meleagri, Philippi, & Agathire sylloge epigrammatum græcorum a Constantino Cephalæ in capita secundum materiam reducta, hoc &c., Luce igitur Holsteino non habenda fides, referenti extare in Francisci Cardinalis Barberini Bibliotheca MELEAGRI ΣΤΕΦΑΝΟΝ. Codicem illum Barberinianum e Palatino derivatum fuisse, extra controversiam possum est: ubinam vero & a quo scriptus fuerit, non liquet. Evidem suspicor ipsius Holstenii manu exaratum fuisse, qui, dum Parisiis versabatur, Salinasiani apographi facile copiam habere potuit, hujusque cimelii dono gratiam illum patroni sui, Cardinalis Barberini, iniisse, cuius Bibliothecæ curam habuit, antequam Vaticanæ præficeretur. Hoc non uno ex argumento mihi videtur verissimum. Alias fieri posse, ut, quum e Palatinis libris, qui, claves tenente Urbano VIII. Romanum advecti fuerunt, omnium pretiosissimus e' t' epigrammatum ille codex, cui unico rerum ed. IX tempus percerat, hujus *ερμηνία* in partem venire voluerit Fr. Barberinus, vir litterarum studiis, eruditiorumque, quibus impense favebat, commercio exultissimus: nec defuere, qui Pontificis fratri sibi suscep̄tæ hac de re voluntati sub̄servirent.

Quæ tertio loco occurrit epigrammatum res Christianas

spectantium sylloge, utrum omnino eadem sit cum ea, quæ infra in Cephalæ collectaneis primo loco conspicitur, an diversa, dicere nequeo. Christianica illa, quin Salmasius descriperit, dubitare non licet, quæ, ut secum cōmunicaret, flagitabat Jos. Scaliger epistola ad illum scripta mense decembri anni 1607. “utinam *Xριστιανοί* α, quæ sunt ανέκδοτα, nobis „aliquando mittas.” Misile Salmasium verisimile est, ut & ex illo habuisse Scaligerum Joannis Gazensis Ecphras' n, quam sequenti epistola se optare significat, quamque e Scaligeri bibliotheca vulgavit Jānus Rutgerius Var. Lect. p. 95. Hanc, prout jam editam, in Buheriano codice omissam non miror: de Christianicis fecus sentio, quæ omnia, an vulgata sint ignoro. Ex his procul dubio depromptum est Agathiae epigr. XXVIII.

In Cephalæ collectaneorum parte, quæ inscripta est ἡ τῶν προτερεωτῶν, fieri potest nihil occurrere, quod Planudes omiserit, & hanc esse causam, cur describendi tedium superfoderit Salmasius. Enimvero in vulgaris Anthologiæ Libri II. capite, cui titulum fecit monachus Συμαντίνας Αγιόσματα, hujus generis sunt carmina bene multa. Sed αριθμηταὶ καὶ γραφῶν εὑρετικα descripterat, quæ in Buheriano codice omissa, quia priora edita fuerant a Meziriaco, & γρίφος vulgaverat in fratrum Guijoniorum vitis PHILIBERTUS DE LA MARE, qui non parvam a nobis, qui Davi sumus, non Oedipi, gratiam iniisset, si sciris istis litteras Joannis Lacurnæ subjunxit, quibus eos. pauca exceptis, enodavit, quasque sibi scriptas Salmasio misit Jac. Guijonius, cujus hac de re lectu digna est Epistola XI. in vero in his libris omnia habeantur problemata & ænigmata, quibus constat hæc codicis sectio, & an satis e chirographi Salmasiani fide edita fuerint, dicere nequeo. Vellem profecto apographum ex illo derivatum habuisse, quo factus iussem certior, quænam e problematibus Metiodori sint, quæjam aliorum auctorum, quod ad singula carmina notare omitit Meziriacus.

Constantini collectaneorum pars nona est *in r̄m Στράτων* & *Σεργίανη*. Epigrammata ita, que omnia sunt in puerorum amores, pleraque e Meleagri & Philippi Grononis petita, additis suis multis, collegit Strato, de quo nihil aliud competitum habeo, quam Diogene Laertio, qui illius meminit, aetate fuisse priorem. Partem hanc, quod integrum ediderim, apud cordatos & hinc erat castitatis viros nullius excusationis indigere me reor. Scio quale circa hanc olim consilium Salmatio dederit Scaliger, cuius epistolam adest lector CCXLV. Ab his prætextatis nihil publicis moribus timendum est, quorum corruptelam non augebunt duodecim circiter pathicissima quidem, sed *græca* carmina, de quibus legendis non cogitabunt adolescentes nostri, nisi quos forte Salmatio pares haec artas tulerit. Hos assidua studia, & cum doctrina Musisque commercium tutos a libidine præstabunt. Præterea, ne quidquam refecarem, duæ me aliæ impulerunt causæ. Non hoc quo vivimus ævo tam verecundi sumus, nec tam facile nobis, quam patribus nostris, rubor offunditur. Horum enim εξηρίσων quedam in libris non ita pridem vulgatis paßim jam occurront, & quin, absque mea opera, cætera etiam pro nata occasione depromenda fuissent, nullus dubito. Tum, ut ingenue sententiam meam prositear, iis non magis carere liberalibus studiis deditos debere arbitror, quam obſcenis illis Catulli, Martialis, Aufonii, Apuleji, aliorumque, quorum ita contemptæ jacent editiones, quas *purgatius* vocant, ut eas de trivio tollere, nedum unius allis emere, nemo sanior & elegantior velit.

Integrali græcorum epigrammatum editionem molitus fuisse, saepiusque promisso Salmatio, neminem eorum latet, qui ejus opera evolverint. Cur autem præclarus hic labor, cui, quæ forte defuissent, non erant tanti, quin publica luce dignissimus haberetur, in eam prolatus non fuerit, quum vulgo non sit notum, id lectorem docebo disertissimis *Pluriberti de la Mare* in Salmatii vita inedita verbis.

“Ex omnibus Salmassi lucubrationibus, nulla magis illum
„exercuit, quam veteres illae græcanicæ antiquitatis vel quip;
„Epigrammata dico. Thesaurum quippe hunc nactus semel Sal-
„masius nunquam e manibus dimisit: sed per solendo & illu-
„strando, nullum pene vacuum ab ejus lectione dem abire
„paticebatur, quo in ea aliquid non adnotaret, certus extare
„nullibi vetustius antiquitatis græcanicæ monumentum. Auctor
„primum Salmatio fuerat Scaliger, ut, si hæc ep'grammata
„vulgaret . . . Sed Salmasium minime prævertebat Scaliger,
„& jam uberem commentandi materiam paraverat, quum a
„Fœderatis Belgicæ Ordinibus Leydam vocatus est. Quo tem-
„pore Leidenibus typographis absque versione latina opus illud
„vulgare renuentibus, & Salmatio circa alia occupato, obtulit
„se Henricus Valelius, vir græce latineque doctus, qui tantam
„in se provinciam reciperet. Salmasius quidem, nisi intra men-
„ses aliquot otii sibi satis esset, ut horum epigrammatum edi-
„tioni vacare posset, totam hujus rei curam simul & gratiam
„transmissorum se in Valelium promiserat. Sed ut postea id esse
„Valelio consilii cognovit, ut proprium nomen operi præfige-
„ret, Salmasius, qui & apographum sedulo & diligenter re-
„co[n]sumit, & ubiores in illud notas obtulerat, tum ad Sa-
„lmasiem Bochartum conversus est, qui & græca latine ver-
„teri, & editonis curam sibi assunxit. Quod tamen frustra
„fuit, seu Bocharto arduum illud, quod poitea edidit, sacræ
„Geographiae opus meditante; seu quod vertendi, illustrandi,
„publicandique illius thesauri gloria Joannem Baptistam Lan-
„tinum, Senatorem Divonensem, maneret, qui una mecum
„supremæ Claudi Salmasii, Claudi, cuius vitam scribimus, filii
„voluntatis curator, & librariæ illius suæ electissis hæres institu-
„tus, hanc libri curam imposuit, qua, ut spero, brevi, & ma-
„gnæ rei litterariæ hono defungetur.”

Qui harum Salmasii & Lantini lucubrationum casus postea
extiterint, in quas devolute manus, & apud quos serventur.

ut resciscam, operam propediem dabo, nec, si potis est tam longo situ obsitas litterariorum rei reddere, in eo studium meum deerit. Quae aliae promissæ fuerunt editiones, quum de iis nihil novi quod dicam habeam, fileto. Longam prefationem longum esse malum experto me nemo scit melius. Ideo absolutam Anthologie historiani instaurare nolui: que ab aliis accurate tradita fuissent aut omisi, aut attigi quam potui levissime; si que erant obscuriora, iis facem præferre conatus sum. Nec enumerandis Planudeæ editionibus, quarum notitia e bibliographis petenda, lectorem obtundam; de hac, quam adornavi, paucis dicam.

Quum cam exorsus sum, abundabam otio, cuius si non diurniorem usuram mihi usurpandam esse præscivissem, ab hac cogitatione avertissem animum, aut in aliud distulisset tempus. Quod enim intra secundum annum absolvi debuerat opus, fere ad sextum protractum est: nec, quod facile apparerit, is fuit moræ fructus, quem saepè alias ferre solet, ut, quo meditationis cura, eo perfectior evadat labor. Nam cur hicce saepius intermitteretur, quæ extiterunt causæ, eæ ab his studiis avocatum, aliisque gravioribus districtum sollicitudinibus diu detinuerunt. Una tamen ex iis nanciscendi subsidii occasionem dedit, cuius ope non spernendas emendationes aliquot proposui, adjutoremque obtulit studiū, quod in hanc editionem impendendum supererat. Nam quum me **CELSISSIMUS ALRELIENSIS DUX** procuratorem negotiorum suorum Vindobonæ constituisse, illucque sub autumni anni MDCCLXXII. initium profectus fuisset, qui se mihi comitem itinerarys adjunxerat *Jo. Laur. Bleßig.* verbi divini apud Augustanæ Confessioni addictos in hac civitate Minister, codices Ms. Cæsareæ Bibliothecæ aliquot in meam gratiam contulit cum formis expressis libris, e quibus, quæ horsum spectant, eorum memini in lectionibus ad Theocritum & Moschum. Quum autem mense Mayo sequentis anni Galliam remeans Göttingam divertissem,

diyertissim, ibique dies aliquot moratus summa cum voluptate celeberrimam studii doctrinaque florentissimam Germaniae Academiam viserem, forte fortuna in litteratissimum juvenem incidi, *Jo. Gottlob Schneider*, de cuius ingenio præcepta mihi jam tum erat opinio, delato paulo ante in manus meas libello, quo epigrammata quædam græca tractaverat. Illi, quum videndi multa & noscendi flagraret cupiditate, facile persuasi, ut spes suas suaque studia in hanc urbem transferret, ubi tres integros annos commoratus plurima diligentia eruditionisque edidit specimina, quibus non is habitus honor, non ea decreta præmia, quæ, si res in meum arbitrium venisset, consecuta fuissent.

Tertii ab inchoata hac editione anni initio alterum mihi Parisios iter suscipiendum fuit, unde sub auspicio felicissimi hujus regni domum me reducem exercuere aliae ex aliis enate curæ. Jam vero in eo eram, ut abruptum resumerem hoc studium, sed ecce brumæ tempore, quum gelu omnia constricta essent, intempesta nocte subito incendio arsere meæ ædes, quo conflagrarent & tectum fere omne, & conclavis, in quo dormiebam, lacunaria. Flammæ fulgore, crepitantium tignorum fratre, decidentium tegularum & titionum sonitu tota excitata erat longe vicinia, nequidem quisquam in ædibus meis senserat malum, viaque fores fenestrasque pulsantium clamor altum famulorum meorum soporem excuslit. Mox tumultu tota personuit urbs, opemque ferentium concursu facto, machinis & magna vi aquæ, summa civium alacritate & industria, eaque disciplina, qua nobilitatæ hujuscæ civitatis constitutiones, sequalitera hora restinctum fuit incendium. Sed interea, dum quoisque grallaretur, præsentiri non poterat, raptim e summis ædibus convulsata & ablata omnia, quæ sursum deorsum versata, in acervos, prout fors tulit, congesta fuere, nec fieri potuit, quin diutissime res meæ in summa confusione & perturbatione jacerent. Ipse etiam dum fabrūm opera incendii damnna repararentur, ædibus meis profugus ad amici hospitium

( )

diverti, a quo benigne exceptus sexto post mense postliminio domum redii. Ad exitum properanti mihi, nec de me quidquam ambitiosius prædicare cupienti, quod lectoris nosse non interfit, ista narrare eo magis visum est necessarium, quo minus opellam hanc dignam esse sentio, quam quis existimet integrum quinquennii assiduo labore exultam fuisse.

Non aliis mihi fuit animus, quam Græca Epigrammata, quantum poteram, *omnia, integra, & emendata*, edere. His quædam diversi quidem generis, ab Anthologia tamen non alieni, adjunxi, qualia sunt Theoeriti, Bionis & Moschi Bucolica variaque Idyllia, Anacreontia & Lyrica quædam, Callimachi, Cleanthis & Procli Hymni, fragmentaque aliorum aliquot poetarum, quorum *integra carmina* in Meleagri collectione olin lecta fuisse certum est. Quæ desideratissimæ illius coronæ temporum invidia & hominum socordia periere, eorum aliquatenus resarcendum erat damnum; & plura addidisse, ni, serius suscepto hoc consilio, accuratiorem poeticorum fragmentorum investigationem exclusissent temporum angustiæ. Nam ista ut inferrem cogitavi & decrevi primum, postquam tardius ad me pervenit Theocriti editio nuper e prelo Oxoniensi emissa. Librum ut accepi, confestim oculis avide perlustravi, quumque extrema in mole thesaurum variarum lectionum conspexisse, his ad examen revocatis, cumque edito textu collatis, parum abfuit, quin editori subirascerer, quod tam præclaris subsidiis instructus Theocritum nobis recudisset nihilo sinceriores purioresque, quam antea fuerat lectus, gratiamque ab antiquarum venerum studiosis initurum me speravi, si eis Theocritum in manus traderem emendatum, nitido exp̄sum typo, quem viæ & ambulationis comitem facile secum portarent, & cum voluptate legerent. De aliis admonuit Theocritus, quo recepto, facile se insinuarunt quoque fors hujus confortii participes obtulit. Paucis, inter quos ut censem, quam parum dignus sim, & mecum agnosco & ingenue fateor, da-

tum est, ut, quam in se receperint operam, primo molimine perfectam numerisque suis absolutam e manibus dimittant. De Theocrito non cogitassem quidem, si mihi exploratum fuisset criticorum hujus ætatis principem, virum ingenii & doctrinæ laude celeberrimum, quo fibret, omnesque super alias eminet Academiæ Lugduno-Batavæ studium, LUDOVICUM CASPARUM VALCKENAER, venusti illius poëtæ editionem parare, cuius speciminis loco prodiere nuper selecta quædam Idyllia. Immo, ut ab expertis accepi in hoc viro non magis suspiciendam admirandamque esse raram eruditionem, quam omni amoris affectu dignam humanitatem, comitatem, morumque suavitatem, quæ, præter illa nobis communia, subsidia habui, ultro & lubens ei obtulisse.

Carminum, quæ in his Analectis leguntur, pars non exigua, pudore intercedente, nullo pacto verti debuit. Multa, quæ lusum in verbis habent, versionem omnino non admittunt. De omnibus vere affirmo nihil inutilius futurum fuisse, quam iis latinam adjunxisse versionem. Quæ soluta oratione ita expressæ sunt, ut verbum verbo reddant, tironibus quidem adiumento esse videntur, sed damno, quum supine græca legentes, versionis ope universum sensum intelligere opinentur, verborum singulorum vim & proprietatem perspectas non habeant. Sed eadem illæ doctioribus, elegantiæque sensu præditis, licet accuratæ, nauseam movent. Integræ Planudeæ versio latina extat *Eilhardi Lubini*: alterius maximam partem vertere *Jo. Jacobus Reiske*, *Jo. Christianus Wolfius*, & alii quidam. Harum versionum, quorum stomachus ita comparatus est, ut totam paginam legere sustineant, illis auctor sum, ut a libris & omni lectione plane abstineant. Qui jam longo ævo mos invaluit poetas ita edendi, ut latina verba græcorum ad latus posita sint, eo græcæ eruditioni, litterisque in universum nihil excogitari potuit noxiousius. Inde tot falsa de optimis antiquitatis poetis judicia, a viris alias ingeniosis prolata, quo-

rum ridiculo fuit sapientibus inconsiderata temeritas , dum quid de Homero & universa illius poesi sentiendum esset audacter decernerent, cuius ne unum quidem versum græce legere poterant, totiusque notitiam haulissent ex inepta & putida illa *ad verbum* versione , quæ, licet in ea emendanda tempus suum perdiderint viri aliquot docti , non magis Homerum refert, quam umbra, quam homo in sole facit, hominis illius imago est. Eam prudenter excellentique cum judicio omiserunt Professores Glasguenses, qui Principis Poëtae editionem omnium pulcherrimam curarunt *Jac. Moor & Georgius Muirhead*. Græcum autem carmen, in primis epigramma, eleganti simul & accurata versione latinis alligare numeris, leniter & canore profluente versu, id paucissimorum est hominum. Aliorum in hoc genere solertia longe superavit *HUGO GROTIUS*, qui Iudens epigrammata vertit omnia , qua in opera, cui ultima lima defuit, quum præfertim in Græcis multa essent corrupta & valde obscura , mirum non est, si non eodem semper ingenii acumine, versuumque nitore floreat. At de eo verum est, quod de Lucilio ajebat Horatius :

Quum fluenter lutulentus , erat quod tollere velles.

Roterodamum cum multis aliis calamo exaratis libris migrasse ajunt codicem illius Epigrammatum versionis , quo insigniebatur Parisiensium Jesuitarum Bibliotheca , quemque, postquam dissolutum fuit hoc institutum , distractaque collegiorum Bibliothecæ , si forte in Gallia lateret, diu sed frustra quæsivi. Illuc concedere mihi grave non erit, si hujus cimelii possessor describendi codicis veniam mihi concessurus sit. Talem, me judice, aut nullum græca epigrammata postulant interpretem.

Harum similiusque rationum momentis inductus Salmasius Anthologiam Græcam absque latina versione edere voluit, cuius consilii non assensorem modo, sed suasorem etiam habuit amicum tum suum , olim præceptorem *Jac. Guijonium*, cuius hæc extant in Epist. XII. ad Salmasium verba : “Quod ita mo-

„rosos typographos habes, ut solide græcum aliquid recusent
 „mandare suis formulis, doleo Anthologiæ tuæ vicem: recte
 „enim judicas multum gratiæ abscessurum Callimacho, Mele-
 „agro, Rhiano, cæteris illis, si per interpretes balbutiendum
 „illis erit, quorum in rotundo illo ore & labbris ipsa Ηειρω &
 „Suada, ipsæ gratiæ sessitent; sed non aliter quam si ipsi από
 „τέματος αγορίσουσι audiantur.”

Si quo tempore apud Batavos florebat quam maxime celeberrimorum typographorum industria, qui nullo aio magis quam laudis excitati stimulo eo splendoris artem promoverunt, docta SALMASII manu elaboratum opus neminem eorum allucere potuit, quo me fastu, nullius in litteris nominis hominem, quove cachinno excepisset librorum in hac urbe initior, cui, nulla pacta mercede, quod a me alienissimum est, librum hunc edendum obtulisse? Profecto si fuisset expeclandum, donec hujus rei periculum subiret bibliopola aliquis, caruisset, careretque adhuc diu res litteraria Epigrammatum Græcorum editione integra, quam duobus fere abhinc saeculis expetunt litteratorum vota. Ne igitur publico deesse bono, cuius ardentissimum in me est studium, quodque in majoribus etiam rebus promovendi, si quæ par in me facultas esset, quam libentissime arriperem occasionem, utque, quum tot præstantissimorum virorum magni hac in re labores incassum cecidissent, eorum desiderium ni restinguarem, minucrem saltem lenireniisque aliquantulum, totum hoc negotium in me suscepi, pecunianique omnes in sumptus faciendo erogavi, quæ, si eo, quem spero, favore excipiatur hic liber, redibit, absque ullo tamen fœnore; sin minus, nummorum jaætura id consecutus fuero, ut meam de litteris bene merendi voluntatem testificatam reliquerim.

Quæ hujus editionis sint vitia, quid in ea desiderandum sit & probe scio & recenserem enucleate, ni satius ducerem istud judicium eruditorum arbitrio permettere. Hoc tamen mo-

nebu illius dotem non minimam futuram fuisse, si ea serie, quam nectere destinaveram, cujusque quantum sit momentum, superius declaravi, attentiori cura carmina hæc disposita fuissent; quod non solum de iis, quæ suis auctoribus tributa sunt, intelligi volo, sed de iis etiam, quorum ignoti auctores, quæ pleraque non magno labore ad eundem temporum ordinem digeri possent. Hoc quin, ut mihi constitutum fuerat, exequerer, obstatere partim nimia festinatio, inductaque rerum oblivio e frequentibus diurnioribusque operis intermissionibus, tum quia desuit mechanica quadam industria, quæ ad præfinendum ordinem adhibenda erat, cujusque rationem, multo quam res postulabat serius, adverti. Facta mihi novorum sublidiorum spe fatis certa, unde ni promantur incognita quædam, hæc saltem jam nunc vulgata emendari poterunt, si consilio meo faverint cruditi aliquot viri, quorum benevolentiam pro hujus moliminis præmio mihi conciliatum iri vehementer opto, editionem hanc aliquando instaurabo. Tum, divisis jam explicatisque liciis, telam ordiri, & ex animi sententia detexere facile erit: quod autem nunc emitto nihil aliud censeatur, quam quod Callimachus ait, ΔΙΑΣΜΑΤΑ ΦΑΡΕΟΣ ΑΡΧΗ.

Ea est hujus collectionis natura, ut rite factis in eam indicibus non parum variis in studiis juvari possent qui litteris operam dant. Multiplices autem deberent esse illi indices, vocabulorum scilicet, quæ in græcis lexicis non occurunt, non minus proprietatum omnium, rerum ad historiam pertinentium, quales sunt sere ii, quos Jof. Scaliger confecit in Grueteri Inscriptiones. Si quid in hoc labore tardii est, id non desidia subterfugi; sed præterquam quod ultra tertium volumen opellam hanc progredi agre patiebar, ab illis in præsens cuiam meam avertit suscepit de instauranda olim editione cogitatio, ne si augeatur, ut futurum spero, hæc collectio, meliorique, quod spondeo, ordine disponatur, omnis hic conficiendorum indicum labora frustra exantlatus fuisset.

Nunc de subsidiis supereft ut dicam, quibus adjutus editionem hanc molitus sum.

Quum primum mihi constitutum fuit Anthologiam adorare, id latere non passus sum virum mihi amicissimum, mōribus non minus quam verbis scriptisque Philosophiae studia professum, quocum mihi jam inde ab adolescentia conjunctissima intercedit familiaritas, M. *DU SAULX*, qui ante hos proximos annos, quibus nullum magis tempus satiram desiderasse videtur, acrem vitiorum, quæ semper eadem, licet dissimili vultu, se produnt ubicunque luxu & deliciis diffundunt homines, insectatorem, generosumque poetam, *JUVENALEM*, primus nostratum graviter, ornate, false loquentem induxit. Is quum in ambulatione obviam sorte factum adiūset virum illum optimum, quem venerantur & amant litterati omnes, qui, ut Homericus Nestor, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς, nihil gratius auribus percipit, quam si nova quadam referantur molimina, queis res litteraria incrementum accipere possit, quoque tunc nemo promptior & alacrior non consilio solum, sed & ingenii doctrinæque opibus stadium hoc, quod tanta cum laude confecit, currentes juvare, ut inter confabulandum varii injiciuntur sermones, aliquid de meo in Anthologiam studio narrat. Insperato hoc nuntio gavisus amabilis senex, cuius ut nomine postrema hujus libelli insignitæ chartæ, sic frons ipsa nullo, quod mihi majori sit laudi, decorari potest ornamento, M. *DE FONCEMAGNE*, amico meo ait se olim dum floreret annis, idem Epigrammarum Græcorum, sin omnium, saltem plerorumque & optimorum edendorum suscepisse consilium, quod quin exitum habuerit, intercessisse graviores curas, severiora studia, muneraisque administrationem, quo civilius non aliud esse credo, quum ut imperii dignitatis, ita felicitatis civium nihil magis intersit, quam optima bonorum Principum proponi exempla; sed condita servare, quæ illuc facerent non pauca, collectanea Epigrammatum, in quibus inedita quedam,

variasque observationes , quæ si inspexisse e re mea esse arbitrarer , usibus meis ultro offerebat . Id mihi quum amicus meus renunciasset , significassetque simul , quānam esset viri , non aliunde mihi tum quam e publice editis scriptis noti , dignitas , qualis honor , quanta apud omnes existimatio , summisque modestiam , liberalitatem , urbanitatem extulisset laudibus , nihil prius habui , quam debitas humanissimo viro persolvere grates , eaque omnia flagitare , quæ sua sponte obtulerat . Nulla interjecta mora fasciculum accepi pretiosissimarum schedarum , quarum subinde , pro singulis in frequenti litterarum commercio natis occasionibus , dumque interea Parisiis versato mihi inter omnia hospitalitatis officia sui penitus cognoscendi comiter facultatem daret , fugitivis e thesauri sui angulis retractis foliis , adauxit numerum , e quibus quot & quanta ad excollendam Anthologiam depromi possint , aliquando apparebit , quum laxioribus evagato spatiis , non jejunis notulis , sed uberiori commentario hæc illustrare contigerit . Indicavit mihi etiam fratrum Guijoniorum opera , qui quum his in oris non cognitus esset liber , ultro mihi illius e sua bibliotheca transmisit exemplar , apud me quidem non diu retentum : paulo post enim mihi dono alterum oblatum est a viro generosissimo **THYARDEO BISSIADA** , cujus ab antiquissima memoria illustre apud Burgundos nomen carminibus celeberravit fratum illorum natu maximus *Jacobus* . At quod præcipuum est , siquidem nihil optabilius esse potest , quam a bonis & laudatis viris nosci & diligi , amicitiam mihi conciliavit excellentis viii , plurimisque in rem litterariam meritis cceleberrimi , **JOANNIS ANTONII RIGOLEY DE JUVIGNY** , Senatoris Metensis , cui pro iniunctoris in me collatis beneficiis totus devinctus sum , quorum istud non minimum est , quod operam & fidem suam illo interpolente , Divisionis Senatus tum Praeses amplissimus , Buherianarum opum dignissimus hæres , **M. le MARQUIS DE BOURBONNE** , codicem illum optimum supra memoratum mihi

concrepiderit. Praeter illa, quæ membranarum, unde derivatus est, index in eo contineri ostendit, illi adjunctus erat chartarum fasciculus, centum priora Musæ Stratonis Epigrammata continens, cum latina Jo. BUHERII versione, illiusque & BERN. MONETÆ notis, summorumque illorum virorum de his carminibus mutuas epistolas, e quibus, quæ in lectionum fine pauca propinavi, iis salivam movebunt, quorum non torpet palatum. Vir fuit Bernardus Moneta castissimæ vitæ morumque integerrimorum: ea ætate, qua divinus Plato *sub capite Sophronis Mimo habuisse fertur*, his parum pudicis carminibus illustriandis vigiles in lectulo ducebat horas, scilicet τέτην οικεῖαν τὴν ἀπαγγελίαν τὴν ἐπιγραμμάτων, & τὴν νέαν, παιώνια. Exemplique suo comprobans, quam vera sit haec Euripidis sententia, cujus auctoritate se tuebatur etiam Constantinus Cephalas, e cuius notula, Stratonis carminibus subiecta, superiora græca verba petita sunt:

— — — αλλ' εἰ τῷ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεσιν εἰς τὰ πάντα δεῖ.
τῦτο σκοτεῖν χρή: καὶ γὰρ εἰ βληχεύμασιν
ὅτι δὲ γε τάφοιν διαφθερόστατα.

Eadem Buherius in juventæ vigore vertebat, emendabat, & quidquid in his ad eruditionem spectat, inquirebat, vir Monetæ similis, eorumque morum, quales illis esse solent, qui totos se studiis adseruerunt, quibus, ut idem Tragicus ait,

— — — εἰδέ ποτ' αἰχματῶν
ἔργων μελέτην προσίζει.

Hi sunt severioris illi *ordinis viri*, quos alicubi, si bene recordor, in critica Vanno innuit Orvillius. Accepta illa omnia e Buheriana Bibliotheca in mei gratiam & me coram accurate & nitide descripsit Schneiderus meus.

Aliquot annis ante ipse, quum Parisiis versarer, & uteretur familiaritate viri optimi, cujus apud omnes litteratos summo in honore memoria est, CARPERONERII, concessit ille mihi e Bi-

bliotheca Regia, cui præfectus erat, Guieti codicem, de quo supra egi, quem subsecivis horis integrum descripsi. Antequam horum edendorum initium fieret, nactus fueram aliud ineditæ Anthologie exemplar, quod e Buheriano descriptum fuisse sciebam, quodque, quum hoc Vindobona redux accepi, cum eo collatum, archetypo in omnibus concinere deprehendi: sed in eo nihil aliud est præter Epigrammata. Habebam etiam Musæ Stratonis peculiare apographum e Salmasii schedis primoribus descriptum, in cuius oris pauciores quædam notulæ ab illis Salmasii & Guieti diversæ, textum autem membranarum fide accurate exhibens, quod in plerisque conspirare animadvertis cum apographo illo Gaulmini, cuius variæ lectiones quædam in ora Buheriani codicis adscriptæ: in fine præterea habet ovum, aram primam, securim & alas cum veteribus scholiis. Fuit olim hoc apographum Medici doctissimi *Camilli Falconet*.

De quibusdam ad poetas bucolicos, quæ habui subsidiis, dixi supra & in lectionibus ad Theocriti Idyllium XXIII. Præter illa collationem duorum Theocriti Idylliorum, Bionis & Moschi quorundam, cum Regiis codicibus instituit, & aram secundam ex eorum altero in nisi gratiam descripsit vir rerum antiquarum omnium peritissimus, cuius propensam in me voluntatem multis documentis compertam habeo, M. LÄRCHER. Neminem novi, cuius in litterarum studiis, quibus totus incumbit, constantior fuerit, quam probi illius viri attiduitas, quæ ad eum quem postulabat imbecillior natura modum, quum non evigeretur, difficillimo implicitus est morbo, quo dum conflictaretur, a senioribus abstinere coactus, ne penitus defraudaret ingenium, & ut temporis falleret molas, comminationem de Veneris apud veteres cultu scripsit, qua lauream academicam meruit; at ut brevi, confirmata valetudine, majoris momenti quod molitur opus, quodque pene ad umbilicum perductum esse scio, edere possit, lubens vota facio.

Sed huc omnia nihil cum Planudea commune habent,

Quod Augia^e stabulum non perpurgassent criticorum omnium labores, cujusque corruptelæ plurimæ hariolos omnes, vates & conjectores semper elusissent. Han^c ne attingere quidem satius fuisset, quam e codicibus post Planudis interpolationem scriptis edere. Nihil in eis esse momenti certior factus sum, quum e pluribus quos servat Regia Bibliotheca quatuor mihi transmiserit optimus CAPPERONERIUS, quos diligenter parvo cum fructu contuli. Memineram in catalogo Bibliothecæ viri celeberrimi CLAUDII GROS DE BOZE indicem libri legisse, quo mihi tum vi^sum fuerat publice aliquem moneri & invitari ad Anthologiae editionem: is erat editionis Wechelianæ illud exemplar, quo Salmasium usum fuisse, supra dixi, quod his verbis descripsit, qui catalogum illum confecit. "Cet exemplaire de l'Anthologie a appartenu à Saumaise, qui y a ajouté de sa main „un tres-grand nombre d'autres epigrammes grecques anciennes, tirées de différens manuscrits, particulièrement de celui d'Heidelberg: il y a joint des variantes, des notes, un nouveau commentaire, enfin tout ce qu'on peut désirer pour une nouvelle édition de cet ouvrage." Facile fuit indagare in eius manus post Bozii fatum pervenisset hic liber, quumque illum in museo viri amplissimi, Regi a Sanctisibus Contiliis, M. BOUTIN, extare rescivisset, quo in rebus auidis confugere solebam, ad virum optimum me converti, adhuc meum, FRANCISCUM MARIAM GAYOT, qui maxima cum laude in publicarum rerum administratione translatu^e a^vo, i^{et}ati munerum concessa vacatione, Parisiis utile fioi & amicis otium non sine litteris ducebat, ea florens existimatione, qua nemo unquam sanctior fuit habitus, cui par sui desiderium ante hos decem menses extinctus reliquit. Is, qua apud bonos omnes valebat gratia, liber ut sibi concederetur, non ægre obtinuit, quem mihi nulla intercedente mora hūc transmisit. Ex eo, quidquid Salmasius marginibus adleverat, & paucis foliis, quæ decoris gratia a bibliopegis in librorum fronte & calce addi

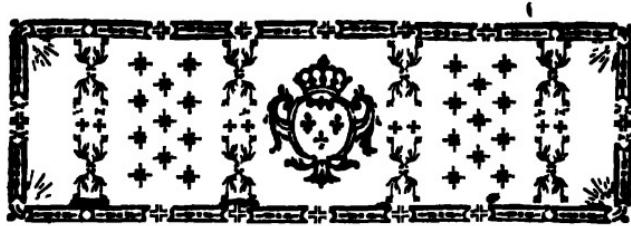
solent, inscriperat, in aliud exemplar sedulo transtuli. At de eo multo plura quam par erat praedicasse Bozianæ Bibliothecæ descriptorem deprehendi, cuius, etiam si huic libro Ms. codicem in catalogo proximo loco recensitum adjunxit, non usque quaque tamen verum esset judicium, nec illi accurate datæ notitiæ laus esset deferenda. In exemplari enim Wechelianæ, præter varias membranarum lectiones, titulos & lemmata epigrammatum, versus in iis a monacho omisso, nihil fere marginibus inscripsit Salmasius: paucissimæ sunt notæ, & pauciora adhuc nova epigrammata, pleraque in addititiis illis foliis scripta, quæ in lectionibus indicavi: liber autem manu exaratus, quem non petieram, sed, quo propensiōri est erga litteratos favore, sua sponte amplissimus Butinius comitem alteri adjunxerat, descriptus fuit e codice Guieti Bibliothecæ Regiae Verum etsi spe minora præstiterit ille liber, ad ea tamen juvit, quæ maxime flagitabant opem, scilicet infinitum quantum ad Planudeæ emendationem contulit.

Denique, quod primo loco memorare debuisset, nisi in his videretur usus potius, quam temporis habenda ratio, quum ad hæc animum appellerem, dudum mihi innotuerat Clarissimi Reiskii Græcorum Epigrammatum editio, quam partim evitioso apographo, partim ex edito & mendis scatente Jensii exemplari, festinato nimium & præcipiti paucorum mensium studio emiserat, quamque, si non magni faciendam esse direrim, ab ipsis optimi, & inter eruditos hujus ævi non ultimo loco censendi viri, judicio non discesserim, qui opellam istam pro infecta haberí se non argre ferre mihi significavit. Quum vero in illius libri præfationis fine apparatus cum ad universam Anthologiam mentionem injectam animadvertissem, sciensque omnem de his in publicum promendis abiecisse cogitationem Cl. Reiskium, eorum ut mihi concederet usum, interpositis Rev. ELIAS STOEBERI, in hujus urbis Academia Theologiae Professoris, officiis, facile impetravi, quæ

humanissimi viri liberalitas eo majori cum laude prædicanda mihi est , quo minus facilem malignoremque aliorum eum sæpe expertum fuisse morositatem scio. Ex illo apparatu quædam distraxerat vir eximius : in iis vero , quæ ad me transmisit, epigramma reperi ineditum , de quo in lectionibus monui, indicem satis accuratum Planudeæ , ad Stephani editionem accommodatum , & quod præcipuum est, exemplar editionis Stephani cum infinitis emendationibus , quarum quas admiserim eruditio viro acceptas tuli , aut si forte alicubi illius non memini, non eo hoc factum consilio , ut ei aliquid sublegerem , alienaque pro meis venditarem , sed quia quum emendationem aliquam mox in unum mox in alterum , ut fors ferebat, eorum tam scriptorum quam impressorum exemplarium , quæ mihi ad manum erant, transferrem , oræque adscriberem , sæpe laboris quadam impatientia festinationeque mea accidit, ut auctorem & librum , unde petita esset, adnotare omiserim.

Atque hæc fere sunt omnia , quibus te monitum , ERUDITE LECTOR , opportebat , nec te pluribus detinbo : his fruere , quantulacunque sunt , & nostro labori in publicum rei litterariæ commodum absque ambitione suscepto boni consule. Vale. Dabam Argentorati die XVIII. Decembriis MDCCCLXXVI.

INDEX POETARUM,
quorum Carmina aut fragmenta in hæc Analecta re-
lata. Numerus Romanus Volumen indicat:
Arabicus paginam: L. lectiones.

Ablabius	II, 451.	Antipater <i>Sidonius</i>	II, 6. 527.
Aceratus	II, 189.	Antipater <i>Theffalonic.</i>	II, 109.
Addæus	II, 241.	Antiphanes	II, 204. III, 331.
Admetus	II, 308.	Antiphilus	II, 169.
Æmilianus	II, 275.	Antistius	II, 284.
Æschines	I, 175.	Antonius	II, 240.
Æschrio	I, 189.	Anyte	I, 197.
Æschylus	I, 148. II, 523.	Apollinarius	II, 283.
Æsopus	I, 76.	Apollonidas	II, 132.
Agathias	III, 33.	Apollonius	II, 358.
Agis	I, 185.	Arabius	III, 109.
Alcaeus <i>Messeniensis</i>	I, 486.	Aratus	I, 253.
Alexander	I, 418.	Arcesilaus	II, 62.
Alpheus	II, 128.	Archelaus	II, 58. III, 330.
Ammianus	II, 385.	Archias	II, 92. 528.
Ammonius	II, 448.	Archilochus	I, 40. L. 236
Anacreon	I, 79.	Archimelus	II, 64.
Andronicus	II, 399.	M. Argentarius	II, 266. 529.
Antagoras	I, 260.	Arion	III, 327.
Antigonus	II, 244.	Ariphon	I, 159.
Antimachus	I, 167.	Aristo	II, 258.
Antiochus	II, 305.	Aristocles	II, 108.

Aristodicus	II, 260.	Crates <i>Grammaticus</i>	II, 3.
Aristoteles	I, 177.	Grinagoras	II, 140.
Artemidorus	I, 263.	Cometas	III, 15.
Artemo	II, 79.	Cosmas <i>Monachus</i>	III, 127.
Asclepiades	I, 211.	Christodorus	II, 456.
Asclepiodotus	II, 490.	Cylenius	II, 282.
Afinius <i>Quadratus</i>	II, 299.	Cyrillus	II, 491.
Astydamas	III, 329.	Cyrus	II, 454.
Athenaeus	II, 257.		
Automedon	II, 207.	Damagetas	II, 38.
	III, 331.	Damascius	II, 475.
Bacchylides	I, 149.	Damocharis	III, 69.
Joannes Barbucallus	III, 11.	Damostratus	II, 259.
Lollius Bassus	II, 160.	Daphitas	III, 330.
Bianor	II, 154.	Demetrius	II, 65.
Bias	I, 154.	Democritus	II, 260.
Bio	I, 383.	Démocodus	II, 56.
Boëthus	II, 127.	Diocles	II, 182.
		Diodorus <i>Zonas</i>	II, 80.
		III, 331.	
Callias	II, 3.	Diodorus <i>Junior</i>	II, 185.
Callicter	II, 294.	Diogenes <i>Epiſcopus</i>	II, 492.
Callimachus	I, 423.	Dionysius	II, 253.
Callinus	I, 39.	Diophanes	II, 259.
Callistratus	I, 155.	Diophantus	II, 307.
Capito	II, 199.	Dioscorides	I, 493.
Carphylides	II, 401.	Diotimus	I, 250.
Cerealis	II, 345.	Dorieus	II, 63.
Chæremon	II, 55.	Dofiadas	I, 412.
Chœrilus	I, 185.	Duris	II, 59.
Claudianus	II, 447.		
Cleanthes	I, 225.	Empedocles	I, 163.
Cleobulus	I, 76.	Epigonus	II, 306.
Crates <i>Thebanus</i>	I, 186.	Eratosthenes <i>Cyrenaeus</i>	I, 477.

Eratosthenes	<i>Scholasticus</i>	Hermocreon	II, 252.
	III, 123.	Hermodorus	I, 262.
Erinne	I, 58.	Herodes <i>Atticus</i>	II, 300.
Erycius	II, 295.	Herodicus	II, 65.
Etruscus	II, 307.	Hippias	II, 57.
Euclides	I, 168.	Hippo	III, 330.
Evenus	I, 164.	Hybias	I, 159.
Eugenies	II, 453.		
Euodus	II, 288.	Ion	I, 161.
Euphorion	I, 256.	Irenæus	III, 10.
Eupithius	II, 402.	Isidorus <i>Aegeates</i>	II, 473.
Euripides	II, 57.	Isidorus <i>Scholasticus</i>	II, 474.
Eutolmius	III, 8.	Julianus <i>Imp.</i> II, 403. III, 332.	
		Julianus <i>Aegyptius</i>	II, 493.
Statilius Flaccus	II, 262.	Julianus <i>Antecessor</i>	III, 9.
Fronto	II, 346.		
		<i>Tullius Laurea</i>	II, 102.
Gabrias	L. 311.	<i>Leo Philosophus</i>	III, 128.
Gabriel	III, 7.	Leonidas <i>Tarentinus</i>	I, 220.
Cn. Lentulus Gætulicus	II, 166.	Leonidas <i>Alexandrin.</i> II, 190.	
Ælius Gallus	II, 106.	Leontius	III, 103.
Gauradas	II, 440.	Libanius	II, 404.
Tullius Geminus	II, 279.	<i>Corn.</i> Longinus	II, 200.
Germanicus	II, 159.	Lucianus	II, 308.
Glaucus	II, 347.	Lucilius	II, 317.
Glyco	II, 278.		
		Macedonius	III, 111. 322.
Hadrianus	II, 285.	<i>Q. Mæcius</i>	II, 236. III, 131.
Hedylus	I, 483. II, 256.	Magnus	II, 304.
Hegesippus	I, 254.	Marcellus	II, 302.
Heliodorus	II, 306.	Marianus	II, 511.
Helladius	II, 438.	Marinus	II, 446.
Heraclides ,	II, 261.	Matron	II, 245.

'Meleager	I, 1.	Panyasis	III, 328.
Menander	I, 203.	Parmenion	II, 201.
Menecrates	I, 476.	Parrhasius	II, 60.
Mesomedes	II, 292.	Paulus	III, 71.
Metrodorus	II, 476.	Peises	II, 4.
Michael	III, 124.	Phædimus	I, 261.
Mimnermus	I, 60. II, 522.	Phaennus	I, 257.
Mnasalcas	I, 190.	Phaleucus	I, 421. II, 525.
Moschus	I, 394.	Phanias	II, 52.
Munatius	II, 240.	Phanocles	I, 414.
Mucius <i>Scævola</i>	II, 265.	Philemon	II, 61.
Myrinus	II, 107.	Philetas I, 189. II, 523. L. 234.	
Myro	I, 202.	Philiadas	III, 3-9.
		Philippus <i>Rex</i>	I, 492.
Nestor	II, 344.	Philippus <i>Thessalonicensis</i>	
Nicænetus	I, 416.		II, 211.
Nicander	II, 2.	Philiscus	I, 184.
Nicarchus	II, 349.	Philo	II, 401.
Nicias	I, 248.	Philodemus	II, 83.
Nicomachus	II, 283.	Philostratus	II, 400.
Nicomedes	II, 382.	Philoverus	II, 58.
Nilus	III, 14.	Phocylides	I, 7-. II, 522.
Noſlis	I, 194.	Pindarus	II, 523.
Numenius	II, 346.	Pinytus	II, 288.
		Pisander	II, 294.
Oenomaus	II, 402.	Piso	II, 108.
Onestes	II, 289.	Pittacus	I, 154.
Orpheus	III, 1.	Plato <i>Philosophus</i>	I, 169.
		Plato <i>Junior</i>	I, 1-5.
Palladas	II, 406. III, 332.	Polemo	II, 184.
Pamphilus	I, 258.	Pollianus	II, 439.
Pancrates	I, 259.	Julius Polyenus	II, 237.
Panteleus	II, 404.	Polystratus	II, 1.
	( ) ( )		

Pompejus	II, 105.	Thallus	II, 164.
Posidippus	II, 46. §28.	Theætetus	II, 251. III, 131.
Praxille	I, 157.	Theætetus <i>Scholasticus</i>	II, 514.
Proclus	II, 441.	Themistius	II, 404.
Michael Psellus	III, 127.	Theo	II, 405. III, 4.
Ptolemæus	II, 66.	Theocritus <i>Chius</i>	I, 184.
Pytheas	II, 244.	Theocritus <i>Syracusianus</i>	I, 264.
		Theodoretus	II, 450.
Quintus Smyrnaeus	II, 475.	Theodoridas	II, 41.
		Theodorus	III, 6.
Rhianus	I, 479.	Theosebia	II, 450.
Rufinus	II, 390.	Thomas <i>Patricius</i>	III, 124.
Rufus	II, 490.	Thomas <i>Scholasticus</i>	III, 125.
		Thucydides	II, 236.
Sabinus	II, 304.	Thymocles	II, 259.
Samius	I, 485.	Tiberius <i>Illustris</i>	III, 7.
Sapho	I, 54.	Timocreon	I, 148.
Satyrius <i>Thyillus</i>	II, 276.	Timon <i>Misanthropus</i>	I, 153.
Scythinus	II, 104.	Timon <i>Phliasius</i>	II, 67.
Secundus	III, 5.	Trajanus	II, 265.
Seleucus	II, 527.	Troilus	II, 450.
Serapio	II, 291.	Tryphon	II, 451.
Simmias <i>Thebanus</i>	I, 168.	Tymnes	I, 505.
Simmias <i>Rhodius</i>	I, 204. II, 525.	Tyrtæus	I, 48.
Simonides	I, 120.		
Solon	I, 64. L. 236.	Xenocrates	II, 59.
Sophocles	I, 163.	Xenocritus	II, 256.
Sophronius	III, 125.		
Sosipater	I, 504.	Zelotus	II, 400.
Speusippus	I, 176.	Zenobius	II, 402.
Strato	II, 359.	Zenodotus <i>Ephesus</i>	II, 61.
Synesius <i>Philosophus</i>	II, 449.	Zenodotus <i>Stoicus</i>	II, 78.
Synesius <i>Scholasticus</i>	III, 11.	Zosimus	II, 452.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ
ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΤΟΥ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I.

Μοῦσα Οἰλα, τίνι τέλε Φύκις περιποτῶν σοιδά;
ἢ τίς ὁ καὶ τευχας ὑμίος την τιθανον;
ἄισσα μὲν Μελέαγρος αἰσάλως ἐν Διονει.
μναμόσινον, ταύτας ἔστωσε χεῖν.
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Αιώτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μυροῦς
λείρια, καὶ Σαστίους βασὶ μὲν, αὖλα ρόδα.
νάοκιστόν τε τορῶν Μεναλιωπίδου εἶναι ύμνων,
καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σηρανίδην
σὺν δῇ αναμίξ πλεῖσι μυτάσιον εἴ...ι μ. ι. ν
Νισσίδος, ἡς δέλτοις κηπὸν ἔτ. ξι Fιώις
τῇ δῇ ἄμα καὶ σάριψυχην αἵ τηλύτιοις Ρισσικοῦ,
καὶ γλυκὺν Ηρίτης παρθεόντος ι. ν. ν. ν.,
Αλκαίου τε λάληθεον ἐν ὑμνοπόλοις τακ.. ο.,
καὶ Σαρμίου δάφνης οὐν α μελινα πέταλοι
ἐν δὲ λεωνίδεω Θαλεοῦς κιστῆν υ ι. ν. ν.
Μνασάλικου τε κόμας ὀξυτόνος ι. ν. ν.

A

Θλαισήν τε πλαζάνισον αἰσθέριστε Παμφίλου, ύγροις
σύμπλεκτον καζύης ἔριεσι Παγκράτεος,
Τύμνεώ τ' εὐτέταλον λεύκην, χλοεῦν τελείσυμόρον
Νικίου, Ευζήμου τ' ἀμιμότητον πάραλον·
ἐν δῇ ἄρει Δαμάγητον, ἵον μέλαν, ἥδι τε μύδιον
Καλλιμιαχού, συζελοῦ μετὸν αἱς μέλιτος,
λυχνίδες τ' Ευζούμινος, ἵδῃ ἐν Μούσχιστον ἄμεινον
οἵς Διὸς ἐκ κούρων ἔχεν επωνυμίην.
τῆς δῇ ἄρι πηγήσινταν ἐνέπλεκε, μανιάδα Βότρυν,
Πέρσου δῇ εὐώδη ἀχεῖον ἀμιγάμενος,
σὺν δῇ ἄμα καὶ γλυκὺ μῆλον αἴστ' ἀκρεμόνων Διοίμου,
καὶ ροῆς ἀνθη πρῶτα Μενεγράτεος,
σμυρναῖος τε κλείδους Νικαινέτου, ἥδε Φαένου
τέρμινοι, βιωτὴν τ' ἀχράδα Σιμμίεω·
ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμώνος Αμωμῆτοι σέλινα,
βασὶ δὲ καὶ κυκλῶν αἴθεα Παρθενεῖος,
λείψαντες τ' εύκαιστενα μελισάκην αἴστο Μεισῶν,
Σανθίους ἐκ καλύμης Βακχυλίδεω σάχνας·
ἐν δῇ ἄρι Ανακυστοῖς, τὸ μὲν γλυκὺ κένο μέλισμα
νεκταρος, εἰς δῇ ἐλέγους ευστόφορον αἰνέμιον·
ἐν δὲ καὶ ἐκ Σοεῖης σκολιότυχος ανθος ἀκανθές
Αρχιλόχου, μικνὰς στράγγας αἴστ' ἀκεστού·
τοὺς δῇ ἄμι Αλεξανδροῦ νεούς ορτηκας ἐλαῖνης,
ἥδε Πολύκλειτου πορτυρέην κυανοί.
ἐν δῇ ἄμι ἀμιράμασιν ηκε, Πολυτράγον, αἴθεα αἰσιδῶν,
Σεινισσάν τε νέαν κύατον αἴστ' Αἴγισάτις·
καὶ μὴν καὶ Συζίαν σαχιότριχα θηριόν νάρδον,
οὐρούσιταν, Εὔμενος διάκονον αἰνόμενον·
ἐν δὲ Ησείνιωσόν τε καὶ Ηδύλον, ἀγριὶ αἰρούρης,
Σικελίδεω τ' αἴνεμοις αἴθεα Φιόμενος·

ναι μην καὶ χρύσειν αἰὲν Θέοιο Πλάτωνος
 κλών, τὸν ἐξ αὐτῆς πάντοθι λαμπτόμενον.
 αἴρων τὸν ιδρὸν Αράλον ὄρους Βάλεν, οὔρας ομάκευς
 Σοίνιος κεῖνας πρωτογόνους ἔλικας,
 λυτόν τὸν εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν Φλογὶ μίζας
 Φαιδίμου, Αἴταρον τὸν εὔστροφον ὄρμα Βοὸς,
 τὸν τε Σιλάκηρον Θεοδωρίδεων νεοβαλῆ
 ἔρωτυλλον, κιανῶν τὸν αἴνεα Φανίεω,
 αἴλων τὸν ἔρνεα πολλὰ ιεσύρατον τοῖς δῆλοῖς αἴμα Μούσης
 καὶ σφετέρης ἐτί που πρώτα λευκοία.
 ἀλλὰ Σίλοις μὲν ἔμοίσι Ζέων χάριν ἐτί δὲ μύσαις
 κονὼς ὁ τῶν Λιουσέων ηὔνεως τέφανος.

II.

Πάγκαρπόν σοι, κύπρι, καΐψιμοτε, χειρὶ τρυγῆσας
 παιδῶν αὔνος, Εὔρας ψυχαπάτης σεφανοί.
 ἐν μὲν γαρ κρίον ηδὺ κατέεπλεξεν Διοδώδον,
 ἐν δῆλο Ασκληπιοῦν τὸ γλυκὺ λευκόιον.
 ναι μὴν Ηρακλεῖον ἐνέπλεκεν, ὃς ρ' αὖτ' αἰκάνης
 τὴν ρόδον οινάειη δῆλος τις ἴθαλλε Διῶν·
 χιυσάνθη δὲ κόμμασις κύονον, Θήρωνα, συνῆψεν,
 ἐν δῆλοις έρωτυλλον κλωνίον, Οὐδίαδην,
 αἴνοκόμην δὲ Μισκον, αἰεῖσλες εριος ἐλαῖτης,
 ιμερίους αἰετῆς κλώνας αἴτερέτελο.
 ὅλειτη ηγεων ἵερα Τύμος, ἡ τὸ πυρίσνουν
 ἀλσος ἔχει παιδῶν Κύπριος αὔνοσόρον.

III.

A κύπρις θήλεια γυναικομανῆ Σλόγα Βάλλει·
 αὕτενα δῆλος Εὔρως ιμειρον αἰνοχει.

ποῖ ρέψω; ποτὶ παιδὶ ἡ ματέρα; Οαρι δεκαύταν
Κύπριν ἐψεῖν· Νημέ τὸ Θρασὺ παιδάρθιν.

IV.

Ω προδότας θυχῆς, παιδῶν κύνες, αἰσὺν ἐν εἴᾳ
Κύπριν ὁ Θελμὸς Βλέμματα χιούμενος,
ηγωάσσατ' αἰλον Τυφώτ', αὐτες λυκοι, οιος κορώη
σκορπίου, ως τέφη τυν υποθαλπόμενον.
δρᾶθ' ὁ τι καὶ Βέλεοθε. τί μης νεοτίσμένης χειτε
δάκνουσα, προς δὲ μέγρην αυτομολεῖτε ταχός,
ἐπτάσθ' ἐν κάτει, τύφεοτ' υποκαιόμενος νῦν,
ἄκρος επεὶ θυχῆς εσι μαγεινος Ερας.

V.

Ε, σε Πόνοι σέγγευστι, φιλοκλέες, η τε μιχόπιους
Πειθώ, καὶ καζίλευς οὐλιγος λαπίτες,
εὔκαλις εχεσ διέλων, ὁ δὲ γλυνής αντος εἴη
Δωρούσεος, κειδὼ δὲ εἰς γονι Καλλικάτης.
ιδίνος δὲ Δίων, τὸ ος γ ειτεγον εν κει τειων
σὸν κένεις Οινομάτης αυτον τασσείσται,
δοιη δὲ ηδὺ Σιληνη φιλων, οὐρών τε λατέσαι,
Θλιβός δὲ ευτρίπευ τυτύος οὔτο ξλανίνδ.
εἰ γάρ σοι ταῦτα τερπτινὰ τοιοι Σινέ. ο μάνιο. οιον
αρβίσσεις παιδῶν Γαρψι καὶ λωτάδα.

VI.

Ζωκοπότες δύσερως, καὶ τοῦ Φλόγιο τὸν Φιλόπανδα.
κοιμάστε λαζας δωρούσας βρότισος.
Ζωκοπότε, καὶ πλῆρες αὐτοσαμενος σκύζος οινος
εκκρουοντον συγερεῖν ἐκ τριποδιας οδύναι.

Μ Ε Λ Ε Α Γ Ρ Ο Τ.

VII.

Ουριος εμφανεύστας ναύταις Νότος, ὁ δυσέρωτες,
ῆμισύ μεν ψυχᾶς ἀρπαστεν Ανδράγαθον.
τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δὲ ὄλβια κύματα πόντα,
τείρακι δὲ εὐδαιμών παιδοῖσιν ἄνεμος.
εἴθε εἶη δελφίς, οὐδὲ μοίς βασιλῆς ἐπ' ὄμοις
προθμευθεὶς ἐσίδη τὰν γλυκύτατα διάροδον.

VIII.

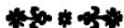
Αρνεῖται τὸν Ερωτα τεκεῖν ή Κύπριος, ιδεῖσα
ἄλλον ἐν ηθέοις Ιμερον Αντίοχον.
αἰλλὰ νέοι σέργουστε νέον Πόθον· ή γαρ οὐ κάρος
εὑητας καρείστων οὗτος Ερωτος Ερως.

IX.

Εἰ χλαμύδῃ εἶχεν Ερως, καὶ μὴ πλερὸς, μηδὲ ἐπὶ νάτων
τοξει τε καὶ φαρέτραι, αὐλλ᾽ εἰ φόρει πέτασον,
ναὶ μὰ τὸν αἴρον ἔφησον ἐπόμιμοιαι, Αντίοχος μὲν
ην ἄρε Ερως, οὐ δὲ Ερως τουμπαλιν Αντίοχος.

X.

Διψῶν ὡς ἐδίλησα Θέρευς ἀπαλόχροος παιδας,
εἰπα τότι αὐχμηραν δίψαν ἀποστροφηγών·
Ζεῦ πάτερ, ἀρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδεις
πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οινοχοεῖ;
καὶ γαρ ἐγώ τὸν καλὸν ἐν ηθέοις Φιλήσας
Αντίοχον, ψυχῆς ήδη πέτωκα μέλι.

XI.

Εἰς ὥραιον τίνα νεον ἐνόμια Πραξιτέλης

Εἰκόνα μὲν Παρίην Ζωγλύθος αἴνοτ' Ερωτος
Πραξιτέλης, Κύπριδος πᾶσα τυπωσαμεῖος
ιὸν δῆ οἱ θεῶν καλλιστος Ερως ἐμψυχον ἀγαλμα,
αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλαστε Πραξιτέλουν.
οὗτοι ο μὲν ἐν Θιάτοις, ο δῆ εν αἰθέρι Οἰλὺρα Βραβεύη.
γας Τάμα καὶ μακιών σκηνήσιον ποιεῖσθαι Ποθοι.
ολβίσῃ Μερόταων ιερὰ πόλις, α θεότατα
καὶ νέαν Ερωτα νέων θρεψεν υπαγεμόνα.

XII.

Πραξιτέλης ο πάλαι Ζωγλύθος αἴδον Ερωτα
αἰψυχον, μορθας καψὸν ἔτευξε τύπον
πέτρῳ εἰς τριφερῷ· ο δὲ τὸν ἐμψυχα μαγεύων
τὸν τριταναργόν Ιψώτ έπλαστεν ἐν κραδίᾳ.
η τάχα τοιούτῳ ἔχει τάυτὸν μόνον, ἐργαστὴν κούσσων
καὶ λίθων, ἀλλὰ Σερενῶν πνεῦμα μεταρρυτιστας.
ιλαστ πλάστοι τὸν ἐμὸν τόπον, ο Σερα τυπατας
εντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ερωτος ἐχει.

XIII.

Σιγοῦν Ηράκλειτος ἐν ὄμριστι τῇτο επος αὐδά.
Καὶ Ζηρὸς Σλέζω πῦρ τὸ κεραυνοβόλοι.
ναι μην καὶ Διοδωρος ἐν τεργυοις τόδε φωτεί.
καὶ τέτρον τήκω χρωτὶ χλισινόμενον.
δύσανος πισίδων ὃς ἐδεξατο, τῇ μὲν αἵπαττοις
λαμπάδα, τῇ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

XIV.

Ούκ ἐθέλει χαρίδαρον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει,
ώς ήδη νέκταρος τῷ Θεῷ σίνοχον.
οὐκ ἐθέλω. τί δῆμοι τὸν ἐπουργόν των βασιλῆων
ἀπλαθλον νίκης τῆς ἐφατί λαβεῖν;
αιωνύμοις τόδε μοῦσον ὁ πάτης αὐτῶν ἐει Ολυμπον,
ἐκ γῆς νίστηρος ποδῶν δακρυα τάμα λάβοι,
μιαμόστουνον σοργαῖς γλυκὺ δῆμοις ομηροι νεῦμα δίνυγρον
δοῖη, καὶ τι φιλημί αρπάσαι αἰχνοθήγες.
τάιδα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεὺς, οὐδὲ Θέμις. εἰ δὲ θελήσοι,
ἢ τάχα που κιγω γεύσομαι αἰμορροσίας.

XV.

Ηδη μὲν γλυκὺς ὥραος ὁ δῆμος ἐν προβύρεσιν ἀντασ
Δάρμις ἀπολύχει πνεῦμα τὸ λειθεῖν ἔτι,
χετέλιος Ηρακλεῖον ιών ἐστι γάρ οὐτὸς αἰγαὶς
οὐθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐει αὐθρακιην.
ἄλλα μοι εἶχο Δάρμις δυσάμμορε. καύτος Εὔωλος
εἴλκος εχων ἐστὶ σοὶς δάκρυσι δακρυχεω.

XVI.

Η, τι πάνω, κλεόπτελε, τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
Βαλλόμενος λαίψας λίψασιν ἐν σπαδίῃ
λίσσομαι, αἰκύτω μέβυσον, πάντα οὐτὸς χθόνας θέοθαι,
καίλων, ἐωιγράψας Δώρον Εὔως Αἰδη.

XVII.

Ε; μὴ τόξον Ερως, μηδὲ πλερά, μηδὲ Σφρέτραν,
μηδὲ περιβλήτους εἶχε Ποέων ακιδας,

εὐκ., αὐτὸν τὸν πλανὸν ἐπόμενοι, οὐτοτ' οὐ ἔγνως
ἐκ μορθᾶς, τις ἐψυ Σωκλος, η τί, γέως.

XVIII.

Ψυχρωτόταν δυσέρωτες, ὅσοι φλόγας τὴν φιλόπαιδα
οἰδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νιψαι, ψυχρὸν, τάχος, ἄσθι τακτίσαις
ἐκ χιονος τῇ μη χειτε ποιει κραδίη.
καὶ γὰρ ιδεῖν ετλην Διονύσιον. αὐτὸν ὁμοδόνλοι,
πριν ψαυσαν σπαλάχειν, πῦρ αὐτὸν ἐμεῦ σβέσατε.

XIX.

Ωιδρωτοι Βαθεῖς. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄφτι με πρωτότολουν ιχνος ἐπειδόμενον
ἔλκει τῇδε ὁ βίαιος Εὔως· Φλόγας δὲ οἵσα προφαίνων
παιδὸς αἰταρεστῶν καλλος ἐφασὸν ιδεῖν.
Βαίνω δὲ ίχνος ἐπ’ ίχνος, ἐν αἴρει δὲ ήδη τυπωθὲν
εἶδος αἰσθανταί τοις χειλεστιν γῆραλω.
ἄριτ γε τὴν πικραν προσυγγάν αὖτον, πγλύ τι κείνης
πικραν κερσῷ κυρια περικά Κύπριδος;

XX.

Οιοστότας Λεῖσαδε τὸν ἐκ πελάγεις αἷμα πόλον
και κλώδων προσυγόνι, ἐν χρονι δὲ ὀλλήψενον.
ἄριτ γὰρ ἐν τοσο μόνον πόδα θεῖτι ἐπὶ γαῖαν
αγείσας ἔλκει τῇδε ὁ βίαιος Εὔως,
ἐνταῦτον οὖν παιδα διασειχοτεί ἐνόησα.
αὐγόματρις δὲ ἄκαν πασσὶ ταχὺς φευματ.
Καρπάσω δὲ εἰκ οινον ὑπὸ Σιρία, πῦρ δὲ γερμοθεί.
αἴλα, φίλα, ξείνω βασὶν ἐπαρκέσατε,

αρχέστειος, Κεῖνοι, καὶ μὲν Σενίου πρὸς Ερωτος
δέξασθαι ὀλλύμενον τὸν Φιλίας ικέτην.

XXI.

Σοὶ με Πόθων δέσποινας θεῇ πόρε, σοὶ με, Θεόκλεις,
αἴθροτέδιλος Ερως γυμνὸν ὑπενόρεσεν,
ζεῦνον ἐπὶ Σενῆς, δαμάσας αἰλύτοις χαλινοῖς·
ιμείρω δὲ τυχεῖν αἰκλινέος Φιλίας.
αἱλὰς σὺ τὸν θέργοντ' αἰταναίνεας, οὐδέ σε θέλγεε
οὐ χρόνος, οὐ Συνῆς σύμβολα σωθροσύνης.
ιλαβ', ἄναξ, ιλαβί σὲ γὰρ θεὸν ᾔριστος Δαιμῶν·
ἐν σοι καὶ ζωῆς πείραις καὶ θαυμάται.

XXII.

Ην καλὸς Ηράκλειος, ὅτι ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥπην
κηρύσσει πόλεμον δέρρις ἐπικινδύναται.
αἱλὰ, Πολυζενίδη, τάσδι ὁρῶν, μὴ γαῖα φρασάσσαι.
ἔντι καὶ ἐν γλουστοῖς Συμενη Νέμεσις.

XXIII.

Ωχάιτες, τὸν καλὸν Αριστογόρην ἐσιδοῦσαι,
αντίον εἰς τρυφερὰς ἱβαλίσαις χέρας,
σύνεκα καὶ μορφῇ βάλλει Σλόγα, καὶ γλυκυμυθῇ
καίσια, καὶ στυγῶν ὄμριστι τερπνὰ λαλεῖ.
τηλόβι μοι πλάσσοιο. τί δὲ πλέον; ὡς αὖτ' Ολύμπων
Ζεὺς, ιέον οἶδεν ο παῖς· μακρὰ κεραυνοθελεῖν.

XXIV.

Ηδύ τι μειδία νυκτὸς ἐνύπνιον, αἴθρα γελῶντας
ἐκπακανδυτέται πᾶσσι μετ' αἰκαλίσιν

ηγαγ' Ερως ὑπὸ χλαινεν. εἴγα δὲ αἰσθαλῷ τεὶ χρωτὶ¹
τέροντα βαλῶν κενεῖς ἐλπίδας ἔτρεπόμενον.
καὶ μεν τὸν Θάλπει μημένη πόδος ὄμμασι δὲ ὑπνον
αἰγρευτὴν πήπυε Φασματος αἰὲν ἔχω.
ωδύσερως ψυχῇ, παῖσαι ποτε καὶ δι' ὄνειρων
εἰδώλοις καλλεις καὶ χλιανομένη.

XXV.

Ηρεταὶ μεν κραδίας φαύειν πόνος· οὐ γάρ αὖταν
ἀκρονυχὶ ταῦταν ἐκνιστὸς οὐ Θερμὸς Ερως.
εἶπε δὲ μειδόσας. "εὗσις τοιχὺ τὸ γλυκὺ κρῆμα.
ωδύσερως, λαβὼν πιομένος μελιτι.
ἔξι δὲ μὴ νέον ἔρνος ἐν ηθέοις Διόσαυλον
λεύσσων, γέτε Φυγεῖν, γέτε μένεν δύναμα.

XXVI.

Εινέδιος τείχων τὸ μεσαμβριονὸν εἶδον Αλεξιν,
ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένη Θέρεος.
διπλαῖ δὲ αἰκτῆσες με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ερωτος,
παῦδὸς αἴστος ὁ θεῖαλμῶν, αἱ δὲ παῖς ἡελίς.
αἷλις αἱς μὲν νῦν αὐθίς ἐκοίμισεν. αἱς δὲ ἐν ὄνειροις
εἰδώλοιν μορφῆσι μᾶλλον ἀνεψιλόγιστεν.
λυσίπονος δὲ ἐτεγοιστείποτες ἐμοὶ πόνος ὑπνος ἐτευξεν,
ἐμπτυντι πῦρ, ψυχῇ καλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αιπολικαὶ σύριγγες ἐν ὕψεσι μηκέτι Δάφνη
Φωνεῖται, αιγιτιάτῃ Πανὶ καριζόμενεσι.
μηδὲ σὺ τὸν τερχθέατο λύηη Φείδοι, πιοῦται
Δάφνη παρθενί, μελῷ τάξινοι ετι.

Ἴν γαρ ὅτι τὸν Δάσους μὲν ἐν θέρετι, σοὶ δῆ τάκινθος
τερπνοῦ νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρος Δίων ἔχεται.

XXVIII.

Κεῖμαι. λαξὲ επιβανε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
οἰδά σε, ναὶ μὰ Θεᾶς, καὶ Βασὺν ὄντα Φέρειν.
οἴδα καὶ ἐμπυρα τόξα. Βαλῶν δῆ επ' ἐμὴν Σφένα πυρσάς,
ἢ φλέξεις ἥδη πᾶσα γάρ εἰς τέφη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Εῶς δῆ οἴσκος Φυλάσσοις
αἴχον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
κυμαίνει δῆ ὁ Βαρὺ πνεύσας Πόθος, γίνεται δῆ νῦν
Παρθύλω παιδῶν ιήχομας ἐν πελάγει.

XXX.

Ηδὺ μὲν αἰκρήτῳ κεράται γλυκὺν γῆμας μελισσῶν,
ἥδυ δὲ παιδοφιλεῖν καυτὸν ἐσίτα καλόν,
οἷα τὸν αἴρυκόμην σέργει Κλεόβυλον Αλεξίς·
ὄντας ευκυατον Κύπριδος οινόμελη.

XXXI.

Λεικανθῆς Κλεόβυλος. ὁ δῆ ἀντία τῷδε μελίχορς
Σάπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τύνεται μοι παιδῶν ἐπετεῖ πόθος. οἱ γάρ Ερωτεῖς
ἐκ λευκῆς πλεξαὶ Σαοί με καὶ μελανος.

XXXII.

Λισσομ', Εἶως, τὸν ἄγαντιον ἐμοὶ πόθον Ηλιοδώρου
κοίμισον. αἰθράλεις Μούτσαν ἐμαν ἵκέτιν.

ναι γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα Βάλλειν
ἄλλου, αἱ δὲ δῆτεπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέονται θέλη,
εἴ κεν ἐμὲ κτείνης, λείψω Σωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
γράμματα· Ερώτος ὅρος ξεῖνε μιαζονίνη.

XXXIII.

Hν, ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ην δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέ γε μη, τεμπταλινὸν ὃνταν ὄμω.

XXXIV.

Eφθέγξω, ναι Κύπριν, αἱ μη Θέμις, ἡ μέγα τολμᾶν
Ὥυμὲ μαθάν· Θήρων σοὶ καλὸς ὡκὺ ἐσάνη·
σοὶ καλὸς ὡκὺ ἐσάνη Θήρων. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστη,
ὅδε Διὸς πήγας πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
τοιγάρη, οἶδα, τὴν πρόδε λάλον προθῆκεν ἵδεσθαι
δεῖγμα Θρασυνομίης ή Βαρύθυων Κεμεσίς.

XXXV.

Aρεὺς, ναι τὸν Ερώτα, τρέψει Τύρος· αἰλλὰ Μυίσκος
ἐσβεστεν ἐκλάμψας αἰσέρας ηέλιος.

XXXVI.

Hγρεύθην καὶ πρόδεν ἔγώ πολε τοῖς μυσέιωσι
κάρμοις ηίβεων πολλάκις ἐγκελάστας,
καὶ μὲν ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Εὔως προθύροισι, Μυίσκη,
· σῆσεν ἐπιγράψας. Σκυλ' απὸ σωφροσύνης.

XXXVII.

Tόν με πόθοις ἀτρωτον ὑπὸ σέρνοισι Μυίσκος,
. ομματι τοξεύσας, τἙτ' ἐβόησεν ἐπος·

Τὸν Θρασὺ εἷλον ἐγώ τὸ δῆμον ἐπ' ὁθρύσι κεῖο Σρύμνιος
σκηπτόσθρόν σοσίας γίνεται ποσσὶ πατῶ.
τῷ δῆμῳ, ὃσον αμπνεύσας, τόδην ἐπηνὶ φιλε καρφε, τί θάμβος;
καῦτὸν ἀπ' οὐλύμπια ζήνα καθειλεν Ερως.

XXXVIII.

Ηγκαψέ γλυκὺ κάλλος· μάζα Ολόγας ὄμρασι Βαΐλει,
ἄρτος κευσυνομάχαν παιδίην αἰνέδειξεν Ερως;
Χειρὶς Πόθει πλεύσα Σέρων Φυδίοισι, Μισκε,
καὶ λαϊπτοις επὶ γάρ πυκσός, εμοὶ Σιλιος.

XXXIX.

Εν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. “εὐ τοῖς μόνον οἶδε τὸ λίχνου
ὄμρα, Μισκον ὄμρεν” ταῦτα δὲ τυπλὸς ἐγώ.
πάντα δῆμοις τοῖς ταῦτας φαντάζεται· αὐτοὶ ισορωτοὶ
οὐθαλμοις ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

XL.

Ε, Ζεὺς κεῖνος “ετ’ εστίν, οὐ καὶ Γανυμήδεος αἰκρην
αρπάξει, οὐ τὴν νέκταρος αιγαλόον,
κηροὶ τὸν καλὸν ετιν ὑπε σπλέχοισι Μισκον
κρύπτειν, μή με λάθῃ, παιδὶ Βαλων πτίγυας;

XLI.

Στιγμήν ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἔναστίον, σι σε, Μισκε,
αἴπαξεν ἐθέλοι νέκταρος οινοχόον.
καῖτοι πολάκις αὐτὸς τοῖς τάδεν “ελεῖτε” Τί ταῦτα;
καὶ σε βαλῶ ζύλας οἶδα παντὸν ἐλεεῖν.
καὶ μὲν δὴ τάδε Σησίν “εγὼ δῆμος”, πὴ μῆτρα παναττῆτη,
ταῦτω, μή; Ψυστῆς Ζεὺς, επ’ εμοὶ γέγονεν.

XLII.

Ti κλαίεις, Φρενοληγά, τί δῆ σύγιστα τούτοις καὶ οὐκ
έφριψας, διώση ταχσὸν ἀνεῖς πλευρύων;
ἢ ρά γε καὶ σε Μυίσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἰθεῖ;
οὐδὲ μόλις, οἱ ἑδύας πρόσθε, πατῶν ἔμαθες.

XLIII[.]

Hδὺς ὁ παῖς, καὶ τύνομ' ἔμοὶ γλυκὺς ἐσι Μυίσκος,
καὶ χαῖεις, οὐδὲ εχω μὴ ἔχει φιλέειν πρόσωπον.
καλὸς γὰρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· ἦν δῆ ανηρός,
οὐδὲ τὸ πικρὸν Ερως συγκενάσαι μέλιτι.

XLIV.

Eν σοὶ τάμα, Μυίσκε, Βίχ προμηνύστι ανήτησι
εν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λεῖθεν ἔτι.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ, καῦσε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμμαστα, ναὶ μὰ τὸ σὸν Φαιδρὸν ἐπιστύνιον,
ἢν μοι συνεῖδες ὄμμα βάλῃς ποτὲ, χτίρας δέδορκα
ἢν δῆ ιλαρὸν βλέψῃς, ηὖτε τέθηλν ἔσῃ.

XLV.

Xαμένου μὲν πνεύμα. Σέρει δῆ ἐπὶ σοὶ με, Μυίσκε
ἀντασὸν κάρμασ ὁ γλυκεύθανεύς Εὔως.
κυραῖει δὲ Βαρὺ πνεύμας Πόθος. αὖλά μὲν ἐσ ὄμμον
δεξια, τον ναύτην Κυπριόδος ἐν πελάγει.

XLVI.

Tερπνος μὲν Διαδοῖος, εν ὄμμασι δῆ Πράκτετος,
ἥδυεπῆς δὲ Διων, οστοῖ δῆ Οὐδιάδης.

• ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἀπαλόχροος ὡδὲ φιλοκλεῖ,
"εμβεγετε, τῷ δὲ λάλει, - τὸν δέ... τὸ λεπόμενον.
ως γιῶς οἰος ἔμεσς νῦν ἄφθονος" ην δὲ Μισκω
λίχιος ἐνισλέψις, μηκέτ' ίδοις τὸ καλόν.

XLVII.

Εἰς Δάφνην τελευτάσαι τε Θρῆνος Πανός.

Οὐκέθ' ὅμης χιμάρροισιν "εχειν βίον, ὑκέτι ναίειν
οἱ τραγουπες ἔβέλω Παὶς ὄρέων κοζυτάς.
τι γλυκύ μοι, τι πεθεινὸν ἐν ὕρεσιν; ὥλετο Δάφνης,
Δάφνης ὃς πήμετέην πῦρ ἐτεκε κυαδίη.
ἄσυ τοδὶ οικήσω· Θῆκῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
σελλεόθω. τὰ πάροιδ' ὑκέτι Πανὶ φίλα.

XLVIII.

Οὐ μοι παιδομανῆς κυαδία. τι δὲ τερπνὸν ἐρῶντες
ἀνδροβοσιτεῖν, εἰ μὴ δύσις τι λαβεῖν ἐθέλοι;
αἱ χειρὶ γαρ τὰν χειρὶς καλαμείσιν παρὰ κοίταις
ειν — παρ αὐτοῦ ἀρσενικαῖς λαβεῖσιν.

XLIV.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυραυγής
πούν ποτε, νῦν δῆ τὴν δαλὸς, Απολλόδοτος.
τέργυρα Θῆλυν ἐρωτᾷ. δασυτρώγλων δὲ πίεσμα
λαταύρων μελέτω ποιμεσίν αἰγοβάταις.

L.

Tι ξένον, εἰ Βροτολογίος Ερως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμπροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾶ;

οῦ μάτηο σέργει μὲν Αἴη, γαρέτις δὲ τέτυγται
Αἰσαῖς, καὶ νὰ πυχιὰς εἰς Σερμύρη,
μάτηος δὲ καὶ μάτηο αἱρεμαν μάτηον Θάλασσα
τραχὺ βοῦ, γενέτας δὲ κατέ τις, κατε τίος.
τούνεκεν Αἰσαῖς μὲν εχει Σλόγα, πυροτι δὲ οὐγαν
σέπιεν ισαν, Αἰεος δὲ αιμαλούργα βελη.

LI.

Δεινὸς Φρως, δεινός. τί δὲ το πλάνον, ἢν πάλιν εἶπω.
κα. πάλιν, οιμάζον τολμαν, οὔτος Εὔως;
ἢ γὰρ ὁ πάις τάτοισι γελᾶ, καὶ πυκνὴ κακιδεῖς
ἱδεται πὴν δὲ ει γω λογίων, καὶ τρέφεται.
Φαῦμα δὲ ἔμοι πῶς ἀγαθὸν γλαυκού φαντάσε
κύματος, ἐξ ὑγρα, λύτρα, σὺ τῦρ τέτοκας.

LII.

Nαι ταν κυπριν, Γοως, λεω τις τι. τάγα τυροσαδο
τόσα τε, καὶ Σκαθισὴν ιοδονον θητειν.
Φλέξω ναι. τι ματανα γελῆς, καὶ σφραγεσφράς
μυχθιέσι, τάσα τα σαλινον γαλάσσης
ἢ γάρ σου τὰ τοδηγὰ ποθων εκκητεια κοψος,
χαλασσετον σώ., ω σοις ..ερι τοσσι πεδην.
κατοι κανισιον κιάτος οισοντην, ει σε τοι πυσον
ψυχι συνένεισ, θηρα ταῦτα αιπολοις.
αἷλλι θε τυσν..ίς, λαβων δὲ επι κατα πεδιλα
εκπέιατον ταχιας εις ἐτεύξει πλευρασ.

LIII.

Aιει μοι δὲ ει μήτε εν μοσι ήχος Γρατος,
οἵματα δὲ σιγα πόθοις τὸ γλυκην δάκρυ φέρει.
οὐδὲ

ἀσθ' η νῦν, καὶ Φέγγος ἔκοιμοτεν, ἀλλ' υπὸ Φίληρων
ἥδη παντοπαδίᾳ γνωστὸς ἐνέσι τύπος.
ὡς πλανοί, μηδὲ ποτὲ ἐφίστασθαι μὲν, Ερώτες,
οἴδατ', ἀποστήνας δῆλον ὅσον ιχύετε.

LIV.

Tρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπαύθενοι οὐρανοί.
τρεῖς δὲ ἐμὲ Θηλυμανεῖς οἰνοβολόγοι πόθοι.
ἡ γὰρ Ερώτης τόξον κατείρυσεν, ὡς ἄγα μέλλων
ἀχέ μίαν τρώσειν, τρεῖς δὲ ἐμοὶς κραδίας;

LV.

Pυχὴ δυσδάκυρτε, τί σοι τὸ πεπαυθὲν Ερώτος
τραῦμα διὰ σωλάγχων αυτις ἀναφλέγεται;
μὴ, μὴ, πόσος σε Διὸς, μὴ, πόσος Διὸς, ὡς Φιλάνθλε,
καινήσης τέθη πῦρ υποβαλπόμενον.
αὐτίκα γὰρ, λήθαιργε κακῶν, πάλιν εἰ σε Θυγῆσαν
λήψετ' Ερώτης, εὐρών δραπέτιν, αἰκίσεται.

LVI.

Bεβλήθω κύρος· ἀττίτε, πομένομαι. ἥνιδε, τόλμα
οινοβαρὲς, τίν' ἔχεις Φροντίδα; καμάσομαι.
καμάσομαι; πή Θυμέ τρέπη; τί δῆ; ἔφωτι λογισμός;
ἀττίτε τάχος. πῦ δῆ η πρόσθε λόγων μελέτη;
ἔρριψθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἐν μόνον οἴδα
τῦθ', ὅτι καὶ Σηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ερώτης.

LVII.

Oϊσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν Θράσος· ἄγεο, κάμιων
ἄρχε, Θεὸς Θνατὰν ἀνιόχεις κραδίαν.

ἐν πυρὶ γενναθεὶς σέργεις Ολόγα τὰν ἐν Ερωτι,
καὶ με πάλιν δῆσας τὸν σὸν ἄγεις οἰκτήν.
ἢ προδότας καὶ πιστὸς ἔφυς, τεὰ δὲ ὅργια καύωσῃ
αὐδῶν, ἐκφαίνει τάμα σὺ νῦν ἐθέλεις.

L VIII.

Oὐ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, Ναι Κύπεριν, ἀλώσει
ῳ δύσερως, ἵξω πυκνὰ προσιτοῖσι μέτη;
Ἐκτὸν; εἰλεν σε πάγη. τί μάτην ἐν δεσμοῖς
σταψεῖς; αὐτὸς Ερως τὰ πλεόνα σὺ δέδεκε,
καὶ σ' ἐπὶ πῦρ ἔσησε, μύροις δὲ ἔρρεινε λιτόποντα,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖ.
ἄψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δὲ ἀρτὶ μὲν ἐν πυρὸς αἴθῃ,
τί κλαίεις; τὸν ἀτεγκήσον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ερωτα
ἔτρεσες, ἐκ τῆς δέ τοι σοι τρέφετο;
Ἐκ τῆς δέ τοι σοι τρέφετο;
Ἐκ τῆς δέ τοι σοι τρέφετο;
πῦρ ἄμα καὶ ψυχρὰν δέξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦτ' εἴλε. Φέρε τον πόνον. αἴτιος πάσχεις
ἀν ἔδραστας, στήνω καιρούμενη μέλυτι.

L IX.

Tὴν πυρὶ μηχομένην ψυχὴν ἀν πολλάκι καίης,
Φεύξετ', Ερως· καύτη, χέτλι, ἐχει πλέρυγας.

L X.

Oἰδιότε μοι κενὸς ὄρκος, ἐτεί σέ γε τὴν Φιλάσωλαν
μηνύει μυρόπωντος ἀγτιβρεχῆς πλόκαμος.
μηνύει ἄγρυπτον μὲν ιδίᾳ βεβαρημένον ὄμμα,
καὶ σφικτὸς σεφάνων αἰματὶ κόμαισι μίτος.

εσκυλίαι δὲ αἰκόλασα πεφυρμένος ἀρίτι κίκιννος,
πάντα δὲ υπὸ αἰκρήτης γῆς σαλευτὰ Φορεῖς.
Ἐρρε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ η Φιλόκαρος
πηκτίς, καὶ κρόταλων χεροτυπῆς πάταγος.

LXI.

Αγγειλον τάδε, Δορκάς· ιδὲ πάλι δεύτερον αὐτῇ
καὶ τρίτον ἄγγειλον Δορκάς ἀπαντᾷ τρέχε.
μηκέτι μέλλε, σέτε — Βραχὺ μοι, βραχὺ Δορκάς ἐπίοχες.
Δορκάς, ποὶ σπεύδεις, πρὶν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
πρόσθετος δὲ οἷς εἴρηκα πάλαι — μᾶλλον δὲ τέτι ληρῶ.
μηδὲν ὅλως ειπῆς — ἀλλ᾽ οὐ πάντα λέγε.
μὴ Σείδης σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκάς
ἐκπέμπω; σύν σοι καῦτος, ιδὲ, προσάγω.

LXII.

Εἶπε λυκαινίδι Δορκάς· ιδίῳ ως ἐπίτηκτα Φιλόστα
ηλως· καὶ κρύπτει πλασὸν ἔρωτα χρόνος.

LXIII.

Εγνων, καὶ μὲν ἔλαθες. τί θεύς; καὶ γάρ με λέλυθας.
ἔγνων· μηκέτι νῦν ὅμινε πάντ' εμαθον,
ταῦτ' οὖν, ταῦτ' ἐπίστροψε; μόνη σὺ πάλιν, μόνη υπνοῖς;
ωτόλημης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι Σησί, μόνη.
ἄλλος ὁ περιβλεπόλος παρεκέκλιτο, καὶ μιν ἐπείδω;
ἔρρε κακοὺν κοίτης Θηρίον, ἔρρε τάχος.
καίτοι σοι δώσω τερπωτὴν χάριν. οἰδί ότι βύλλες
κεῖνον ὄραιν. αὐτὲς δέσμιος ὥδε μενεῖ.

LXIV.

Αιρά, καὶ ἡ Οιλέψωσι καλὸν Θαίνεσσαι Σελήνη,
καὶ Νύξ, καὶ κάμων σύμπτλανον ὄργανον,
ἄρα γε τὴν Φιλάσταλον ἐτ' ἐν κοίταισιν ἀθρίσω
ἄγρυπτον, λύχνω πολλὰ ἀποδαιομένην;
ἡ τινὸς ἔχει σύγκοιτον; ἐστὶ πυθύνιοις μαρσαῖαις
δάκνυσιν ἐκδῆσω τὰς ἵκέτες σεφάνες,
ἐν τόδῃ ἐπιγράψας· Κύπροι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύσης
σῶν κάμων, σοργῆς σκῦλα τάδε· Εἰρέμασε.

LXV.

Ωπλόκαμον Δημᾶς, ὡς σάιναλον Ηλιοδώρας,
ὡς τὸ μυρόρραιον Τιμαρίγ πρόβυρον,
ὡς τρυφερὸν μείδημα Βωωτιδος Αἴγικλείας,
ὡς τὰς αρτιθαλεῖς Δωρεθέας σεθάνες.
Ἄκετε σοι χρυσέη Θαρέτην πτερούειν τοισὶ τοιούταις
κρύπτει, Ερως· ἐν ἔμοι πάντα γάρ εἰς βέλη.

LXVI.

Ναὶ μὰ τὸν εὐτλόκαμον Τιμᾶς φιλέρωτα κίσινον,
καὶ μυρόπτωνεν Δημᾶς χμῶτα τὸν ὑπνοπαστήν,
ναὶ πάλιν Ισιάδος Κίλα ταίγνια, ναὶ Φιλάγγυρων
λύχνουν ἐμάν κάμων πολλὰ πιόντα μέλη,
Βαίον ἔχω τό γε λειφθεῖν, Ερως, ἐστὶ χείλεσι τραῦμα·
εἰ δὲ ἴθελεις, καὶ τἙτ', εἰσὲ, καὶ ἐκπλήσσομαι.

LXVII.

Κῦμα τὸ πικρὸν Ερωτος, ἀκοίμητοι τε πνέοντες
ζῆλοι, καὶ κάμων χειρέμειον πέλαγος,

ποῖ Φέρομεν; πάντη δὲ Ορειῶν οἰσκες ἀθεῖνται,
ἢ πᾶλι τὴν τρυφῆν σκύλλαν ἐποψόμεθα;

LXVIII.

Nαὶ τὰν μῆτραμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπρου,
ἔστι καὶ ἐκ μοι γῆς ἢ Τρυφέρα τρυφέρα.

LXIX.

A φίλεως χαροποῖς Ασκληπιοῖς, οἵα γαλήνης,
οἵματος συμπτεῖται πάντας ερωτοπλοεῖν.

LXX.

Gυμνὴν ἥν ἐσίδης Καλλίσιον, ὡς ξένε, Φήσεις
ηλλαγῆς διαλέγν γράμματα Συρικόσιον.

LXXI.

Nῦξ ιερὴ, καὶ λύχνε, συνίσορας γάτινας ἄλλας
ὄρκοις, αἷλλ' ὑμέας εἰλόμενοι ἀμετόπεροι.
χῶ μὲν ἐμὲ σέρβειν, κείνον δὲ ἐγὼ καὶ ποτε λείψειν
ἀμοσομεν· κοινὴν δὲ εἴχετε μαχιτυρίην.
νῦν δὲ ὁ μὲν ὄρκος Φησίν ἐν ὕδαις κείνα Θέρεας·
λύχνε, σὺ δὲ ἐν κόλποις αὐτὸν ὄρεσις ἐτέρων.

LXXII.

Oψησόσας δυσέρωτι κακάγυλε, νῦν τρισάλατε,
ἐινύχιος κραξεις πλευρόνισθη κέλαδον,
γαῦρος ὑπέρι κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τεττέτητι πυκῆς
καὶ το Σιλεῖν. ἐπ' ἐμοῖς δὲ αὖτις γελᾶς ὀδύναις.
αἵε Σίλα θρέψασε χάρις; καὶ τον βαθὺν ὄχισον
ἔχατα γαῦνεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

LXXIII.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νῆστις ὄρθρινὰ παιῶν
ἀδραγάλοις, τῷ μὲν Πνεῦμα ἐκύβευσεν Ερως.

LXXIV.

Ηοῦς ἄγελε χαῖρε Φαεσθόρε, καὶ ταχὺς ἐλθοις
Εστερος, ἢν αὐτάγεις, λάθριος αὐθίς ἄγων.

LXXV.

Εἰς Τιμάριον ἐταίρουν.

Καῦτὸς Ερως ὁ πλανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὅμμασι, Τιμάριον.

LXXVI.

Οτρυφερὸς Διόδωρος ἐς ηἱθέας Θλόγα βάλλων
ηγρεύῃσι λαμψυροῖς ὅμμασι Τιμαρίγ,
τὸ γλυκύπτικον Ερωτος ἔχων βέλος. ή τόδε κανὸν
θάμβος ὁρῶ φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

LXXVII.

Οὐκέτι Τιμάριον τῷ πρὶν γλαφυροῖ κέλητος
πῆγμα Φέρει πλωτὸν Κύταριδος εἰρεσίη.
ἄλλ' ἐπὶ μὲν νάτοιο μελάθρευον, ὡς κέρας ισῶ,
κυρτεῖται, πολὺς δῆ ἐκλέλυται πρότονος.
ισία δῆ αἰωντὰ χαλᾶ σταδιονίσματα ματῶν,
ἐκ δὲ σάλις σρεττῆται γαστρὸς ἔχει ρυτίδας.
νέμετε δὲ πάντ' ὑπέρεραντα νεώς, κοίλη δὲ θάλασσα
πλημμύρει, γόνασιν δῆ ἐντρομός ἐξι σάλος,
δύταιος γ' ὃς ζῶος ἔτ' ἀν Αχερούσιδα λίμνην
πλεύσετ' ἄνωθ' ἐπιβαῖς γραῦς ἐπ' εἰκοσόρῳ.

LXXVIII.

Ἔις Φαντον ἐταίρων.

Ού μ' ἐτρωσεν Ερως τόξοις, ό λαμπαδί^η ανάψας,
ώς πάρος, αιθομένην Θῆκεν υπὸ κραδία!
σύγκαμον δέ Πάθοντα Φέρων Κύτωρδος μοροφεγγὲς
Φανίος, ἄκρον ἐμοῖς ὅμμασι πῦρ ἔβαλεν.
ἐκ δέ με Φέγγος ετηζε. τὸ δέ βραχὺ Φανίον ὥφη
πῦρ φυχῆς τῇ μὴ καιόμενον κραδία.

LXXXIX.

Εστωειδον τὸν Ερωτα Συγεῖν. ὁ δὲ Βασίον αἰνάψας
Φανίον εκ τέθρης, εὗρε με κρυπτόμενον.
κυκλώσας δῆ & τόξα, χερὸς δῆ αἰρώνυχα διστά,
κνίσμα πυρὸς θραυστας, εἰς με λαβὼν ἔβαλεν.
εὶς δὲ φλογὸς πάιη μοι ἐπέδημαν. ὡς Βαρὺ Φέγγος
λάριψαν ἔμοι. μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίῃ.

LXXX.

Εὐρόβιος ιᾶσες πελαγίτιδες, αἱ πόρον Ελλης
πλεῖτε, καὶ λὸν κόλπωις δέξαμεναι Βορέαν,
ἥν πα τέτταν ηγίουν Κάρχη κατὰ νῆσον ιδῆτε
Φανίον ἐσ χαροπὸν δέρκομένεν πέλαγος,
τἙτ τετος αἰγαίειλασθε. Καλὴ νὺν, σός με κομίζει
ιμερος γε ναύταν, ποστὶ δὲ πεζωτόρον.
εἰ γαρ τατ τετος, εὐ ἐσ τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
χυνος υμελέρας πνεύσεται εἰς θένας.

LXXXI.

Εἰς Δημών ἑταῖρον.

Ο φέρε, τί μοι δυσέρασε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπεῖτης,
ἀρτὶ Φίλας Δημᾶς χρωτὶ χλαινομένω;
ἔθε πάλιν σρέψας ταχινὸν δρόμον Εσταρεός εἶναι,
ῳ γλυκὺ Φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρόταλον.
ἡδη γαρ καὶ πρόσθεν ἐώ' Αλκιμήνην Διὸς ηλθες
αἴλιος, όν αἰδεῆς δῆ εστὶ παλινδρομίης.

LXXXII.

Ο φέρε, τί νῦν, δυσέρασε, βραχὺς περὶ κόσμου ἐλίσσον,
ἄλλος ἐστι Δημᾶς Υάλωντος ὑστὸς χλαινίδι;
τιλλ' ὅτε τὰν ῥαδινὰν κολωνοις ἔχον, ὠκὺς ἐπεῖτης,
ῳς βάλλων ἐώ' εμοι Φῶς ἐνιχαμεκάκον.

LXXXIII.

Δημάς λευκωτάρει, σε μέν τις ἔχων ὑπὸ χιώτων
τέρπεται· αἱ δὲ ἐν ἐμοὶ νῦν σενάχει κραδία.
εἰ δέ σε σαββαΐκος κατέχει πόθος, ό μέγα Θαῦμα
εῖναι εἰν ψυχροῖς σαββαῖσι θερμὸς Ερως.

LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἑταῖρον

Ζηνοφίλα καίλλος μὲν Ερως, σύγκοιτα δὲ Φίλτρα
κύνημις ἐδακεν ἔχειν, αἱ κάμιτες δὲ κάριν.

LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίσαι παρέδεξεν ἑταῖρον;
τις μιαν ἐκ τρισσῶν ιγγαγέ μοι κάριτα;

ῥ ἐτύμως ὁδὶ αὐτῷ κεχαρισμένον ἄνυστον ἔργον
δῶρος θίβες, καῦταν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

Αδυμελεῖς Μῆσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἐμφόων
σὺν Πειθοῖ, καὶ Εὐως καλὸς ὑπηριόχω,
Ζηνοφίλα, σοι σκῆπτρο πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοι
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἐδοσαν χάριτας,

LXXXVII.

Αδὲ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Αριάδα, πηκτίδι μέλωται;
Ζηνοφίλα, τι λίγες, αὖτις κρέκεις τι μέλος.
ποὶ σε φύγω; πάντη με περιστέχεστιν Ερωτεῖς,
ὅδῃ ὅσον ἀμανεύσται Βαΐοὺς ἐῶσι χρόνον.
αἱ γάρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μῆσα,
ἢ χάρις, ἢ... τί λέγω; πάντα. πυντι φλέγομας.

LXXXVIII.

Εὔδεις Ζηνοφίλα, τεῦχερὸν Θάλος. εἴß' ἐτοί σοι νῦν
ἀποτελος εἰσήκειν ὑπόνοις ἐτοί βλεφάροις,
καὶ ἐτοί σοι μηδῇ ἔτος, ὁ καὶ Διὸς ὅμηματα θέλγων,
Соитήσαι, καταβῶ δὲ αὐτὸς ἐγώ σε μόνος.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν σεφάνωμα συνεύνει
Ζηνοφίλα, τρισσᾶς σύμβολα καλλασύνας.
αἱ μὲν ἐτοί χρωτὸς θερένεια πόθον, αἱ δὲ μορφᾶς
ἴμευον, αἱ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἐτοσ.

τρισσαῖαι σεῦ δὲ μόνας καὶ αἱ κύτωμις ὀπλιστεν εὔναν,
καὶ Πειθῶ μύθες, καὶ γλυκὺν καλλος Εὐως.

XC.

Πταινὶς μοι καίνωψ ταχὺς ἄγγελος, γένος δὲ ἄκροις
Ζηνοφίλας ψαύστας προσψιθύριζε τάδε·
Αγρυπνος μίμινε σε· σὺ δὲ ὡς λῆθαιργε φιλάντων
εὔδεις. εἴσα, πέτευ· ναὶ φιλόμυστε, πέτευ.
ἵσυχα δὲ θεέγχαι, μὴ καὶ σύγκοιλον ἐγείρας
κινήσεις ἐπ' ἔμοι ζηλοτύπτες ὁδύνας.
ἢν δὲ αἰγάλης τὴν παιδία, δορᾷ σέψω σε λέοντος,
καίνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ρόσταλον.

XCI.

Κηρύσσω τὸν Ερωτα, τὸν ἄγριον. ἀρή γὰρ ἀρή
οὐθροῖνὸς ἐκ κοίτας ὥχετ' αἰσθατήμενος.
ἔνι δὲ ὁ παῖς γλυκυδάκους, αἰελαλος, ὠκὺς, αἴθαμος,
σιμὰ γελῶν, πλερόεις νῦτα, Φαρετροφόρος.
παῖρος δὲ ύπετε ἔχω φράξειν τίνος γέτε γὰρ αἰθῷ,
οὐ χθών Φησὶ τεκέν τὸν Θρασὺν, γέ τελεογος.
πάντη γὰρ καὶ πᾶσιν αἰτέχθειται. αὖτε ἐγοράτε
μηδ πά νῦν ψυχαῖς ἀλλα τίθησι λίνα.
καίτοι κένος, ιδὲ, περὶ Φωλεόν. οὐ με λέληθες
τοξότας, Ζηνοφίλας ὄμματι κρυπτόμενος.

XCII.

Ηδη λευκὸν ἵον Θάλλει, Θάλλει δὲ Φίλομέρος
νάρκισσος, Θάλλει δὲ ψρεσίφοιτα κρίνα.
ἢδη δὲ η Φιλέρατος, ἐν ἀνθεστιν ὥριμον ἀνθος,
Ζηνοφίλα. Πειθεῖς ἢδη τέθηλε ρόδον.
λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔστι Φαιδρὰ γελάτε;
αὐτὸς παῖς κρέστων ἀδυτανόων σεφείναν.

XCIII.

Οξεόσαι κανωπες, αίγαυδεες, αίμαλος αινδρῶν
σιθωνες, νυκτὸς κνάδαλα διστέρηγα,
βαιὸν Σηνοφίλαν, λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπονδν
εύδειν, τάμα δὲ ιδὺ σαρκοθαγεῖτε μέλη.
καὶ τί πρὸς ἡλακάτην αὐδῶ; καὶ Θῆρες ἀτεγκτοι
τέρπανται τρυφερῶ χρωτὶ χλιανόμενοι.
αλλ' ἔτι νῦν πφρλέγω, κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
ἢ γνώσεας χερῶν ζηλοτύταν δύναμιν.

XCV.

Τὸ σκύθος ήδυ γέγηθε λέγει δὲ ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Σηνοφίλας φαίνεται λαλία σφραγίδος.
οἱ λειον· εἰδίς ὑπὸ ἐμοὶ νῦν χείλεστι χείλεα θεῖσα
ἀπανευτι· φυχαὶ τὰν ἐν ἐμοὶ προστοι.

XCV.

Πωλείσθω, καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλασοις καθεύδων.
πωλεισθω. τί δὲ ἐμοὶ τὸ θρασὺ τῦτο τρέφει;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔθου καὶ ὑπόπτερον ἄκρα δὲ ὅντες
κνίζει· καὶ κλαῖσιν πολλὰ μεῖαιν γελᾶ.
πρὸς δὲ ἔτι λοιπὸν ἀτρεσον, αἰείλαλον, ὁὖν δεδορκός,
ἄγριον, καὶ αὐτῇ μητρὶ φίλη τιθασόν.
πάντα τένεις. τοίγαρ πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλυς
ἐμπορος ἀνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσετ', ιδὺ, σεδακρυμένος. εἴτε σε πωλῶ,
θάψει· Σηνοφίλα σύντυφος ἄδε μένε.

XCVI.

Εἰς Ηλιοδώραν ἐγείρον.

Εντὸς ἐμῆς κρασίης τὴν εὔλαλον Ηλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἐπλασεν αὐτὸς Ερως.

XCVII.

Σφαιρισάν τὸν Ερωτα γρέΦω σοὶ δῇ, Ηλιοδώρα,
βάλλει τὰν ἐν ἔμοὶ παλλομέναν χρανία.
αὐτὸν ἄγε συμπταῖλαν δέξαι Πόσον· εἰ δῇ ἀπὸ σεῦ με
ρίψαις, ἐκ οἰστα τὰν απάλαιτυρον ὕβριν.

XCVIII.

Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ηλιοδώρας·
εἰπὲ, σὺν ἀκούτῳ τὸ γλυκὺ μίσγυ ὄνομα.
καὶ μοι τὸν Βρεχθεῖλα μύροις καὶ χθίζον ἐόντα,
μναμόσουνον κείνας, αἱματίθει σέΦανον.
δακρύεις Φιλέμασον ιδὲ ρόδον, γίνεται κείναν
ἄλλοθι, καὶ κόλποις ἡμετέροις ἐσοφᾶ.

XCIX.

Εγχει τᾶς Πειθῆς καὶ Κύπριδος Ηλιοδώρας,
καὶ πάλιν τᾶς αὐτᾶς ἀδυλόγω χάριτος.
αὐτὰρ γαρ μή ἔμοὶ γράΦειαι Θεός, ἃς το ποθενὸν
γίνομ' ἐν ἀκούτῳ συγκεράσας πίσται.

C.

* - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ἀρπαγαῖς τίς τόσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἴη,
τίς τοσον αὐτῶν καὶ πρὸς Ερωτα μάχην;

ἀπὸ τάχος περίκας, καὶ... τίς κῆπος; Ηλιοδώρας.
Βαίνε πέριν σέργων ἐντὸς ἐμῶν, κραδία.

C.I.

Tρηχὺς ὅντες υπὸ Ερώτος αἰνέτρεσθες Ηλιοδώρας.
ταῦτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

C.II.

Eν τόδε, παριμήτερος Θεῶν, λίτομαι σε, Σίλη Νῦξ,
ναι λίτομαι, κάρμων σύμπλανε, πότνια Νῦξ,
εἴ τις υπὸ χλαινῆ βεβλημένος Ηλιοδώρας
Θάλπεται, υπναπάτῃ χειρὶ χλαινόμενος,
κοιμάθω μὲν ἡ λύχνος ὁ δῆ τοι σέργων
ριπαθεῖς κείθω δεύτερος Εὐδυμίων.

C.III.

Ω Νῦξ, ὡ Οιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ηλιοδώρας,
καὶ σκολιῶν ὄψιμων κνίσματα δηξιχαρῆ,
ἄλλα μένει σοργῆς μοι λείψαντα, χ' ὅτι Οιλητα
μημόσυνον ψυχορῷ Θάλπετ' ἐν οἰκεσίᾳ;
ἄρα γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, καὶ μὲν ὄνειρον
ψυχαπάτην σέργων αἰμφιβαλλοσα φιλεῖ;
η νέος ἀλλος ἔρως, νέα παιγνία; μηποτε λύχνε
ταῦτ' ἐσίδοις, εἴης δῆ ης παχέδωκα φύλαξ.

C.IV.

O σέΦανος περὶ κρατὶ μαρσανεῖαι Ηλιοδώρας.
αὐτὴ δὲ ἐκλάμπει τῷ σεΦάνῳ σέΦανος.

CV.

Πλέξω λειχόιον, πλέξω δὲ απαλὴν ἄμα μύρῳς
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα χρίνα,
πλέξω καὶ κυόκον ηδύν· ἐπιπλέξω δὲ οὐάκινθον
πορφυρην, πλέξω καὶ Φιλέρασα ρόδα,
αἱς ἀν ἐπὶ κροτίδαιοις μυροβότριος Ηλιοδώρας
εὐπλόκαμον χαίτην αὐθούσιῃ σέφανος.

CVI.

Ναι τὸν Εῷτα, θέλω τὸ παρ' χασιν Ηλιοδώρας
Φθέγγυμα κλίνειν, ἢ τὰς λατοίδεων κιθάρας.

CVII.

Φαμι ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὐλαλον Ηλιοδώρας
νικάσειν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

CVIII.

Ανθοδιάστε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ηλιοδώρας
ψάνεις, ἐκπυρολιπῆστ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἢ σὺ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δυσύποιζον
πικρὸν αὖτε κραδία κένηρον Ερωτος ἔχει;
καὶ δοκέω, τέττ' εἴπας· ἴθι Φιλέρασε, παλίμπτε
σεῖχε πάλαι τὴν σὴν οἰδαμεν αὐγέλιην.

CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέγδε διὰ χθονὸς, Ηλιοδώρα
δακρῦματα, σοργῆς λείψανον εἰς Αίδαν,
δάκρυα δυσδακυνταί· πολυκλαύτω δὲ ἐπὶ τύμβῳ
σπένδω ναμα πόθων, μνᾶμα Σιλοφυσούνας.

οικτρὰ γὰρ, οἰχραὶ Φίλαι σε καὶ ἐν Φθιμένοις Μελέαγρος
αἰδίω, κενεῖν εἰς Αχέροντα χάριν.
αἱ αἱ, πῦ τὸ ποθενὸν ἔμοὶ Θάλος; ἀρπασεν Αἰδας,
ἀρπασεν ἀκμαῖον δῆ ἄνθος ἐφυρε κόνις,
ἄλλα σε γυνῦμα, γὰ πανηρόθε, τὰν πανόδυρον
ἥρεμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναβάλισαι.

C X.

Εἰς τὸ Εαρ. εἰδύλλιον.

Xείμαλος ἡνεμόενος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένου,
πορφυρόεν μειδήσει Θερανθέος εἰαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κιανέη χλοερὴν ἐσέψατο ποίην,
καὶ Φυτὰ Θηλάσσαντα νέοις ἐκόμισε πετήλοις.
οἱ δῆ αἴταλην πίνοντες ἀεξιφύτε 'δρόσον Ήλε^ς
λειμῶνες γελώσιν, ἀνοιγομένοιο ρόδοιο.
χαίρει καὶ σύμιγγις νομεὺς ἐν ὅρεσσι λυγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἡδη δὲ πλώρσιν ἐπ' εὐχέα κύματα γαῦται
πνοῇ αἴτημαίω Ζεφύρε λίνα κολπώσαντες.
ἡδη δῆ εὐάζος Φερεταῖσίλω Διονύσω
ἄνθει Βοτρυόενος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσῶ.
ἔργα δε τεχνήντα βοηγενέσσοι μελίσσας
καλὰ μέλει, καὶ σίριβλω ἐθήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρητοιο νεόρρυτα κάλλεα κηρῦ.
πάντη δῆ ὄχυνθων γενεὴ λυγύρων αἰείδει
ἀλκυονές περὶ κύμα, χελιδόνες αἰμῶι μέλανθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισι ποταμεῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος αἰπάν.
εἰ δὲ Φυτῶν χαίρεσσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζεις δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,

καὶ ναῦται πλάγοι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεναῖ, καὶ ὠδίνεις μέλισσαι,
πῶς εἰς χρῆ καὶ σοιδὸν ἐν εἴᾳς καλὸν αἰσισαι;

C XI.

Ηχήεις τέττιξ δροσερᾶς ταγόνεσσι μεβυθτεῖς,
ἀγρονόμον μελπεις μῆται ἐρημολόγος.
ἄκρα δῆ ἐζέρμενος πεταλοῖς πριονώδεις κάλοις,
αἰθιοπικλήσεις χωρτί μέλισμα ἀνύσας.
αλλὰ, Σίλος, Σφέγγεις τι νέον δενδρώδεσσι ΝύμΦαις
παίγνιον, αντωδὸν Πανὶ κρέκαν κέλασον,
ἔφρα τυγχὼν τὸν Εὐρώπην, μεσημβριῶν ὑπιον αὔρευσα
εἰθάδη ὑπὸ σκιερῆ κεκλιμένος πλατάνῳ.

C XII.

Ακρίς, ἐρῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὑπνον,
ἀκρίς, ἀρχαίη Μῆτρα, λιγυπτίουγε,
αὐτοῦνες μίμημα λύρας, κινέκε μοι τὶ ποθενὸν,
εὐκοκκόσα Σίλοις ποσσὶ λαλεῖς πτέρυγας,
ὅς με πονῶν ρύσαι παναγούπνοιο μετίμνις,
ἀκοὺς, μιτωσαμένη Σφογγὸν ἐμωτοπλάνον.
δῶνα δε σοι γῆτειον αἰνθαλὲς ὄχυτρα δάσω,
καὶ δισσερᾶς σοματὶ χιζέμενας φεκάδας.

C XIII.

Αἱ ΝύμΦαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλας ὁ κῆρος,
νίψαν ὑπὲρ τέθης σῶτι κυλινδόμενον.
τύνεκα σὺν ΝύμΦαις Βάκμιος Σίλος. ἦν δέ νιν εἰργμός
μίσγεσθαι, δέῃ πῦρ ἔτι κατόμενον.

C XIV.

CXIV.

Αιθερά' σοι Μελέαγρος ἐὸν συμπαίζορα λύχνον,
Κύπροι Φίλη, μύστην σῶν θέτο πανυχίδων.

CXV.

Τις τάδε μοι Θητὰ περὶ Θρησκοῖσιν αὐτῆι
σκῆλα, παναιρέστην τέρψιν Ενισθία;
ἢ τε γὰρ αἰγαγέει περιαγέεει, ὅτε τι πήληξ
ἄλλοθις, ὅτε Φόνω χραινθὲν ἀρηγε σάκιον.
ἄλλ' αὕτως γανόωνται καὶ ἀσυθέλικται σιδάρω,
οἵδε περ δὴ εἰοπᾶς, ἄλλα χορῶν ἔναρα.
οὗς Θάλαμον καρπεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λυθρῷ
λειθόμενα βροτέω σηκος Αρης ἔχοι.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βῆς ικέτης ἐπιβάμιος, αἰθέριε ζεῦ,
μυκᾶται. ψυχὴν ρύμενος θανάτῳ.
ἄλλα μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρόδα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εύρωτης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένει.

CXVII.

Ταῦλαὶ παι, Νιόεα, κλυ' ἐμὰν Οάτιν, ἀγγελον ἄτας
δέξαι σῶν ἀχέων οικτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμης ἀνάδεσμον, ιστ., Βαριτευθέσι φοίβε
γενναμένα τόξοις αρτενόταιδα γόνον.
ἢ σοι πᾶνδες ἔτ' εἰσιν. ἀταρ τί τόδι ἄλλο; τί λεύσσω;
αὐτοί, αὐτοί, πλημμύρει ταρθενικᾶσι Οόνος.
αἱ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γύνασιν, αἱ δὲ ἐνὶ κάλπαις
κέκλιται. αἱ δὲ ἐπὶ γᾶς, αἱ δὲ ἐπιματίδιοι.

ἄλλα δῆ αἰτωτὸν Θαυμεῖται Βέλος ἀ τοῦ ἐπούσιος
πλάσσει τάς σῇ ερματίγνη ὅμη ἔτεις φᾶσι οὐδέτε.
εἰ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι σόμα τὸν ὑπὸ Θάμβευς
ματηρὶ σαρκοταργήσια πέτωητε λίσσος.

C XVIII.

Ωντινώος, Ηράκλειος εγὼ σοσὶ μένος αἰενιόν,
Οἳμι τάδε τὸ πάτραν καρισσονα καὶ σοσίης.
λαζ γὰρ καὶ κοτέω, Ασία, Εὔει, δύσθρονας αἰδίας
ὑλάκτευν λαμπτὰς θρεψαμένοισι χάρις.
Ἐκ δέ τούτης; μὴ τρυχύνεις ἐπεὶ τάχα καὶ σὺ τι πείσῃ
τρυχύτερον πάτημα χαῖψε σὺ δῆ ἐξ Ιφέση.

C XIX.

Τις τὸν Λυκανίδην;

Δεξιτερὴν Αἴδαο Φεῦ χέρα, καὶ τὰ κελαῖα
ομιυμεν αἵριτα δέρματα φερομεζόνης,
παρθένοις ὡς ἐσμεν καὶ ὑπὸ χθονί πολλὰ δῆ ὁ πικρὸς
αἰχμὰ καθ' ομετέρης ἐφλυσε παρθενίας
Αρχίλοχος ἐπέων δὲ καλὴν Θάτιν ἐκ τῶν καλὰ
εργα, γυναικείον ἐτρυπανεῖς πόλεμον.
Πιερίδης, τί κάλητον ἐντὸν οὐριστῆρας ιάμβεις
ἐτράπατετ, όχι οσίως ζωτὶ χαριζόμενος;

C XX.

Τὸν ταχύπτων, ετὶ παιδα συναρπασθεντα τεκτόνης
ἀρτι μὲν τὸ τείχιον, γάστεντα λαγῶν
εν κόλασις σέκεταισα διέτρεψεν ἀ γλυκερόχρως
φανίου, ειπεινός αἰνεστι βοσκόμενον.

χάδε με μητρός γένεται εἶχε πόθος Θηῆσκω σῇ υπὸ θοίνης
ἀπλήσας, πολλὴ δακτὶ παχυνόμενος.
καὶ μια πρὸς κλισίνις καῦψε νέκυν, ὡς ἐν ἀνείραις
αἰὲν ὄρφεν κοίτης γειτονέουλα τάφον.

CXXI.

Παμμῆτορ γῆ χαῖρε, σὺ τὸν πάντος ἐβλέψαν εἰς σὲ
αἰσιγένην καύγην τοῦ ἐπάντοις αἴσεψής.

CXXII.

«Εἰσὸν φίλοι μείω τίς καὶ τίος ἐστί. Ἐφίλαυλος
γυναικείων. » ποδαρὸς δῆ εὐχεῖ ἔμεν; Ἐθύμαστεύς,
«εἴσισας δὲ τίνα στέγων βίου; Ἐξ τὸν ἀρότρῳ,
χάδε τὸν ἐκ τηών τὸν δὲ φροῦρος ἔταυον.
«γῆναι δῆ, η νέστιο βίου ἐλλιταῖς; Ἐγγλίδον Αἰδαν
αὐτοκέλει, καίνων γυναικείους κυλίκων.
«η πρέστεν; Ἐκαὶ κάτιτε. «λεῖζε νέ σε βῶλος ἐλαφρὴ
σύμφων πιντώ χόντα λόγῳ βίοτον.

CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Ανίτατης Σίδωνίας ποιητή, ιδὲ φίλον σύνθημα ἢν ἀλέκτωρ,
καὶ φίνικος κλάσι, καὶ αἴγακος.

Ασάλα, σύνδημα τί σοι γοργωτός ἀλέκτωρ
ἐπει, κακλαπία σκασθοῦσις πτέρυγι;
ποστὸν υπερπάντων Νίκας κλασίον ἀκάρα δῆ ἐστιν αὐτᾶς
Βαζούμιδος προστεσῶν μέκλιταις ἀσυστύγαλος;
η ρέ γε οκαίντα μαχαίρα σκασθοῦσις ἀνακήλα
καύστεις; αλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
πρὸς δὲ, τί λιπός ὁ τύμπανος; ἐπιτρέπεται αἰδηὶ πενιχρῷ
οὐνίδος κλαυγαῖς νυκτὸς αἰνεγομένω.

ἢ δοκέω σκᾶψιρον γαρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ καύθεις
αἴθλοθόρον, νίκαν ποσσὸν αἰεράμενον.
ἢ Φαιών καὶ τῆδε τί γαρ ταχὺς εἰπεῖς ἀνήρ
αἰγαγαίλω; οὐν δὴ τῶτεκὲς ἐθραγάμαν.
Φοίνιξ δὲ νίκαν ἔινεται, πάτραν δὲ, μεγαυχῆ
ματέος Φεινίκων, τὰν πολύταυδα Τύρον·
ὄφεις δὲ, οὐτὶ γεγωνὸς ἀνήρ, καί τῷ περὶ Κύπρου
πρᾶτος, κήν Μέταν ποικίλος υμνοβέτας.
σκᾶψιρα δὲ ἔχει σύβημα λόγος Θνάτηειν δὲ πεσόντα
οἰνοθρεχῆ, πυοπετῆς ἔννέται αἰγαγαίλος.
καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δὲ ἔνορα πέτρος αἰείδει,
Αυτίτατρον, προγόνων Σύντ’ αὐτὸν ἐριθενεών.

CXXIV.

Oικτρότατον ματήρ, σε, Χαρίζενε, δῶρον εἰς Αἰδαν,
οὐτωκαιδεκετην ἐσόλισε χλαμυδί.
ἡ γαρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέσειν, αἷτικ’ αὖτ’ οἶκων
ἄλικες οἰνωγῆ σὸν νέκυν αἰχλοθόρευν.
πένθος δὲ, ἥχ τριταῖσιν αἰνωρύσιο γυναικεῖς,
αἱ αἱ, τὰς μασῶν θευδομένας χάριτας,
καὶ κενεῖς αἵδινας. ιὼ κακοταρβείει Μοῖρα
Στειρογόνοις, σουγαν ἐπτυσας εἰς αἰνέμυς.
τοῖς μὲν ὄμιλησσοις ποιεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοξεῦσι
πενθεῖν, τοῖς δὲ σύγνᾶς πευθομένοις ἐλεεῖν.

CXXV.

Oὐ γάμον, αἷτ’ Αΐδαν ἐπινυμεῖδιον κλεαρίσα
δέξατο, παρθενίας ἄμματα λυομένα.
ἄρτι γαρ ἐταέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λατοὶ, καὶ Θαλάμων ἐπαλαταγεῦντο Θύραι·

ηῶς δῆ ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δῆ τιμέναιος
σιγαθεῖς γοερὸν Θεούμα μεθαρμόσατο.

αἱ δῆ αὐταὶ καὶ Σεύγος ἑδαδεχεν παρὰ πασῶ
πεῦκαι, καὶ φίμενα νέρβεν ἔσαινον οἵρν.

CXXVI.

Αγέμας, ὡς ζένε, Βαῖνε παρ' εὐσεβόσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὔδει, κοιμηθεὶς ὑπανον ὁ θειλόμενον,
Ευκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκὺδακρυν Ερωτα
καὶ Μάστας ἰλαροῖς συσολίσας χάρισιν
ἢν θεότας ἥνδεωσε Τύρος, Γαδάρων Φ' ιερὰ χθῶν.
Καὶς δῆ ἐρατὴ Μεγοτῶν πρεσβύν εὐηροτρόπει.
ἄλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, ΣΕΛΟΜ' εἰ δῆ γν σύ γε Φοῖνιξ,
ΑΥΔΟΝΙΣ· εἰ δῆ Ελλην, ΧΑΙΡΕ. τὸ δῆ αὐτὸ Φράσον.

CXXVII.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δῆ ἐμὲ τεκνοῦ
Ατθίς ἐν Ασσυρίας ναιομένα Γαδάρωις.
Ευκράτεω δῆ ἐβλαζον ο σὺν Μάστας Μελέαγρος,
πυῆτα Μενιστείας συντροχάσας χάρισιν.
ει δὲ Σύρος, τί τὸ Θεῖμα; μίαν, ξένε, πατρίδα, κόσμον
ναιομεν ἐν Θνατεῖς πάντας ἔτικτε χάος.
πουλυετῆς δῆ ἐχάραξα τάδην ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβων
γῆρως γὰρ γείτων, καὶ γύνεν Αιδεω.
ἄλλα καὶ τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπῶν
χαιρεῖν, εἰς γῆρας καῦτὸς ίπειο λάλον.

CXXVIII.

Λίνγιματῶνες. ὅτι δὲ τὸν ἀνωνυμίαν τὸ παλαιόν γένος Μελεάγρους τὸν
ἐκπλῆ τάφον ἔτος ἵντεμεντον σιβύῃ καὶ κάπις δέξικτι.

Πτωνέ, τί σοι σιβύη, τί δὲ καὶ σὺν εὐαλεῖ δέρμα;
καὶ τίς ἐών, σάλας σύμβολον ἐστὶ τίνος;

χαὶ γὰς Ερωτὸν ἐνέτω σε. τί γάρ; νεκύεσσι πάροικος
Ιμερος; αἰδίσιν ὁ Θυμοῦς ἐπὶ ἐμοῦσιν.

χόδε μὲν δοῦλοι αὐτὸν ταχύτων Κυπροι. ἐμπαλεὶ γάρδο δὴ
κείνος μὲν τριγένειαν· σὶ δὲ τέβηλε μέλη.

αὖτος ἄρα, ταὶ δεκαών γαρ, ὁ γάρ μὲν ἐνειλε, σοζισάς
ετοί σὺ δι', ὁ πτερεῖς, ταὶ οὐα τάχε λίγες.

ἐν προσοῦ δι' αἱ, Σίκης χεις γένεις, ἐς τε γελωτού
καὶ σπάδην, καὶ τὸ βιτρίον εἰ τού, ιππο.

ναὶ μὲν δὶ μελέσιοντον ἐρώιν, ον Οινος εἴρη
σύμβολο σπιροντες ταὶ τα συοιγνοσίν.

Χαίνε καὶ ει Σίριον, ἐπὶ κα. Μίσσαν Γρωτο,
καὶ λαγκτον Σιζην ει μίαν οἵρμοσα.

CXXIX.

Α πύματον καρποῦρα καταγέλλεσσα κορωνίς,
ἔρικῆς γυναικῆς πιστάτα σέλιστ,

Φαρὶ τὸν ἐκ παιῶν ηδοισμένον εἰς εν ἄμοργον
ὑμνοῦτεταο Βιέλω ταῦθ' ἐνελέξαμενον

εκτελέσιι Μελέαγρον, αειμητον δὲ Διοκλεῖ
ἀνθετο συμπλεξαι μησοπόλον τεῖσανον.

ἄλα δι' ἐγα καρποῦσσα δρακοντείοισιν αἴτοις
σύνθεονος ιδεύματα τέρμασιν εύμαθιας.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ

Ε Φ Ε Σ Ι Ο Τ.

Mέχρις τοῦ κατάκειδε; πόκ' ἀλυμον ἔξετε Θυμὸν,
ω̄ νέοι; χοῦ αἰδεῖαδ' αἱρεστερικίονας,
ῶδε λέην μεθιέντες; ἐν εἰσήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἥδαι· οὐαὶ πόλεμος γαῖαν ἀπασταν ἔχει.

καὶ τις ἀστονήσκων ὑστερὸς ἀκοντισάτω.
τιμῆν τε γάρ εἴτι καὶ ἀγγλιὰν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέμψι, καὶ παίδιαν, καρδιής τὸν ἀλέχον
δύσμενέσι. Θάνατος δέ ποτε ἔσσεται, οὐστοτε καν δη
Μοῖραι ἐπικλώσωσται. αἰλαί τις ιδὺς ἵτω
ἔχος ἀναχόμενος, καὶ ὑπὸ ἀσπίδος ἀλκιμον ἥτοι
ἔλσας, τοτῷ πῶτον μιγνυμένης πολέμου.
ἢ γάρ καὶ Θάνατον γε Συγεῖν εἰμαρμένον ἐστιν
ἀνδρί, ωδῇ εἰ προγόνων ἡ γένος ἀθανάτων.
πολλάκις ὅμιλοτητα Φυγῶν καὶ δεσποτῶν ἀκόντων
ἐρχεται, ἐν διησκέψει μοῖρα κίχειν Θανάτῳ.
αλλὰ ὁ μὲν ἐκ ἔμπτωτος δῆμων Φίλος ὕδε ποθενός
τὸν διησκέψει σενάχει καὶ μέγας, ἢν τι πάθη-
λαῦ μὲν σύμπτωτι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
Φιῆσκοντος ζῶντα διησκέψει, αὔξιος ἡμιβέαων.
ἄστερ, γάρ μιν πύργον ἐν ὁθναλμοῖσιν ὄρωσιν
ερδει γάρ πολλῶν ἄξια μάνος ἐών.

* Hiatum supplevit CAMERARIUS hoc versu:
ιν τις ἀσείδα θέμω ἐν αὐτοῖς πολεμίζων,

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Κήδεια μὲν σονόεντα, Περίκλεες· ἂδει τις αὐτῶν
μεμνόμενος, Θαλίης τέρψεται ύπε πόταις.
τούς γὰρ κατέκυμα πολυθλοίσθαι Θαλάσσης
ἔκλιστεν· οἰδαλέγεις δὲ ἀμφ' ὁδύνῃ ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γαῖαν ἀνηκέδοισι κακοῖσιν,
ὡς Φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔβεσται
Φάρμακον. ἄλλοτε δὲ ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ημέας
ἐτράπεσθ', αἰματόεν δὲ ἔλκος ἀναστένομεν.
ἔξαυτις δὲ ἐτέρος ἐπαρείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε, γυναικεῖον πένθος αἴσθωσάμενοι.

II.

Εἰμὶ δὲ εἶγα Θεράπων μὲν Ειναδίοιο ἄνακτος,
καὶ Μασέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιτάμενος.

III.

Αστιδί μὲν Σαιών τις ἀγάλλεται, ἢν παρὰ Θάρην
ἐντὸς ἀμώτητον καλλιτῶν γῆν ἔθέλων.
αὐτὸς δὲ ἐξέφυγον Θανάτῳ τέλος. αἰσθαίσθη
ἔρρετω. ἔξαυθις κῆργομαι γε κακία.

IV.

Ού τοι πόλλα ἔτι τόξα τανύσσεται, όδε Θαμειαὶ
σφεδόναι, εὐτ' ἀν δὴ μᾶλλον Αρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· Εἰφέων δὲ πολύζονον ἔσσεται ἔργον.
ταύτης γὰρ κεῖνος δαιμονες εἰσὶ μάχης
θεσπόται Ευβοίας δύρικλυτοί,

V.

Αλλ' ἄγε, σὺν κάθων θοῆς διὰ σέλματα τὸς
φοίτα, καὶ κοίλων πάματ' ἀφελκε κάδων,
ἄγρει δῇ οἴνον ἐρυθρὸν ἀτὸ τρυγὸς, όδε γὰρ ημεῖς
νήφειν ἐν Κυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

VI.

Θρηνῶν δὲ τὸν αὐδῆρα τῆς ἀδελφῆς ἡθανισμένον ἐν θαλάτῃ ηὲ μὴ τυχίνος
νομίμα ταῦτα, λέγει μετριώτερον ἀν τὸν συμφορὰν ἐνέκειν,

Εἰ κείνης κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ηθανισος καθαροῖσιν ἐν εἰρασιν ἀμφεπολήθη.

VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἴσσομαι· ύτε κάκιον
Θήσω, τερπωλάς καὶ θαλίας ἐφέπων.

VIII.

Αλκισίη πλοκάμων ἱερὴν αὐέθηκε καλύπτετον
Ηρη, καρπίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

IX.

Οὐ Οιλέω μέγαν σρατηγὸν,
οὐδὲ διαπεπλεγμένον,

χάλε Βοσρύχουσι γαῦρον,
χάλε υπεξυημένον.
ἀλλά μοι εἰη ῥαιθός,
ἀσταλῶς βεβηκῶς,
καὶ ἐπινοήμασι δασίς.

X.

Oὐ μοι τὰ Γύγεω τῷ πολυχρόνῳ μέλει.
χάλε εἶλε πώ με ξῆλος, χάλε σύγσιομα
Θεῶν ἔργα, μεγάλης δὲ γὰρ ἐκώ τυραννίδος.
ἀπόστρεψεν γάρ ἐσιν ὁ Θαλμῶν ἐμῶν.

XI.

Tοῖος ανθρώποισι Θυμὸς, Γλαῦκε λεωπίνεω πάι,
γίνεται Θυητοῖς, ὅκοιν Ζεὺς ἐν' ημέρην αγεῖ.

XII.

Kαὶ φρονεῦσι τοῖ, ὅκοισι ἐγκυρώσων ἔργυμασι.

XIII.

Gλαῦκε ὄντα, Βαθὺς γὰρ ἡδη κύμασι ταράσσεται
πόντος, αἱρεῖ δὲ ἀκρα γυρεὸν ὁ θεὸν ιταται νέσος,
σημα χειμώνος. κιχάνει δὲ ἐξ αἰλαζίνης φόόσος.

XIV.

Hυμὲ, Θύμι αἰμηχάνοισι κῆδοσιν κυκώμενε,
ἄνεχε, δυσμισῶν δὲ ἀλέξει προσβελῶν ἐνσεντίον
φεύγον, ἐν δακοιτιν ἐχθρῶν πλησίον κιταταγίεις
ἀσταλῶς. καὶ μήτε νικῶν αἱρεῖσθαι μηδέλλεο,

μηδὲ νικηθεὶς ἐῇσιν καταπεσοῦν ὁδύρεο.
ἄλλα χαρτοῖσιν τε χαιρε, καὶ κακοῖσιν αἰχάλοις
μὴ λίην· γίγνωσκε δῆ οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπων ἔχει.

XV.

Tοῖς Θεοῖς τίθει τὰ πάντα. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἀνδρας ὄφελοις μελαίνῃ κειμένης ἐστὶ χθονί·
πολλάκις δῆ ἀνατρέπωντι, καὶ μαλ' εὖ βεβηκότας
ὑπῆρχε κλίνεται. • ἐτείλα πολλὰ γίνεται κακά.
καὶ βίᾳ χρήσαντας πλανάται, καὶ νόσ παρηγόρος.

XVI.

Xομιστῶν σέλετον γένεν ἐστιν, γόργη ἀπώμοτον,
γόργη θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατήρ οὐλυμπίων
ἐκ μεσημβίους ἔθηκε νύκτι, ἀποκρύψας Κάρος
ηλίας λαύρωντος· λυγῷδὲ δῆ ηλίῳ ἐστὸν ἀνθρώπων δέος.
Ἐκ δὲ τοῦ γοργοῦ πάντα καταπέλθα γίνεται
ανίδιστος; μηδέσις ἐξ ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδὲν οὐδὲ λαζίστος θῆταις αὐλαμείψανται νομὸν
τιναλιον, καὶ σὺν θαλάσσης ηχήενται κύματα
φίλτεροι ηπείροις γένεται, τοῖσι δῆ ηδὺ ην ὅδος.

XVII.

Ω Ζεῦ, σὸν μὲν ἐμαντὶς κρίτος, σὺ δῆ ἔργα
ἐστὸν ἀνθρώπων ἡρεις λεωφύτε τε καΐεμισα.

XVIII.

Oι γὰρ ἐδλὰ κατάνυσσι κερτομεῖν ἐστὸν ἀνδράσιν.

XIX.

Ού τις αἰδεῖος μετ' αἰσῶν καίστερ εὗφημος θανάτῳ
γίνεται. χάροιν δὲ μᾶλλον τῷ ζωῇ διώκομεν
ζωὶς ἀνθρώπων. κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

XX.

Kλῦθ' ἄναξ Ηδαιρε, καὶ μοι σύμμαχος γνωμένῳ
ῆλας γενῆ, χαρίζειν δή οἴδι περ χαρίζειν.

XXI.

Αρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ σινόπεδα παχυορῶν, διὰ τὸ
τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπὼν,

Hδε δή ὡς ὅντες ράχις
έστηκεν ὑλῆς ἀγρίας ἐπιτεῖχος.

XXII.

Αρχίλοχος ὑπερτεθαύμασσε τὴν χλύσαν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαίμονίαν.
πεὶ γὰν τῆς Θάσου, ὃς Πίσσανες, Φητίν.

Oύ γάρ τι καλὸς χῶρος, καὶ δὲ ἐφίμερος,
καὶ δὲ ἐρατὸς, οἷος αὖτις Σίριος ρόας.

XXIII.

Αρχίλοχος ἐπὶ τῆς τάναντίχ φρονέσσις ἐκκῶντας εἶπε·
Tῇ μὲν ὑδωρ ἐφέρει δηλοφρονέγστα χειρί·
τῇ ἐτέρῃ δὲ πῦρ.

XXIV.

Tοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυθεῖς
πολλὴν κατ' αὐχλὺν ὄμματων ἔχειε,
καλέψας ἐκ σηθέων αἴσταλαίς φρένας.

XXV.

Ei γὰρ ὡς
έμοι γένοιστο χείρα Νεοβελης Θιγειν.,

XXVI.

Aλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὡς ταῖς, δάμναται πόθες.

XXVII.

Oὐκ εἴδις ὅμως θάλλεις ἀπαλὸν χρόα, καρδεῖαι γὰρ οἵδη.

XXVIII.

Eμεῦ δὲ ἐκεῖνος γένεται καλαπυκεῖται.

XXIX.

Eρέω πολὺ Κίλταβ' ἔταιρων τέρψεις δὲ αἰχόν.
Κιλέειν συγγρόν περ ἔστα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

XXX.

Hυβλαχον. καὶ πγ τιν' ἄλλοι οἵδη ἀττι κιχλίσατο.

XXXI.

Eπητυμὸν γὰρ ξυνὸς αἰνθεώσατοις Αὖης.

XXXII.

Nίκης δὲ ἐν Θεοῖς πείσαται.

XXXIII.

Aλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ισώνεται.

XXXIV.

Οὐκ ἀν μύροισι γραῦς ἐσῦσ' ηλείφειο.

XXXV.

Eσμυρισμένας κόμας
καὶ σῆθος, ὡς ἀν καὶ γέρων ηγάσσαιο.

XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος
καλὸν ἐξαρχεῖ μέλος οἶδε, διβύραμβον, οἴνῳ
συγκρεψανταβεις Σερένας.

XXXVII.

Eχκόα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέμπετο,
ρούκ, τε καλὸν αἴσος.

XXXVIII.

Aπός τις ἔπ' αὐγασσος αἰθρῶσιν ὅδε,
ὡς ἄρ' αἰλώπης κενούσιαν τε κάρετος
ξυνωιήν εἶντο.

XXXIX.

Eρίω τὸν υἱὸν αἴσον, ὁ Κηφυκίδη,
αὐγαυμένη σκυτάλη

πινηκος ήει Θηρίων αἰποιωνίεις
μάνος ἀν ἐχαστιήν.
τῷ δὲ ἀν αἰλώπης ξερνούσιαν συνίντετο
πυκνὸν ἐχυσα νόον.

XL.

Bρεις ἐσιν ἡμῖν ἔργατης ἐν οἰκίᾳ
κορωνὸς, ἔργων ἴδιοις.

XLI.

Iτη κατ' ἡχὴν κύματός τε καὶ νέμεται.

XLII.

Eλῶμαι,
πολλὰς μὲν αὐτῶν Σείους κατανανεῖ
οὖς ἐλλάμπω.

XLIII.

Mηδὶ οὐ Ιεράλα γένεται
ὑπερεκυρεμάθω τησδε νήσοις.

ΤΥΡΤΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Τεθάμεναι γαρ καλὸν ἐσὶ προμήχοισι πεσόντας
ἀνδρὸς ἀγαθὸν, περὶ δὲ πατρίδος μαρτύρας μενον.
τὴν δὲ αὐτῷ προλιπόντα πόλιν καὶ πιόνας ἀγράς
πτωχεῖσιν, πάντων ἐστὶν αἰνιησθατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ Σίλη καὶ πατρὶ γέροντι,
παισί τε σὺν μικροῖς κακιδή τὸν ἀλόχῳ.
ἔχθισος γαρ τοῖσι μετέστηται, γὰς κανὶ οὐκται,
χυησμοσύνη τὸν εἶκον καὶ συγερῆ πενίη
αἰχύνει τε γένος, κατὰ δὲ αὐγλαὸν εἶδος ἐλέῖχε,
πᾶσα δὲ αἵτιμία καὶ κακότης ἐστεται.
εἴθε δέ τις αἰδος τοις ἀλωμένοις ψέμει ὡψη
γίνεται, οὐτ' αἰδας εἰσοπτίσω τελεῖει.
Θυμῷ γὰς περὶ τῆς δε μαχάρισθα καὶ περὶ παιδῶν
θυμοκαμεν, φυχέων μηκετὶ Θειδόμενοι,
ων νεανι, αἰλαὶ μαχεοθε παρὸς αἰλλήλοισι μένοντες,
μηδὲ Συγῆς αἰχάκες αὔχετε, μηδὲ Σόβε.
αλλὰ μέγαν ποιείτε καὶ ἀλυκιμον ἐν Σοεσὶ Θυμὸν,
μηδὲ Σιλοίφυχεῖτ' αὐδοράστι μαρνάμενοι.
τὰς δὲ παλαιοτέρας, ᾧν γένετι γένεστι ἐλαῦχα,
μηδὲ καταλειποντες Θεύγετε τὰς γεραιάς.
αἰχάκοι γαρ δὲ τέτο, μετέ τοις παρασχοισι πεσόντα
κινέων πρώτες νεανις αὐγάνα παλαιότερον,

• ἥδη λευκὸν ἔχοντα καὶ τὸ πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποστείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 αἰματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (αἰχρὰ τά γ' ὁ Θαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)
 καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοιτι δὲ πάντ' ἐπέσικεν
 ὁ Θέρος αὖτα τῆς ἥβης ἀγύλαὸν ἄνθος ἔχη,
 ἀνδράτι μὲν θηγητὸς ἰδεῖν, ἐρατός τε γυναιξὶ^ς
 ζωὸς ἐών, καλὸς δὲ ἐν προμάχοισι πεσῶν.
 ἀλλά τις εὐδιαβάς μετέτω ποσὸν ἀμφοτέροισι
 σημιχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὅδύσι δακών.

II.

Αλλ' Ἡρακλῆς γαρ ἀνικήτῳ γένος ἔστι.
 Θαρσεῖτ', γάρ τω Σεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
 μηδὲ ἀνδρῶν πληθὺν δυμαίνετε, μηδὲ Φοβεῖσθε,
 οὐδὲς δὲ εἰς προμάχυς ἀστισθίειτο ἀνὴρ ἔχετω,
 ἔχθραν μὲν ψυχὴν Θέμενος, Θανάτῳ δὲ μελάνας
 κῆρας, τούτοις δὲ τοιούτοις, φίλας.
 Ιετε γαρ ὡς Αρεως πολυδακρύς ἔνυγ' αἱρίδηλα,
 εὐδιαβάς τοιοῦταν τε διωκόντων τὸν ἔγειεσθε,
 ὡνέοις, ἀμφοτέρων δὲ εἰς κόσον ηλάσατε,
 οι μὲν γαρ τοιοῦτοι, παρ' αὐλήλοισι μένοντες,
 εἰς τὸν αὐτοσχεδίην καὶ προμάχυς ιέναι,
 ταῖς στεφοῖς θυηταῖς, σάρσοι δὲ λαὸν ὀπίσσω.
 τεσσαράκοντας δέ τοιοῦτα λέγων ἀνύστενον ἔκαστα,
 οσσός, αὐτοῖς αἰχρὰ παθη, γίνεται ἀνδρὶ κακά.
 αἱ γυναῖκες γαρ ὅπισθε μετά θρεψόν τοιοῦταν
 αἰδίος θεούς δημιών ἐν πολέμῳ.

' 1)

αισχρὸν δῆ τέκνος κατακείμενος ἐν κονίστι
νῦτον οὐσιαδίκη μάρτυρας ἐληλαμένος.
ἄλλα τις εὖ διαβάσας μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροις
τηρούσις ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδός τις δακων,
μηρός τε κυήμας τε κάτω, καὶ σέγνα καὶ ὄμρας
ἀσταίδος εὐρείης γατινὸς καλυψάμενος.
δεξιτερῷ δῆ ἐν χειρὶ τηνασσέτω ὅσημον ἔγχος,
κινεῖτω δὲ λόφον δενὸν ὑπέρερη κεφαλῆς.
ἔρδων δῆ ὄθυμος ἐργα, διδασκέαδω πολεμίζειν,
μηδῆ ἐκτὸς Βελέων ἐσάτω ἀσταίδη ἔχων.
ἄλλα τις ἐγγὺς ιὰν, αὐτοχεδὸν ἔγχει μακρῷ
ἢ ἔισις γτάζων, δήιον ἄνδρες ἐλέτω·
καὶ πόδα πάρ ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδῃ ἐρείσας,
ἐν δὲ λόζον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέη,
καὶ σέρνων σέρνω, πεπαλημένος ἄνδρι μαχέαδω,
ἢ ἔιφεος κώτην, ἢ δόρου μακρὸν ἐλῶν.
ὑμεῖς δῆ ὡς γυμνῆτες, ὑπὸ ἀσταίδος ἄλλοις
πλάσσοντες, μεγάλοις σφάλλετε χερμαδίοις,
δύρασί τε ἔει, οἴσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὸς,
ταῖσι πανοπλίαις πλησίον ισάμενοι.

III.

Οὕτ' ἀν μηδὲ αἴμην, γέτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,
γέτε πολῶν αἰνετῆς, γέτε παλαισμοσύνης,
γέτη εἰ Κυκλωτῶν μὲν ἔχοι μέγεθός τε Βίην τε,
ικών δὲ Θέων Θρησκίου Βορέην.
γέτη εἰ Τιβανοῖ Φυὴν χαριέστερος εἴη,
πλεγτοΐ δὲ Μίδεων καὶ Κινύρεων Βαθίον·
γέτη εἰ Ταϊαλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλώσσαν δῆ Αδρήτη μελιχόγηρον ἔχον,

τοῦ εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν Θέριδος αἰλοῦς.

χεὶς γαρ αὐτῷ αἴγακὸς γίνεται ἐν πολέμῳ,
εἰ μὴ τετλαπή μὲν ὅκῶν Φόνου αἰματόειλα,
καὶ δηιών ὀρέγοιτ ἐγύιθεν ισάμενος.
ἢ δῆλον αἴστη, τόδι ἀειδον ἐν αὐτῷ ποιοῖσιν αριστον,
καλλισόν τε Φέρειν γίνεται αὐτῷ νέω.

Ἐνυὸν δῆλον τότε πόλην τε, παντί τε δῆμῳ,
ὅσις αὐτῷ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη
νωλεμέως, αἰρετὸς δὲ Συγῆς ἐπὶ πάγχυ λάβηται,
ψυχὴν καὶ Θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
Θαυτύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς.

Ἐπος αὐτῷ αἴγακὸς γίνεται ἐν πολέμῳ.
αἵρεις δὲ δυσμενίαν αἰθρῶν ἔτρεψε Φαλαγγας
τηρητές, σωστὴ τὸ ἔχειε κύμα μάχης.
αὐτὸς δῆλον προμάχοισι πεσὼν ἡλον ἀλετε Θυμὸν,
ἀῖτο τε καὶ λαγὸς καὶ πατέρος εὐκλειστας,
πολλὰ διὰ σέριον καὶ αἰσθανός ὅμοιας στοχαστοῖς
καὶ διὰ ωάρην πρύσθεν εληλαμένος.

τὸν δῆλον Θύροιται μὲν ὅμως νεοι ἥδε γέροντες,
αἴγαλεύ τε πόδι πᾶσα κίνηδε πόλις.
Καὶ τύμπος καὶ παῖδες ἐν αἱρέσεισι αρίτημοι,
καὶ παιῶν πλεῖστοι, καὶ γεννεῖς εἴοπτοισι.

Ἄδετοίσθε κλέος εφέλον αἰσθανται, γάλιον διορμόν αὐτῷ
αἰλιόν τε γῆς πεῦ ἐών γίνεται αθάνατος,
ον τιναίς αἰριεύονται, μένοντά τε. μαρνάμενον τε
γῆς πέρι καὶ παιδῶν, Φείρος Αρης ὀλέση.
εἰ δὲ Φύγη μὲν κῆρα τανηλεγεός θανάτοιο,
νικησας δῆλον αἰχμῆς αἴγαλον εὔχος ἔλη,
πάντες μιν τριπάσιν ὅμως νεοι ἥδε παλαιοι,
πολλὰ δὲ τερπνά παῖδων εὐχεται εἰς Αἰδην.

γηρασκων δή αἰδοῖσι μέλαιναρχέσσαι, καὶ τις αὐτὸν
βλάπτειν, γέτ' αἰδεῖς, γέτε δίκης ἐβέλει.
πάντες δή εν Θώκοισιν ὄμῶς νέοι, οἱ τε κατ' αὐτὸν,
εἰκεῖσθ' ἐκ χώρης, οἱ τε παλαιότεροι.
ταῦτης νυν τις αὐτῷ ἀρετῆς εἰς ακούοντας
πειράθω θυμῷ, μὴ μετειεις πόλεμον.

IV.

Αμὲν αυτην δή ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεξ' ἐτη
υωλεμέως, αιτον ταλασίζουσα θυμὸν εχούτες,
αἰχμητὰς πατένων, μητένων πατένες.
εικοσῆ δή οἱ μὲν κατοι πιστει τούτα λατούτες
Σεύχον θωμασίαν ἐκ μεγάλων ὄρέων.

V.

Αυτος γαρ Κρονιων καλλιτελέας πόσις Πέντε
ζευς Ημακολοδαίς τηνὸν δειώκε πόλιν,
οἵσιν ἄμει προλιπόντες Εὐνεὸν ηγεμόντα,
ευρεῖσιν Πέλοπος ιησον εἰπομένεια.

VI.

Ωστεροὶ οἱοι μεγάλοις αχθεσι τελόμενοι,
δεσποσύνοσι Φέροιτες ἀναγκαῖς ὑπὸ λυγῆς
ημισυ πᾶν καρπῶν γεστεψ αὔγυρα Φέρει
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
δεσπότας οιμώδοντες, ὄμῶς ἄλοχοι τε καὶ αὐτοὶ,
εὗτέ τιν' ὁλομένη Μδίην κίχοι θανάτε.

VII.

Ημετέρω βασιλῆς θεοῖς φίλω θρονόματω
ἐν διὰ μεσογήνη εἰλομεν εὐρύχορον.

VIII.

Φειδε ακηγαντες πυνωνόθεν οικάδῃ, ἔνεικαν
μαντείας τε θέση καὶ τελέεντ' επεισο-
δέης μὲν βαλῆς θεστιμήτας βασιλῆς,
οίσι μελεῖ σωτήτας ιμερέστας πόλις,
πρεσβύτας τε γένουταις, επειτα δὲ δημότας ἄνδρες,
ευθείσις ρήτροις ανταπαρεισημένοις.

IX.

Αγετ' ω σωτήτας εὐάνθης
κίνδυνος πατέρων πελιγῆται.
λαϊς μὲν ίτυν πυοβαλέωθε.
δόση ευτόλμως βαλλοντες,
μὴ οειδόμενοι τᾶς ζωῆς.
& γὰρ πάτυσιν τᾶς σωτήτας

X.

Αλλ ἵν αὐτοῖς τύποις (βιβλίοις ὁ Χρύσιππος) τοτὲ μὲν τῷ Ανισθέντος
ἰπανων πυρεῖται τὸ δὲ δῆμος κλέφται νῦν, ηθούχον
ιαὶ τῷ Τερψιχόρῳ,

Προίν γ' αἱρετῆς πελάσσαι τέρμασιν, ηθανάτοις

XI.

Αιδίωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν σήθεσι θυμόν.

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

I.

Ποικιλόθρον', αθάνατ' ΑΘροδίτα,
παῖς Διὸς δολοσπλόκε, λίσσομαι τυ,
μή μὶ ἄσαισι, μηδὲ ἀνίσαις δέρκνα,
πότνια Θύμον.

αἷλλα τυίδῃ ἐλβ', αἱ τοκα κατερῶτα
τᾶς ἔμας αἰδίς αἴοντα πολλὺ^ν
ἔκλυες, πατρὸς δὲ δόμου λιποῖσικ,
χρυσεον ἥλθες
ἄρμ' ἵπποζεύξασα, κιλοὶ δέ σ' ἄγον
ώκεες σρῆθοι περὶ γῆς μελαίνας
πυκνὰ μνῦντες πτερῷ ἀστ' ὠραν' αἰτε-
ρος δῆτὶ μεσσω.

αἵψ' αἷλλ' ἐξησιο· τὺ σῇ ὡ μάκαρος
μενιδίσαστ' αθανατώ προσώπω
ἥρε' ὅτῃ γ' ἦν τὸ πέπονθα κ' ὅτῃ
δῆ τυ καλημμι,

κότ τι γ' ἐμῷ μάλιστ' ἐθέλω γενέσθαι
μαινόλα Θύμῳ, τίνα σῇ αὐτε τείνημ-
μι σαγηνέσσαν Φιλόταλα, τίσ σ', ὡ

Σαπαῖοι αδικῆ;

καὶ γὰρ αἱ Σεύγες, ταχέως διώζεις
αἱ δὲ δώρα μὴ δέκετ', αἷλλα δωτει-
αἱ δὲ μη Σιλῆ, ταχέως Σιλάσει,
ἢ ἐκι εἴβελοις.

ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῆσον
ἐκ μεμμινᾶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
Θῦμος ἴμερει, τέλεσον, τὺ δὲ αὐτὰ
συμμαχος ἔσσο.

II.

Παιδὸν ἄφωνος ἐσίστα τάδ' ἐννέστω, αἴ τις ἔργται,
Φωνὰν ἀκαμάταν κατθεύενα πρὸ ποδῶν.
Αἰθοσίᾳ μὲ κόνης Λατᾶς ἀνέβηκεν Αἷτω
Εγμοκλείδεο τῷ Σαοναιάδα,
σὰ πρόσωπος, δέσποινα γυναικῶν· οὐ συ χαρεῖσα
πρόφρων αἱμετέραν εὐκλείσον γενεάν.

III.

Τῷ γριπεῖ Πελάγων πατὴρ τινέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώταν, μνάμα κακοζωιας.

IV.

Τιμάδος ἀδε κόνις, τὰν ὥη πρὸ γάμου Θανοίσαν
δέξατο Φερσεζόνας κυάνεος Θαλαμες,
ἀς καὶ ἀποθίμενας πάσαι κοβάγι σιδέρω
ἄλικες ἴμενταν κυατὸς ἔθεντο κόμαν.

V.

Φαίνεται μοι κῆνος ισος Θεοίσιν
εμήνει ἀλήρ, ὃς τις ἐγεντίος τοι
ισχνει, καὶ πλασιον αὖν Θωνεῦ
σαὶ σ' ὑπακόει,
καὶ γελάσις ἴμερόν το μοι μάν
κακοδίαι ἐν σιθέντιν ἐπίοισεν.

ως γὰρ εἶδα σε, Βροχέως με Φανᾶς
γέδεν ἔτ' εἶκεν.

αἱλλὰ καμμὲν γλῶσσα ἔσαγε. λεπτὸν δῆ
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδυόμακεν,
ὅταπάτεσσιν δῆ γέδεν ὄρημ', ἐπιρρομ-
βεῦσι δῆ αἰχαῖ.

καὶ δῆ ιδρῶς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δέ
πάσαν ἀγρεῖ, χλωροτερα δὲ ποίας
ἐμρί· τεβνάκην δῆ ὀλίγω πιθεύσῃ.

Σαίνομαι ἀτανάτη.

αἱλλὰ πᾶν τολμαῖον, ἐστεὶ πένητα
- - - - - - - - - - -
· - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -

VI.

Ελεῖ, Κύπρι, χουστείαισιν
ἐν κυλίκεσσιν αἴροις
συμμεμιγμέιον Θαλίασι
νεκταρὶ οινοχοόσσα
τύποισι τοῖς ἐταίρισις
ἐμοῖς γε καὶ σοῖς.

VII.

Γλυκεῖα μάτερ, γέ τι δύναμαι κρέκειν τὸν ισὸν,
τόθιδα δαμεῖσσα παιδὸς, Βραδινὰν δι' Αφροδίταν.

VIII.

Δέδυκε μὲν αἱ Σελάνας
καὶ ΙΙλησίδες, μέσας

νύκτες, παρὰ δὲ ἔργον ὥραι·
ἔγω δὲ μόνα καθευδώ.

IX.

Αλλ' ἐών φίλος ἄμμι, λέχος ἀρνυσο νεώτερος·
ἐγὼ δὲ τλάσομ' ἔγων συνοικῆν νέῳ εὐστα γεραιτέρῳ.

X.

Ερος δὲ αὐτέ μὲν ὁ λυσιμελὴς δονῆ,
γλυκύτωνον ἀμάχανον ὄρταειον.
Ατθίς, σοὶ δὲ ἐμέθεν μὲν αἰσήχθετο
Φροντὶς δῆν· ἐπὶ δὲ Ανδρομέδαν ποτὲ...

XI.

Πρός τινα πλεσίαν, αλλ' ἀμαθῇ καὶ ἀμεσον γυναικα.

Καΐθανοῖσα δὲ κείγεαι·
ἀδέ τι μυαμοσύνα σέθεν
ἔσσεται, ἀδέ ποκ' ὕστερον·
ἐγὼ πεδέχεις ρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας. αλλ' ἀφανῆς
κήν Αίδα δόμοις Φοιτάσεις.
ἀδεῖς δέ σε βλέψει παιδῆ, αἱ μαυρῶν
νεκύων ἐκπεποταμέναι.

XII.

Οτι Διὸς παιᾶς ὁ Χρυσός,
κεῖνον δὲ σῆς ἀδέ κις δάπτει,
Βροτέαν Φρένα καλλιστ' εὐφραίνων.

ΗΡΙΝΗΣ.

I.

Εξ αταλῶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῶτε Προμαθεῦ,
έντι καὶ ἀνθρώποις τὸν ὄμαλοι σοφίαν.
ταύταν γὰν ἐτύμως τὰν παρέθεντο ὅσις ἔγραψεν,
αἰκὶ αὐδᾶν ποτέθηκε, ἦς κ' Αγαθαρχίς ὄλα.

II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μίλυληναίκην Ηρίνης συνετχιρίδα.
Στάλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωστοῖ,
ὅσις ἔχεις Αἴδα τὰν ὄλιγαν σποδιὰν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομέοσι παῖς ηγίον εἴπατε χαίρον,
αἱς ἀδοὶ τελέθοντ', αἱς ἐτευπλόλιες,
χάτι με νύμΦαν εὐσταν ἔχει τάΦος, εἴπατε καὶ τὸ,
στή, τατήρ μὲν ἐκάλει Βαυκίδα, χάτι γένος
τὴν εὐγενεῖς έντι, καὶ στή μοι αἱ συνεταιρίς
Ηρίνν' ἐν τύμβῳ γράμματα ἔχαραξε τόδε.

III.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θατόνιῳ τελεῖται τατην.
ΝύμΦας Βαυκίδος ἐμρί· πολυκλαύταν δὲ παχέοπων
σάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τῦτο λέγοις Αΐδαι·
ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλά μεν ποθορῶντε
ώμοτάταν Βαυκῆς ἀγέλεοντι τύχαν,
εἰς τὰν πᾶσῇ Τμέναιος οὐδὲν δόμον ἀγετο πεύκας
τᾶσῇ ἐπὶ καδεσᾶς ἐφλεγε πυρκαϊᾶς.

καὶ σὺ μὲν, ὁ τμέναις γάριν μολυστῖαις ἀουδᾶν
ἐς Θείνων γοερὸν φέγγυμα· μεθηρόστα.

IV.

Εἰς τὴν Ρώμην.

Xαῖψέ μις Ρώμη Θυγάτηρος Αρηος,
χρυσεομίτρα, δαιφρῶν αναστα
σεμνὸν ἢ ναίεις ἐπὶ γῆς Ολυμπον
· αἰὲν ἄθραυστον.

σοὶ μόνᾳ πρεσβίτα δέδωκε Μοῖρα
κύνδος αρρήκτω βασιλήον ἀρχᾶς,
οὐφρὰ κοινωνῆιον ἔχοιστα κάγτος
ἀγεμονεύῃς.

σᾶ δὲ υπὸ σδεύγλας κυαλερῶν λεπτάδων
τέρνα γαίας καὶ πολιάς θαλάσσας
σφίγγεται. σὺ δὲ ἀσθαλέως κυβερνᾶς
ἄπει λαῶν.

πάντα δὲ σθαλῶν ὁ μέγιστος αἰών,
καὶ μελατλάσσων Βίον ἄλλοτ ἄλλως,
σοὶ μόνα πλησίτον ὕψον ἀρχᾶς
· καὶ μεταβάλλει.

ἡ γὰρ ἐκ πάτιτων σὺ μόνα κρατίζεις
ἀνδυάς αιχματᾶς μεγάλως λοχεύεις,
εὔδαχυν Δαματρὸς ὁπτῶς συνοισῆς
κακῶν αὐτὸν ἀνδρῶν.

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Τις δὲ Βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χωντῆς Αἰροδίτης;
 τεθναίνου, ὅτε μοι μηλέτι τάῦτα μέλοι.
 κυνωταρίῃ Σιλότης, καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐη,
 αὐλεῖα τῆς ἥβης γίνεται αὐσταλέα
 ανδράσιν ηδὲ γυναιξίν. ἐστει δὲ ὁδυνηρὸν ἐπέλιη
 γῆρας, ὃ τι αἰχρὸν ὄμις καὶ καλὸν ἀνδρὸν τίθει.
 εἰς μὲν Θρένας ἀμσὶ κακαὶ τείρχοι μεριμναί,
 όσῳ αὐγὰς προσορῶν τέμπτεται ηελία.
 ἀλλὶ ἔχθρος μὲν παισὶν, ἀτίμασος δὲ γυναιξίν.
 γάτως αργαλέον γηράς ἔβηκε Θεός.

II.

Ημεῖς δὲ οἵ τε Οὐλλα Φύε πολυάνθεμος ὡρη
 ἥρος, ὃτι αἰψὺ αὐγὴ αὔξεται ηελία,
 τοῖς ἰκελαῖ, πηγήκον ἐώς χρόνον σύνθεσιν ἥβης
 τερπόμεθο, πρὸς Θεῶν εἰδότες γάτε κακὸν,
 γάτι αγαθόν. Κῆρες γαρ παρετήκασι μέλαιναι,
 η μὲν ἔχαστα τέλος γηράς αὐγαλέγ,
 η δὲ ἐτέμη Θανάτοιο. μίνυνθα δὲ γίνεται ἥβης
 καλφάσ, ὅσον τι ἐπὶ γῆν κιδνυταὶ ηέλιος.
 αὐτὰρ ἐτὴν δὴ τότο τέλος παρασμείψεται ὠῆης,
 αντίκας δὴ τεθνάγαι βέλτιον, η βίστος.

τολλὰ γὰρ ἐν Θυμῷ κακὰ γίνεται, ἀλλοτε δὲ οἷος
τρυχῆται, πενίης δὲ ἔργος ὁδυνηρὸς πέλει.
ἴλλος δὲ αὐτὸς παιδίαν ἐπιθεύεται, ὧν τε μάλιστα
μειράων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἰδην.
ἴλλος νύστιν ἔχει Θυμοσθόνεον, ἀδέ τις ἐσὶν
ανθρώπων, ὡς Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδῷ.

III.

Tοιχριν ἐών καθάλιτος, ἐπὴν παραμεῖταις ἀξη,
ἀδέ πατρὶ παισὶ τίμιος, ὅτε Σίλος.

IV.

Tιμων μὲν εδωκεν ἔχειν κακὸν αἰσθετον ὁ Ζεὺς,
γῆρας, ο καὶ θανάτον ρίγουν ἀργαλέα
- - - - -
αλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥστερον ὄνταρ
ἐει τιμήσοσα, τὸ δὲ αργαλέον καὶ αἴρον
γυνας ὑπέρ κεῖσαλεῖς αὐτίχ' ὑπεγκειμαται,
χίνον αμάς καὶ ατίμον, ὃ τὸ ἀγγωνον τίθει αιδος,
Βλαστει δὲ σύναλμας ωσι νοσι αἰματιχον. ἐν.

V.

Oια δη Σιλῆσιν οι ἱετοὶ λέγειν
τὰ Σαιύλα μνήσα, καὶ τα δειν' ὑπερέη Σόρον,
πνιγόντες αυτάς.

VI.

Dεινοὶ γὰρ αὐδῇ πάντες ἐσμὲν εὔκλεεῖ
ξάντι φονῆσαι, κατβανόντα δὲ αἰνέσαι.

VII.

Tην σαυτῷ Θρένος τέψε. δισηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τις σὲ κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔφει.

VIII.

Ai γὰρ ἄτεψ νέσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων
ἔγχοιταιτη Μοιρα κίχοι Φανάτη.

IX.

"

Ἐν τῇ Ναυναι.

Hέλιος μὲν γὰρ ἐλαχεν πόσον ἥματα πάντας
ἀδεί ποτι αμπτανοσ. γίνεται δύναμις
ἴσωτοισι τε καὶ αὐγῷ, ἐπὴν ροδυτάκηλος Ήλὸς
ἀκενηκὸν προλιπόστη δύναντον εἰσαναβῆ.
τὸν μὲν γάρ διὰ κήρυξ Σεργει πολυτόχοτος εὐνὴ
κοίλη, Ηζαῖς χεισιν ἐλιλαμένη
χύνσε τιμήτης, ύπερθερόν, ἀκένη ἐπ' ὑδωρ,
εύλοντις αἰνταλεντις χώνες αἼ. Φοσφερίδων
γαῖαν ἐξ Αιδιοτῶν, παὶ οἱ Φοὸν ἄρμα καὶ γατῶς
εῖσαστο θύμῳ Ήλὸς ἡγιγένεια μολῆ.
ἔνθι ἐπέβη ἐτέρων ὄχεων Τανειονος ψός.

X.

Ἐν τῇ Ναυναι..

Hμετις δῇ αἰτῶν Πύλον, Νηλίον ἄσυ, λιπόντες
ἰμερτην Ατηνην ηησιν αἰσικόμενα.
ἐς δῇ ἄυσα τὴν Κολοφῶνα, Βιην υπέμοτλον ἔχοντες,
εξαμεῖς αργαλέης ὕδαιος πηγεμότες.
κείθεν δῇ Αιγαῖον αἰταούμενοι ποταμοῖο
Σεων Βελη Σμύρναν ειδομεν Αιολίδα.

XI.

Οὐδὲ ὄκοταν μετὰ Κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ιῆσων
ἐξ Αἰτης, τελέσας ἀλγυκόστραν ὁδὸν,
ὑπεισῆ πελίη τελέων χαλεπῆνες ἀεθλον,
χοῦ αν ἐστ' ᾧκεανῆ καλὸν ἵκοντο ρόον.

* * *

Αἴγτασ πόλιν, τόβι τ' ᾧκέος Ηελίου
ἀκτῖνες χυστέω κείαται ἐν Θαλάμῳ,
ώκεανῆ πανδί χείλεσ', οὐ ᾧχετο θεῖος Ιῆσων.

Σ Ο Λ Ω Ν Ο Σ.

I.

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐών ἔτι νήπιος ἔρχος ὁδόντων
ζύγας, ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑωῇ ἔτεσσιν
τὰς δὲ ἐτέρας ὅτε δὴ τελέσει Θεὸς ἐπὶ εἰςαγάπῃς,
ηὗης ἐκθάλιες σφραγίδες γυναικεῖν.
τῇ τοιτάτῃ δὲ γένεσιν, αἰξομενῶν ἐπὶ γῆσιν,
λαχθύται, χρυσῆς αἵδης αἰματερέεις.
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἐθνάριῳ ἐξὶν ἀριστος
ἰσχὺν, οἱ τὸν αἰδίνες σύρισται ἔχοις αἰνετῆς.
πέμψῃ δὲ ὕψους αἰδίας γάρδας μημημένους εἰναι,
καὶ ταῦταν ἡγείνειν εἰσοδιῶν γενεῖν.
τῇ δὲ τετρατῇ πάσι τοῖς καταρθύτεις τόσος σύρισται,
εἴτε εὑρέσιν εἴτε οὐρανῷ εἴτε αἰτιάλαρμῷ οὐρανῷ.
ἐπιτία δὲ τοις καὶ γλωσσαῖς ἐθεραπεύσαι γέγονται αἰτοῦσι,
οὐτω τοι, αἰτιώστε τοι ταπεινὰ καὶ δύκι ἔτι.
οἱ δὲ εισατη διανετει μὲν ἔτι, μελανωτεῖς δὲ αὐτῶν,
πάντας μεγαληνούς αἰτοῦν, σωράτε καὶ σοῦν.
τῇ δικαιοτητῇ δὲ δὴ τελέσει Θεὸς ἐπὶ εἰςαγάπῃς,
εκ αὐτοῦ αἰωνος ἐσν μοιόντων εἰςαγάπῃς.

II.

Π;ο. Μιν. . . . . , αι ; ιρ θ ; . ετω. (Surius in Mimnermi
fragmentis VIII., σ. 216) ει.

Αλλ' ει μοι καὶ νῦν ετε πείσεσθαι, εξελε τότο.
μηδὲ μέγαντι στε σεῦ λαγού εὐροσάμην.

καὶ

καὶ μελετοίσον λυγέως ταῦτι, ὅδε δῆ τέτιπε·
οὐδῶντα ταῖς Μοῖρα κίχοι Θανάτου.
μηδέ μοι ἄκλαντος Θανάτος μόλοι, ἀλλὰ φίλοιο
καλλείστοιμι Θανάτῳ ἄλγεα καὶ σοναχάς.

III.

Eἰδε τὴν ἐρατοῖσιν ἐώντας αἴθεσι παιδοφιλήσῃ
μηχανὴν ἴμείρων καὶ γλυκερῷ σόματος.

IV.

Eργα δὲ Κυπρογενῆς νῦν μοι Φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μεστέων, ἀ τίθηστι αὐδράσιν εὑροσύνας.

V.

Gηράσκω δῆ αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

VI.

Mημοσύνης καὶ Ζηγὸς Ολυμπίας αὐγλαστέκνα
Μέγται Πιεσίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
ὅλην μοι τὸ δὲ Θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς αὐτάντων
αὐθέρωτων αἰεὶ δόξαν ἔχειν αὐγαῆν.
εἶναι δὲ γλυκὺν ὡδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν.
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν οἰδεῖν.
χαράματα δῆ ἴμείρω μὲν ἔχειν, αδίκως δὲ πεισάσθαι
ἐκ ἑθέλω πάντας ὑσερὸν ἥλθε δίκη.
πλεῦτον δῆ ὃν μὲν δῶσι Θεοὶ, παρεργίγνεται αὐδῆ
ἔμπειδος ἐκ νεάτης πυλιμένος εἰς κορυφὴν
ἢν δῆ αὐδρές τιμῶσιν, υἱὸν ὑερίος, όπει κατὰ κόσμον
ερχεται, ἀλλ' αδίκοις ἔκγυμασι πειθόμενος

εκ ἔθελων ἔστεται, ταχέως δὲ ἀναμίσγεται ἄτη.

εὔχη δὲ ἐξ ὀλίγης γίγνεται, ὥστε πυρὸς,
Φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτὴ.

ἢ γὰρ δὴ Θυητοῖς ὑπόριος ἔγγα πέλει.
ἄλλα Ζεὺς πάντων ἐσφρῆ τέλος. ἐξαστίνης δὲ,
ώστε ἀνερμός νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
ἥρινός, ὃς ποντὶς πολυκύμοιος ἀτρυγέτοιο

πυθμένα κινήσας γῆν κατὰ πυροφόρον,
δημάσας καλὰ ἔγγα, θεῶν ἔδος, αἰσθαντὸν ἴκανον
χρανὸν, αἰθρίην δὲ αὐθὶς ἔβηκεν οἶδεν,
λάμπει δὲ τὴλεορο μένος κατὰ πίσιν γαῖαν
καλὸν, ἀτὰς νεφέλων χθὲν εἰς τὸν οἶδεν.
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, διδῷ ἐώς ἐκάστῳ,
ώστε τὸ Θυητὸς αἰνὴ, γίγνεται ὁζύχολος.
αἱεὶ εἴτε λέληθε διαμετερεῖς, ος τις ἀλιζοὺς

Θυμὸν ἔχει. πάντως δὲ εἰς τέλος ἐξεσάνη.
ἄλλος δὲ μὲν αὐτίκ’ ἔτιστι, οὐδὲ τὸ οὐγωστι
αὐτοὶ, μηδὲ θεῶν Μαιῶν ἐπιθύσα κίχη,
ἥλυθε πάντως αὐτίκ’ ἀνάιτιος ἔγγα τίνεστιν
ἢ παιδεῖς τάτων, η γέιος ἐξοσίσω.

Θυητοὶ δὲ ὡς νοεῦμεν, ὅμως ἀγαθὸς τε κακός τε.
ἐθλὴν δὲ εἰς αὐτῷ δόξαι ἐκεῖτος ἔχει,
πούν τι παθεῖν; τότε δὲ αὐθὶς ὀλύμπεται. αἴχνει δὲ τάτε
χάσκοντες, κάψας ἐλαύνει τερπόμεθα.

χ’ ὅσις μὲν οὐσοισιν ὑπὸ ἀγυαλέησι πιεσθῇ,
ώς σύνης ἔται, τἍτο κατεψάσατο.
ἄλλος δεῖλες ἔων, ἀγαθὸς δοκεῖ ἐμμεναι αἰτή·
καὶ καλὸς, μορφὴν καὶ χαρίεσταν ἔχων.
εἰ δέ τις αἰχμήμαν, πενήης δέ μιν ἔργα βιάται,
καὶ σαδαὶ πάντως χυηματα πολλὰ δοκεῖ

σπεύδει σῇ ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόλην ἀλάται
ἐν ιησίν, χρήσιν οἰκασθεὶς κένδος ἀγεν,
ἰχθύεντι, αὐτέρωτι Σοφεύμενος ἀργαλέοισι,
Φειδωλὴν φυχῆς ἀλέμην Θέμενος.
ἄλλος γῆν τέκνων πολυδένδρεον, εἰς ἐνιστόν
λατρεύεις, τοῖσιν καμπάλῃ ἀυστῆσα μέλει.
ἄλλος Αθηναῖς τε καὶ Ηθαίς πολυέχνεα
ἔργαστίνης χειροῖν ξυλέγειται Βίοτον.
ἄλλος Ολυμπιακῶν Μεστῶν πάρα δῶρα διδάχθη
ἱμερτῆς σοζῆς μέτρυν ἐπιτισάμενος.
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάρυγος Απόλλων,
ἐγνωσθεὶς θεός τοις οἰνοῖς θύμησιν,
ῳ συνουμεύσωσι Θεοί. τὰ δὲ μόδιστα παιγνίως
γέτε τις οἰωνὸς ρύστης, γέρης οἴρα,
γέρης οἱ Ηπαιώνος πολυθαυμάκες ἔργυν ἔχοντες
ιητροὶ, καὶ τοῖς γέδεν ἔστει τέλος.
πολλάκις σῇ ἐξ ὅλιγης ἀνύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
καὶ ἀν τις λυσαὶ ητοισα Σαφρακαὶ δέσ.
τὸν δὲ κακαῖς νύσσοισι κυκάμενον ἀνυαλτάσις τε,
ἀνύάμενος χειροῖν, αἰψία τίβησ' ὑγιῆ.
Μοῦρα δέ τοι Θυητοῖσι κακὸν Θέξει, οἷδε καὶ εἰστλόν.
δάνας σῇ αἰσυκήᾳ Θεῶν γίγνεται αἰσανάτων.
πᾶσι δέ τοι κακοῖος ἐστὸς εργαστην, γέδε τις εἰδεν
ἢ μέλλει οχήσειν χεῦματος αἱχομενύ.
αλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πεικωμένος . . . προνοήσας
εἰς μεγάλην ἀττην καὶ χαλεπην ἔτεσε.
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι Θεὸς περὶ πάντα διδωστι
συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀθροσύνης.
πλέτε σῇ γέδεν τέρμα πεικωμένον αὐθιώτεο:σιν.
οι γαρ γῦν ημέων πλεῖστοι ἔχονται Βίον,

θιτλάσιον σταύρος· τίς ἀν· κορέσειν ἄπωντας;
κέρδει τοι Θηγῆσις ὄπωσαν αἰθάναις·
Ατη δὲ ἐξ αὐτῶν αὐτοῖς αἴτιαί εἰσιν,
πέμψη τισομένην, ἀλλοτε ἄλλος ἔχει.

VII.

Oυδὲ μάκαρ, κάθεις πέλεται βροτός· αἰλλὰ πόνηρος
πάντες, ὅσας θητεῖς ηὔλιος καθορᾶ.

VIII.

Eργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

IX.

Gνωμοσύνης δὲ αἰθανάτων χαλεπώτατον ἐξι νοῦσοι
μέτικον, οὐδὲ πάντων πείρατος μῆνον ἔχει.

X.

Pάριταν δὲ αἰθανάτων αἰθανής νόος ανθρώποισι.

XI.

Tίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, οἵτινες πολὺς ὄλεος ἔποιται.

XII.

Hμετέρα δε πόλις κατὰ μὲν Διὸς ὄπωτος ὀλεῖται
ισσαν, καὶ μακάριαν Θεοῦ Θρένας αἰθανάτων.
τοιηγὰ μεγάλυμος ἐπίσκοπος, ὕβριμος ἀτέρητος
Παλλὰς Αἴγανοι, χειρας ὑπερβεν ἔχει.
αὗτοὶ δὲ Σφεισιν μεγάλην πόλιν αἰραδίησιν
αἴτοι βελούται, χρήματα πειθόμενα,

δῆμος δ' ἡγεμόνων αἰδίκος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
ὑπέριος ἐκ μεγάλης ἀλγεα πολλὰ παθεῖν.
· καὶ γὰρ ἐπίταυται κατέχειν κόρον, όμοιον παράστας
εὐφροσύνας κορμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ.

πλεύτες δὲ αἰδίκοις ἔργυμασι πειθόμενοι.

· γέροντες δέ τε τοις δημοσίων
σειδόμενοι, κλέψαντες εἰς αὐτοταγή ἀλλοιον ἄλλος,
· όμοιοι Συλάσσονται σεμνὰ Δίκης Θέμεθλα,
· καὶ σιγῶσα σύνοιδε τα γιγνόμενα, πρό τοι εόντας
τινὲς δὲ χροιαὶ πάτεταις ἥλιος αὐτοτισμένη.
ταῦτη δὴ πάσῃ πόλεις ἐυχετεῖται ἐλκεσσ ἀσυκτον,
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἥλυθε δελοσύνη,
η σάσιν ἐμφύλον, πόλεμόν δὲ εὔδυτ' εἰπεγείρει,
οὐ πολλῶν ἐφεστὴν ὥλεσεν ἥλυκίη.
εκ γὰρ δυσμενέων ταχέος πολυάνητοι αὖτις
τρύχεται εἰς συνόδοις τοῖς αἰδίκοις Κίλες.
ταῦτα μὲν ἐν δήμοις συέστεται κακόν τῶν δὲ πενιχρῶν
ικνῦνται πολλοὶ γυζῖαι εἰς αἰλοφόρους,
πραζίτες, δεσμοῦσι τοις αιγαλείσις ἐβίτες.

· γέρων δημόσιον κακὸν εἰχεταις αἰκασθήσειν
αιλεῖοι δὲ τοις εὔρεταις εἰς λαστον θεραπεια,
· Ιγλὸν δὲ υπεν εκεῖς οὐ πατέντιον, ευφε δέ πάντας,
ει γέ τις η Σευγων τη μυχώ, η Θαλάμω.
ταῦτα διδει αι Θυμοὶ Αἰγαίοις με κελεύεις,
αἰς κακὰ πλεῖστα πόλεις Δυσγομία παρέχει.
Εὐοικίει δὲ εὐεσθμα καὶ αἴστια πάντις αἰτεούσαις,
καὶ Θαρα ποιοις αἰδίκοις αἰματιστοι πέδει,

τραχέα λειτίνει, παύει κόρον, ὑβριν αἰματοῖς,
αὐτίνει σῇ Ατης ἀνθεα Ουόμενα,
βιβύνει δὲ δίκασ σκολιάς, υπερθανάτ' ἔργα
πρωτύνει, παύει σῇ ἔργα διχοσασίν,
παύει σῇ αργαλέης Εριθος χόλον. ἐσι σῇ υπὸ αὐτῆς
πάντα κατ' αἰθρώτας ἄρτια καὶ πινυτά.

XIII.

Iσόν τοι πλευτῶν, ὡς καὶ πολὺς ἄγρυπνος ἐσι
καὶ χρυσός, καὶ γῆς πυροφόρα πεδία,
ἴστως θ' ἡμίοιο τε, καὶ ὡς μόνα ταῦτα πάρει,
γαστρί τε καὶ πλευρῆ καὶ ποσὶν αἴροι παθεῖν,
παιδές τ' ἡδὲ γυναικες· ὅταν δέ κε τῶνσῇ αἰτίηνται,
ώρη, σὺν σῇ ἥβῃ γίνεται αἱρεσία.
τἙτ' αἴφενος Θυητοῖσι. τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων γδεὶς ἔρχεται εἰς Αιδην.
γδὴ ἀν ἀποινα λιδὸς Θάλαττον φύγοι, γδὲ βαρείας
νύσσει, γδὲ κακὸν γῆγας ἐπερχόμενον.

XIV.

Pολλοὶ γὰρ πλευτῶν κακοὶ, αἰγαθοὶ δὲ πένονται.
αλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ό διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλεῦτον· ἐτοὺς τὸ μὲν ἐμπεδόν ἐσι,
χρήματα δῇ αἰθρώταν ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

XV.

Εκ τῆς ἐλεγείας η ἐπεγγύουσα Σαλαμίς.

Aυτὸς καίρου ἦλθον αὖτις ιμερτῆς Σαλαμίνος,
κόσμον ἐπέων ὠδὴν αἵτ' αγορῆς Θέμενος.

εἶην δὴ τότ' ἐγὼ φολευγάνδριος, ἢ Σικινίτης
ἀντὶ γ' Αθηναίς, πατέροις ἀμειψάμενος.
αὗτα γὰρ αὐτὸις οὐδὲ μετ' αὐθεωτοῖσι γένοιτο.
Αττικὸς δέ τος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῖνων ἀφέντων
ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενος περὶ ιῆσκ
ιμερτῆς, χαλεπὸν τὸν αἰχος αἰσωσόμενος.

XVI.

Δεῖξεν δὴ μανίνην μὲν ἐμὴν Βαῖος χρόνος ἀνοῖς,
δεῖξεν, ἀληθείης εἰς μέσον ἐρχομένης.

XVII.

Εκ ἐλεγείας τινὸς περὶ τῆς τὸ Πεισιπάτη τυραννίδος
νεοέλης φέρεται χιόνος μένος, ηδὲ χαλάζης,
Βροντὴ δὲ ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται αἰεροστῆς.
εἴς αἱμάτων δὲ θάλασσα ταράσσει, οὐ δέ τις αὐτὴν
μὴ κινή, πάντων ἐσὶ δικαιοτατη.
ἀνδρῶν δὲ ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται εἰς δὲ μονάρχα
δῆμος αἰδίμης ἐών δελοσύνην ἔπεσεν.

XVIII.

Περὶ τῆς αὐτῆς τυραννίδος, οἵ ἄλικε τινὸς ἐλεγίας,
Εἰ δὲ πεποίθατε δεινὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τέτων μαῖνεν ἐπομένετε.
αὐτοὶ γὰρ τέτες ηὔλησατε, ρύσια δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔχετε δελοσύνην.
ὑμῶν δὲ εἰς μὲν ἔκαστος ἀλωτεκος ἵχνεσι βαίνει,
συμπασι σδὲ ὑμῖν χαῦνος ἔνεσι νόος.

εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε, καὶ εἰς ἔτη αἱμάτια αἰδρός·
εἰς ἕργον δὲ ὅδεν γιγνόμενον βλέπετε.

XIX.

Τῶν πολλικῶν πολλὰ συμβατέωλεξε τοῖς ποιήμασιν . . . . αἴσιοις ισκείς τα
τῶν πεπραγμένων ἔχοντα . . . . ἐπιτημαντεῖται δὲ αὐτὸς
αὐτῷ τὴν ἔξιτωσιν ὥτως·

Δύμω μὲν γὰρ ἐδώκε τόσον κράτος ὄσσον ἐπαρκεῖν,
τιμῆς γέτελῶν, γέτε ἐπορέζαμενος.
οἱ δὲ εἶχον δύναμιν, καὶ χρήμασιν ἤσαν αὐγητοὶ,
καὶ τοῖς ἐθρασάμην μηδὲν αἰεκὲς ἔχειν.
ἔτην δὲ αἰμοβιβαλῶν κρατερὸν σάκος αἰμφοτέροισι·
υκάν δὲ ἐκ εἴαστος ὀδετέρος αἰδίκως.

XX.

Καὶ τέτοιο δὲ ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ἔτι δὲ μοι,

Ωδὲν ἀνέρισα σὺν ηγεμόνεσσιν ἐποίοι,
μήτε λίην αἰνεῖτε, μήτε πιεσόμενος.

XXI.

Α δὲ φυγόντος αὐτῷ (τα Σόλωνα) τὴν τυραννίδα τελεῖ
καταχωρίζεις ἔργοι, γίγνεσθιν ὥτως·

Ούκ εἴπει Σόλων βαθύφρων, γένε βυλήεις αὐτῷ.
ἐθλὰ γὰρ θεῶν διδόντος, αὐτὸς ἐκ ἐνέξατο.
περιβαλῶν δὲ ἄγραν, αγαθεῖς ἐκ αἰέστωσεν μέγας
δίκτυον, θυμός θ' αἰμαρτῆ καὶ φρενῶν αἴωσφαλείς.
ἡθελον γάρ κεν κρατήσας, πλάτον αἰθοίον λαβάν
καὶ τυραννίσας Αθηνῶν μάνον ἡμέραν μίσι,
ἀσκὸς ύπερου δεδάσθαι, καὶ πιτερίζειν γένος.

XXII.

Χαῖνα μὲν τότε ἐφράσαντο, τῦν δέ μοι χολόμενος λοξὸν ὄφθαλμοῖς ὅρῶσι πάντες ὥσε δῆμον.

XXIII.

Ἐκ τῆς πρὸς Φᾶκον.

Εἰ δὲ γῆς ἐφευγάμην πατρίδος, τυρανύδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχες καὶ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταιχύνας κλέος, όδεν αἰδομέναι. πλέον γὰρ ὡδὲ νικήσειν δοκῶ πάντας ἀνθρώπους.

XXIV.

Συμμαχτικοί ταῦτ' ἀν εὐ δίκη χεόντω μῆτηρ μεγίση δασμόνων Ολυμπίων αἷμα, Γῆ μέλανα, τῆς ἐγώ ποτε ὄρες αἰνεῖλον πολλαχῇ πεστηγότας πρόδε δὲ δελεύσασα, τῦν ἐλευθέρος πολλὰς δὲ Αθῆνας πατρίδης εἰς Θεοκτῖσιν αἰνήγαγον πραθέντας, ἄλλου ἐκδικῶς, ἄλλον δικαίως, τὰς δὲ αναγκαῖς ὑπὸ χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν ὑπέτελε Αἴγαριν οἱντας, ὡς ἀν πολλαχῇ πλανωμένες. τὰς δὲ ἐνθάδε συντελείην δεικέα ἔχοιτας, ηδη δοσωστας τοσμευμένες, ἐλευθέρις ἔθηκε. ταῦτα μὲν κατέτει, ὅμης βίαιν τε καὶ δίκην συναρμόσας, ἔκεξα, καὶ διῆλθον ὡς ὑπεκόμενην. Θεομάρτις δὲ ὁμοίως τῷ κακῷ τε καίγαβω,

εὐθεῖαν εἰς ἔκαστον αἱρέστας δίκην,
ἔγραψε. κέντρον δὲ ἄλλος, ὡς ἐγώ, λαβῶν
κακοφραδής τε καὶ Οιλοκήμων αὐτῷ,
ὅτι ἀν κατέρχεται δῆμον, γάτ' ἐπαύσατο
πρὸν ἀν ταράζας, πῖαρ ἐξέλη γάλα.

* * *

εἰ γὰρ ἥθελον,
ἀ τοῖς ἐναντίοισιν ἤγδανεν τότε,
αὐθις δὲ ἀ τοῖσιν αὔτεροις, δημάσται, διὰ
πολλῶν ἀν αὐδῶν ἥσθι ἐχηρώθη πόλις.
τῶν δὲνέκ' αρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος,
ὡς ἐν κυσὶν πολλῶντιν εἰράσην λύκος.

XXV.

Αμα γὰρ ἀελῶτήσ σὺν Θεοῖσιν ἥνυσα,
ἄμα δὲ ό μάτην ἔρδον.

XXVI.

Ενιαὶ δέ Φασιν ὅτι καὶ τὰς νόμους ἐπεχείρησεν ἐντείνος εἰς ἔπος
ἐξενέκειν, οὐδὲ διαμνημονεύειν τὴν αρχὴν γάτως ἐχείσσειν,
Πρῶτα μὲν εὐχώμενθα Διὸς Κρονίδη Βασιλῆι,
Τεσμοῖς τοῖσδε τύχην αγαθὴν καὶ κῦδος ὁπάσσαι.

XXVII.

Πρῶτον μὲν δὲν εἰς Αἴγυπτον αὐθίστε, καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ
πρότερον αὐτός Φισι,

Νείλος ἐστὶ προχοῦσι, Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

XXVIII.

Πρὸς Φιλόκυπρον τινα τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων.

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδεῖ αἰάσσων
τὴν τε πόλιν ναιοῖς, καὶ γένος υμέτερον.
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν τῇ Θῷη κλεψῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμπω Κύπροις ιοσέφανος·
οικισμῷ δὲ ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὁτάνοις
εἰδὼν, καὶ νόσον πατρίδεῖ εἰς ημετέρην.

XXIX.

Γάρος ὅτι πλαγάντος εἶδος, ὁ Σόλων ἐν τοῖς ιδίμοις φησι·

Πίνγσι καὶ τράγγσιν, οἱ μὲν ἵππαι,
οἱ δὲ ἀρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένες
γάρες Φακοῖσι. κεῖθι δὲ γέτε πεμπάτων
ἄπεισι γέδεν, ἀστ' ἀν αὐδρώτωσι γῇ
Φέρεις μέλαινα, πάντα δὲ αὐθόνως πάρα.

XXX.

Σ Κ Ο Α Ι Ο Ν.

Πεφυλαγμένος αἰδὺς ἔκαστον,
ὅρα μὴ κρυπτὸν ἔγχος εχων
κραδίη, Φαιδρῶ προσενέσῃ προσώπῳ·
γλώσσα δέ οι διχόμυθος
ἐκ μελαίνας Ἰρενὸς γεγωνῆ.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ

ΛΙΝΔΙΟΤ.

I.

Xαλκῆ παρθένος εἰμὶ, Μίδας δὲ ἐώς σήμετι κεῖμαι.
ἔεις δὲν ὑδωρετέρη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεβῆλη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ Θαλασσα,
ἡέλιός τε ἀγιὸν Φάίνη, λαμπτέρα τε σελήνη,
αὐτῷ τῇδε μένυστα πολυκλαύτῳ ἐώς τύμβω,
ἀγγελέω παριέστι, Μίδας ὅτι τῇδε τέβασται.

II.

Eἰς ὁ πατὴρ, πᾶνδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ
κέροι εἴησκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχεσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔστιν ίδεν, αἱ δὲ αὐτε μέλαναι,
αἴθαναται δέ τε ἔσται ἀποφθινύθεστιν ἀπαστι.

ΑΙΣΩΠΟΥ

Pῶς τις ἄνευ Θανάτου σε Φύγοι, βίε; μυρία γάρ σεν
λυγρά· καὶ γέτε Φυγεῖν εὔμαρες, γέτε Θέρευ.
ηδέα μὲν γάρ σε τὰ Φύσει καλά, γαῖα, Θάλασσα,
ἄτυχα, σεληναῖς κύκλα καὶ ἡέλιος·
τάλλα δὲ πάντα, Φόβοι τε καὶ ἄλγεα. καὶ τι πάθη τις
ἐσθλὸν, αἷμοισαίνη ἐκδέχεται Νέμεσιν.

Φ Ω Κ Υ Λ Ι Δ Ο Υ

ΜΙΛΗΣΙΟΤ.

I.

Γνήσιος είμι Φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἴδας
τὴς δὲ κακῆς διόλυ πάντας αἰσθητέομαι.
χωρεύω πρὸς ὑπόκρυψιν· θεὶς δὲ ἄρα τιμῶ,
τάττες εὖς ἀρχῆς μέχοις τέλετος αἰγατῶ.

II.

Γνώσῃ δὲ αὐθιρώτας αυθαιρέτα πήματα ἔχοντας
τλιμενες, οἱ τὸν αἰγατῶν πέλας ὅντων γὰρ ἐσοικώσιν,
ετε κλινασι, λυσιν δέ κακῶν παῦροι συνίσσοσι.

III.

Χρησίων πλάτε μελέτην ιχε πιοις αἰγυς.
αγυνον γάρ τε λέγουσιν Αμαλβαίας κέφας είναι.

IV.

Καὶ τόδε φωκυλίδεω. τετόρουν αἰπὸ τῶιδε γίγονταις
φῦλα γυναικείων· η μὲν κυνὸς, η δὲ μελίσσης,
η δὲ συὸς βλοσυρῆς, η δὲ ιστως χατηέσσης.
εὐσορος οἵδε, ταχεῖα, περίδυμος, ειδος ἀρίστη.
η δὲ συὸς βλοσυρῆς, γάτ' αὖ κακὴ, γάδε μὲν ἐσθλή.
η δὲ κυνὸς, χαλεπή τε καὶ αγριος. η δὲ μελίσσης,

οικονόμος τ' αὐγαθή, καὶ ἐπίσταται ἔργαζεσθαι,
ἥς εὐχεῖ, Φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάρ μις ἵμερόεντος.

V.

Kαὶ τόδε φωκυλίδς, τοπλέον γένος εὐγενὲς εἶναι
οἵς γέτ' ἐν μύθοις ἐπετειν χαρις, γέτ' ἐνὶ Βυλῆ.

VI.

Aλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' αἰνοδάστη ἄλλοτε ἄλλοι.
οἱ μὲν, ἐπερχομένα κακὸν ἀνέρος, ἐκλύσασθαι . . .

VII.

Pαῖδ[η]ς ἔτ' εόντα χρεῶν δὴ καλὰ διδασκέμεν εἴργα.

VIII.

Pολλ' αἰσθηθῆναι διδύμενον ἔμμεναι εἰδιλόν.

IX.

Kαὶ τόδε φωκυλίδς. πόλις ἐν σκοτείᾳ κατὰ κόσμον
εἰκεῦσα σμικρὴ, κυρίσσων Νίνης αἴθραινες.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Λ Τ Ρ Ι Κ Α.

I.

Ηέλω λέγειν Ατρείδας,
θέλω δὲ Καΐδμον ἀδειν·
αἱ Βάκτειτος δὲ χορδαῖς
Ευωταὶ μῆνον ἥχει.
ημειψα νεῦρα πρώτην,
καὶ τὴν λυσην ἀπαστα·
κάγγῳ μὲν ἥδον ἀθλες
Ιμανλέγει· λύση δὲ
Φωταῖς ἀντεΩώνει.
χαίροιτε λοιπῶν ημίν
ηρωες· η λύση γαρ
μόνες Ευωταῖς ἀδει.

II.

Φύσις κέφατα ταυροῖς,
οσλαῖς δὲ ἐδωκεν ιωταῖς,
ποδωκίνη λαγωοῖς,
λέγσι χάσμ' ὄδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸν ηκῆλον.
τοῖς ὄρνεοις πέτασθαι,
τοῖς αὐδηδάσι Θρόνημα.
γυναιξὶν τὸν ἔτ' εἶχεν.
τί τὸν σίδωσι; καλλος,

ἀντ' αἰσπαῖδων αἴτασῶν,
ἀντ' ἐγχέων αἴταντων.
νικᾶς δὲ καὶ σιδηρού
καὶ πῦρ καλή τις γῆσα.

III.

Μεσογυκτίοις ποθ' ὥρσις,
σοέφεται ὅτ' Αρκτος ἡδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοάτην,
μερόπων δὲ Φύλα πάντα
κέσται κόπται δαμέντα,
τότ' Ερως ἐπιτιθείς μεν
Θυμέων ἔκοπτή ὀχῆς.
τίς, ἔφην, Θύρας αράστε;
κατὰ μὲν χιστεis ὄνειρας.
οἱ δὲ Ιὔως, αἴοιγε, Φησί,
Βρέφος ειμί, μηδὲ Οόβησαι,
Βρέχομαι δὲ, καὶ σέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἔλεκτρα ταῦτ' αἰκάστας,
ἄναὶ δὲ εὐθὺ λύχνον αἴψας
ἀνέωξα, καὶ Βρεφός μὲν
ἐστορῶ Θέμοιτα τόξον
πτείνυας τε καὶ Σαρπίτην.
παρὰ δὲ ιτίην καβιέσας,
παλάμαισι χεῖρας αὐτῷ
ἀνέβαλατον, ἐκ δὲ χαύτης
αἴστεθλίσον ύγρὸν ὕδωρ.
οἱ δὲ, ἐπεὶ κεύοσι μεβῆκε,
Σέρε, Σησί, πειράσωμεν

τόδε τόξον, ἐσ τί μοὶ νῦν
βλαβεῖσαι βέραχεῖσαι νευρή·
τανύει δὲ, καὶ με τύπτει
μέσον ἡταρῷ, ὥστερ οἰστρος·
αὐτὸς δὲ ἀλλεται καχάζων,
ἔνει δι, εἶτα, συγχάρητο·
κέχυας αἰβλαθεῖς μέν ἐσι,
σὺ δὲ, καυδίην πονήσεις.

IV.

Eπὶ μυρσίνης τερείνας.
ἐπὶ λωτίναις δὲ ποίαις
σοφέσσαις θέλω προσώνειν.
οἱ δὲ Ερως χιτῶνας δῆσσας
ὑπέρεψαν αὐχένιος παπύρῳ,
μένυ μοι διακονείτω.
τροχὸς ἄρματος γαρ οἵσας
βίοτος τρέχει κυλιόθεις·
ολίγη δὲ κεισόμεαθα
κόνις, ὅσέων λυθεῖται.
τί σε δεῖ λιέον μυρίζειν;
τί δὲ γῇ χίειν μάταια,
ἔμε μάλλον, οὐδὲ ἔτι ζῶ,
μύρισον, βόδοις δὲ κρῆτα
πύκασον, καίλει δι, ἔταιρην.
πρὸν, ἐγῶ σε, δεῖ μὲν αἴστελλεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσσαι θέλω μερίμνας.

V.

Τὸ ρόδον τὸ τῶν Ερώτων
μίξαμεν διονύσω·
το ρόδον τὸ καλλίφυλλον
χροτάζοισιν αἴρμόσαντες,
πίνακαν αἴβοι γελῶντες.
τὸ ρόδον Σέρισον ἀν' οι,
ρόδον ἔαρος μέλημα·
ρόδα καὶ Θεῖστι τερψιά,
ρόδα, τοῖς ὁ παῖς Κυθήρης
τέσται καλές ιώλας
χαριτεσσὶ συγχορείων.
τεθάμεθ' θν. λυκίσων
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
μετὰ κέρης Βαβυλόνων,
ροδίνοισι τεθανίσκοις
πεπυκασμένος, χορεύσω.

VI.

Στεθάνες μὲν χροτάζοισι
ρούνκες συναρμόσαντες
μεθύμεν αἴβοι γελῶντες·
υπὸ Βαρβίτω ἐν κακα
κατακίσσοισι Βυρμοντάς
πλοκάμοις Φέργσα θύρτας
χλιδανόσφυρος χορεύει.
αἴροχαίτας διά αἷμα κέρος,
σομάτων αὖτις πνεοτάν,
κατὰ πηκτίδων αἴθυγων
προχέει λιγεισιν ὄμφάν.

δῆ Ερως ὁ χρυσοχαῖτας
μετὰ τὴν καλὴν λυσίν,
μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπόρετον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

VII.

Τακινθίη με ράβδῳ
χαλεπῶς Ερως βαδίζων
ἐκέλευσε συνῆχοχάζειν.
διὸ δῆ ὁξέων μὲν ἀναύων
ἔνδοχων τε καὶ φαραγγίων
τροχάσοντα τεῖρεν ιδεώς,
κοραδίη δὲ ρίνος ἄχυτος
ἀνέβασε, καὶν ἀπέσβην.
ὁ δῆ Ερως μέτωπα σείων
ἀπαλοῖς πλεύοισιν, εἰσε-
σὺ γαρ καὶ δύνη Φιλῆσαι.

VIII.

Διαὶ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
ἀλιτωροῦ Σύροις ταπησός
γεγανυμένος λυσίω,
εὖόκεν ἄκυοις ταῦτοῖς
δύομον ὥκυν ἐκλανύσιν.
μετὰ παρθένων αἴνυκαν.
ἐπεκεκτόμεν δὲ παιδες
ἀπαλάτεροι λυσίω,
δακτύματά μοι λέγοντες.
δια τας καλας ἔκείνας.

έθέλοντα δὲ Φιλῆσαι
Φύγον εἰς ύπνον με πάντες.
μεμοιωμένος δή ὁ τλήμαν
πάλιν ήθελον καθεύδειν.

IX.

Ερασμίη πέλεισ,
πόθεν; πόθεν πέτασαι;
πόθεν μύρων τοστάν
ἔπ' ήέρος Θέασαι
πνέεις τε καὶ φενάζεις;
τίς ἐστι; μοὶ μέλει δέ.
Αυακρέων μὲν ἔστεμι ε
πρὸς πᾶντα, πρὸς Βάβυλλον,
τὸν αὐτὶ τῶν αἰτάντων
κινατάντα καὶ τύραννον.
πέτωφακέ μὲν ή Κυθήη
λαβεῖσαι μικρὸν ὑμνον-
εγώ δὲ Αυακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ εὖ, οὐαῖς, ἐκείνης
επιτολὰς κομίζω.
καὶ φησιν εὐέρεως με
ἐλευθέρην ποιήσειν·
εγώ δὲ, κὴν αἴσῃ με,
δέλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
τί γαρ με δεῖ πέτασθαι
οὐη τε καὶ κατ' αὔγχες,
καὶ δειδυεσμιν καθίζειν,
Σαγγάταν αὔγριόν τι;

ταῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
ἀφαρωάσσασα χειρῶν
Αγακρέοντος αὐτῷ.
πιεῖν δέ μοι δίδωσι
τὸν οἶνον ὃν προστίνει.
πιθσα δή ἀν χορεύσω,
καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
πλεξοῖσι συγκαλύψω.
κοιμωμένη δή ἐώ αὐτῷ
τῷ Βαροῦστῷ καθεύδω.
εχεις ἀποστέντ· ἀπελθε.
λαλεῖσθαι μὲν ἔνηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

X.

Ερωτα κῆρινόν τις
νεηνέης ἐπωλεῖ.
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
τόσα Θελεις; ἔτην, σοὶ
το τευχέν εκπρίωμαι;
οἱ δή εἰσε θωριαζῶν·
λάβι αὐτὸν διπλόστα λῆσ·
οπως δή ἀν ἐκμάθης πᾶν,
ἐκ ειμὶ κηροθέχνης·
ἀλλ' καὶ Θέλω συνοικεῖν
ἴρωτι παῖσσέκτα.
δὸς γν, δὸς αὐτὸν ήμιν
διαχμῆς, καλὸν σύνευτον.
Ερως, σὺ δή εὐθέως με
πύρωσον εἰ δὲ μη, σὺ
κατὰ Φλογὸς τακήσῃ.

X.I.

Λέγοσιν αἱ γυναικεῖς.
 Ανακρέων γέρων εἰ,
 λαβὼν ἔσοσθλὸν ἄθρετο
 κόμας μὲν ἔκετ' ὕστας,
 ψιλὸν δέ σεν μέτωπον.
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν
 εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀσηῆλθον
 ἔκιοδα· τότο δὲ οἰδα,
 ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 πρέπει τὰ τερπνὰ παιζεῖν,
 ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

XII.

Τί σοι Θέλεις ποιήσω,
 τί σοι, λάλη χελιδών;
 τὰ ταρσά σεν τὰ κεφαλαῖα
 Θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
 η μᾶλλον ἔνδοθέν σεν
 τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
 τί μου καλῶν ὄνειρων
 ὑπαρθίασι, Σωναῖς
 αὐτημαστασας βάθυλλον.

XIII.

Οἱ μὲν καλὴν κυνήγην
 τὸν ἡμιθηλὺν Αἴτιον
 ἐν ὕρεσι Βοῶντας
 λέγοσιν εκμανῆναι.

οι δὲ κλάροι παρ' ὄχθαις
δαφνηφόροι φοῖς
λάλον πιόντες ύδωρ
μεμηνότες Βοῶσιν.
ἔγω δὲ τῷ λυαίς
καὶ τῷ μύρῳ κορεαθεῖς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, Θέλω μανῆναι.

XIV.

(Θ) θέλω, θέλω φιλῆσαι.
ἔπειθ' Ερας φιλεῖν με.
ἔγω δὲ ἔχων νόημα
ἀνθελον, όκιν ἔπεισθην.
οἱ δὲ εὐθὺν τόξον ἀρρεῖς
καὶ χρυσέην Φαρέτρην,
μάχῃ με πρεσκαλεῖτο.
καγγὰ λαβῶν ἐπ' ὄμρων
Θώρηχ', ὅπως Αχιλλεὺς,
καὶ δύρα, καὶ βοείην,
εμαρνάμην Εἰωτε.
ἔβαλλ', ἔγω δὲ ἔφευγον
ώσι δὲ γκέτ' εἶχ' οἰστάς,
πήγασθλεν, εἴτ' ἔσωτὸν
ἀφῆκεν εἰς Βέλεμνον.
μέσος δὲ κακυδίης μεν
ἔδυνε, καὶ μὲν ἔλυτε.
μάτην δὲ ἔχω βοείην.
τί γὰρ βαλάμεθ' ἔξω,
μάχης ἔσω μὲν ἔχεσθης;

XV.

Οὐ μοὶ μέλει Γύγας
τῷ Σαρδίων ἄνακτος·
ἄθ' αἰρέει με χρυσὸς,
ἄδε Θονῶ τυράννοις.
ἔμοὶ μέλει μυροῖσι
καταθρέχειν ὑπάρχην
ἔμοὶ μέλει ρόδοισι
καλατέσσειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι·
τὸ δῆ αὔριον τίς οἰδεν;
ώσ τὸν ἔτ' εὐδίεντί,
καὶ πῖνε καὶ κύβει,
καὶ σπενδε τῷ λυαῖ,
μὴ νήσος, ην τις ἐλθῃ,
λέγη, μὴ δεῖ σε πίνεν.

XVI.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θῆται,
ὅ δῆ αὖ Φρυγῶν ἀντάς·
ἐγὼ δῆ ἐμάς αλώσεις.
ἄχι τατος ὥλεσέν με,
ἄχι πεζὸς, ἄχι νῆες.
ερατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
ἄτῳ ὄμμάτων βαλών με.

XVII.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ηφασέ μοι ποίησον,
παιοπλίσιν μὲν ἄχι·

τί γαρ μάχαιρις κέμοις;
 ποτήριον δὲ κοῖλον
 ἐσον δύνη Βάθυνον.
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸν
 μῆτ' ἄσφος, μῆβ' αμάξας,
 μὴ συγνὸν οὐχίωνα.
 τί Πλειάδων μέλει μοι,
 τί δὲ αἰσέρος Βοώτεω;
 ποίησον αἰμωέλας μοι
 καὶ βότρυος κατ' αὐτὸν,
 καὶ χρυσέργες πατεῖλας
 ὅμη καλῶ λυσίω
 Ερωτας καὶ Βάθυλον.

XVIII.

Kαλλιτέχνες τόνευσον
 Φαρος κύπελλον ηδὺ.
 ταπερώτα τειτονὰ ημῖν
 ρίζα Σέργσαν Ωρην.
 τὸν αὐγυρὸν δὲ αἴστλώσας
 ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
 τῶν τελετῶν παραινῶ
 μή μοι ξένον τοφεύσῃς,
 μή Θευκτὸν ισόρημα.
 μᾶλλον ποίει Διός τε
 γονὴν Εὔιον ημῖν,
 Μνησύν θ', ἀμα τε Κύπερη
 Τμεναίοις κροτεῖσαν,
 καὶ Ερωτας αἰνότλας,
 καὶ Χάριτας γελώσας

ύπερ ἄμιτελον εὐπατέτολον,
εὐβότρυον, κομῶσαν·
σύναπτης κάρδυς εὐπατρεπεῖς,
ἀν μὴ Φείδος ἀδύρη.

XIX.

H γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε αὐτήν.
πίνει Θάλασσ' ἀναύρυς,
ὁ δῆ ήλιος Θάλασσαν,
τὸν δῆ ήλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ', ἔτσιδοι,
καύτῳ θέλοντι πίνειν;

XX.

H Ταντάλος ποτ' ἐστι
λίθος Φουγῶν ἐν Ὀχθαῖς,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔωθι
Παινδίονος χελιδών.
ἐγὼ δῆ ἔσοσθιον εἶην,
ὅτας αἱ τοιαῦταις με·
ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
ὅτας αἱ τοιαῦταις με.
ὑδρῷ θέλω γενέσθαι,
ὅτας σὲ χρῶται λάστω.
μύρον, γύναι, γενοίμην.
ὅτας ἐγὼ σ' ἀλείω.
καὶ τανίη δὲ ματῶν,
καὶ μάργυρον τραχύλω,
καὶ σάνδαλον γενοίμην,
μόνον ποσὶν πατεῖν με.

XXI.

Δότε μοι, δέτ' ὡς γυναικες
Βρομίς πιεῖν αἱματί:
ὑπὸ καύματος γὰρ οὐδη
πρωτοθεὶς ἀναστενάζω.
δότε σῇ αἰνέαν ἐκείνην·
σεφάνης σῇ, οιοις πυκάζω
τὰ μέτωπά με, πικαίω.
τὸ δὲ καῦμα τῶν Ερωτῶν,
καϊδη, τίνι σκεπάζω;

XXII.

Παρὰ τὴν σκηνὴν, Βάθυλλε
καΐσιον· καλὸν τὸ δεῦρον,
ἀπαλὰς σίει δὲ χαίτας
μαλακωτάτω κλαϊσκω·
παρὰ σῇ αὐτῷ ἐψεύσεις
πηγὴ ρέοσα πειθώς.
τίς αν γὰν ὄρῶν παρέλθοι
καταγύρων τοιῆτο;

XXIII.

Ο πλεῦτος εἴ γε χρυσῷ
τὸ ζῆν παυῆγε Θυητοῖς,
ἐκσυτέψυν Συλάτην,
εἰ, αὐτὸν ἐπέλθη,
λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
εἰ σῇ γάδε τὸ πυιαδταῖ
τὸ ζῆν ἔνεσι Θυητοῖς,
τί καὶ μάτην σεναζῶ,

τί καὶ γόγς προσέμυστο;
 Θαυμεῖν γάρ εἰ πέπρωται,
 τί χρυσὸς ὥφελεῖ με;
 ἐμοὶ γένοιτο πίνεν,
 πιόντι δῆ σίνον ἡδὺν
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 ἐν δῆ ἀπαλαῖσι κοίταις
 τελεῖν τὰν Αφροδίταν.

XXIV.

Επειδὴ βροτος ἐτέχθη
 βιότα τρίτον ὁδεύειν,
 χρόνον ἔγινων ὃν παρηλθον,
 ὃν δῆ ἔχω δραμεῖν όκοισι
 μέθετέ με Φροντίδες,
 μηδὲν μοι καὶ υμῖν ἔσω.
 πρὸν ἐμὲ θάση τὸ τέλος,
 παιῶ, γελάσω, χορεύσω
 μετὰ τῷ καλῷ λυσί.

XXV.

Οταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὔδεστιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι πόνων, τί γόων μοι,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 Θαυμεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω,
 τί δὲ τὸν βίον πλανῶμεν;
 πιωμεν όν τὸν οἶνον,
 τὸν τῷ καλῷ λυσί.
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 εὔδεστιν αἱ μέριμναι.

XXVI.

Οταν ὁ Βάκχος ἐστέλθη,
εὐδεστιν αἱ μέριμναι.
δοκῶν δῆ ἔχειν τὰ Κροίσα
Θέλω καλῶς σείδειν.
κισσοσεφῆς δὲ κείμας,
πατῶ δῆ ἀπαυγα θυμῷ.
ὄπλις', ἐγὼ δὲ πίνω.
Σέρε μοι κύπελλαν, ω παῖ
μεθύοντα γαρ με κένθας
πολὺ πρεισσον, η Θανάτα.

XXVII.

Τῇ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων λυσίος
ὅταν Φρένας τὰς ἐμὰς
εἰσέλθῃ μεθυδότας,
διδάσκει με χορεύειν.
·χω δὲ καὶ τι τερπνὸν
· τὰς μένας ἐρασάς
μετὰ κρότων, μετ' ἀδᾶς
τέρπει με κ'Αἴροδίτα,
καὶ πάλιν Θέλω χορεύειν"

XXVIII.

Αγε ζωγράφων ἀριτε,
γράφε, ζωγράφων ἀριτε,
Ποδίτης κοίφανε τέχνης,
κιττεῖσσαν, ως αὖ εἰσαω·

γράψε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 γράψε μοι τρίχας το πρώτον
 απαλας τε καὶ μελαίνας.
 οὐδὲ κηφὸς ἀν δύνηται,
 γράψε καὶ μύρα πιεστας.
 γράψε δι' εἰς ὅλης παρεῖτος
 ὥστὸ πορθύραις χαίταις
 ἐλεοσάντινον μέτωπον.
 τὸ μετόφρονον δὲ μή μοι
 δισκοπήτε, μήτε μίσγε.
 ἔχέτω δι', ὅσως ἔκεινη,
 τολεληθότως σύνοψου
 βλεφάρων ιτυν κελαίνην.
 τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 ἀπὸ τῆς πυρὸς ποίησον,
 ἄμα γλαυκὸν, ὡς Αθήνης,
 ἄμα δι' ύγρὸν, ὡς Κυβῆνης.
 γράψε ρίνα καὶ παρειώς,
 ὅσδε τῷ γάλακτι μίξας.
 γράψε χεῖλος, οἷα Πανθῆς,
 προκαλεμένον Σίλημα.
 τηνῆτες δι' ἔσω γενείς
 περὶ λυγρίνων τραχύλω
 Χαζίτες πίτοιο πάσσαι.
 τόλισσον τολοιώὸν αὐτὴν
 υποπομπύραιοις πέταλοις.
 διαφανέτω δὲ σαρκῶν
 ὄλιγον, τὸ σᾶμ' ἐλέγχον.
 ἀπέχει βλέπω γάρ εὐτὴν
 τάχα κηφὲ καὶ λαλήσεις.

XXIX.

Γράφε μοι βαύδυλλον γέτω,
 τὸν ἑταῖρον, ὡς δίδασκα.
 λιταράς κόμας ποίησον,
 τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας,
 τὰ δὲ ἐς σέκρου, ηλιώσας
 ἐλικας δῆ ἐλευθέρης μοι
 πλοκάμων, ἀτακήσα συνθεῖς,
 ἀφες ὡς θέλυσι κειθαι.
 ἀταλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 τεφέτω μέτωπον ὁ Φρύς
 κυανωτεύη δρακούτων.
 μέλαν ὅμρα γοργοὺν ἔσω,
 κεκερασμένον γαλήνη.
 τὸ μὲν ἐξ Αρηος ἔλκον,
 τὸ δὲ, τῆς καλῆς Κυθήρης,
 ἵνα τις τὸ μὲν Φοβῆται,
 τὸ δὲ, αὐτῷ ἐλπίδος κυριάται.
 ροδίνην δῆ, ὁποῖα μῆλον,
 χυοιν ποίει παρεπήν.
 ἐρύθημας ὡς ἀν Αἰδής
 δύνασαι Βαλεῖν, ποίησον.
 τὸ δὲ χεῖλος, χάκετ' οἶδα
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις...
 ἀταλὸν, γέμον τε Πειθᾶς.
 τὸ δὲ πάν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
 ἔχετω λαλῶν σιωπῆ.
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔσω
 τὸν Αδώνιδος παρελθῶν
 ἐλεφάντινος τράχηλος.

μεταμάζον δὲ ποίει
διδύμας τε χεῖρας Ερμῆ,
Πολυυδεύκεος δὲ μηρός,
Διονυσίν δὲ νηδύν.
αἴτωλῶν δὲ ὑπερθε μηρῶν,
μηρῶν τὸ πῦρ ἔχόντων,
αἰσελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίνη Θέλεσσαν ἥδη.
Θεονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
ὅτι μὴ τὰ νῶτα δέξαι
δύνασαι τὰ δὲ ἦν αἱμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λαβε μιαδὸν ὄσσον εἰσῆγε.
τὸν Αἰσθόλλωνα δὲ τῦτον
καθελῶν, ποίει Βαθύλλον.
ἥν δὲ εἰς Σάμον ποτ' ἐλθῆς,
γραψε φοίβον ἐκ Βαθύλλῳ.

XXX.

Αἱ Μῆσαι τὸν Ερωτα
δήσασαι σεφάνοισι,
τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
καὶ νῦν η Κυθέρεια
ζεῖτε, λύτρα Φέρεσσα,
λυσασθαι τὸν Ερωτα.
καὶ λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
γὰρ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
δελεύει δεδίδακτας.

XXXI.

Αφες με τοῖς Θεοῖσι
πιεῖν, πιεῖν αἴματι.
Θέλω, Θέλω μανῆναι.
ἔμαίνετ' Αλκμαίων τε,
χ' ὁ λευκότοντος Οὐρέσης.
τὰς μητέρας κτανόντες.
ἔγω δὲ μηδένα κῆλας.
πιὼν δὲ ἐρυθρὸν οἶνον
Θέλω, Θέλω μανῆναι
ἔμαίνετ' Ηὔσελῆς πών
δευτὴν κλοιῶν Σαρκέτην,
καὶ τόξου ιδίτειον.
ἔμαίνετο πρὸν Αἴας
μετ' ἀστιδῶν κραδαῖων
τὴν Εκτορος μάχανα.
ἔγω δὲ ἔχων κύπελλα,
καὶ σέρμια τῦτο χαίταις.
Ἐπ τόξον, ἐ μάχανας,
Θέλω, Θέλω μανῆναι.

XXXII.

Εἰ σύλλα πάγια δένδυων
ἐπωίσασαι κατειστεῖν,
εἰ ημαθῶδες εύρειν
τὸ τῆς ὄλης Θαλάσσης.
σὲ τῶν ἐμῶν Ερώτων
μόνον ποιῶ λογισήν.
πρῶτον μὲν εὖ Αθηνῶν
Ερώτας εικοσιν θέει,

καὶ πεντεκαίδεκά ἀλλαξ.
 ἔπειτα δῆ ἐκ Κορίνθου
 Θές οὐρανὸς Ερωτας·
 Αχαιῶν γάρ εἶνι,
 ὅπῃ καλαὶ γυναικες.
 τίθει δὲ λεσβίας μοι,
 καὶ μέχρι τῶν Ιώνων,
 καὶ Καρίης, Ρόδος τε
 διαχιλίας Ερωτας.
 τί Φήσ; — αἰεὶ κηρῷ Θές.
 χώρα Σύρους ἔλεξα,
 χώρα Πόθους Κανάρου,
 ότις ἀσταγτὸς ἔχοσης
 Κρήτης, ὅπῃ πόλεσσιν
 Ερως ἐποργυιάζει.
 τί σοι Θέλεις αἱρεθμῶ
 τὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων.
 τῶν Βαστρίων τε καὶ Ινδῶν
 ψυχῆς ἐμῆς Ερωτας;

XXXIII.

Σὺ μὲν, φίλη χειροδών,
 ἐτησίη μολὼντα,
 Θέρει πλέκεις καλιὴν·
 χειρῶνι δῆ εἰς ἄφαντος
 ἡ Νεῖλον, ἡ πὲ Μέμφιν.
 Ερως δῆ αἰεὶ πλέκει μεν
 ἐν καρδιῇ καλιὴν.
 Πόθος δῆ ὁ μὲν πλερεῖται,
 ὁ δῆ ὥστιν εἶνι αἰκμὴν.

οἱ δὲ ημίλεπτοις ἥδη.
 Βοὴ δὲ γίνεται εἰς
 κεχηνότων νεοτήῶν.
 Ερωτιδεῖς δὲ μικρὰς
 οἱ μείζονες τρέψασιν·
 οἱ δὲ τραχέντες εὐθὺς
 πάλιν κύκσιν ἄλλας.
 τί μῆχας γὰν γένηται;
 καὶ γαῖα φέγγω τοστάς
 Ερωταῖς ἐκβοῆσαι.

XXXIV.

Μή με φύγης ὀρῶσαι
 τὰν πολιάν ἐθειψαν·
 μηδὲ, ὅτι σοι πάρεστι
 ἄνθος ἀκμαῖον ἄχας,
 τάμα φιλτρα διώξῃ.
 ὁρα καὶ σεφάνοις
 ὄπως πρέπει τὰ λευκὰ
 ρόδοις κρινα πλακέντα.

XXXV.

Ο ταῦρος ἔτος ὁ πᾶς,
 Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
 Φέρει γαρ ἀμφὶ νεώτοις
 Σιδῶ: ἦν γυναικα·
 περῷ δὲ πόντου εὔρυν,
 τέμνει τε κύμα χηλαῖς.
 ἐκ δὲ ταῦρος ἄλλος
 ἐξ ἀγέλης ἐλασθεὶς

ἐπλευσε τὴν Θάλασσαν
εἰ μὴ μόνος γ' ἔκεινος.

XXXVI.

Ti με τὰς νόμους δίδασκεν
καὶ ρητόμων αὐτίκας;
τί δὲ ἐμοὶ λόγων τοσάτων
τῶν μηδὲν ἀφελέντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνεν
ἀπαλὸν πόμα λυσίχ.
μᾶλλον δίδασκε πάκεν
μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.
πολιαι σέφεσι κάψαν.
δὸς ὕδωρ, Βαλ' οἶνον, ὡς πᾶν,
τὴν ψυχήν μις κάψωσον.
Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτει.
οἱ Σανῶν όχι ἐπιθυμεῖ.

XXXVII.

Iδε πῶς ἔσθιος Σανέντος
Χάριτες ρόδος Βρύστιν.
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.
ἴδε πῶς γέρανος ὄδεύει.
ἀφελῶς δὲ ἐλαμπίει τίταν.
νεφελῶν σκιαῖς δονῦνται.
τὰ βρυτῶν δὲ ἐλαμπίει ἔργα.
καρπὸς ἵτεας προκύπτει,
καρπὸς ἐλαῖας προκύπτει,
Βρυμίς σχέφεται νάμα.
κατὰ Σύλλον, κατὰ κλῶνα
καβελῶν ἥντισε καρπός.

XXXVIII.

Εγώ γέρων μέν είμι,
νέων πλέον δὲ πίνω.
καὶ δεήση με χορεύειν,
σκῆπτρον ἔχω τὸν αὐτού·
οὐ νάρθηξ σῇ οὐδέν εἶν.
οὐ μὲν θέλων μάχεσθαι
πανέστα καὶ μαχέσθω.
ἐμοὶ κύπελλον, ὡς πᾶς,
μελιχρόν οἶνον ηδὺν
ἔγκεφασας, Οόρησον.
έγώ γέρων μέν είμι,
Σειληνὸν ἐν μέσοισι
μιμέμενος χορεύσω.

XXXIX.

Οτ' ἔγώ πίω τὸν οἶνον,
τότε μεν ἥτορ ιανθεν
λιγσίνειν ἀρχεται Μάσας.
ὅτ' ἔγώ πίω τὸν οἶνον,
ἀποκίσσηται μέριμναι,
πολυζημόντιδές τε βαλαι
εἰς ἀλικτύτας αἴταις.
ὅτ' ἔγώ πίω τὸν οἶνον,
λυσισθήμων τότε βάκχος
πολυσενθέσιν μὲν ἐν αὔραις
δονέει, μέθη γανάσσας.
ὅτ' ἔγώ πίω τὸν οἶνον,
τεφάνας ἄνθεσι πλέξας,

έσπιθεὶς δὲ τῷ καρῆνω,
βιότῳ μέλτῳ γαλήνην.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρῳ εὐάδει τέγξας
δέμας, ἀκαίλαις δὲ κάρην
κατέχων, Κύπρῳν σείδω.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖσι κυπτέλλοις
τὸν ἔμον νόον αἰσλάστας, .
Φιάσω τέρπομαι κάρων.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τόδε μοι μόνον τὸ κέρδος,
τόδι ἐγὼ λαβῶν αἴσοισω.
τὸ Θανεῖν γὰρ μετὰ πάντα.

XL.

Ερως ποτ' ἐν ρόδοισι
κοιμωμένην μέλιτζαν
γὰρ εἰδεν, ἀλλ' ἐτράθη.
τὸν δάκτυλον πωταχθεὶς
τᾶς χειρὸς, ἀλόλυξε.
δραμαὶν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μᾶτερ, εἰπεν,
ὄλωλα, καῖσθοθνήσκω.
ὅφις μὲν ἔτυψε μικρὸς,
πίερωτὸς, ὃν καλέσσι
μέλιτζαν οἱ γεωργοί.
εἰ δῆ εἴπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίτζας,

πόσον δοκεῖς πονῆσσι,
Ερως, ὅσυς σὺ Βάλλεις;

XLII.

Iλαρὸς πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλιψομεν δὲ βάκχον,
τὸν ἐφευρέλαν χορείας,
τὸν ὄλας ποθύντα μολωτὸς,
τὸν φρότροτον Ερωτί,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
δι' ὃν οἱ Μέβη λοχεύθη,
δι' ὃν οἱ Χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν αἰμωδαύεται λύτα,
δι' ὃν εὐνάζεται Ανία.
το μὲν ἐν πόμα κερασθὲν
αἰταλοὶ Φέργοι παιδεῖς·
τὸ σῇ ἄχος πέθευγε μιχθὲν
ἀνεμοτρότῳ Θυέλλῃ.
τὸ μὲν ἐν πόμα λάβωμεν,
τὰς δὲ Οροντίδας μεθῶμεν.
τί γαρ ἐσὶ σοι τὸ κέρδος
οὖντος μερίμναις;
πόθεν οἰδάμεν τὸ μέλλον;
ο Βίος Βροτοῖς ἀδηλος.
μεθύσων Θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παιζειν
— — — — —
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
μελέτω δὲ τοῖς Θέλκσιν
ὅσου ἐξὶν ἐν μερίμναις.

ιλαροὶ πίστειν ὄνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

XLII.

Ποθέω μὲν Διονύσῳ
Φιλοπαίγμοιος χορείας.
Φιλέω δῆ σταν ἐθήει
μετὰ συμπότες λυρίζω.
τε Φανίσκος δῆ νακίνθων
κροταφοῖσιν αἰμιστλέξας
μετὰ παρθένων αἴθύρειν
Φιλέω μάλιστα πάντων.
Φιόνον τὸν οἶδη ἔμων ἥτορ.
Φιόνον τὸν οἶδα δαικτόν.
Φιλολοιδόροιο γλώττης
Φεύγω βέλεμνα κωδά.
Συγέω μάχας παροίνες
πελυκάμψ κατὰ δαῖτας,
νεοβηλέστ' ἀμα κάραις
ὑπὸ βαρβίτω χορεύων.
Βίον ἡσυχον Φέρουμεν.

XLIII.

Μακαρίζομέν σε τέττιξ,
ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκισιν
ὁλύγην δρόσον πεστωκάς,
βασιλεὺς ὄστας, αἰείλις.
οὐδὲ γάρ ἐσι κεῖνα πατῶ
οἰστόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς.
χι ὄστόσα Φέρεται οὔραι.

σὺ δὲ Φίλιος γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων.
σὺ δὲ τίμιος Βροτοῖσι,
θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέσσοι μέν σε Μῆσαι,
Οὐλέει δὲ φοῖβος αὐτὸς,
λιγυρὴν δὲ ἔδωκεν οἴμην.
τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείνει,
σοφὸς γηγενής, Φίλυμνε,
ἀπαθῆς, ἀναιμόσαρκε.
χεδὸν εἰ θεοῖς ὄμοιος.

XLIV.

Eδόκεν ὅναρ τροχάζειν,
πλέυρυγας Φέμων ἐποίησεν
οἱ δῆλοι Ερωτοὶ ἔχων μόλυβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἔδιώκει καὶ κίχανε.
τί θέλει ὅναρ τόσῳ εἶναι;
δοκέω δὲ ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ερωσί με πλακέντα
διολιθάνειν ἐν ἄλλοις,
ἐν τῷδε συνδεθῆναι.

XLV.

O αὐτὸς ὁ τῆς Κυθήψης,
παρὰ Δημητίας καρμίοις,
τὰ βέλη τὰ τῶν Ερωτῶν
εποίει λαβάν σιδηροῖς.
ἄκιδης δὲ ἔβαστε κύπερις,

G 5

μέλι τὸ γλυκὺ λαβῆσθαι·
 ὁ δὲ Ερως χολὴν ἔμισγεν.
 ὁ δὲ Αρης ποτ' εὖς αὐτῆς
 σιβαρὸν δόσου κραδαίνων
 βέλος πύτελις² Ερωτος.
 ὁ δὲ Ερως, τόδι³ ἐξὶν, εἶτε,
 Βαρύ· πειράσας νοῆσεις.
 ἔλαβεν βέλεμνον Αρης·
 ὑπερμειδίασε κύπρις·
 ὁ δὲ Αρης ανασενάξας,
 Βαρὺ, Φησίν· ἀφον αὐτό.
 ὁ δὲ Ερως, ἔχ⁴ αὐτὸ, Φησί.

XLVI.

Xαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
 χαλεπώτερον δὲ πάντων
 αἴστον/χάνειν φιλεῖντα.
 γένος όδεν εἰς ἔρωτα·
 σοφίη, τρόπος πατεῖται·
 μόνον ἄργυρον βλέπεται.
 αἰτόλοιο πρῶτος αὐτὸς,
 ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 διὰ τότον όχι ἀδελφὸς,
 διὰ τότον όχι τοκῆες·
 πόλεμοι, φόνοι δὲ αὐτόν.
 τὸ δὲ χειρον, ὅλιμοεστα
 διὰ τότον οἱ φιλεῖτες.

XLVII.

Φιλῶ γέροντα τερπόνον,
Φιλῶν κύον χορευτάν.
γέρων δι' ὅταν χορεύῃ,
τρίχας γένουν πιέν έσι,
τὰς δὲ Σύνας ισάζει.

XLVIII.

Διότε μοι λυξὴν Ομήρε,
Θονίης αἰενίε χορδῆς.
Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
Φέρε μοι νόμος κεράστω,
μεβύνων ὄστας χορεύσω,
ὑπὸ σωθρονος δὲ λύσσης
μετὰ Βαρείτων σείδων.
τὸ παρόντον βοήσω.

XLIX.

Αγε ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ακεψε Μάρσης,
Φιλοταίγριοίς τε Βάικχ
έτεροστνός εναύλιος.
γράψε τὰς πόλεις τοστρῶτον
ιλαράς τε καὶ γελώσας,
ὁ δὲ κηρὺς σὲν δύνατο,
γράψε καὶ νόμος Φιλάστας.

L.

Οτὸν ἐν πότοις αἴτερη
νέον. ἐν πότοις αἴταιον,

καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
τελέων Θεὸς κατῆλθεν,
ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
πότον ἄσονον κομίζων,
γόνον ἀμυσέλχ, τὸν οἶνον,
πεπεδημένον ὀπωρούς
ἐπὶ κληριμάτων Φυλάττων
ἴν, ὅταν τάμασι βότρουν,
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας Θεητὸν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
ἔς ἔτις Θανέντος ἄλλχ.

L I.

Εἰς δίσκον ἔχοντα Αφροδίτην.

Αρὰ τις τόρευσε πόντον,
ἄρα τις μανῆσαι τέχνα
αἰνέχειε κῦμα δίσκῳ,
ἐπὶ νῶται τῆς Θαλάσσης;
ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν
ἀπαλὰν χάραξε Κύπρον
νόος ἐς Θεὺς αἱρθεὶς,
μακάρων Φύσιος ἀρχάν;
οἱ δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν,
χ' ὅσα μὴ Θέμις ὁρᾶσθαι,
μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
ἀλαλημένη δι' ἐώ' ἀκτὰν,
βρύον ᾧς ὑπερθε λευκὸν
ἀπαλοχρός γαλήνας,
δέμας ἐς πλόον φέρεται,

ρόθιον πάροιθεν ἔλκει.
 ροδέων ὑπερφε μαρῶν,
 αἰταλῆς ἐνεψε δειρῆς
 μέγα κύμα πρῶτα τέμνει
 μέσον αὐλακος δὲ κύπριος,
 κυνὸν ᾧς ιοις ἐλιχθεὶν,
 διαφαίνεται γαλήνας.
 ὑπὲρ αἰγυρῷ σῇ ὄχηνται
 ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς,
 δολενὴν νοον μὲν ἐρώντων
 Ερως, Ιμερος γελῶντες.
 χορὸς εἰχθύων δὲ κυρτὸς
 ἐπὶ κυρατῶν κυβιτῶν
 Παφίης τὸ σῶμα παίξει,
 ἵνα νήχεται γελῶσα.

LII.

Τὸν μελανόχοιωτα Βότουν
 ταλάροις Σέροντες αὐδῆρες
 μετὰ παρθένων ἐπ' ὥμων.
 κατὰ ληνὸν δὲ Βελόντες
 μόνον ἀρσενες πτήτασι
 σαζυλῆν, λύοντες οινον,
 μέγα τὸν Θεὸν κροτάτες
 ἐπιληπίοισιν ὑμίσις.
 ἐρατὸν πίθοις ὄκηντες
 νέον ἐσ ζέοντα πιάκχον,
 ὃν ὅταν πιν γενέσεις.
 τρομεροῖς ποσὶν χορεύεται
 πολιας τρίχας γινεται.

ο δὲ παρθένον λαχήσας
ἔρωτὸς νέος ἐλυθεῖς,
άπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὑπερθε Θύλλων,
Βεβαρημένην ἐς ὑπνον.
ο δὲ Ερως ἄωρα Θέλγων
προδότιν γάμων γενέθαι,
ο δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ Θέλγσαν αἴχε. .
μετὰ γὰρ νέων ο Βάνχος
μεβύσαν ἀτακτα παιδεῖ.

LIII.

Στεῖαιη Σόρε μετ' ἥρος
μέλωμαι ρόδον Θερινόν.
σὺ δὲ ἔταιο ἀεξε μέλωσεν.
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
τόδε καὶ Βρυτῶν τὸ χάρμα,
χάρισσιν τ' ἄγαλμί εν ᾠραις
πολυανθέων Ερώτων,
ΑΖροδισιόν τ' αἴθυμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
χαριέν Σιτόν τε Μασών
γλυκὺ καὶ ποιῶντι πεῖρον
εν αἰκανήναις ἀταρποῖς.
γλυκὺ δὲ αὖ λαβόντι Θάλωσεν
μαλακαῖσι χειρσὶ, κιθών
προστάγοντ' Ερωτος ἄνθος.
τῷ φόδῳ τόδη αὐτὸ τερψινὸν
Θαλίας τε καὶ τραγωδῶν,

Διονυσίοις Φ' ἔργταις.
 τί δῆ ἀνευ ρόδω γένοιτ' αὖ;
 ροδοδάκηλος μὲν Ήώς,
 ροδοστήχεες δὲ ΝύμΦαι·
 ροδόχρες δὲ καὶ Αφροδίται
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 τόδε καὶ νοσύσιν ἀρκεῖ,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 τόδε καὶ χρόνον βιάται.
 χαρίεν ρόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔχειν ὄδμην.
 Σένε δὴ Συὴν λέγωμεν.
 χαροπῆς ὅτ' ἐκ Θαλάττης
 δεδυοσωμένην Κυθήρην
 ἐλοχευε Πόνιος ἀφυῖ,
 πολεμόκλονόν τ' Αθηνῆν
 , κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
 Φοβερὰν Θέαν Ολύμπω,
 τότε καὶ ρόδων ἀγητῶν
 νέον ἔρνος ηὐθισε χθὰν,
 πολυδαιδαλον λόχευμα.
 μακάρων Θεῶν δῆ ὄμιλος,
 ρόδον ᾧς γένοιτο, τέκται
 ἐπιτέγξας, αἰνέτειλεν
 αὐγέμωχον εἴξει αἰκάνθης
 οὐτὸν ἀμβυκοτον λυαίς.

LIV.

Οτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον
 ἰσορῷ, πάρεσιν ηὗσα.

τότε δὴ, τότ’ εἰς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πλευράμαι.
περίμενόν με, Κυθήσα,
παράδος, Θέλω σέφεαθαι.
πολιὸν ἔκαστος δὲ γῆρας.
νέος ἐν νέοις χαρεύσω.
Διονυσίης δὲ μοί τις
Φερέτω ροιὰν ὀπωρῆς,
ἴν’ ἴδη γέροντος αἰλιχῆν
θεδαηκότος μὲν εἰστεῖν,
θεδαηκότος δὲ πίνειν,
χαριεύτως τε μανῆναι.

L V.

Εν ιοχίοις μὲν ἵστασι
πυρὸς χάραγμον ἔχοσι·
καὶ Παυθίνες τις ἄνδρας
ἔγνωριστεν τιάφωσις.
ἐγὼ δὲ τὰς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐσίσαμ' εὐθύς.
ἔχοσι γάρ τι λεωτὸν
ψυχῆς ἕσω χάραγμα.

L VI.

Πολοὶ μὲν ημὲν ἥδη
κρότασσοι, κάψα δὲ λευκόν·
χαριεσσα δή εἰς ἔθ' ἥδη
πάντα, γηραλέοι δή ὅδοίτες·
γλυκερός δή εὖς ἔτι πολλὸς
βιότος χρόνος λέλειται.

διὰ ταῦτα δῆ αἰσχύλω
Θαμά, Τάρταρον δεδοικώσ.
Αἰδεώ γάρ ἐστι δεινὸς
μυχὸς, ἀργαλέη δῆ ἐσ αὐτὸν
καθόδος, καὶ γὰρ ἔτοιμον
κατασάντι μη ὑπείησι.

L VII.

Αγε δὴ φέρε νῆμαν. ὡς πᾶς,
κελεῖην. ὅτως ἄμυντιν
προσώπῳ. τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
ὑδατος. τὰ πέντε δῆ εἰνα
κνάθοις, ὡς αἰνυζητὶ^τ
αναδεύων βασσαρήσω.

* * *

Αγε δῶτε, μηκέθ' ὕτω
πατάγω τε καλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποστήνοντες ἐν ὕμνοις

L VIII.

Τον Ερωτα γὰρ τὸν αἰεὶ^τ
μέλτωμαι βρύοντα μίτραις
πολυανθέμοις, σείδων.
όδε καὶ Θεῶν δυνάσης.
όδε καὶ βροτὸς δαμάζει.

LIX.

Γανῆμαί σ', Ελαφηβόλε,
 ἔσενθή παιδίος, αἰγάλιων
 δέσποιν' Αρτεμί Θηφῶν·
 ἵκα νῦν ἐτοι ληθαίς
 δίνησι, Θυασικαρδίων
 αὐδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
 χαιρεῖτ· ό γάρ ανημέρας,
 ποιμανεῖς πολιητας.

LX.

Πάλε Θυηκη, τί δή με
 λοξὸν ὅμιμασι βλέπεται
 νηλέως φεύγεις, δοκέεις δὲ
 μ' ψύχεν ειδένεις σοφόν;
 ιδίς τοι, καλως μὲν αὖ σοι
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
 ηνίας δὲ εχων σρέψαμι
 αἷμας τέκματα δρόμῳ.
 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι,
 καθφάε τε σκιυτωσα παιζεις.
 μεξιὸν γάρ ιστωσαειν
 όκ ἔχεις ἐπειμβάτην.

LXI.

Οἵτε νεῖρον νεοβηλέας,
 γαλαπηνὸν, ὃς τ' ἐν ὑλῃ
 κεροέσσης αἴσολειθείς
 ιώσο μητὺς ἐπτοήθη.

LXII.

Από μοι θάνειν γένοιτο.
 όχι γαρ ἀν ἄλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτο,
 όχι ἄμα τῶνδε.

LXIII.

Φέρ' ὕδωρ, Σέρ' οἶνον ὡς πᾶς,
 Σέμε σῇ αὐθεμεῖνής τημίν
 τε φάντας ἔνεικον, αἰς μη
 πρὸς Εἰωτα πυκῆλιξω.

LXIV.

Επὶ δῇ ὁφρύσιν σελίνῳ
 τε φοίσκος Θέμενος, νῦν
 θάλιαν ἐουτὴν
 αγάγωμεν διονύσω.

LXV.

Ω πᾶς παρένειν βλέπων,
 δίζημε εἰς σε, σὺ δῇ όχι αἰεις,
 όχι εἰνώς ὅτι τοις ἐμης
 φυχῆς τίνοχενεις.

LXVI.

Εμὲ γαρ λόγων ἔκητι
 οἱ παῖδες ἀν Φιλοῖεν.
 χαρίειται μὲν γαρ μήνω,
 χαρίειται δῇ οἴδα λέξαι.

LXVII.

Μεγάλω σῇ ηυτέ μ' Ερως ἔχο !εν ἀσε χιλιεὶς πελέκει, χειμερίη σῇ ἔλεστεν ἐν χράδιῃ.

LXVIII.

Θεάσιν ἄνασσα, κύπει,
Ιμερε, χράτος χθονίων,
Γάμε, Βιότοιο Σύλαι,
ὑμέας λόγοις λιγαίνω.
ὑμέας τίχοις κυδαίνω,
Ιμερον, Γάμον, Πασίν.
δέρκεο τὴν νεσσίν, δέρκεο, κάζε
ἔγρεο, μή σε Ουγη πένσικος αγκα.
Στρατόκλεις Οιλος Κυθήης.
Στρατόκλεις ἀνερ Μυριλλη,
ἰδε τὴν Σίλην γυναικα,
κομάει, τέθηλε, λάριται.
ρόδον ανθέων αναστει.
ρόδον ἐν πόρωις Μύριλλα.
ηέλιος τὰ σέθεν δίμιοι Φαίνοι,
κυττάριτος πεσύκοι σεῦ ἐν κητώ.

ΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

LXIX.

Αλκίμων σ', ὁ φυσοκλείδη, πυωτον αιχλίω Σίλω.
ἴλεστας σῇ Ἱβην, αρμύνων πλήιδος δελητην.

LXX.

Οὗτος φειδόλα ἵττως ατ' εὐρυχόροο Κορίνθε
ἀγκεῖται Κροιδα, μναρια ποτῶν ἀρετᾶς.

LXXI.

Προτίδικη μὲν ἔρεξεν, ἐβέλευσεν δὲ Δύσηρις
ειμα τόδε. Συνὴ δὲ αἰμοδόλεων σοφίη.

LXXII.

Πιός αὐτῶν, Αργυρότοξε, δίδε χάριν Αἰχύλῳ ψῷ
Ναυκαΐτει, εὐχωλᾶς τάσσῃ ὑποδεξάμενος.

LXXIII.

Ποὺν μὲν Καλλιτέλης μὲν ιδρύτατο· τόνδε δὲ ἐκεῖνος
ἴκυγονος ἐσάσταντο, οἵς χάριν αὐτιδίδε.

LXXIV.

Πατέραγόντας τάδε δῶρα Θεοῖς αἰνέθηκε, Λυκαίω
ιός· ἐποίησεν δὲ ἔργον Αναξαγόρας.

LXXV.

Παιδὶ Οιλοπετάνῳ Σεμέλας αἰνέθηκε Μέλανθος
μνᾶμα χορῷ νίκας, ψὸς Αρηιθίλῳ.

LXXVI.

Ρυσαρένα Πύθωια δυσαχέος ἐκ πολέμου
ἀστωῖς. Αθηναῖς ἐν τεμένει κρέμαται.

LXXVII.

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ αὐγλαὸν ἀτεῖ κόσμον,
Θεσσαλίας μὲν αἰνέθηκε ἀρχὸς Εχεκρατίδας.

LXXVIII.

Εύχεο τιμάντας! θεῶν κήρυκα γενέθλαι
ηπαινον, ὃς μὲν ἐρωτοῖς ἀγλαῖν προσθύροις,
Εομῆ τε κρείοντι καβέσσατο. τὸν δὲ ἐθέλοντα
ἀσῶν καὶ ξείνων γυμνασίων δέχομαι.

LXXIX.

Τελλίας ίμερόντα βίον πόρε, Μαιάδος ιέ,
αὐτὸν ἐρατῶν δώμιων τάνδε χάσιν Φέμενος.
δὸς δέ μιν εὐβουδίκαν Ευαντυμέων εἰν δήμῳ
νατεῖν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

LXXX.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ἐ τόδε σῆμα.
Ἄρης δὲ καὶ αγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

LXXXI.

Αβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Αγάθωνά
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαιῆς ἡδῆς ἐβόησε πόλις.
ἐ τινας γάρ τοιόδε νέων ὁ Φιλαίματος Αρης
ηνάριστε συγερῆς ἐν σροφάλιγυ μάχης.

LXXXII.

Καί σε, κλεπνορίδη, πόθος ὥλεσε πατρίδος αἴτης
Φαρσήσαντα Νότα λαιλατοι χειμερεῖη.
ἄρη γάρ σε πέδησεν αἰνέγγυος· ύγρα δὲ τὴν σὴν
κύματαί αὖτις ομερτὴν ἐκλυσεν ηλικίην.

LXXXIII.

H τὸν Θύρσον ἔχος·, Ελικώνιας· η δὲ παρ' αὐτὴν,
Ξανθίασση· Γλαύκη δὲ·, η χειδὸν ἔρχομένη;
Εὖ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ Φέγγοι·
κισσὸν, καὶ σαφυλῆν, πίονα καὶ χίμαρον.

LXXXIV.

O φίος, ὃς κρατήρι παρὰ πλέω οινοποτά?ῶν
νείκεια καὶ πόλι μην δακρυόενται λέγει·
ζιλιστις Ματέων τε καὶ αὐγλασὰ δῶρ' Αἰγαλίτης
στυπιτγων ἐρετῆς μνήσκεται εὐχροσύνης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ΤΟΤ ΚΕΙΟΤ

ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΤΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΔΕΙΨΑΝΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

I.

Ουδὲ γὰρ οἱ πρότερον ποτὲ ἐπέλοντο,
Θεῶν δὲ ἐξ ἀνάκλων ἐγένοντο ψεῖ,
ημίθεοι, ἀπονού γάρ εἰς ἄφειτον
χοῦ αἰκίνουν βίου, ἐς γῆρας
ἔξικοντο, τελέσαντες.

II.

Ανθρωπος γὰρ ἐὼν μῆτος Σήσης ὁ τι γίνεται,
μήδη ἄνδρα ιδῶν, ὅστον χρόνον ἔσσεται.
ἄκεισα γὰρ γάρ τανυτατεψύχει μῆτας
ὕτως ἀ μετάσασις.

III.

Πάντα γὰρ μίαν ικνεῖται δαστλῆτα χαρυβδίου,
οἵ μεγάλαι αἴρεται καὶ ὁ πλάγιος.

IV.

Πολλὸς γὰρ ημῖν εἰς τεβνάντας χρόνος
ζῶμεν δὲ ἀριθμῶ
ταίρα κακῶς ἔτεα.

V.

Βιοτῆς μὲν γὰρ
χρόνος ἔστι Βραχύς· καὶ τέτεις δῆ νιπτὸς γῆς
κεῖται Θητὸς τὸν ἀπωτίλα χρόνον.

VI.

Ρεῖα θεοὶ κλέωποσιν αὐθιγάσσων νόον.

VII.

Οτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
 βρέμη πνέων, κινηθείσα δὲ λίμνα
 δειματὶ ἔρετεν, γέτ' αδιάνταισι
 παρειαις, ἀμφὶ τε Περσὲς Βαύλε
 Σίλαν χεῖσα, εἴπερ τε ὁ τέκος,
 οἷον ἔχω πόνον. σὺ δὲ αὐτεῖς, γαλαζήνω
 τὴροι κινάσσεις ἐν αἰτεῦται δώματι,
 χάλκεογόρυθρῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ,
 κινανέω τε διόνω. τὺ δὲ αὐταλέαν
 ὑπερβετανὸν κόμαν Βασιεῖαν
 παραστούσιν κύματος ἐκ αἰλέγεις,
 ἐδήλιοντος Σφόγγων, πορφυρέας
 κείμενος ἐν χλωιΐ, πρόσωπον καλόν.
 εἰ δέ τοι δεινὸν τύχε φειδού νῦν,
 καὶ κεν ἐμάντηρος λεπτὸν
 ὑπειχεῖς καὶ, κελούσας, εὔδε, Βρέσσος,
 εὑδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἀμετόντον κακον.
 ματαιοβελία δέ τις Οισείη,
 ζεῦ πατερ, ἐκ σέο· ὃ τι δὴ Φαρσαλέον
 ἐπος, εὐχαριστεκόντι δίκας μοι.

VIII.

Xρυσῷ δὲ αἰγλήστι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας
κόρσας καὶ σόμα λαβρὸν ὅπωιδοδέτοισιν ιμάσιν.

IX.

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τῆς Μελεάγρης τὸν λόγον
πιεύμενος Φησίν·

Oς δέρι πάντας νίκασε νέας
δινάειται Βαλὰν Αναυρον ὑπερ;
πολυβότρυνος ἐξ Ιωλιᾶ.
ὅτα γάρ Ομηρος ηδὲ Στησίχορος
ἀειστε λαοῖς.

X.

Tίς κεν αἰνήσειε νῷ πίσυνος
Λίνδης ναέταν Κλεόβλον,
ἀεννάοις ποταμοῖς,
ἄνθεσί τ' ειαρινοῖς,
αἰελίς τε φλογὶ, χρυσᾶς τε σελάνας,
καὶ θαλασσαῖας δίναις
ἀντιβέντα μένος σάλας;
ἄπαντα γάρ ἐσι Θεῶν ἥσσω.
λίθον δὲ καὶ βρότειοι παλάμαι θραύνοντι.
μωρῷς Φωτὸς ἀδε βγλά.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

XI.

Tγιαίνειν μὲν ἄριστον αὐτῷ θνατῷ.
δεύτερον δὲ, Φυὰν καλὸν γενέαθα,

πλευτέειν δῆ αδόλως τρίτου· καὶ ἔπειτα
τέταρτον, μετὰ τῶν Φίλων συνηβάν.

XII.

Tis γὰρ αἰδονᾶς ἄτερ
Θυστῶν βίος ποθενός;
η ποια τυρσεῖνις;
τᾶς δῆ ἄτερ ψῆφε
Θεῶν ζωλωτὸς αἰών.

XIII.

Aνηγάσσων ὀλίγον μὲν κάρτος,
ἄπορακτοι δὲ μελεύοντες.
αἰῶνι δὲ παύνω πότος αἰμῷ
πόνω. οὐ δῆ αἴσκυτος ὄμῶς
ἔπικρέμαται θάνατος.
καίνυ γὰρ ισον λάχον μέρος
οἱ τοῦ αὐγαδοί. οὐς τις τε κακός.

XIV.

Eσι τις λόγος τὰν Αρετὰν νοείειν
δυσαρμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοὰν χῶρον σύγνον αἱμαφέτειν.
ζήδε πάντων Βλεψάγοις Θυατῶν ἔσοστος.
ῷ μὴ δακέθυμος ἴδμως ἔνδοθεν
μόλῃ, ἵκητ' ἐσ αἴκιν αἰδοείσεις.

XV.

Tῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐχλεψής μὲν αἱ τύχαι, καλὸς δῆ οὐ

πότμος, Βαρδὸς δὲ ὁ τάχος,
προγόνων δὲ μνάσις, ὁ δὲ οἶτος
ἔπαινος. ἐντάξιον δὲ τοιότον
ὅτε εὐρώσῃς, γάρ ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος, αἰνδῶν ἀγαθῶν.
ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εἰδοξίαν
Ελλαῖος εἰλατο. μαρτυρεῖ δέ Λεωνίδας
ὁ Σπάντας βασιλεὺς, αὔγετᾶς μέγαν
λειτουργίας κόσμον, αἴεισον τε κλέος.

ΕΚ ΤΩΝ ΙΑΜΒΩΝ.

XVI.

Γυναικὸς γὰδὲν χρόνοις αἰνήρι ληίζεται
ἐφθλῆς ἀμενοι. γάδεν ρίγιον κακῆς.

XVII.

Π. ἡ γυναικῶν.

Xωρὶς γυναικὸς Θεὸς ἐποίησεν νόον
ταπειώτα. τὴν μὲν εὖ υὸς τανύτειχος·
τῇ πάντ' αὖ οικον Βοϊβόρω πεφυρμένος
ἀκοσμα κείται, καὶ κυλινδεῖται χαραι·
αὐτῇ δὲ ἄλιτος, ἀπλυτός τε ἐν ειραστιν,
ἐν κοτωρίσιν ἥμενη πιαίνεται.

Τὴν δὲ εὖ ἀλιτρῆς Θεὸς ἔθηκεν ἀλώπεκος
γυναικα, πάντων ἴδρυ, γάδε μιν κακῶν
λέληψεν γὰδὲν, γάδε τῶν ἀμενόνων
τὸ μὲν γαρ αὐτῆς ἐσι πολλάκις κακὸν,
τὸ δὲ ἔθλον ὅργην δὲ ἄλλοι ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δὲ ἐκ κυνὸς λιταργὸν, αὐτοκητορε,

ἢ πάντ' αἰκῆσαι, πάντα δὲ εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ πατθαίνεσσα, καὶ πλανωμένη
λεληκεν, ἢν καὶ μηδέν αἰνθεύσων ὅσσα.
παυσειε δὲ ἄν μιν τοῦ ἀπειλήσας ἀνηρ
χολαρβεῖς ἐξαρδέζειν λίθῳ
πλίοντας, τὸ δὲ ἀν μειλίχως μυθεύμενος,
χολαρβεῖς οὐδὲν τοιαύτη γυνη·
αλλὰ ἐμπαρεῖντον αὐσονὴν ἔχει.

Τὴν δὲ οπλάστινες γηινην Ολύμπιοι,
ἔδωκαν αἰνδὺς πόνημον· κατε γάρ κακον,
ὅτε ἐθλὸν κάλεν οὐδὲ τοιαύτη γυνη·
εργασι δὲ μῆνον ἐθίσιεν ἐπιταστει·
κατ', ἀν κακὸν χειμῶνα ποιήσι Θεὸς,
μηγώσα διώγουν ἀσσον ἐλκετας πυρος.

Τὴν δὲ ἐκ Θαλάσσης εν Σφεσίν γ' ἥδη ιστε.
τὴν μὲν γελᾶ τε καὶ γέγυθεν ἡμεῖν.
ἐπτασιέστε μὲν ξεινοῖς εν δόμοισι ιδῶν·
Οὐκ εστιν αλλη τῆσδε λωισων γυνὴ
ἐν πάσιν αἰνθεύσατοισι, τὸ δὲ καλλιω.
η δὲ ἐκ αἰεκτὸς τὸ δὲ τὸ οἰσθαλμοῦς ιδεῖν,
αἱ αἴσσον ἐλβεῖν, αἰλλὰ μανεῖταις τότε
απλητον, ασπει, σιμῆται τίκοισιν κύων.
αμείλιχος δὲ πασι καὶ ποδούμιος,
ἐχθροῖσιν ιστε καὶ ιλαστε, γίνεται·
ασπει Θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμής
ἐστιν ἀπόρμων, χάρημα ναύτησιν μέγα,
θένεος ἐν ὀψῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
βαρυκήλωσις κύμασιν φογευμέτη.
ταῦτη μάλιστ' ἔστι τοιαύτη γυνὴ
οὐγῆν φυὴν δὲ αἰσ πόντες αἰλούην ἔχει.

Τὴν δὲ ἐκ τε σποδίης καὶ παλινῆμέος οὐς,
ἢ σύν τ' ἀνάγκῃ, σύν τ' ἐνταῦσιν μογις
ἔρεξεν γὰν αἰσθαντα καὶ πονήσατο
ἀμεσά. τὸ ζῷα δὲ ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
προνυξὶ προῆμαρ, ἐσθίει δὲ ἐπ' ἔχακην
όμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον αἰθροδιστον
ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὄντων γένεται.

Τὴν δὲ ἐκ γαλῆς, δύσηνον οἰζυρὸν γένος.
καὶνη γάλη γάτη καλὸν γόδι ἐθίμερον
πρόστετιν, γάδε τεμανὸν, γόδι ἐράσμιον
εὐτρεπὸν δὲ αἰδηνὸς ἐσιν αἴθροδιστος,
τον δὲ αἴδηρα τὸν συνόιτα ναυτικὴ διδοῖ·
κλέωπτρα δὲ ἐψδει πολλὰ γείτονας κακὰ,
ἄθυσα δὲ ιερὰ πολλάκις κατεσθίει.

Τὴν δὲ εἰσαστος αἴθροχαιτόεσσον ἐγείνατο,
ἢ δύλιον ἔργα καὶ δύνην πεντηκέδετε,
καὶ τὸν μύλην φαύσετεν, γάτε κόσκινον
ἄνησεν, γάτε κόσκινον εἶδε οἰκις βάλοι,
γάτε πρὸς ιανὸν, αἰσθόλην ἀλευμένη,
ἴσοιτ', αἰσέγκη δὲ αἴδηρα ποιεῖται Σιλον.
λάγται δὲ πάσης γημέουσι αἴως ρύπον
δισ, αἴλλοτε τυῖς, καὶ μύκοις ἀλείφεται.
αἱδὲ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην Ζοινεῖ,
βαθεῖαν, αἰνέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν γὰν θέαμα τοιαύτη γυνὴ
αἴλλοισι· τῷ δὲ ἔχοντι γίνεται κακὸν,
ἢ μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκητωπόχος ἢ,
ὅσις τοιάτοις θυμὸν αὐγλαίζεται.

Τὴν δὲ ἐκ πιθήκων τότο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς αἰνόρατον μέγιστον ὥτασεν κακόν.

αὐχίσα μεν προσωπα· τοιαυτη γυνη
εῖσιν δι' ἄρεος πάσιν αὐθιμώτωις γέλως.
ἔστ' αὐχένα Βραχεῖσα κινεῖται μογις,
ἄστυγος, αὐτοκαλος. ἡ τάλας αἰνὴ
ὅσις κακὸν τοιότον αἴγαλίζεται.
δῆρεσ δὲ πάντα καὶ τρόπας ἐπιτίσται,
ἄστερι πίθηκος, ὃδε οἱ γέλως μέλει.
ὅδι ἀν τιν' εὗ ἔρξειν, ἀλλὰ τέθ' οὐδὲ,
καὶ τῦτο πᾶσαν ἡμέρην Βαλενεται,
όκως τί, χ' ᾧ μεγύισον, ἔρξειν κακόν.

Τὴν δὲ ἐκ μελισσης. τὴν τις εὐτυχεῖ λαβάν.
κείη γὰρ οἱ Μάρμος ψυχοσιζάνει.
Ταῦλει δὲ ὑπὸ αὐτῆς κατασεῖται Βίος.
Φίλη δὲ σὺν Σιλεῦνῃ γηρασκει ποσει,
τεκόσα καλὸν καὶ βομβάκι.ηον γενος.
καίνια φετῆς μὲν ἐν γυναικὶ γίγνεται
πάσησι, Τειν δὲ αἰμιδέδυομεν χαῖτις.
ὅδι εν γυναιξιν ἴδεται καβημένη,
οὐκ λέγγοσιν ἀφροδισίγε λόγυς.
τοιας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς αἰσιας, καὶ πολυχαδεῖτας.

Τὰ δὲ αλλα Σῦλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
ἔσιν τε πάντα, καὶ παρ' αὐδοσίσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγυισον τὗτ' ἐποίησεν κακὸν,
γυναικας· ἦ τι καὶ δοκώσιν ὠσελεῖν,
ἔχοντι τῷ μάλιστα γίνεται κακόν.
Ἐγαρ κοτε εὔφυων ἡμέρην διέρχεται
ἀπασαν, ὅσις σὺν γυναικι πέλεται.
ὅδι αἴψα λιμὸν οικίης ἀπάστεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆμα, δυσμενέα Θεόν.

αὐτὴ σῇ ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον, ἡ θεᾶς μοῖραν, ἡ αὐθιώτας χάριν,
εὐφέτα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
οὐκ γυνὴ γάρ εἴσιν, καὶ τὸν εἰς οἰκίαν
ἔεινον μολόντα προθρόνως δεχοίστο.
ἥτις δέ τοι μάλιστα σωθεῖεν δοκεῖ,
αὗτη μέγιστα τυχάνει λαβωμένη.
κεχινότος γὰρ αὐδὺς. οἱ δὲ γειτονες
χαίροστ' ὄρῶντες καὶ τὸν, ὡς αἰματιάνες.
τὴν ἦν σῇ ἔκαστος αἰνέσσει μεμυκμίνος
γυναικα, τὴν δὲ Θατέρας μαρτυρεται.
ἴσην δῇ ἔχοντες μοῖραν καὶ γινώσκομεν.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τὴν ἐπισίστεν κακὸν,
καὶ δεσμὸν αὖθις περιθέλλειν αὔρητον πελῆ.
εἴ τε τὰς μὲν Αἰδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἴνεκ αὖθις παραμένεις.

XVIII.

Ω ταῖς τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
παιστῶν. ὃς ἐστι, καὶ τίθηστι ση θέλει.
νᾶς δῇ εἰς ἐστιν αἰνούσιονοι αλλ' ἐφήμενοι
αὖτις βιοτοῖ δὴ ζῶμεν, καὶ νειδότες
οὐκαντίους ἔκτελεν γίγη θεός.
ελπῖς δὲ πάντας κακωτείθει τούτοις
ἀστρητοῖς σομαίνουσις. οἱ μὲν ήμέρην
μένεσσιν ἐλθεῖν, οἱ δῇ ἐτέων πεντηκοσάρι.
νέωται δῇ γέδεις ὅτις καὶ δοκεῖ βροτῶν
πλάγτω τε κακογενοῖσιν ξεσθαι Σίλον.
Φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας αἴγιλον λαβὸν,
πρὸν τέομεν ἕκηται τὰς οὐδὲ οὐδῆνοι νόσοι

φθείρεσθαι

Φθείροτι Θυητῶν· τὰς δῆ· Αρεῖ δεδμημένες
πέμπει μελαίνης Αἰδης ὑπὸ χθονός.
οἱ δῆ· ἐν Θαλάσσῃ, λαίλαται κλονεύμενοι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς αἵλος,
Θηήσκυσιν, εὐτ' ἀν μὴ δυνήσωνται ζάειν.
οἱ δῆ· αἴγχοντι ἄψαντο δυτήνω μόρῳ,
καὶ αὐτάγχειοι λείταγσιν ἡλίς Φάος.
ὅτα κακῶν ἄτα· ύδεν· ἀλλὰ μυρίαι
Βροτοῖσι κῆρες, κάνεται Φρασοὶ δύαι,
καὶ πήματ' ἐσίν. εἰ δέ μοι τιθοίστο,
ἄκινταν εὔρωμεν, ύδει· ἐν αἴλυεσι
κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

XIX.

Tῇ μὲν Θανόντος όκιν ἀν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι Φρονοῦμεν, πλεῖον ημέρας μιᾶς.

XX.

Pάμπαν δῆ· ἄμωμος ς τις ύδει· αἰκήριος.

XXI.

Eδωκεν ύδεις ύδει· αἴρυτηρα τρυγός.

Ε Κ Τ Ω Ν Ε Λ Ε Γ Ε Ι Ω Ν.

XXII.

Zευς πάντων αὐτὸς Φάρμακα μάνος ἔχει.

XXIII.

Mέσσοις δῆ· οἱ τ' Ερύρων πολυταΐδακα ναιέτασθε
παντοῖης αἴρετης ὕδρεις ἐν πολέμῳ.

οἵ τε πόλιν Γλαύκου Κορίνθιον ἄσυ νέμοντες,
οἱ καὶ καλλιτῶν μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσῷ τιμήεντος ἐν αἰδέηι, καὶ σΩιν αἴξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ παιτέρων.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

XXIV.

Εὑπηράχων αὐδρῶν μησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἱ Θάνον εὔμηλον ρυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, οὐα σΩις μὴ καθέληται
Ελλὰς αποφθιμέοις κάρτος ἐλευθερίας.

XXV.

Τῶνδε δὶ αὐδρῶσιν αἱρεταὶ χάχετο κατωνὸς
αἰθένσε, δαιομένης εὐρυχόρυς Τεγέης,
οἱ βόλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίας τεθαλῆσαν
παισὶ λιταῖν, αὗτοὶ δὲ ἐν πυρομάχοισι Θάνειν.

XXVI.

Οἶδε τριηκόσιοι, Σωάρια πατρὶ, τοῖς συναρίτιοις
Ιναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μαχεστάρμενοι,
αὐχένας ς τρέψαντες, ὅτα ποδὸς ἵχνα πρᾶτον
ἀρμόσταρεν, ταύτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δὲ Οθρυάδασ Φόνω πεκαλυμμένον ὄπλον
καρύσσετε Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἱ δέ τις Αργείων ἐσυγεν μόρον, ἥς αὖτ' Αδράστη.
Σωάρια δὲ ς τὸ Θάνειν, αλλὰ Φυγεῖν Θάνατος.

XXVII.

Η μέγ' Αθηναῖοις Σωσ γένει, ηνίκ' Αριστο-
γείτων Ιωωαυχον κλείνε, καὶ Αρμόδιος.,

XXVIII.

Τὸν τραγότργν ἐμὲ Πάνα, τὸν Αρκάδα, τὸν καὶ Μῆδαν,
τὸν μετ' Αθηναίων, σήσατο Μιλτιάδης.

XXIX.

Μιρίστιν ποτὲ τῇδε τυπηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννασώ χιλιάδες τετοῦς.

XXX.

Ωξεῖν, ἀγύελλεν λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεται, τοῖς κείνουν ῥήμασι πειθόμενοι.

XXXI.

Μνῆμα τόδε κλεινοὶ Μεγιστά, ὃν ποτε Μῆδος
Σπερχείον πόλαμὸν κτεῖναν αἰμειψάμενος,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐτεροχομένας σασα εἶδὼς,
ἄκι έτλη Σωταρτας ηγεμονας προλιπεῖν.

XX XII.

Ε, τὸ καλῶς Θηρίκειν αἱρετῆς μέρος ἐσὶ μέγιστον,
ημῖν ἐκ πάντωι τοτὲ ἀσένειμε Τύχη.
Ελλάδι γὰρ σπαεύδοντες ἐλευθερίου περιβεῖναι
κείμετ' αὐγηράντω χρώμενοι εὐλογίη.

XXXIII.

Ασθετον κλέος οίδε φίλη περὶ παῖρίδι θέντες
κυάνεον θαυάτης αἰμεβεβαλούθο νέπος.
χόδε τεθνάσι θανότες, ἐτεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαινύστ' ανάγει δώματος ἐξ Αΐδεων.

XXXIV.

Εύκλεας αἴσα κέκενθε, λεωνίδα, οἱ μεγὰ σεῖο
τῆδε ἔθανον, Σωάρτας εὐρυχόρης βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε, καὶ ἀκυπόδων φένος ιωτῶν,
Μηδείων τὸν αἰδηκῶν δεξάμενοι πολέμω.

XXXV.

Ηηρῶν μὲν κάθητος ἐγὼ, θνατῶν δῆ, ὃν ἐγὼ νῦν
Φρεγῷ, τῶδε τάχω λαϊνῷ ἐμβεβαώς.
αἷλλ' εἴ μη θυμόν γε λέων ἐμὸν, ὡς ονομέειχεν,
γάκινον τύμβῳ τῶδε ἐπέθηκε πόδας.

XXXVI.

Αἰδῆς υπερ Ελλάνων τε καὶ ιθυμάχων πολυητῶν
εγένεν εὐέαρμενος κύπευθι δαιμόνιος:
καὶ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσαλο δί: Αφροδίτα
Μήδαις Ελλάνων ἀκρότολιν προδόμεν.

XXXVII.

Ταῦτ' αὖτὸς δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρῳ
ὅτελ' ἀνέθεντο λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

XXXVII.

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχην, ὅτε πὰρ Σαλαμῖνα
Ελληνες Μῆδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆσος ἔλεν δηίαν, ἔκτην δὲ ἀπὸ χειρῶν
ρύσατο Βαρβαρικῶν Δωρίδ' αἰλισκομένην.

XXXIX.

Ωξεῖν', εὖθυρόν ποτ' εἰαιόμεν αἶνον Κορίνθον
νῦν δὲ ἄρμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς.
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆσος καὶ Πέρσας ἔλοντες
καὶ Μῆδος, ιερὸν Ελλάδα ρύμενοι.

XL.

Ακμᾶς ἐσακῆν ἐστὶ ξυρῷ Ελλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμενα ρυσάμενοι
δύλοσύνης Πέρσας δὲ περὶ Θρεσὶ πήματα πάντα
ἥψαμεν, ἀργαλέας μνάματα ναυμαχίας.
ὅσέα δὲ ἄρμιν ἔχει Σαλαμῖς πατρὸς δὲ Κόρινθος
αὐτὸν εὐεργεσίας μνᾶμ' ἐπέθηκε τόδε.

XLI.

Οὗτος Αδειμάντης κείνης τάφος, γέδιας Βελάς
Ελλὰς ἐλευθερίας ἀμφέβετο σέφανον

XLII.

Παιδες Αθηναίων Περσῶν σρατὸν ἐξολεσσόντες
ηρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δύλοσύνην.

XLIII.

Ελλάνων αρχαγγὸς ἐστὶ σρατὸν ἀλεσα Μῆδων
Παυσανίας φοίω μνᾶμ' ἀγέθηκε τόδε.

XLIV.

Τόιδε ποθ' Ελλανες νίκας κράτεις, ἔργω Αρπος
εύτόλμω ψυχᾶς λάμπατι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσσαντες, ἐλευθέρᾳ Ελλάδι κυνὸν
ιδρύσαντο Διὸς Βαμὸν Ελευθερίας.

XLV.

Φημὶ Γέλων', Ιέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον
παιδας Δεινομένευς τὸν τρίτωνδινούμενοι,
ἢ ἐκατὸν λιτρῶν καὶ πενήκοντα ταλάντων
Δαρετία χρυσῷ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,
Βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη πολλὴν δὲ παραχεῖν
σύμμαχον Ελληστι χεῖψεν ἐλευθερίην.

XLVI.

Εἰς γ' Εὐρώπαν Ασίας δίχα πόντος ἔνειμε.
καὶ πολέμιας θνατῶν Θύρος Αρης ἐδέσατε,
χόδαρι πω καλλιον ἐπιτιχθονίων γέ ετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ηπείρω καὶ κατὰ πόντον σῆμα.
οἵδε γαρ ἐν γαίῃ Μῆδων πολλὺς ὀλέσαντες,
φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθύστας· μέγα δὲ ἔστενεν Ασίς ύπερ αὐτῶν
πληγεῖστις ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμῳ.

XLVII.

Οιδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ' αἰγλαδὸν ὄλεσαν ἥπην
μαργάρειοι Μῆδων τοξοτόρων προμάχοις
αἰχμηταί, περοί τε καὶ ὀκυτόρων ἐπὶ ηγῶν·
καλλισον δὲ αἱρετῆς μνῆμ' ἐλιπον Φθίμενος.

XLVIII.

Tῶνδε ποτὲ σέρνοιστι τανυγλωχῖνας ὄιστς
λύστεν Φοινίσσα Θάρος Αὐτης ψεκάδι.
αὐτὶς δῆ αἰκονιδόδοκων αἰνδρῶν μνημεῖα Θανόντων
ἄλυχ' εμβύχων ἀδε κέκενθε κόνις.

XLIX.

Tόξα τάδε πτολέμοιο πετασμένα δακρυόεντος
ηῷ Αθηναῖς κεῖται υπαρρόφια,
πολλάκι δῆ σονέντα κατὰ κλόνον ἐν δαι Φωτῶν
Περσῶν ἵστασανάχων αἴματι λυσάμενο.

L.

Oύτω τοι μελίη ταναὶ ποτὶ κίονα μαστον
ἥσο, Πανομοδαιώ Ζηνὶ μένυστ' ιερά·
ἥδη γάρ χαλκός τε γέμων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ πραλαινομένη δηίω ἐν πολεμώ.

LI.

Xαίρετις αριστῆς πολεμός, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κύροις Αθηναίων, εἶσοχοι ἵστασούντι,
οἵ ποτε πραλιχόρα περὶ πατρίδος ὠλείσας ἥζην
πλείστοις Ελλήνων αὐτία μαρνάμενοι.

LII.

Διέψυστος ἐδμήθημεν υπὸ πτυχί· σῆμα δῆ ἐφ' ἡμῖν
ἔγυνθεν Εὐψίτας δημοσίᾳ κέχυται,
ἢ αδικῶς ἐρατὴν γάρ αἰσθαλέσαμεν νεότητα,
τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

LIII.

Ανδρὸς ἀριτεύσαντος ἐν Ελλάδι τῶν ἐδόκει τοῖς
Ιστωίς Αρχεδίκην ἥδε κέκενθε κόνις,
ἢ πατρὸς τε, καὶ αὐδοῦς, ἀδελφῶν τ' γῆστα τυράννων,
παιδῶν τ', όπερη νῦν ἐσ αἰταθαλίην.

LIV.

Ημερὶ πανθέλκητερα, μεβούρφε, μῆτερ ὄστρωσας,
γλης ἡ σκολιὸν πλέγμα Θύεις ἐλικος,
Τηίς οἴστησιας Ανακρείοντος ἐσ' ἄκρη
σηλη, καὶ λεπτῷ χάματι τᾶδε τάδε,
ὡς ὁ Φιλάκρυτος τε καὶ οινοβαψης Φιλόκωμος
παννύχιος κράσων τὴν Σιλόστασια χέλυν,
κήν χθονὶ πεποτηώς, κεῖσθαις εἰςύπερθε Σέροιτο
ἀγλασὸν ὠραίων Βότρουν ἀπό τοιούτων,
καὶ μιν αὖτε τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἢς ὁ γεραιός
λαροτέρου μαλακῶν ἐπονεεν ἐκ σομάτων.

LV.

Οὗτος Ανακρείοντα, τὸν ἀσθέτον εἴπεις Μάσῶν
ὑμνοστόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
ὅς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δὲ Ερώτων,
τὸν γλυκὺν ἐσ παιδῶν ἴμερον ἡρμόσατο.
μῆνος δὲ εἰν Αχέροντι Βαρεύνεται, όχι ὅτι λείστων
ἡέλιον, Ληθῆς ἐνθάδει ἔκυρσε δόμων·
ἄλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ηθέοισι Μεγιστέα,
καὶ τὸν Σμερδίεων Θρῆνα λέλαστε πόσον.
μολαΐς δὲ λήθει μελιτερτέος, ἀλλ' ἐτέλειον
Βαρεύετον γέδε θανάτῳ εὔναστεν εἰν Λίδῃ.

LVI.

Mνήμη σῇ τινα Φημὶ Σιμωνίδῃ ἵστοροις
οὐδῶνται, παῖδες λεωφρετέος.

LVII.

Eξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμώνιδες, ἥρος ταύρων
καὶ τρίτοδαις, πρὸν τόνδι ἀιθέμεναι πίνακα.
τοσσάκις δὲ ιμερόεντα διδαξάμενος χορὸν αἰδοῦν
εἰδότες Νίκας αὐλαὸν ἄψι ἐπέσης.

LVIII.

Hεχε μὲν Αδείραντος Αθηναίοις, ὅτι ἐνίκα
Αιτιοχὶς Συλὴ δαιδαλέον τρίτοδα.
Ξενοφίλες δέ τις οὖς Αιτιείδης ἔχοργες
πεντήκοντ' αἰδοῦν καλὰ μακρύντες χορῷ.
αἷμα διδεσκαλίας δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κύδος
οὐδῶνται παῖδες λεωφρετέος.

LIX.

Oi μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων αὐτιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι· οἱ δὲ νῦν γῆν θέντες, ὄντανθο βίγ.

LX.

Oὗτος ὁ τῷ Κείοι Σιμωνίδες ἐσὶ σωτῆρ,
ὅς καὶ τεβηγὼς ζῶντ' απέδωκε χεῖον.

LXI.

Pολλὰ Φαγανὶ πολλὰ πιῶν, καὶ πολλὰ κακά εἰσαν
αἰνθεώτες, καίμας Τιμοκρέων Ρόδιος.

LXII.

Ω ἵτε Δῆμητρος πρὸς ανάκτορον, ὡ ἵτε μύσαι,
μηδὲ ὕδατος προχοαὶ δείδετε χειμερίας.
τοῖον Σεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος αἰσθαλὲς ὑμριν
Ζεῦγμα διὰ πλατέος τῷδε ἔβαλεν ποταμόν.

LXIII.

Βοΐδιον ή ὑλητὺς καὶ Πυθίας, αἱ ποτ' ἐρασταὶ,
σοὶ Κύπρῳ τὰς ζώνας τάς τε γραῦας ἔθεσαν.
ἔμπτορε καὶ Σοείηγε, τὸ σὸν Βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

LXIV.

ΕὐΦρὼ καὶ Θαῖς καὶ Βοΐδιον, αἱ Διομήδες
γραῖαι, ναυκλήρων ὄλκαδες εἰκόσοφοι,
Αττιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Αὐλαγόρην, ἐν ἐκάστῃ,
γυμνὺς, ναυηγῶν ἥσσονται, ἐξέβαλον.
αἷλλα σὺν αὐταῖς νησὶ τὰ λητοικὰ τῆς Αἴροδίτης
Φεύγειε Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

LXV.

Η σεῦ καὶ Φθίμενας λευκὸς ὀσέας τῷδε ἐν τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέεν θῆρας, αὔρωτα λυκάς.
τὰν δὲ ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, αἱ τ' αρίδαλος
Οσσα, Κιθαιρῶνός τ' οιονόμοις σκοτωταί.

LXVI.

Σωάρτας μὲν βασιλῆς ἐμοὶ πατέρες καὶ αἰδελφοί·
ἄρμιχτοι δὲ ὠκυταύδων ἰστατων νικῶσσα Κυνθοῖς

επίσην τάνδι έσησα. μόναν δῆμε Φαρὶ γυναικῶν
Ελλάδος εκ πατέρων τόνδε λαβεῖν σέφαιον.

LXVII.

Γνῶθι Θεόκυπελον προσιδῶν, τὸν Ολυμπιονίκαν
παιδία, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἱνίοχον,
κίλιτον μὲν ιδεῖν, αὐλεῖν δῆλον χείμονας μορφάς,
ὅς πατέρων ἄγαθῶν ἐτεῦθάνωσε πολιν.

LXVIII.

Στοίχε παῖ, τόδι ἄγαλμα, λεώκρατες, εὗτ' αἰέθηκας
Ερμῆ, καλλικόμυκος ὡκεῖ λάθες Χάριτας.
Ἐτ' Ακαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοσῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

LXIX.

Πατρίδα κυδαίνων ιερὴν πόλιν οὐλωτις Αθαίνες,
τέκνον μελαίνης Γῆς. χαμεντας αὐλεῖς
τύσσε σὺν Ηραίω τελεσσας, ανέβηκ' Αρεόπολιν
καλῇ δαμασθεις μέσην Κυπισσωνας.

LXX.

Πύθια δῖς, Νέμεα δῖς, Ολύμπια εἰσερανθέν
ἢ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνα,
Αγισόδαμος Θυάσιδος, Αλέιος, πάλαι.

LXXI.

Ἄργειος Δάνδης γαδιοδύόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ιωτόκυστον πατούιδι ἐτευκλείσας,
Ολυμπιαδίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,

δύω σῇ ἐν Ιαθμοῖ, πεντεκαίδεκτ ἐν Νεμέᾳ·
τὰς σῇ ἄλλας νίκας ὡς εὐμάρεις ἐσ' αἱριθμῆσαι.

LXXII.

Παῖρὶς μὲν Κορκύρα, φίλων σῇ ὄνομ· εἰμὶ δὲ Γλαύκη
ηὸς, καὶ νίκη πὺξ δύ' Ολυμπιάδας.

LXXIII.

Iαθμία καὶ Πυθοῖ Διεφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα
ἄλμα, ποδωκείην, δίσκου, ἄκοντα, πάλην.

LXXIV.

Eιστὸν τίς, τίνος ἐστί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆσ.
Κάσμιλος, Ευαγύόρη, Πύθια πὺξ, Ρόδιος.

LXXV.

Aνθηκεν τόσῃ ἄγαλμα Κορίνθιος ὅστερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναϊοίς σεθανάς λάβε πέντη ἐπ' αἴθλοις
ἔξης, αἱριθμορεῖς ἐλαίς.
Ιαθμῷ σῇ ἐν ζαθέω τρὶς ἐπιχερῷ, ύδῃ ἐγένοντα
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοῖ.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλῳ
Πελλάνᾳ, δύο σῇ ἐν Λυκαιῷ,
καὶ Τεγέᾳ, καὶ ἐν Αἰγινᾷ, κρατερῷ τ' Εστιδαίρῳ,
καὶ Θήρᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιώντι καὶ ἵσδιῳ τά τε πέντε κρατήσας,
ηὕρεσεν μεγάλαν Κόρινθον.

LXXVI.

Πολλάκι δὴ Συλῆς Ακαματίδος ἐν χοροῖσιν Ωραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις,
αἱ Διονυσιάδες, μίτυαισι δὲ καὶ ρόδων αἵτοις
σεχῶν αἰοιδῶν ἐσκίασαν λιταρεὰν ἔθεισαν,
οἱ τόνδε τρίταρδί σιτοι μάρτυρες Βακχίων αἴθλων
Θήκασυλο. κείνης δὲ Αντιγένης ἐδίδασκεν αὐδρας.
εῦ δὲ ἐτίθινετο γλυκερὰν ὅτα Δωρίους Αρίστων
Αργείος ήδυ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
τῶν ἐχορήγησεν κύκλου μελίγηρουν Ιωαννίνικος
Στρυγθώνος ἥρος, ἀρμασιν ἐν Χαρίτων Οφρυθείς,
αἱ οἱ ἐπὶ αἰνθεύσασις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαῖαν τε νίκαν
Θῆκαν, Θεᾶν ιοτεθάνων ἔκαλι Μοισάν.

LXXVII.

Τίς εἰσόνεις τάνοι, αἰνέθηκε; οἱ Δωριεὺς οἱ Θάριοι.
οἱ Ρόδιοι γένος ἦν; οἱ νοὶ, πῦν Συγεῖν γε πατρίδας
δενάδει δὲ χειρὶ δενάδει πόλλ' ἐψεῦξε καὶ βίᾳ.

LXXVIII.

Μιλωνος τόδι ἀγαλμα καλέ καλὸν, ὃς ποτε Πίση
ἔτιάκι νικήσας, εἰς γόνατ' ἔκειτο ἐπεσεν.

LXXIX.

Σῦντος καὶ Σωσωὶ Σωτείρῃ τόδι, αἰνέθηκεν.
Σωσος μεν σωβεῖς, Σωσω δὲ ὅτι Σῦντος ἐσώθη.

LXXX.

Ἀρτέμιδος τόδι ἀγαλμα, δηκόσιαι δὲ ἀκούοντος
δημαχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημη ἀκολούθη.

αἰσκητὸς δῆ εὐοίσεν Αθηναῖς παλάμησιν
ἀξιος Αρκεσίλας γὸς Αριστοδίκη.

LXXXI.

Tις ἄδε; **B**αύχα. **A** τις δέ μιν ἔσε; **B** Σκότωας.
A τις δῆ εξεμηνε, **B**αύχος, **H** Σκότωας; **B** Σκότωας.

LXXXII.

Gραίε πολύγνωλος, Θάσιος γένος, θυλασσῶνος
γὸς, περβομένην Ιλίῳ ἀκόστολιν.

LXXXIII.

Oντις αἰδαῖς ἐγγείψει κιμων τάχε. παντὶ δῆ ἐπ' ἔργῳ
μωμος, ὃν γοῦ γινως Δαιδαλος ἐξέσυγεν.

LXXXIV.

Kιμων εγγείψει τὴν θύγαι τὴν δεξιάν.
τὴν δῆ εξιοιτῶν δεξιαν Διοινύσιος.

LXXXV.

Iπιστιν ἐγγείψειν ἐᾶ χερὶ, τὸν ποκα ὕδωρ
θυέψει Πειρήνης ἄπο.

LXXXVI.

Iπιστιν τοῦ δῆ ἐγγείψει Κομίνθιος. ἐκ τοι μῶμος
χαμητιν. ἐπεὶ δέξας ἐνγα πολὺ πυρφέρες.

LXXXVII.

Dημος Αθηναιων σε, Νεωπόλεμ', εἰκόνι τῇδε
ζίμησ'. εὔνοίης εὐσεβίης θ' ἐνεκα.

LXXXVIII.

Εύχεο τοῖς δάμοισι, κύτων, θεοὺς ὅδε χαρῆντας
λητοιδην ἀγορῆς καλλιχόρυς πιγύτανν,
ώστερε υπὸ ξένων τε, καὶ οἱ ναίκοι Κούνθον
αἷνον ἔχεις χαρίταν, δέσποια, τοῖς σεζάνοις.

LXXXIX.

Τὸν ἐν Γόρδῳ κολοσσὸν ὄκτακις δέκα
λάχης ἐποιεὶς πυκέων ὁ Λίνδιος.

XC.

Παρέιτέλης ὃν ἐποιεὶς μηχανῶσεν Φρωτα
εἴ μητις ἐλεῖσαν αὐχετευτον χιλιῶν.
φιλοῦ μισθὸν ἐμεῖο πίδες ἐμε. Σιλτῷα δὲ τίκτω
ακετε τοξεύων, αἷλλ' αἰτεικόμενος.

XCI.

Μιγομαι, καὶ γαρ εἴσκεν αἰνάνυμον ἐνταῖς! Αρχεναύτεω
κεῖθαι Σατύσαν ἀγλαὰν ἀκοιτιν,
Ξανθιστην Περισενόρυς ἀπέκονον, ὃς ποθ' ὑψιστηρυγγή^{την}
σήμαινε λαοῖς ἔχει ἔχων Κούνης.

XCII.

Ηευὴν Γεράνεια, κακον λέπτας, ὡτελες Ισχον
τῆλε, καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν οὐκ ἐν Τάναιν,
ιπὼς πελας ναίειν Σκιτρωνικὸν οἴδμα Θελασσῆς,
αἴκεδα νιφομέναν ἀμέσῃ Μεθυσιάδαν.
·νή δῆ ὁ μὲν ἐν πόντῳ χρυσεὺς ιέκις· εἰ δὲ Βαρεῖσιν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

XCIII.

Σῦμα Θεόγυνιδος εἰμὶ Σινωπέως, ὡς μὲν ἔτεθηκεν
Γλαῦκος ἐταιρείης αὐτὶ πολυχρονίζ.

XCIV.

Σῦμα καὶ αὐθιμένοιο Μεγακλέος εὗτ' ἀν ιδώμει
οἰκείωσε σε, τάλαι Καλλία, οἵ ἔταθες.

XCV.

Σῦμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόμις, ἐν δέ σε πόνιῳ,
κλείθεντες, Εὔξείνω Μοῖρ' ἔκιχεν Θανάτῳ
πλαυσομένον· γλυκερῷ δὲ μελισφρονος οἰκαδε νόσῳ
ηματλακεσ, καὶ δῆτε καὶ ξινοὶ εἰς αἱρεψήνη.

XCVI.

Αἰδὼς καὶ κλεόδαμον ἐπὶ προχοῦσι Θεαίρα
ἀενάκ σονέντ' ἥγαγεν εἰς Θαίαλον,
Θυηκίω κύψαντια λόχω πατρὸς δὲ κλεεννὺν
Διώλις αἰχμητῆς ώδε ἔθηκ ὄνομα.

XCVII.

Τόσδη ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀκροθίνια φοίσω ἀγόντας
ἐν πέλαγος, μία ναῦς, εἰς τάφος ἐκτέρισε.

XCVIII.

Τῶν αὐτῷ τις ἔκαστος ἀπολλυμένων ἀνιάται
Νικοδίκης δέ, Φίλοι καὶ πόλις ηδε Πόλη.

XCIX.

XCIX.

Xαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνου. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. Θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

C.

Φῆ πόλει Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἥνικαν ἀφ' ιμερτὴν ἐστίνεεν ἡλικίην.
ῷ Τίμηνορίδη, παιδὸς Φίλῳ γέ ποτε λίση,
ἵτ' ἀμετήνηστος εών, γέτε σαρποσύνην.

CI.

A; αἱ νῦν Βαρεῖαι, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατῆς πάρερ νεότητι μενεν;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμευστας
ἡγεον, πρὸν ιδεῖν καρμίνην αλοχον.

CII.

Eνθάδε Πυθανῶντας καστρυγγήτην τε κεκεύθει
γαῖ, ἐρατῆς ἥβης πρὸν τέλος ἀκυον ιδεῖν.
μιῆμα δὲ ἀποθύμενοισι πατὴρ Μεγάρειος ἐθηκεν
αἴβανατον, Θητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

CIII.

Aνθρωπος, γέ Κροίτυ λεύστεις τάσσει, ἀλλὰ γαρ ἀνδρὸς
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δὲ ικανός.
γέ τιστὸν νύμφεισι λέχη, κατέβην τὸν ἀσυκλον
Γόργιτασ ξανθῆς φερτεύοντος θάλαμον.

CIV.

Oυδὲν ἐν αἰνιγάπωσις μένει χοῦμι ἐμπετεῖν αἰεί.
ἐν δὲ τῷ καλλιτον Χῖος ἔειτεν αὖθις.

K

οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ αὐδρῶν.
 παῦροί μιν θυηῶν ψασι δεξάμενοι
 σέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεσι γαρ ἐλαῖς ἐκάστῳ,
 αὐδρῶν ἡ τε νέων σήβεσιν ἐμφύεται.
 θυηῶν δὲ ὄφρα τις ἀνθος ἔχει πολυήραστον ἥπις,
 καῦφον ἔχων θυμὸν, πόλλα ἀτέλεσσανοεῖ.
 ἔτε γαρ ἐλαῖδη ἔχει γηρασσέμεν, ἔτε θανεῖδαι,
 καῦδη ὑγιὴς ὅταν ἡ, Φρούριδη ἔχει καμάτῳ.
 μήποιοι οἰς ταῦτη κεῖται νόος, καὶ δέ τ' ἵστασιν
 ὡς χρόνος ἔσθ' ἥπις καὶ βιότῳ ὀλίγος
 θυητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότῳ ποτὶ τέρμα
 ψυχῆς τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

CV.

Tῇ ρᾳ ποτὶ οὐλύμπωοι περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
 οὖς ἀτὸ Θεῆκης ὀμνύμενος βουλέης,
 αὐδρῶν δὲ ἀχλαίνων ἐδακε φρένας. αὐταρ ἐκρύθη
 ζωῇ, πιεψίν γην ἐπιεσσαμένη.
 εν τις ἐμοιγ' αὐτῆς χεέτω μένος. καὶ γαρ ἔοικε
 θευμὴν βασάζειν αὐδρὸς οίλῳ πρόσωσιν.

CVI.

Mέσονόμε τὲ πατήρ ἐρίσε, καὶ χείτλιος ιχθὺς
 πλησίον ἡρείσαντο καρῆτα, παῖδα δὲ πυκτὸς
 δεξάμενοι βλεφάροισι, διωνύσοιο ἀνακτος
 βραφόνον καὶ ἐθέλαστι τιβηνεῖδαι θεράποντα.

CVII.

Fημὶ τὸν δὲ ἐθέλοντα φέύεν τέττιγος αἴθλον
 τῷ πανωτηράδῃ δώσειν μέγα δεῖταν Επειῶ.

CVIII.

Hγρῆς Νικοὶ Μελίτης τάφου ἐσεφάνωσε
παρθενικῆς. Αίδη, τῷδ' ὁσίως κέκρικας;

CIX.

Εξάμελος, καὶ ὅτος τροχαικὸς πεντάμετρος καὶ μετάθετος
τῆς λέξεως.

Mέστα μοι Αλκμήνης καλλισθύρα ψὸν ἄειδε.
ψὸν Αλκμήνης ἄειδε Μέστα μοι καλλισθύρα.

CX.

Oύτω χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

CXI.

Eσεύδης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,
οινωτὸν Βάκχος βότρουν ἐρεσθόμενος.

CXII.

Xειμερίνη νιφετοῖο καλήλυσιν ἡνίκ' αλύξεις
Γάλλος ἐρημαίην ἥλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ἥτὸν ἀρτι κόρης αὐτεμορφέατο. τῷ δὲ κατ' ἵχνος
Βαθάγος ἐς κοίλην αἰτραπτὸν ἵκλο λέων.
αὐτὰρ ὁ πετσλαμένη μέγα τύμπανον ἔχεθε χειρὶ^ν
ἥραξεν, κανακῆι σῇ ἵαχεν ἀνθρον ἀταν.
σῇ ἔτλῃ Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος Θήρ
μεῖναι, ἀν' ὑλην σῇ ᾥκνὶς ἔθυνεν ὄρος,
δείεις ἡμιγύναικα Θῆτης λάτριν, ὃς τάδε Ρείη
ἔνδυτα καὶ ξαυθεὶς ἐκρέμασε πλοκάμια.

ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ
ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Σ Κ Ο Λ Ι Ο Ν_α

Ωφελες ὡ̄ τυθλέ̄ πλῦτε
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν Θαλάτῃ,
μήτ' ἐν ἡπείρῳ Φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρον τε ναίειν
κ' Αχέροντα· διά σε γὰρ
πάντ' ἐν αἰνθυώσαις κάκ' ἔσι.

II.

Ομοιον τῷ Σιμωνίδῃ, Μῆσά μοι Αλκιμήνης.

Κηία με προσῆλθε Φλυαρία όχι ἐθέλοντα.
όχι ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηία Φλυαρία.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Κυανέη καὶ τύσδε μενέγχεας ὠλεστην ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρον παῖείδας ρυομένης.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἴ ποτε γύνις
τλύμονες οσσαίν αμφιέσαντο κόνιν.

Β Α Κ Χ Υ Λ Ι Δ Ο Υ.

I.

Θιητοῖς γὰν αὐθαίρετοι
γέτ' ὄλεος, γετ' ἀκαμωῆσις Αρης
γέτε πάμφερσις σάσις.
ἄλλ' ἐπιχρίμωτει νέφος
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γὰν
οἱ πάνδωρος Αἴσα.

II.

Εἰς ὄφος, μία Βροτοῖσίν ἐσιν εὗτυχίας ὁδὸς;
Θυμὸν ει τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν Βίον.
ῷ δὲ μηρίῳ μὲν ἀμφιστολεῖ Σφενὶ, τὸ δὲ
πάν ημάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
δάστελαι κέαρ, ἀκαρπῶν ἔχει πόνον.

III.

Τι γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐσ' ἄποδα
κτ' ὁδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
μανύει χρυσόν.
ανδρῶν δῆ ἀρετᾶν
σοφίαν τε παγκρατῆς
ἐλέγχει ἀλγήθεια.

K 3

V.

Ως δῆ ἀπαξεῖ εἰπεῖν,
Φρένα καὶ πυκνὰν
κέρδος αὐθρώπω βιάται.

VI.

Πάντεσι Θνατοῖσι δαιμόνων ἐπέταξε
πόνκς ἄλλοισιν ἄλλας.

VII.

Θνατοῖσι μὴ Φῦναι Θέρισον,
μηδὲ ἀελία προσιδέειν Φέγυος·
ὅλειος δῆ γάδεις Βροτῶν πάντα χρόνον.

VIII.

Ολεῖος ω̄ τινι Θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζηλῶ τύχα
αὐτονόμων βιοτῶν διάγειν.
Ἐγ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαιμόνων ἔφυ.

IX.

Τίκτει δέ τε Θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,
πλεῖτον, καὶ μελιγλώσσων σώιδῶν ἄνθεσ,
δαιδαλέων τ' ἐπι Βωμῶν Θεοῖσιν αἰθεται Βοῶν
ἔσενθαι φλογὺς μηρία, εὐτρίχων τε μηλῶν.
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει,
ἐν δὲ σιδαιροδέτοισι πόρταξιν αἰθαιν αἴρεσχυν
ἵσοι πέλονται ἔγχει τε λογχῶται,
ἔφεα τ' αἱμφάκεα εύρως δάμναται, χαλκέων

Ἄλις ἐκέτει σαλπίγγων κήλιστος, όδις συλλάται μελίφρεων ὑπνος
ἀπὸ βλεφάρων, ἀμος ὁς θάλαττες κέαρ.
συμπασιών εἴς ἔρατῶν βριέντων' αγγαῖ,
παιδικοὶ θεοὶ ὕμνοι φλέγονται.

X.

Αἰς αὐ τέκος αἱμέτερου, μεῖζον ἢ πενθεῖ
ἔσταινη κακὸν, αἱφθέγκοισιν ἵσον.

XI.

Γλυκεῖ ανάγκα σενομείνα κυλίκαν
θάλαττοις θυμόν· κύπερος
ἐλαῖς δὲ αἰβύσσει φρένας,
ἀναμηγνυμένα δινυσιοῖσι δάραις,
ανδράσις θεοὶ ὑψοτάτω
πέμπται μερίμνας.
αὐτὸς μὲν πόλεων
κυηδεμονον λύει,
πᾶσι δὲ ανθρώποις
μοναρχῆσεν δοκεῖ.
χρυσῷ δὲ ἐλέφαντί τε
μαρμαρόχοσιν οἰκοι·
πυροῦ δόροις δὲ κατ' αἰγλήντα
νῆες αγγοσ' ἀτ' αἰγυστί^{τι}
μέγιτον πλῆτον,
ος πίνοντος οἵματίνει κέαρ.

XII.

Ετη δὲ ἐπὶ λαίνον γέδον,
(τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον) ὥδε τ' ἔσται·
K 4

αὐτόματοι ἀγαθῶν δᾶταις εὐόχθυς
ἐπέμχονται δίκαιοι Φάτες.

XIII.

Οὐ βοῶν πάρεσι σώματ', ὅτε
χρυσὸς, ὅτε πορφύρεοι τάσσητες,
αλλὰ θυμὸς εὔμενῆς, μῆσά τε
γλυκεῖα, καὶ βοιωτίοισιν
εἰς σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

XIV.

Οὐχ ἔδρας ἔργουν, ςδῆ αἰμολᾶς,
αλλὰ χρυσαιγίδος Ιτωνίας
χεὶ παρ' εὐδαιδαλον ναὸν
ἐλθόντας, αἴρουν τι δεῖξαι.

XV.

Φάτωμεν πισὸν κῦδος ἔχειν αρετάν·
πλάτος δὲ καὶ δειλοῖσιν αἰθρώσαν ὄμιλεῖ.

XVI.

Δικύσωμεν δὲ πάλιν Βοικυλίην τῷ μελοποεῖ πιὴ τῷ Θεῷ
λέγοντος.

Οἱ μὲν αδμηῆτες ἀεικελίων νύσσων εἰσὶ,
καὶ ἀναιτίοι, ςδὲν αἰθρώσασις ἵκελα.

XVII.

Ετερος δῆ ἐτέρης σοφὸς
τό τε πάλαι τό τε νῦν. ςδὲ γαρ ῥᾶσιν
ἀρρήτων ἐπέσων πύλαις ἐξευρεῖν.

XVIII.

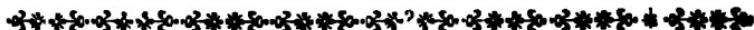
Παύροισι δὲ Θητῶν τὸν ἀπανῆλα χρόνον
ὁ δαιμων δῶκε πράσσοντας ἐν καιρῷ,
πολυκρότατον γῆρας ίκνειδας,
πρὶν ἐγκύρως μάτις.

XIX.

Κύρα Πάλλασθος πολυώνυμε, πότισα Νίκη,
πρόφρων Κρανιάν ιμερέεντα χορὸν
αἰεν ἐποτίευοις, πολέας δὲ ἐν αἴνυρματι Μοισᾶν
κηίω ἀμφιτίθεις βακχυλίδῃ σεφάνης.

XX.

Εὐδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρῷ τόνδι ἀνέθηκε
τῷ πάντων αἱμάτῳ πιοτάτῳ ΖεΩύρῳ.
εὐεμένῳ γάρ οἱ ἥλθε Βοηθόος, ὁ θρα τάχιτα
λικμήσῃ πεπόνων καμπὸν ἐπ' ἀσαχύων.

Τ Ι Μ Ω Ν Ο Σ

ΤΟΥ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ειθάδι ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
τάνομα δὲ γέ πεύσεως, κακοὶ δὲ κακῶς αἰσθάνομε.

Σ Κ Ο Λ Ι Α

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΑΣΜΑΤΑ ΠΑΛΛΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.

I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

Eχοντα δεῖ τόξον καὶ ιοδίκον Φαρέτρων
σείχειν ποτὶ Φῶτα πακόν.
πιτὸν γὰρ ἡδὲν γλῶσσα διὰ σόματος λαλεῖ,
διχόμυθον ἔχεσσα κραδίη νόημα.

II. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Sυνετῶν ἐσὶν αὐδὺῶν,
πρὶν γενέσθαι τὰ διοχεῖη,
προνοῆσσαι ὄστις μὴ γένηται:
αἰνδρεῖσιν δὲ, γενόμενοι εὖ θέαθαι.

III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

Aγοῖσιν ἀρέσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἰκε μένης:
πλεῖσαν γὰρ ἔχει χάρον. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερούν ἔξελαμψεν ἄταν.

IV.

Eκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόουν,
εἴ τις δύγαντο, καὶ παλάμην ἔχειν

ἔπει δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρέοντι τρέχει ανάγκη.

V.

Eἴθ' εὖησις σποῖος τις
ἥν ἔκαστος, τὸ σῆθος
διελόντα γνῶναι, ἐπειτα
τὸν νῦν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαι-
τ', ἀνδραً φίλον νομίζειν αἰδόλῳ φενί:

VI.

Aἱ αἱ λειψύδριον προδοσέταιρον,
οἵς ἄνδρας αἰσώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθές τε, καὶ εὐτατγίδας,
οἱ τότ' ἔδειξαν οἴων πατέρων κύρησαν.

VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΤ.

Eν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίφος Φορήσω,
ώστερ Αρμόδιος κ' Αρισογείτων,
ότε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμης τ' Αθηνας ἐποιησάτην.

Φίλταβ' Αρμόδι', ότι πά τε θυητας
νήσοις δή ἐν μακάρων σε Φασὶν εἶναι,
ἴνα περ ποδάκης Αχιλεὺς,
Τυδείδην τε Φασὶν Διομῆδεα.

Εν μύρτῳ κλαδὶ τὸ ξίφος Φορήσω,
ώστερ Αρμόδιος κ' Αρισογείτων,
ότ' Αθηναῖς ἐν Θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ιωωαρχον ἐκανέτην.

Αἱ σφῶν κλέος ἔστεται κατ' αἰαν ;
 Φίλταβ̄ Αρμόδιε κ' Αριζόγετον,
 ὅτι τὸν τύραννον κλάνετον
 ἴσχνόμικτ̄ τ̄ Αθήνας ἐποιήσατον.

VIII.

Iω πὰν Αρκαδίας
 μεδέων κλεεννᾶς,
 ορχηστὰ, Βρομίας ὥσταδὲ
 Νύμφαις γελασίαις,
 ιὼ πὰν ἐτῶ ἐμαις
 ταισθῇ εὐθροσύναις αἰοιδαις
 ἀειδε κεχαρημένος.
 νικήσαμεν ᾧς ἐθελόμενος,
 καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
 οέροντες παρὰ Πανδυόστῳ
 ᾧς φίλην Αθηνᾶν.

IX.

Pαλλὰς Τριτογένεια, ἄνασσ̄ Αθηνᾶ.
 ἐνθε τῆνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἀτερ ἀλγεών τε, καὶ σάσεων,
 καὶ θανάτων αώρων,
 σύ τε καὶ πατήρ.

X.

Pλάτυ μητέρ̄ Ομανίαν
 αἴδω Δῆμητρα,
 τεφανηφόροις ἐν ὥραις
 παι Διὸς ΠερσεΦόνη,
 χαίρετον, εὐ δὲ τάνδι αἰρέων πόλιν.

XI.

Eν δήλω ποτ' ἔτικτε τέκνα λατῶ,
φοῖβον χρυσοκόμαν, ἀνακτ' Αστόλλατα,
ἔλαφηδόλον τ' ἀγρυπτέρων Αρτεμίν,
ἀ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

XII.

Pαῖ τελαμῶνος, Αἴαν αἰχμῆτα,
λέγυσί σ' ἐς Τροίαν ἄνιστον
ἔλθειν Δαναῶν μετ' Αχιλλέα.
Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,
Αἰαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγυσιν
ἔλθειν Δαναῶν μετ' Αχιλλέα.

XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΤΩΝΙΑΣ.

Aδμήτη λόγου, ὡ ταῖκε, μαζὸν
τὺς ἀγαθὸς Φίλει, τῶν δειλῶν δῆ αἰσθέχε,
γνὼς ὅτι δειλοῖς ὁλίγη χάνει.

XIV.

O δὲ καρκίνος ᾠδὴ ἐπη
χαλᾶ τὸν ὄστην λαβῶν.
εὐθέα χρὴ τὸν ἐταῖχον ἐμεν,
καὶ μὴ σκολιὰ Φύονειν.

XV.

Τω̄ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,
ώ̄ ταιρ̄, υποδύεται· Φράξει μή σε βάλῃ.
τῷ δὲ αὐτοῦ πᾶς ἔσται δόλος.

XVI.

Οσις ἀνδρῶν φίλον μὴ προδίδωσιν,
μεγάλην ἔχει τιμὴν, ἐν τε βροτοῖς
ἐν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

XVII.

Εγχει καθώνι, διάκυνε,
μηδὲν ἐπιλήθε, εἰ δὴ χρῆ
τοῖς αὐγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνῆσα,
συνέρα, συντεφανηφόρει,
σύν μοι μανιομένω μαίνεο.
συνσωφισμήσω σώζοντα.

XIX.

Εἴβε λύγα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίη,
καὶ με καλὸς παῖδες φοροίειν
διονύσιον ἐσ χορόν.
εἴδ̄ ἀστυρὸν καλὸν
γενοίμην μέγα χουσίον,
καὶ με καλὴ γυνὴ φοροίη
καθαρὸν θεμένη νόον.

XX.

Α ὃς τὰν βαλανού
τὰν μὲν ἔχει, τὰν δὲ ἔραται λαβεῖν·
καὶ γὰρ παιδα καλὴν
τὰν μὲν ἔχω, τὰν δὲ ἔραμαι λαβεῖν.

XXI.

Πόρην καὶ βαλανεὺς
τῶντὸν ἔχειτον ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταῦται πνέλω
τὸν τὸν αὐγαδὸν, τὸν τε κακὸν λόει.

XXII. ΥΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Εσί μοι πλεύτος, μέγα δόμον, καὶ ξίφος,
καὶ τὸ καλὸν λαιστήρ, πρόβλημα χρωτός.
τύτω γάρ αἴρω, τύτω θερίζω, τύτω
πατέω τὸν αἰδὺν οἶνον αἵτ' αμπτέλω,
τύτω δεσπότας μνοίας κέκλημαι. τοι δέ
μη τολμῶντες ἔχειν δόμου καὶ τὸ καλὸν λαιστήριον,
πάντες γόνυ πεωθήσεται ἐμοὶ, κυνέονται
δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν Φωνέονται.

XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ.

Τγίεισο, πρεσβίτα μακάψων,
μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειτόμενον Βιοτᾶς.
σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης.
εἰ γάρ τις η πλάτη χάρις, η τεκέων,
τὰς ισοδαιμονός τὸν αὐθράποις

Βασιληίδος ἀγχᾶς, ἢ πόνων,
 ἢ κρυπτίοις Αφροδίτης ἄρκυστι Θηρεύομεν
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν αἰνιγμάτωσι τένψις,
 ἢ πόνων ἀμπτοὰ πέφανται,
 μετὰ στοῖ, μάκαρι τυίεια,
 τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει ταράτων ἔαρ.
 σέθεν δὲ χωρὶς ὡς τις εὐδαιμων.

ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Οινος Θυρτοφόροιστι Κίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὐτὴ γὰρ πρόφασις παλιδατῶν λογίων.
οἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ, Θαλιά τε ἀνάκτων,
εἴς δὲ Βοτρύοντος οινᾶς ὑποχώρουν
πτόγην ἀναχορομένη, Θαλεύξι επτύξατο πῆχεν·
αἰθέρος ὄζθαλμῶν δῆ ἐξέβυχον πύκτοις
παιδεῖς Οωνήστες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.
πχὶ δὲ σιωπῶσι, παυσάμενοι δὲ Βοῖς
νέκταρι ἀμέλγονται, μόσον ὄλειον ἀνθεώτωσιν,
ἷνιὸν τῷ χαίρειν Σάρμακον αὐτοῖςες,
τῇ Θαλίᾳ Κίλα τέκνα, Κιλοφροσύναι τε, χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν Βασιλεὺς οὗος ἔδειξε Κύστη·
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε, Κιλοφάνγισιν ἀρέσκων
αἰδηδόσιν, εὐθύμων συμποσίων πρυτανί,
χαῖρε, δίδε δῆ αἰῶνα, καλῶν ἐπιτίθανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

II.

Χαιρέτω ἡμέτερος Βασιλεὺς σωτῆρ τε πατῆρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ οινοχόοις Θέρατας
κινούαντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρύσης
οῖνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.

L

σωένδοντες δῆ ἀγνῶς Ηρακλεῖ τ' Αλκμήνῃ τε,

Προκλεί, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀγχόμενος,
πίνωμεν, παιζόμεν, ἵτω διὰ νυκτὸς αἰοιδή·

ορχείωθα τις· ἐκὼν δῆ ἄχε ΦιλοΦύσοσύνης.
ὄν τινα δῆ εὐειδῆς μύμνες θήλεα πάρευνος,
κένος τῶν ἄλλων κιδὸςτερου πίεται.

III.

Ως ὁ μὲν ἡνορέη τε κεκασμένος ἥδε λαὶ αἰδοῖ,
καὶ Φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον.
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

IV.

Ενιο. δὲ καὶ τεκ. ἐκ Θησαρίας Αγριόνης Οίνοπιόνα καὶ Στάφυλον, ἦν καὶ
ὁ Χίος Ιων ἐσὶ, τοὺς τῆς Λαυτῆς πατρίος λύγων,

Τὴν πολει Θησείδης ἔκτισεν Οίνοπιόν.

ΕΜΠΙΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΤ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ακινον ιστρὸν Ακινον, Ακραγαντίνον, παῖρὸς ακός,
κύνωτες κύημινος ἀκίνος πατημίνος αἰκυντάτης.

π. αλυ.

αἰκυντάτης κορυφῆς τύμβος αἰκίνος κατέχει.

II.

Παυσανίαν ιστήν επάνυμον, Λαζίτις γὸν,
Σῶτ' Ασκληπιών πατημὶς εθαψε Ιέλα,
ὅς ποιλὲς μογεροῖσι μαρασινομένος καμάτοισι
Φῶτας απέδεψε φευστόνας Σαλαμίνων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ηλιος ἦν, ός παῖς, Εύφιτιδη, ὃς με χλιδίνων
γυμνὸν ἐποίησεν σοὶ δὲ Κιλεύη ἐτέρων
Βορρᾶς ὡμίλησε. σὺ δὲ ός σοῦ δὲς, ὃς του Ερωτε,
αλλοίριαν σπειρών, λωποδύτην αἰτάγεις.

ΕΤΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Πολλάκις ανθεώσων ὄργην νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας παλὺ χερεύότερον.

II.

Πρὸς σοφίας μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἔσται
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

III.

Πολλοῖς αντιλέγεντι μὲν ἔνος περὶ παντὸς ὁμοίως
ὄρβῶς δῆ αντιλεγεν, όπετι τῷτ' ἐν ἔτει.
καὶ πρὸς μὲν τύττας αἴρει λόγος εἰς ὁ παλαιός·
σοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖντ' ἐστιν, ἐμοὶ δὲ τάδε.
τὰς ἔνυττας δῆ ἀν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὐ,
οἵτεν καὶ ράτης εἰσὶ διδασκαλίας.

IV.

Πᾶν γὰρ αναγκαῖον πυᾶγμ' ἀνηρὸν ἔστι.

V.

Ιδεῖς οση λύση παιᾶς πατρὶ πάντας χρόνον.

VI.

Ei μισεῖν πόνος ἐσὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύ' ὀλέθρων
αἰρόμαν χρηστῆς ἔλκος ἔχειν οδύνης.

VII.

Kιν με φάγης ἐπὶ ρίζαιν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
οσσον ἐπιστρέψαι σοι, τράγε, θυμετίω.

VIII.

Εἰθτὸν ἐν Κνίδῳ Αφροδίτης αἴγαλμα.

Pαλλὰς καὶ Κρονίδας συγενέτις εἶστον, ιδύσας
τὴν Κνιδίην ἀδικῶς τον φίουγα μεμφόμεθα.

IX.

Pρόσθιε μὲν Ιδαίοισιν ἐν ὕρεσιν αὐτὸς ὁ Βάτας
δένεται τὰν κάλλεις πρῶτος ἀπενεγκαμέναν.
Προξείτελης Κνιδίοις δὲ πανωτηρεσσον ἐβηκε,
μάρτυρα τῆς τέχνης Ὡπλον ἔχων Πάριδος.

X.

Εἰς τὴν Μύρων Βᾶν.

Hτὸ δέρας χάλκειον ὄλον θοὶ τῷδη ἐπίκειται
ἐκτοθεν, ἡ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

XI.

Aὐτὸς ἐρεῖ τάχα τῦτο Μύρων· γάκ ἐπλαστα ταύται
τὰν δάμελιν, ταύτας δὲ εἰκόνας ἀπεπλασάμην.

XII.

Aποτε παρθενικαῖσιν ἰλασκομένα παλάμησιν
κύπεριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐξαμένα,

καρδίας ἥδη Θαλάμω λύσασα χιτώνας,
ανδρὸς ἀφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
Νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δὲ Αφροδίτης
Αρεα, καὶ Βαρμὸς ἔτεφον Ήρακλέγει.
Θῆται Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δέ με Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ησπάσατ' ἐν χλαμύδι.

XIII.

Ατθὶ κόρα, μελίθρεωτε, λάλος λάδον αἰρατάξασα
τέττιγ', ἀστῆσιν δαῖτα Θέμεις τέκεσι,
τὸν λάλον ἀ λαλόεσσα, τὸν εὐτῆρον ἀ πλερόεσσα,
τὸν ξένον ἀ ξένα, τὸν Θερινὸν Θερινά.
Ἐχει τάχος ριψεις; γὰρ θέμις, γδὲ δίκαιον
ὅλυνδ' ὑμνωτόλας ὑμνυτώλαις σόμασι.

XIV.

Ξεῖνοι, τὴν περίβατον ἐμὲ πήλιν, ίλιον ἰσην,
τὴν πάρος εὐτύμγοις τείχεσι κληρομένην,
αιῶνος τέσσηρη κατεδήδοκεν. αλλ' ἐν Ομῆρῳ
κείμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχεστα πυλῶν.
Ἐκ ἐτῶ με σκαψεῖς Τρωοφθόρα δύρσατ' Αχαιῶν,
πάντων δὲ Ελλήνων κείσομαι ἐν σόμασι.

XV.

Βάκχος μέτρον ἀριστον, ὁ μὴ πολὺ, μηδὲ ἐλάχιστον
εσι γὰρ ἡ λύτρης αὐτος, ἡ μανίης.
Χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτραλος αὐτός.
τῆμος καὶ Θαλάμοις ἐσὶν ἐτοιμότεσσος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσεις, ἀστέρεσσαται μὲν Ερωτας,
Βασίλεις δὲ ὑπνῷ γέστονι τῷ Θανάτῳ.

XVI.

Eχθίη Μάσταις σελιδηφάγε, λωζήτερος
Φωλαῖς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα Θερβομένη,
τίσῃ κελαινόχρως ἴεραις ψῆφοις λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν Θονερὴν εἰκόνα πλατύμενη;
Θεῦγ' ἀπὸ Μαστάν, ἦβι τηλόστε, μηδὲ ὅσον ὄψες
Βάσκανον εὐψήκτω δῆξιν ἐπεισαγάγης.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΤ.

Tίσῃ μόθων ἄτλητος, Εινυδλίσιο λέλογχας,
Κύωρος; τίς ὁ ψεύσας συγνάκαβαψε μάταν;
ἔντει σοι γὰρ Ερωτες ἐφίμεροι, ἀ τε κατ' εύναν
τέξψις, καὶ κρούσλαν θηλυμανεῖς ὅτοσοι.
ἄκρατα δὲ αἰμοτόεντα μέθες Τριτωνίδι δίσα
ταῦτα· σὺ δὲ εὐχαίταν εἰς Τμέναιον ιθι.

ΣΙΜΜΙΟΥ

ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλιψαντα Σοφοκλέα, παιδα Σοφίλα,
 τὸν τραγικῆς Μάστης ἀσέρφο Κενθόπων,
 πολλάκις ἐν Θυμέλησι καὶ ἐν σκηνῆσι τεθηλῶς
 Βλαστὸς Αχαρνίτης κιστὸς ἔρεψε δύμην,
 τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγου μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
 αἰώνιον ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσι.

II.

Ηρέμι ὑπερ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα κισσῆ
 ἐρατύζος, χλοερὸς ἐκπροχέων πλοκάμυς,
 καὶ πεταλὸν πάντη Θάλλοις ρόδον, ἢ τε Φιλορρὼς
 ἄμπελος, ὑγιὰ πέριξ κλήματα χειραμένη.
 Εἶνεκεν εὐμαρινῆς πινύλοφρυνος, την ὁ μελιχόος
 ἥσκησεν, Μασῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

Ημίονος καὶ ὄνος Φορέγσται οἵνον ἔβανεν.
 αὐταὶρ οίος σενάχιζεν ἐπ' ἄχθει Φόρτῳ ἐοῖο.
 τὴν δὲ Βαρυτενάχκσται ιδεῖστ' ἐρέενεν ἔκειτη.
 μῆτερ, τί κλαίεις ὀλοφύρει, ηὔτε κύρον;
 εἰ μέτρον ἐν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν γῆρας.
 εἰ δὲ ἐν αντιλάβοις, πάντας ισότητα Φυλάξεις.
 τίτας τὸ μέτρον, ἀριστε γεωμετρίης ἐπίνισορ.

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ
Τ Ο Γ Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ο Τ.

I.

Α σέργας εἰσαθρεῖς Αἴγιρ ἐμόσ. εἴδε γενοίμην
Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὅμμασιν εἰς σε βλέπω.

II.

Τὴν ψυχὴν, Αγάθωνα Φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν εχον-
τῆλε γὰρ ἡ τλήμων, ὡς διαβησφενη.

III.

Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Αλεξίς, ὃσον μόνον εἰς ὅτι καλὸς
ώσθαι, καὶ πάντη πᾶς τις ἐπιτρέζεται.
Ἔμετε, τί μηνύεις κυρίν οὔτεον; εἰτ' αὐτῆσσει
ύπερον. οὐχ ἔτω φαιδρον ἀπωλέσαμεν;

IV.

Μῆλον ἐγώ· βάλλω με Φιλῶν σέ τις. αὖλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίσταη· καίγω καὶ σὺ μαρανόμεθα.

V.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δὲ εἰ μὲν ἐκάστα Φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρένεινης μετάδος.
Αὐτὸν δὲ ὁ μὴ γίνοιτο νοεῖς, ταῦτ' αὐτὸς λαβεῖται,
σκέψας τὴν ὄρην ὡς ὀλυμπούρνιας.

Ι 5

VI.

Αρχεινασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταιῆσαν,
ἥς καὶ ἐπὶ ρυτίδων ἔζετο δέρμας Ερως.
αἱ δεῖλοι, νεότατος υπαντιάσαντες ἐκείνης
πρωτοβόλου, δι’ ὅσης ἥλθετε πυρκαιῆς.

VII.

Η σοῦαρὸν γελάσσασα καθ’ Ελλάδος, η̄ τὸν ἐραστῶν
ἐσμὸν ἐνὶ προθύμοις λαεις ἔχασσανέων,
τῇ Παθίῃ τὸ κάτοπτρον ἐτεί τοιη μὲν ὅρασθαι
ἢκ ἐθέλω· οἵη σῇ ἦν πάθος & δύναμαι.

VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκεῖν αἰνατεῖθεν ταῖς Νύμφαις παρὰ ὄλαισιςε.

Τὸν Νυμφῶν Θεράποντα, Φιλόμερον, υγρὸν αἰοιδὸν,
τὸν λιβάσιν κάθαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὀδοιτόρος, εὐχος ἐθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεστάμενον.
πλαζομένῳ γάρ ἐδειξεν ὑδωρ, εὔκαιρον αἴστας
κοιλάδος ἐκ δροσεῦῆς αἱμφιβίᾳ σόματι·
Φωνὴν δὲ πηγήτεραν ὀδοιτόρος ἐκ αἰτολέστων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὡν ἐπόθει λιβάδων.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Αφροδίτης ἄγαλμα.

Η Παφίη κυθέρεια δι’ οἴδματος ἐς Κνίδον ἥλθε,
Βελομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ιδίην.
πάντη δὲ αἴρησσα περισκέτωι ἐνὶ χώρῳ,
Φθέγξαίο· πᾶς γυμνὴν εἰδέ με Πραξιτέλιος;

Πράξιτέλης δὲ εἶδεν ἂ μὴ Θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεστ', Αρης οίαν ηθελε τὴν Παφίην.

X.

Oύτε σε Πράξιτέλης τεχνάσατο, γέθ' ὁ σίδηρος.
ἀλλ' ὅτας ἔστης ὡς ποτε κρινομένη.

XI.

Ai; χάμιτες τέρπενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἐχὶ πεσεῖται,
ζητήσας, ψυχὴν εὗρον Αριστοφάνης.

XII.

Eννέα τὰς Μύσας Σαγίν τινες· ὡς ὀλιγώρως,
ηνίδε καὶ Σαταῶ λεσθόθεν ἡ δεκάτη.

XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανό..

Tψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο Φωνήσσαν
Ορίσσασαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεύροις,
καὶ τοι καχλάζετον ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
Θελγομένων αἵει κῶμα κατὰ Βλεθάρων.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Sυγάτω λάσιον δυνάδων λέπτας, οἱ τ' ἀπὸ πέτρας
κυρνοὶ, καὶ βληχὴ πυλυμιγῆς τονάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγξ μελίσσεται εὔκελάδω Πάν,
ὑγρὸν οἴεις ζευκτῶν χείλος ὑπὲρ καλάμων.
καὶ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χοῦὸν ποσὶν ἐσήσαντο
Τριμιάδες Νύμφαι, Νύμφαι Αμαδουάδες.

XV.

Εἰς Σάτυρον καὶ ἄλλα, καὶ Ερωτα καθεύδοντα.

Tὸν Βρομίς Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶς
καθῶ Θεοπεσιώς πνεῦμα Βαλλόσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαις ὁμέψιος· αὐτὶς δὲ τῷ πρὸν
πορφυρέα μέθυος, λαρῷον ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δῆτε φέρων πόδα, μὴ τάχα κάρον
κινήσῃς, αἴταλῶ κάμαλος θελγόμενον.

XVI.

οὐ Σάτυρον Διόνωρος ἐκοίμισεν, ἀλλὰ οὐτόρευσεν.
ἢν νῦν ἐγερεῖς· ἀργυρός ὑπόνοι ἔχει.

XVII.

Εἰς δακτύλιον.

Eἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθοις εἶχεν ἴαστας,
ὡς ἡδη πάσας ἐμπνοσα βοσκομένας.
ναὶ τάχα καὶ ἀπέσευγε τὰ βοΐδια· τῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βακόλιον.

XVIII.

Xρυσὸν αὐτὴν εὐρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὸν λίπεν τὴν εὐρῶν, ἥψεν ὃν εὗρε βρόχον.

XIX.

Aἰών πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν αἱμεῖσεν
ἄνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἥδε τύχην.

XX.

Eινοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοθλήτις παίγνιον εὔσοχίης.
πάντας δὲ αἰκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὄροσάμνυς
κέκλασμα, πυκναῖς χερμάσι βαλλομένη.
Δειδόεσιν εὐκάυστοις κάθεν πλέον. ή γὰρ ἔγωγε
δυσδαιμόνιον ἐστ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

XXI.

Aγῆρ πρὸν μὲν ἐλαμπτεῖς ἐνὶ ζωοῖσιν ἐῶσι·
νῦν δὲ Θανὼν λάμπτεις ἐστερεός εἰν θύμενοις.

XXII.

Dάκουα μὲν Εκάβῃ τε καὶ Ιλιάδεσσι γυναικὶ¹
Μοίρας ἐπέκλωσαν δῆ ποτε γενομένας.
τοὶ δέ, Δίων, ρέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαιμονες εὐχείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δέ εὐρυχόρῳ ἐν πατοΐδι τίμος ἀστοῖς,
ῶ ἐμὸν ἐκμήνας Θυμὸν ἔρωτι Δίων.

XXIII.

Oἶδε ποτ' Λίγασίο Βαρύθρομον οἴδμα λιπόντες
Εικαστάνων πεδίω κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
Χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ερέτρια, χαῖρε Αἴγινα
γείτονες Εύβοίης, χαῖρε Θάλασσα Φίλη.

XXIV.

Eύβοίης γένος ἐσμὲν Ερετρικὸν, ἀρχὶ δὲ Σάσων
κείμεθα. Φεῦ, γαῖης ὄστον αὖτ' ἡμετέρης.

XXV.

Nαυηγῷς τάθος εἰμί· ὁ δῆ αὐτίον ἐσὶ γεωργῷ.
ώς αὖτις καὶ γαῖη ἔννος ὑπεισ’ Αἴδης.

XXVI.

Nαυηγόν με δέδορκας, δὲν οἰκτείρασα Θάλασσα
γυμνώσαι πυράτας Κάρεος ηδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μὲν αἴτεδυσε,
τόσσον ἄγος τόσσας κέρδεσσιν αἰχάμενος.
κεῖνο μὲν ἐνδύσαστο, καὶ εἰν Αΐδαο Θέμοιτο,
καὶ μην ἴδοι Μίνως τάχιον ἔχοντα ράκος.

XXVII.

Pλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν αὖτις καὶ κατὰ γαῖαν.
ἰσε δὲ ναυηγῷς σῆμα παρευχόμενοι.

XXVIII.

Aρμενος ἦν ξείνοισιν αὐτῷ ὅπε, καὶ φίλος αἵσοις,
Πίνδαρος, εὐφάνων Πιερίδων πρόσωπος.

XXIX.

Ἐις Εὔωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

Aλσος δῆ αἱς μούρεσθα βαλύσκιον, εὔρομεν ἐνδου
πορφυρέοις μῆλοισιν ἐσικότα παιδα κυβηρῆς.
ἡδῆ ἔχει ιοδόκον Θαρέτην, ψευδαπέδηλα τόξα.
αὖτα τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπὲν εὐπετάλοισι κρέμαντο.
αὐτὸς δῆ ἐν καλύκεσσι ρόδων πεπεδημένος ὑπεν
εῦδεν μειδίοων. Ξυθαὶ δῆ ἐφύπερθε μέλισσας
κήροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

XXX. .

Α κύωρις Μοίσαις· κοράσια, τὰν ΑΦροδίταν
τιμᾶτ̄, ἡ τὸν Φερού ὑμριν ἐθωλίσομαι.
χαὶ Μοίσαι ποτὶ Κύωριν· Αφει τὰ σωμύλα ταῦτα·
ἀμīν ό πέταται τῦτο τὸ παιδάριον.

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ

Ν Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Τ.

I.

Α νέρα τις λιπόγυψου ὑπὲρ νώτοιο λιπανγῆς
ῆγε, πόδας χρήσας, ὅμματα χηηπάμενος.
ἀμφα μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, αλλ’ ο μὲν, ὄψεις,
οὐδὲ, βάσεις ἄλλας δῆ τοιούτας
τυπλὸς γχρυ χωλοῖο κατωμαδίον βάρος ἄρας
ἀπραστὸν ὄθυείοις ὅμμασιν ἀκροβάτει.
· μια δῆ ἀμφοτέροις ἥρκει Φύσις· ἐν γαρ ἐκάστῳ
τελλυτεῖς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἥράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμάτενον ἐν ἀμεθύστῳ.

Α λίθος ἔστιν ἀμέθυστος· ἔγω τοιούτος δῆ πότας Διόνυσος.
ἡ πιθέτω τῷ Φεν, ἡ μαθέτω μεθύειν.

III.

Α σφραγίς οὐάκυθος· Απόλλων δῆ ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφη· ποτέρος μᾶλλον οὐ λητοίδας;

Σ Π Ε Υ Σ Ι Π Π Ο Υ

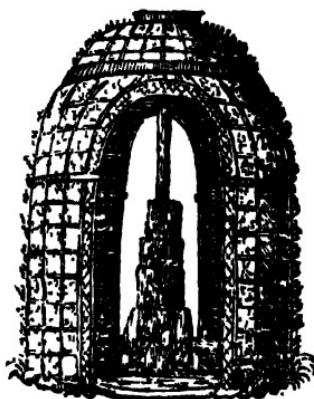
Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα πλάτωνος.
ψυχὴ δὲ ισοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Ό Υ

Τ Ο Τ Ρ Η Τ Ο Ρ Ο Σ.

Ηηγῶν μὲν τέχναις αἰτορεύμενος, εἰς δὲ τὸ Θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπτῶν εὐπαιδας Αθῆνας,
ιαίθην ἐλθὼν, Ασκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἔλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τῷσὶ μητί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ΑΡΙΣΤΟΤΟΕΛΟΥΣ.

I.

Αρετὰ πολύμοχθε
γένει βροτείω,
Θήραμα κάλλισον βίω,
σᾶς περὶ, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ελλάδι πότμος,
καὶ πόνες τλῆναι μαλερὺς
ἀκάμαντας· τοῖον
ἐπὶ Φρένα βάλλεις
καρπῶν τ' αἴθαντον,
χρυσῷ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακαυχητοῦ θ' ὑπνον.
σεῦ δὲ ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ηρακλέης,
ληδας τε κῆροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Αχιλλεὺς
Αἴας τ' Αἰδαο δόμυκς ἥλθον.
σᾶς δὲ ἔνεκα Φιλίχ μορφᾶς
καὶ Αταρνέως ἐπτροφος
ἥλις χήρωσεν αὐγάς.
τοιγαρὴν αἰοιδύμος ἔργοις,
αἴθαντον τε μιν αὐξάστι Μάσται
Μναμοσύνας θύγατρες,
Διὸς Ξενίς σέβας αὐξάσαι
Φιλίας τε γέρας βεβαίς.

II.

Τόνδε ποτὲ οὐχ ὥσιως, παυαῖας μακάρων Θέμιν αἶγην,
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
ἢ Φανερῶς λόγχῃ Φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἄλλ' ἀνδρὸς πίσει χρηστάμενος δολίγ.

III.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩ, ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.
Επὶ Πηνέλεω κειμένη ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδη ἐώς Κηφιστῷ ποταμῷ θέσαν ὡκὺ ρέοντι
παιδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

Ἐπὶ Ασκαλάφῳ καὶ Ιαλμενῃ.

Ασκαλάφῳ Τροίη Φθιμένῃ καὶ Ιαλμενῃ ἵδε
ὅσεα πληξίστων γῆ Μινυῶν κατέχει.

Ἐπὶ Αἴαντος τῷ Οἰλίως, κιμένη ἐν Μυκονῷ τῇ νήσῳ.

Ενθάδε τῶν λοκρῶν ηγήτορα γαῖα κατέχει
Αἴαντ' Οιλιάδην ἐν πελάγει Φθιμενον.

Ἐπὶ Ελεφάντος κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Νῆστος ἀτὰ Εὔσοίης Ελεφήνορα ἀρχὸν Αβάντων
ἐνθάδη ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέχει Βίχ.

Ἐπὶ Μενεδέως κειμένη ἐν Αθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, ώστε Πετεῶ Μενεδέους
ἐνθάδη ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

Ἐπὶ Αἴαντος Τελαμωνίας κειμένη ἐν Τροίῃ.

Ἄστρης ἐγὼ ἀ τλάμων Αρετὰ παῦα τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλεκάμενς,
Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ὅνεκ' Αχαιοῖς
ἀ δολοφόρων Απαύτας καέσσον ἐμῷ κέκριται.

Επὶ Τεῦχρι κειμένη ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.
Ιῶν ὠκυριόδων ταρπίνην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦχρον ἀποφθίμενον γῇ Σαλαμίς κατέχει.

Επὶ Διομήδῃς κειμένη ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.
Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη
ἥδις ἵερα καλέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

Επὶ Σθενέλῳ καὶ Εὔξενῷ κειμένην ἐν Αργεσί.
Αργεῖος Σθένελος Καστανήιος ὡδὲ τέθασται
τύμβῳ, καὶ τάττε πλησίον Εὐρύσλος.

Επὶ Αγαμέμνονος κειμένη ἐν Μυκῆναις.
Λεύσσετες Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὃς ἔστι, τύμβον,
ὅς θάν' ὑπὸ Αἰγίδῃς καλομένης ἀλόχοις.

Επὶ τῇ αὐτῇ.
Μνῆμα τόδι Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὃν ἦταν καλέσα
διὰ Κλυταιμνήσης Τυνδαρίς ψήχ οσίως.

Επὶ Μενέλᾳ.
Ολβίος ὡς Μενέλαος, σύ τ' αἴθανατος καὶ αὐγῆρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμψὸς Διὸς μεγάλος.

Επὶ Νέσορος κειμένη ἐν Πύλῳ.
Τὸν Βαθύνην, ψυχὴν τε νόμημά τε Θεῖον ἔχοντα,
ἄνδρις ἀγαθὸν κατέχω, Νέσορα τὸν Πύλιον.

Επὶ τῇ αὐτῇ.
Νέσονα τὸν Πυλίων ἡγετορα ἥδε Θανόντα
γῇ κατέχει, Βαλῆ Φέρταλον ημιθέων.

Επὶ Αγριλόχῳ κειμένη ἐν Τροίῃ.
Μίημις αἱρετῆς ἦτορ τῷ Νέσορος, Αντιλόχοιο,
ὅς θάνει ἐν Τροίῃ ρυσάμενος πατέρος.

Ἐπὶ Αγαστίνορος.

Αρχὸς ὅδι ἐκ Τεγέης Αχαϊκήνωρ, Αἶκαίς φὸς,
καῖθ' ὑπὸ ἐμοὶ, Ταφίων πελτοφόραι Βασιλεὺς.

Ἐπὶ Αμφιμάχῳ καὶ Διώρῳ.

Αρχός τ' Αμφίμαχος Κλεάτε ταῖς, ηδὲ Διώρῳ
ἐνθάδι ἐνὶ Τροΐῃ μοῖραν ἔχεστι Βίζ.

Ἐπὶ Θαλαΐᾳ καὶ Πολυξένῃ κειμένων ἐν Ηλαδὶ.

Οἵδε Πολυξενός καὶ Θάλατιος Πλιδί διη
δρυηθέντες κρυπτῇ δῶμὶ Αἰδαοῦ ἔβαν.

Ἐπὶ κενταύρῳ Μήντορες ἢν Δελυχίῳ.

Μυῆμα Μέγητος Θοῶ, μεγαθύμος Φυλέως γὰρ,
Δαλίχιοι τεῦχεν σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Οὖσσίως κειμένη ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ανέρες τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε Θανόντα,
κλειγότασθον Θυητῶν τύμβος ἐπεσκίαστεν.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ.

Οὗτος Οδυσσῆος κείνης τάχος, ὃν δια πολλὰ
Ελληνες πολέμω Τρωϊκῷ εύτύχεσταν.

Ἐπὶ Θάσιος.

Τιὸν ὑπερθύμος Ανδραίμονος ηδὲ Θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οινέως ηδὲ κόνις κατέχει.

Ἐπὶ Ιδαμειέως καὶ Μηριένης κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κυαστίν Ιδαμενῆος ὄρᾶς τάφον αὐτῷ ἐγὼ τῇ
πλησίον ἴδρυμας Μηριόνης ὁ Μόλχ.

Ἐπὶ Τληπολέμῳ κειμένη ἐν Ρόδῳ.

Ἄρι Ηρακλείδην ρηξήνορφα Θυμολέοντα
Τληπολέμου κατέχει κυματόεστα Ρόδος.

Επὶ Δημόλῃ.

Δηϊασύλε κόρσης εὐειδέος Ορμενίοιο
μνῆμα τόσῳ εὐκλειγόν γείνετο Τλητόλεμος.

Επὶ Νιφέως κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Ευθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιφέα, τὸν Χαρόταν παῖδα καὶ Αγλαίης.

Επὶ Φειδίας καὶ Αντίφε.

Φείδιαστον Τροίην πέρσαντ' ἥδῃ Αντίφον ἕρω
γαῖα πατρίς κώμη ἥδῃ ΕΘύρα κατέχει.

Επὶ Αχιλλέως κειμένη ἐν Τροΐᾳ.

Παῖδα Θεᾶς Θέτιδος Πηληιάδην Αχιλῆα
ἥδῃ οἱραὶ Προσωντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

Επὶ τῷ αὐτῷ.

Θεσσαλὸς ὅτος ἀνὴρ Αχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαται
τύμβῳ· ἐθρηνησαν δὲ ἐννέα Πιερίδες.

Επὶ Πατρέων κειμένη μετὰ Λχιλέως.

Παῖδεώκλε τάφος ὅτος ὁμοῦ δὲ Αχιλῆι τέθαται,
οὐ κλάνεν ὡκὺς Αρης Εκλορος ἐν παλάμαις.

Επὶ Ποδαρίκης κειμένη ἐν Σικυῶνι.

Γῇ μὲν Αχαιοῖς ἐθρεψε Ποδαρίκην Ακλορος ιόν·
οἵσεα δὲ αὖ σικυῶν γῇ κατέχει φθιμένη.

Επὶ Φιλοκλίτη.

Τοξῶν Ηρακλέας ταριήν, Ποιάντιον ψόν,
ἥδε Φιλοκλίτην γῇ Μινυὰς κατέχει.

Επὶ Εύμηλε.

τοῖς ὅδῃ Αδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρβῃ ύπερ ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων Θανάτῳ.

Επὶ κενοταφίᾳ Ποδαλείου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκηῃ.
Οἵδι Ασκληπιούσι Ποδαλείους ἥδε Μαχάων,
πρόσθιν μὲν θυητοῖς, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

Επὶ Εύρυτάνθης κειμένη ἐν Ορχομενῷ.

Πάτρη ἐν Ορχομενῷ Εὐαίμονος αὐγλαδὸν φὸν,
Εύρυτάνθης, καύστης δακρυόεσσα κόνις.

Επὶ Πολυποίτης καὶ Λεοντέως.

Αρχοντες λαππιθῶν Πολυποίτης ἥδε λεοντεὺς
ἐν γαῖῃ Μήδων τέρμ' αὐτίκοντο βίον.

Επὶ Γανέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γανῆος ὁρᾶς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀερὸς ἐς υγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Επὶ Κενοταφίᾳ Προθός.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθός Τευθροδόνος φύ^η
κεῖται· ανοικήσον δὲ ζύνομα τύμβος ἔχει.

Επὶ Ταλβύσεως κειμένη ἐν Μυκήναις.

Ταλβύσεως Θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ αἰνόδων,
ῶδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν αἴστας.

Επὶ Αὐτομέδοντος κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Αχιλλῆς ἐνν καὶ πιτὸν ἔταψεν,
ἥδε καλεσκίστε Τρωὰς αὔρατα τάφω.

Επὶ Φαλαρος κειμένη ἐν Θήραις.

Εκλοις τόνδε μέγαν Βοιώτιος αὐνόρες ἔτευξαν
τύμβον μάτερα γαίης, σῆμα· ἀπιγγυνομένοις.

Επὶ Πυρσίχμης κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Ελθὼν ἐξ Αριαδάνος αἴτω' Αἴγις ὡδε Πυρσίχμης
ἀκύμερος πάντων γέστης φίλων ἔθαψε.

ΕΙΣ ΑΛΛΟΤΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

Επὶ Λαομέδοντος.

Ενθάδε Περγαμίδην κεύθει χθῶν λαομέδοντα,
ἔπειταν ὡκυτάσσον εἴνεκ' ἀποθύμενον.

Επὶ Αἰγίτη καιμένη ἐν Κολχίδῃ.

Αἰγίτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα Θεῶν κήριστε.

Επὶ Ζηΐδης καιμένη ἐν Θήσαις.

Επειτανύλων Θησῶν Βασιλεὺς ὅδε κεῖται ύπαρχθων
Ζῆθος, ὃν Αυτίστη γείνατο παιδὶ ἀγαθόν.

Επὶ Ορφέως καιμένη ἐν Κικονίᾳ.

Θρήικας χρυσολύρην Οιάγρος παῖδα Θανόντα
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

Επὶ Πυλαδὸς καιμένη ἐν Φωκίδῃ.

Τιὸς ὅδε Στροφίς Πυλαδῆς ἐν Φωκίδῃ γαῖη
κεῖται, ἐπεὶ παῖδος μοῖραν ἔπλησε Βίς.

Επὶ Αταλάντης ἐν Αρκαδίᾳ.

Κύρη, Ιασίοιο πολυκλείτης Αταλάντης
σῆμα, πέλας τείχων, ἀτρεκές ἐστι τόδε.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Eρμείς εὐνέχει τε, καὶ Εὔβολος τόδε σάλις
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Αριστέλης,
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν, εἴλετο ναίειν,
ἀντ' Ακαδημείας. Βαρβόρης ἐν προζοσπῇ.

*ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

ΕΙΣ ΛΥΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

Kαλιόστης θύγατερ πολυήγορε, Φροντίδι δεῖξεις
εἴ τι Φρονεῖς, σοφίης καὶ τι περιστοὺν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐσ ἄλλο οχῆμα μεθαρμοσθέντε, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίς σῶμα λαβόνθ' ἔτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τίνας λυσίαν υμνον,
δούτα καλαφθιμένω καὶ τάφου αἰθάυστον,
ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξει Φιλέταιρον ἄωδος,
καὶ τὴν τῷ Φθιμένῳ πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

---

* Omissum est suo loco hoc Epigramma, quod Platonis carmina
præcedere debuit.

ΧΟΙΡΙΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΤ ΤΑΦΟΝ.

Εῦ εἰδὼς ὅτι Θυητὸς ἔφις, σὸν θυμὸν ἀεξε
τερπτόμενος θαλίησι· θανόντι τοι ύπτιος ὄντος.
καὶ γὰρ ἐγώ σωθόδος είμι, Νίνυ μεγάλης βασιλεύσας.
ταῦτ' ἔχω ὅσσος ἔθαγον καὶ ἐσύρισα, καὶ μέλι ἔρωτος
τέρπαντ' ἐπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεστις αἰνθρώποισι.

ΑΓΙΔΟΣ.

Καὶ σάλικας καὶ πηγαὶ λαγωβόλαι σοι ταῦτα μείδων,
φοῖβε, σὺν ἴξευταις ἐκρέμαστεν καλαμοῖς,
ἐργων εἴς ὁλίγων ὁλίγην δόσιν· ην δέ τι μεῖζον
διωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυταλάσσια.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΤ.

I.

Ερωτα πάνες λιμός· εἰ δὲ μὴ , χρόνος.
εἰσὶν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν Φλόγα σέβεσθαι,
θεραπεία σοι τολοιστὸν ἡρτήθω βρόχος.

II.

Πήρη τις πόλις ἐσὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπει τύφω,
καὶ πάντα πίεισθαι, περιρρήσθαι, γάδεν ἔχεσθαι,
εἰς τὴν ὕπε τις εισατλεῖ αὐτῷ μωρὸς παράστησις,
ὕπε λίχνος πόρην, ἐπαγαλλόμενος πυγῆσιν
ἄλλὰ θύμον καὶ σκόδα Φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρις,
ἐξ ᾧ δὲ πολεμῶσι πρὸς ἄλληλάς ἐστι τότοις
άλλα ὅπλα κέντηνται, ἐστὶ κέρματι δὲ, η ἐστὶ δόξῃ.

III.

Τίβει μαργείρω μνᾶς δέκι, ιατρῷ δρεσχμένῳ
κέλακι τάλαντα πέντε, συμβέλω κατανόν·
πόρην τάλαντον, Φιλοσόφῳ τριώβολον.

IV.

Χαιρε θεὰ δέσποιν, αἰνδρῶν ἀγαθῶν αἰγάτημα,
Εὔτελίη, κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι ταῦ δίκαιοι ἀσκήσοι.

V.

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐΘρόνησα, καὶ μεῖψα Μυσῶν
σέμιν' ἐδάκην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβία τῷ Φοῖς ἔμαψε.

VI.

Μημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίας αὐγλαψὰ τέκνα,
Μάσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὔχομένω.
χόρτοι ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ή τε μοι αἰεὶ¹
χωρὶς δύλοθύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

ἀφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χορόματα δῆ τοι ἐθέλω συνάγεν κλυτά, κανθάροις οἴτου,
μύρηπος τὸ ἄφενος, χορόματα μαλόμενος.
αλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλεύτον αἰγινεῖν
εὑΦορον, εὔκλητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχῶν Εφημῆν καὶ Μάσας ιλάσοι ἀγνᾶς,
καὶ δαστάναις τρυφεραῖς, αλλ' ἀρεταῖς ὄσιας.

VII.

Κράτητός ἐστι καὶ τὸ δέ, ὅτι ἐν φιλοσοφίαις αὐτῷ περιγένοιο.

Θέματαν τε χοίνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

VIII.

Συναιδόμενος ὅτι ἀποθητοι, ἐπῆδε πρὸς ἑσυτὸν λέγων·

Στείχεις δὴ φίλε κύριων,
Βαίνεις τὸ εἰς Αἴδαο δόματ, καθὼς διὰ γῆρας.

IX.

Πρὸς Αλέξανδρον πυθόμενον εἰς Βάτεται αὐτῷ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι,
Ἴφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γέρε ἵστις Αλέξανδρος
ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει·

Eχειν δὲ πατρίδα,
αἴδοξίσιν τε καὶ πενίσιν, ανάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ

Διογένης
εἶναι πολίτης, ἀνεπιθύμελεύτης φθεγγώ.

X.

Καὶ θυσατέρος ἐξέδωκε, ως αὐτὸς ἔφη,

Kυνὶ, ἐπὶ πείρᾳ δύς τριήκονθ' ημέρας.

A I S X R I Ω N O S.

Eγώ φιλανίς ή ἀτέωλος ἀνθρώποις
 ενταῦθα γῆρας τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 μή μ', ὡς μάταιε ναῦται τὴν ἄκραν κάμπιτων,
 χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλαια καὶ λάσθη.
 ό γάρ, μᾶς τὸν ζεῦν, ό μὰ τὰς κάτω κάρυας,
 όκην ἐς ἀνδρας μάχλος όδὲ δημιώδης·
 Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Αθηναῖος,
 λόγων τι παιτάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγκυοψεν ὅσσ' ἔγραψε· ἐγὼ γάρ όκοιδα.

Φ Ι Λ Η Τ Α.

Pενήκονταέτις καὶ ἔτι πλέον ή Φιλέρατος
 Νικιας εἰς ηνοὺν Κύανων έκψεμασε
 σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγμασι, τὸν τε δισυγή
 χαλκὸν, ἀκμιζέτης όκη απολειτώμενον,
 καὶ ζώνην πολύτιμον, ἢ τ' ό Φωνῇα πρὸς ἀνδρας,
 ἀλλὰ ποὺεὶ πάσης Κύανων ὁστασίην.

II.

Aσάλα βαρύθυσα λέγει τάδε· τὰν μινύαρον,
 τὰν μικκὰν Αιδας ἀρέσασε Θεισδόταν.
 καὶ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· ιόχεο λύσας
 Θεισδότε, θνατοὶ πολλάκι δυσυχέες.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ

ΣΙΚΤΩΝΙΟΤ.

I.

Αμπελ', ἐπέίτος Φύλλα χαμαι σπινθήσα βαλέαδαι
δείδιας ἐστέριον Πλειάδα δυομέναν,
μεῖνον ἐώ' Αυτιλέονή πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὑπνον,
ἔωθ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

II.

Ησο κατ' ἡγάθεον τόδῃ αὐλάκηορον, ἀστή: Φαεννά,
ἄνθεμα λατώας δῆμον Αρτέμιδη.
πολλάκι γὰρ κατὰ δῆμον Αλεξάνδρου μετὰ χερσὸν
μαροναμένα, χρυσέαν ὃκ ἔκονιστας ἵτυν.

III.

Αστίς Αλεξάνδρου τῇ φυλλέως ιερὸν ἄδε
δῶρον Αστόλλωνι χρυσοκόμῳ δέδομαι,
γηραλέας μὲν ἵτυν πολέμων ὑπό, γηραλέας δὲ
όμοφαλόν· αὖτε δέ πετεῖ λάμπωμα, ἀς ἔκιχον
αἰδοὺς κορυσταμένα σὺν ἀριστέι, ὃς μ' αἰνέθηκεν.
ἴμρις δὲ αἴσσαλος πάμπαν αὐτὸν γενόμαν.

IV.

Ηδη τῇδε μένω πολέμις δίχα, καλὸν φυγακίος
σέροντο ἐμῷ νάτῳ πολλάκι ρυσαμένα.

καίστερ τηλεβόλγς ίχς, καὶ χεριάδι αἰνά
μυρία, καὶ δολιχὰς δέξαμένα κάμακας,
κύριποτε Κλείτοι λιτων περιμένεια πᾶχν
Φαμὶ κατὰ βλοσφρὸν Φλοϊσθον Ειναλίς.

V.

Tοῦτο σοι, Αρίεμι δῖα, κλεώνυμος εἶσαί ἄγαλμα
τοῦτο σύ γ' εὐθήρα τῷθ' ὑπέρισχε βίη,
εἴτε κατ' εινοσίφυλλον ὅρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
δεινὸν μαιμάσαις ἐγκονέγσα κυσὶν,

* * * * *

VI.

Σὲ μὲν καρπούλα τόξα, καὶ ιοχέσιοια Θαρέτρα,
δῶρα παρὰ Προμάχο, φοῖβέ, ταῦτα κυρματαί
ιχς δὲ πέμποντας αὖτα κλονον ἀνδρες ἔχοσιν
ἐν κραδίαις, ὅλοι ξείνιοι, δυσμενέες.

VII.

A συψιγχ, τί τοι ὁδε παρ' Αφρογένειαι ὄργασ; τίστι ἀτὸ ποιμενίς χείλεος ὁδε πάρει; καὶ τοι πρῶνες ἔθ' ὁδῖ, γοδῖ ἄγκεα πάντα δῆ Ερώτες καὶ Πόνος. αἱ δῆ αἰγρία Μῆσ' ἐν ὅρει μενέτω.

VIII.

Στῶμεν ἀλιρράντοι πανταχαμαλὰν χίνα πόντα,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Ειναλίας,
κράναν τ' αἰγείροιστι κατάσκιν, ἃς ἀτὸ νῦν
ἔχθαι ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

IX.

Tραυλὰ μινυρομένα, Πανδίονι παρθένε, Φωνᾶ,
Τηρέος καὶ Θεμίτων αἴφαμένα λεχέων,
τίτιε παναμέριος γούσεις αὐνὰ δῶμα χελιδόν;
παῦται, ἐπει σε μένει δάκρυα καὶ καλόσιν.

X.

Oύκέτι δὴ πλερύγεσσι λιγνφθόγοισιν ἀείσεις,
ἀκρὶ, κατ' εὔκαρπων αὐλακας ἔξομένα,
ἄδη ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
ἔγθαιν ἐκ πλερύγων αὖδην κρέκυστα μέλος.

XI.

Aκρίδα Δημοκρίτε μελεσίτερον ἄδε θανάτου
ἄγγιλλος δολιχὰν αἱμῇ κέλευθον ἔχει,
ἄς καὶ, ὅτ' ιδύσειε πανέστερον ὕμνον ἀείδειν,
πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἵαχ ὑπὸ εὔκελάδη.

XII.

Aμπταῦσει καὶ τῆδε θοὸν πλερὸν ιερὸς ὄρνις,
τᾶσδη ὑπὲρ ἀδείας ἔξομενος πλατάνυ.
ἄλετο γαρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, οὐδὲν
ἰξὸν εἶναι ἀγρενταῖς χινάμενος καλάμοις.

XIII.

Aιθύας, ξένε, τόνδε ποδηνέμε ύπνεστε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρόταλον χερσος ἔθρεψε γόνι.
πολλαῖς γαρ νάεσσιν ισόδοκομον ἄνυστε μᾶκος,
ὄρνις ὄστας, δολιχὰν εἰκτονέκστα τρίβον.

XIV.

XIV.

Αδή ἔγω ἀ τλάμων Αρετὰ παρὰ τῆδε κάθημαι
Ηδονῇ, αἰσχύτως κεραμένη πλοκάμει,
Φυμὸν ἄχει μεγάλω βεβολημένα, εἴτερο ἄποστον
ἀ κακόφρων Τέρψις κρείσσον ἐμὲ κέκριται.

XV.

Ασκητὴ μὲν πατρὸς πολυληήσος· αὖτα δανέλιος
ὅσεα πλεῖστων γῆ Μινώων κατέχει:
Ησόδος, τῷ πλείστῳ ἐν Ελλάδι κῦδος ὄφειται
ἀνθρῶν κυνομενῶν ἐν Βασάνῳ σοφίης.

XVI.

Οἶδε πάτερν, πολύδακρυν ἐπεὶ αὐχένι δεσμὸν ἔχεσθαι,
ρύόμενοι, διοφρεῖν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
ἄρνυνται δὲ ἀρετᾶς αἵνου μέγαν. αὖτα τις αἰσῶν
τάσσει ἐσιδὼν, θνάσκει τλάτω ὑπέρ πατέριδος.

XVII.

Α, αἱ παρθενίας ὄλοδόφρονος, ἃς ἄποι οἰαδραὶ
ἔκλασας ἀλκίαν ἴμερόσσα Κλεοῖ,
καδέν σ' ἀμυζάμεναι περὶ δάκρυσιν αἰσῇ ἐπὶ τύμβῳ
λᾶς Σειρῆνων ἔταμες εἰύσλυμοι.

XVIII.

Α; αἱ Αριτοκράτειαι, σὺ μὲν Βαθὺν εἰς Αχέροντα
οἴχεσαι, ὡραίας κεκλιμένα πρὸ γάρμα
ματρὶ δὲ δάκρυα σῆ καταλείπεται, ἃ σ' ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκις κεκλιμένα κακύει ἐκ κεφαλᾶς.

NΟΣΣΙΔΟΣ.

I.

Αδιον ὥδεν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερος παῖς
ἔσιν· αὐτὸς σόματος δῆ ἐπίστα καὶ τὸ μέλι.
τῦτο λέγει Νοσσίς· τινὰ δὲ αἱ Κύτταρις ψκὲ ἐφίλασεν,
ψκὲ οἶδεν τὴνας ἀνθεα ποῖα ρόδα.

II.

Ηρα τιμήστα, λακίνιον ἢ τὸ θυάδες
πολλάκις χρανόθεν νεισομένα κοθορῆς,
δέξαι βύστινον εἴμα, τό τοι μεῖα παιδός αγανᾶς
Νοσσίδος ὑπανει Θευφίλις αἱ κλεόχας.

III.

Αρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ορτυγίαν ἔροεσσαν.
τόξα μὲν ἐς κόλπας αἴγιν' αὐτόθις χαρίτων,
λύσται δὲ Ινωτῶν καθαρὸν χρόσα, βᾶθι δὲ ἐς οἰκειούς
λύστρος ψδίνων Αλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

IV.

Ελβοῖσαι ποτὶ ναὸν, ιδοίμεθα τᾶς Αθηνοδίτας
το βυέτας, ὃ χρυσῷ δαιδαλόσεν τελέθει.
εἴσατό μιν Πολυαρχίας, ἐπαυρομένα μάλα πολλάν
αἵησιν αὐτὸν οἰκείη σώματος ἀγλαίας.

V:

Xαῖροισάν τοι ἔοικε κομέν ἄπο τὰν Αφροδίταν
ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθρας·
δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ αἰδύ τι νέκταρος ὅζει,
τῷ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Αδώνα χρίει.

VI.

Eγτει Βρέτοις ἀνδρες ἀτούς αἰνομόσων βαλον ὥμων,
θεινόμενοι λοκυῶν χερσὶν ὑπὸ ὀκυράχων,
ῶν αἱρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπὸ αἰγάλοφα κεῖνται,
ὅδε ποθεύντι κακῶν πάχεας, ὃς ἐλιταρεν.

VII.

Aὐτομέλιννα τέτυκται· ιδίη ὡς ἀγυεὺν το πρόσωπον
ἀμὲ πόλοτάζειν μειλιχίως δοκέει.
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῷ ματέῳ πάντα ποτάκει.
η καλὸν ὄκκα πέλει τέκνα γονεύσιν ίσα.

VIII.

Gνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβενίδος εἴδετ' ὁ πατέρας·
αἱ δὲ εἰκὼν μορφαὶ καὶ μεγαλοφροσύναι.
Ταῖο τὰν πινυτὰν, τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
ἐλωομέ σῆμην· χαῖροις πολλὰ, μάκαρα γυναι.

IX.

(H)υμαρέτας μορφαὶν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῖρον
τεῦχε, τό Φ' ὠραιον τὰς ἀγανοβλεφάρους.
σαίνοι κέν σ' ἴσιδοῖσα καὶ οἰκούλαξ σκυλάκαινα
δέσποινα μελάθρων οιομένα ποθορῆν.

X.

Tὸν τῶνακα ξενθᾶς καλλώδομον εἰς ΑΘηναῖς,
εἰκόνα γραιψαμένα πάιτ' οὐέθηκεν ισαν.
ὡς ἀγαπῶς ἔτακεν· ιδὲν αἱ χάρις αἰλίκον ἀνθεῖ.
χαρεῖτω· καὶ τινὰ γὰρ μέμφιν ἔχει βιοτᾶς.

XI.

Ωξεῖν, εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
τῶν Σαταφῶν Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
εἰσεῖν ὡς Μάγσαπι Φίλαν, τήνα τε λοκρὸς γῆ
τίκτειν ισαν, ὅτε δὲ οἱ τάνομα Νοσσίς. ιβι.

XII.

Kαὶ καταυρὸν γελάσας παραμεῖθεο, καὶ φίλον εἰσῶν
ῥῆμ' ἔστ' ἐμοί. Ρίνθων εἰμὶ ὁ Συνακόσιος,
Μυσάνων ολιγη τις αἰδονίς· αὖλαὶ Θλυάκων
εκ τραγυικῶν ἴδιον χισσον ἐδρεψάμενα.

ΑΝΥΤΗΣ.

I.

Εσαὶ τῦδε οράνεια Βροτοκόπονε, μηδὶ ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα σάβε Θόνον δαιάων.
αὐλ' αὐτὰ μαρμάρεον δόμουν ημένε αἰτῶν Αθάνας
σύγιελλ' αἰνορέαν Κερτός Εχεκυστίδι.

II.

Βραχάνδης ὁ λέπης· ὁ δὲ θεῖς Εριασπίδας ψὸς,
κλεύστοτος· αἱ πάτραι σῇ εὐζύχορος Τεγέα·
τι Αθάνας δὲ τὸ δῶρον· Αριστοτέλης σῇ ἐπισίησε
κλειτόριος, γενέται ταῦτὸ λαχῶν ὄνομα.

III.

Φριξοκόμης τίσθε Πανί, καὶ Αὐλιάστιν θέτο Νύμφαις
δῶρον υπὸ σκοτιᾶς Θεύδοτος οιονομος,
ἔνεχ' υπὸ αἰδαλέγ θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦταν, ὄρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ηνία δή τοι παιδες ἔνι, τράγε, Φοινικόνηια
θέντες, καὶ λασίω Φιμὰ περὶ σόματι,
ἴωσια παιδεύγσι θεῦ περὶ ναὸν αἴεβλα,
έφρε αὐτὰς Φορέης ήτωσια τερπομένικς.

V.

Εἰς Αφροδίτης ἄγαλμα ἵεται ἐπ' αἰγιαλῷ καὶ αἴποσκοπῷ
πρὸς τὸ πίλαγος.

Kύπεριθος ἔτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ Φίλον ἔπλετο τήνος
αἰὲν ἀτέρητος λαμπρὸν ὄρην πέλαγος,
ὅφελα Φίλον γαύταισι τελῆ πλόσι· αἱμῷ δὲ πόνιος
δειραίνει, λιπαρὸν δερχόμενος ξόσουν.

VI.

Iζέν ἄστας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
ώραιά τ' ἀρναταί νάρματος αὖτις πόμα,
ὅφελα τοι ἀδυταίνοντα πόνοις θέρεος Φίλα γῆ
ἀμπαύσης, πνοιῇ τυπόμενα ζεφύρες.

VII.

EἜνι, υπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γῆ γάτασσον
αὖτις τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροῖ πελάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· οὐ γὰρ ὀδίταις
ἀμπαύμι· ἐν θερμῷ καύματι τέτο Φίλον.

VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Tίτῃς κατ' οἰδέατον, Πανὸν αἰγρότα, δάσκιον ὕλαι
ἡμενός, αὖτις τῷδε κρέκεις δόνακι;
ὅφελα μοι ἐρσήνετα κατ' ύψεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ηὔτοκων δρεσπίζενται σαχύων.

IX.

Eρμᾶς τᾶτον ἔσακτα παρὸν ὄρχατον ἡνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιάς ἐγιθεν αἴσιον,

ανδρός τε κεκρυπῶσιν ἔχων ἀμπταυσιν ὁδοῖο.
Ψυχὴν δὲ ἀχραές κράνος ὑποιάχει.

X.

(Θ) αἴο τὸν Βρομίς κεραὸν τράγου, ὡς ἀγερώχως
ὅμητα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
καδίων ὅτι οἱ Θάμ' ἐν ψρεσιν ἀμφὶ παρῆδα
Βόστυχον ἐς ροδέαν Ναΐς ἐδεκτο χέρα.

XI.

Εἰς αλάτιορα.

Οὐκ ἔτι μὲν ὡς τοπάριος πυκνιαῖς πλερύγεσσιν ἐρέσσων
ὅρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἢ γάρ σ' ὑπνάσθια σύνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκπεινεν, λαιμῷ ρίμφα κάθεις ὄνυχα.

XII.

Εἰς δελφῖνα ἵκερασθίντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βισσόθεν ὄμητος,
ἀδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεώς περικάλλεα χείλη
ποιφύξω, τάμαὶ τερπόμενος προτομᾶ.
αλλά με πορφυρέα πόντα νοτὶ ὡσ' ἐπὶ χερσὸν,
κεῖμαι δὲ παδινὰν τάνδε παρ' ηϊόνα.

XIII.

Ηέχ μέν συ, Πυόαρχε, πεσῶν παιδῶν, τά γε μαζὶς
σῆθεα ἐν διοφεοῦ πένθεις ἔβοι οἴμενος.
αλλὰ καλὸν τοι ὑπερέθεν ἔπος τόδε πέτρος αἰείδει,
ὡς ἔθανες πυὸ φίλας μαμνάμενος παῖδιδος.

XIV.

Ακρίδι τᾶς κατ' ἄρχονταν αἰηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι, ξυνὸν τύμβον ἔτειξε Μυρῷ,
παρθένιον γάλασσα κόρα δάκρου· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
πάιγνι ὁ δυσπειθής ὥχετ' ἔχων Αἴδας.

XV.

Μνᾶμα τόδε Θημένη μενεδαίς εἴσατο Δῆμις
ἴσταται, ἐπεὶ σέριον τῷδε δαφειὸς^ς Αρης
τύψε· μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνης διὰ χρωτὸς
ζέσσο·, ἐπὶ δὲ ἀργαλέαν βῶλον ἔθευσε Θόνω.

XVI.

Αντί τοι εὐλεχέος θαλάμῳ, σεμνῶν Φ' ύμεναιών
μάτηρ σῆσε τάχω τῷδε· ἐπὶ μαρμαρίνω
παρθενικάν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχοισσαν,
Θέρσῃ ποτιφθέγκα δὲ ἔπλεο καὶ φθημένα.

XVII.

Ωχόμεν^ς, ὡς Μίλητε, Θώλη παῖτι, τὰν αἰθέμισον
τῶν αἰόμων Γαλατᾶν ὕψους ανανόμενας,
παρθενικὰς τριστὰς πολιτίδες, ἃς ὁ Βίαος
Κελτῶν εἰς ταῦτην μοιραν ἔτρεψεν Αρης.
Ἐγαρδέμενοι αἷμα τὸ δυσσεβές, γόμη τμέναιον
νυμίσιον, ἀλλ' Αἰδην κηδεμόν· εὐρόμεθα.

XVIII.

Λοιδία δὴ τάδε πατρὶ Φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλλοσα,
εἰςτε Εὐαῖλα, χλωροῖς δάκρυσι λειθομένα·

ἀπάτερ, ότι εἴτ' εἰμὶ, μέλανος ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ηδη αὐτοφθιμένης κυάνεος Θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδε ὁλοφυναὶ κόρεσ ἐπὶ σάμαι· κλεινὰ
μάτηρ ὀκυμόρε, παιδί ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγαλέσσα φιλανίδος, ἀ πρὸ γάμου
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῷ χεῦμ' Αχέροντος ἐβα.

XX.

Λύδιον δῆδας ἔχει τόδε Λιμύντορα, παιδα φιλίσσει,
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας.
ἄδε μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἀγαγε Νυκτὸς,
ἄλλ' ὅλετ' αἱμφ' ἐτάρω χῶν κυκλόεσσαν ἵνυ.

XXI.

Μάνης δτος αἰνὴρ ἢν ξῶν πολε. νῦν δὲ τεθνήκας
ἴστον Δαρείω τῷ μεγάλῳ δύναται.

XXII.

Παρθένον Αντιβίσαν καλοδύρομαι, ἃς ἐπι πολλοὶ^{τοι}
νυμφίοις ιέμενοι πατρὸς ικόντο δόμον,
κάλλεν καὶ πινυτάτος αὖτε κλέος. ἄλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλατίδας ἀλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

XXIII.

Ωλεο δήποτε καὶ σὺ πολύρριζον παρὰ Θάμνον,
λόκοι, φιλοφθόγων ἀκιτάτη σκυλάκων,
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο καλώ
ἰὸν αἰμείλικον ποικιλόδειρος ἔχις.

M Y P O Y S

B Y Z A N T I A S.

I.

Kεῖσαι δὴ χουσέαν ὑπὸ πατάδα τὰν Αφροδίτας
Βότρου, Διωνύσος πληθόμενος σαγόνι·
Ἄδην ἔτι τοι μάτηρ ἐραστὸν περὶ κλῆμα βαλῦσα
Ούσει ὑπέρ κυατὸς νεκτάρεον πέταλον.

II.

Nύμφαι Αμαδρυάδες, πολαμῷ κόραι, αἱ τάδε βένθη
ἀμβρόσια ροδέοις σείβετε ποσσὸν ἀεὶ,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
εἰσαθ' ὑπαὶ πιτύων υμινι θεαὶ ἔσαντα.

III.

Ἀποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης
Μνημοτίνης.

Zεὺς δὲ ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τυέθετο μέγας, γόδην ἄρα τίς νη
ηγήδει μακάρων· οὐδὲν δέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄχα τρήψωις ὑπὸ ζαφέως τυέθου ἀντρῷ,
ἀμβρόσιην Θορέεσαι ἀτεῖ Ωκεανοῖο ρόδαν·
νεκταρὸν δὲ ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
γαμφηλῆ Φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.
τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρύόπτα Ζεὺς

αθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν·
ώς δὲ αὕτως τρήρωσι πελειάσιν ὥτασε τιμὴν,
αὐτὸν δῆ τοι Θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοι εἰσι.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΤ

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Επίκυρον.

Xαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὃν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δύλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δὲ αὖτοςύνας.

ΣΙΜΜΙΟΥ

ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Πρόσθε μὲν αργανύλοιο δασύτριχος ιξάλις αἰγὸς
δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐσεθόμην πετάλοις·
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραυξόσος ἡρμοσε τέκλων,
ἐγτανύστας ἔλικος καρτερὰ νεῦρα Βοός.

II.

Σωφρασύνη προφέρων Θυητῶν, ἥθες τε δίκαια
ἐνθάδε καταὶ αὐτὴ σῖος Αριστοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγυσν ἔχειν ἐπανον,
ὅτος ἔχει πλεῖστον, καὶ Θόνος ἡχὴ ἔπειται.

III.

Τσατα δὴ τάσι ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῷ
δακρυόσσα, δέρης χερσὶν ἐθαπτομένα·
αὐθὶ μένδις παρὰ πατέρι, τέκοις δὲ ἐπὶ λώρου μοίρα
ἄλλαν, σῷ πολιῷ γῆρας καθεμόνα.

IV.

Οὐκέτ' ἀν' υλῆν δύοις εὔσκιον, αγριότα πέρδιξ,
ἥχησσαν οἵεις γῆρυν αἴστῳ σομαίτων,
Θηρεύστεις βασίλεις συνομήλικας ἐν γομῷ ύλης·
ἄχεο γὰρ πυμάτων εἰς Αχέροντος ὁδον.

ΠΤΕΡΤΗ Ε.

λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε Βαθυτέρους ἄνακτ', Ακμοίδαν τ' ἄλλωδις ἐδράσαντα,
μηδὲ τρέστης εἰ τόσος ὥν δάσκια βέβρωδα λάχχα γένεια
τῆμος ἔγα ταῦτα γενόμαν, αὐτὸν ἔκραιν' Ανάγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἶπε Φραδαῖσι λυγραῖς
ἔργατα, πάντ' οὐδὲ ἔργα
δι' αἴθρας

χάσις τε.

οὐτὶ γε Κύπρῳ παῖς,
ωκυπέτας τ' αἰέμιος καλεῖμα·
ὅτι γὰρ ἔκρηνα βίᾳ, πᾶν δὴ ἔτρεψαντα πειθοῖ.
εἶκε ἐμοὶ Γαῖα, Θαλάσσας τε μυχὸς, χάλκεος Οὔρανός τε;
τάν ἔγα ταῦτα γενόμαν αἰγύγιον σκῆπτρον, ἔκρηνον δὲ Θεοῖς Θέμιτας.

In sequentibus duobus poëmatiis, *Ovo* & *Securi*, non eo ordine legendi sunt versus, quo conspicuntur; sed a primo ad ultimum, a secundo ad penultimum, a tertio ad antepenultimum transgrediendum, & sic deinceps usque ad duos medios, qui sententiam claudunt. Ut autem amoto hoc impedimento plana procedat eorum lectio, faciliorique opera percipiatur sensus, singuli a tergo versus eo ordine excudi curavi, quo legendi sunt, turbatis & eversis figuris quas re. præsentare voluit poëta.

Ω Ο Ν.

Κωτίλας

μαζέρος

τη τετάρτη ωραν νεον

προφρων δε θυμωδέξθι γαρ αἴγνας

το μεν θεων ερίσσας Ερμας εδέξε καρούζ

ανώγε σῇ εκ μετρες μονοβαρικον μεγαν παραισ' απέξεν

Θεως σῇ ὑπερ λεχριου Θεουν νευμα ποδων σποραδων πατέ ανοκε

Θεωσι τ' αιολαις νεύροις καλ' αλλασσων οργιστοδων ελαύων τεκεστι

παλιγκραπνοις ὑπερ ακρων ιεμεναι ποσι λοζων κατ' αρθμιας ιγγες τιθηνας

και τις αριθμιμος αμφιπαλιον αιψή αιδαν θηρ εν κολπωδεξαμενος θαλαμων πυκκωλων

και τοδιη ακωνεας μεθερσων αφαρ ουγε το λασιον ιφοβολων αν' ορεων εσουταν αγκος

ταισι δη δαιμων κλιτας ισα θευσι ποσι δονεων τα πολυταλοκα μετει μετρα μολωνας

ριμψα πετροκοιτον εκλιτων οργες ειναι ματρος πλαζον μιαομενος βαλιας έλειν τεκος

βλαχησ σῇ οιων πολυβολων αν' ορεων νομον έθω τανισθυρων τ' αν αιδα Νυμφων

ται σῇ αμφιστω ποθω φιλας μαζεος ρωστ' αιψη μετ' ιμερσεντα μαζον

ιχνει θεων ταν παναιτολον Πειραιων μονοδουστον αιδαν

αρθριμον εις ακρων δεκαστιη ιχνων κομιμενον τε ριθμων

φιλ' εις βρυολων ιστο φιλας έλων πλεροισι μαζεος

λιγεια μη και' αμφι ματρος αδις

αιγγας αηδορος

Δωσιας

ατριον

Ω Ο Ν.

Κωτίλας

ἄτριον

μαζίθεος

Δωρίας,

τῇ τεττάκινην νέον

ἀγνᾶς ἀηδόνος·

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γαρ αἰγνᾶς

λύγεια μὲν καὶ ἀμφὶ ματρὸς ἀδίς.

τὸ μὲν θεῖον εὐθίσας Ευμᾶς εδίξε καίνε

τὸν λέπτον, ὑπὸ Σιλας ἐλων πήροις μάρος.

ἄναγε δὴ ἐκ μέτρης μοιοθάμονος μέγαν πάροιθι σέξειν

ἀριθμὸν, εἰς ἀκμὰν δεκάδ' οχυίων, κομψύμενόν τε ρυθμῷ.

Θῶς δὲ υπὲρ λέχριον Φέρων νεῦμα ποδῶν σποκάδων πίσταικε,

ιχνεις Θένων τὰ παναίσια πιερίδων μονόδουτων αὐδὰν,

θοαῖσι τοισί τε νεῦροις καὶ ἀλλάσσων, φρεσταόδων ἐλάσσων τέκεσσι·

ταὶ δὲ ἀμβρότῳ πέντε Φίλας ματρὸς ράβοντ' αἴθα μεῖ μερόβεντα μαέσον,

παλινκραίστοις υπὲρ ακρων ιέμεναι ποὺς λόφων, κατ' αρίμιας ιχγος τιβήναις·

βλαχαιδίοισιν πελιεύστων αὖ δρέπων νόμον ἔβαιν, τανισθύρων τὸν αἴθρα Νυμφῶν·

καὶ τοὺς ἀμοθύμους αἱματίπαλην αἰψὲ αὐδὰν θηρέν κόλπῳ δεξαμένος βαλαίμων πεκαλάτων,

οἵματα πελρόκοιτον ἐκλιπτῶν ὄρες εὐνάν, μαζίος πλαΐσιον ματόμενος βαλίας ἐλειν τέκος,

καὶ τούτῃ ἀκινθίσας μεθέργαν, ἀταροῦσε τὸ λάσιον νιφοθόλων αὖ δρέπων ἔσσυταις αὔκος.

ταῖσι δὲ δαιμώνιν κλυτᾶς ἵσα θέουτι ποὺς δορέων τὰ πολύταλκα μετέι μέτρα μολυτᾶς.

ΠΕΛΕΚΥΣ.

Ανδυοθεος δωρον ο φωκευς χραστεραις μηδοσυνας ηρα τιων Αθανα
ταρμος εστει ταν ιεραν κηρι πυριστινω πολιν ηθαλωσει
ευκ εναριθμος γεγονως εν προμαχοις Αχιλλων
νυν οδι εις Ομηρεον ενα κελευθον
τρις μακαρ ον συ θυμω
οδι ολβος

επει τανει

ιλαος αμαρτιευχθης
σαν χαριν αγγα πολυθελε Παλλας
αλλ' ατο κηρανει θαρρει ναρια κομιζε δισκλης
Δαρδανιδαι χουροβαζις τ' εινυφελιξ εκ βεμεθλων ανακτας
ωπασ' Επεινος πελεκων τω ποκα πυργων Θεοικων και λεροψην ακτος

ΠΕΛΕΚΤΣ.

Αυδροθέα δῶρον ὁ φωκεὺς κρατερὸς μηδοσύνας ἥρα τίνων Αἴγαια
φταστή Επειός πέλεκυν, τῷ πόνα πύργων Θεοίευκλων καλέψεψεν αἴστος,

τâμος ἐπεὶ τὰν ιερὰν κηρὺ ταυρίστην πόλιν γῆθάλωσεν

Δαῦδανιδᾶν, χριστοῖσι τ' ἐνυπέλιξ ἐκ Θεμέθλων ἄγακτας,

οὐκ ἐνάριθμις γεγαῖς ἐν πυρμάχοις Αχαιῶν,

αἷλλ' αἴστο κραυγὴν ιθαράν γῆμα κόμιζε δυσκλῆς·

νῦν δὲ ἐς Ομήρεον ἔσται κέλευθον,

σὰν χάμιν, αἴγνα πολύσουλε Παλλάς.

τῆς μάκαριον σὺν θυμῷ

ιλαος αἰμιζεψχθῆς.

·   εἰδὲ ολβος

αἱ τονεῖ.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

ΤΟΤ ΣΑΜΙΟΤ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Nῦν αἰτεῖς· ὅτε λεπῆς ὑπὸ κροτάφοισιν οὐλες
έργασει, καὶ μηχοῖς ὁξὺς ἔστει χυόσ·
είται λέγεις ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καὶ τις ἀν εἰώσι
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσαχύων καλάμας.

II.

Ei πλεψί σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χειρὶ τόξα καὶ ιοί,
Ἐκ ἀν Εῷς ἐγούσθη Κύανος, ἀλλὰ σὺ, πᾶς.

III.

Ei καθιστεούει λάβοις χρύσεα πλεψά, καὶ σεν ἀστῶμαν
τείνοιτ' ἀργυρέων ιοδόκος Φαρέτην,
καὶ σαῖς παρ' Εῷστα, Θιλάγλασον καὶ μάτιον Γερμῆν,
ὅσῃ αὐτὴ Κύανης γνώσεται ὃν τέτοκεν.

IV.

Aὕτε μοι σέσανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κυρμαῖσι
μίμνετε, μὴ προτετῶς Φύλα τινασσόμενοι,
ἢς δακρυοῖς κατέβρεξα, κατομβύσα γαρ ὄμματ' εἰωνίων
ἄλλ' ὅτι ανοιγομένης αὐτὸν ιδῆτε Θύρης,
ταξάσθι ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν νέτον, ὡς ἀν ἄμεινον
ἢ ξανθή γε κόρη δάκυνα τάμπα πίη.

V.

Mικρὸς Ερως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος αἰτωλὸς
ἔξι οἰκαν, Οησὶν, Δάμιδος καὶ πέταμαι.
αἷλλ' αὐτὸν Οιλέω τε, καὶ αἴγιλατα Οιληθεῖς,
καὶ πολλοῖς εὐκρέας, τῷσδε ἐνὶ προσθέμομαι.

VI.

Oύπω τοῦ οφόρων χράγιος, αἷλλα νεογυνὸς
ἀύμος Ερως παρὰ τὴν Κύωνιν ἐπιτιθέτεαι,
δέλτον ἔχων χρύσεαν· τά φιλοκρατέως δὲ διαύλε
τοσαλίζειν ψυχῆς Φίλτρα κατ' Αντιγένεις.

VII.

Eῦρεν Ερως τι καλὸν, μᾶξιν καλῶ, δύχι μάραγδον
χυντῷ, ο μήτ' αὐτεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ισῷ,
δοῦ ἐλέθαντ' ἔβειον λευκῷ μέλαν· αἷλλα κλέανδρον
Εὐθίστῳ, πεθῆς αὐτεῖα καὶ φιλίης.

VIII.

Oὐκ εἴμ' ζεῦς ἐτέων δύο καὶ εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ξῶν.
ωὐχιώτες, τί κακὸν τύπτο; τί με φλέγετε;
ἢν γένῃ τύγω τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ερωτεῖς,
ώς τοπάρος παίξεαθ' αἴθουνες αἰραγάλοις.

IX.

Pιν' Ασκληπιώδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάχεις;
ἢ σε μόνον χαλεπὴ Κύωνις ἐληίσατο,
δοῦ ἐστὶ σοι μάνη κατεβήκαλο τόξα καὶ ιὔψ
πικρὸς Ερως. τί ξῶν ἐν σωοδῇ τίθεσαι;

~~πίνωμεν~~ βάιχες ζωρὸν πόμα. δάκτυλος ἀώς.
 ἡ πάλις κοιμιστὰν λύχγουν ἵδεν μενομεν;
 πίνωμεν γαλερῶς. μετά τοι χρόνοι ὥκετι πυλὺν,
 οὐέτλιε, τὴν μακρὰν νῦντ' ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἐλεγχος. ἐρῶν ἀργεύμενον ημῖν
 ἡνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαιγόρην προσωσεις.
 καὶ γαρ ἐδάκησαν καὶ ἐνύσασε, καὶ τι κατηφέεις
 ἐβλεωε, καὶ σφιγχθεὶς ὥκι ἔμενε τέφανος.

XI.

Πρόδε μοι Αρχεάδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
 εσθὶ ἴσσον παιζων εἰς ἔμο ἐπιτρέψεται.
 εσθὶ ὁ μελιχρός Ερως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλὰ αἰησας,
 πολλακις ηδίων γίνεται ἐρώτι Θεός.

XII.

Δόρκιον η ΦιλέΩηνος ἐπιτισται, αἰς αἰσαλὸς πᾶς,
 ἔθαι παιδημις Κύανοιδος ὥκιν βέλος,
 ιμερὸν αἰγαλῆπτα κατέ οὔμματος, ης ὑπὲρ ὄμρων
 εν πετάσω, γυμνὸν μηρὸν ἐφαινε χλαμύς.

XIII.

Τέτι ο τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δὴ ποτ', Εὐωΐες,
 τυτό γέ ἔχειν πρὸς θεῶν ησυχίην ἀφετε.
 εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ βάλλετε μὲν, αἴλλα κεφανοῖς,
 καὶ πάντας τέφρην θέαδε με καίνθρακιν.
 ναὶ ναὶ βίλλετ' Ερωτες· ἐνεσκληκὼς γαρ ἀνίσις,
 ει μεῖζον τύτων ἔστι, βέλοις ἔχειν.

XIV.

Ωμολόγησ' ἡξεν εἰς νῦκτα μοι η̄ πιστότος
Νικώ, καὶ σεμνὴν ὥμοσε Θεομούρον·
καὶ τὸν οὐκέτην, Φυλακὴν δὲ παροίχεται. ἀρ̄ επιούσιον
η̄θελε; τὸν λύχνον παῖδες αἴσθεσθατε.

XV.

Nικαρέτης τὸ Πόλεις μεμελημένον ηδὺ πρόσωπον,
τίκναὶ δὲ οὐφέλοφων Φαινόμενον Τυρίδαν,
αἱ χαροπαὶ κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
κύστρι φίλη, γλυκερῷ βλέμματος αἰεροπαῖ.

XVI.

Eρμίονη ποτὲ ἐγὼ πιθανῆ συνέταιρον, ἐχάσῃ
ζωνίον ἐξ αὐθέων ποικίλον, ω Πατέρη,
χρύσεα γυαμματά ἔχον. διόλυ-δή ἐγέγραψαί ο. φίλει με,
καὶ μὴ λυπηθῆς, ἢν τις ἔχῃ μὲν ἑτέρος.

XVII.

Hλαμιρή μὲν ἔτρωσε φιλαίνον· εἰ δέ τὸ τραῦμα
μὴ σαφὲς, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.
οίχομ', Ερωτε, ὄλωλα, διοιχοματ· εἰς γαρ ἐταύρω
νυσταῖσιν ἐπέβην, ἢδη ἐθιγον τ' Αΐδα.

XVIII.

Nυξ, σὲ γαρ, όκιν ἀλλιν μαρτύρομαι, οἵδι μ' οὐρίζει
· Πυθίας η̄ Νικᾶς, όσα Οίλη, ἐξ αὐτής.
αληθεῖς, όκιν ἀκλητος ἐλήλυθα. ταῦτα παθώσα
σοὶ μέμνυατ' εἰς ἐμοῖς ταῦτα ποτε προθύροις.

XIX.

XIX.

Υπότος ήν καὶ νῦν, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,
οἶνος, καὶ Βούρης Ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μονος,
αἷλλ' οὐ καλὸς μόσχος πλέον ἴχυε, καὶ σὺ γάρ ἔτις
ῆλυθες, ἃδε Θύρην πρὸς μίαν ησύχασας.
τῇ δὲ τοσῦτ' ἐβόσσα βεβρεγμένος ἀχρι τίνος, Ζεῦ;
Ζεῦ Φίλε, σίγησον, καύτος ἔραιν ἔμαθες.

XX.

Ηδὴ Θέρες διψῶντι χιλὶν ποτὸν, ηδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειρῶνος ιδεῖν εἰσαρινὸν σέθανον.
ηδίνοι σῇ ὥσταν κρυψῆ μία τὰς Φιλέοντας
χλαινα, καὶ αινεῖται κύπερος υπὸ αἱμφοτέρων.

XXI.

Φείδη παρθενίης· καὶ τί πλέον; ἢ γάρ εἰς Αἰδην
έλθεος εὑρήσεις τὸν Φιλέοντα, κορη.
ἐν ζωῖσι τὰ τερπνὰ τὰ κύπεροιδος· ἐν σῇ Αχέροντι
οἵσα καὶ σπωδιή, παρθένε, κεισόμεθα.

XXII.

Αἱ Σάμιαι Βιτῶ καὶ Νάννιον εἰς Αφροδίτης
Σοιτᾶν τοῖς αὐτῆς ωκείηλελεγσι νόμοις·
εἰς σῇ ἔτερ' αὐτομολῶσιν, ἀ μὴ καλά. δεσμώτι κύπερο.
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σὸς Φυγαδας.

XXIII.

Νῦν μακρὴ καὶ χείμα, μέσην σῇ ἐσὶ πλειάδα δύνει,
καὶ γὰρ πάρε προσθύροις νείστομαι νόμενος.

Ο

τρωθείς τῆς δολίης Ελένης πόθῳ· καὶ γάρ ἔρωτος
Κύπρις, αὐτηρὸν δὲ ἐκ πυρὸς ἦκε Βέλας.

XXIV.

Tῷ Θαλλῷ Διδύμῃ με συνήργασεν ὡς μοι, ἐγὼ δὲ
τύχομαι, ὡς κηρὸς πάρ πυρὶ, καῦλος ὄρων.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τῦτο; καὶ αιθρακεῖς ἀλλ' ἀν ἐκείνης
Θάλιψαμεν, λάμπεσσ' αἰς ρόδεσι κάλυκες.

XXV.

Lύχνε, σὲ γάρ παρεῖστα τρὶς ὥμοσεν Ηράκλεια
ηὔειν, καὶ καὶ ήκει λύχνε, σὺ δὲ, εἰ Θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμυναν ὅταν φίλον ἔνδον ἔχεσθα
παῖδη, ἀποσβεθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.

XXVI.

Nῦφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἴθε, κεραύνος,
πάντα τὰ πορθύουντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.
ην γάρ με κήσινς, τότε παύσομαι· ην δέ μ' αὖτης ζῆν
καὶ διαθεὶς τύταν χείρονα, καμάσομαι.
ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σῆ Θεὸς, ὡς πολεμεῖς,
Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς Θαλάμων.

XXVII.

Tῶν Καρίων ημῶν λάβε καλάδας· αὐτὰς πόθῳ ηὔει,
καὶ πέντε σεφάνες, τῶν ροδίων δὲ αἰποταξέ.
ἢ φῆς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν. καὶ τροχιεῖ τις
τὸν λαστίην; λητὴν, καὶ θεράποντ' ἔχομεν.
οὐκ ἀδικεῖς; οὐδέν; φέρε τὸν λόγον. ἐλθὲ λαβεῖσα,
φυσίη, τὰς ψήφας. ὡς μεγάλες κινάδες.

πεντάκις δραχμῶν ἄλλος δύο . . . .

ώτα λέγεις. σκόμισσοι θεῦ μυκέες χαδόνες.
αυριον αὐτὰ καλῶς λογικέμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἰχρων
τὴν μυρόστωλην ίαν, πέντε λάβοις αἴρυψέδε.
ώτα δὲ σημεῖον, Βακχῶν ὅτι πέντε ἐφίλησα
ἔξης, ὃν καλῆ μάρτυς ἐπεγράφειο.

XXVIII.

Eis αἰγορὰν Βαριστας, Δημήτρε, τρεῖς παρ' Αμύνης
γλαυκίστης αιτει, καὶ δέκα Φυκίδια,
καὶ κυΦαὶς καρίδαις (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός)
εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβεῖν ἀστιθι.
καὶ παρὰ Θαυμορίχια ροδίνης ἐξ πρόσλαβε δεσμὺς,
καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐκ παρόδῳ καλεσον.

XXIX.

Pορφυρέην μάτιγα, καὶ ήνια σιγαλόεντα
Πλαγῶν εὐίστων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
τικῆσασα κέλητι φιλαινίδα τὴν πολύχαρον,
ἐστερεών πώλων ἀρτι Φρυασσομένων.
Κύπροι Θίλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις ημερέα νίκης
δόξαν, αἰείμνησον τήνδι ἐπιθεῖσα χάριν.

XXX.

Aυσιδίκη σοι, Κύπροι, τὸν ἰωταδῆρα μύωσας,
χρύσεον εὐκνήμα κένηρον ἔθηκε ποδὸς,
ῷ πολὺ ὕστηιον ἵστων ἐγύμνασεν, καὶ ποτε δῆ αὐτῆς
μηρὸς ἐφοινίχθη κέΦα τινασσομένης.
ἥν γαρ ἀκέιητος τελεόδρομος· γίνεκεν ὄταλον
σοὶ κατὰ μεσσοτάλης χρύσεον ἐκρέμασε.

XXXI.

Nικήσας τὸς παιδας, ἐώει καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κόνναρος ὄγδανοντ' αὐτραγάλης ἔλαβε,
καὶ μὲ, χάρην Μάγας, τὸν κωμικὸν ὥδε Χάρητα
πρεσβύτην Θορύβων θήκατο παιδαρίων.

XXXII.

Kύναριδος ἄστρος εἰκάν· Φέρ' ιδώμεθα μηδε βερείκας.
διστάξω ποτέρᾳ Φῆ τις ὁμοιοτέραν.

XXXIII.

Eιρὶ μέθη τὸ γλύκιμα σοφῆς χερὸς, ἐν δὲ ἀμεβύσω
γέγλυκιμα· τεχνης δὲ η λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ κλεωπατρῆς οἱρὸν κλέαρ· ἐν γαρ ἀνάστης
χειρὶ θεὸν νηθεῖν καὶ μεβύγσαν ἔδει.

XXXIV.

Aυτὰς ποιμαίνοντα μεγαμβρινὰ μῆλά σε Μάγας
ἔδρακον ἐν κραναδοῖς βάζεσιν, Ήσίοδε,
καὶ σοι καλλιτατηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ώρεξαν δάφνας οἱρὸν αἰκρέμονα,
δῶκαν δὲ κράνας Ελικανίδος ἔνθεον ὑδωρ,
τὸ πλανὸν πώλη πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,
ὅση σὺ κορεστάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολαταῖς
καὶ γένος αρχαίων ἔγραψες ημιθέων.

XXXV.

Oγλυκὺς Ηρίνης ὅτος πόνος, ψήκι πολὺς μὲν,
ώς ἀν παρθενικᾶς ἐνγεακαιδεκέτεις,

~~αλλαγής~~ πολλῶν δυνατώτερος εἰ δῆ Λίδας μοι
μη ταχὺς ἥλθε, τίς ἀν ταλίκον ἔχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ ὕνομα τῶν δῆ αὐτὸς Κόδρων
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Αντίμαχον.
τίς γὰρ ἔμ' όχι ἤεισε; τίς όχι ἀνελέξατο λύδην,
τὸ ζυνὸν Μάστῶν γραμμα καὶ Αντίμαχος;

XXXVII.

Ιὼ παρέργων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάγουσαν,
τὰ Βότρους περισσά δῆτα κῆδη,
ὅς πρέσβυς ὄγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαιψεν,
ἥδη τι τέχνα καὶ σαφὸν λέγοιτα.
Θεῦ τὸν τεκότα, Θεῦ δὲ καὶ σε, Βότρους Φίλος παῖ,
ὅσων ἄρμοιρος ἡδονῶν αἰτώλου.

XXXVIII.

Οχιώ μεν πήχεις ἄπειχε τρηχεῖα Θάλασσα,
καὶ κύματιε βόα θ', ἥλικα σοι δύναμις:
ἳν δὲ τὸν Εὔμαρέων καθέλις τάφον, ἄλλο μὲν ψόδην
κρητύνον, εἰρήσεις δῆ ὅσέα καὶ σπασιήν.

XXXIX.

Ωπαρ' ἔμὸν σείχων κενὸν ἥριον, εἰσὸν ὁδῖτα.
εἰς Χίον εὗτ' ἀν ἵση, πατρὶ Μελμοσαγόνη,
ὣς ἔμε μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὔρος
ἀλεσεν, Εύίστατη δῆ αὐτὸς λέλειστὴ ὄνομα.

ΛΕΩΝΙΔΑ

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη ταυτήλικες, Αυτιγενείδεω παιδεῖς, καὶ Μεσέων εὔκολοι ἐργάτιδες· μηλὼ μὲν Μέσαις Πιμπαλήσι· τὰς ταχυχειλεῖς αὐλές, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην· ἡ Φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἔστερον οἰνοτοτήρων σύγκαμον, κηρῷ τευχαμένη, δόνακα, ηδὺν συρικῆρα, σὺν ὧ πανεπόρφυρος ηᾶ ηυγαστεῖν, αὐλείοις ἐγκροτέγα τύραις.

II.

Εύθύσανον ζώνην τοι ὁμῆς καὶ τόνδε κάτασσιν
Ατθίς πάρθενίω, Θῆκεν ὑπερέβε Θυρῶν,
ἐκ τόκου, ὥλητῶν, Βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
ζωὸν ἀττάνταν λύσασι τῇσδε Βρέφος.

III.

Εκ τόκου, Ειλήθυα, πικρὰν ἀδίνας Ουγγάσα
Αμβροσίη, κλεινῶν Θήκατό σοι πυὸ ποδῶν
δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ὧ δεκάτῳ ἐτοῖ μηνὶ^ν
δισσὸν ἀττά ζώνης κῦμ' ἐλόχευσε τέκνων.

IV.

Τέχονος ἄρμενα ταῦτα λεοντίχαι, αἱ τε χαρακῆαι
ρίναι, καὶ κάλων οἱ ταχινοὶ τορέες,
σάβμαι καὶ μιλτεῖαι, καὶ αἱ οχεδὸν ἀμφιστλῆγες
σφῦραι, καὶ μίλτῳ Φυρόμενοι κανόνες,
αἱ τ' αρίδες, ξυσήρο τε, καὶ ἐξελεωμένος ὅτος
ἐμβριθῆς, τεχνας ὁ πρύτανις, πέλεκις,
τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ αἰκήνῃσι τέρετρα,
καὶ γόμφαν ὅτοι τοὺς πίσυρες τορέες,
ἀμφίξην τε σκέπαρον· ἡ δὴ χαριέργω Αθάνα
ἀνήρ ἐκ τέχνας θήκατο πανόμενος.

V.

Τὸν αἴργυρὸν Ερωταῖ, καὶ περίσφιρον
πέζαν, τὸ πορφυρὸν τε λευκίδος κόμης
ἔλιγμα, καὶ μηλώχον ὑσελόχυοσε,
τὸ χάλκεόν τ' ἔσοσθρον, ηδὲ τὸν πλατὺν
τριχῶν σαυγηνευτῆρα, πύξινον κλέια,
ῶν ηθελεν τυχόστα, Κτησία Κύανη,
ἐν σαις τίθησι Καλλίκλεισ πασάσι.

VI.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαινλα βοῶν καὶ βωτορας ἄνδρας
σινόμενον, κλαγγάν τ' ὥχι τρέσαντα κυνῶν,
Εὐάλκης ὁ Κρῆς ἐστινύκτιος μῆλος νομεύων
πέφυε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίνος.

VII.

Διόδυμα καὶ φρυγίης πυρικάστος ἀμφιστλεῦστος
πρῶνας, τὴν μικρὴν, μῆτερ, Αριτσοδίκην,
Ο 4

κάρον Σειλήνης, παμπάτνια, καὶς ύμέναιον,
καὶς γάμου αἰθρύναις, πείρατος κυροσύναις,
αὐτὸν ὁν σοι καὶ πολλὰ προνῆσα, καὶ παρὰ βαριῶν
παρθενικὴν ἐτίναξ ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

VIII.

Ai Λυκομήδης παῖδες, Αθηνᾶ, καὶ Μελίτεια,
καὶ Φιντᾶ, Γλυκίς Θ', αἱ Φιλοεργόταται,
Ἱργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τέν τε πρόστερυον
ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κριναμέναι
κερκίδα, τὰν ισῶν μολπάτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
πανία, κέρυγας τάσ τε περιφραγέας,
καὶ στάθας ἐμβυθεῖς, πολυέργυς, τῷδε πενιχρᾶς
ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν αἰταρχόμεθα.

IX.

Aυτονόμα, Μελίτεια, Βοΐσκιον, αἱ φιλομήδεις
καὶ Νικᾶς Κρησται τρεῖς, Ξένε, Θυγατέρες.
αἱ μὲν τὸν μιτοέργον δειδίγητον ἄτρακτον,
αἱ δὲ τὸν ὄρενίταιν ειροκόμον τάλαρον,
αἱ δὲ ἄμα τὰν πέτωλων εὐάστριον ἐργάτιν, ισῶν
κερκίδα; τὰν λεχέων Πανελότας Φύλακα,
δῶρον Αθαναία Πιτανάτιδι τῷδε ἐνὶ ναῷ
Θῆκαν, Αθαναίας πανσάμεναι καμάτων.
ῶν χέρας αἱ σὺ, Αθανά, ἐπιτωλήσαις, ἐσστίσσω
Θείης δῇ εὐσιτάντος ἐξ ὀλυγησιτάνων.

X.

O σκύτων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι,
ἄγκεσται κυνικῆ σκῦλα Πασωχάρεος,

χλων, ἐξ ῥυτόσσα, πολυρρήτοί τε πήρας
λείψανον, αρχαῖς πληθόμενον σοφίης·
σοὶ δὲ Ρόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἡνίκα πρέσβι
ῆγρευσεν, σεωτοῖς Θήκατ' ἐπὶ προθύροις.

XI.

Πήρον, καδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἴγος
σέρφος, καὶ βάκχον τόπο τὸ λοιπόνινον,
ὅλων τὸν ἀσλέγυρον, ἀχάλκωτόν τε κυνῆχον,
καὶ πῖλον κεφαλᾶς ἔχ ὅσιας σκέπανον
ταῦτα καταφθιμένοιο μαρικίνεον περὶ Θάμνον
σκῦλα Πασωχάρεος Λιμὸς ἀπεκεμασεν.

XII.

Ατεμφῇ ποδάγρην, καὶ δάνακας αἰμικτῆρας,
καὶ λίνα, καὶ γυρὸν τόπο λαγωσθόλον,
ιοδόκην, καὶ τύπον ἐπὶ ὄρτυγι τελρανθέντα
αὐλὸν, καὶ πλωτῶν εὐτάλεκες ἀμφιβόλοι
ερμεὴ Σάστωπος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλεῦ
ἵθης, ἐκ γήρας δῆ αἰδρανή σέδεται.

XIII.

Λαφρίη, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἐκ τε πνέεσσεων
καὶ ὀλυγησιώνα δέξο Λεωνίδεω,
ψαισά τε πτίγεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαῖαν,
καὶ τύπο χλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον,
κένοινα σαφυλῆς ἔχ ἀποστάλα πεντάρραγον,
πότνια, καὶ σταυρὸν τήνδι οὐτοτιθμίδιον.
τὴν δῆ ἐμέ γ', αἰς ἐκ νέστης αἰνειρύσω, ἀδε καὶ ἐχθραῖς
ἐκ πενίης ρύσῃ, δέξο χιμαιροθύτην.

Ο 5

XIV.

Λαβροσύνᾳ τάδε δῶρα, φιλευλείχῳ τε λαθυγμῷ
Θήκατο Δημός Δωριέως κεφαλᾶ,
τὰς λαρισσαῖας κυογάστορας ἐψητῆρας,
καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐσυχαστὴν κύλικα,
καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐνυγματιστὸν τε κρεάγγαν,
καὶ κνῆτιν, καὶ τὰν ἑτοδότον τορύναν.
Δαβροσύνᾳ, σὺ δὲ ταῦτα κακὰ κακὰ δωρητῆρος
δεξαμένα, νέγαις μή ποκα τωθύοσύναν.

XV.

Αμέτηρ ζώὸν τὸν Μίκιθον, οἴα πενιχρὰ.
Βάκχῳ δωρεῖται, ρωτικὰ γραιψαμένα.
Βάκχε, σὺ δὲ ὑψώης τὸν Μίκιθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
ρωτικὸν, σὲ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

XVI.

Τλοφόρῃ τόσῃ ἄγαλμα, ὁδοιπόρῳ, Μικκαλίωνος·
αλλ' ἴδε τόνδι, Εφεῦ, κρήγυον υλοφόρου,
αἱς αὖτ' οἰζυρῆς ἡτίτατο δωροδοκῆσαι
ἔργαστης· αἰεὶ δὲ ὁ γαβός ἐσ' αἴγαθός.

XVII.

Ευάγρει λαγόθησα, καὶ εἰ πετενὰ διώκων
ἰξευτῆς ἥκεις τέθ' ὑπὸ δισσὸν ὄφος,
καὶ μὲ τὸν υληρὸν αὖτὸν κρημνοῖο βόστον
πᾶντα συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

XVIII.

Γλεικοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορες, βάκχῳ
Ηρώναις πρώτης δράγυματα Φυταλίης,
τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσὺς ιερώσατο τύσδε,
ἔμπλησες οἷς πρωτοχύτοιο, καίδες·
ἄν ήμεῖς σπείσαντες, ὅσον Θέμις, οἴνοτι βάκχῳ
καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

XIX.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαρμον,
ἀγρότα Πᾶν, ἄλλης ἄλλος ἀπὸ ἀγρεσίης.
ὅς μὲν απὸ ωῆτῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
τετραπόδων· Κλείτωρ δῆ ὁ τρίτος, ειναλίων.
αὐτὸς ἢν τῷ μὲν πέμπτε δι' ἥρος εὐδοχον σύγρην.
τῷ δὲ, διὰ δουμαῶν τῷ δὲ, δι' ἥιόνων.

XX.

Της πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς
καὶ σωισμῆς γύλης Βίτιον ειρυάσατο·
θάτερα δῆ Αντιάνειρα προσηρμοσε· τὸν δὲ μεταξὺ¹
Μαιάνδρου καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη.
καρρᾶν καλλίητη Διός, Αρτεμί, τῦτο τὸν νῆμα
πρὸς ψυχῆς Θείης, ηὴν τριπάνητον ἔριν.

XXI.

Τὰς θυρεὰς ὁ Μολοτσός Ιτωνίδης δῶρον Αβάνας
Πύρρος απὸ Θρασέων ἐκρέμασε Γαλατᾶν,
τάντα τὸν Αντιγόνην καθελῶν σρατόν· γέ μέγα θάυμα·
ειχυπτὰς καὶ νῦν, καὶ πάρος Αιακίδας.

XXII.

Αἴδε ποτ' Ασίδα γαιῶν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
αἵδε καὶ Ελλάδι τὰν διλασύναν ἐπορον·
νῦν δὲ Διὸς ναῷ ποτὶ κίονας ὁρφανὰ κεῖται,
τᾶς μεγαλαυχῆτα σκῆλα Μακηδονίας.

XXIII.

Οκτώ τοι Θυρεάς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ υφαντάς
Θώμηκας, τόστας θ' αἰμαλέας Κοτίδας,
ταῦτ' ἀπὸ λευκανῶν Κορυφασίας ἐντείνειν
Αγγων Οἰανθεὺς Θῆχ' ὁ Βιαλομάχας.

XXIV.

Οΐδης ἀπὸ λευκανῶν Θυρεάστιδες, οἵδε χαλινοὶ
σοιχυδὸν, ξεσαί τ' ἀμφίβολοι κάμακες
δέδιμηνται, ποβέγσας ὅμῶς ἵσταταις τε καὶ ἄνδρας,
Παλλάδιοι τὰς δὲ ὁ μέλας αἱμφέχανεν Θάνατοις.

XXV.

Εύκαμπτες ἄγκιστρον, καὶ δέρατα δελιχόεντα,
χώρμιην, καὶ τὰς ιχθυδόκυς σπαυρίδας,
καὶ τὰς τηκτοῖσιν ἐπὶ ιχθύσι τεχνοδέντα
κύρτον, ἀλιτλάγκιλων ἄρμενα δικτυόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδανίουν ἔγχος,
καὶ τὰς ἐξ ἀκάτων διχθαδίξες ἐρετμύς
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι Θήκατο τέχνης,
αἰς Θέμις, αἱρχαῖς λείψανα τεχνοσύνης,

XXVI.

Αμφοτέραις παρ' ὁδοῖς Φύλαξ ἔσηκε Πρίητος
ιθυτενὲς μηρῶν ὄγκιστας ρόσταλον.
εἴσατο γαρ πιστὸν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτηλῆ
Φώρῳ θί, μὴ κλαύσῃς τὴν Φλέβα σεξάμενος.

XXVII.

Ταῦτα αἰγῶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Εορᾶν
ἔσχος αἰτολίων εὐδόκιμου Φύλακα.
αλλά μοι αἱ τὸν ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμένας ὑλας,
τῶν αἴρατακήρων μή τι μέλεοδε λύκων.

XXVIII.

Θηρις ὁ δαιδαλόχειρ τῷ Παλλάδι πῆχυν αἰκαριαῖη,
καὶ τελεονὸν, νώτῳ καυματόμενον, πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ρυκάναν τὸν εὐαγέα, καὶ περιαγές
τρύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθετο παιστάμενος.

XXIX.

Ωτάνδε γείχοντες ἀταρπιτὸν, αἵτε ποτ' ἀγροὺς
δαμόθεν, αἵτ' ἀτὰς αἰγῶν νεῦθε ποτ' αἰκόπελιν,
ἄμμες ὄρων Φύλακες, δίσποι Θεοὶ, ὃν ὁ μὲν, Εορᾶς,
οἷον ὄρης μὲν, ἔτος δὲ ἀτερος, Ηρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, αλλὰ ποθ' αὐτὸς
αἴκ' ἀμάλις παραβῆς ἀχράδας, ἐγκεκιμένης
ναὶ μάλιστας τὰς βότρυας, αἵτε πέλονται
ώρημοι, αἵτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
μισέων ταῦτα μετοχαν, ἀδεὶς ηδομαις· αλλ' ὁ Φέρων τι,
ἄμφω, μὴ κοινᾶς, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,

καὶ λεγέτω τῇ τῷ, Ηράκλεες ἄλλο τὸ τῦτο.
Ερμᾶ· καὶ λύσι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

XXX.

Aγυνόμω τάδε Πανί, καὶ εὐασθῆτι λυσίω
πρέσβυτος, καὶ ΝύμΦαις Αρχαῖς ἔθηκε βίτων.
Πανί μὲν αὐτίτοκον χίμαρον συμπατίζορα ματρὸς,
κισσῷ δὲ βοομίῳ κλῶνα πολυτάλανεος,
ΝύμΦαις δὲ σκιερῆς εὐποίκιλον ἄνθος ὄπισθας.
Σύλλα τε πεπταμένων αἰματόει ταρόδων.
ἄνθ' ἣν εὔνδρον, ΝύμΦαι, τόδε δῶμα γέροντος
αὐξετε Πάν, γλαγερόν Βάκχε, πολυτάφιλον.

XXXI.

Oκτῆς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανί λυκαίω
ταῦτα πρὸς Αρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοτώέλοις.
ἄλλα δὲ σὺ Θηριμάχω δώματαν χάριν, αὐγρότα δαιμον,
χεῖνα κατένυνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,
ἐν τε συναγεισι τοι παρίσασο, δεξίτευη σῇ
πεπτα δικας ἄγκης δῶμα κατ' αὐτιτάλων.

XXXII.

Tαῦ ἔλατον κλείλιος ὑπὸ κναροῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάδυς πάρ τοιέλικον ὕδωρ,
Θηκῆσ σαυρωτῆς τὰ σῇ ὀκτάριζα μετώπων
Ὥρμασθ' ὑπέρ κναναδίν ἄλλος ἔπισθε πίτην.

XXXIII.

Eὺ Σημόν τοι σταῖραν, ἐυχρόταλόν τε φιλοκλῆς
Ερμείη ταύτην πυξινέην πλατάγην,

ἀνταγωνίσεις Φ' οἵς πέλλ' ἐπεμήγαστο, καὶ τὸν ἐλαχτὸν
ρόμβον, μάρκοσύνης παιγνίῳ ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τότε χιμαρροῖσα τελέσων αἰγώνυχι Πανί^{το}
τὸ σκύλος αὐγρεῖς τεῦπε κατὰ πλατάνῳ,
καὶ τὰν ραισόκρανον ἐνσόφυγα κορύναν,
ἄπαρος αἱματάς ἐνυπέλιξε λύκως,
γαυλός τε γλαυροπῆγας, αὐγωγεῖον τε κυνικόν,
καὶ τῶν ευρίνων λαμποτεόσιν σκυλάκων.

XXXV.

Αὔλια, καὶ Νυμφέων ιερὸν πάγος, αἱ Φ' ὑπὸ τοτεφ
πίδακες, η ἡ Φ' ὑδαστὴ γειτονέσσα πίτις,
καὶ σὺ τετράγλωχν, μηλοσσός, Μαλασίος! κρίμα,
ὅς τε τὸν αιγιβότην Πάνα κατέχεις σκοτελον.
ιλαοὶ τὰ φαιστα, το τε σκύφος ἐμώλεον οἴης
δέξασθ', Λιακίδεω δῶρα Νεοπτολέμε.

XXXVI.

Αὕτα εῷς αἱμασταῖσι τὸν αὐγυπνούντα Πριητοῖ
ἔτησεν λαχάνων Δειπομένης ζυλανα.
αἷλλ' ὡς ἐντέταμαι, Κωλό, ἐμβλεπε. τόπο σῇ, ἐξωτεροῦ,
τῶν ὄλιγων λαχανῶν εινεκα; τῶν ὄλιγων.

XXXVII.

Πρέσβειν Ανακρείοντα χύδαν σεστρατού μείον οίνα
Φάεο, δινωτῷ σφετοῖον ὕπεστε λίθι,
οἵς ο γέρων λίχιστον ἐπ' ὅμιλασιν οὐγρὰ σέδεσι γασ
άχειος καὶ αἰγιαγιάλιον ἐλασσο... αἰραπιχαδαν

Δόσσων δή ἀρεβολίδων τὰν μὲν μίαν, οἵα μεβυτλῆς,
ἄλεσεν· ἐν δή ἑτέρᾳ ρίκνῳ ἄμφαρε πόδα.
μίλωει δή τὴν Βάθυλλον ἐθίμερον, τὴν Μεγισέα,
αἰωρῶν παλάμη τὰν δυσέρωτα χέλυν.
αὖλα πάτερ Διόνυσε, Φύλασσέ μιν· ό γαρ τοικε
ἐκ Βάκχου πάτειν Βακχιακὸν Θέρατα.

XXXVIII.

Iδή αἰς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Αναπρέων
ὑπεσκέλισαι, καὶ τὸ λῶτος ἔλκεταις
ἐσάχρι γύμνων τῶν δὲ Βλαυήων τὸ μὲν
όμιας Συλάσσει, θάτερον δή αἰσθάλεσεν.
μελισθεται δὲ ταν χέλυν διακρέκων
ητοι Βάθυλλον, η καλὸν Μεγισέα.
Φυλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

XXXIX.

Mὴ σύ γ' ἐπ' οἰοιόμοιο περιττάλεον ἵλνος ἀδε
τῦτο χαροποσίης Θερμὸν, οδῖτα, πίης.
αὖλα μολαν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήσοιν ἄκραν,
κεῖσε γε πᾶρα κείνα ποιμενία πίτιν,
εὐρίσεις κελαψύζον ἐυκρηνύς διὰ πέτρης
νῦμα, Βορειαῖς Ψυχυότερον νιζάδος.

XL.

(H)εστωιέες τὸν Ερωτα μόνον Θεὸν ἐκ Κυθερείης
ἄξοντ', όχι ἑτέρα γρεωτὸν αὖτ' αρχετύπη,
αὖλ' ὃν Παρεξιτέλης ἐγνώ Θεὸν, ὃν περὶ Φρύνη
θερκόμενος, σφετέρων λυτρον ἐδώκε πόθων.

XLI.

XLII.

Tαῦτα ἐκφυγεῖσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρεσσαν εὐλεχῇ Κύπρου
ἰδὼν Αἰτελῆς, καλλος ἴμεράταιον,
ἢ γραστῶν, ἀλλ' ἐμψυχον ἐξεμάζετο.
εὗ μὲν γαρ ἄκραις χερσὸν ἐκθλίσεις κόμαν,
εὗ δὲ ὄμητῶν γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς, αἰμῆς ἀγγελος, καδωνιᾶ.
αὐτὰ δὲ Αθάνα, καὶ Διὸς συγενέτις
Φάσσασιν ὁ Ζεῦ, λειτόμεθα τῇ κρίσει.

XLIII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆμα.

Oὐκ ἔτιλασέν με Μύρων, ἐψεύσαλο· βοσκομένου δὲ
ἐξ ἀγέλας ἐλάσσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

XLIV.

Tοξοβόλον τὸν Ερωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιθανωτῷ,
τὸν ποτὲ μηδὲ αὐτῷ Σηϊὸς αἴτοχόμενον;
οὐκέ τοῦ Ηφαίστῳ κεῖται σκοτώσ, ὃν καθοράδηται
ἔτερετεν ἐκ ἄλλως, η πυρὶ τυφόμενον.

XLV.

Mή μέμψῃ μὲν αἰτεῖσθον αἱ θάλλεσσαν ὀπωρόην
ἄχραδα, τὴν καρπῶντις πάντοτε βοιθομένην.
ἴτασσα γαὶ κλάδοις πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·
ἴτασσα δὲ ᾧ μάτι μένει, μητρὶ περικρέμαται.

XLV.

Tὸν φιλοτωριστὴν Δημόκριτον ἦν πχ ἐφεύρης,
ώνθρωπον, ἀγέλειλον τόπο τὸ κῆφον ἔτος,
ὡς η λευκοστωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἦδη
κείνω συκοφορῶ τὰς αἰτήσεις αἰκόλυτος.
στατευσάτω, όπις ὄχυρον γαρ ἔχω σάσιν, εἴτερος ὄπωρην
ἀχρεῖντος χρήσει δρεῖψαι αὐτὸν αἰρέμονος.

XLVI.

Aὐτοθελῆς καρπάχς αἰτησίμηναι, ἀλλὰ πεπείρες
πάντοτε μὴ σκληροῖς τυποῖς με χερμαδίοις.
μηνίστε καὶ βάκχος ἐνθρίζοντι τὰ κείνη
ἔργα· λυκάργειος μὴ λαβέτω σε τύχη.

XLVII.

Oὐκ ἐμὰ ταῦτα λέφυρα· τίς ὁ Θεῖκοισιν ἀνάψας
Ἄρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
ἄκλασι μὲν κῶνις, ἀναίμακλοι δὲ γανῶσαι
ἀσταῖδες, ἄκλασις δὲν αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖς πάντα πρόσωπον ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
ιδρῶς πιδύων σῆθος ἐπιταλάει.
πατάδα τις τοιοῖσθε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλάν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον Θάλαμον.
Ἄρευς δὲ σιματόεντα διωξίστωσι λέφυρα
νηὸν κοσμοίη· τοῖς γαρ αἰρεσκόμεθα.

XLVIII.

Tὴν μικρὴν με λέγυσι, καὶ όπις πόλιοτορεύσαις
ναυσι διιδύνειν ἄτρομον εὐταλοίην·

γκι αἴστος θημι μή εἶγά. Βραχὺ μὲν σκάφος ἀλλὰ θαλάσση
πᾶν ἵσον· καὶ μέτρων η̄ κρίσις, ἀλλὰ τύχη.
Ἶνω πηδαλίοις ἐτέψη πλέον· ἄλλο γαρ ἄλλη·
θάρσος· εἴγα δῆ εἰη δαιμος; σωζόμενη.

XLIX.

Αγρεα μὲν ημαύρωσε καὶ ιερὰ κύκλα σελήνης
ἄξονα διηγας ἔμπυρος ηέλιος·
ὑμνοπόλες δῆ αὐγεληδὸν αἴστημάλδυνεν Ομηρος,
λαμπρότατην Μυσῶν Φέγυος ἀναχόμενος.

L.

Εἰστε πόκ' Εύρώτας ποτιὰν Κύανων· η̄ λάβε τεύχη,
η̄ ξιθι τὰς Σωάδης, ἀ πόλις ὁτλομαγεῖ.
ἀ δῆ αἴσταλὸν γελάσασα, καὶ ἐστομας αἰὲν ἀτευχὴς·
εἰπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χαὶ μὲν Κύανων ἄνωτλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγυσιν
ἴσορες, ὡς ἀμιν χαὶ Θεὸς ὁτλοφορεῖ.

LI.

Πυροῦ τῦτο λέοντος αἴστεθλοιώσατο δέρμα
Σῶσος ὁ Βεγαλίων, δεκτὶ Φονευσάμενος,
ἄρτι καταθρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόχον,
χόμῃ ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὐτὶς ἐώς ξυλόχυτος.
μοχείς δῆ αἴστετισεν ὁ Θηρὶς αὐθ' αἴματος αἴμα,
βληθείς· αὐχθεινὰν δῆ οἰδε βοοκλασίαν.

LII.

Ούκ αἴδικῶ τὸν Ερωτα, γλυκύς· μαρτύρομαι αὐτῇ·
Κύανων. Βέβλημαι δῆ ἐκ δολίας κέραος,

καὶ πᾶς τε φρέματι· Θεομένη σῇ ἐστὶ Θεομῆ οὐδὲν
ἄτραχιον, λαφάδη σῇ χόδῃ ὅσον ιοβολῶν.
χωρὶς θυγατρὸν ἐσώκει· θυγατρὸς ὁ δαιμων;
τίσομαι· ἐγκλήματα σῇ ἐσσορὶ αἰλεξάρμενος.

LIII.

Ei καὶ σοι πήρουγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ Σκυθικῶν τόξων αἰκροβολεῖς αἰκίδες,
φεύξομι, Ερως, υπὸ γὰρ σε. τί δὲ πλέον; όδε γὰρ αὐτὸς
σὰν ἐψυγε ράματα πανδαμάτωρ Αΐδας.

LIV.

Tότο τὸ τῷ κλείτωνος ἐπαύλιον, ἢ τ' ὀλιγώλαχτο
στατείρεσθαι, λιτὸς δὲ ὁ χεδὸν ἀμπτελεῶν,
τότό τε ρωτεῖον ὀλιγοζυλον· αἷλλ' ἐστὶ τότοις
κλείτων ὄγδακοντ' ἐξεπέρηστ' ἔτεα.

LV.

Mὴ Θείρευ, ὡνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,
ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' αἰλινδόμενος,
μὴ Θείρευ. κενέη σε περιτέψατο καλὺη,
ἢν θάλατοι μικκὸν πῦρ αἴνακαιόμενον,
εἰ καὶ σοι λιτὴ γε καὶ ὡκε εὐαλφίτος εἴη
φύση ἐνὶ γράνη μαστομένη παλάμαις,
εἰ καὶ σοι γλήχων, ἢ καὶ θύμον, ἢ καὶ ὁ πικρὸς
αἰδυμιγῆς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Eὔμαραν πρηῶνα καὶ εὐσκάιδικα λελογχῶς
Ερμῆ, καὶ ταύταν, ἢ φίλος, αἰγιβοστι,

καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομῆι προσηνήσ-
τεῖσι καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

O πλόος ὡκεῖος καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδῶν
ἥδη μέμβλωκεν, χὼν χαρίεις Ζέφυρος·
λαιμῶνες δὲ ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ Θαλασσα
κύμασι καὶ τρυχεῖ πνεύματι βραστομένη.
ἀγκύψας ἀνέλοιος καὶ ἐκλύσασι γύανα,
ναυῆιλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὄθόνην.
ταῦτ' οἱ Πυρίτων ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, οἱ λιμενίτας,
ώνθρωφοι, ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπαροῖν.

LVIII.

Pέτρης εἰκόστης ψυχὴν καταπάλμενον ὑδωρ,
χαιρόισ, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,
πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὑδατὶ κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ὡς κχρόαι, μηρία τεγγομεναι,
χαίρετ. Λοιποκλένης δέ σ', ὁδοιασόρε, ὥπερ ἀσωσα
διψαν Βαινάμενος, τότο δίδωμι κέρας.

LIX.

Aιδεω λυτηρὲ διηκόνε, τῆτ' Αχέροντος
ὑδωρ ὃς πλώεις ποιθμίδι κινενέ,
δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα Βούθεται ὀκρυόεσσα
Βάρις αὐτοφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὅλωη μοι καὶ πήρε ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
ἔδος, χὼν Φθιμένης ναυσολέων ὄβολός.
ταῦτ' ὅσα κήν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Αἰδαν
ἴρχομ' ἔχων λείτω σῇ γέδεν ὑπ' ἡελίῳ.

LX.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἵδε καθίζων
ἀειδεῖν, ζαφερεῖ καύματι θαλασσέμενος,
προίκιος αἰνθρώποισι κελευθήτησιν αἰοιδὸς,

Θηλείης ἔργης ικράδα γενόμενος·
ἄλλα καὶ εὐτάχηλος Αθηναῖς ἐπὶ δρῦι
τὸν τέττιγ' ὄψει μὲν, ὡντερόμενον.
ὅσσον γαρ Μάσαις ἐιέργυμεθα, τόσσον Αθήνη
εξ ἥμεων· η γαρ παρθένος αὐλαβερεῖ.

LXI.

Ιξαλος εὐτάχωγων αἰγὺς πόσις ἐν ποτ' αἰλαῆ
οιησι τὰς αἰταλὺς πάντας ἔδαιψε κλάδες.
τῷ δὲ ἐπος ἐκ γαῖς τόσον ἀσυε· κεῖσε, κάκισε,
γναθμοῖς ἥμετερον κλῆμα τὸ καρποθόρον
ῥίζα γαρ ἐμπατεδος ψόσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπιστεῖσαι σοι, τράγε, θυμόνια.

LXII.

Ολκάδα πῦρ μὲν αἰνέθλεξε, τόσην ἄλλα μετυίσασαν,
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκαις εἰς ἐμὲ κειραμένῃ,
ἢν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ήρόνος· ἄλλα θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον αἰτιστέρην.

LXIII.

Εύθυμος ὡν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Αἴδος
ἀταρπὸν ἔρτων· ό γαρ ἐστι μύσατος,
ὅδε σκαληνὸς, ψόνεος πλέως πλάνης,
ἴθεια δὴ μάλιστα, καὶ κατακλυνῆς
ἄστατα, κρήμεμικότων ὁδεύεται.

LXIV.

Eθλὸς Αριστοκράτης, ὅτ' ἀπέτλεεν εἰς Αχέροντα,
εἴτε ὁλυγοχύσουνίς αὐθόμενος κεφαλῆς,
παιδῶν τις μνήσαιο, καὶ ἐδιώσαιο γυναικά,
εἰ καὶ μηδέποτε πενίη.
ζωὴν συλώσαιο· κακὸν δὲ ἀσύλος ιδέαθαι
οἶκος· ὃ δὲ αὖ λῶτός τ' αἰνέρος ἔχαρειν
εὐκίων Φαίνοιο, καὶ ἐν πολυκαέι ὄγκῳ
ἐντῇ, αὐγεῖσιν δελὸν ἐπεχάριον.
ἡδεὶ Αριστοκράτης τὸ κρήγυον· αἰλλὰ γυναικῶν,
ώθηματο, ἥχθαιρε τὴν ἀλιτοφροσύνην.

LXV.

Eἰ καὶ μικρὸς ιδεῖν καὶ ἐπάρδεος, ὡς παροδῖτα,
λᾶς ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικεύμαται,
αινοίης, ὡς θρωτε, φιλαινίδα· τὴν γαρ οἰοδὸν
ἀκρίδα, τὴν εὐσαν τοσῷν ἀκανθοβάτιν,
διστάξεις ἐς λυκαβάνιας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν,
καὶ θέτεις ἐς ὑπνιδίων χηραμένη πατάγω·
καὶ μὲν δὲ Θηιμένην ἀπανήγαστο· τῦτο δὲ ἐφ' ημῖν
ταλίγον ὠρθωσε σῆμα πολυτροφίης.

LXVI.

Mνήμην Εὔβελοι σαύφρονος, ὡς παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Αἰδης.

LXVII.

Tις ποτ' ἄρε, ἢ τίνος ἄρα παρὰ τρίβον ὅσέα ταῦτα,
τλῆμον, ἐν ημιφαῖς λάρυνακι γυμνὰ μένει;
P +

μυῆμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἀμαξεύοντος ὁδίτεω,
ἄξονι καὶ τροχῷ λιτὰ παραξέεται·
ἡδη σε καὶ πλευρὰ παρατρίψον ἀμαξῖαι,
χείτλε, σοὶ δῆ γάδες γάδες ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

LXVIII.

Ἐις αὐτοῦ με τοις τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν
οδίτων καθιστάμενον.

Hηδη με τέτριτης υπεκκεκαλυμμένος ὁσεῦν,
ἀρμονίη τ', ὡς νερό, πλακᾶς ἐπικεκλιμένη·
ἡδη καὶ σκώληκες υπὲκ σορῷ αὐγάζονται
ἥμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεινύμεθα;
ἢ γὰρ τὴν γάστρα πάρος ἀτραπὸν ἐτμῆξαν
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νειστόμενοι κεφαλῆς.
αὖλαὶ πρὸς ἐγγαίων, Αἰδώνεος, Ερμείας τε,
καὶ Νυκλὸς, ταύτης ἐκλὸς ἵτ' ἀτραπιτῷ.

LXIX.

Aυτὰ ἐπὶ Κρήτωνος ἐγὼ λίθος, γνομα κείνης
δηλεῖσσα· Κυήδων δῆ ἐν χθονίεις σποδιά.
ὁ πρὸν καὶ Γύγη παρισευμένος ὄλβον, ὁ τοπρὸν
Βεταμάν, ὁ πρὸν πλάγιος αἰπολίοις,
ὁ πρὸν... τί πλείω μυθεύματι; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,
Φεῦ, τόσσης γαῖης ὄσσον ἔχει μόριον.

LXX.

Mυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος προτῷ, ἄχοις πρὸς ἥδη
ἥλθεις, χῶι λοιπὸς μυρίος εἰς Αίδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὄσσον ὄσσον
σιγμῆ, καὶ σιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

μικρόν σεῦ ζωὴ τεθλημένη· γάδε γαρ αὐτῇ
ἥδει·, ἀλλ' ἐχθρῷ συγκοτέρῃ Θανάτῳ.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δῆ ἐς ὄφρον
ώς καὶ γὰρ φείδων ὁ Κρήτη, εἰς Αἰδην.

LXXI.

Tις, τίνος ψυχα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
ἢ Πρηξῶ Καλλιτέλευς. καὶ ποδατή; ΕΣαμίη.
“τίς δέ σε καὶ κλεψίξε; ΕΘεόκριτος, ὃ με γονῆς
ἔξεδοσαν. “Θηγάκεις δῆ ἐκ τίνος; ΕἘκ τοκεῖ.
“εὖσα πόσων ἐτέων; Εδύο κέικοσιν. “ἡ ρά γ' ἀτεκνός;
Εὔκη. ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιτρον.
“ζώοι σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς Βαθὺ γῆρας ἰκοίτο.
Εκαὶ σοὶ, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

LXXII.

Pραταλίδα τὸ μνᾶμα λυκατίω, ἄκρον ἐρώτων
εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοσασίας,
ἄκρα χορόιτυπαίης, Χθόνιος - - - - -
τῆτον Κρηταῖεις Κρῆτα παρωκίσατε.

LXXIII.

Pραταλίδα παιδεῖον Εὔως πόθον, Αθέμις ἄγυραν,
Μῆτρα χορύς, Αρης ἐγυαλίξε μάχαν.
πῶς γὰρ εὐαίων ὁ Λυκάσιος, ὃς καὶ ἐρωτί^{τη}
ἄρχε, καὶ ἐν μολωτῇ, καὶ δορὶ καὶ σάλικι.

LXXIV.

Hχήσσα Θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος γάτως
πλώσαντ' ἐπολλῆ τὴν Τελευταγύρον,
P 5.

ἄγροια χειμήνασσα, καλεσθηνώσαο πόντω
σὺν Φόρτω, λάθρον κῦμά ἐπιχευαμένη;
κῶ μέν πς καυῆξι καὶ ιχθυούροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ' ἀτόνυς εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνυ κεκλαυμένης αἴθρων
τύμβον, δακρύεις παῖδας Τελευταγόρην.

LXXV.

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδι ἐφίεται Οὐθων,
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς οἴεις·
καὶ γαρ ἐγώ τοιότον ἔχω μόρον, αὖτις δὲ γαῖης
πατρίδος, ὅθνειν κείμαις ἐφεστάμενος.

LXXVI.

Μήτε μακρῷ Θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε Βαθείῃ
νηὶ κρατεῖ παντὸς δάρατος εἰς σύνεμος.
ἄλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ μία, κῦμα δὲ ναύτας
αἴθρον εἰς πολιὴν ἐσυθέλιξεν ἄλλα.
ἢ μήν οἱ δασύμων πάντη κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαῖῃ
πατρίδι καὶ τύμβῳ καὶ κτερέων ἐλαχεῖ
κηδεμόνων ἐν χερσὶν, ἐτεὶ τρηχεῖα θάλασσα
γεκρόν πετωταρμένοις Θῆκεν ἐπ' αἰγιαλοῖς.

LXXVII.

Τέλληνος ὅδε τύμβος· ἔχω δῆ ντὸς βάλει πρέσβειν
τῆνον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

LXXVIII.

Εσταέριον καὶ ηῶν ἀπάγατο πολλάκις ὑπονόμη
ἡ γρηγὸς πενήνη Πλατθίς ἀμυνομένη·

καὶ τι πέδος ἡλαικάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄγραπόν
ἥεσεν, πολὺ γῆρασ αὔγχες θυρῶν,
καὶ τι παριτίδιος δινευμένη ἄχοις ἐπ' ἥπει
κεῖνον Αθηναῖς σὺν Χάρισιν δελιχὸν,
ἡ ρικνὴ, ρικνὴ περὶ γάνατος, ἀρκιον ἵσω,
χειρὶ τρογύνουλλοσ' ἴμερόεστοι κρόκην.
οὐδακοῦλαέτις δὲ Αχερόσιον ηύγασεν ὕδωρ
ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατείς οὐ ψηναμένη.

LXXIX.

Αμπελος ὡς ἥδη κάρπακι σηρίζομαι αὐτῷ
σκηνωαίῳ· καλέει μὲν εἰς Αἰδήνην Θάνατος.
δυσκώφει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέσερον, εἰ τρεῖς
ἢ πίσυρας ποίας θάλψῃ ὑπὸ ηελίω;
ἀδὲ εἴτας καὶ κόμησσα, ἀπὸ ζωῆν ὁ παλαιὸς
ώσαλο, καὶ πλεόνων ἥλθε μετοικεστίν.

LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Αλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνου, τὸν Μάσων ἀξέια μελιψάμενον,
τύμβος ἔχει, Σωτίρας μεγάλαν χάριν, εἰδὲ ὁ γε λυδὸς
ἄχθος αἰτορρίψας οἰχεται εἰς Αἰδήνη.

LXXXI.

Παρθενικάν νεαρούδὸν ἐν ὑμνοτάλοισι μέλισσαν
Ηριναν, Μάσων ἀνθεα δρεπάλομέναν
Αἰδας εἰς ὑμέναιον ανάρτωσεν. ἢ ρα τόδι ἐμφέων
εἰστ' ἐτύμως αἱ παιᾶς· Βάσκανος ἐστ' Αἰδα.

LXXXII.

Αἱὲ ληϊσταὶ καὶ ἀλιθέοροι, όδε δίκαιοι
 Κρῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δίκαιοσύνην;
 ὡς καὶ ἐμὲ πλάνοτα σὺν ἐκ εὐπάτονι Φόρτῳ
 Κρηταῖς ὥσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλος,
 δεῖλαιον. κῆγω μὲν ἀλιζώσις λαρίδεσσι
 κέκλαυμα, τύμβῳ δῆ τοι οὐτο Τιμόλυτος.

LXXXIII.

Τὴν ὄλιγην βᾶλον, καὶ τἙτ' ὄλιγήριον, ὡς νέρ,
 σῆμα ποτὶ Θεούξαι τλάμονος Αλκιμένευς,
 εἰ καὶ πᾶν κέκρυται οὐτὸς ὁ ξείνης παλιάρος
 καὶ βάτη, αἷς ποτ' ἐγὼ δῆιος Αλκιμένης.

LXXXIV.

Τὶ σοχασώμεθά σγ, Πεισίρατε, χῖον ὄρῶντες
 γλυπτῶν οὐτὲρ τύμβος κείμενον ἀσράγαλον;
 οὐτὸς γε μὴν ὅτι Χίος; ἔοικε γαρ. οὐτὸς παίκιας
 ηθάτε τις, ό λίγην δῆ, ὡς γαθέ, πλειστούλος;
 οὐτὸς μὲν όδε σύνεγυς, εν ακοήτῳ δὲ κατέσθης
 Χίω; ναὶ δοκέω, τῷδε πυοσηγγίσαμεν.

LXXXV.

Ηρίον, οἴον τυχὶ καλαθίμενοι καλύπτεις
 ὀσέον, οἴην, γαῖ, αὔμεχανες κεφαλήν;
 Επολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,
 πολλὸν δῆ ἐν μυήμη πᾶσιν Αριστοκράτῃ
 ηδει Αριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι,
 σρεβλὴν ἐκ ὁφρῶν ἐαθλὸς ἐφελκόμενος.

ήδει καὶ Βάκχοι παρὰ κρητῆρας ἀδηριν
ιθῦνται κοινὴν εὐκυλίκην λαλιήν.
ήδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέσαι
ἔρδειν. “γαῖ” ἐστὴ τοῖον ἔχοις Θύμενον.

LXXXVI.

Αύτα Τιμόκλει, αύτα Φιλῶ, αύτα Αριτῶ,
αύτα Τιμαιθῶ, παῖδες Αριστοδίκε,
πᾶγαι υῶ ὡδῖνες πεθοευμέναι· αἰς ἐώς τῷτο
σάμα πατήρ σάσας κάτθαν’ Αριστόδικος.

LXXXVII.

Μαρωνίς ή Φίλοινος, ή πίσων σπωδὸς,
ἐνταῦθα κεῖται γρῆμας, ησ ὑπέρ τάχε
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Αττικὴ κύλιξ.
σένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, όχι υπέρ τέκνων,
δικ αὐδρὸς, ός λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίος
ἐν δι’ αὐτὶ πάντων, γένεχ’ ή κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἴη ποιοσύνω πλόσις χρίος· ην δι’ αἵρετης,
ώς ἐμε, τοῖς Αίδεω προσπελάσῃ λιμέσοι,
μεμφεόδω μὴ λαῖτμα κακοζενον, ἀλλ’ ἵο τόλμου,
ὅσις αἴρη μετέργα πείσματ’ ἐλυσε τάχε.

LXXXIX.

Ναυγὺς τάχος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δι’ ανάγονται,
Φεῦ τόλμης, ἀτ’ ἐμοὶ πείσματα λυσάμενοι.

XC.

Εύρε με τρυχεῖσα καὶ αἰσθήσσα καταιγίς,
καὶ νῦξ, καὶ δυοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' ορίωνος ἀπώλιθον δὲ βίοιο
Κάλλαιχρος, λιβυκὴ μέσσα θέων πελάγευς.
καίγω μὲν πόντῳ δινεύμενος, ιχθύσις κύμα,
οἰχεῦμαι· ψεύσης δὲ γῆτος ἐπεις λίθος.

XCI.

Θηριν τὸν τριγέφοντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἴβύης πλείονα υἷξάμενον,
ιχθυσιλησῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
ἀχεὶ πολυσκάλμις πλάτορες ναυτιλίης,
ἔμπτης γένετος απώλεσεν, γέτε καταιγίς
ηλασε τὰς πολλὰς τῶν ἑτέων δεκάδας·
αλλ' ἔθαν' ἐν καλύεῃ χοινίτιδι, λύχνος ὥστοια,
τῷ μακρῷ σθεοδιῃς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τῷδε γέ παιδες ἐπήμυσαν, γέδης ὁμόλεκέρρες,
αλλά συνεργατίης ιχθυβόλων θίασος.

XCII.

Αρχαίας ὡς Φινὸς ἐπειγλαμένον ἄχθος,
ειποις ὄντιν' ἔχεις, η τίνος, η ποδατόν.
Φίντων Εφυμονῆσα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κύμα
ἄλεσεν, Αρκλύρης λαιλαστι χρησάμενον.

XCIII.

Πάρμις ὁ καλλιγνώτης ἐπακταῖος καλαμευτῆς
ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρης ιχθυβόλευς,

καὶ λάθρος πέρκης δελεάσταγος, ὅσσα τε κοίλας
 σήραγγας, πέτραις τὸ ἐμβυθίς νέμεται,
 ἄγρης ἐκ πρώτης ποτὸς ιχλίδα πετρήσσαν
 δακνάζων, ὅλοὴν εὖς αὖλος ἀράμενος,
 ἔφθιτ· ὄλιθοη γαρ οὐτὸς ἐκ χερὸς αἰξασα
 ὥχετ’ ἐπὶ σεινὸν παλλομένη Φάρυγγα.
 χῶ μὲν μηρίνων καὶ δένακος αὔγκιστων τε
 ἐγύνς ἀτὰ πνοιὴν ἡκε κυλινδόμενος,
 νῆματ’ ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τῇ δὲ Θανόντος
 γρίπωνος γυριστεῖς τῷτον ἔχωσε τάφον.

XCIV.

Nαυπηγὸς γλαυκοῖο Φυγὰν Τρίτανος αἴστειλας
 Ανθεὺς, Φθιώτην δὲ Ούγεν αἰνόλυκον.
 Πηνεῖς παχὺ χεῦμα γαρ ὥλετο. Φεῦ τάλαν, ὅσις
 Νηρείδων Νύμφας ἔχεις αἴσιατέρας.

XCV.

Kην γῆ κὴν πόντῳ κεκρύμμεθα· τῷτο περισσὸν
 ἐκ Μοιρέων Θυᾶς τις Χαρομίδης ἤνυστάμην.
 η γαρ εἴς αὔγουρης ἔνοχον Βάρος εἰς αὖλα δύνων,
 Ιόνιον δὲ οὐρὸν κῦμα κατερχόμενος,
 τὴν μὲν ἔτωστ· αὐτὸς δὲ μετάφυτος ἐκ Βυθῷ ἐρρών.
 ήδη καὶ ναύταις χείρας ὀψεγγύμενος,
 εἶναί θην· τοιόν μοι εἴς αὔγριον εὔμεγα κῆτος
 ἥλθεν, αἴσεβρυξε δῆ αὔχοις ἐπὸν ὄμφαλίγ.
 κῆμισυ μὲν ναύταις, ψυχρὸν Βάρος, εὖς αὖλος ημῶν
 ἥρανθ, ημισυ δὲ πρίσις αἴστειλάσσατο.
 ηνού δῆ ἐν ταύτῃ κακὰ λεύψαντα Θράσιδος, ὡς νερό,
 ἔκρυψαν πάτρην δῆ δὲ πάλιν ικόμεθα.

XCVI.

Tετρηχῦα θάλασσα, τί μ' ἐκ, οἰζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔωσις τὸς ηόνος,
ὡς σεῦ μηδὲ Αἰδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν
Φίλλευς Αμφιμένευς ἀσσον ἐγειτόνεον;

XCVII.

Aτρέμετο τὸν τύμβον παραμεῖβετε, μὴ τὸν ἐν ὑπνῷ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκαν αὐτωσαυομένον.
ἄρτι γὰρ ιστώσωντος ὁ καὶ τοκέων καλαθαύξας
ἀρτι κεκοίμηται Θυμός ἐν ησυχίᾳ.
ἄλλα πικρομηθήσαμε· τὰ γὰρ πετυχωμένα κείνα
ρήματα πηματίνειν οἴδε καὶ ἐν Αἰδῃ.

XCVIII.

Pοιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ράχιν οιοτολεῖτε,
αἴγας κένειρες ἐμβαλέοντες ὅις,
κλειταγόη, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης εἴνεκα Φερεφόνης.
Βληχήσαντ' οἵες μοι, ἐπὶ αἰξεῖσοι δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα Βοσκομέναις,
εἰσοι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης σεφέτω τύμβον ἐμὸν σεθάνω,
καὶ τις ἀπὸ εὐάρνου οικαχραίνοιο γάλακτι
οἰος, ἀρμολγαῖον μαζὸν ἀνασχόμενος,
κρητῶιδὲ ὑγραίνων ἐπιτύμβιον εἰσὶ Θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι καν Φθιμένοις χάριτες.

XCIX.

XCIX.

Α δεῖλ' Αυτίκλεις, δειλὴ δὲ ἐγὼ η τὸν ἐν ἡβῃ
ἀκμῇ καὶ μένον παιδα πυρωσαμένη,
ἐκτωκακεκέτης ὃς ἀτάλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
ὅρσαντον κλαίω γῆρας ὁδυρομένη.

Βαίνω εἰς Αιδον σκιερὸν δόμον· ύπε μοι ἥλις
ἥδεῖ·, ύπτ' ακτὶς ὠκέος ηελίχ.

ἄ δεῖλ' Αυτίκλεις, μεμονημέτε, πείθεος εἶης
ιητήρ, ζῶτι, ἐκ με κομισταμένος.

C.

Πολλὸν διώτις Ιταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἐκ τε Τάρσουτος
πάτρης· τότο δὲ ἐμοὶ πικρότερον θανάτῳ.
τοιῷτος πλανήσαν αἴσιος Βίος· αλλὰ με Μῆσται
έτεροῦδι, λυγρῶν δὲ ἄντι, μελιχούον ἔχω.
χιομα δὲ γὰρ ήμυστε λεωτίδες· αὐτά με δῶρα
κηρύσσει Μεσσίων πάντας ἐώ· ηελίχ.

N I K I O Y

M I L H S I O T.

I.

Mανᾶς Επαλίς, πολεμαδόκε, θέρι κυάνεια,
τίς νύ σε Θῆκε θεῖαν δώρον ἐγερσιμάχος;
Μήνιος ἡ γὰρ τῷ παλάμας ἀπὸ ρίμῳ θούγσα
ἴησος ἐν προμάχοις δῆιον αἰματεῖον.

II.

Mέλλον ἄρα συγεψαν καὶ γώ ποιε δῆιν Αρῆος
ἐκπολιτῶσα, χαρᾶν παρθενίων αἰεν
Αρτέμιδος πεντὶ ναὸν, Επίξενος ἔνθα μὲν ἔθηκε,
λευκὸν ἐπεὶ κείνη γῆρας ἔτειψε μέλῃ.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὑδατόεσσα καλύπτη,
Ειληθύα, τεᾶς κεῖται ὑπέρ οεφαλᾶς,
ἢ σε μετ' εὐχωλᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ
κῆρας αἵτιναι τῇλε βαλεῖν λοχίαν.

IV.

Iζεν ὑπὸ αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμεις, ἐνθάδι ὁδῖτα,
καὶ πίε θάσσον ιὰν πίδακος ἀμετέρας·
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπότροβεν, ἀν ἐπὶ Γίλλῳ
Σιμός αἴσοφθιμένω παιδὶ παριδρύεται.

V.

Εινοσί Θυλλον ὅρος κυλλήνιον αἰτῶν λελογχώς,
τῇδι ἔσηκ ἐρατῆ γυμνασίς μεδέων,
Εγμῆς· ὡς ἔτοι παιδεῖς ἀμάρατον ηδὶν υάκινθον
πολλάκι, καὶ Θαλερύς Θῆκαν ἵων σεφάνης.

VI.

Φραρὸς ἔτοι σμήνεσσι, Περιτράτης εἴνεκα, μίμηνα
ἐνθάδε, Μένιαλίαν κλιτὺν ἀσωτρολιστῶν,
κλῶτα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέαδε
χείρα, καὶ αὐγροτέρης καῦφον ὄρεγμα ποδός.

VII.

Αιόλε, ημεροθαλὲς ἔση φαινσα, μέλισσα,
ἔγθα. εῷς ἀράσιοις ἄνθεσι μανομένος,
χῶρον εῷς ηδύτανον πωλωμένα, ἔργα τιθεσσο,
ὅφυσ τεὸς πλήθη κηροταγῆς Θάλαμος.

VIII.

Οικέτι δὴ τανύθυλλον ὑπὸ πλάκα κλωτὸς ἐλιχθεῖς
τέρψομι, ἀπὸ ραδινῶν Θέργυον ιεὶς πίερύγων.
χείρα γὰρ εἰς αρειαὶ παιδὸς πέσον, ὃς με λαθράις
μάζην, ἐπὶ χλοερῶν ἐξόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάσιτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτᾶς,
καὶ δασὺς ἦν λίαν, ᾧδὸν ἀπας γέγονε.
τῦτο βαθεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κνησέα τέμνειν
μήτε κόρην λευκὴν, μήτε μελανομενην.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

I.

Γραία, Φίλη Θυέταιεινα, τι με πυσσούντες ύλασθεῖς,
καὶ χαλεπας βαλλεις δις τοσου ες οὖντες;
παρθενικὴν γαρ ἄγεις πειναλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
ιχνεσι, τὴν ιδιην οιμον ιδῇ ὡς Σέδυμας,
εἶδος ἐσανγάζων μὲνον γλυκύ. τίς Φθόνος ὅσσαν,
δύσμορε; καὶ μορθὰς αἴναντων βλέπομεν.

II.

Φωσόφος, ὁ σώτειρ, ἐπὶ Παττάδος ἵσαθι κλήρῳ,
Αρτεμι, καὶ χαρίειν φῶς ἐὸν αὐδῷ δίδῃ,
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτὲ εὐμαρέες· ό γαρ αὐτανγῶς
ἐκ Διὸς ιθεῖς οὐδὲ τάλαιτα δίκης.
ἄλσος δι', Αρτεμι, τῦτο καὶ ἀν Χαρίτεσσι θεάσαις
εἴη ἐπ' αὐθεμίδων σάμβαλα κύθα βαλεῖν.

III.

Χαῖρέ μοι, ἀνθρέ κύτασσι, τὸν Ομφάλη, οὐ ποτὲ λυδή·
λυσαμένη, φιλότητή θήθεν ἐς Ηρακλέας.
ὅλειος ήθα, κύτασσι, καὶ ὡς τότε καὶ πάλιν, ὃς νῦν
χρύσεον Αρτέμιδος τῦτ' ἐπέβης μέλαθμον.

IV.

Εἰς ὕπαλμα Αρτέμιδος.

Ως πρέπει, Αρτεμις εῖμ'. εἰδῇ Αρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς,
μανύει Ζηνὸς, κέχ έτέρος Θύγαρα.

τεκμαρές τὸ Θύρσος τᾶς παρθένου. ἦ δέ κεν εἴποις
πᾶσα χῆναν ὀλίγον τῷδε κυναχέσιον.

V.

Tαῦτα δέ τοι τὰς πάλαις ἡσκησε κραταιάς
άπει τε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς αἱ γενεαί.
κεῖται δέ σὲν αὐγὰν καὶ χαλκέων αἰματὶ λέβητος,
αἷλλας οὐσις ζαὶν αἰσθεται η θάνατον.
Ανταίος δέ τὸ πήδημα. πρέστει Ηρακλέα νικᾶν
τὸν Διός. Αργείων αἱ πάλαι, καὶ λιβύων.

VI.

Aἱ νόμιμοι δύο γυναικεῖς ὥμεν, Αναξώ
καὶ Κλεινώ, δίδυμοι παιδεῖς Επικράτεω-
Κλεινώ μεν χαρίτων ιεροί, Δημητρὸς Αναξώ
ἐν ζωῇ πρωτολογοῦ ἐνιέσσεις αἵ ηλίων
συδωκονήσετεις ἐπιλείπομεν ἐς τέσσαρα
τῆς μοίρης ἔτέων αἵ καὶ Φθόνος ἴστοβίοις.
καὶ πόσιας καὶ τέκνων Φιλήσαμεν· αἱ δέ παλαιαὶ
πρῶτη ὥμεις Αἰδην πρῆμν αὐτικόμενα.

VII.

Nυμφίον Εὐαγόρην πολυπλένθιμον η Πολυαίνη
Σκυλλίς αὖτε εὐρείας ἥλθε βοῶσσα πύλαις,
παιδα τὸν Ηγεμάχο τὸν Εφέσιον· όδε δέ τοι
χήρη πατρῷάς αὐθίς ἐσῆλθε δόμας,
δαιμονίη τριτάτῳ δέ κατέθισ μηνὶ δυσαιών
ἀλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τότε δέ τοι εἰς τὸν φοτέροις πολύκλαυτον φιλότητος
ἔστηκεν λείη μνᾶμα παρὰ τριόδῳ.

VIII.

Ελπίδες ανθεώσων, ἐλαφραὶ θεαὶ καὶ γὰρ ἀνῶδε
λέσβον ὁ λυσιμελῆς αἰμφεκάλυψ' Λίδης,
ὅς πολεὶ καὶ Βασιλῆι συνέδραμε, καὶ μετ' Εράτων.
χαιρεῖε καθόσταται δαιμονες αἴθανάτων.
αὐλοὶ δὲ ἀφθεγγήσοι καὶ αἴσενθέες, οἵ τ' ἐνέτρας
κείσθησαν, ἐπεὶ δὲν ἀδαῖς, καὶ χορὸν οἴδη Αχέρων.

IX.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν ἔρεσιν, ὡς ὁ Μίκανος
ψήσ Κριναγόρης ἐν στακέων παλάγω.
εἰ δὲ καλύμμετο ὄλιγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος.
αλλ' αὐδρας πολέμους τλήμονας οἶδε Φέρεν.

X.

Αυτόματοι δείλης ποτὶ τάυλιον αἱ βόες ἥλθον
ἐξ ὄρεος, πολλῷ νιφόμεναι χρόνι.
αἱ αἱ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρὺς τὸν μακρὸν εὔδει
ὕπνον· ἐκοιμήθη δὲ ἐκ πυρὸς φρενίς.

XI.

Τι πλέον εἰς ᾠδῆνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι ἡ μέλλει παιδὸς ὄραν θάνατον.
γίθεω γὰρ σῆμα Βιάνοι χεύασθο μητῆρ.
ἔπειτε δὲ ἐκ παιδὸς μητέρα τῦδε τυχεῖν.

ΑΡΑΤΟΥ

I.

Αργεῖος φιλοκλῆς Αργεις καλός· αἱ δὲ Κορίνθιαι
σῆλαι, καὶ Μεγαρέων τάυτο βρῶσι τάφοις
γέγραπταις καὶ μέχρι λοετρῶν Αμφιαράς,
ώς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειτούρμισα.
τῷδε δὲ γὰρ πέτραις ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
αὐτὸς ιδὼν ἐτέρῳ σῇ ἐξὶ περισσότερος.

II.

Αιάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι καθήται,
Γαργαρέων παιτὶ Βῆτα καὶ Αλφα λέγων.

Η Γ Η Σ Ι Π Π Ο Υ.

I.

Δέξαι μ' Ηρακλεις, Αρχετράτυ ιερὸν ὄπλον,
ὅφει ποτὶ τεωθαν πατάδα κεκλιμένα
γηραλέα τελέσοιμι, χορῶν αἴστα καὶ ἔμναν·
ἀρκείτω συγερέα δῆμοις Επιαλίγ.

II.

Τάνδε παρὸς τριόδοις τὰν Αρτεμιν Αγελόχεισα,
ἔτ' ἐν παῖδος μένυσα παυθένος δόμοις,
ἔστατο, Δαμαρέτε τιγράτηρ εἰσάη γάρ οἱ αὐτὰ
ιεῦ παρὰ κρόκιστον, ὡς αὐγὰ πυρός.

III.

Αστοῖς αὖτὸν θροτέων ὥμων Τιμάνορος ἦμας
ναῶ ὑπαροσίας Παλλάδος ἀλκυμάχας,
πολλὰ σιδαρείς πεπονημένα ἐκ πολέμου,
τὸν δὲ φέροντά μ' αὖτις ρυμένα Θανάτυ.

IV.

Εξ αἰλὸς ἡμίθρωπον αἰνηθέκαιτο σαγηνεῖς
ἄνδρας, πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύταλον.
κέρδεσσι δῆ τοι ἐδίωξαν ἀ τὴ μή Θέρμης· αἷλλα σὺν αὐτοῖς
ἰχθύσι τῆσδε ὀλίγην θῆκαν ὑπὸ φαμάθω.
ὦ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὄλον· αὐτί γε λοιπῆς
σαρκὸς, τὰς σαρκῶν γευσταμένας ἀπέχεις.

V.

Ερμιονεὺς ὁ Ξεῖνος, ἐν αἰλοδαστῶν δὲ τέθαστας,
Ζωίλος, Αργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,
ἀντὶοι οἱ Βαθύκολωτοι ἀμάστηλοι δάκρυστε νύμφαι
λειθομένα, παιδές τ' εἰς χρόα κερόμενοι.

VI.

Ερρέτω ήμαρτ ἐκεῖνο, καὶ γλομένη σκοτόμανα,
Βρόμος τε δενὸς ηγεμωμένης ἄλλος,
οἵ ποτε νῦν ἐκάλισσαν, ἐφ' ἣς ὁ τὰ πολλὰ μελίφυων
Αβδηρίων ἀπωγῆται θεοῖσιν εὔχετο·
ραιάδη γάρ διάστατη, προσπηνέχθη δὲ καλύδων
τρυχεῖσαν εἰς Σέριδον, αἰδοίων ὅφι
ποὺς Ξείνων, ὑπὸ χεροὶ λαχών πυρὸς, ἵκειο πάτρην
Αβδηρα, κρωστῷ χαλκέω πευιταλεῖ.

VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια Θατὶ κέλευθος
Ερμῆν τὰς ἀγαθὰς ἐς Ραδάμανθυν ἔγειν,
ἡ καὶ Αριτόνοος, Χαιρετράτε όκι ἀδάκρουλος
παῖς, ἡγησίλεω δῶμ' Λίδος κατέβη.

VIII.

Οξεῖαι πάντη περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
καὶ σκόλοπες· βλάψεις τὰς πόδας, ἦν προστίθε.
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
Βοιμάζειν εἰσαὶς πολλά; «πάρελθε μόνον.

Ε Γ Φ Ο Ρ Ι Ω Ν Ο Σ.

I.

Πρώτας ὁπαότ' ἐπεξε καλὰς Εὔδοξος ἐθείρας,
 Φοῖβω παιδείην ὥταστεν αἰγλαῖν.
 αὐτὶ δέ οι πλοκαμίδος, Εκγέόλε, κάλλος ἐπειή
 ᾧς Χαρυψην αὖτις κισσὸς αἰεζόμενον.

II.

Οὐ Τρηχίς λιθιαῖος ἐώ̄ οἵσα κείνα καλύπτει,
 γόδη̄ η κιάνεον γράμμα λαβόσα πέτρη.
 αἴλλα τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰστενῆς Δρακάνοιο
 Ικάμιον ρήσσει κῦμα περὶ κροκάλους·
 αὐτὶ δῆ̄ ἐγὼ Ξενίης πολυκήδεος η̄ κενεὴ χθῶν
 ὄγκωθην Δρυούσων διψάσιν ἐν Βοτάναις.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

I.

Οὐκ ἔτλας, ὥρισε λεωνίδα αὐτις ἵκέδα
Εὔρωταν, χαλεπῷ σταυροχόμενος πολέμῳ.
αλλ' ἐώς Θερμοπύλαις τὸ Περσικὸν ἔθνος αἱμάντων
ἐδμάσθη, πατέρων ἀδόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὄκα μῆσαν ἐνίην
ἀκρὶς ἀπὸ πλεούγων, τὸν βαθὺν ὑπονον αἴγου·
Δαμόκριτος δὲ ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐσκότα τύμβον, ἕδιτα·
ἐγκύθεν ορεωπῷ χεῖν αἰσοφθιμένα.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

I.

Τιᾶτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάρμαρε κάρος,
μυρομένα κελαδεῖς τρουλὰ διφὲ σοματῶν;
ητοι Παρθενίας πόθος μετο, τάν τοι αὐτηνῦσα
Θρηίκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιηγάμενος;

II.

Ούκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφερόμενος πετάλοισιν
αδεῖσν μέλτων ἐκπροχέεις ιαχάν.
αἷλα σε γαυνοντα κατήγουεν, αἷχέτα τέτλιξ,
ηίνες πανδὸς χειρ ἀναπεπλαμένα.

ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

I.

Kλειῆς αἱ δύο παῖδες Αἰτιοδίκη καὶ Αμενᾶ
Κρῆσσαι, πότνια σῆς Αὐτέριι νεοῖσός
τείρετεῖς ἀπὸ μητρός· ίδοις, ὥνασσα, τὰ τησδε
ευτεκνα, κάντι μῆτρας θὲς δύο νεοκόρους.

II.

Eκ πυχὸς ὁ ραισηρός, καὶ ὁ καρκίνος, ἢ τε πυράγρη
αγκενῆς Ηθαίσω, δῶρα Πολυκράτεος,
ῳ πυκνὰ κροτέων ὑπέρ ἄκμονος εὔρετο παισὶν
ολβον, οἰζυρὴν ἀσάρμενος πενίνην.

III.

Ωλεσεν Αἰγαίς διὰ κύματος ἄγχιος αἴθεις
Λιψ Γωπηρείλην τάσι δυομέναις,
αὗτηι συν νηι καὶ ἀνδράσιν· ὡς τόδε σῆμα
ἡ ακμήσας κενεὸν παιδὶ πατήρ ἔκαμε.

ΑΝΤΑΓΟΡΑ.

I.

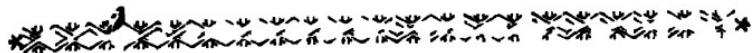
Μνήματι τῷδε Κράτητα Θεούδεσ καὶ Πολέμωνος
ἔννεπε κρύπτεοδαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
ἄνδρας ὁμοθυσάνη μεγαλήτορας, ὃν ἀπὸ μῆβος
ἰεροὶ ἡστογαν δαιμονία σόματος,
καὶ Βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον εἰόσμεν
αιῶνα, σεμνοῖς δόγμασι πειθόμενος.

II.

Δέγεται δὲ καὶ Αντωνόρα τῷ ποιτῷ ὡς Κράντορος εἰς Ερωτα
πεποιημένης φέρεθαι ταῦται.

Εν δοιῇ μοι Θυμός, ὁ τοι γένος αἰμοζισόητον,
ἢ σε θεῶν τὸν πρώτον σειγενέων, Έρος, εἴπω,
τῶν ὄστρας Ερεός τε πάλαι βασιλεά τε παιδὸς
γείναστο Νῦξ, πελάγεσσιν ὑπὸ εὐρέος οἰκεανοῦ·
ἢ σέ γε Κύπριδος ἥα περίθυσονος, ηὲ σε Γαίης,
ἢ Ανέμων τοῖς σὺ κακὰ θυσιέων ἀλάληται
ανθρώπων ηδῆ ἔωλα, τὸ καὶ σέο σῶμα διθυόν.

Φ Α Ι Δ Ι Μ Ο' Υ

I.

Τόξον μὲν ὡς Γιγάντων ὀλεσας φένος
ἴηρε Σίνης, ἐκάενη γ' Απολλον.
και σοι οφερέτην λύεται λυκοκλόνος,
τὸν δῆ εἰς τὸν πήβεοισιν οἶστρον
σρέσεις Ερωτος, ὁ φρέσκος αλέξωνται πάτηη,
θαρσαλέοις φιλότατι κάρδων;
Ειώς γὰρ αὐλακή, καὶ θεῶν υπαέρτατος
οἷδεν αἱρεῖ πυρμάχης αἰεῖσεν.
Μελισίωνος δὸς παῖδων σέβας
Σχοινιέων ἐπίηρα δέχθαι.

II.

Καλλίσκατός σοι, Ζηνὸς ὡς διάκτορε,
ἐβγήκε μορφῆς ἔνυὸν ἥλικος τύπου·
Κηφισίευς ὁ κάρπος ὡς χαρψεὶς ἄναξ,
Απολλοδώρῳ παῖδα, καὶ πάτηην σαω.

III.

Αρτεμί, σοὶ τὰ πέδιλα κικησίγ εἴσατο ἵστος,
καὶ πέπτωλων ὄλιγον πήσυγμα Θερμισοδικη,
ἄνεκά οἱ πρηπεῖσ λεχοὶ δισσας υπερέόχεις
χείρως, ἀτερ τόσα, πότια, νισσομένη.

Ἄρτεμι, ἡ ταΐσχον δὲ καὶ εἰσέτι παιδία, λέοντος
νεῦσον ιδεῖν κέρδον μέ' αἰεξόμενον.

I V.

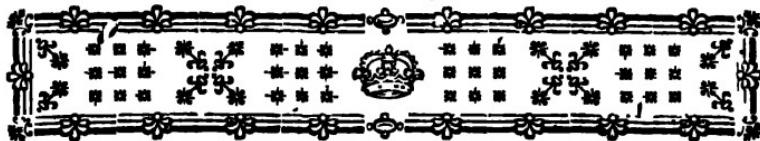
Αιδέω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ὡς παραμείζων,
νυμφίον ἐν τύμβῳ Θήκεν Αρισταγόρη,
θεξαμένη σπωδοίν τε καὶ ὄσέα, (τὸν δὲ δυσαὲς
ἀλεσεν Αἰγαίς κῦμα περὶ Σκιάθου)
δύσμορον ὄρθρινοί μιν ἐτεί νέκυν ιχθυολῆτες,
ξεῖνε, Τορωναίων εἴλκυσταν εἰς λιμένα.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Ταὶ Κυδίαν Κυθέρειαν ἴδων, Ξένε, τῷτο κεν εἴπωις.
αὐτὰ καὶ θυντάν αἷρε καὶ αἴγανάτων.
τὰν δὲ ἐνι Κεκροπίδαις δερυνθαρσέα Παλλάδα λεύσσαιν,
αὐδάσσεις ὅντας βεκέλος ἦν οἱ Πάρις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς Θεόκριτον.

Αλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δέ Θεοκρίτος, ὃς τάδε ἔγραψα,
εἰς αὐτὸν τῶν πολλῶν εἰμι Συρηκοσίων,
ἥτις Πυαζαιγόνας, πεοικλειτῆς τε φιλίνης·
Μᾶσταν δὲ ὅπειν ό ποτε ἐσελκυσάμην.

ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ

ἐπὶ τῷ αἴθρει τῷ βενούκῳ.

Βενούκαι· Μᾶσται σωφράδες πόκα· νῦν δέ ἄμα πᾶσαι
ἐντι μιᾶς μάνδυας, ἐντι μιᾶς αγέλας.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

I. (IV.)

Ν Ο Μ Ε Ι Σ.

Β Α Τ Τ Ο Σ καὶ Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Ειπτέ μοι, ὁ Κορύδων, τίος αἱ βόες; ἢ ρα φιλάνδα;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

γκ. ἀλλ' Αἴγανος· Βόσκεν δὲ ἐμὶν αὐτὰς ἔδωκεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἢ πά φε κρύβον τὰ ποθέστερα πᾶσας ἀμέλγες;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ἀλλ' ὁ γέρων οὐφίητι τὰ μοχία, κῆμε Συλάσσει.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

αὐτὸς δὲ εἰς τίν' ἄφαντος ὁ Βακόλος ωχετο χαίρων;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

γκ. αἴγαστας; ἄγων νιν ἐπ' Αλέσεον ωχετο Μιλων.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

καὶ πόκα τῆνος ἐλαιον ἐν ὁζαλμοῖσιν ὅπων;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

Φαντί νιν Ηρακλῆς Βίαν καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

κῆμι ἔφατι αἱ μάτηρ Πολυδεύκεος ἥμεν αἱμείνω.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

κῶχετ ἔχων σκαπτάγου τε καὶ εἴκατι τύτοθε μᾶλα.

ΒΑΤΤΟΣ.

πείσας τοι Μίλων καὶ τῷ λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

ΚΟΡΤΔΩΝ.

ταὶ δαμάλαι δῆ αὐτὸν μικρόμεναι ὥδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

δειλαῖαι γ' αὗται, τὸν βακόλον ᾧς κακὸν εὔχον.

ΚΟΡΤΔΩΝ.

ἢ μὰν δειλαῖαι γε, καὶ ἔκειτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

τίνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπαι
τῷσέα. μὴ πρώκας σιτίσδεται, ὡσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΤΔΩΝ.

Ἐ Δᾶν· ἀλλ' ὅκα μέν μιν ἐστιν Αἰσθάκοις νομεύω,
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κάμυθα διδωμι·
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ Βαβύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

λεπτὸς μὰν χῶ ταῦχος ὁ πύρριχος. αἴθε λάχοιεν
τοι τῷ λαμπτράδα τοι δαμοται, ὅκα θύοντι
τῷ Ηρῷ, τειόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δῆμος.

ΚΟΡΤΔΩΝ.

καὶ μὰν ἐσ σομάλιμνον ἐλαύιεται, ἐσ τε τὰ φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν Νησιών· ὅπα καλὰ πάντα Θύοντι,
αγίαυρος καὶ κνῦζα, καὶ εὐάδης μελίτεια.

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ Φεῦ· Βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὡ τάλαν Αἴγαι·
εἰς Αἴδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἡράσσοχο νίκας·
χά σύμιγξ ευρῶτι παλύνεται, ἄν ποκ ἐστάξα.

ΚΟΡΤΔΩΝ.

Ἐ τίνα γ', ἐ Νύμφας· ἐσεὶ ποτὶ Πίσαν αὐθέρων

δῶρον ἐμίν νιν ἔλεγατεν· εἴγα δέ τις ἐμρὶ μελίσθας
κῆν μὲν τὰ Γλαύκας αὐγυρόμαι, εῦ δὲ τὰ Πύρρω.
αἰνέω τάν τε Κρότωνας καλὰ πόλις ἢ τε Ζάχυνθος·
καὶ τὸ ποταῖον τὸ Λακίνιον, ἀπερὸν ὁ πύθλας
Αἴγων ὄγδώκοντα μόνης κατεδαίσθιο μάσδας·
τηνὲς καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὥρεος ἀγε, πιάξας
τᾶς ὄστλας, κῆδακ' Αμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναικες
μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βωκόλος ἐξεγέλαξεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ῷ χαρίεστος Αμαρυλλίδι, μόνας σέθεν γέδε Θανοίσας
λαστεύμεσθ'. ὅσον αἴγες ἐμίν Θίλαι, ὅσσον αἴτεσθας.
αἱ αἱ, τῷ σκληρῷ μαλα δαίμονος, ὃς μὲν εἰλεόγυχη.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χοη, Θίλε βάτῃε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον·
ἐλατίδες ἐν ζωεῖσιν, αὐτέλπισοι δὲ Θανόντες·
χῶ Σεύς ἀλλοκα μὲν πολεις αἰθρίος, ἀλλοκα δῇ ὑπ.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσέω· βάλλε κάτωθε τὰς μοχίας τᾶς γαρ ἐλαίας
τὸν Θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα. σίτθ' ὁ λέπα αργος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

σίτθ' αἱ Κιναιθὰ ποτὶ τὸν λόφον· γάκεις;
γέζω, ναὶ τὸν Πάνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ απει τυτῶθεν· οὐδὲ αὖ πάλιν ἀδε ποθεύωτε.
αἴδη ησ μοι ροκὸν τὸ λαγυωβόλον, ὡς τυ παλαξώ.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τᾶσαι μ', ὡ Κορύδων, ποτῶ Διός· αἱ γαρ ἀκανθα
αἴροι μὲν ὕδη ἐπάταξ ὑπὸ τὸν σφυρόν· ως δὲ βαθεῖαι
τὰς αἰγακήλιδίδες ἐντί· κακῶς αἱ πόρτις ὅλοιτο·
ἐς ταῦταν ἐτύσαν χασμεύμενος· η ρά γε λεύσσης;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ιαὶ ναὶ, τοῖς ὄνυχεσσιν ἔχω τέ νιν· ἀδε καὶ αὐτά.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

οστίχον ἐντὶ τὸ τύμπανο, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσθει.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

εἰς ὄρος ὄχη ἔρωης, μὴ ἀναιλιστος ἔρχεο, Βάττε·
ἐν γαρ ὅρει ράμνοι τε καὶ αἰσθάλαιοι κομόωντι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

εἴω ἀγε μ', ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἢ ρ' ἔτι μώλει
τῆναν τὰν κυάνοφρουν ἔρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίδη;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ἀκμάν γ', ὦ δειλαῖς· πρώαν γε μὲν αὐτὸς ἐτενθῶν
καὶ ποτὶ τῷ μάνδρᾳ καβελάμβανον, ἀμτις ἐνάργη.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

εῦγ' ὦ ιδρωτε φιλοΐφα· τό τοι γέιος η Σαλυρίσκοις
ἐγγύθεν, η Πάνεσσοι κακοκνάμοισιν εοίστει.

II. (V.)

Β Ο Τ Κ Ο Λ Ι Α Σ Τ Α Ι.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ καὶ Λ Α Κ Ω Ν.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

Αὕγεις ἐμαὶ, τῆνον τὸν παιμένα τῷ Συβαρίτα
φεύγετε, τὸν λάκωνα· τό μεν νάκος ἔχθες ἔκλεψεν.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἄκ απὸ τᾶς κράνας στῆρ ἀμνίδες, ἄκ εσφρῆτε
τὸν μεν τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαται Κηματαν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γὰρ πόκα, δᾶλε Συβάργα,
ἐκλάσα σύριγγα; τί δῆ; ὥχετι σὺν Κορυδάνῃ
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν πωπόνυσδεν ἔχοντι;

Α Α Κ Ω Ν.

τάν μοι ἔδωκε λύκων, ὡς λεύθερε. τὸν δὲ τὸ ποῖον
λάκων αὖ κλέψας πόκη ἔσαι νάκος; εἰσὲ Κομάτα·
ὅδε γὰρ Εύμαρε τῷ δεσπότᾳ ἡς τοι ἐνεύδεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, αἰνίξ ἔβισε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἴγα· τὸ δῆ, ὡς κακὲ, καὶ τόκ' ἐτάκει
Βασκαίων, καὶ νῦν με τὰ λοιδία γυμνὸν ἔβηκας.

Α Α Κ Ω Ν.

Ἐ μὰν, ἐ τὸν Πᾶνα τὸν Αχίλειν, ἐ σὲ γε λάγων
τὰν Βαίταν ἀσέδυστον οὐ Καλαΐδος· η κατὰ τήνας
τὰς πέτρας, ὡνθρώπε, μαγεὺς ἐς Κράτιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἐ μὰν, ἐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὡς γαβὲ, Νύμφας,
αἱ τὸν ἐμὸν ιλαροὶ τε καὶ εὔμενέες τελέθοιεν,
Ἐ τεν τὰν σύριγγα λαβὼν ἔκλεψε Κομάτας.

Α Α Κ Ω Ν.

αἱ τοι πιτεύσοιμι, τὰ Δάσινδος ἄλγε ἀροίμαν.
αλλ' ἐν αικα λῆσ, εριζον θέμεν, ἐντὶ μὲν ὅδεν
ιερόν· αλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔσε κ' αἰσθέσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὑσ ποτ' Αθαναίου ἔριν ἥρισεν· ἦνιδε κεῖται
ἀψιφος· αλλ' ἄγε καὶ τὸν εὐβότον αἰρυνὸν ἔρειδε.

Α Α Κ Ω Ν.

καὶ πώς, ὡς κίναδε, τάδε γ' ἔσσεται ἐξ ἴσχυ ἄμυν;

τίς τρίτας ἀντὶ ἐρίων ἐποκιζάτο; τίς δέ, παρεύσας
πυγὸς πρωτοβόκου, κακὰν κύνα δῆλετ ἀμέλγεν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἥτις νικαῖεν τὸν πλατιόν, ὡς τὸ πεωοῖθη,
τοῦτος Βορμέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γάρ ὃ τοι
ἀρίστος ἴσος αλήτης; τοὶ δὲ ὁ τράγος ἔτος ἐφιστέλλεται.

ΛΑΚΩΝ.

μὴ σπεῦδῃ· γάρ τοι πυνὴ θάλατται· ἄλιον αἰσῆ
τεῖνομεν ὑπὸ τὰν πότισον καὶ ταλσεα ταῦτα καθίξει.
ψυχῶν ὕδωρ τυττεί καταλείπεται· ὥδε πεθύκη
ποία, καὶ τιβάς ἀδε, καὶ ἀκύδες ὥδε λαλεῦνται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀλλ' ὃ τι σπεῦδω μέγα σῇ ἀχθομαι, εἰ τούτῳ με τολμῆσαι
ομμαστὶ τοῖς ὄφοισι ποτεβλέσσειν, ὅν ποκὲ ἐόντας
παιᾶν ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. οἴδη ἀχάρις ἐς τί ποθέρωται,
θρέψας ναὶ λυκιδεῖς, θρέψας κύνας, ὡς τοι φάγωνται.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ πόκε ἐγὼν παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ηὐ κακέτας —;
μέμναμε· ὡς Σθονεμὸν τὸν καὶ ἀσφετές αὐδίον αὔτως.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀντίκη ἐπύγιζόν τοι, τὸ δὲ ἀλγεῖσθαι χίμαιρας
αἴδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

μὴ Βαθιον τὴν πυγίσμασθος, ιὔσε, ταθείης.
ἀλλὰ γάρ ἐρῶ ὡδῆ, ἐρωτε, καὶ οὗταί βακολιαζεῖς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

χαράκω τηνεί τατεὶ δρύεσ, ὥδε κύπερος,
ώς εἰς καλὸν Βορμέεντι ποτὶ ομάνεσσι μέλισσαι.
εντὸν ὕδατος ψυχρῶν κυάναι δύο· ταὶ δὲ ἐπὶ δένδρων

ὅρνιχες λαλαγεῖντι· καὶ ἀ σκιὰ ὅδεν ὄμοίσαι
τῷ παρὰ τὸν Βάλλει δὲ καὶ ἀ πίτυς ὑψόθε καίνυσσε.

ΛΑΚΩΝ.

ἢ μὰν αἰρακίδας τε καὶ εἴρια τεῖνδε πᾶθοσεῖς,
αἴκ' ἔνθης, ὑπὸνα μαλακώτερα· τοῖς δὲ τραγεῖαι,
ταῖς παρὰ τὸν, ὅσδοντι κακώτερον, ἢ τύπωρ ὁσδεῖς.
σασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, σασῶ δὲ καὶ αἰδέος ἀλλον ἐλαῖον.

ΚΟΜΑΤΑΣ. 1

αἱ δέ κε καὶ τὸ μόλυς, αἰσαλὰν πτέριν ὥδε πωθοσεῖς,
καὶ γλάχων ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δέ χιμαιρῶν
δέρματος, τῶν παρὰ τὸν μαλακώτερον τετράκις αἴρουσσαν.
σασῶ δὲ ὀκτὼ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γαλακτος,
ὄκλω δὲ σκαρίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἔχοισας.

ΛΑΚΩΝ.

αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθε βωκολιάσσεν·
τὰν σαυτῷ πατέων, ἔχε τὰς δρύας. αὖλα τίς ἄμμος,
τίς κρινεῖ; αἰδ' ἔνθοι πόχ' ὁ βωκόλος ὥδε λυκώτας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὅδεν ἐγὼν τὴν ποτιδεύομαι· ἀλλα τὸν ἄνδρας,
αἱ λῆσ, τὸν δρυτόμον βωτρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
τὴνας τὰς παρὰ τὸν ἔυλοχοισδεται· ἐντὶ δὲ Μόρσων.

ΛΑΚΩΝ.

βωτρέομες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὸν καλεῖ ννν.

ΛΑΚΩΝ.

ἴθ' ὦ ξένε, μικρὸν ἀκαστον
τεῖνοι· εὐθών· ἄμμοις γάρ ορίσδομες ὅσις αἴρεισιν

Βακολύκιας ἐντὶς τὸ δ', ὡς Φίλε, μήτ' ἐμὲ, Μόρσων,
ἐγ γέριτε κρίνης, μήτ' ὧν τύγα τῆτον ὄναστεῖς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ναι, ποτὶ τῶν Νυμφῶν, Μόρσων Φίλε, μήτε Κομάτας
τὸ πλέον ιθύνης, μήτ' ὧν τύγα τῷδε χαριζῆ.

αἱ δέ τοι αἱ ποίμνα τῶν Θερίων ἐντὶς Συβάρτα.

Εὔμαρφα δὲ τὰς αἴγας ὥρης, Φίλε, τῶν Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

μὴ τύ τις ἡρώτα, ποτῆλῶ Διὸς, αἵτε Συβάρτα,
αἵτ' ἐμὸν ἐντὶς, κάκισε, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντιδ' οὗτος, ἔγων μὲν ἀλαζέα πάντ' αἰγορεύω,
καὶ νῦν καυχέομαι· τύ γε μὰν Φιλοκέρομος ἐσσι.

ΛΑΚΩΝ.

εῖσα λεγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν Σένον ἐς πόλιν αὐτὸς
ζῶντ' ἄφεσ· ὡς Παιαν, ἡ σωμύλος ηθα, Κομάτα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταὶ Μῶσαι με Φίλευντι πολὺ πλέοι, ἡ τὸν αἰοιδὸν
Δάζνιν ἔγων δῆ αὐταῖς χιμάρως δύο πρὸν ποκ' ἔβιτα.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐμὲ ᾠτόλλων Φίλεει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
καὶ οὐδὲν ἔγων βόσκω· τὰ δὲ Κάκυεα καὶ δὴ ἐφέρεται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πλάν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἴγας αἰμέλγω·
καὶ μὲν αἱ παις πεθορεῦται, Τάλαν, λέγει, αὐτὸς αἰμέλγεις;

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ Φεῦ, λάκων τοι ταλάρως χεδὸν εἴκατι πληρεῖς
τυρῶ, καὶ τὸν αἴνασον ἐν σύνθετοι παιᾶ μολύνεις.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰτόλον ἢ Κλεορίδα,
τὰς αἴγας παρελεῦντα, καὶ ἀδύ τι ποταπυλιάσδει.

ΛΑΚΩΝ.

κήμεὶ γαρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λῆσ οὐταντῶν
ἐκμαίνει· λιταρεὶ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

αλλ' ς σύμβλητ' ἐντὶ κυνόσεατος ςδῇ ἀνεμώνα
πρὸς ρόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἴμασιαισι, πεφύκη.

ΛΑΚΩΝ.

ςδὲ γαρ ςδῇ ακύλοις ὁρομαλιδεῖς· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπρὸν αἰτό πρίνοι λεπτύριον· αἱ δὲ, μελιχρεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

κήγων μὲν δωσῶ τὰ παρθένω αὐτίκα Θάσσαν,
ἐκ τᾶς αρκεύθω καθελών· τηνὲ γαρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

αλλ' ἐγὼ εἰς χλαιναν μαλαιὸν πόκον, οἰσταίκα πεξῶ
τὰν οἴν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

σίτῃ αἰτό τᾶς κοτίνω τὰς μηκάδες· ωδὲ νέμεοθε
εἰς τὸ κάτανθες τῦτο γεώλαφον, ἀτε μυρίκαι.

ΛΑΚΩΝ.

ἄκ αἰτό τᾶς δύνος ςτος ὁ Κώναρος, ἃ τε Κυνάίθα,
τύτει Βοσκασεῖθε ποτ' ἀντολὰς, ως ὁ Φάλαρος;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἐντὶ δῇ ἐμίν γαυλὸς κυταρίστινος, ἐντὶ δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλευς· τὰ παιδὶ δὲ ταῦτα Φιλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

χάριν ἐντὶ κύων Φιλοποίμνιος, ὡς λύκος σύγχει,

οὐ τῷ πλειστὶ σίδωμι τὰ Υγρά πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀκρίδες, αἱ τὸν Φραγμὸν ὑπερπαραδάτε τὸν ἀμόλη,
μή μεν λαβάσσειαθε τὰς ἀμτέλος· ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

τοὶ τέτλιγες ὁρῆτε τὸν αἰτάλον ἡς ἐρεβίσδω·
ὕτως κὲ ὑμμες Θὴν ἐρεβίσδετε τὰς καλαμεντάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλάτεκας, αἱ τὰ Μίκωνος,
αἱ τεῦ φοιτεῦσαι τὰ ποθέστερα, ραγισδοντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὰς κανθάρος, οἱ τὰ φιλάνδα
συκα κατατρώγοντες, ὑπανέμοις πότεονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἢ γέ μέρμαστ' ὅκ' ἐγὼν τὺ κατήλασα, καὶ τὸ σεταρῶς
εὑ ποτεκικλίζειν, καὶ τὰς δύνος τίχεο τῆναι;

ΛΑΚΩΝ.

τέτο μὲν ς μεμναμι· ὅκα μάν ποκα τεῦδε τὸ δάσας
κύματας εκάβηρε, καλῶς μάλα τῦτό γ' ισαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἥδη τις, Μόρσων, πικροσίνεται· εὖχι παρήθευ;
σκίλλας ίων γραίας αἴστο σάματος αὐτίκα τίλλοις.

ΛΑΚΩΝ.

κήγω μὲν κνίσδω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσετες.
ἐνθὼν τὰν κυκλαμίνον ὀμοσσέ νν εἰς τὸν Αλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ιμένος αὐγῇ ὕδατος ρείτω γάλαι· καὶ τὸ δὲ, Κράθι,
οίνω ποκρύμοις τὰ δέ τοι σία καρπῶν ἐνείκαι.

ΛΑΚΩΝ.

ρείτω χαῖ Συβαρῖτις ἐμὸν μέλις· καὶ τὸ πότορθρον
ἀ παις αὐθὶ ὕδατος τῷ κάλπιδι κηρία Βάψις.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἴγες ἔδοντι,
καὶ χῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.

ΛΑΚΩΝ.

ταῖσι δὲ ἐμοῖς δίεσσοι πάρει· μὲν ᾧ μελίτεια
Φέρεσθαι, πολὺς δὲ καὶ ὁ ρόδοκιστος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἐκ ἑραμὸν Αλκίστας, ὅτι με πρὰν ἐκ Κίλαστ
τῶν ὥτων καθελοῖστ, ὅκα οἱ τὰν Φασσαν ἐδώκα.

ΛΑΚΩΝ.

αἷλλ' ἐγὼ Εὔμηδεις ἑραμις μέγας καὶ γαρ ὅκα αὐτῷ
τὰν σύριγγαν ὠρέξα, καλὸν τί με κάτιτ' ἐφίλατεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἐκ Θεμιτὸν, Λάκων, ποτὲ αἰδόνα κισσας ἐρίσδεν,
Ἐδὲ ἐποτας κύκνοισι τὸ δέ, ὡς τάλαν, ἐσσὶ φιλεχήσι

ΜΟΡΣΩΝ.

παύσαθαι κέλομαι τὸν ποιμένα· τὸν δέ, Κομάτα,
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
ταῖς Νύμφαις, Μόρσων καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψου.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. Φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν αἴγελας κήγων γαρ ὅδε ᾧς μέγα τέτο κακχαῖῶ
κατῆλλος λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅτι πάκ' ἥδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν· εἰς ἀρσενὸν ὕμμιν ἀλεῦμα.
αἴγες ἐμαὶ Θαρσεῖτε κερχχίδες· αὐρίον ὕμμε
πᾶσας ἐγὼ λατῶ Συβαρῖτος ἔνδοθι κράνας.

ὅτος ὁ θεοκρίτης ὁ ἡγεμόνιλος, αἵ τιν' ὄχευσεῖς
ταῦτα αἰγάλεων, Φλαστῶ τυ, πρὶν οὐ γέμει καθλιεῦσθαι
ταῖς Νύμφαισι τὸν ἀμενόν. ὁ δῆλος αὖ πάλιν; αἴλλα γενοίμαν,
αἱ μή τι φλάσταιμι, μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

III. (VIII.)

ΒΟΥΤΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

ΔΑΦΝΙΣ, ΜΕΝΑΛΚΑΣ καὶ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Δαψινὸς τῷ χαρίεντι συνήντελο Βανκολέοντι
μᾶλλα νέμων, ὡς Φαντὶ, κατ' ᾧρα μακρὰ Μενάλκας.
αμφὶ τῷ γέντιν πυρροτρίχῳ, ἀμφὶ τῷ ἀνάβῳ,
αμφὶ συμπόδεν δεδημένῳ, ἀμφὶ τῷ σείδεν.
πράτιος δῆλος πότι Δαψινὸς ιδῶν αἰγόρευε Μενάλκας.

Μυκητῶν ἐπίσημε Βοῶν, Δαψινοί, λῆσ μοι σείσαι;
Οσμὴ τὸν νικαζεῖν ὅσσον Θέλω αὐτὸς σείδων.

Τὸν δῆλον ἄρα χῶν Δαψινοῖς τοιῶσιν αἰωνιεῖστο μύθων.
Ποιμὰν εὐκοπόκουν οἰων, συρρίκειο Μενάλκα,
χωτετο νικαζεῖν μὲν .. δῆλον εἴ τι πάθης τῷ γένειόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Χρήσοδεις ἀνέσιδεῖν; χρήσοδεις καταθεῖναις ἀεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσοδω τῇτο εσιδεῖν, χρήσοδω καταθεῖναις ἀεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

αἴλλα τί θησεύμεδο ὁ κεν αἷμιν ἄρκιον εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

μόσχον ἔγω θησῶ, τὸ δὲ θέσις γένος αἴμιν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ⁹

χ' Θησῶ πόκα αἴμιν, ἐτεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μεν,
χά μάτηρ τὰ δὲ μᾶλα ποθέστερα πάντ' αριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

αλλὰ τί μὰν Θησεῖς; τι δὲ τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

σύριγγ', ἀν ἐποίησα, καλὰν ἔχω, ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἵσον κάτω, ἵσον ἄνωθεν
ταῦταν κατθείνου· τὰ δὲ τῷ πατρὸς χ' θαλαψησῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἢ μάν τοι κῆγὼν σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἵσον κάτω, ἵσον ἄνωθεν.
πρώσαν νιν συνέπαξ, ἔτι καὶ τὸν δάκρυλον αἰγύεω
τῇσιν, ἐτεὶ κάλαμος γε διαχιθεῖς διέτραξεν.
αλλὰ τίς ἄμμε κρίνει; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων:

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰτώλον ἦν καλέσωμεν,
ώ ποτε ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ Σάλαχος υλακῆε.

Χοι μὲν παιδεῖς ἀνσαί· ὁ δὲ αἰτώλος ηντὶ ἐπακάτας·
χοι μὲν παιδεῖς σέιδον· ὁ δὲ αἰτώλος ηθελε κρίνειν·
πυάτος δὲ ὧν σεΐδε λαχῶν ίύκηια Μενάλκας·
ειτα δὲ αἵμοιβαν υπελάμβανε Δάφνης αἰολῶν
Βωκολικαν. γάτω σὲ Μενάλκας αἰξετο πυάτος·

Αγκεσα καὶ ποταμοί, Θείον γενος, σι τι Μενάλκας
πῆ ποχ' ὁ συρίντα προσθίλεις ἀσε μέλος,
Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς αίμνιδας· ἦν δέ ποκ' ἔνθη
Δάφνης ἔχων δαμαλας, μηδὲν ἐλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

κράναι καὶ βοτάναι, γλυκεὺς οὐτά, αἴστερ ὄμοιον
μαστίδει Δάφνης ταῖσιν αἴδοντος,

τύπο τοῦ Βακόλιου πιστίντε· καὶ τὸ Μεγάλκας
τεινδὴ αὔγειγη, χαίρων ἀφθονα πάντα νέμοι.

ΜΕΝΑΛΑΣ.

παντὰ ἔσαι, παντα δὲ νομαὶ, παντα δὲ γάλακτος
γῆνατα πλήθοντι, καὶ τὰ νέα τρέζεται,
ἐνδὲ ἀκαλὰ πάις ἐπινείσονται· αἱ δὲ ἀνταῖς
χῶ ποιμανὶ ἔπειρος τηλόβῃ, χάι βοτάναι.

ΔΛΦΝΙΣ.

Ἐνθὲ σις, ἐνθὲ αἴγυς διδύματόνοις, ἐνθα μέλισσαι
σμάίει πλανεῦντι, καὶ δούνεις υψίτεραι,
ενθὲ ὁ καλὸς Μίλων Βάνεις ποσιν· αἱ δὲ ἀνταῖς
χῶ τὰς Βᾶς Βόσκων, χάι βόεις αὐτοτεραι.
ἢ τηλύγε. τὰν λευκάν αἴγυν ἀνεύ, ὡς Βάνος ὑλας
μυπιον, ὡς σημαὶ δεῦτ' ἐξ ὕδωρ εριζοι·
εἰ τηνῶ γαζοῦ γῆνος. οἱ ὡς κολε, καὶ λέγε Μίλων
αἰς Πικάτεινς Σωκας, καὶ θεὸς ὧν, ἔνεμε.

ΜΕΝΑΛΑΣ.

μη μοι γαν Πέλοστος, μή μοι Κροίσοιο τάλαντα
ειη εχειν, μηδε προοδει θέειν αἰνέμαν·
αλλ' οὐα τα πεινα ταῦθι αὔρομαι αὔγκας εχων τυ·
συρνομα μαλ ἔσοιων, τὰν σικελαν τ' εἰς ἄλα.
δεῖσπετοι μὲν χειρῶν Σοείκον κακὸν ὑδασιν αὔχρος,
οὕτιν σῇ ύσταλαγξ, αὔγροτέροις δὲ λινα·
αὐτοὺς δὲ ταρθενικὰς αἴσαλας πόθος. ὡς πάτει, ὡς Ζεύ,
ὥ μόνος ἡράδην· καὶ τὸ γυναικοσίλας.

Ταῦτα μὲν ὦν δι' αἵμοισαινοι οἱ παιδες αἴσαγαν
ταν πυμάταν δὲ ὠδαὶς ὃτως ἐξάρχε Μεγάλκας.

Φείδει τῶν ἐριών, Φείδει, λύκε, τὰν τοκάδων μεν
μηδὲν αἰδίσει μ'. ὅτι μικκὸς ἐών πολλαῖσιν ὄμοιστῶ.

ω̄ λάμπετε κύαν, γά̄τα Βαβὺς ὑπνος ἔχει το̄;
 ό̄ χρὴ κοιμᾶσθαι Βαβέως σὺν παιδὶ νέμονται.
 ταὶ δὲ οἵες, μηδὲ ὑμμες ὀκνεῖθ' αἰσθαλᾶς κορέσαδις
 ποίας, ύδε καμεῖδ', ὅκκα πάλιν ἕδε Φύγται.
 σίται νέμεσθε, νέμεσθε τὰ δὲ γένθατα πλήσατε πᾶσαι,
 ω̄ς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δὲ ἐς ταλάρως αἰσθόθωμαι.

Δεύτερος αὖ Δάρης λιγυρῶς αὐνέβαλλετ' αἰείδεν.
 Καμὶ ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνοφρος κόρα ἔχθες ιδοῦσα
 τὰς δαμάλας παρελεῦντα, καλὸν, καλὴν εἴμεν ἔφασκεν.
 ό̄ μὰν ύδε λόγου ἐκριθῆν ἀπό τὸν μικρὸν αὐτᾶ,
 αλλὰ κάτω Βλέψας τὰν αἰμετέυσαν οδὸν εἴνατον.
 ἀδεῖ αἱ Σαννὶ τὰς πόστιος, αὖτις το πνεῦμα·
 αὖτις δὲ χῶ μόσχος γαρνέται, αὖτις δὲ χᾶ Βῶς·
 αὖτις δὲ τῷ Θέρεος παρ' ὑδωρ ρέον αἰθρισκοτῆν.
 τὰ δοὺς τὰν Βάλανοι κόσμος, τὰ μαλιδὶ μᾶλα,
 τὰ βοὶ δὲ ὁ μόσχος, τῷ βακόλῳ αἱ βόες αὐταί.

Ως οἱ παιδες αἰεισταν· ο δὲ αἰσθόλος ὡδὶ ἀγόρευεν.
 Αδύ τι τὸ σόμα τοι, καὶ εὐθίμερος, ω̄ Δάρην, Σανδέ·
 κρέσσον μελωδομένω τεῦ αἰκενετεν, η̄ μέλι λείχεν.
 λάσθεο τὰς σύνηγος· ενίκησας γαρ αἰείδων.
 αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἀμὲν αἰσθολέοντα διδάξαι,
 τήναν τὰν μιτύλαν δοιτώ τὰ δίδακτρά τοι αἴγα,
 αἵτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν αἰμολγέα πληροῖ.

Ως μὲν ὁ παῖς ἔχαση καὶ αἰνάλατο καὶ πλατάγυτε
 νικήσας, γά̄τας ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἀλοιτο·
 ω̄ς δὲ κατεσμύχθη καὶ αἰνετράτελο Φρένα λύσα
 ατεκος, γά̄τα καὶ νύμφα γαμεθεῖστ' αἰκάχοιτο.
 καὶ τέτω πυρτος παρὰ ποιμέσι Δάρηνις ἔγενοι,
 καὶ Νύμφαν, αἰκραβος ἐὼν ἔτι, Ναΐδα γάμεν.

IV. (IX)

ΝΟΜΕΤΣ ἡ ΒΟΤΚΟΛΟΙ.

ΝΟΜΕΤΣ, ΔΑΦΝΙΣ καὶ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ΝΟΜΕΤΣ.

Βωκολιάσδεο, Δάφνη τὸ δὲ ὀδᾶς ἄρχεο πρᾶτος
πρᾶτος ἔειδε τὸ Δάφνη, συναψάδω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βωσὶν υἱέντες, υπὸ τείχους δὲ ταύρως·
χοὶ μὲν ἀμᾶ βόσποιντο, καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες· ἐμίν δὲ τὸ βωκολιάσδεν
ἔμποβεν, ἀλλοτε δὲ αὐθίς υποκρίνοιτο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰδὺ μὲν ὁ μόσχος γαρύεται, αἰδὺ δὲ χάρις,
αἰδὺ δὲ χάρισμα, χάρις βωκόλος· αἰδὺ δὲ κῆρυξ·
ἐντὶ δὲ ἐμίν παρὸν ὑδωρ ψυχὴν τιθάσ· ἐν δὲ νένεσι
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάσις μοι ἀπάσας·
λίψικόμαρον τρωγοῖσας αἰσθὸ σκοτιαῖς ἐτίναξε.
τῷ δὲ Θέρευς Φρύγοντος ἐγαύ τόσσον μελεδαίνω,
ὅστον ἐμῶντε πατοῖς μύθων ἡ ματρὸς αἰκλένεν.

ΝΟΜΕΤΣ.

Ἐτῶς Δάφνης ἔεισεν ἐμίν· ἐτῶς δὲ Μενάλκας·

Αἴτνα μάτερ ἐμά, κῆρυγὰν καλὸν ἀντρὸν ἐνσιλέω
κοίλασι ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι ὅστ' ἐν ὄνειρῷ
Οαι· οἵτας, πολλὰς μὲν οἵς, πολλὰς δὲ χιριαίρας,
ῶν μοι πρὸς κεφαλᾶν καὶ πάρ ποσὶ κάθειται.
ἐν πυρὶ δὲ σμυνίνω χορία ζέει, ἐν πυρὶ δὲ αὖτε
Φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι ωδῆς ὄσον ὥραν
χείματος, ἣν νωδὸς καρύνων, ἀμύλοιο παρόντος.

Τοῖς μὲν ἐπεστλαῖσθαις, καὶ αὐτῆις δῶρον εἶχαν
Δάφνιδες μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτρεψεν ἀγρός.
αὐτοῖς, τὰν δὲ ἀν iσως μωμάσαι τέκλων
τήνῳ δὲ σρέμβω καλὸν ὄσρακον, ὃ κρέας αὐτὸς
σιτάθην, πέτραισιν ἐνὶ Καρίαισι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντε χώραις ὁ δῆ τύκναταχήσαιο κόχλω.

Βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαιρέτε· Φαίνετε δῆ ᾧδαν,
τάν ποκ ἐγὼν τήνοισι πρώταν αἰεστα νομεῦσι.

Μηκέτ' ἐτοι γλώσσας ἄκρας ὀλοθυγδόνα Φύσης.
τέττιξ μὲν τέττιγι Φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἱρηκες δῆ ἱρηκέν· ἐμὶν δῆ αἱ Μῶσαι καὶ ᾧδα·
τᾶς μοι πᾶς εἴη τ. λῆσος δόμος· ότε γαρ ύπανος,
χτ' εαρι εεαπτίνας γλυκερώτευον, ότε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅστον ἐμὶν Μῶσαι Φίλαι· ότε γαρ ἑρεῦνται
γαβεῦσαι, τὰς ςτι ποτῷ δαλήσαιο Κίρκα.

V. (VI)

ΒΟΤΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Δαρμοίτας καὶ Δάφνις ὁ Βωκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκι, Αράε, συνάγαγον· ησ δῆ ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὁ δῆ ημιγένειος· ἐτοι κράναν δέ τιν ἀμφω
ἐσδόμενοι Θέρεος μέσω ἄματι τοιάδη αειδον.
πράτος δῆ ἀρέσκατο Δάφνις, ἐτοι καὶ πράτος ἐρίσθεν.

Βάλλει τοι, ΠολύΦαμε, τὸ ποίμνιον αἱ Γαλάτεια
μάλοισι, δυσέρωτα τὸν αιτώλον ἄνδρα καλεῦσα.
καὶ τύ νιν δὲ ποθοῦσῃσα, τάλαν, τάλαν; αἷλλα κάβησαι
αἵδεα συρίσδαν. πάλιν ἄδη, ιδε, τὰν κύνα βάλλει,

ἀ τὸν τοῦ οἴκου ἔπειται σκοτώσ· αἱ δὲ Βαύπτες
εἰς αὐτὰ δέρψομένα· τὰ δέ νιν καλὰ κύματα σάίνεις
ἄουχα καχλάσθοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο Θεοῖσαν
Φράσθεο μὴ τάς παιδός ἐστὶ κνάματιν δούσην
ἔξ αλλὸς ἐρχομένας, καλὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύζη.
αἱ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαβύσθεται, ὡς αὐτῷ ἀκαίδας
τὰς καπωραὶ χαῖται, τὸ καλὸν Θέρος ἀνίκα Φρύγη·
καὶ Θεύγει Σιλέοντα, καὶ γ' Σιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν αὐτὸν γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ηγαύῳ ἔρωτι
πολλάκις, ὡς Πολυφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφαγε.

Τῷ δὲ ἐπειδή Δαρμοίτας αἰνεβάλλετο καλὸν αἰσίδεν.

Εἶδον, νὺν τὸν Πάνα, τὸ ποίμνιον αὐτὸν ἔβαλλε,
καὶ μὲν ἔλαβε, γ' τὸν ἐμὸν τὸν ἔγειρε γλυκὺν, ὡς ποβορῶμι
ἐς τέλος· αὐτὰρ οἱ μάνις οἱ Τήλεμος ἔχθροι ἀγορεύων
ἔχεια Σέρφιτο ποτ' οἰκεν, οὐτως τεκεεσσι Φυλάξῃ.
αλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγων κνίσδων πάλιν γ' ποβόρημι,
αλλ' ἄλλαν τινὰ Θαμί γυναικί ἔχει· αἱ δὲ αἰοιτα
ζαλοὶ μὲν, ὡς Παιάν, καὶ τάκειαι· ἐκ δὲ Θαλάσσας
οισχεῖ παταλίνοισα ποτ' ἄνθρα τε καὶ ποτὶ ποίμνιας.
σῆγα δὲ υλακτεῖν νιν καὶ τὰν κύνας· καὶ γαύῳ ὥκ' ἥρων
αὐτᾶς, ἐκκυνήτῳ ποτ' ιχία ρύγχος ἔχοισα.

ταῦτα δὲ ισως ἐσοροῦσα ποιεῦντά με πολλάκι, περιψῆ
ἄγυελον· αὐτὰρ ἔγων κλαξῶ Θύρας, ἔσε κ' ὄμωση
αὐτά μοι σοφέσσει καλὰ δέρμια τᾶσδε ἐστὶ νασω.
καὶ γαύῳ Θην γέδει εἶδος ἔγω κακὸν, ὡς με λέγοντι.
ηγαύῳ πρὸν ἐσ πόντον ἐσέβλεπον, ηγαύῳ γαλάνα,
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δὲ ἐμίν αἱ μίσα κάρα,
ὡς παρ' ἐμίν κέκριται, κατεθανέο· τῶν δέ τ' ὄδόντων
λεικοτέραν αὐγαντὸν Παρίας οὐτέφανε λίθοιο.
ὡς μὴ Βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἐπίλυσα κόλπον.

ταῦτα γὰρ ἀγαία με κοτύλαρὶς ἐξεδίδαξεν,
ἀ πρὸν ἀμώντεσσι παρ' Ιωακιμινι ποταύλει.

Τόσσος εἰταῖ, τὸν Δάφνην ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε·
χῶ μὲν τῷ σύντιγῷ, ὃ δε τῷ κιλὸν αὐλὸν ἐδώκεν.
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισθε δὲ Δάφνης ὁ βάτας.
ἀρχεῦντ' ἐν μηλακᾷ ταὶ πέριμες αυτίνα ποιεῖ.
νίκη μὰν γοῦν ἄλλος, ἀνάσσαστο. δῆ ἔγινούτο.

VII. (XI.)

ΚΤΚΛΩΨ.

Οὐδὲν ποτὸν ἔρωτα πεῖσκει Σάρμακον ἄλλο,
Νικία, γέτ' ἔγχριτον, ἐμιν δοκεῖ, γετ' ἐπίστασον,
ἡ ταὶ Πιερίδες καθεσσον δε τι τέτο καὶ αὖτις
γίνεται· ετούτην ἀνθυάτωσις δῆ ευηην καὶ αἰδίουν ἔντι.
γινώσκειν δῆ οἷμαι τὴν καλωτήν, ειπον δέοντα,
καὶ ταῖς ἐννέα δηπτι πεζιλαριένον ἐξόχα Μοίσαις.
γέτω γένη ράισα διάγονος ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' αἵμιν,
ἀρχαῖος Πολύζαρος, ὅκη ἥγαλος τὰς Γαλατείας,
αὐτὶ γενεσίσδεν περὶ τὸ σόμα, τῶς καρδιάψως τε-
ημέτο δῆ καὶ τι ρόδοις, καὶ μαλοῖς, γέδε κικιννοῖς,
ἄλλ' ὄλοσις μανίας ἀγεῖτο δὲ πάντα παρέργα.
πολλάκι ταὶ σίες ποτὶ τάουλιον αὐταὶ αἰσθῆντον
χλωρᾶς ἐκ Βοτάνας· ὃ δὲ τὰς Γαλατείαν αἰείδων
αὐτῷ εἴτε ἀιόνος καλετάκειος Συκισέσσας
ἐξ αὐτοῦ, εχθρίσον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
Κύπριος ἐκ μεγάλας, ἡ οἱ ἥπατι πᾶξε Βέλεμιον.
ἄλλα τὸ Σάρμακον εὗρε· καθεσθόμενος δῆ εἴτε πέτρας
υψηλᾶς, ἐς πόντον ὄρων αἰείδε τοιαῦται·

Ω **Κεκά Γαλάτεια**, τί τὸν Φιλέοντ' ἀποθάλλῃ;
 λευκότερα πακῆς ποτιδῆν, ἀπαλωτέρα δὲ αἶρος,
 μόχῳ γαυροτέρα, Φιαρωτέρας ὑμΦακος ὡμᾶς.
 Φοιτῆς δὲ αὐτὸς γάτης, ὅκα γλυκὺς ὑπνος ἔχῃ με
 οἴχη δὲ εὐθὺς ιοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὑπνος αὖθη με.
 Φεύγεις δὲ ὥσπερ οἷς πολιὸν λύκον αἴθησασα.
 ἥρασθη μὲν ἔγωγα τεῦ, ὡς κόρα, αὐτίκα πρᾶτον
 ἥνθες ἐμοὶ σὺν ματῷ, θέλειτο γάκινθινα φύλλα
 ἐξ σύσσος μρέψασθαι· ἔγὼν δὲ ὁδὸν αἰγεμόνευον.
 παύσασθαι δὲ ἐσιδῶν τὸ καὶ ὑπερον χρέος τι πω νῦν
 ἐκ τήνω μύναμαι· τὸν δὲ γέ μέλεις καὶ μὰ Δέ χρέον.
 γινώσκω, χαμίεσσα κόρα, τίνος γνένα Φεύγεις·
 γνεκὲν ἐμὶν λασία μὲν ὁ Θρύς γέτι παντὶ μελάτῳ
 ἐξ ὀτὸς τέταλαι ποτὶ θάτερον ὡς μία μακρὰ,
 ης δὲ ὁ Θαλμὸς ἔτεσι, πλατεῖα δὲ ρἱς ἐπὶ χείλει.
 ἀλλὰ ωτὸς, τοιζτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω,
 καὶ τέτων τὸ κούτιτον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
 τυψὸς δὲ γέ λείπει μὲν γάτης ἐν θερε, γάτης ἐν ὄπωρᾳ,
 γέ χειρωνος ἀκοῦ· ταῦτοι δὲ γάτας γενέσθεες αἰεῖ.
 συρρίσθει δὲ ὡς τις ἐπιτιμαμαι ὡδε κυκλώπων,
 τὸν, τὸ σίλον γλυκύμασον, αἷμα κῆμαυτὸν αείδων,
 πολλάκις νυκτὸς ἀσφέν· τρεῖσα δὲ τὸν ἐιδεκα νεβρῶν,
 πάσας μαννοθόρκως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἀρκεῖν.
 ἀλλὰ ἀσίκει τὸ ποθ' αἵμε, καὶ ἐξεῖς χρέον ἔλαστον·
 τὸν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
 ἀδιον ἐν τῶντρον παρ' ἐμὶν τὸν νύκια διαβέεις·
 ἐντὶ διέρναι τηνεῖ, ἐντὶ ραδίναι κυασάοισσι,
 ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἐντὶ ἀμπελος αὶ γλυκύκαρπος·
 ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι αὶ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν αἰμορόσιον, προΐητι.

τίς καὶ τῶι δε Θάλασσαν ἔχειν ή κύματ' ἔλοιτο;
 αἱ δὲ τὸν αὐτὸν ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ήμες,
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ υπὸ σπαδῶ ἀκάματον πῦρ
 καιόμενος δῆ μπτὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν, ἀνεχοίμαν,
 καὶ τὸν εἴδε θαλαμὸν, τῷ μοι γλυκερώτερον ρόδεν.
 ὡς μοι, ὅτε γένεται μὲν αἱ μάτηρ Βραγχή ἔχοντα,
 ὡς κατέδυν ποτὶ τὸν, καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐθίλασα,
 αἱ μῆτραι τὸ σόμα λῆστε ἐφέρον δὲ τὸν ή κρίνα λευκά,
 ή μάκαν ἀταλάν, πλαταγώνι ἔχοιστεν ἐρυθρά.
 ἄλλα τὰ μὲν Θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·
 ὡς γένεται τὸν ταῦτα Φέρειν ἄμφα πάντ' ἐδυνάθην.
 νῦν μάν, ὡς κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν γε μαζεῦμαι,
 αικα τις σὺν ναι πλέων ξένιος ὥδης αἰφίκηται,
 ὡς εἰδῶ τί ποθεὶς αὖτε καλοικῆν τὸν Βυθὸν ύμην.
 ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
 ὃστερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οικαδῆς αἰτεῖθεν·
 ποιμανίν δῆ ἐβέλοις σὺν ἐμὶν ἄμφα, καὶ γάλ' ἀμέλγεν,
 καὶ τυφὸν παξαί, τάμισον δημιέται ἐνείσα.
 αἱ μάτηρ ἀδικῆ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶς·
 ρόδεν πά ποχ ὄλως ποτὶ τὸν Οἴλον εἰσεν υπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ', ἄμφα ἐστιν ἄμφα ὁρεῦσα με λεπτὸν ἐόντα.
 Οασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας αἰμιστέρως μεν
 σφύσθην, ὡς αἰναδῆς ἐσει κήγων αἰνιώμαι.
 ὡς Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς Θρένας ἐκπεπότασαι;
 αἱ καὶ ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ Θαλλὸν αἰράσας
 τοῖς αργεσσοῖς Φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχεις νῦν.
 τὰν παρεοῖσαν ἀμελγεῖ τί τὸν Φεύγοντα διώκεις;
 εὐφήτεις· Γαλάτειαν ισως καὶ καλλίους ἀλλαν.
 πολλαὶ συμπατίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίσδοντι δέ πάσαι, ἐτεί καὶ αὐταῖς υπακοίσω·

δηλονά· ἐν τῷ γαδικήγων τις Φαίνομαι ἡμεῖς.

Οτώ τοι Πολύζαρμος ἐποίμανεν τὸν ἔρωτα
μυστίσθων· ρᾶσον δὲ διᾶγε·, ἢ χρυσὸν ἔδωκε.

VII. (III.)

ΚΩΜΟΣ.

Κωράσδω ποτὶ τὰν Αμαρυλλίδα· ταὶ δῆ ἐμὸν αἴγες
Βόσκουλαι κατ' ὅρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρος, ἐμὸν τὸ καλὸν πεφιλαρμένε, Βόσκε τὰς αἴγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν αἴγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν Κυάκωνα Φιλάσσεο, μή τυ κορύζῃ.

Ω Χαρίστορ Αμαρυλλί, τί μὲν ἀκέτι τῦτο καὶ ἄνθρου
παρκύσθοισα καλεῖσ τὸν ἔρωτύλον; ἢ ρά με μισῆς;
ἢ ρά γέ τοι σημὸς καλαθαίνομαι ἐγγύθεν εἰμεν,
νῦμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγγειλας με ποιησεῖς.
ῆνδε τοι δέκα μᾶλα Θέρω· τηνῶ δὲ καθεῖλον,
οἱ μὲν ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
Ἔττας μὰν θυμαλγεὶς ἐμὸν ἄχος· αἰδε γενοίμαν
αὶ Βορμηνῆσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν αὐτρον ἰκοίμαν,
τὸν κιστὸν διαδὺς, καὶ τὰν πλέον ἢ τὸ πυκάσδη.
νῦν ἔγων τὸν Ερωτα· Βαρὺς Θεός· ἢ ρά λεαίνας
μασδὸν ἐθῆλαξε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεψε μάτηρ·
ος με κατασμύχων καὶ ἐς ὄσέον ἄχροις ἰκάνει.
ῳ τὸ καλὸν ποθορεῦσα· τὸ πᾶν λίθος· ὡς τυ φιλάσσω·
νῦμφα, πρόσωπονται με τὸν αἰτώλον, ὡς τυ φιλάσσω·
ἐντὶ καὶ ἐν κενεοῖς οιλάρμασιν ἀδέα τέρψις.
τὸν σέφανον τῆλαι με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
τὸν τοι ἔγων, Αμαρυλλί φίλα, κισσοῖο οιλάρμασσα

ἐμπλέξας καλύκεσσι, καὶ εὐόδμοισι σκλίνοις.
 ὦ μοι ἔγων, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; όχι ὑπακίει
 τὰν Βαῖταν αἰσθαδὺς, ἐς κύματα τηνῶ αἴλεῦμαι,
 ὥστερ τὰς Θύννας σκοτιάσθειται ολαῖς ὁ χριτεύς.
 καὶ καὶ μὴ ποθάνω, τό γε μάν τεον αὖτις τέτυκται.
 ἔγινων πρὸν, ὅκα μεν μεμναμένω εἰ Φιλέεις με,
 όδε τὸ τηλέφιλον ποτιμαζόμενον πλατάγησεν,
 αὐλὶς αὐτῶς αἴσθαλῷ ποτὶ πάχει ἐξεμαρανθῇ.
 εἶτε καὶ Αγροὶ ταῖλαθέα κοσκινόμαντις δ.
 αἱ πρὸν ποιολογεῦσα παραβάτις, ἔνεκ' ἔγω ἡ μὲν
 τὸν ὅλος ἔγκειμαι. τὸ δέ μεν λόγον ἔδεινα ποιῆ.
 ή μάν τοι λευκὰν διδυματοκόν αἴγα φυλάσσω,
 τάν με καὶ αἱ Μέρομνωνος ἐριθακὶς αἱ μελανόχρως
 αἰτῇ. καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύτῃ
 ἄλλεται ὁ Φθαλμὸς μεν ὁ δεξιός· ἀκά γ' ιδησῶ
 αὐτάν; αἰσθῆμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὡδῇ αἴσθοκλιθείς
 καὶ κε μὲν ισως ποτίδοι, ἐπεὶ όχι αἴδαμαντία ἐντί.
 Ιωπομένης ὄκα δὴ τὰν παρθένου ἥθελε γῆμαι,
 μᾶλλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλῶν, δρόμον ἔνειν· αἱ δὲ Αταλάντας
 αἱς ιδεν, αἱς ἔμενη, αἱς ἐς Βαβύν ἄλλετ' ἔρωτα.
 τὰν αὔγέλαν χώραίτις αἴτος Οθρυος αὔγε Μελάμπας
 ἐς Πύλον· αἱ δὲ Βίσευλος ἐν αὔγκοινσιν ἐκλίνθη
 μάτηρ ἡ χαρίεσσα περίφρονος Αλφεστροίας.
 τὰν δὲ καλαὶ Κυθέρειαν ἐν ὕρεσι μᾶλλα νομεύων
 όχι στῶς Ωδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
 ὡς' όδε Φθίμενον νιν ἀτέρ μασδοῖο τίθητι;
 ζαλωτὸς μὲν ἐμίν ὁ τὸν ἀτροτον ὑπνον ιαύων
 Ενδυμίων· ζαλῶ δὲ, Φίλα γύναι, Ιασίωνα,
 ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' γ' πευσείσθε βέβαλοι.
 αἴλγέω τὰν κεφαλάν· τὸν δὲ ό μέλει. οὐκέτ' αἰείδω,

κεισεῦμεν δὲ πεπών, καὶ τοὶ λύκοι ὡδέ μὲν ἔδονται·
ὡς μὲν τοι γλυκὺ τῦτο καῖτα βρόχθοιο γένοιτο.

VIII. (I.)

Θ ΤΡ Σ Ι Σ, ἡ Ω Δ Η.

Θ ΤΡ Σ Ι Σ ΠΟΙΜΗΝ, ς ΑΙΠΟΛΟΣ.

Θ ΤΡ Σ Ι Σ.

Α δύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἀ πίτυς, αἰσθόλε, τήνα,
ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσδεται· αἴδυ τι καὶ τὸ
τυρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄβλον αἴτοιση.
αἴκα τῆνος ἐλη κεραὸν τράγου, αἴγα τυ λαψή·
αἴκα δὲ αἴγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐσ τυ καταρρεῖ
ἀ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κυέας, ἐσε κὲ ἀμέλεης.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

ἄδιον, ὡς ποιμὰν, τὸ τεὸν μέλος, ἡ τὸ καταχέες
τῆν ἀωδὸν τᾶς πέτρας καταλείβεται υἱόθεν ὕδωρ.
αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἰδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὸ σακίταν λαψή γέρας· αἱ δέ κὲ αἵρεσκη
τῆναις εἴρυνται λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἴν ύπερον αἴτη.

Θ ΤΡ Σ Ι Σ.

λῆσ ποτὶ τὰν Νυμφῶν, λῆσ, αἰσθόλε, τῆδε καθίξας
ἐσ τὸ καταντες τῦτο γεώλοφον, ἀτε μυρίκαι,
τυγίσδεν; τὰς δὲ αἴγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

ἢ Θέμις, ὡς ποιμὰν, τὸ μεσαρμένιον ἢ Θέμις ἄμεριν

S 5

τυλίσθεν τὸν Πάνα δεδικομένος ἢ γὰρ ἔπειτα ἄγρας
 τανίκα κεκρακώς αἴματανέλαι: ἐντί γε πικρός,
 καὶ οἱ αἰὲν δριμεῖαι χολαὶ ποτὶ ρινὶ καίνηται.
 ἀλλὰ, τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάσινδος ἄλγεα εἶδες,
 καὶ τᾶς Βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μώσας,
 δεῦρο ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδάμεθα, τῷ τε Πριάτῳ
 καὶ τῶν Κρανιάδων κατεναῦσιν, ἀπερὸν ὁ Θάκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς, καὶ ταὶ δρῦες· αἱ δέ καὶ αἰείσυης
 ὡς πόνα τὸν λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἀσταξ ἐρίσθων,
 αἴγα τε τοι δωσῶ διδυμαλόχον ἐς τρίς αἰμέλξαι,
 ἀ δύ ἔχοιστος ἐρίθως ποταμέλξειαι ἐς δύο πέλλας·
 καὶ Βαθὺ κιστύζιον κεκλυσμένον αἰδεῖ καρῶ,
 ἀμφῷες, νεοτευχὲς, ἔτι γλυπάνοι ποτοσδόνον·
 τῷ περὶ μὲν χείλη μαρύεται οὐψόθι κιστὸς,
 κιστὸς ἐλιχθύστω κεκοιμένος· αἱ δέ κατ' αὐτὸν
 καρπῶ ἐλιξ εἰλεῖται αἴγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοθεν δὲ γυνά, τι θεῶν δαιδαλμα, τέτυκῆς,
 ἀσκητὰ πετῶτα τε καὶ αἴματυκι· πάρ δέ οι αὐλῆς
 καλὸν ἐθεράσδονήες αἰμοιβασίς ἀλλοθεν ἄλλος
 νεικείοντ' ἐπέεσσι· τὰ δῆλα φρενὸς ἀποτεται αὐτᾶς.
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκειαι αὐδρα γελεῦστα,
 ἄλλοκα δῆλα ἀν ποτὶ τὸν ριστῆς νόον· οἱ δῆλοι ἐρώλος
 δηθαὶ κυλοιδιόωντες ἐτώσικ μοχθίσδοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύσ τε γέρων, πέτρας τε τέτυκῆς
 λεπτρὰς, ἐφ' αἵ σωεύδων μέγα δίκτυον ἐσβόλον ἐλκει
 ὁ πρόσθις, καρμνούι, τὸ καρπεύον αὐδρὶ ἐοικάς·
 Φαινης κεν γέρων νν ὅσον φένος ἐλλοτεύενται·
 ἀδέ οἱ αἰδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,
 καὶ πολιώ περ ἐόντι· τὸ δέ φένος αἴξιον φίβας.
 τυθεν δῆλοσσον ἀπαθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος,

πυργαίης σαφυλλεῖσι καλὸν θέβοιτεν ἀλωά·
 τὸν δύναος τις κῶνος ἐφ' αἰμασταῖσι Φυλάσσει
 ἡμενός αἱμφὶ δέ μιν δῦν ἀλώπεκες· ἀ μὲν αἷδ' ὄρχως
 Φοιτῇ, σινομένα τὰν τρωξύμον· αἱ δῆται πήρε
 πάλα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον καὶ πρὶν ἀναστεῖν
 φατὶ, πρὶν ἡ ἀνάριστον ἔτοις ἔρροισι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκοιδοπήραν,
 χοίνῳ ἐΦαρμόσαν· μέλεται δέ οἱ γέτε τι πήρας,
 γέτε Φυτῶν τοσσῆμον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δῆται αἱμφὶ δέστας περιτέλλαται υγρὸς ἀκανθός,
 λιολικόν τι Θάμναι· τέρας κέ τι θυμὸν ἀτύχει.
 τῷ μὲν ἐγών πορθμεῖ Καλυδωνίω αἴγα τὸ ἐδώκε
 νον, καὶ τυρόντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
 καὶ ετι πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγειν, αἷλλ' ἔτι κεῖται
 αχροντον· τῷ κέν τι μάλα πρόθρων ἀρεσταῖμαν,
 αἱ κεν μοι τὺ, Φίλος, τὸν ἐθίμερον ύμνον δείσης.
 καὶ τι τι κεφαλομέω πόταγ', ὡ γαθέ· τὰν γαρ δοιδάν
 γέτε πω εἰς Αἰδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα Φυλαξεῖς.

ΘΤΡΣΙΣ.

Αρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Κίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις ὁδῇ αἵτνας, καὶ θύρσιος ἀδῇ αἱ Φωναί.

Πᾶ ποκ' αἱρ' ἥθεῖσα Δάφνις ἐτάκελο; πᾶ ποκα, Νύμφαι;
 ἡ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἡ κατὰ Πίνδω,
 καὶ γαρ δὴ ποταμῶ γε μέγαν ῥόου εἶχετ' Ανάστω,
 γόδῃ Αἴτνας σκοτιαν, γόδῃ Ακιδος ιερὸν ὕδωρ.
 ἀψήτε βωκολικᾶς, Μῶσαι Κίλαι, ἀψήτε αἰοιδᾶς.
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοις ἀψυσσεντο,
 τῆνον χῶ καὶ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε Θανόντα.
 αψήτε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἀρχετ' αἰοιδᾶς.

πολλαὶ οἱ πὰρ ποστὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτις ἀδύρατο.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Κίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἢνθ' Ερμᾶς πράτιτος ἀτὸς ὥρεος, εἴτε δέ Δάζυι,
τίς τυ καταβούχει; τίνος, ὡγαθὲ, τόσσον ἐρᾶσαι;
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἢνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὡτόλοι ἢνθον·
πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακούν ἢνθ' ὁ Πρίαπος,
κῆφαί Δάζου τάλαιν, τί νυ τάκεαι; οἱ δέ τυ κιόρε
πάτας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἀλσεα ποστὶ Φορέται,
(ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς)
ζαλοῖστ'. αὖ δύσερώς τις ἄγαν καὶ αμυχανος εστί.
Βῶτας μὲν ἐλέγειν ἵνη δή αἰτόλω ἀνδρὶ ἔοικας.
ὦτολος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάλας, οἷα βαλεύνται,
τάκεαι ὁ Θαλμῶς, ὅτι ς τράγος αὐτὸς ἔγειτο.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὸ δῆ, ἐστεί κ' ἐσορῆς τὰς παρθένος, οἵα γελεῦντί,
τάκεαι ὁ Θαλμῶς, ὅτι ς μετὰ τῶισι χρεεύεις.
τῶς δῆ δέν ποτελέξας ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄντε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄντε μοίρας.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἢνθε γε μὰν ἀδείας καὶ αἱ Κύτωρις γελάσισα,
λάθρια μὲν γελάσισα, βασὶν δῆ ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κῆτε τὸ θὴν τὸν Ερωτα κατεύχεο, Δάζυι, λυγιέην
ἄρε ύπκ αὐτὸς Ερωτος ὑτὸς αἰρυαλέω ἐλυγίχθης;
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
τὰν δῆ ἄρε καὶ Δάζυις πολαμείψατο· Κύτωρις βαρεῖσα,
Κύτωρις νεμεστατὰ, Κύτωρις θνατοῖσιν αἰτεχθῆς·
ἢδη γὰρ Φράτσδει πάνθ' Αλιος ἄμην· δεδύκει
Δάζυις, καὶ Λίδα κακοὺν ἐσστεις ἄλγος Ερωτι.

ἀρχετε βωκολικᾶς Μᾶσαι, πάλιν ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 ς λέγεται τὰν κύαρην ὁ βωκόλος, ἔρετε ποτ' ίδαι,
 ἔρετε ποτ' αγχίσαν· τηνὲ δρύες, ὅδε κύατειχος,
 ὅδε καλὸν βορβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι, πάλιν ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὥρεος χώδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει,
 καὶ πίωνες βάλλει, καὶ θρυία πάντα διώκει.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι Σίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 αὐτὶς ὅστις σάση διομήδεος ἀστονοὶ ιοῖσα,
 καὶ λαγεῖ· τον βάταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι, πάλιν ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὡ λυκοι, ὡ θῶες, ὡ δὲν ἄφεα φωλάδες αἴρετοι,
 χαινεῖ· ὁ βωκόλος ύμημιν ἐγὼν δάφνις γκει· αὖν ὑλαν,
 γκετ' αὐτὰ δύρμας, γκε αἴλσεα! χαῖρ' αρέβοισα,
 καὶ ποταμοὶ, τοι χείτε καλὸν κατὰ θύμβοιδος οἶνον.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι Σίλαι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 δάφνις εγὼν ὅδε τῆνος ο τὰς βόας ὅδε νομεύων,
 δάφνις ο τὰς ταυωῶς καὶ πόντιας ὅδε ποτίσδων.
 ενυχετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι, πάλιν αρχετ' αἰοιδᾶς.
 ω Παν, Παν, αἰτ' εστι κατ' ἀρεα μακρὰ λυκαίω,
 αἴτε τύ γ' αἰμοταυλεῖς μέγας μαίναλον, εἴβ' εἰσὶ νάγεων
 τὰν λυκελάν, Ελίκας δὲ λίτε πίν, αἰταν τε σάμα
 ττοιο λυκαονίδας, τὸ καὶ μακάρεσσιν αγατόν.
 ληγετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι, ίτε, ληγετ' αἰοιδᾶς.
 ενθ ω ιαξ, καὶ τάνδε θέρευ πακτοῖο μελίστην
 ἐκ καμῶ σύμιγμα καλὸν, πεντὶ χεῖλος ἐλικάν.
 η γαρ ἐγὼν νῶτος Ερώλος ἐσ αἰδαν ἐλκομας ηδη.
 ληγετε βωκολικᾶς, Μᾶσαι, ίτε, ληγετ' αἰοιδᾶς.
 νῦν ισε μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δι' ἀκανθας,
 αὶ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐτῶ αἴρευθοισι κομάσαι,

πάντα δῆ ἔνακτα γένοιτο, καὶ ἀ πίτυφόχυτας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ Θυάσκει· καὶ τὰς κύνας ὥλαζθος ἐλκει,
κηῆ ὄρέων τοὶ σκῶτες αἰδόστι γαρύγαντο.

λήγετε Βωκολικᾶς, Μᾶσαι, ἵτε, λήγετ’ αἰοιδᾶς.
χῶ μὲν τόσον εἰσῶν αἴτεωαμστατο· τὸν δῆ Αὐροδίτα
ἥβελ’ αἴνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντ’ ἐλελοίστη
ἐκ Μοιρᾶν· χῶ Δάφνις ἐβα ρόον, ἐκλυστε δίνα
τὸν Μοίσας Φίλον ἀνδρα, τὸν δὲ ΝύμΦαισιν αἴτεχθη.

λήγετε Βωκολικᾶς, Μᾶσαι, ἵτε, λήγετ’ αἰοιδᾶς.
καὶ τὸν δίδοι τὰν αἴγα, τό τε σκύΦος, ὡς κεν αἱμέλξας
στείσω ταῖς Μοίσαις. ὡς χαίρετε πολλάκι Μοίσαι,
χαίρετ· ἐγὼν δῆ ὕμμιν καὶ ἐς ὑγεὺον ἄδιον αἴσω.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

πλῆρες τοι μέλιτος το καλὸν σόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πλῆρες τοι ωραδόνων, καὶ ἀτ’ Αιγίλω ιχάδα τρώγοις
ἀδεῖσιν, τέττηρος ἐπεὶ τύγα Θέρτερον ἄδεις.
ἡνιδέ τοι τὸ δέτωας· Θᾶσαι, Φίλος, ὡς καλὸν ὅσδει·
Ωραιν πεωλύθται νιν ἐπὶ κράναιστι δοκαστεῖς.
ῶσθ’ θι, Κισταΐβα· τὸ δὲ ἀμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιμα
δὲ μὴ σκιπτάσητε, μὴ ὁ τυραγος ὕμμιν αἴνατη.

IX. (VII.)

ΘΑΛΤΣΙΑ.

Ηει χρόνος αὖτε ἐγών τε καὶ Εὔκριτος ἐσ τὸν Αλευτα
ἔρωτομες ἐκ πόλιος σὺν δὲ τρίτος ἀμμιν Αμύντας·
τῷ Δηοῖ γαρ ἐτευχε Θαλύσια καὶ Φρασίδάμος
καὶ Αυτιγένης, δύο τέκνα λυκάτεος· εἰ τι περ ἐθλὸν

χαῖν τῶν ἐπάγωθεν, ἀτὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ
Χάλκινος, Βάριναι ὃς ἐκ ποδὸς ἄνιστε κράναι,
εὐ γ' εφερεισάμενος πέτραι γόνυ ταῖ δὲ παρ' αὐτῶν
αἰγαῖροι πλελέσι τε ἐύσκιον ἄλσος ὑΦαινον,
χλωροῖσι πετάλσισι κατηρεφέες κομόωσαι.

κατὰ τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, ύδε τὸ σῆμα
ἄμιν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο καὶ τιν' ὁδίταν
ἔσθλὸν σὺν Μοίσαις Κυδάνιον εὔρομες ἄνδρα.
ῶνομα μὲν Δυκίδας, οὐδὲν δι' αἰτόλος· ύδε κε τίς μιν
ήγυνοίστει ιδάν, ἐτεὶ αἰτόλω ἔξοχ' ἐώκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τραίγοιο
κνακὸν δέγμ' ὄμοιοι, νέας ταρισοιο ποτόσδον.
ἀμφὶ δέ οἱ σύθεστι γέγων ἐστιγμένο πέτωλος
ζωσῆρι πλακερῷ· ροικὰν δι' ἔχεν ἄγυριελαίω
δεξτερᾶ κορύναν· καὶ μὲν αἴγεμας εἰτε σεσαμώς
ὄμματι μειδίωντι, γέλως δέ οι ειχετο χείλευς.
Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαρμένιος πόδας ἐλκεις,
άνικα δὴ καὶ σαῦρος εν αιμασιαισι καβεύδει,
όδι ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ηλαίνονται;
ἢ μετὰ δαιτα κλητὸς ἐπειγεσι; η τινος αἰσῶν
λανὸν ἐπιβραγκεις; ως τεῦ ποσὶν οιστομενοιο
πασα λίθος πλαίσισι ποτ' αἰγνιλιδεσσιν αἰείδει.

Τὸν δι' ἐγαὶ ἀμείζην· Δυκίδα φίλε, Φαῦλι τὸ πάντες
έμμεν συμήλαι μέγ' ὑπεριόχον ἐν τε νομεῦσιν
ἐν τὸ ἀμητήρεσσι· τὸ δὴ μάλα Θυμὸν ιαίνει
ἀμέτερον καὶ τὸν, κατ' ἐμὸν νόον, ισοφαρίσδεν
ἐλπομας· αὶ δι' ὁδὸς ἄδε Θαλυσιάς· η γὰρ ἐταῖχος
αἰνέρες ἐντάτωλα δαμάτερι δαιτα τελεῦντι,
όλβῳ αἰταρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
αἱ δαιμῶν εὐκριθον αἰεταλήρωσεν ἀλωάν.

ἀλλ' ἄγε δὴ, ξυνὰ γὰρ οὐδὲς, ξυνὰ δὲ καὶ αὖτε,
βωκολιασθάμενται τάχις ὑπέρος ἀλλον ὄνταςει.
καὶ γὰρ εἴγαν Μοισᾶν καταυρὸν σόμα, κῆρμε λέγοι·
πάντες αἰοιδὸν ἀριστὸν εἴγαν δέ τις καὶ ταχυπειθής·
καὶ Δᾶν· καὶ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, ότε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκηρι τὸν ἐκ Σάμων, ότε φιλητῶν
αἰεῖδων· βάτραχος δὲ ποτὲ αἰοιδᾶς ὡς τις ἐρίσδω.

Ως ἐφάρμαν ἐπίτιαδες· οὐδὲν αἰτώλος αἰδὺ γελάζεις,
τάν τοι, ἐφα, κορύναν δωρύτομαι, γίγκεν ἐστι
πᾶν ἐπ' ἀλαβεία πεταλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
ώς μοι καὶ τέκιων μέγ' αἰτέχθεται, οἵσις ἐρευνῆ
ἴσον ὄρευς κορυφῆ τελέσαι δόμον οὔρομεδοντι,
καὶ Μοισᾶν ὄψιχες, οἵσοι ποτὶ Χίον αἰοιδὸν
αντία κοκκύσδοντες, ἐπώσια μοχθίσδοντι.
αλλ' ἄγε βωκολικᾶς ταχέως αἴρχωμεντον αἰοιδᾶς.
Σιμιχίδα· κήγαν μὲν, οὕτη Οίλος, εἰ τὸν αἰρέσθαι
ταῦτα ὁ τι πυρὶ ἐν ὄψει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.

Εσσεται Αγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
χάϊταν ἐφ' ἐστερίοις ἐρίφοις Νότος υγκὰ διώκη
κύματα, καὶ Ωρίων ὥκ' ἐπ' Ωκεανῷ πόδας ἰσχῇ,
αΐκα τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ ΑΦροδίτας
ρύσηται· Θεύρος γὰρ ἐρωτικὸν αὐτῷ με καταιθεί.
χάλκινόνες σορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν,
τὸν τε Νότον, τὸν τ' Εὖρον, οἷς ἔχαλα Φυκίσ κινεῖ·
ἄλκινόνες, γλαυκαῖς Νηψιόις ταὶ τὰ μάλιστα
ὄψιχων ἐφίλασθεν, οἵσαισι περ ἐξ αἰλὸς αἴγρα.
Αγεάνακτι πλόον διγημένων ἐς Μιτυλάναν
ώρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐτλοον ὄψιμον ἵκοιτο.
κήγαν τῆνο κατ' ἄμαρ, αὐγῆβινον η ῥοδόεντα

ἢ καὶ λαικοίων σέφανον περὶ κρατὶ Φυλάσσων,
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶν,
 πᾶρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ Φρυξῶν,
 χά σιβᾶς ἐστεῖται πεπυκασμένα ἐις ἐπὶ πᾶχυν
 κυνζα τ', αὐτοφοδέλω τε, πολυγνάμωτι τε σελίγω.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμυάμενος Αγεανακέλος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι, καὶ ἐις τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
 αὐλησεῦντι δὲ ἐμίν δύο ποιμένες· εἰς μὲν, Αχαρνεὺς,
 εἰς δὲ, Λυκωτίτεις· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγύθεν ἀστεῖ,
 ὡς πόλια τὰς Ξενέας ηράσσατο Δάφνις ὁ βάτας,
 χώς ὅρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνειν,
 ιμέρα αὕτη Φύοντι παρὸ ὄχωντος πόλαμοιο·
 εὗτε χιῶν ὡς τις κατέσκετο μακρὸν ὑπ' Αἴμου,
 ή Λέω, ή Ροδόπαν, ή Καύκασον ἐχατόεντα.
 αἵτινες δὲ ὡς ποκὲ ἔδεκτο τὸν αἰταόλον εὐφέα λάρνακό^ς
 ζωὸν ἔσσονται, κακαιτον ἀταθαλίασιν ἄνακλος·
 ὡς τέ νιν αἱ σιμᾶι λειμωνόθε Φέρμον ιοῖσαι
 κέδρον ἐις ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
 γίνεται οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ σόμαλος χέε νέκταρο.
 ὡς μακαριστὴ Κομάτα, τὸ Θήρην τάδε τέρπων ἐπετόνθης·
 καὶ τὸ καθεικλαδῆτης ἐις λάρνακα, καὶ τὸ μελιστᾶν
 κηρία Φερβόμενος, ἔτος ὥριον ἐξεπόνασται.
 αἴδεν ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὡφελεῖς εἴμεν·
 ὡς τοι ἐγών ἐνόμενον αἴν' ὥρεα τὰς καλὰς αἴγας,
 Σανάς εισαίων· τὸ δὲ ὑπὸ δρυσὶν ή ὑπὸ πεύκαις
 αἰδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο, Θεῖε Κομάτα.

Χῶ μὲν τόσον εισῶνται αἰτεταύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐδίς
 κῆργαν τοῖς ἐφάμαν· λυκίδα Θίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κῆρι ἴδιδαξαν αἴν' ὥρεα βανολέοντα,
 ἔσθλα, τὰ πε καὶ ζανὸς ἐπὶ Θρόνον ἄγαγε φάρμα·

T

αλλὰ τό γ' ἐκ πάγων μέγ' ὑπείροχον, φότις γ' αἰείδεν
ἀρξεῖμ· αλλ' ὑπάκοιστον, ἐπεὶ Θίλος ἔπλεο Μοίσας.

Σιμιχίδα μὲν Ερώτες ἐπέτιθερον· οὐ γὰρ ὁ δειλὸς¹¹
τόσσον ἐρῆ Μυρῆς, σόσον εἴαρος αἴγες ἐμῶντι.

Ωρατος δή, οὐ τὰ πάντα Σιλαιτάτος ἀνέρι τήνῳ,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον· οἷς τε Αριστε,
ἐθλὸς αὐτῷ μέγ' ἄριστος, ὃν καὶ τεν αὐτὸς αἰείδεν
φοίτος σὺν Σόφρηι γηι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς Αράλος ὑπὸ οἴστον αἴθετ' ἐρέτι.

τὸν μοι Παν, Ομόλω γ' ἐρατὸν πέδον ὃς τε λέλογχας,
ἄκλητον τήνοι Σίλας εἰς χείρας ἐρεισαμι,

αιτ' εἰτ' ἀρε Φιλίνος ὁ μαλθακὸς, αἵτε τις ἄλλος.
κὴν μεν ταῦτ' ἐρδοις, ω Παν Σίλε, μή τι τη παιδες
Αρκαδοὶ σκίλλατοιν υπὸ πλευρᾶς τε καὶ ὥμες
τανίκα ματίσδοιεν, οὐα καὶ τυτθα παρείη

αἱ δή ἄλλως νεύσοις, κατὰ μὲν χροα πάντ' ὄνυχεσσι
δακνόμενος κνάσσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
εὗης δή Ηδωνῶν μὲν εις αιεστι χειρατι μέσσω,
Εθρον πάρ πολαρον, κεκλιμένος ἐγύιζεν ἄρκης
ἐν δὲ θέρει πυρμάτοισι παρ Αἰθιόπεσσι νομεύσις,
πέτραι υπὸ βλεμύων, οὕτε κακέτι Νεῖλος ὄρατος.

ὑμμεις δή τετιδος καὶ Βιβλίδος αἰδὺ λιτόνιες
νάμα, καὶ οικεῦντες Ξανθᾶς ἐδος αἰτῶν Διώνας.

ω μάλιοισιν Γεωτες ἐρευθομένοισιν ὄμοιοι,

Βαλλετέ μοι τόξοισι τὸν ιμερόεντα Φιλίνον,

Βαλλετ· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος ωκε εἰς μεν
καὶ δὴ μὰν αἰσίοι πεταίτερος· αἱ δὲ γυναικες

αἱ αἱ Σαντὶ, Φιλίνε, τὸ τὸν καλὸν ἄνθος υπορρέε.

μηκέτι τοι Φρυγέωμες ἐπὶ προβύροισιν, Αράλε,

μηδὲ πόδας τρίεωμες· οἱ δή ὄρθριοις ἄλλον ἀλέκτωρ

κοκκύρδων νάρκατην σίγαρραις διδοίη·
εὗ δὲ ἐπὶ τᾶσδε, Θέρε, Μόλων ἄγχοιο παλαιτρας·
ἄμμος δὲ αἰσυχία τε μέλοι, γραία τε παρεῖη,
αἵτις ἐπὶ θύσδοισι, τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἔργοι.

Ως ἐΦάμαν· οὐδὲ εἶναι τὸ λαγωβόλον, αὖτις γελάξας
αἰς πάρος, ἐκ Μοισῶν ἔπειτας ὥστασεν εἴρεν.
χῶ μὲν ἀποκλίνεις ἐπὶ ἀριστερὰ, τὰν ἐπὶ Πύξας
εἴρφ' ὁδὸν· αὐτὰρ ἐγών τε καὶ Εὔκριτος ἐς φρασιδάμω
τραπέζεντες, χῶ καλὸς Αμύντιχος, ἐν τε βαθείαις
ἀδείαις χίνοιο χαμενίσιν ἐκλίνθημες,
ἐν τε νεοβράτοισι γεγαθότες σίγαρέσιστι.

πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὑπερφε κατὰ κρατής δονέοντο
αἰγαῖροι πλελέσι τε τὸ δὲ ἐγγύθεν ιερὸν ὕδωρ
Νυμφῶν ἐξ ἄντροι κατειθόμενον κελπίζουσε.
τοὶ δὲ ποτὶ σκιερᾶς ὄροδαμνίσιν αἰσαλίωνες
τέτλιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· οὐδὲ δὲ ὀλολυγῶν
τηλόθεν ἐν πυκναῖσι βάτων τρύπεσκεν αἰκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ αἰκανθίδες, ἔτενε τρυγών
πωτῶντο ἔθατι περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

πάντ' αἰσδε Θέρεος μάλα πίονος, ὥσδε δὲ ἐπωράς·
ὄχυραι μὲν πάρ ποσσί, περὶ πλευρῶν δὲ μάλα
δαιψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δὲ ἐκέχυνθο
ὅρωταις βιαζύλοισι κασταθρίθοντες ἐρασδέ·

τετάσιες δὲ πίθω αἰπελύετο κρατὸς ἀλειφαρ.

Νύμφαι Κασαλίδες Παρηνάσιον αἰτῶς ἔχοισας,
ἄρα γέ πα τοιόδε φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
κρατῆρ̄ Ηρακληὶ γέρων ἐσάσατο χείρων;
ἄρα γέ πα τίνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Αγάπω,
τὸν κρατεῖον Πολύφαρμον, δις ὥρεσι λᾶς ἐβαλλε,
τοῖον νέκταρον ἐπεισε κατ' αὐλαὶ ποσσὶ χορεῦσας,

οίον δὴ τόκα πῶμα διεκριγώσατε, Νύμφαι,
Βαμῷ πάρ δάμαλος αἰλωάδος; ἀς ἐτὶ σωρῷ
αὐτοῖς ἐγὼν πάξαιμι μέγα πήνου· αἱ δὲ γελαῖαι
δράγματα καὶ μάχανας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.

X. (II.)

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΤΡΙΑΛ

Πᾶ μοι ταὶ δάῖναι; Θέρε Θέτυλι πᾶ εὖ τὰ Φίλρα;
σέψον τὰς κελέβαν Θοινκέω οἰδε αἴτω,
ώς τὸν ἐμὸν Βαροὺν εῦντα Σίλον καλαθύσομαι ἄνδρα,
οἱ μοι διάνεκαταις αἴστοις ὡς τάλας χρέει ποβήκει,
χολῇ ἐγνω πότερον τεβγάκαμες, η ζοοὶ εἰμὲς,
χρέει θύρας ἀρρᾶξεν ἀναρργίος· η ράοι οἱ αἱλλᾶ
ώχετ' ἔχων ὁ τ' Εοῶς ταχιδίς Φρενας, αἱ τ' Αρροδίτα.
Βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγυπτοιο παλαιτραν
αὔριον, ως νιν ἴδω, καὶ μέριφομαι οἴδη με παιῆ.
νῦν δέ νιν ἐκ Θυέων καταιησομαι ἀλλὰ, Σελάνα,
Φαινε καλόν· τιν γαρ ποταείσομαι ασυχα, δαιμον,
τὰ χρονία δὲ Εκάτα, τὰν καὶ σκύλοκες τυφομέοιτι
εὑχομέναν νεκύωρ αἰνά τ' ημία καὶ μελαν εἶμα.
χειρὶ Εκάτα δαστλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἀμμιν ὅταίδη,
Σάυρακα ταῦτ' ἔψδοιστα χερείανα μήτε τι Κίρκας,
μήτε τι Μηδείας, μήτε Ξειθᾶς Περιμήδας.
ινγέ, ἔλυε τὸ τῆνον εμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· αλλ' ἐτίνασσε,
Θέτυλι δειλαία, πᾶ τὰς Ορένας ἐκπεπότασσι;
η ρά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὸν ἐπιχαρμα τέτυγμα;
πάσσο ἀμα καὶ λέγε ταῦτα· Τὰ Δέλφιος ὅσέα πάσσω.
ινγέ, ἔλυε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφις ἐρ' αἰνίαστεν· ἔγων δὲ τοῖς Δέλφις δάίναι
οὐεῖσθαι· χῶς αὐτὰ λακῆ μέγα κακωπυρὸς εὗσαι,
κῆτος τίνας ἀφθη, καὶ δὲ σποδὸν εἰδομες αὐτᾶς,
ὅτῳ τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ Φλογὶ σάρκι ἀμαβύνοι.
ιηγέν, ἐλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τῶν τὸν καρὸν ἔγων σὺν δαιμονὶ τάκια,
ὡς τάκοις ὑπὸ οὐώτος οἱ Μύνδιοι αὐτίκα Δέλφις·
χαῖς ὁ· εἴδε ὅδε ρόμβος οἱ χάλκιοις ἐξ Αἰρεσίτας,
ὡς κεινος δινοίταπος ἀμετέφαιστος Θύραισιν.
ιηγέν, ἐλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυτῷ τὰ πίτυρα τὸ δέ, Αρτεμί, καὶ τὸν ἐν Αἰδη
κιήσαις ρύαδάμασθαι, καὶ εἰ τὶ περ αὐτοῖς ἀλλο.
Θέτουλι, τὰς κύνες ἀρματινὰς αὖτα πόλιν ὠρύσσειται·
αἱ θεός ἐν τριόδοισι τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἀχει.
ιηγέν, ἐλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἥνιδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγεῦντι δέ αἴται,
αἱ δέ ἐμαὶ σιγῇ σέρνων εντοσθεν αἰα·
αλλο. ἐπὶ τὴν πάσα καταζύμαι, ὃς με ταλαιπω
αντὶ γυναικὸς εθηκε κακαῖν καὶ απάρθεινοι ήμεις.
ιηγέν, ἐλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν αἰδρα.
ἐε τρὶς αποσπένδω, καὶ τρὶς τάδε, πότια, Φωνῶ.
Αἵτε γυνὴ τῇώ παρακέκλιται, αἵτε καὶ αὐγὴ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον πόκα Θασέα Φαντί^{τη}
ἐν Δίῳ λαθῆμεν ἐυτλοκάρμα Αριαδνας.
ιηγέν, ἐλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ιωωμανὲς Φυτὸν ἐντὶ παρὸν Αρκάσι, τῷ δέ ἐπὶ πάσα
καὶ πῶλοι μαίνονται ἐν ὕρεα καὶ θεαὶ ιωωι·
ὡς καὶ Δέλφιν ἵδοιμι, καὶ εἰς τόδε δῶμα περάσαι
μηπομένω ἵκελος, λιταράς ἔχοσθε παλαιίστρας.
ιηγέν, ἐλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

τῆτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ χράστεδον ἀλεσε Δέλφις·
 ὡς γὰρ νῦν τίλλοισα κατ' αὐγρίῳ ἐν πυρὶ Βάλλω.
 αἱ δὲ Ερως αἰνιαρὲ, τί μει μέλαιν ἐκ χροὸς αἴμα
 ἐμφύει, ὡς λιμνᾶτις ἀπαν ἐκ βδέλκα πέτωκας;
 οὐγέ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 σαῦράν τοι τρίψασα, ποτὸν κακὸν αὔριον οἰστῷ.
 Θέσυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ', υπόμαξον
 τᾶς τήνω Φλιᾶς καθιστέρτερον, ἃς ἔτι καὶ νῦν
 ἐκ θυμῷ δέδεμαι· ὁ δέ μει λόγου γένενα γτοῖ·
 καὶ λέγ' ἐπιφθύσδοισα· Τὰ Δέλφιας ὅσέα πάσσω.
 οὐγέ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μάνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;
 ἐκ τίνος αρεῖεν μι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τῆτο;
 ήνθ' αἱ τῶν υπέλοιο κακαφόρος ἄμμιν Αναξώ
 ἀλσος ἐς Αρτέμιδος. τὰ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 θησία πομπεύεσκε περιταδὸν, ἐν δὲ λέσιν.
 Φράσδεο μει τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ μ' αἱ Θευμαρίδα Θράσσα τροφὸς αἱ μακαρῖτις,
 αἱ γίθινος ναίοισα, καλεύξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσαδαις ἐγαν δέ οι αἱ μεγάλοιτος
 ἀμάρθειν, Βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
 καὶ μέτιειλαμίνα τὰν ξυσίδαι τᾶς Κλεαρίτας.
 Φράσδεο μει τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 ἥδη δὲ εῦσα μέσταν κατ' αἰμαζτὸν, αἱ τὰ Λύκωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὄρμ τε καὶ Εὐδάμιταν ιόντας.
 τοῖς δὲ ήσ ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
 σήθεια δὲ σίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ, Σελάνα,
 ὡς ἀπὸ γυμνωσίου καλὸν πόνον ἄρτι λιπάντων.
 Φράσδεο μει τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ οὗδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι περὶ θυμὸς ιαφθη

δειλαίας τὸ δὲ κάλλος ἐτάκεια, καὶ δέ τι πομπᾶς
τύρες ἐφρασάμεν, ἀδὲν αἱ πάλιν οἰκασθήσασθαι
ἔγινον· αλλὰ μὲν τις καταυρὰ νόσος ἐξαλάσσεται.
καὶ μηδὲν σῇ ἐν κλινήρι δέκται ἀμαλαῖ καὶ δέκα νύκτας.
Φράστρο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καὶ μεν χρῶς μὲν ὄμοιος ἐγίνετο πολλάκι Θάψω.
ἔρρευν δὲ ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχεσσι· αὐτὰρ δὲ λοιπῶν
ὅσει ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, καὶ ἐς τίνος γένος ἐτέρασσα,
ἢ ποίεις ἐλιπτον γραίας δόμον, ἃτις ἐστέδεν;
αλλὰ ἦς καὶ δέρμα ἐλασθόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο θεύγαν.
Φράστρο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χώτῳ τῷ δώλῳ τὸν ἀλαβέα μύθον ἐλεῖται.
Εἰ δὲ ἀγέ, Θέουλί, μοι χαλεπᾶς νόσων εὑρέτι μᾶχος
πᾶσαι ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδος· αλλὰ μολοῖσα
τῆμπτον ποτὶ τὰν Τιμαργύτοιο παλαιίζειν.
τηνὲς γὰρ Σοιτῆ, τηνὲς δέ οἱ αὖτις καθηγεῖσαι.
Φράστρο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κητεῖ καὶ νιν ἔοντα μάθοις μόνον, αἴσυχα νεῦσον,
κηφ, ὅτι Σιμαιίθα τὸν καλῆ· καὶ οὐ θαυμέστερον τᾶδε.
ὡς ἐθάμαν· αἱ δὲ ἥντε, καὶ ἀγαγε τὸν λιτωρόχρων
εἰς ἡμαῖς δάμασται Δέλφιν· ἐγάνω δέ νιν αἱς ἐνόσσασαι
ἄρτι θύρας ὑπέρ τοῦτον αἰμετέρμενον ποδὶ καθέω,
(Φράστρο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετάπτω
ιδρῶς μεν κοχύδεσσιν ἵσον νοτίασιν ἐέργασις.
ἐδέ τι Φωνᾶσαι δυνάμαν, ἀδὲν ὅστον ἐν ὑπνῷ
κηνεῦνται Φωνεῦνται Φίλαι ποτὶ ματέραι τέκνα·
αλλὰ ἐπάγγην δαγύδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἵσα.
Φράστρο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κοῦ μὲν ἐσιδῶν ἀτοργος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάζας,

έσδετ' ἐπὶ κλινῆρι, καὶ ἐσδόμενος Φάτῳ μῦθον.
 Ηρά με, Σιμαιία, τόσον ἔφεασας, ὅσσον ἔγαν διπ
 πρὸν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφεαξα φιλῶν,
 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε σέγος, οὐ με παρῆμει.
 Ξράσσεό μεν τὸν ἔρωτί ὅθεν ἵκετο, πότνια Σελάνα.
 ἥνδον γαρ κήγαν, ταὶ τὸν γλυκὺν ἥνδον ἤκατα,
 η τρίτος ηὲ τέταρτης ἐών Κίλος, αὐτίκα νυκῆς,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διαιύσοιο Φυλάσσων,
 κακτὶ δὲ ἔχων λεύκαν, Ηρακλέος τεῦρον ἔρυνος,
 πάντοτε πορφυρέασι περιζωτρασιν ἐλιξίλαν.

(Οὐασδέο μεν τὸν ἔρωτί ὅθεν ἵκετο, πότνια Σελάνα)
 καὶ μὲν καὶ ἐδέχασθε, τάσσῃ ηὲ Φίλα· καὶ γαρ ἐλαφρὸς
 καὶ καὶ τὸ πάντεσσι μετ' ηιβέοισι καλεῦμαι·
 ευδογ δὲ, αἱ κε μόνον τὸ καλὸν σόμα τεῦ ἔφίλασσε·
 αἱ δὲ αλλὰ μὲν ἀνεῖται, καὶ οἱ θύραι εἰχέοι μοχλῶ,
 παντῶς καὶ πελέκεις, καὶ λαμπτάδες ἥνδον ἐφ' ὑμέας.

(Ορασδέο μεν τὸν ἔρωτί ὅθεν ἵκετο, πότνια Σελάνα)
 νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τὰ Κύταρι πρᾶτον ὁ Φείλεν·
 καὶ μετὰ τὰν Κύταριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς ειλευ,
 ὡ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τέτο μέλαθρον,
 αὐτας ιμίολεκλον· Ερως δὲ ἄρα καὶ λιπαραῖον
 πολλάκις Αἴσιοι σέλας Θλογερώτερον αἰβεῖ·

(Φρασδέο μεν τὸν ἔρωτί ὅθεν ἵκετο, πότνια Σελάνα)
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ Θαλάριοι,
 καὶ νύμφαν ἔφόηστο· ἔτι δέμνια Θερμὰ λιποῖσαν
 ἀνέρος. — Ως οἱ μὲν εἶταν· ἔγαν δέ οἱ αἱ ταχυπειθῆς
 χειρὸς ἔφαψαμένα μαλακῶν ἀνέκλιν' ἐπὶ λέκηρων·
 καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πετωτίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
 Θερμότερον ηὲ οὐ πρόσθε· καὶ ἐψιθυρίσδομες αὖν.
 χάσ καὶ τοι μὴ μακρὰ Φίλα Θρυλέοιμι Σελάνα,

ἐπεράχθη τὰ μέγετα, καὶ ἐς πέδουν ἡνθομες ἄμφω.
 ψύκτετι τῆνος ἐμὸν ἐπεμέμψατο μέσ' θα τοι ἔχθες,
 γά' ἐγὼ αὐτὴν τὴνώ· αλλ' ἡνθέ μοι ἡ γε Φιλίσας
 μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἡ γε Μελιξένης,
 σάμερον, αἵνικα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἐτρεχον ἴστωσι.
 Αῶ τὰν ρόδοταχυν ἀτὸν ἀκεανοῖο Θέροισαι.
 κῆτος μοι ἀλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἀμφα δέλφις ἐράταν
 καίτε μην αὐτὲ γυναικὸς ἔχει πόθος, αἴτε καὶ αἰνόρος,
 γά' ἐφατ' αὐτρεκές ἴδμεν, αἴτας τόσον, γάνεκ' ἐρωτος
 ἀκραῖον ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ὥχετο Φεύγων,
 καὶ Φάτο οἱ σεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν.
 ταῦτ' ἐμὸν αἱ ξεῖναι μιθήσαλον ἐντὶ σῇ ἀλαβής.
 η γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τελράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη,
 καὶ παρὸν ἐμὸν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλταν.
 νῦν δέ τε δωδεκατάλος ἀτὸν ὅτε νν ὕδε ποτεῖδον.
 αὐτὸν γάρ ἄλλο τι τερπτὸν ἔχει, αἱρῶν δὲ λέλασαι;
 νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταβύσσομαι· αἱ σῇ ἔτι κήμε
 λυτῷ, τὰν Αίδαο πύλαν, ναὶ Μοῖρας, αραξῆ.
 τοιά οἱ εὖ κίτα κακὰ Φάρμακα Θαρὶ Φυλάσσεν,
 Ασυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνιο μαθοῖσα.
 αλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτὸν ὀκεανὸν τρέπε πώλες,
 πότνι· ἐγὼν σῇ οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥστερον ὑπένταν.
 χαῖρε Σελαναια λιπαρόχροος· χαίρετε σῇ ἄλλοι
 αἰτέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὄπαδοι.

XI.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΤΡΙΓΩΣ.

Ούδενὸς εὐνάτερα, Μακροπλολέμοιο δὲ μάτηρ
 μαίας Αντιστέροιο θοὸν τέκεν ιδυντῆρα
 όχι Κεράσαν, ὃν ποκα θρέψατο ταυρωπάτωρ,
 ἀλλ' ἐπιλιπτὲς αἴθε πάρος φρένα τέρμα σάκης.
 οὐνομὸν ολον, δίζων, ὁ τᾶς μέροστος πόθον
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς αἰνεμάδεος
 ὃς Μοίσα λιγὺ ταῦταιν ιοσεφάνω
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγγ
 ὃς σεβέσεν ἀνορέαν ισαυδέα
 παταποφόνα, Τυρίαν τ' ἐρρύσατο.
 ὡς τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
 πᾶμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας.
 ψυχὰν δὲ, βροτοβάμον,
 σήτας οἵτρε σαέτησ,
 κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
 λαρυγκόγυρε, χάροις
 αἷδυ μελίσδοις
 ἐλλοπτι κάρη,
 καλλιόπη,
 νηλεύστω.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΤΛΑΙΑ.

XII. (X.)

ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

ΜΙΛΩΝ καὶ ΒΑΤΤΟΣ.

ΜΙΛΩΝ.

Εργατίνα βγκαῖε, τί νῦν ὡς ζυρὲ πεπόνθης;
ἄλλ' εὸν ὄγμον ἀγεν ὄρθὸν δύνῃ, ὡς τετρὸν ἀγες.
ἄλλ' ἀμα λαιοτομεῖς τῷ πλατιόν· αὖλ' ἀπολείσῃ,
ώστερος οἰς ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
ποῖος τις δείλαν τὺ καὶ ἐκ μέσω ἀματος ἐσσὶ,
ὅς νῦν ἀρχόμενος τᾶς ὠλακας ἐκ ἀπόβράγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὁψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμινω,
χδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

χδαμά· τις δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτας ἀνδρί;

ΒΑΤΤΟΣ. ο

χόδωμά νν συνέβαι τοι αγρυπνῆσαι δί' ἔρωτα;

ΜΙΛΩΝ.

μηδέ γε συμβαίνε χαλεπὸν χορία κύνα γεῦσαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἄλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔφαμαι χεδὸν ἐνδεκατῶν.

ΜΙΛΩΝ.

ἐκ πίθω αὐτλεῖς πηλόν· ἐγὼν δῆ ἔχω εἰδί' ἄλις οἶξεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

τοιγάρτοι πρὸ Θυρᾶν μοι αἴτο σωοδῶ ασκαλα παιᾶς.

ΜΙΛΩΝ.

τίς δέ τι τὰν παιδῶν λυμαίνεται;

ΒΑΤΤΟΣ.

αἱ Πολυβάται

ἀ πρὸν αἰμάτεσσι παρ' Ιωακείῳ πόκ' αὐλαί.

ΜΙΛΩΝ.

ΕΤΡΕ ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΑΛΙΤΡΟΝ. ἔχεις πάλαι ὡν ἐπείνυμις
μάντις τοι τὰν νύκτα χροιζεῖται καλαμαία.

ΒΑΤΤΟΣ.

μωμᾶσθαι μὲν ἀγχῇ τύ· τυθλὸς δῆ γὰρ αὐτὸς ὁ πλεύτος,
ἄλλὰ καὶ ὡς Θρόντιος Ερως· μηδὲν μέγα μυθεῦ.

ΜΙΛΩΝ.

χείρα μετεῖμαι· τὸ μόνον καταΐσαλλε τὸ λαῖον,
καὶ τι κόρας Φιλικὸν μέλος αἰμβάλειν· αἵδιον γάτῶς
ἔργαζεν· καὶ μὰν πρότερον πόκα μυστικὸς ἥδα.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μᾶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ραδινάρ μοι
παιδῆ· ὃν γάρ καὶ αἰψύοθε, Θεαί, καλὰ πάλια ποιεῖτε.

Βομβύκα χαριέσσω, Σύραν καλέοντι τὸ πάντες,
ιογυὰν, ἀλιόκαυσον ἐγών δὲ μόνος μελίχλωμον.
καὶ τὸ φυ μέλαν ἔντι, καὶ σιγραπῆλα οὐαίνεος,
αὐλ' ἔμπας ἐν τοῖς σεζάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
ἀ εἰς τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἴγα διώκει,
α γένους τῷροτρον ἐγών σῇ ἐπὶ τὸν μεράνημεν.
αἴθε μοι ἡσσα Κροῖσον πάκα Θαντὶ πεπάσθαι,
χρύσεοι ἀμφότεροι καὶ ἀνεκείμενα τῷ ΑΣροδίτᾳ,
τὰς αὐλῶς μὲν ἔχασσα, καὶ ἡ ρόδον, ἡ τύγα μᾶλον,
αὐτοῖς σῇ ἐγών καὶ κανάς ἐστιν ἀμφοτέροισιν αἱμύκλας.
Βομβύκα χαριέσσω, οἱ μὲν πόδες ἀδράγαλοι τεῦ,
α θωνά δὲ τρύχνος τὸν δὲ τρόπον ἔχω εἰσῆν.

Μ Ι Λ Ω Ν.

η καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη Βῶκος αἰοιδάς-
ώς εὐ τὸν ἰδέαν τὰς αἱμονίας ἐμέτρησεν.
ώ μοι τῷ πώγανος, ὃν ἀλιθίως ἀνέθυσα.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Τάσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ Θείῳ λυτιέσσα.

Δάματερ πολύκαστε, πολὺταχυ, τοιού τὸ λαῖον
εὔεγον τ' ειη καὶ καυταῖμον ὅτι μαλισα.

Σειγέτ', ἀμαλλοδέται, τὰ διάγματα, μὴ ταριώ τις
εἰσηγήσει Σύκινοι αἰδρεῖς, αἰσάλετο χάτος ὁ μιθός.

Ἐς Βορέην αἱνεμον τὰς κάψινας αἱ τομὰ ὕμμιν
η ΖέΦυρον βλεπέτω πικάντεται ὁ σαχυς γάτᾶς.

Σῖτον ἀλαιῶντας Φεύγεν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπειον.
εἰκαλάμας ἄχυρον τελέθει ταμόσδε μαλισα.

Αρχεδ' αἱμάντας ἄμι ἐγερομένω κορυδάλλω,
καὶ λύγεν εὐδοντος ἐλιηῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εύκλος ὁ τῷ Βατράχῳ, παῖδες, Βῆσ· ό μελεδάνες
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦνται· πάρεστι γὰρ ὁ Φθονος αὐτῷ.

Κάλλιον, ὡς ᾧμελητὰ Φιλάργυρε, τὸν Φακὸν ἔψην
μήτιστάρμης τὰν χεῖρα, καταπρίων τὸ κύμινον.

ΜΙΛΩΝ.

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἀνδρας σείδεν·
τὸν δὲ τεὸν, Βυκαῖε, πρέστει λιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσθεν τῷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὄρθρευοίσθ.

XIII. (XXI.)

ΑΛΙΕΙΣ.

Α Πενία, Διόσαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρεται
αὐτὰ τῷ μόχθῳ. διδάσκαλος· όδε γὰρ εὔδεν
ἀνδράσιν ἐργατίνασι κακαὶ παφέχοντι μέριμνα.
κανὸν ὀλίγον νυκτὸς τις ἐπιψάυσης, τὸν ὑπονού
αἰφνίδιον θορυβεῦντι ἐπιτάμεναι μελεδῶναι.

Ιχθύος ἀγοευτῆρες ὅμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
σρωσάμενοι Βρύον αὖν ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ Φυλλίνῳ ἐγύθι δῆ αὐτοῖν
κεῖτο τὰ τὰν χειροῦν ἀβλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
τοὶ κάλαμοι, τάγκιστα, τὰ Συκιόεντά τε λῆδα,
σφρειαὶ, κύρτοι τε, καὶ ἐκ χοίνων λαβύριθοι,
μῆρινοι, κῶδι τε, γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβοις
νέρθεν τὰς κεφαλᾶς Φουκμὸς Βραχὺς, εἴρατα, πῖλοι.
ὕτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος, ὕτος ὁ πλεύτος.
Ἄδεις δῆ ό χύτρον· εἶχ' οὐδὲν πάντα περισσά,
πάντ' ἐδόκει τῆνοις ἄγρα πενίας ψινή ἐταίρα.

χόντροις δῆ ἐν μέσσω τρείτων, πενίᾳ δὲ παρ' αὐταῖν
θλιβομέναι καλύβαιν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
χώτῳ τῷ μέσατον δρόμον ἄντεν ἀρμα Σελάνας,
τὰς δῆ ἀλεῖς ἡγεμε φίλος πόνος ἐκ βλεψάρων δὲ
ὑπονοι αἰτωλοσάμενος, σφετέρως φρεσὶν ἥρεθον αἰδάν.

ΑΛΙΕΤΣ Α.

ψεύδοντο, φίλε, πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔσασκον
τῷ θέρεος μινύτεν, ὅκα τάματα μακρὰ φέρει ζεύς
ἡδη μυρί ἐστιδον διείρατα, καδέντω αἴσ.

μὴ λαθόμεν; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δῆ αἱ νύκτες ἔχοντι.

ΑΛΙΕΤΣ Β.

αὐτομάτως μέμφη τὸ καλὸν θέρος· ό γαρ ο καιρὸς,
ασθαλίων, παρέστα τὸν ἐὸν δρόμον· αἷλλα τὸν ὑπονοι
αἱ συντὶς κόποιοισα, μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν.

ΑΛΙΕΤΣ Α.

ἀρ' ἔμαθες χρίνεν πόκ' ἐνώπινα; χρηστὰ γαρ εἶδον.
ἢ σε θέλω τῷ μῷ φαντάσματος ἦμεν ἀμοιρον.
ώς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζει.
ἢ γαρ νικασῆ κατὰ τὸν νοόν· δτος ἄριστος
ἔξιν ὀνυφροκρίτας, ο διδάσκαλός ἐσι παρ' αὐτῷ.
αἷλως καὶ χολὰ ἐντί· τί γαρ ποιῆν ἀν ἔχοι τις
κείμενος ἐν Σύλλοις ποτὶ κύμασι, μηδὲ καθεύδων
άρνος ἐν ψάριμω; τί δέ; ΛΥΧΝΙΟΝ ΕΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΩ.,
σαντί γε· καίεν ἄγραν τόδη ἔχει.

ΑΛΙΕΤΣ Β.

λέγε μοι πόκα νυκτὸς
οὐψιν, καὶ τι σοὶ ἐσθλὸν ἄγει, μάνυσον ἐταίρω.

ΑΛΙΕΤΣ Α.

δειλινὸς ως καλέδαρθον ἐτείναλίοισι πόνοισιν,
(χεὶς ἦν μαὶ πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,

εἰ μέριη, τᾶς γατρὸς ἐφειδόμεν^θ) εἶδον ἐμαυτὸν
ἐν πέτρᾳ μεμαῶται· καθεσδόμενος δῆ ἐδόκειν
ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέστειν ἐδωδάν. οὐ
καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο (καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἀρτον ματεύεται· ἰχθύα κηγών)
χῶ μὲν τῶγκιστῷ ποτε θύετο, καὶ ρέεν αἷμα·
τὸν κάλαμον δῆ ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
τῷ χέρε τενόμειος περικλάμενον εὗρον αἴγανα,
πῶς μιν ἔλω, μέγαν ἰχθὺν, ἀδαιροτέροισι σιδάροισι.
εἴβοτο μηδέποτε τῷ τρώματος· Αὐτὸν ἐμὲ νῦν εῖς;
καὶ νῦν ἡ χαλεπώς. χέρα δῆ, καὶ Φεύγοντος, ἔτενα,
κάνυντο ιδῶν τὸν ἀετλὸν ἀνείλκυσσα χρύσεον ἰχθύν,
παντὰ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
μή τι Ποσειδάνι πέλοι πεπλαμένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κέρμάλιον Αμφιτρίτας.
ἥρεμα δῆ αὐτὸν ἐγών εἰκ τῶγκιστῷ αἴστελυσσα,
μή ποκα τῷ σόματος τάγκιστοια χρυσὸν ἔχοιεν.
καὶ τῷ μὲν πίσυνος, χαλάσσας τὸν ἐπαήρατον ἰχθύν,
ώμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπερέ πελάγευς πόδα θεῖναι,
ἀλλὰ μένειν ἐπὶ γῆς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύειν.
ταῦτα με καζήγειρε· τὸ δῆ, ὡς ξένε, λοιπὸν ἔρειδε
τὰ γνάματα· ὄρκον γὰρ ἐγών, τὸν ἐπώμοσα, ταρβέω.

ΑΛΙΕΤΣ Β.

καὶ τύγα μὴ τρέσσης· ωκ ὥμοσας· καὶ δὲ γὰρ ἰχθύν
χρύσεον, ως ιδεις, εὗρες· ιστις δὲ φεύδεσιν ὅψεις.
οὐ μὲν ἀρέτη κιώσσων τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματευστῆς,
ἔλπις τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σαρκινὸν ἰχθύν,
μὴ τὸ Θάνης λιμῷ, καὶ τοῖς χρύσεοισιν ὀνείροις.

XIV. (XIII.)

Τ Λ Α Σ.

Ούχι ἀμῖν τὸν Ερωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῖμες,
 Νικία, ὡς τινὶ τῷτο Θεῶν πόκα τέκνου ἔγειρο.
 ύχι ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ Φάνεται ἥμεν,
 οἱ θυντοὶ πελόμεθα, τὸ δὲ αὔριον όκ τοσοῦτο
 αἴλλα καὶ Αμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος γῆς,
 ὃς τὸν λίν υπέμειν τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδός,
 τῷ χαρίεντος Τλα, τῷ ταν πλοκαμῖδα Φορεῦντος
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὥστε Φίλον γὰ,
 ὅστα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ αἰσθίμος αὐτὸς ἔγειρο.
 χωρὶς δὲ ψύχετοκής, γάτ' αἱ μέσον ἀμαρτίοιτο,
 γέν' ὄκχι σὲ λεύκιατων ανατρέχεις ἐς Διὸς Αώς,
 γέν' ὀπόκιον ὀρτάλιχοι μηνυρὸι ποτὶ κοῖτον ὀρῶνει,
 σεισαμένας πλεὸν ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ
 ὡς αὐτῷ κατὰ Θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
 αὐτῷ δὲ εὑ εἴκων ἐς ἀλαβινὸν ἀνδρὸν ἀποβαίη.
 αἴλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔταλει μῆτα κῶας Ιάγων
 Αἰσονίδας, οἱ δὲ αὐτῷ ἀριστῆς συνέποιο,
 πατᾶν ἐκ πολίων προλεγεγμένοις, ὃν ὁ Θελός τι,
 ἵκετο χωρὶς ταλαιργὸς ἐς αἴφνειαν Ιαολκὸν
 Αλκμήνας γῆς, Μιδεάτιδος ἡρώινας.
 σὺν δὲ αὐτῷ κατέβανεν Τλας εὐεδρον ἐς Αργώ,
 ἀτις Κυανεᾶν ύχι ἀψατο συνδρομαίδων ναῦς,
 αἴλλα διεξάιξε, Βαθὺν δὲ εἰσέδραμε Φᾶσην,
 αἰετὸς ὡς, μέγας λαῖτμα, αὐτὸν τόκα χοιράδες ἔταν.
 ἀμος δὲ ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐρχατιαὶ δέ
 ἄρνα νέον Βόσκοντι, τερραμμένα εἴαρος ἥδη,
 τάμος ναυτιλίας μηνάσκετο Θεῖος ἀώτος

ἥρωαν· κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐσ Αργεῖ
 Ελλάστωντον ἵκοντο. Νότῳ τρίτον ἄμαρτοντις·
 εἰσω δῆ ὄρμον ἔθεντο Προστοντίδος, ἐνθα Κιανῶν
 ἀλακας εὐρύνοντι Βόες τρίβοντες ἄρπορον.
 ἐκβάντες δῆ ἐώς Φίνα, κατὰ ζυγὰ δαῖται πένοντο
 δειελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν σορέσαντο χαρεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔχειτο μέγας, σιβάδεσσιν ὄνειρο·
 ἐνθεν Βέτορον ὅξην, Βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπελλον.
 κῶχεθ' Τλας ὁ Ξανθὸς ὑδωρ ἐπιδόρπιον, οἰστᾶν
 αὐτῷ Φ' Ηρακλῆι καὶ αἴσεμφεῖ Τελαμῶνι,
 οἱ μίσιν ἄμφω ἐταῖχοις αὖτις δαίνυντο τράτασσαν,
 χάλκεον ἄγριον ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ημένων ἐν χορτῷ· περὶ δὲ Θεύκα πόλλ' ἐπεφύκη,
 κιάνεον τε χελιδόνιον, χλοερὸν τ' αἴσιαντον,
 καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγριωταις
 ὕδατι δῆ ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν αἴριζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εῦνίκα, καὶ Μαλίς, ἐαρ Φ' ὄροσσα Νυχείσ.
 ἦτοι ὁ κῶρας ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωστὸν,
 Βαύψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δῆ ἐν χερὶ πᾶσαι ἐθύσαν.
 πασάνων γάρ ἔρως ἀταλαῖς Φρένας ἀμφεκάλυψεν
 Αργείων ἐπὶ παιδί· κατήριτε δῆ ἐσ μέλαν ὑδωρ
 ἀθρόος, ὡς ὥκα πυρσὸς ἀτὰ ὠραῖον ἥριτεν αἴσηκ
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύτας δέ τις εἰπεν ἐταῖχοις·
 ΚυΦότερος, ὡς παιδες, ποιεῖθ' ὄπλα· πλευτικὸς θρόος.
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γύναις κάρον ἔχοισας
 δακούοντ', ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπεεσσιν.
 Αμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί,
 ὥχετο, Μαιωτίσι λαβῶν εὐκαρπέα τόξο,
 καὶ ρόπαλον, τό εἰ αἰεὶ ἔχαγδανε δεξιτερὰ χείρ.

τρὶς μὲν τλαν ἀύσθι, ὅσον Βαβύς ἡρυγε λαιμὸς,
 τρὶς δῆ ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκοοισεν ἀραιὰ δῆ ἵκετο Φωνᾶ
 ἐξ ὑδρίτος παρεὼν δὲ μάλα χεδὸν, εἰδέτο πόρρω.
 ὡς δῆ ὄστον ἡγύγενειος ἀπόταρροι λὶς ἐσακοίσας
 νεῦρῷ Θευγένειας τις ἐν ὕρεσιν, ὀμοφάγος λὶς,
 ἐξ εὐνᾶς ἔστευσεν ἐτοιμοτάτων ἐπὶ δάκτα·
 Ηρακλέης τοιχτὸς ἐν ἀτρίῳσιν ἀκάνθαις
 παιδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δῆ ἐτελάμισαν χῶρον.
 οἵτινοι οἱ Φιλέοντες ἀλώμενος ὅστ' ἐμόγησεν
 ὕρεα καὶ δρυμώς· τὰ δῆ Ιάσονος ὑπέρφα πάντ' ἦσ.
 ναῦς ἔμεν ἀρμεν ἔχοισα μετάγσιος· τῶν παρεόντων
 ισία δῆ ήθεος μεσονύκτιον ἐξεκάβαιρον,
 Ηρακλῆα μένοντες· ὁ δῆ, ἢ πόδες ἄγον, ἔχωρει
 μανόμενος χαλεπὰ γαρ ἔσω θεὸς ἡταρ ἀμυσσεν.
 ὑτὸ μὲν καλλίτος τλας μακάρων ἀριθμεῖται.
 Ηρακλέην δῆ ἡρωες ἐκερτόμεον λιταναύταν,
 γνεκεν ἡρώησε τριακοντάζυγον Αργώ.
 περδᾶ δῆ ἐς Κόλχως τε καὶ ἀξενον ἵκετο Φᾶσιν.

XV. (XIV.)

ΚΤΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ἢ ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαιρην πολλὰ τὸν ἀνδρα Θυωνίχοι.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

αἷλα τὸν αὐτὸν,

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ως χρόνιος.

ΘΤΩΝΙΧΟΣ.

χρόνιος. τί δὲ τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

πράσσομες ὡς λῶσα, Θυάνιχε.

ΘΤΩΝΙΧΟΣ.

ταῦτ' ἄρα λεῖψος,
χῶ μύσαξ πολὺς ἔτος ἄρ', αὐταλέοι δὲ κίκινοι.
τοιῶτος πρώτην της ἀφίκετο Πυθαγορίκτας,
ώχρος, καὶ νυστόδοτος, Αθηναῖος δῆ ἐθατ' ἦμεν
ῆρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὲν δοκεῖ, ὅπῃσιν αἰλεύρῳ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

παισθεῖς, ὡς γαρ ἔχων· ἐμὲ δῆ αἱ χαρίεσσα Κυρίσκα
νέρισθει· λασῶ δὲ μανεῖς πόκα· θρὶξ ἀνὰ μέσον.

ΘΤΩΝΙΧΟΣ.

τοιῶτος μὲν αἰὲν τὸν, Φίλ' Αἰσχύνα, αἴσυχα οὖν,
πάντ' ἐβέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δῆ εἰπὼν τί τὸ κανόν.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ωργεῖος, κήγαν, καὶ ὁ Θεσταλὸς ιστασιώκτας
Αττις, καὶ κλεύνικος ἐπίνομες ὁ σρατιώτας
ἐν χώρᾳ παρ' ἐμίν· δύο μὲν κατέκοψα νεοστώσ,
θηλάσσοντά τε χοῖρον· αὐτῷξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
εὑώδη, τετόφων ἐτέαν, χρεδὸν ὡς αἴστῳ λανῶ·
βολεοί τε κοχλίαι τὸν ἐχημέθεν· ηὗς πότος αἰδύς.
ηδη δὲ προιόντος, ἐδοξεῖ ἐπιχεισθαι ἀκρατον,
ὡς τίνος ἥθελ· ἐκαῖσος· ἐδει μόνον ὡς τίνος εἰσῶν.
ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ως ἐδέδοκτο·
αἱ δῆς ἕδεν, παρεόντος ἐμεῦ· τίν' ἔχει με δοκεῖς νῦν;

ΟΤΦΘΕΓΕΝΙ; ΑΤΚΟΝ ΕΙΔΕΣ, ἐπάντετις, ΩΣ ΣΟΦΟΣ ΕΙΠΕ.
 χάρη· εύμαρέως κεν ἀτ' αὐτᾶς καὶ λύχνου ἄψαις.
 εὗτὶ Λύκος, Λύκος ἐντὶ, Λάβα τῷ γείτονος ψὸς,
 εύμακης, ἀταλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἡμες·
 τετα τὸν κλύμενον κατετάκειο τῆνον ἔρωτα.
 χάριν τότο δὶς αἰτὸς ἐγέντο πόχ' ἀσυχον γάτῶς·
 γ μὰν ἐπήταξα, μάταν εἰς σύνδρα γενειῶν.
 ηὴ δὲ ὃν πόσιος τοὶ τέτλαρες ἐν Βαθειῇ ἥμες,
 χώ λαοισσαῖος τὸν ΕΜΟΝ ΑΤΚΟΝ ἀδεν ἀτ' αρχᾶς,
 Θεσσαλικὸν τι μέλισμα, ΚΑΚΑΙ ΦΡΕΝΕΣ· αὶ δὲ Κυρίκα
 ἐκλαεν ἐξεπίνας Θαλερώτερον, ή παρὰ ματρὶ¹
 παρθένος ἐξετίς κόλτῳ ἐπιβυμήσασα
 τάμος ἐγὼν, τὸν ισης τὺ, Θυάνιχε, πυξ ἐτὶ κόρρας
 ηλασα, καῦλλαν αὐθίς· ανειρύσασα δὲ πέτωλας
 ἐξα ἀστώχετο Θάσσον. Εμὸν κακὸν, οὐ τὸν αρέσκω;
 ἄλλος τὸν γλυκίων υποκόλπιος; ἄλλον ιοῖσα
 Θαλπε Φίλον· τὴν τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ρέοντι.
 μάσακα δὲ οἵσα τεκνοισιν υπωροφίοισι χελιδὸν
 αἰχρόρον ταχινὰ πέτεται, Βίον ἄλλον, αγείρην,
 ακιτέρα μαλακᾶς ἀτὸ διθρακος ἔδραμε τῆνα
 οἴη δὶς αἰματινύχι καὶ δικλίδος, ἢ πόδες ἀγον
 αῖνος Θὴν λέγεται τις, ΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ ΑΝ' ΤΛΑΝ.
 εικατι ταιδῆ, οὐτὰ ταιδῆ, ἐννέα ταιδέ, δέκ' ἄλλαι,
 σάμενον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο· καὶ δύο μάνες,
 ἐξ ὡ ἀτ' ἄλλαλων, καὶ δὴ Θρακισὶ κέκαρμαι.
 οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκω καὶ πυκτὸς ἀνῶκται·
 ἄμμεις δὲ ἔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, ἐτ' ἀριθματοῖ,
 δύσανοι Μεγαρῆς, ατιμοτάτη ἐνὶ μοίη.
 καὶ μὲν ἀποσέρξαμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρωτοι·
 νῦν δὲ ποθῶ ΜΤΣ, Φαντὶ, Θυάνιχε, ΓΕΤΕΤΟ ΠΙΣΣΑΣ.

χῶ τι τὸ Φάρμακον ἐντὶ αμαχανέοντος ἔρωτος
γὰν οἶδα πλὰν Σίμος, ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθεῖς,
ἐκπλεύσας, ψυχὴς ἐπανῆνθ', ἐμὸς ἀλκιώτας.
πλευσθμις κῆγαν διατάντιος, γέτε κακίστος,
γέτε πράτος ἵστος, ὅμαλὸς δέ τις ὁ σρατιώτας.

ΘΤΩΝΙΧΟΣ.

Ἄφελε μὰν χωρῆν κατὰ νῦν τεὸν ᾧν ἐπεθύμεις,
Αἰοχίναι· αἱ δὲ γάτῶς ἄρα τὸν δοκεῖ ὡς ἀποδομεῖν,
μιαδοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄφετος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

τάλλα δὲ ἀνὴρ ποιός τις;

ΘΤΩΝΙΧΟΣ.

ἐλευθέρῳ ὅσις ἄριστος,
εὐγνώμων, Φιλόμοισος, ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον αἰδὺς,
εἰδὼς τὸν Φιλέοντα, τὸν δὲ Φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον·
πολλοῖς πολλὰ διδάξεις, αἰτεύμενος γὰν αἰσακεύων,
οἷον χρὴ Βασιλέας· αἰτην δὲ δεῖ γάλικον ἐπὶ παντὶ,
Αἰοχίναι· ὡς' αἴ τοι κατὰ δέξιον ἀμον ἀρέσκει
λῶτος ἄκρον περονᾶθαι, ἐπ' αὖ θοτέροις δὲ Βεβακῶς
τολμαστεῖς ἐπιόντας μένην Θρασὺν αἰστιδιώταν,
ἄ τάχος εἰς Αἴγυπτον. αἴτω προτέφων πελόμεθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπιχερῷος γένευν ἐρπετος
λευκούντων ὁ χρόνος· ποιην τι δεῖ, αἴς γόνυ χλωρούν.

XVI. (XV.)

Α Δ Ω Ν Ι Α Ζ Ο Τ Σ Α Ι.

ΓΟΡΓΩ, ΕΤΝΟΗ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΤΣ,
ΣΕΝΟΙ, ΑΟΙΔΟΣ.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Εγδοῖ Πραξινόα;

Ε Υ Ν Ο Η.

Γοργοῖ Φίλαι, ὡς χρόνω· ἐγδοῖ.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἔνθες. ὅρη δίφρον, Εὔγόα, αὐτᾶ·
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ἔχει καλλιτα.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

καθίσμεν.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ῳ τᾶς ἀδαμάτω ψυχᾶς μόλις ὑμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα· πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίστων.
παντὰ κρητῶνες, παντὰ χλαμυδῆφόροι ἄνδρες·
αἱ δὲ ὁδὸς ἀτρυτος· τὺ δὲ ἐκαποτέρω ἐμὲ ἀποικεῖς.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐτῶ· ἔχεται γᾶς ἐλαῖν ἐνθῶν
ἰλεὸν, ὃν οἴκησιν, ὃτως μὴ γείτονες ὥμες
αιλάλαις, ποτὲ ἔριν Φθονερὸν κακὸν, αἰὲν ὄμοιος.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, Φίλα, Δείνωνα τοιαῦτα,
τῷ μικκῷ παρεόντος· ὅμη, γύναι, ὡς ποθορῆ τύ.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θάρσει, ζωαυρίων γλυκερὸν τέκος, ό λέγω ἀπφῦν.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

αἰδάνεται τὸ Βρέφος. ναὶ τὰν πότνιαν, καλὸς ἀπφῦς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν (λέγομες τὰ πρώαν θῆν
πάντα) νίτρον καὶ Φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
ἔγνθε Φέρων ἄλας ἄμμιν, αὐτὴρ τρισκαιδεκάταχυς.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

χώμὸς τάντα γέ ἔχει, Φθόρος ἀργυρίς, Διοκλείδας·
ἔπια δραχμῶν κυνάδεις, γραιᾶν ἀποτίλμαλα πυγᾶν,
εἴντι πόκων ἐλαῖς ἔχθες, ἄπαν ρύπος, ἔψυχον ἐπ' ἔργῳ.
ταῦλ' οὐ, τῷμωτέχοιον καὶ τὰν περονετρίδα λάσθεν.

Βάμεις τῷ Βασιλῆος ἐσ αὐγεῖ Πτολεμαίω,
Θασόμεναι τὸν Αδωνιν ἀκάω χρῆμα καλὸν τι
κοσμῆν τὰν βισίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἐνολβίω ὄλβια πάντα.

Ἐν ἵδες ὥν εἴπασις ἀν ιδοῖστα τὸ μὴ ιδόντι.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ἔργην ὄρει καὶ εἶη ἀεργοῖς αἰὲν ἕορτά.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Εὔνοει, φέρε τὸ νῦμα, καὶ ἐσ μέσον, αἰνόθρυτῃ,
θὲς πάλιν. αἱ γαλέαι μωλακᾶς χρήσδοντι καθεύδεν.
ζινεῦ δὴ, Φέρε Θάσσον ὑδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
αἱ δὲ ὡς νῦμα Φέρει δός ὅμως μὴ πύλυ, ἀπληγε,

ἴγχει ὑδωρ. δύσασε, τί μέν τὸ χιτώνιον αἰρεῖς;
παῦσαι. ὅκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένυματα.
ἀ κλάξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὥδε Φέρι αὐτάν.

ΤΟΡΓΩ.

Πραξιόα, μάλα τοι τὸ κατατηλχέσ εμπερόναμα
τῦτο πρέπει λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι αφ' ισῶ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μὴ μνάσης, Γοργοῖ· πλέον αργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
ἢ δύο· τοῖς δὲ ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέ θηκε.

ΤΟΡΓΩ.

αλλὰ κατὰ γνώμαν απέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ναί· καλὸν εἶτες.

τῶμπερχον Φέρε μοι, καὶ τὰν Θολίαν· κατὰ κόσμον
αἱμφίθεες. όηκ αὖτις τὸν τέκνον μορμῶ, δάκνει ἵτωσος.
δάκνει ὅστις ἐθέλεις· χωλὸν δὲ καὶ δεῖ τὸ γενέθλαι.
ἔρωταμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παισδα λαβοῖσα,
τὰν κύνι ἔσω καλεσον, τὰν αὐλείαν αποκλαξον.
ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος, πῶς καὶ πόκα τῦτο περάσαι
χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ανάριθμοι καὶ ἀμετροι.
πολλά τοι, ὢ Πτολέμαιε, πετωπίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧν ἐν αθανάτοις ὁ τεκών· όδεις κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ιόντα, παρέρτων Αἰγυπτίζι,
οἷα πρὸν ἐξ απάτας κεκροταμένοι ἀνδρες ἐτακοπον,
αιλλάλοις ὄμαλοι, κακὰ παίγνια, πάντες αἰρυοι.
αδίσα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πολεμίκται
ιωτοι τῷ βασιλῆος ἀνερ Φίλε, μή με πατήσης.
ὄρθος ἀνέσαι ὁ πυρρός· οὐδὲν ᾧς ἄγριος. κυριοθαρσῆς,
Εὐνόα, ς φευξῆ; διαχροπεῖται τὸν ἄγοντα.
ανάβην μεγάλως, ὅτε μοι τὸ βρέφος μένεις ἐνδοῖ.

V 5

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Θάρσει, Πραξινόα· καὶ μὴ γεγενήμενος ὁπλίθε·
τοὶ δὲ ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καύτα συναγείρομαι ἥδη.
ἴστων καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταραλίσα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅσος ὁχλος ἄμμουν ἐπιτίρρει.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ;

ΓΡΑΥΣ.

ἔγων, ὦ τέκνα.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

παρενθεῖν

εὑμαρές;

ΓΡΑΥΣ.

ἐσ Τροίαν περιώμενοι ἦνθον Αχαιοί,
καλλίστα παιδῶν, πείρα Θῆν πάντα τελεῖται.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Χομορώς ἀ πρεσβῦτις ἀπώχετο Θεσπιέασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πάντα γυναικεὺς ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς αἰγάλεγες Ἕραν.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς Θύρας ὅσσος ὄμιλος.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι, λαβὲ καὶ τὸν
Εὔνοα, Εύτυχίδος πότεχνος αὐτᾶς μή την πλανηθῆς.
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχει, Εὔνοφ, αἴμαν.
ὦ μοι διλαία· δίχα μεν τὸ Θερίτριον ἥδη
ἔχισαι, Γοργοῖ. ποτῷδε Διὸς, αἵ τι γένοιο

εὐδαιμων, ὄνθρωπε, Φυλάσσο τῷ ματέχονό μεν.

Σ Ε Ν Ο Σ.

γὰς ἐπ' ἐμίν μὲν, ὅμως δὲ Φυλάξομαι.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

ἀθρόος ὥχλος·

εἰθεῦνθ' ὥστερον γέεντα.

Σ Ε Ν Ο Σ.

Θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

κεῖς ὡραῖς, κῆποιςτα, Θίλ' αὐδρῶν, ἐν καλῷ εἶης,
ἄμμε περισέλλων· χοητῷ κοίκλιομονος αὐτρός.

Σλίσεται Εὐνόα ἄμμιν. ἀγ' ὁ δειλὰ τὸν, βιάσθεν.
καλλιν·, ΕΝΔΟΙ ΠΑΣΑΙ ὁ τὰν ἵνον εἰπ' αἴσοκλάξας.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Πραξιόα, πόταγ' ᾧδε τὰ ποικίλα πρᾶτον ἀθρησον,
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· Θεῶν περούματα Φαστῖς.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

πότνι Αθαναία, ποῖαι σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι;
ποῖοι ζωογράφοι ταῖκοισεα γράμματ' ἔγραψαν;
ώς ἔτυμ' ἐσάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
ἔμψυχ', γὰς ἐνυφαντά· σοφόν τι χρῆμ' ὄνθρωπος.
αὐτὸς δὲ ὡς θαητὸς ἐπ' αἴργυρέω κατάκειται
κλισμῷ, πρᾶτον ἰχλον αἴτῳ κροτάφων καλαβάλλων
ὁ τριφίλατος Αδωνις, ὁ κὴν Αχέρονθι φιλεῖται.

Σ Ε Ν Ο Σ.

παύσαθ', ὡς δύσανοι, αἰνάνυτα κατίλλοισαι
τρυγόνες· ἐκκυαῖσθεῦντι πλατειάσδοισαι αἴταντα.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τὸν εἰ κατίλαι εἰμές;

πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπετάσσεις;
ώς εἰδης καὶ τότο, Κορίνθιαι ειρήνη ἀναθεν,
ώς καὶ ὁ Βελλεροφῶν Πελοποννασιγέ λαλεῦμες.
δώρισθεν δὲ ἔξει, δοκῶ, τοῖς Δωριέσσοι.
μὴ Θηῆ, Μελιτῶδες, ὃς ἀμεῖνη παρτερὸς εἴη.
πλὰν ἐνὸς γὰρ ἀλέγω, μὴ μοι κονίαν ἀπομάζῃ.

ΤΟΡΓΩ.

σίγα, Πραξινόα, μέλλει τὸν Αδωνιν αἰείδεν
αἱ ταῖς Αργείαις θυγάτηρ, πολύϊδρις ἀσιθός,
ἄτις καὶ Σπέρχιν τὸν ιάλεμον αρίστευσε·
Φθεγξεῖται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύσθεται ηδη.

ΑΟΙΔΟΣ.

Δέσποιν, ἀ Γολγόν τε καὶ Ιδάλιον ἐζίλασσας,
αἰπεινάν τ' Ερυκα, χρυσῷ παίσδοισ' Αφροδίτα,
οἵον τοι τὸν Αδωνιν ἀπ' αἰνάω Αχέροντος
μανὶ δυσδεκάτῳ μαλακαίσθοδες ἄγαγον Ωραε.
Βάρδισαι μακάρων Ωραί Φίλαι, αἷλλα ποθεναὶ
ἔρχονται πάντεσσι Βροτοῖς, αἰεί τι Φοροῖσαι.
Κύπερος Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
ἀνθρώπων ὡς μῆνος, ἐποίησας Βερενίκην,
ἀμβροσίαν ἐς σῆνος ἀποσάξασα γυναικός·
τὸν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
οἱ Βερενίκεια θυγάτηρ, Ελέιας εἰκῆς,
Αρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Αδωνιν.
πάντα μὲν οἱ ὥραι καῖται ὅσα δρὺς ἄκρα Φέροντι·
πάντα δὲ ἀταλοὶ καῖται, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρίτοις, Συρίων δὲ μύρω χρύσει ἀλάβαστρα,
εἰδατά θ', ὅστα γυναικες ἐπὶ πλαθάνω προνέοντες,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶν παντοῖ ἄμ' ἀλεύρῳ,

οσσα τὸ ἀτὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' εὐ υγρῷ ἐλαίῳ
 πάντ' αὐτῷ πετεψά καὶ ἐρωτεῖ τὰδε πάρεντι.
 χλωροὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ Βρύσοισι αἰνῆται
 δεδμάνθε· οἱ δέ τε κῶφοι ὑπερεργοτόνται Ερωτές,
 οἷοι αἴηδονταις ἐφεσδόμενοι ἐπὶ δένδρων
 πωτῶνται, πλευρύγαν πειρώμενοι, ὅσδον ἀτὸ ὅσδον.
 ἡ ἔβενος, ὡς χρυσὸς, ὡς ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
 αἰετῶ, οινοχόον Κρονίδα Διὶ παιδία Φέροντες.
 πορφύρεις δὲ τάπητες, αἵω μαλακώτεροι ὑπῶν.
 αἱ Μίλατος ἐρεῖ, χῶ τὰν Σαμίαν κατιβόσκων.
 ἐφωταὶ κλίνα τῷ Αδώνιῳ τῷ καλῷ ἄλλα·
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δὲ ὁ ροδόπτακχος Αδωνις·
 ὀκτωκαὶδεκτῆς ἡ ἐννεακαΐδεχ' ὁ γαμβρός·
 ς κεντὴ τὸ Φίλαρ', ἔτι οἱ πέροι χείλεα πυρρά.
 νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισθε τὸν αὐτᾶς χαιρέτω αὐδραί·
 αὐθεν δὲ ἄμμες νιν ἄμμα δρόσω αἴθυσαι ἔξω
 οιστεῦμεις ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰσόνι πήσοντα·
 λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον αἰνεῖσαι,
 σήθεσι φαινομένοις, λιγυρᾶς αἰξάρμενοις αἰοιδᾶς.

Ερωτεῖς, ὡς Οἴλ' Αδωνί, καὶ ἐνθάδε, καὶς Αχέροντα,
 ημίθεων, ὡς Σαντὶ, μονώτατος γέτ' Αγαμέμνων
 τεττ' ἔταθ', γέτ' Αἴας ὁ μέγας, Βαρυμάνιος ἥρως.
 γέτ' Εκλωρ, Εκάβας ὁ γεραιότερος εἰκατι παιδῶν,
 γέτ' Πατροκλῆς, γέτ' Πύρρος ἀτὸ Τροίας ἐπανενθῶν,
 γέτ' οἱ ἔτι πρότεροι Λασπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 γέτ' Πελοπηίαδαι τε, καὶ Αργεος ἄκρα Πελασγοι.
 Ἰλαβι νῦν, Φίλ' Αδωνί, καὶ ἐσ νέωτ' εὐθυμηήσαις.
 καὶ νῦν ἥνθες, Αδωνί, καὶ ὅππι ἀφίκη, Φίλος τέτεις.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Προεκνόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον· αἱ Θήλαις

ολβίαν ὅσσα ἴσται· πανολβία· ὡς γλυκὺ φωνῆ.
ἄριστος ὄμως κῆς οἶκον· αὐτέριστος Διοχλείδας,
χώνηρ ὁξος ἀπαν· πεινάντι γε μηδὲ ποτέ θήσ.
χαῖρε Αδων· αἰγατατέ, καὶ εἰς χαίροντας αἴφικνεῦ.

XVII. (XVI.)

ΧΑΡΙΤΕΣ ή ΙΕΡΩΝ.

Αἱεὶ τῦτο Διὸς κέρας μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀβανατῶς, ὑμεῖν ἀγαθῶν κλέας ἀνδρῶν.
Μᾶσσα μὲν Θεοὶ ἔντι· Θεοὶς Θεοὶς αἰέδοντι.
ἄμμες δὲ βροταί· οἱ δὲ βροτὸς βροτοὶς αἰέδοντι.
τίς δὲ ἄρα τῶν ὄποστοι γλαυκὰν νικούτι ὑπὸ ἀώ
ἀμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἰκω
ἀπωτασίως, όποιος αὐθίς ἀδωρήτως ἀποτεμιψεῖ;
αἱ δὲ σκυλόμεναι γυμνοὶς ποσὶν οἴκαδεῖσι,
πολλά με ταθάσδοισι, ὅτι ἀλιθίαις ὁδὸν ηνθον·
οκυπηαὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλῶ
ψυχοῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμουντι Βαλοίσαι,
ἐνθ' αὐτῇ τοῖσιν ἔδρᾳ, ἐπαν ἀπωράκτοι ἵκωνται.
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπούντα Θιλασεῖ;
Ἐκ οἴστης γάρ ἐτέλεσεν ἀνδρες ἐπὶ ἔργυμασιν, αἱς πάρος, ἐστι τοι
αἰνεῖδαι σωεύδοντι· νενίκανται δέ τοι ὑπὸ κερδέων.
πᾶς δέ τοι κόλπω χειρας ἔχων, πόθεν αὐξέλαι αἴθρει
ἄργυρος, όπει κεν ιὸν αἰτοίρηψας τηνὶ δοίη.
αἷλλ' εὐθὺς μυθεῖται· Απωτέρω η γόνι κνάμα·
αὐτῷ μοι τι γένοιτο, Θεοὶ τιμῶντι αἰοιδές.
τίς δέ κεν ἄλλα ἀκύσται; ἄλις πάντεσσιν Ομηρος·

ὅπερ αἰοιδῶν λᾶτοσο ὁ δῆλος ἐξ ἔμενοι οἴστεται πόδεν.
 δρυμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἐνδοθεὶς χρυσὸς
 κείμενος; ἢχος ᾧδε πλάτη Θρονέγκσιν ὄνασις·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καὶ τινὶ δύναις αἰοιδῶν
 πολλὰς δῆλος εὑρεῖται πάν, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλων
 αἰθρώτων, αἱὲ δὲ Θεοῖς ἐπανίστασια ρέσθιν·
 μηδὲ Σεινοδόκους κακὸν ἔρμενει, ἀλλὰ τραπέσδας
 μειλιξαντ' αἰτοπτέρυψαι, ἐπανὶ ἐθέλωντις νέειαι·
 Με τάνον δὲ μάλιστα τίειν ιεράς υπερζήτεις,
 οὐτε καὶ εἰν Αίδαο κεκρυμένος ἐθλὸς αἰκάστος,
 μηδὲ αἰκλεῖς μύηται ἐπὶ ψυχρῷ Αχέροντος,
 ωσεὶ τις μακέλαι τετυλωμένος ἐνδοθεὶς χειρας
 ἀχρίν, ἐκ πατέρων πενίαν αἰκτήμονα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Αντιόχῳ δόμοις καὶ ἀνακτοῖς Αλεύσε
 αὔρηλιὰν ἔμμηνον ἐμετρήσατο πενέται·
 πολλοὶ δὲ Σκοτιάδαισιν ἐλαυνόμενοι πότι σακᾶς
 μόδοι σὺν κεραῆσιν ἔμικάσατο βόεσσι·
 μυσία δῆλος αἰματεδίον Κρανώνιον ἐνδιάσκον
 „οιμένες ἔκκριτα μᾶλα Σιλοξείνοις Κρειωδαις·
 αἷλλας γε τὸν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν εἶχενειασταν
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν οχεδίαιν συγροῖο γέγοντος·
 ἄμνασοι δὲ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες,
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακρὰς αἰῶνας ἐκεινοί,
 εἰ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὁ Κήιος, αιολοφωνέων
 βαρύτον ἐς πολύχαρδον, ἐν αὐδράσι θήκ' ὄνοματάς
 ὀπωλοτέροις· τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ελλαχούς τῶν τοι,
 εἴ σφισιν ἐξ ιερῶν σεΦανηδόροι τῆνον αἰγάνων.
 τίς δῆλος ἀριστῆς λυκίων πόκα, τίς κομιώντας
 Πριαμίδας, η Θῆλυν αἴτοῦ χροιᾶς Κύκιον ἔγνω,
 εἰ μὴ Φυλόπαιδας προτέρων ὑμητσαν αἰοιδοί;

χόřι. Οδυσσεὺς ἔκατόν τε καὶ εἴκατη μῆνας ἀλαθεῖς πάντας ἐπ' αἰνθρώπων, Αίδαν τ' εἰς ἔχατον ἐνθῶν ζωὸς, καὶ σωῆλυγα Φυγὰν ὄλοοι Κύκλωπος, δηναιὸν κλέος ἔχειν ἐσιγάθη σῇ ὁ συφορβός Εὔμαιος, καὶ Βεγοὶ φιλοπίος ἀμφ' αὐγελαίαις ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσταλαγχνος λαέρτης, εἰ μὴ σφέας ἄνασταν Ιάνονος ἀνδρὸς αἰοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται αἰνθρώποισι·
χρήματα δὲ ζώοντες αἱμαλδύοντι θαύματάν.
ἄλλ' ἵσσι γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αὖν κύματα μετρεῖν,
ὅστ' ἀνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἄλλος ᾧθεῖ,
ἢ ὑδατὶ νίζειν Θολερὰν διασειδεῖ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδεία βεβλαμμένον ἀνδρα παρενθεῖν.
χαιρέτω δὲ τοιεῖτος αἰνθρίβμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεύσιν ἔχοι ἥμερος αὐτόν·
αὐτῷρε ἔγαν τιμάν τε καὶ αἰνθρώπων φιλότητα
πολλῶν τῷ οὐντι τε καὶ ἰτατῶν πρόσθεν ἐλοίμαν.
δίζημαι σῇ ὡς κεν θυατάν κεχαρισμένος ἐνθω
σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὅδοι τελέθοντι αἰοιδοῖς
κυράων αἰτάνευθε Διὸς μέγα βελεύοντος.
ἔτω μῆνας ἄγων ἔκαμψι ορανὸς καὶ ἐνιαυτάξει·
πολλοὶ κινητεῦνται ἔτε τροχὸν ἄρματος ἰτατῶι.
ἔσσεται δέ τος αὐτῷρος ἐμεῦ κεχρήσετ' αἰοιδῶ,
ρέξεις ἢ Αχιλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ Βαρὺς Λίας
ἐν πεδίῳ Σιμόσεντος, ὅθι φρυγὸς ηρίον Ιλιώ.
ἥδη νῦν φοίνικες, ὑπὸ δέλιῳ δύνονται
οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγαντι·
ἥδη βασάζονται Συρακόσιοι μέσσα σῆρα,
ἀχθόμενοι στακέεστι βραχίονας ἵτείνοισιν.
ἐν δέ αὐτοῖς ιέρων, προτέροις ἵσσος ἥρωεσσοι,

ζώνυμοι.

ζῶσται ἵττεῖαι οὐδὲ κόρην σκεπάσσοντι ἔθεραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδισε πάτερ, καὶ πότνι Αθάνα,
 Κώρα θ', ἀ σὺν ματρὶ πολυκλάρων ΕΦυρσίαι
 εἰλαχαῖς μέγα ἄσυ παρ̄ ὕδασι λυσιμελεῖας.
 ἐχθρὸς ἐκ νάσου κακαὶ πέμψειν ἀνάγκαι
 Σαρπόνιον κατὰ κῆμα, Φίλων μόρον ἀγυελέοντας
 τέκνοις ηδὶ ἀλόχοισιν, ἀριθματεῖς ἀπὸ πολλῶν
 ἀσεά τε προτέρωις πάλιν ναίοιτο πολίταις,
 δισμενέων ὅσα χεῖφες ἐλαβάσαντο κατάκρας.
 αὐγρὸς δὲ ἐργάζοντο τεβαλότας· αἱ τ' ἀνάριθμοι
 μάλιν χιλιάδες Βοτάνας διατακτεῖσας
 ἀμπεδίον Βλήχοντο· Βόες δὲ ἀγελαδὸν ἐς αὐλὴν
 ἐρχόμενας σκευταῖσιν ἐπιστεύδοιεν ὁδίταν·
 νειὸι δὲ ἐκπονέοντο ποτὶ στόρον, αὐγίκα τέτλιξ
 ποιμένας ἐνδίξας πεφυλαγυμένος, ψύχοις δένδρων
 ἀχεῖ ἐν ἀκρομόνεσσιν· αἴραχνια δὲ εἰς ὄπλ' αἴραχναι
 λεπτὰ διατήσαντο, Βοᾶς δὲ ἔτι μητὶ ὄνομ' εἶη.
 ψύχηλὸν δὲ Ιέρωνι κλέος Θορέοιεν αἰοιδὶ¹
 καὶ πόντες Σκυδικοῖς πέραν, καὶ ὅπῃ πλατὺ τεῖχος
 αἰσθάλῃ δῆστασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
 εἴς μὲν ἐγών· πολλὸς δὲ Διὸς Φιλέοντος καὶ ἄλλος
 Θυγατέρες· τοῖς πᾶσιν ἵκαι Σικελάντιοισιν
 ὑμεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἴχματαν Ιέρωνα.

Ω ΕΤΕΟΚΛΕΙΟΙ ΧΑΡΙΤΕΣ ΘΕΑΙ, αἱ Μινύεον·
 Οὐχομενὸν Φιλέοισαι, αἰσθάλημενον πόκα Θήσαις,
 ακλητος μὲν ἐγώνα μένοιμί κεν· ἐς δὲ καλεύντων
 Θαρσήσας Μοίσαισι σὺν αἰμετέραισιν ιοίμαν·
 καλλεῖψῶ δὲ γδῆς ὑμρες· τί γὰρ Χαρίτων αἴγαστατὸν
 αἰθρώστοις αἰτάνευθεν; φὰτο Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴη.

XVIII. (XVII.)

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Εκ Διὸς ἀρχάμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσι, ἀθανάτων τὸν ἄριτον ἐπῆν ἀδωμεν αἰοιδαις· αὐδρῶν δὲ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω, καὶ πύμαλος, καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέτερος ἀνδρῶν. ἥρωες, τοὶ πρόθmen αὖθις ἡγένοντο, ῥεξάντες καλὰ εργα, σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν· αὐτὰρ ἐγὼν Πτολεμαῖον, ἐπιτιμένος καλὰ εἰπῆν, ὑμνήσαιμ· ύμνοι δὲ καὶ αθανάτων γέρας αὐτῶν. Ιδαν ἐς πολύδενδρον αὐτὴρ ὑλατόμος ἐνθάν, πατῶντες, παρεόντος αἵδην, πόθεν ἀρνεῖται ἔργα· τί πυτῶν καταλεξῶ, ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν, οἵτι θεοὶ τὸν ἄριτον ἐτίμασαν Βασιλήων; ἐκ πατέρων οἷς μὲν ἐν τελέσαι μέγα ἔργουν ὁ Λαγύίδας Πτολεμαῖος, ὅκα Φρεγίν ἐγκατάθεστο Βαλιν, αν τοι ἄλλος αὐτὴρ οἷός τε νοῆσαι. τῆνον καὶ μακάρεσσι πατήρ ὄμοτιμον ἔθηκεν αθανάτοισι, καὶ οἱ χρύσεος δόμοις ἐν Διὸς οἶκῳ πέδημηται, παρὰ δὲ αὐτὸν Αλέξανδρος Φίλας ειδὼς ἐδίκαιη, Πέρσαις Βαυνὺς θεὸς αἰσλομίτραις. αὐτία δέ Ηρακλῆς ἐδύε σφιν ταυροφόνοιο ἴδυται, τερεοῖ τελυγμένας ἐξ αἰδάμαντος, ἐνθα σὺν ἀλλοισι Θαλίσις ἔχει ἀραγίδαισι, χαίρων ψωνῶν περιώσιον ψωνοῖσιν, ὅτις σφέαν Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας, αθάνατοι δὲ καλεῦνται, οἷς νέταδες γεγαῖτες· αἱμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ηρακλείδας, αἱμφότεροι δέ ἀριθμεῦνται ἐς ἔρχατον Ηρακλῆα.

Ἄντι καὶ ἔπει διείπυθεν τοῖς, κακοφημένος ἦδη
γεκάριος εὐόδμοιο, Φίλας ἐς δῶμαν ἀλόχοιο,
τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπατλένιον τε Φαρέτραν,
τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κακοφαγμένον ὄσθεις·
οἱ δὲ εἰς ἀμβρόσιον Θάλαμον λευκοσφύρος Ηὔας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγοντι γενεῖται Διὸς ψόν.

Οἵα δὴ ἐν πινακῖσι περικλεῖτὰ Βερενίκαι
ἐπρεπε Θηλυτέραις, ὁ Φελος μέγυς γειναμένοισι·
τῷ μὲν Κύπαρισον ἔχοισα, Διάνας πότνια κάρα,
κόλπον ἐς εὐώδη ραδίνας ἐσεμάξατο χεῖρας·
τῷ γάρ τινα Φαντὶ αἰδεῖν τόσον αἰδοὶ γυναικῶν,
οσσον περ Πτολεμαῖος ἐὰν ἐθίλασεν ἀκοτίν.
ἡ μὰν ἀντεφίλειτο πολὺ πλέον· ὥστε τι παισὶ¹
Θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπεταις οἷκον ἀπωτῆς,
ὅπερότε κε Θιλέων Βαίνει λέχεις ἐς Θιλεοίσας.
ἀνόργυγος δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νοός αἰεὶ,
ρηϊδοις δὲ γοναῖς τέκνα δὲ γάρ τοτε ἐοικότα πατρός
καλλεῖ ἀριτεύοισα Θεάν, πότνι' Αἴροδίτα,
σοὶ τῆνα μεμέλητο· σέθεν δὲ ἐνεκα Βερενίκαι
εὐειδῆς Αχέροντα πολύσονον γάρ ἐπέχαστεν·
ἀλλά μιν ἀρταῖξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενθῆν
κυάνεον, καὶ συγνὸν αὖτις πορθμῆσα καμόντων,
ἐς ναὸν κατέβηκας, ἐᾶς δὲ ἀπεδασσα τιμᾶς.
πᾶσιν δὲ ἡτοις ἦδε βροτοῖς, μαλακὺς μὲν ἐρωλας
προστνείει, καφάς δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
Αργεία κυάνοφρου, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
μισγομέγε τυλῆι, τέκεις Καλυδώνιον ἀνδρας·
ἀλλὰ Θέτις Βαθύκολπος ἀκοντισάν Αχιλῆα
Αιακίδα Πηλῆι· σὲ δὲ, αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
αἰχμητῇ Πτολεμαίω ἀρίζαλος Βερενίκαι.

καὶ σε κίως αἰτίαλλε, Βοέφος νεογιλὸν φόντα,
δεξαμένα παρὰ μαῖρος, ὅκα πούταν ἦδες αὖ.
ἔνθα γὰρ Εἰλήθυαν ἐβάστατο λυγίσανον
Αντιγόνας Θυγάτηρ Βεβαρημένα ωδίνεσσιν
ἢ δέ οἱ εὐμενέσσα παρίσατο, καθόδῃ σῶσσα παντῶν
ναδυνίαν κατέχενε μελῶν· ὃ δέ πατρὶ ἐοικὼς
παῖς αὐγαπταῖς ἔγεντο. Κίως δὲ ὄλόλυξεν ιδεῖσαι.
Φᾶ δὲ, καθαπλαμένα βρέφεος χείρεσσι φιλῆσιν
ὄλει, κάρε, γένουο· τίοις δέ με τόσσον, φόσον περ
Δᾶλον ἐτίμασε κυανάμπτυκα φοῖβος Απόλλων.
ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τριώτων κατασειο μολώναν,
ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγύνεται τέτταν,
ἴσον καὶ Γῆναταν ἀναξέται φίλαστεν Απόλλων.

Ος ἄρα νῦν τοῖς ἔειταιν· ὃ δῆ μψόθεν ἔκλαγε φωνῇ
ἔει τρις υπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
Ζανός πυ τόδε σῆματα· Διὶ Κρονίωνι μέλοντι
αἰδοῖοι βασιλῆες ὃ δῆ ἔξοχος, ὃν κε φιλάσσῃ
γενόμενον ταπρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὄπαδεῖ,
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας·
μυρίας ἀπειροί τε, καὶ ἔθνεσα μηνία φωτῶν
λήιον ἀλδῆσκοντι ὁ Θελλόμενον Διὸς ὄμβρω.
ἄλλ' γε τις τόσαι φύη, ὅσα χθαμαλὰ Αἰγυπτίος,
νεῖλος ἀναελύζων διεράν ὅκα βάλανα θρύπων
καὶ τις ἀπει τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαένταν.
τυεῖς μέν οἱ πολίσιν ἐκπεντάδες ἐνδέδμηνται,
τρεῖς δῆ ἄρα χιλιάδες τρισσεῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
ποιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισσιν ἐνδεκάδες τρεῖς.
τῶν παντῶν Πτολεμαῖος ἀγύνωρ ἐμβασιλεύει.
καὶ μὴν Φοινίκας αἰποτέλευτει, Αρραβίας τε, -
καὶ Συρίας. λιβύας τε, κελαγῶν τ' Αἰγιοπήων·

Νευθύλιοις τε πάσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
σαράνει. Λυκίοις τε, Σιλοταζολέμοισι τε Καροῖ,
καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν ἔωει οἱ νᾶες ἄρισται
πόντον ἐπίσταλώντες. Θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αὖ
καὶ πόλαις κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαῖοι.
πολλοὶ δὲ ιστῆται, πολλοὶ δέ μιν ἀστιδιώται
χαλκῷ μαρμαρίσοντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
οὐλέω μὲν πάντας καταβεβύνει Βασιλῆς·
τοσσον ἐπ' ἀμαρτίαν ἔκαστον ἐσ αἴτιον ἔρχεται αἴκον
πάντοθε· λαοὶ δὲ ἔργα περιτέλλοντι ἔκηλοι.
ἢ γάρ τις δικιῶν πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάσῃ
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι Βασὶν ἐξάσατο κώμαις.
Ἄδε τις αἰγιαλόνει Θοᾶς ἐξάλατο γαὸς
Θωρηχθεὶς ἐπὶ Βυστινίουσιν Λιγυτοῖσιν.
τοῖος αἰγὴρ πλατάσσοντι εἰδόριται πεδίαστι
Ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιτιμάμενος δόσιν πάλλεν·
ῳ ἐπίσταγχυ μέλει πατρώια πάντα Φυλάσσειν,
οἱ δὲ αἰγαῖοι Βασιλῆι· τὰ δὲ κτεατίσδεται αὐτός.
ἢ μὰν ἀχρεῖος γε δόμιοι ἐνὶ πίονι χρυσὸς,
μυρομάκιν ἄτε πλάτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
ἄλλα πολὺν μὲν ἔχοντι Θεῶν ἐρικαδέες οἵκοι,
διεν ἀταρχομένοι, σὺν ἀλλοισιν γεράεσσι·
πολλὸν δὲ ιδίοισι δεδώκηται Βασιλεῦσι,
πολλὸν δὲ πολιάσσοι, πολὺν δὲ αἰγαθοῖσιν ἐταίροις.
Ἄδε Διωνύσῳ τις αἰγὴρ ιερὸς κατ' αἰγῶνας
ἴκετ' ἐπιτιμάμενος λιγυρὰν ἀναμίλψαι αἰοιδάν,
ῳ δὲ δωτίναν αἰτάξιον ἀτασε τέχνας.
Μωσάιν δὲ υποφῆται αἰσιόντι Πτολεμαῖον
αἰτ' εὐεργεσίας. τί δὲ καλλιν αἰνδρί κεν εἴη
οὐλέω, οὐ κλέος ἐμπλὸν ἐν αὐθρώποισιν αἰρέθαι;

τῦτο καὶ Ατρείδων μένει· τὰ δὲ μυρίστηνα,
ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κλεάτισταν ἐλόντες,
άερι πα κέρυτθαι, ὅθεν πάλιν ὥκετι νόσος.
μύνος ὁδε προτέρων τοκέων ἔτι Θερμὰ κονίη
τειβομένα καβύτερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχυη.
ματρὶ Φίλᾳ καὶ πατρὶ θυάδεας εἴσατο ναῶς·
ἐν δὲ αὐτᾶς χρυσῷ περικαλλέας ηδῆ ἐλέφαντι
ἴδουσε, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούσ.

πολλὰ δὲ πιστθέντα βοῶν ὁδε μηρία καίειν
μασὶ περιστλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτὸς τέ, οὐθίμα τ' ἄλοχος· τάς γάτις αἰρέσιν
τυμφίον ἐν μεγάροισι γυνά περιβάλλεται ἀγοστῷ,
ἐκ θυμῆς σέργουσα κατγίγνητον τε, πόσιν τε.
ῶδε καὶ αἰθανάτων ιερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
καὶ ἔτεκε κρείοισα Ρέα, Βασιλῆας Ολύμπου·
ἐν δὲ λέχος σόροντιν ιανένι Ζηνὶ καὶ Ήρῃ
χείρας Φοιβήσασα μύροις, ἔτι παρθένος Ιοΐς.

Χαῖρ' ὦ ναξί Πτολεμαῖε· σέθεν δέ ἐγω ἵστα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ημιβέων δοκέω δέ, ἔτος γά τοι αἰτούσησθι
Φθέγξομαι ἐστομένοις· αἱρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς ἔχοις.

XIX.

Ι.Κ ΤΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται εὐαγγεσίαν τε καὶ ὄλβον.
 εἴ αἱ λόσις ὡς ζωὴ, τὰ δὲ δίκτυα κείνων ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταῦτη θεῶν ιχθύν,
 ὃν ΛΕΤΚΩΝ καλέσσιν, ὁ γαρ Φιαρώτατος ἄλλων,
 καὶ περί τοις σύργαστο, καὶ ἐξερύγαστο Θαλάσσας
 ἐμπλεσα.

XX. (XVIII.)

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

Εν ποκέ άρα Σωάρτα, ξανθότριχη πάρ Μενελάῳ,
 παρενικαῖ, Θάλλονθ' ὑακίνθῳ κόσμον ἔχοισαι,
 προδέ τε νεογράτῃ Θαλάριῳ χορὸν ἐσάσαντο,
 διδέκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα λακανῶν,
 αἵνια Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν αὐγασταῖαν
 μνασεύσας Ελένου ὁ νεώτερος Ατρέος γός.
 Καίδον δὲ ἀρε πᾶσαι ἐστὸν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποτοὶ περιστάκησις περὶ δὲ ἵαχε δῶμ' Τμεναίῳ.

Οὕτω δὴ πρώται κατέδρασες, ὡς Φίλε γαμερέ;
 ή ρέ τις ἐστὶ λίσιν Βαρυγύνατος; η ρέ Φίλυτνος;
 η ρέ πολὺν τὸν ἔπινες, ὅκ' εἰς εὐνῶν κατεβάλλει;
 εὑδεν μὲν χρήσδοιται, καθ' ὧραν εὑδεν ἐχρῆν τι,
 παιδα δὲ ἐάν σὺν παισὶ Φιλοσόργῳ παρὰ ματρὶ^{τι}
 παίσηην ἐσ Βαθὺν ὄρθρον ἐτείς καὶ ἐναρ καὶ ἐσ αὖ
 κεῖς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαιε, τεὰ νυὸς αὔδε.

ὅλονε γάμιθρ', αὐγαθός τις ἐπέπλωρεν ἐρχομένων τοῖς
 ἐς Σταρταν, ὃς τοι ἀλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσταιο.
 μῶνος ἐν αἰμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἔξεῖς.
 Ζανός τοι Θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ωχετο χλαιῖναι,
 οἷα γαῖαν Αχαιΐδα ψύδεια πατεῖ ἀλλα.
 Τῇ μέγα τοι κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίχειν ὄμοιον.
 ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς
 Χριστομέναις αἰνοριζὶ παρ' Εύρωτο λοετροῖς,
 τετράκις ἐξῆκοντα κόραι, Θῆλυς νεολαίας
 τῶν δὴ ἀν τις ἄμμωμος, ἐπεὶ χ' Ελένη παρισωθῇ.
 πέτυια Νῦξ, ἀτε, λευκὸν ἔφερ χειρῶνος αἰνέντος,
 Άως αὐτέλλοισα καλὸν τοι Ἑθαίνε πρόσωπον,
 ὥδε καὶ αἱ χρυσέα Ελένα διεψάνετ' ἐν αἵμιν.
 πιείρα μεγαλα ἄτ' αἰνέδραμε κάσμος αἴρερε
 ή κάτω κατάρισσος, η ἄρματι Θεοσαλὸς ἰστώς,
 ὥδε καὶ αἱ ροδέχρως Ελένα Λακεδαιμονία κάσμος.
 Υτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔρυα τοιαῦτα,
 Υτ' ἐνὶ δαιδαλέω πυκνώτερν ἄτριον ισῶ
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταιρ' ἐκ κελεόντων.
 Υ μὰν δὲ κιθάραν τις ἐπίσιαται ὥδε κροτῆσαι,
 Αρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρύτερον Αθάναν,
 αἰς Ελένα, τᾶς πάντες ἐω' ὄμμασιν ίμεροι ἐντί.
 ὡς καλὰ, ὡς χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ηδή
 ἄμμες δὴ ἐς δρόμον ἦρι, καὶ ἐς λειμῶνα Φύλλα
 ἐρψάμες, σεθαίνως δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντας,
 πολλὰ τεῦ, ὡς Ελένα, μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναὶ
 ἄρνες γεναμέναις οἵος μασδὸν ποβέοισαι.
 πράτοι τοι σεθαίνον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
 πλέξασαι, σκιερὰν καταβήσομεν ἐς πλατάνιον.
 πράτοι δὲ, ἀργυρέας ἐξ ὄλωτιδος ύγρὸν ἀλεφαρ

λαζύμεναι, σαξιέμεις όποιο σκιεράν πλατάνισου.
χράμματα δή ἐν Φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
αἰνείμη, Δωριστί ΣΕΒΕΤ Μ', ΕΛΕΝΑΣ ΦΥΤΟΝ ΕΜΜΙ.
χάρος ὁ νύμφα, χάροις εὐτένθερε γαμβρέ!
Λατώ μὲν δοΐ, Λατώ καροτρόφος ύμην
εὐτεκνίαν· Κύτρις δέ, Θεά Κύτρις, ἵσον ἔρασται
αἰλλάλων· Ζεὺς δὲ Κρονίδας, Ζεὺς ἀθλίον ὄλεον,
ὡς εὖ εὐτατριδάν εἰς εὐτατρίδας πάλιν ἔνθη.
εὔδετ' εἰς αἰλλάλων σέρνοντα φιλότατα πνέοντες
καὶ πόθον ἔγρεαται δὲ πρὸς αὐτὸν μὴ πιλάθηδε.
νεύμεθα κάρμεις εἰς ὄρθρον, ἐπειὶ καὶ πράτος αἰοιδὸς
εὖ εύνας κελαδήσῃ αναχών εὐτριχα δειράν.
γυμὰ, ὡς τμέναιε, γάμω εἴσι τῷδε χαρέσης.

XXI. (XXII.)

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ

Τυμέομες λήδας τε καὶ αιγιόχω Διὸς ήώ,
Κάσορα, καὶ Φοβερὸν Πολυδεύκεα πυξ ἐρεθίσθεν,
χεῖνας ἐπιζευξαντα μέστας Βοέοισιν ίμασιν.
τυμέομες καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἀργεντα τέκνα
κάρσες Θειάδος, λακεδαιμονίως δύν αἰδελφῶς,
ανθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυρῷ ηδη ἐόντων,
ἴωτων δ', αἱ δύνοντα καὶ ψρανχέ εξαγιόντα
ἀσρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν αἴγταις·
οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν αἰέραντες μέγα κῦμα,
ηὲ καὶ ἐκ πρώραθεν, ἢ ὅπα τα θυμὸς ἐκάτις,
ἐσ κοίλαν ἐρριψαν, αἰνέρρηξαν δή αἴρα τοίχως

ἀμφοτέρως κρέμαται δὲ σὺν ἴσιῳ σέρμενα πάντα
εἰκῇ ἀποκλαδώντα πολὺς δῆ τοι βραγὴ ὅμορος
νυκτὸς ἐφερπύσεις παταγεῖ δῆ εὐρεῖα θάλασσα
κοπτομένα πνοιαῖς τε καὶ αρρήκτοις χαλαζίαις.
ἄλλ’ ἔμπας υἱεῖς γε καὶ ἐκ βυθῷ ἐλκετε νᾶας
αὐτοῖς ναύτησιν διομένοις θανέοθαι.
αἴψα δῆ ἀπελλήγοντ’ ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα
ἀμπέλωγος νεφέλαι δὲ διέδραμον ἀλλυδις ἄλλαι
ἐκ δῆ ἀρκτοι τὸ ἐθάνησαν, ὃναν τὸ ἀνὰ γιέσσον ἀμαυρῷ
Φάτνη, σημαίνοσα τὰ πρὸς πλόου εὐδία πάντα.
ω ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ω Φίλοι ἄμφω,
ἰππῆες, κιβαρίκαι, αἰθλητῆες, αἰολοί.
Κάσορος, η τρώτῳ Πολυδεύκεος ἀρξομένοις;
ἄμφοτέρω υμνέων, Πολυδεύκεα πρᾶτον σεισω.

Η μὲν ἄρα προφυγῆσα πέτρης εἰς ἐν συνιέστας
Αργῶ, καὶ νισσόντος ἀταρτηρὸν σόμα Πόντῳ,
Βέβηνας εἰσαφίκανε, Θεῶν Φίλα τέκνα φέροισα.
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
τοῖχων ἀνδρες ἔβανον Ιησονίης ἀπὸ ναός.
ἔκβαντες δῆ ἐπὶ Φίνα Βαθὺν, καὶ υπάντερον ἀκῆλαν,
εὐκάστη τὸ ἐσόνυμο, πυρεῖα τε χερσὶν ἐνάμιων.
Κάσωρ δῆ αἰολόστωλος, ὁ τὸ οινωτὸς Πολυδεύκης
ἄμιτω ἐρημαζεσκον, ἀπωτλαγχθέντες ἐταιρίων.
παντοίαν δῆ ἐν ὅρες Θηεύμενοι σύγριον ὑλαν,
εῦρον σέννανον κράναν υπὸ λισσαδί πέτραι
ὑδατι πετσληθῆναν αἰκηράτω· αἱ δῆ υπενερῷε
λάλλαι κρυστάλλω ηδῆ αργυρῷω ινδάλλοντο
ἐκ βυθῷ. υψηλαὶ δῆ ἐπεφύκεσαν αγχόβι πεῦχαι,
λεῦκαι τε, πλάτανοι τε, καὶ ἀκρόκομοι κυπαρίσσοι,
ἄνθεα τε εὐώδη, λασίαις Φίλα ἔργα μελίσσαις,

οὐδὲ εαρος λήγοντος ἐπιθέμεις ἀν λειμῶνας.
ἐνθα δὲ ἀνὴρ ὑπερέσωλος ἐνήμενος ἐνδιάσκε,
δενὸς ἴδειν, σκληρᾶσι τεθλαγυμένος γάτα πυγμᾶς·
σάφεα δῆ ἐσφαίρωτο πελάρια, καὶ πλατὺν νάτον
σαρκὶ σιδαρεΐ, σφυρήλατος οἵα κολοσσός·
ἐν δὲ μύες σερεδῖσι βραχίσιν ἄκρουν ὑπὸ ὅμον
ἔνασται ηὗτε πέτροι ὄλοστροχοι, γές τε κυλίνδων
χειμάρρης ποταμὸς μεγάλαις περιέξετε δίναις.
αὐτὰρ ὑπὲρ νάτον καὶ αὐχένας ἡώρειτο
ἄκυν δέρμα λέοντος αὐτηριμένον ἐκ ποδεώνων·
τὸν πυότερος προσέειται αἰεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΧΑΪΡΕ ΞΕΪΝ', ὅσ' ἐσσί τίνες Βροτοί, ἂν ὅδε χῶρος;

ΑΜΤΚΟΣ.

χαίρω πῶς, ὅτε γ' ἀνδρας ὁρῶ τὰς μῆτας ὕστατα;

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

Θάρσει· μήτ' ἀδίκει, μήτ' ἐξ ἀδίκων Φάθι λεύσσειν.

ΑΜΤΚΟΣ.

Θαρσέω· καὶ ἐκ σεῦ με διδάσκεαται τόδι ἔοικεν.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

εὔγειος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ή ὑπερόπτης.

ΑΜΤΚΟΣ.

τοιόσδι, οἷον ὄρας· τῆς σῆς γέ μεν γάκτη ἐπιθεάνω.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχῶν, πάλιν οἴκασδι ἵκανοις.

ΑΜΤΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιζε· τά τ' ἐξ ἐμεῦ γάκτη ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

δαιμόνι·, γάδι ἀν τῷδε πιεῖν ὑδάτες σύ γε ποίης;

ΑΜΤΚΟΣ.

γνώσεαι, εἴ σα δέψυς αἰνειμένα χείλεα τέρσει.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

ἄργυρον ἢ τίνα μιαθὸν ἔχεις, ὡς κέν σε πίθαιμεν;

ΑΜΤΚΟΣ.

εἴς εὐτὶ χεῖρας ἄειρον ἐγνωτίσις αὐδρὶ κατασὰς
πυγμάχεις, ἢ καὶ ποσσὶ Θένων σκέλος, ὅμματα δὲ ὥρα
πυξὶ διαστεναύμενος, σφετέρης μὴ Φείδεο τέχνης.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

τίς γαρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμβὰς συνερείσω ἴμαντας;

ΑΜΤΚΟΣ.

ἔγνυς ὁρᾶς καὶ σύ μ'; Αμυκος κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

ἢ καὶ ἄειλον ἐτοίμον ἐφ' ὡς δηοισόμεθ' ἄμφω;

ΑΜΤΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ ἐρμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κατέησα.

ΠΟΛΤΔΕΤΚΗΣ.

ἐριήχων Φωνικολόφων τοοίδε κιδούμοι.

ΑΜΤΚΟΣ.

εἴτ' ὃν ἀρνίχεσσιν ἔοικότες, εἴτε λέγοι
γινόμεθ', ωκὺ ἄλλω γε μαχησαύμεθ' ἐπ' αἰθλῷ.

Η Ῥ Αμυκος, καὶ κόχλον ἐλῶν μυκάσαλο κοῖλον.
 οἱ δὲ Θῶσι συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστως,
 κόχλω Σιγαθέντος, ἀεὶ Βέβρυκες κομόσωντες.
 ᾧς δὲ αὕτως ἥρωας ιῶν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπερέρχος ἐν δαις Κάσωρ.
 οἱ δὲ ἐπεὶ ἐν στείραισιν ἐκστούναντο Βοέζαις
 χεῖρας, καὶ περὶ γῆς μακρὺς εἴλιξαν ἴμαντας,

ἐς μέσον σύναγον, οὐχίον ἀλλά λοιπόν πνέοντες.
 ἐνβα πολὺς σώσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὃς πότερος κατὰ γῶτα λάβη Φάρος ηελίου.
 αλλ' οὐδὲν μέγαν αἰδὺν παρηλίθει, ὡς Πολυδεύκες
 βαδίστη δι' αἰκτίνεσσιν ἄσταν Αμύκοι πρόσωπον·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐν Θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόστα
 χεῦσι τιτυρούμενος· τῷ δι' ἄκρον τύψε γένεσον
 Τυδαιμίδης ἐπιόντος ὅρινθη δὲ πλέον ἢ πρὶν,
 σὺν δὲ μάχαιν ἐτίνετε, πολὺς δι' ἐπέκειτο νενευκὼς
 ἐς γαῖαν· Βέσσικες δι' ἐπαύτεον· ἐκ δι' ἐτέρωθεν
 ηγετες κρατερὸν Πολυδεύκεα Θερσύνεσκον,
 δειπνίστες μῆτρας νηὶ ἐπιβρίσας δαμάστε
 χωρῷ ἐνὶ τεινῷ Τίτυῳ ἐναλίγκιος αἰήρ.
 ητοι ὁ γ' ἐνβα καὶ ἐνβα παριτάμενος Διὸς φός
 αἱμοτερέματιν ἀμυσσεν αἵμοισαδίς· ἔχετε δι' οὔρης
 παῖδα Ποσειδάνιος, ὑπερθίαλόν περ ἐόντα.
 ἐγενήτη πλαγαῖς μεθύσην ἐκ δι' ἐπιλυσεν αἷμα
 Σοίνον· οἱ δι' αἷμα πάντες ἀριτῆτες κελάδησαν,
 ὡς οὗτον ἔλκεα λυγρὰ περὶ σόμα τε γναθιώτε
 υμάτα δι' οἰδήσαντος ἀπετείνωτο πρόσωπα.
 τοι μὲν αὖτε ἐπέδησεν, ἐτάσια χεῦσι προδεικνύει
 παντόνεν· αλλ' ὅκα δὴ μη ἀμιχανέοιτο· ἐνόρτε,
 μεττασις ρίνος ἐπειθε κατ' οὐρανός ηλαστε πυγμῆν,
 τὰ δι' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀδέον· αὐταρ ὁ πλοιγεῖς
 γαῖας ἐν Σύλλοισι τεθαλόσι· ἐξετανύσῃ.
 εἴδα μάχη δημιεῖα πάλιν γένετ' οὐρανός·
 αλλαλεῖς δι' ὄλεκον τερεοῖς θείοντες ἴμετσιν.
 αλλ' ὁ μὲν ἐς σῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνάμια
 αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων· ὁ δι' αἰκέσι πλαγαῖς
 πᾶν συνέθυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.

σάρκες δή οι μὲν ἴδρωτι συνίζανον· ἐκ μεγάλῳ δὲ
αὖτ' ὀλίγος γένεται αὐδρός· οὐδὲν αἰεὶ μάστονα γῆσαι
ἀπόρμειος Φορέσκε πόνον, χροιῇ τὸν εἶτα αἴμεινα.
πῶς γὰρ δὴ Διὸς ψὸς αὐδηφάγον αὐδρα καθεῖλεν;
εἰπεν Θεά· σὺ γὰρ οἴδας ἔγων δή οὐτέων ὑποθήτης
Φεύξομαι ὅστε ἐθέλεις τύ, καὶ οὐταστας τοι φίλον αὐτᾶς.

Η τοι ὁ γε ἥρξας τὶ λιλαιόμενος μέγα ἔργου,
σκαῆ μὲν σκαῆν Πολυδεύκεος ἔλλασθε χεῖρα,
δοχμὸς ἀτὸς προβολῆς κλινθεῖς ἐτέμω δή οὐτεβαίνων
δεξιτερῆς ἡνεγκεν ἀτὸς λαγύνος πλατανοῦ γῆρον.
αλλ' οὐ γένεται κεκαλῆς σιβαρᾶς δή ἄρσε χειρὶ²
πλάξεν οὐτὸς σκαίον κρύσταλλον, καὶ οὐτέμπτεσεν ἄμα
ἐκ δή ἔχυθη μέλαν αἷμα θωᾶς κρυπτάφοιο χανόντος.
λαῖη δὲ σόμα τύψε, πυκνοὶ δή ἀραβησαν οὐδόντες.
αἱες δή ὀξυτέρω πιτύλω δαλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συηλοίησε παρῆια· πᾶς δή οὐτὶ γαῖαν
κεῖται ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέρχεται, νεῖκος ἀσταυδᾶν,
αἱμοφοτέρας ἄμα χείρας, ἐπεὶ θανάτῳ χειδὸν ἦν.
τον μὲν ἄμα, κρατεών περ, ἀτάσθαλον γέδεν ἔρεξας,
ῷ πυκῆσα Πολύδευκες· ὅμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
ἢ πατέρῳ ἐκ πόντοι Ποσειδάνια κικλήσκων,
μήτωτερος εἴτε ξεινοῖσιν ἐκάλεις ἔσεδας.

Καὶ σὺ μὲν ὕμητοι μοι, σύναξε· σὲ δέ, Κάνορ, αἰεισῶ,
Τυνδαρίδα, ταχύτωλε, δοκυσσός, χαλκεοθάραξ.

Τὼ μὲν αὐτορωάξαντε δύω Φερέτην Διὸς ψῷ
δοκιάς λευκίστασιο κόρας· δοκιά δή ἄρσε τώγε
ἔστυμένως ἐδίωκον αἰδελφεώ, ὢ Αφαρῆς,
γαμβρῷ μελλογάμια, λυγκεὺς καὶ οὐκαριθρὸς ιδας.

ατὶ ὥκα τύμβον ἵκανον αἰτοφθιμένης ΑΦερῆς,
· καὶ διώρων ἄμα πάντες επ' αἰλλάλοισιν ὄψυσαν,
εγχήσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
λυγκεῖς δὲ ἀρ μετέειπεν, ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας.

Δαιμόνιοι, τί μάχης ἴμείρετε; πῶς δὲ ἐτί νύμφαις
αἴλιοτρίαις χαλεποῖς, γυμναῖς δὲ ἐν χερσὶ μάχαιραις;
ἄμιν τοι λεύκιτων ἔας ἐδίωσε θύγατρας
τάσδε πολὺ προτέροις ἄμιν γάμος ἔτος ἐν ὄρκῳ.
ὕμινες δὲ κατὰ λόγομον ἐτί αἴλιοτρίαις λεχεῖσσι.
βύσι καὶ ἡμίονοισι, καὶ αἱμετέροις κήεστεσσιν
ἀνδρες παρετρέψασθε, γάμον δὲ ἐκλέψατε δώροις.
ἡ μὲν πολλακις ὕμιν ἐνωπίος αἱμοτέροισιν
αὐτὸς ἐγὼν σαὶς εἶπα, καὶ τὸ πολύμυθος ἐών περ.
ఈχε ἔτοι, Φίλοι αἱνδρες, αἱριτήσσιν ἐσικε
μνασεύειν αλόχρες, αἵς νυμφίοις ηῷη ἐτοῖμοι.
πολλά τοι σπαρτα, πολλὰ δὲ ἰσταήλατος Αλις,
Αικαδία τὸ εὔμαλος, Αγαλῶν τε πλοιάθρος,
Νιεστάνα τε καὶ Αργος, αἴσασά τε Σιουφίς αἴσα.
εντα κόρει τοκέσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέσονται
μνιώδει, ψετε Σιῆς ἐπιδεύξεες, ψετε νόοιο.
τῶν εὐμαρῆς υμιν ὁπάγειν ἂς καὶ ἐθέλοιτε,
αἵς σιγαδοῖς πολέες βάλοντό κε πενθεῦοι εἴμεν.
υμινες δὲ ἐν πάντεσσι διάκριτοι ηρώεσσι,
καὶ πατέρες, καὶ σύγωνειν ἄμα ματρώοιν αἵμα.
αἴλλα, Φίλοι, τῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος, ἐλαῖεν
νῶι γάμον, σφῶν δὲ αἴλλον ἐτιθεσάμενα πάντες.
ισκον τοιάδε πολλά· τὰ δὲ εἰς υγρὸν ὠχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοιστος ἀνέμοιο· χάρις δὲ τοι εἴσεστο μύθοις.
σφῶν γὰρ αἴκλητα καὶ ἀπωγεῖς. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν,
πείνεαθ· αἱμάτω δὲ ἄμιν αἰνεψιῶ ἐκ παῖρος ἐσόν.

εἰ δὲ οὐμιν κραδία πόλεμον ποθεῖ, αἴματι δὲ χρὴ
νεῖκος αναρρήσαντας ὄμοιον ἔχθεα λῦσαι,
Ιδας μὲν, καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς Πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωψύστιν ἀποσχομένω νόσμίας.
νῶι δὲ, ἐγὼν Κάσωρ τε, διακρινώμενός ἄρηι,
ὅπλοτερῷ γεγυαῖτε γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἀμετέριοις λείτωμεν ἀλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
εἰς ἀτὰρ ἄλλοι πάντες ἐν Θρανέστιν ἑταῖροις,
νυμφίοις αὐτὶ νεκρῶν, οὐμεναιώσκοι δὲ κατόρας
τασδέ· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα γεῖκος αἰναιρεῖν.

Εἶπε· τὰ δέ οὐκ ἄρτι ἔμελλε θεὸς μεταμόνια θήσειν.
τῷ μὲν γαρ ποτὶ γαῖαν αἵπερ ὥμων τεῦχε ἔθεντο,
τοι γενεᾷ προσέμερον· ὁ δέ εἰς μέσον ἥλυθε λυγκεὺς,
σειων καθέρον ἔγχος ὑπὸ ἀσπίδος ἀνήγυστος πράταν
ως δέ αὐτῷς ἀκρας ἐτινάξατο δύρστος ἀκμᾶς
Κάσωρ· ἀμφοτέροισι λόφων ἐπέθεντον ἔθερπαι.
ἔγχεστος μὲν πράτιστα τιτυπούμενοι πόνον εἶχον,
ἄλλάλων εἰ πυ τὶ χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
ἄλλι· τοι τὰ μὲν ἀκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δύκριψάν τοι, σακέεσστοι ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τῷ δέ ἀριψὶ ἐκ κολεοῦ ἐξυσσαμένω, Φόνον αὐθίς
τεῦχον ἐπὸν ἀλλάλοισι· μάχης δέ τοι γίνεται ἐρωτή.
πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὑρὺν καὶ ἰσπαόκομον τρυφάλεαν
Κάσωρ, πολλὰ δέ ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμραστοι λυγκεὺς
τοιο σάκος, Σοίνικα δέ ὄσον λόφον ἵκεται ἀκακή.
τῷ μὲν ἀκραν ἐκόλυτον ἐπὸν σκαλὸν γόνιν χεῖρα
Φάργυρον ὁξὺ Φέροντος ωπεξαναβάς ποδὶ Κάσωρ
σκαλῶ· ὁ δέ πλαγεὶς διώσος ἐκβαλεῖν· αἴψα δὲ φεύγειν
ἀρμάθη ποτὶ σάμα πατρὸς, οὐδὲ καρτερὸς Ιδας
κεκλιμένος θάλιτρο μάχην ἐμφύλιον αἰγδρῶν.

αἰλα

αὐτὸν μεταίξας πλευτὸν φάσγανον ὥστε διασπρό^{τον}
 Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὄμφαλος· ἔγκαλος δὲ εἴσω
 χαλκὸς ἀφαρ διέχειν· ὁ δὲ εἰς χθόνα κεῖτο νεκυκώς
 λυγκᾶς, καὶ δὲ ἄρα οἱ Βλεφάρων Βαρὺς ἐδράμειν ὑπαντος.
 καὶ μάν γέδε τὸν ἄλλον ἐσθίει εἰδὲ πατρῷη
 παιδῶν λαοκόσσα, Φίλοι γάρ μον ἐκτελέσαντα.
 ή γὰρ ὁ γε σάλαν, ΑΦαρηίς ἐξανέχοισσαν
 τύμβων, αὐταρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ιδας,
 μελλε καστρυμῆτο Βαλεῖν σφετεροῦ Φονῆα·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμενε, χερῶν δέ οι ἔκβαλε τυκταίν
 μάρμαρουν, αὐτὸν δὲ Φλογέω συνέΦλεξε κεραυνῶ.
 ἔτῶς Τυνδαρίδαις πολεμιζέμενον ἐκ ἐλαφρῶ.
 αὐτοί τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἐφυσαν.

Χαίρετε λίγδας τέκνα, καὶ αἱμετέροις κλέος ὕμνοις
 ἐσθλὸν αἱὲ πέμποντε· Φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ·
 Τυνδαρίδαις, Ελένα τε, καὶ ἄλλοις ηγώεσσιν,
 Ιλιον οἱ διέτεροις, αἱρήγοντες Μενελάω.
 υρίν κῦδος, ἄγακτες, ἐμῆστατο Χίος αἰοιδὸς,
 ὕμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ τῆας Αχαιῶν,
 Ιλιάδας τε μάχας, Αχιλῆα τε πύργον αὔτης·
 τοῦν δὲ αὖ καὶ ἐγὼν λιγεῖν μετίγματα Μοισᾶν,
 οἱ αὐταὶ παρέχοντι, καὶ ᾧς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα Φέρω· γερσέων δὲ Θεοῖς καλλιτον αἰοιδά.

XXII. (XXIII.)

ΕΡΑΣΤΗΣ ἢ ΔΤΣΕΡΩΣ.

Αινέ τις πολύφιλτρος ἀπηγένεος ἥρατ' ἐφάσω,
 τὰν μορθὰν αἰγαλῶ, τὸν δὲ τρόπον όκ τέ ομοίω.
 μίση τὸν Φιλέστρα, καὶ ὅδε ἐν ἀμερον εἶχε,
 όκ τῇ τὸν Ερωτα τίς θεὸς, ἀλίκα τόξα
 χερσὶ κρατεῖ, χωὶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει·
 πάντα δὲ κὴν μύζουσι, καὶ ἐν προσόδοιιν ἀτειρήσ.
 ύδε τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, όκ αμάργυμα
 χείλεος, όκ ὄστρων λιταρὸν σέλας, όκ ροδόμαλον,
 όκ λόγος, όκ τι φίλαμα τὸ κυφίσδον τὸν ἔρωτα.
 οἵα δὲ Θηρὶ υλαῖος ὀπισθίευσι κυναγώς,
 ὅτας πάντ' ἐτοίει ποτὶ τὸν Βροτόν ἀγοια σῇ αὐτῷ
 χείλεα, καὶ κῶραι δενὸν βλέπον, εἶχεν ανάβικαν·
 τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· Φεῦγε σῇ ἀπό χροὺς
 οὐδείκτα, οργὴν πεφειμένω. ἀλλὰ καὶ ὅτας
 ἡς καλός· ἐξ οργῆς σῇ ἐρεβίσθετο μᾶλλον ἔρατάς.
 λοιδιον όκ γεικε τόσαν Φλόγα τᾶς Κυθερείας,
 ἀλλ' ἐνθῶν ἔκλαιε ποτὶ συγνοῖσι μελάθροις,
 καὶ κύσε τὰν Φλάν· ὅτας σῇ ανενείκατο Φωνάν.

Αγορεὶ πῶι καὶ συγνὲ, κακᾶς ανάθρεμμα λεαίνας;
 λάιει παῖ, καὶ ἔρωτος ανάξε, δῶρα τοι ηνθον
 λοιδια ταῦτα Θέρων, τὸν ἐμὸν Βρόχον· όκ ἔτι γάρ σε,
 κῶρε, Θέλω λυτῆν κεχολωμένος· ἀλλὰ βαδίζω
 ἐνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅτη λόγος ἦμεν ἀταρπόν
 ξυνάν, τοῖσι σῇ ἐξαστι τὸ Φάρμακον ἔιθα τὸ λάθος.
 ἀλλὰ καὶ ἦν ὄλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
 ύδε κε τὰς σθεστῶ τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρου

τοῖσι τεοῖς προβύθοις ἐπιβάλλομαι. οἵδε τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ρόδον καλὸν ἔντι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνεται
καὶ τὸ ιον καλὸν ἔντι ἐν εἴσαρι, καὶ τάχυ γηρᾶς·
λευκὸν τὸ χρίνον εὐθὺ μαραίνεται, αὖτα πίστης
αὶ δὲ χιῶν λευκὰ καὶ τάκτες, εἰ καὶ ἐπάχθη·
καὶ κάλλος καλὸν ἔντι τὸ παιδικὸν, αἷλλ' ὀλίγον ζῆ.
ηὗται καρὸς ἐκεῖνος ὅτανίκα καὶ τὸ Φιλαστεῖς,
αὖτα τὰν κραδίαν ὅτεύμενος ἀλμυρὰ κλαυστεῖς.
αἷλλα τὸν, πᾶν, φάν τύτο πανύσατον αἴδη τι ρέξον·
ὅτωτοσιν ἐξειθὰν ἡρτημένον ἐν προβύθοισι
τοῖσι τεοῖσιν ιδῆς, τὸν τλάμονα μὴ με παφένθη·
τοῦ δὲ, καὶ Βραχὺ κλαύσον ἐπιστείσας δέ τι δάκρυ,
λύσον τῷ χοίνῳ με, καὶ αἱματίθες ἐκ ρεθέων σῶν
είματα, καὶ κρύψον με· τὸ δὲ αὖ πύματόν με Φιλαστον·
καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα· μη με Φοβεῖθη·
ἢ δύναμαι ζῆν, αἴγε διαλλαξεῖς με Φιλάστας.
χῶμα δὲ ἐμίν κοιλανον, ὃ μεν κρύψει τὸν ἔρωτας·
καὶ αὐτίκῃ, τόδι ἐμίν τρὶς ἐπάύσον· Ω ΦΙΛΕ ΚΕΙΣΑΙ.
ην δέ γε λῆσ, καὶ τύτο· ΚΑΛΟΣ ΕΜΙΝ ΩΛΕΩ' ΕΤΑΙΡΟΣ.
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ τίν γε σίχοισι χαραξάω·
ΤΟΤΤΟΝ ΕΡΩΣ ΕΚΤΕΙΝΕΝ, ΟΔΟΙΠΟΡΕ· ΜΗ ΠΑΡΟΔΕΤΣΗ· Σ.
ἌΓΓΑ ΣΤΑΣ ΤΟΔΕ ΛΕΞΟΝ· ΑΠΗΝΕΑ ΕΙΧΕΝ ΕΤΑΙΡΟΝ.

Ωδὴ εἰς τὸν μίτον εἶλεν· ἐρεισάμενος δὲ ἐπὶ τοῖχῳ
αὐχρὶ μέσων ψόδων Φοβερὸν λίθον, ἀπῆλεν αὐτὸν
τὰν πλεκτὰν χοινίδα, Βρόχον δὲ ἐνέβαλλε τραχύλῳ·
τὰν ἔδραν δὲ ἐκύλισεν αὐτοῖς ποδὸς, ηδὲ ἐκρεμάσθη
νεκρός. ὁ δὲ αὐτὸν οἴδε Θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν πίδει
αὐλᾶς ἐξ ιδίας ἡρτημένον· ψόδον ἐλυγίχθη
τὰν ψυχὰν, ψόδον κλαύστε νέον Φόνον· αἷλλας ἐπὶ νεκρῷ
είματα πάντας ἐμίανεν ἐφασικά· βαῖνε δὲ εἰς αὐθλῶς

γυμνασίον, καὶ τῇλε Φίλων ἐπεμαίεται λυτρῶν.
καὶ ποτὶ τὸν Θεὸν ἥνθε, τὸν ὕδρισε· λαϊνέας δὲ
ἴσατ’ ἐπὶ κορωΐδος Ερως, υδάτων ἐφύπερθεν.
ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δὲ ἔχεινεν ἐφαῖσον.
αἷμα δὲ ἐφοινίχθη· παιδὸς δὲ ἐπενάχετο Φωνά·
Χαίρετε τοὶ Φιλέοντες· οὐ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη·
τέργυτε δὲ ύμνες, αἵται· οὐ γὰρ Θεὸς οἶδε δικαίειν.

XXIII. (XXVI.)

ΛΗΝΑΙ ἢ ΒΑΚΧΑΙ.

Inώ, κ' Αὔτονός, καὶ μαλλοστάρηνος Αγαύα
τρεῖς θιάστως ἐσ ὄρος τρεῖς ἀγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι·
καὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγριας Φύλλα
κισσόν τε ζώοντα, καὶ αὐτόδελον τὸν ὑπέρ γάς,
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον διοκαίδεκα Βαμώς,
τὰς τρεῖς τῷ Σεμέλᾳ, τὰς εἰνέα τῷ Διονύσῳ.
ἱερὰ δὲ ἐκ κίτας πεπονιμένοις χερσὶν ἐλοῖσαι·
εὐθάρμως κατέβεντο νεοδρέπαλων ἐπὶ Βαμών,
αἰς ἐδίδαχτο· αἰς αὐτὸς ἐθυμάρεις Διόνυσος.
Πενθεὺς δὲ ἀλιβάτη πέτρας ἀπὸ πάντ' ἐθεώρει.
χῖνον ἐσ αὐχαίαν καταδὺς, ἐπιτιχώριον ἔχειος.
Αὔτονός πρότα νιν ἀνέκμαγε δεινὸν ἴδοῖσαι·
(σὺν δὲ ἐτάραξε ποσὶ μανιώδεος οργια Βάκχω,
ἔξασίνας ἐπιοίσα) Τάσδι δέχθη ὄρόωντι Βέτσαλοι.
μαίνετο μὲν τὸ αὐτὰ, μαίνοντο δὲ ἄρτι εὗτοι καὶ ἄλλοι.
Πενθεὺς μὲν Φεύγε πεΦοημένος· αἱ δὲ ἀδίκων,
πέωλως ἐκ ζωτῆρος ἐπὶ ιγνύας εἰρύσσασαι.

Πενθεῖς μὲν τόδι^τ ὄμωτε· Τίνος κέχομε γυναικες;
 Αὐτονόσα δὲ τόδι^τ εἶτε· Τάχα γνωσῇ πρὶν ἀκῆται.
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκάσατο παιδὸς ἐλοῖσα,
 οσσον^π περ τοκάδος τελέθει μύκημα λειώνας.
 Ινώ δή^τ αὐτὸς ἔρρηξε σὺν ὁμοτλάτᾳ μέγαν ὥμον,
 λαζ^τ ἐώ^τ γασέρα βᾶσα· καὶ Αὐτονόσα ρύθμος αὐτός.
 αἱ δή^τ ἄλλαι τὰ περιστὰ κρέα νομέοντο γυναικες.
 ἐς Θῆτας δή^τ ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πάσαι,
 ἐξ ὄρφος πένθημα^τ καὶ ς^τ Πενθῆα Σέροισαι.
 ὃν αὖ ἐγών, ς^τ δή^τ ἄλλος αἴτεχθέμενος Διονύσῳ
 φροντίζοι^τ μηδή^τ, εἰ χαλεωτωτερα τῶνδ^τ ἐμόγησεν,
 εἰη γ^τ ἐνναέτης, η^τ κεν δεκάτῳ ἐτ^τ. Βαίνει·
 αὐτὸς δ^τ εὐαγγέοιμι, καὶ εὐαγγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αιγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς γ^τος·
 Εὔτεβέων παιδίστοι τὰ λώια, δυστεβέων δ^τ γ^τ.
 χαίροι^τ μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνω νι^τθόεντι
 Ζεὺς ὑπάτος μεγάλων ἐπιγγνίδα Θήκατο λύσας·
 χαίροι^τ εὐειδῆς Σεμέλα, καὶ αἰδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναις ηρωίναις,
 αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὄριναντος Διονύσω,
 ς^τος ἐπιμωμητόν^τ μηδεῖς τὰ θεῶν ὄνόσαστο.^τ

XXIV. (XXX.)

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Αδωνιν ή^τ Κυθήρη
 ως εἰδε νεκρὸν ήδη,
 συγνάν^τ ἔχοντα χαίταν,

Y 3

ὠχράν τε τὰν παρειὰν,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὰν
 ἔταξε τὰς Ερωτας.
 οἱ δὲ εὐθέως ποτανοὶ
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
 συγγόν τὸν ὕν αἰνεῦρον,
 δῆσαν τε καὶ τέδησαν.
 χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας
 ἐσυρεν αἰχμάλωτον
 οἱ δὲ ἐξόπισθ ἐλαύνων
 ἔτυσθε τοῖσι τόξοις.
 οἱ Θηρὶ δὲ ἐβασίε δειλῶς
 Φοβεῖτο γὰρ Κυθήραν.
 τῷ δὲ εἶστεν ΑΦροδίται
 παυτῶν κάκισε Θηρῶν
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 σύ μεν τὸν ἄνδρον ἔτυψας;
 οἱ Θηρὶ δὲ ἐλεξεν ὥδε·
 ὅμηροί σοι, Κυθήρα,
 αὐτάν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,
 καὶ ταῦτα μεν τὰ δεσμαί,
 καὶ τώσδε τὰς κυναγύας,
 τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σεν
 γάληθελον πατάξας
 αὖτ' αἰς ἄγαλμὶ ἐσεῖδον,
 καὶ μὴ Φέρων τὸ καῦμα,
 γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν
 ἐμακινόμην Φιλᾶσαι.
 καὶ μὲν κατεινυγάζειν,
 τάττες λαβοῖσα τέμνε,

τύττυροκόλαζε, Κύπρι,.
 (τί γαρ Φέρω περισσών;)
 ἐρωτικῶς ὀδόντας·
 αἱ δὲ ψήφισται τάδε ἀρχεῖ,
 καὶ ταῦτ' ἔμεν τὰ χείλη·
 τί γαρ Φιλέην ἐτόλμων;
 τὸν δὲ ἥλεησε Κύπρις.
 εἴτεν τε τοῖς Ερωσι
 τὰ δεσμά οἱ πιλῦσι.
 εἰς τῶδε ἐτηκολκέθει,
 καὶ ρῆλαν ψὴκ ἔβανε·
 καὶ δὴ πυρὶ προσελθοὺ
 ἔκαψε τῷς ἐρωταῖς.

XXV. (XXIX.)

ΠΑΙΔΙΚΑ.

Οἶνος, ὃς Φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεα·
 καύμει χοὶ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
 καύμαν μὲν τὰ Φρεγῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ·
 ψήκολας Φιλέεν μὲν ἐθέλησθ' αὐτὸς καρδίας
 γινώσκων. τὸ γαρ ἄμιστον τὰς ζοίας ἔχω,
 ζαὶ τὰς σᾶς ιδέας, τὸ δὲ λοιπὸν ἀτάλετο.
 χώταν μὲν τὸ Θέλης, μακάρεος τινὶ ἵστην ἄγω
 αἵμερον· ὅκα δὲ ψὴκ ἐθέλεις τὸ, μαίλ' ἐν σκότῳ.
 πῶς ταῦτ' ἀφίεναι, τὸν Φιλέοντ' αἰνίας διδῶν;
 ἀλλ' αἴ μοι τὸ πίθιον, νέος προγενετέρῳ,
 τῷ καὶ λαϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐταίνεσαις,

ποίησαι καλιάν μίαν εἰν ἐνὶ δευδρέω,
ὅταν μηδὲν ἀπίξεται αὔγριον ἐμπετόν.
νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δὲ αὔριον. ἐξ ἑτέρω δὲ ἑτέρου ματῆς.
καὶ αὐτὸν σεῦ τὸ καλόν τις ιδῶν ρέθος αἰνέσῃ,
τῶδε εὐθὺς πλέον ἡ τριέτης ἐγένευ Φίλος:
τού πρεστον δὲ Φιλεῦτα, τριταῖον ἐθήκασ.
χλιδώντων ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.
Φίλει δὲ αἴς κε ζόης τὸν ὕμοιον ἔχην αὖτις. εἰ
αἱ γαῖρ ἀδεποῆς, αὐγαθὸς μὲν αἰκύστεαι
ἐξ αἰδῶν ὃ δέ τοι καὶ Ερος καὶ χαλεπῶς ἔχοι,
ὅς τοι αὐδῶν Φρένας εύμαρέως ὑποδάμναται,
πήμε μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέψ.
αἷλλα πρός γένος πάταλῷ σύμματος σε πεδέρχομαι

* * * * *

μναδῆναι δὲ ὅτι πέρυσι πάθα νεώτερος,
χάρτι γυραλέοι πέλομες πρὸν αἰστοτήλυσαι,
καὶ ρυσσοῖ νεόταται δὲ ἔχην παλινάγρετον
καὶ ἐσι πλέρυγας γαῖρ ἐπωμαδίας Φορεῖ.
χάρμες Βαζδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν.
ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλμην ποτημώτερον,
καὶ μοι τὰ δαμένα συνερᾶν αἰδόλως σέθεν,
ὅταν, αἵνικα τὰ γένην αἰδρείαν ἔχης,
ἄλλάλοισι πελώμεθ Αχιλλίοις Φίλοι.
αἱ δὲ ταῦτα Φερην αἰνέμοισιν ἐπιτρέπεται,
ἐν Θυμῷ δὲ λέγεις, Τί με, δαιμόνι, ἐνοχλεῖς;
νῦν μὲν καὶ τὰ χρύσεα μᾶλλον ἐνεκεν σέθεν
Βαίην, καὶ Φύλακον νεκυῶν πέδα Κέρβερον.
τόκα δὲ, όδε καλεῦντος ἐπ' αὐλείας Θύρας
προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθω.

XXVI. (XXVIII.)

Η ΛΑΚΑΤΑ.

Γλαυκᾶς ὁ Φιλέροβ^ς Αλακάτα δῶρον Αθανᾶς,
 γυναιξὶν πόνος οἰκωφελέσσον, σεῦ ἐπαβόλοις,
 θαρσέστ ἄμην ὑμέρη πόλιν ἐς Νείλεων αὐγλαὰν,
 ὅπως κύπερδος ἵρὸν καλάμων χλωρὸν ὑπαὶ καλῷ
 τῷδε γαρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πάρ Διὸς,
 ὅπως τοῖς ζεῖνον ἐμοὶ τέρψομ^ερονται, κάντι φιλήσομαι,
 Νικίαν, Χαρίτων ομέροφώνων ιερὸν Φυτόν.
 καὶ σε, τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν,
 δῶρον Νικίας εἰς ἀλόχω χερρὸς ὀπωάσσομεν.
 σὺν τῷ πολλὰ μὲν ἔργῳ ἐκτελέσσεις ἀνδρείοις πέταλοις,
 πολλὰ δὲ, οἵα γυναικες Φορέοιστ, ὑδάτινα βράκη.
 δις γαρ ματέρες αὖταν μαλακῶς ἐν θοτάναι πόκως
 πέξαιντ^ε αὐτοτετεῖ, Θευγενίδος γ' ἔννεκ^ε ἐνστύρω.
 ξτῶς ἀνυπεργύος Φιλέει δὲ ὅστα σαόφρονες.
 οὐ γαρ εἰς ἀκινῶς ξδῆς ἐς αἴρυών κεν ἐβολλόμαν
 ὥσταίσαι σε δόμως, αἱμετέρας εὐσταν ἀπὸ χθονός.
 καὶ γαρ τοι πατρὸις, ἀντί ΕΦύρως κῆστε πόκ' Αρχίας,
 καίστα Τριγακρίας μυελὸν, αὐδηρῶν δοκίμων πόλιν.
 νινταὶν οἴκον ἔχοιστ ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
 αὐθεύτωιστι νόσως Φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν,
 οικήσεις κατὰ Μίλατον ἔμανναὶ μετ' Ιαόνων,
 ὡς εὐαλάκατος Θευγενίς ἐν δαμότισι πέλῃ,
 καὶ οἱ μνᾶτιν ἀεὶ τῷ Φιλαοιδῷ παρέχης ζένω.
 κεῖνο γαρ τις ἔρει τῷ, ποτιδῶν σ^τ. Η μεγάλα χάρις
 δώρω σὺν ὀλίγῳ πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ πάρο Φίλων.

XXVIL (XXIV.)

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ.

Ηρακλέα δεκάμετον ἔοντα πόχ' αἱ Μιδεᾶτις
Αλκμήνα, καὶ οὐκτὶ νεώτερον ΙΦικλῆα,
ἀμφοτέρως λέγοσσα, καὶ ἐμπαλήσασα γάλακτος.
χαλκείαν κατέθηκεν ἐξ ἀσπιδα, τὰν Πτερελάγ
Αμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
ἀπτομένα δὲ γυνὴ κεῖται μιθῆσατο παιδῶν·
Εῦδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὑπνον·
εῦδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δύ' ἀδελφεώ, εὗσσα τέκνα·
οὐλβίος εὐνάξιοθε, καὶ ὅλβιος ἀῶ ἴδοιτε.

Ως Φαρμένα δίνασε σάκος μέγα· τὰς δὲ ἐλαῖς ὕπνος.
ἄμος δὲ σρέφεται μεσογύκτιον ἐξ δύσιν ἄρκτος
Ωρίωνα κατ' αὐτὸν, ὁ δὲ ἀμφαίνει μέγαν ὄμον,
τάμος αὖτε αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ήη,
κιναέας Φρίστοντας ὑπὸ σπείραις δράκοντας,
ωρσεν ἐπὶ πλατύν ὥδον, ὅθι ταῦτα κοῦλα θυράων
οικε, ἀπειλήσασα Φαγεῖν βρέφος Ηρακλῆα.
τὰ δὲ εἰξειλυθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἀμφω
αἵμοσθόρως ἐκύλιον ἀπὸ ὄφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δὲ εἰξέποιον ίόν.
αἷλλ' ὅκα δὴ παιδῶν λιχμώμενοι ἐγύθεν ἥλθον,
καὶ τόκι ἄρετες ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἀπαντα,
Αλκμήνας φίλα τέκνα· Φάος δὲ αὐτὰς οἶκον ἐτύχθη.
ἥτοι ὁ γ' εὐθὺς ἀντεν, ὁτας κακὰ Θηρί' αἰνέγυν
κοίλη υπερσάκεος, καὶ αἰναεδέας εἶδεν ὁδόντας
ΙΦικλέης, ἔλαν δὲ ποσὶ διελάκτισε χλαιναν,
Θευγέμεν ὄρμαίνων· ὁ δὲ ἐναντίος εἰχετό χερσὸν
Ηρακλέης, ἀμφῷ δὲ βαρεῖ εἰεδῆσατο δισμεῶ,

δραΐζουμενος Φάρμηκος, ὅθι Φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται
χλομενοις ὁ Θίσσοις, ἀ καὶ θεοὶ ἔχθαιροντι.
τῷ δὲ αὐτῷ σταύρωσιν ἐλισσέθη περὶ παιδα
σύγχρονον, γαλαβηνὸν, υπὸ τροφῶν αἰὲν αἴδακον.
ἄψ δὲ πάλιν διέλυν, ἐπεὶ μογεόις αἰκάνθας,
δεσμῷ ἀναγκαῖς πειρώμενος ἐκλυσιν εὑρῆν.

Αλκμήνα δὲ ἐσάκοιστε Βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα.
Λινταῦ, Αμφιτρύων ἐμὲ γὰρ δέος ἵχει ὄκνηρον
ἄντα, μηδὲ πόδεστος τεοῖς υπὸ σάνδαλα θείης.
ἢν αἵεις παιδῶν ὁ νεώτερος ὄσσον αἴτεϊ;
ἢ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀώρᾳ πώ σίδε τε τοῖχοι
πάντες αἱρέαδεις, καθαρᾶς ἀπέρ Ηριγνείας;
εἴτι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔτι, Φίλ' αἰδηῶν.
ὡς Φάθ. ὁ δὲ ἐξ εὐνᾶς αἰλόχῳ κατέβαντε πιθήσας
δαιδαλέον δὲ ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὅρροις οἱ ὑπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἀωρτο.

ἢτοι ὁ γ' ἀριγνάτο νεοκλώδω τελαμῶνος,
καὶ Δίσδων ἐτέρα κολεὸν, μέγα λωτίνον ἔμγον.
ἀμφιλαφῆς δὲ ἄρα παταῖς ἐνεπλήθη πάλιν ὁ Φίτης.
δμῶας δὴ τόκ' αὔστεν ὑπονον Βαρὺν ἐκφυσῶντας.
Οἴστετε πῦρ ὅτι Θᾶσσον αἴτος ἔχαρεῖνος ἐλόντες,
δμῶες ἐμοὶ, τιβαρᾶν δὲ θυρᾶν αἴνακόψατ' ὀχῆας.
αἴστετε, δμῶες ταλασίθρονες αὐτὸς αἴτεϊ.
οἱ δὲ αἴψα προγένοντο λύχνοις ἄμα δαιομένοισι
δμῶες, ἐνεπλήθη δὲ δόμος, στενόδοντος ἐκάτυ.
ἢτοι αἴροντες εἰδοτούς ἐπιτίθιον Ηρακλῆα
Φῆρε δύω χείρεσσιν αἴτοις αἴταλαισιν ἔχοντα
συμπλήγδην, ιάχησαν ὁ δὲ ἐξ πατέρος Αμφιτρύωνας
ἐντετάληκεν· ἐτάλλετο δὲ ὑψόθι χαίρων
κωροσύνας γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖν

πατρὸς ἐξ Θανάτω κεκαρδωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Αλκυμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον Βάλε κόλπον
 ἔησεν υπὸ δείγες αἰράχολον ΙΩνιλῆα.
 Αμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον υπὸ αἰρυγέσιν θέτο χλαιναν
 παῖδα· πάλιν δὲ ἐς λέκχον ίσων ἐμνάσατο κοίτα.

Ορυγχες τρίτον ἄρτι τὸν ἔχαστον ὄρθρον ἀειδον·
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,
 Αλκυμήνα καλέσατα, τέρας κατέλεξε νεροχμὸν,
 καὶ νῦν υποκρίνεθαι, ὅπως τελέεσθαι εμελλειν,
 ηνώγει Μηδί, αἴ τι Θεοὶ νοέοντι πονηρὸν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύστε· καὶ ὡς γὰρ ἔσιν ἀλύξαι
 αὐνβρώσασι ὁ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐτείγει,
 μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε Ορονέοντα διδάσκω.

Ταὶς ἐλεγε Βασίλεισσο· οὐδὲ ἀνταμεῖσθε τοίως·
 Θάρσει, αἵριστοτόκεια γύναι, Περσῆιον αἴμα·
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺν Θέργυος αἰτοχόμενον πάλαι ὅστων,
 πολλαὶ Αχαιιάδων μαλακὸν πέψι γεννατεινάρια
 καὶ κατατρίψοντε, ἀκρέστωρον αείδαισαι
 Αλκυμήναν ὄνοματι· σέβας δὲ ἐσῇ Αργείασι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς ψύχοντας αἰσρὰ φέρουνται
 αμβαίνειν, τεοὶ γῆρας, αἰτὸς σέργων πλατύς γῆρας·
 γί καὶ Θηρία πάντα καὶ αὐτέρες ηστονες αλλοι.
 Δώδεκαν οἱ τελέσαντε πεντρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
 μόχθως· Θητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει.
 γαμβρὸς δὲ ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ τάδει ἐπωρσαν
 κνώδαλας Φαλεύοντα βρέφος διαδηλήσασαι.
 ἔσται δὴ τοῦτο ἀμάραρ, ὅτανίκα νεῦρον ἐν εὐνᾷ
 καρχαρόδων σίνεσθαι ιδῶν λύκος γὰρ ἐθελητεῖ.
 αἰλλὰ, γύναι, πῦρ μέν τοις υπὸ σπωδῶ εὔτυκον ἔσω,

καγκενα δ' ασταλάτω ξύλ' ἔτομάσσατ', η παλιόρω,
 η Βάτω, η ανέμω μεδανημένον αὖν ἄχειόν.
 καὶ δὲ τῷδε ἀγρίαισιν ἐπὶ οχίσισι δρακούτε
 ιυκτὶ ρέσσα, ὅκα παῖδα κανήν τεον ἥθελον αὐτοῖς
 ηἱ δὲ συλλέξαισα κόνν πυρὸς ἀμφιστόλων τὶς
 ριψάτω εὗ μάλα πᾶσαν, υπὲρ ποταμοῦ Φέρσισα,
 ρωγάδος ἐκ πέτρας υπερέχισον ἀψὲ δὲ νεοδας
 αἰρεσθοσ· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα Θεοίω
 πάντων· ἐπειτα δὲ ἀλεσσι μεμιγμένου, ὡς νεόμισα,
 θαλῶ ἐπιρράνειν ἐπερμέιον αἴνλαβες υδε·
 Στοιχεῖ δὲ ἐπιρρέεις καθυπερέρω ἀρσενα χοῖρον.
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέοντε.

Φά, καὶ ἐρώήσας ἐλεφάντινον ὥχετο δίδρον
 Τιμεσίας, πολλοῖσι βαρύς τέρρος ἐών ἐνιαυτοῖς.
 Ηρακλέης δὲ ύπτὸ ματρὶ, νέον Φυτὸν ὡς ἐν ὀλωῷ,
 ἐτρέθετ', Αργείς κεκλημένος Αμφιτρύωνος.
 γυάμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδεεν,
 οἵος Αταύλλωνος, μελεδωνεὺς ἀγρυπνος, οἷος·
 τούτον δὲ ενταύσας, καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἴσον,
 Ιυζυτος, ἐκ πατέμος μεγάλαις αἰγαίος ἀρύμναις.
 τῇ ταχὶ αἰσιδὸν ἔθηκε καὶ ἀμφὶ χεῖρας ἐπλαξε
 πικτα ἐν Φόρμιγῃ φιλαρμονίδας Εύμελατος.
 οσσα δὲ ἀπὸ σκελέων ἐδροσόφοις Αργούσεν ἀνθρες
 απλακως σφάλλοντι παλαιόμασιν, ὅστα τε πίπτει
 δενοις εν ιμάντεσσιν, ἀτ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντα παλαιόματα σύμφορα τέχνα,
 πάντες ἔμαθ' Ερμείδο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ,
 Αιταλύκω Φανοτῆτι τὸν γόργην ἀν τηλόθι λεύσσωι
 Θαρσαλέος τις ἔμενεν αἰθλεύοντ' ἐν αἰγῶι·
 τοιον ἐπισκύνιος βλοσφρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.

ἴστως δή ἐξελάσαθαι υφ' ἄρματι, καὶ περὶ πόσσου
ἀσφαλέως κάμπιοντα, τροχῷ σύριγξ Φυλάξαι,
Αμφιτρύων ὃν πᾶντα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
αὐτός· ἐτεὶ μάλα πολλὰ θεῶν ἐξήρατ' αἰγάλων
Ἄργεις ἐν ιωτοβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ αἰαγεῖς
ἄιθροι, τὸν ἐπέβαντε, χρόνῳ διέλυσαν ιμάντας.
δέρατι δὲ προβολαιώ, υπὸ ἀσπίδης νῶτον ἔχοντα,
ἀνδρὸς δρέξαθαι, ξιφέων τὸν ἀνέχεαθαι ἀμυχμὸν,
κοσμῆσαι τε Φάλαγγα, λόχον τὸν ἀναμετρήσασθαι
μυτικεύων ἐτίοντα, καὶ ιωτήσοις κελεῦσαι.
Κάσωι ιωταλίδας ἔδει, Φυγὰς Αργεος ἐλθῶν,
ἴωτοκα κλάρου ἀτανῆια καὶ οινότεδον μέγα Τυδεὺς
ναιε, παρὸν Αδρήσοι λαβῶν ιωτήλατον Αργος.
Κάσοι δή γ' τις ὄμοιος ἐν ἀμιθέοις πολεμίκῃας
ἄλλος ἦν, πρὸν γῆρας ἀποτρίψαι νεότατα.

Ωδὲ μὲν Ηρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δή τῷ παιδὶ τετυγμένα αἰγάλοις πατρὸς,
δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
δεῖτνον δὲ, κρέα τὸν ὄπατα, καὶ ἐν κανέω μέγας ἀρτος
Δωρικός· ἀσφαλέως κε Φιτοσκάφον ἀνδρας κορέσσαι·
αὐτὰρ ἐπ' ἄρματι τυννὸν ἀνευ πυρὸς αἴνυτο δόστον.
είματα δή γὰρ ἀσκητὰ μέσας υπὲρ ἐνυτο κνάμας.

* * * * *

ΤΑ ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ
ΕΙΔΤΛΑΙΑ.

XXVIII. (XXV.)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ
ἢ ΑΤΓΕΙΟΤ ΚΛΗΡΟΣ.

* * * * *

Τὸν δὴ ὁ γέρων προσέειπε Φυτῶν ἐπίκρος αὐτοτρεὺς,
πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χεργίν ἔκειτο.

Ἐκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων, μυθίσομαι, ὅστ' ἔρεείνεις,
Ερμέω ἀζόμενος δεινὴν ὅτιν εινοδίοιο.
τὸν γὰρ Φασὶ μέγιζον ἐπαγρανίν κεχολῶθαι,
εἰ κεν ὁδὲ ζαχρεῖν αὐγήνηται τις ὁδίτην.
πείμναι μὲν Βασιλῆος ἐῦφρονος Αὔγείαο
ἢ πᾶσαι βόσκονται ἵαν βόσιν, γέθ' ἔνα χῶρον
αἷλ' αἱ μέν ρχ νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ελισθύηος·
κι δὴ ιερὸν Θείοιο παρὰ ρόον Αλφειοῖο,
αἱ δὲ ἐπὶ βεντρασίς πολυβότρυος· αἱ δὲ καὶ ὡδὲ.
χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
αὐταρ βυκολίοισι, περιπλήθυσί περ ἐμπῆς,
πάντεσσι νομοὶ ὡδὲ τεθηλότες αἰεν ἔασι,
Πηγεις ἀμμέγα τιφος· ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
λειμῶνες θαλέθυσιν ὑπὸ δρόσω, ειαμεναι τε
εἰς ἄλις, ἢ ρα βόεσσι μένος χεραῆσιν αἴξει.
αὐλις δὲ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς·

Φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα, πέρην ποταμοῦ ρέοντος,
κεῖνη ὅδι πλατάνισιοι ἐπηγειταναὶ πεθύασι,
χλωρῇ τ' ἀγριέλαιος, Απόλλωνος νομίσιο
ἴερον ἔρος, ξεῖνε, τελειοτάτοιο Θεοῖ.

εὐθὺς δὲ σαθροὶ περιμήκεες ἀγροιώτατις
λέδρυπιθ', οἱ Βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσθατον ὄλβον
οὐόμεθ' ἐνδυκέασι, τρισθόλοις σωόρου εὖ νειοῖσιν
ἐδ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετρασθόλοισιν ὄμοιών.

ἄρτις μὴν ἵσται Φιτοσκάφοι, οἱ πολυεργοὶ
εἰς ληγυάς ικεῦνται, ἐπὴν Θέρος ὥριον ἐλθῃ.
πᾶν γάρ δὴ πεδίον τόδι, εὐφρονος Αὐγείας,
πυροφόροι τε γύσαι, καὶ ἀλωαὶ δενδρῆσσαι,
μεχρις ἐπ' ἐχατιῆς πολυτιθάκος αἰκρωρεῖης·
ἀς ημεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόταν ημαρ,
ἡ δίκη οἰκηῶν οἵσι Βίος ἐπλετ' ἐπ' ἀγρῷ.

ἄλλα σύ περ μοι ἔνιστατε, τό μοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται, γὰρ τοις ὡδὲ κεχριμένος εἰλήλυθας.

ηὲ τοι Αὐγείνην, ηὲ δμώαν τινὰ κείνυ
δίξαι, οἱ οἱ ἕασιν ἐγώ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
πάντα μάλ' ἐξείποιμ· ἐπεὶ γέ σέ γε Φημὶ κακῶν ἐξ
ἔμμεναι, γδὲ κακοῖσιν ἐσικότα Φύμεναι αὐτὸν,
οιον τοι μέγας εἶδος ἐπιταρέται· η ἤδη νυ παιδεῖς
αἰθανάτων τοιοίδε μετὰ θυητοῖσιν ἔστι.

Τὸν δῆτα μειζόμενος προσέφη Διὸς ἀλκιμος γός·
Ναὶ, γέρον, Αὐγείνη ἐθέλοιμί λεν, αρχὸν Επειῶν.
εἰσιδέειν τῷ γάρ με καὶ ἡγαγεν ἐνθάδε χρειά.
εἰ δῆ ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄσυ μένει παρὰ οἵσι πολίταις,
δῆμος κηδόμενος, διά τε κρίητος Θέμιστος,
δμώαν δή τινα, πρέσβυν, σύ μοι Φράστον πήγεμονεῦσαι,
ὅσις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρώτερος αἰσυμνήτης.

ώ κε τὸ μέν γ' εἴποιμι, τὸ δὲ ἐκ Φαμένιοι πυθοίμην.
ἄλλος δὲ ἄλλον ἔθηκε Θεὸς ἐπιδεύξας Φωτῶν.

Τὸν δὲ ὁ γέρων ἔξαῦτις ἀμείβετο δῆς ἀροτρεύς.
Αθανάτων, ὡς ξεῖνε, Φρεσδῆ τινὸς ἐνθάδει ἵκανεν,
ὅς τοι πᾶν ὁ Θέλεις αἷψα χρέος ἐκτελέσαι.
ἄλλο γαρ Αὐγένης, ψὸς Φίλος Ηελίου,
σφωτέρῳ σὺν παιδὶ, θίη Φυλῆος ἀγαυῷ.
χθιζός ὁ γ' εἰλήλυθεν αὖτ' ἀτεος, ἥμασι πολλοῖς
κῆπσιν ἐποιήμενος, ἢ οἱ νήριθμοις ἐπ' αὔροῦν·
ὅς πει καὶ Βασιλεῦσιν ἐπίδεται εἰν Φρεσὶν ἦσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαύτερος ἐμμενεῖ σίκος.
ἄλλ' οἵμεν μάλα πρός μιν ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὐλιν ἐφ' ἥμετέρην, ἵνα κεν τέτροιμεν ἀναιλα.

Ως εἰστῶν ἡγεῖτο, νόω δέ γε πόλιν ἐμειοίνα,
δέρμα τε Θηρὸς ὄρῶν, χειροτληθῆ τε κορυνήν,
ὅτε πόθεν ὁ ξεῖνος μέμονε δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
αἷψ δὲ ὄκνος ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ιόντα,
μή τι οἱ δὲ κατὰ καιρὸν ἐτοι ποτιμούθησαντο
σωερχομένῳ χαλεπὸν δὲ ἐτέψαν νόον ἴδμεναις αὐδρός.
τὰς δέ κύνες προσιόντας αἰτώσαροθεν αἷψ' ἐνόησαν,
ἀμφότερον, ὁδμῆ τε χροὸς, δέστω τε ποδοῖν.
Θεοτρέσιον δὲ υλάσσοντες ἐπέδραμον. ἄλλοθεν ἄλλος
Αμφιτρυωνιάδη Πρακλέϊ· τὸν δὲ ἐτέρωθεν
αἰχρείον κλάζον τε, περίσσανόν τε γέροντα.
τὰς μὲν ὁ γε λάεστιν, αἰτὸν χθονὸς ἀστον αἰέρων,
Φευγέμεν αἷψ' ὀτίσω δειδίσσετο· τρηχὺ δὲ Φωνῆ
ἡτείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δὲ υλαγυμό,
καιάρων εἰν Φρεσὶν ἦσιν ὅθ' ἔγεκεν αἰὲν ἔρυτο
αὐτῷ γ' δὲ παρεόντος· ἐτοι δὲ ὁ γε τοῖον ἐντάσεν.

Ω πότοι, οἷον τῦτο Θεοὶ ποίησαν ἀνακήλεσ
Θηρίον αὐθεάτοις μετέμμεναι· ως ἐπιμηθέσ.
εἴ οἱ καὶ Φρένες ὥδε νοῦς μονες ἔνδοθλος ἔησαν,
ἥδει δὲ ὡς τε χρὴ χαλεπανέμεν, ὡς τε καὶ γάπι,
γὰν δὲ οἱ Θηρῶν τις ἐδήρισε περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίγη ζάκοτόν τε, καὶ ἀρρηνὸς γένεθλος αὔτως.

· Η ἡρα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τάυλιον ἴξον ιόντες.
Ηέλιος μὲν ἐπειτα ποτὶ ζόφον ἐτραυτεύειν ταῦτα,
δείελον ἥμαρ ἄγων· τὰ δὲ ἐπήλυθε πίθνα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιέντα μετ' αὐλιά τε σηκύσ τε.
αὐταρὲς ἐπειτα βόες μάλα μυρίαι, ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἔρχομεναι, Φαινονθ' αἵσει νέφῃ ύδατοντα,
ὅσσα τ' ἐν δύοις εἶσιν ἐλάκυνόμενα προτέρωσε
ἡὲ Νότοιο Βίη, ηὲ Θρηκὸς Βορέασ.
τῶν μὲν τ' ἅτις αριθμὸς ἐν ηέρι γίνεται ιόντων,
καὶ διάνυσι· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροις κυλίνδει
ἴσι αὐνέμει, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐθίς ἐπ' ἄλλαις·
τόσσος αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βυκόλι· οἵτινες.
πᾶν δὲ αὐτὸς ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοις
ληίδος ἐρχομένης· σείνοντο δὲ πίονες αὐγροὶ
μυκηθμῖδες· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖσα πλήθησαν
εἰλιτώδων· οἵτις δὲ κατ' αὐλὰς ηύλιζοντο.
Ἐνθα μὲν ἅτις ἐκηλος, ἀπενερεσίων περὶ ἐόντων,
εἰσήκει παρὰ βυσσὸν αὐτῷ, κεχρημένος ἐργα.
ἄλλος οὐ μὲν αὖθις πόδεσσιν ἐυτριήτοισιν ἴμασι
καλοτεύδιλος αὐράρισκε, παραταδὸν ἐγύνεις αμέληγων·
ἄλλος δὲ φίλα τέκνα φίλαις υπατὸν μητράσιν ίει,
πιέμειει· λαρυῖδο μεμαότα πάγχυ γάλακτος·
ἄλλος αμόλγιον εἶχε, ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν·
ἄλλος ἐσῆγεν ἐσω ταύρους δίχα θηλειάων.

Αὐγένης δῆ τοι πάντας ἵνα θησεῖτο Βασίλεις,
 ἥντινά οἱ κλεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες·
 σὺν δὲ ψόσι τε, βίῃ τε Βαρύφρενος Ηρακλῆος
 ὡμάχευεν Βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον. Ι
 ἔνθα καὶ ἀρρηκτὸν περ ἔχων ἐν σῆθεσι Θυμὸν
 Αμφιτρωνιάδης, καὶ ἀρηρότας ιωλεμές αἰεὶ,
 ἐκπάγλως θαύμαζε, θεῶν τόδε μυρίον ἔργου
 εισορόσαν· καὶ γάρ κεν ἐΦασκέ τις, καὶ δὲ ἐώλατες
 αὐδρὸς λήισθι ἐνὸδ τόσσην ἔμεν, καὶ δὲ δέκι ἄλλαν,
 οἵ γε πολύρρηνες πάντων ἔσται ἐκ Βασιλήων.
 Ηέλιος δῆ ὡς παῦδι τόδην ἔξοχον ὄπασε δῶρον,
 αὐθεὸν μήλοις πέρι πάντων ἔμμεναι αὐδρῶν·
 καὶ ρά οἱ αὐτὸς ὁ Θελλε διαμετερέως θετὰ πάντα
 εἰς τέλος· καὶ μὲν γάρ τις ἐτήλιυθε νῦσος ἔκειναι
 βακολίοις, αἷς ἔργα καταθένεις νομήσαι.
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερασεὶ Βόεις, αἰεὶν αἰμείνεις
 εὖ ἔτεος γείνοντο μάλισται εἰς ἔτος· καὶ γάρ ὄπασαι
 ζωτόκοις τὸ ησαν περιώσια θηλυτόκοις τε.
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦχοι συνάμιντο ἐτιχόωντο,
 κυήμαργοι δὲ ἐλικέστε, διηκόσιοι τε μὲν ἄλλοι
 οοίνικες· πάντες δὲ ἐτιθήτορες οἵ γε ἔσται ηδη.
 ἄλλοι δὲ αὖ μετὰ τοῖς διωδεκά βακολέοντα
 ιεροὶ Ηελίοι· χροιὴν δὲ ἔσται, ηύτε κύκνοι,
 ἀργηταί· πᾶσι δὲ μετέωρεσσιν εἰλιτάδεσσιν,
 οἱ καὶ αἴτιμαγέλαι βόσκοντες ἐριθηλέα ποίην
 ἐν νομῷ, ἂδει ἐκπάγλων ἐτοι σφίσι γαυριώντες.
 καὶ ρόστοτες ἐκ λασίοι θοοὶ προγενοίστο θῆρες
 ἐς πεδίον δρυμοῖο, βοῶν ἔνεκτοις αὔγροτεράνων,
 πρῶτοι τοι γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ησαν οὐδιμήν
 δεινὸν δὲ ἐβούχωντο Φόνον λεύσοντι προσώπω.

τῶν μέν τε προφέρεσκε Βίηφί τε καὶ φένει ὡ
 ἦ δ' ὑπεροπτλή Φαέθων μέγας, ὃν ἂν Βοτῆρες
 αἰσθέρι πάντες ἔισκον, ὅθ' ἐγένεται πολλὸν ἐν ἄλλοις
 Βυστὶν ἵω λάμψεσκεν, αἱρίζηλος δῆ ἐτέτικτο.
 ὃς δὴ τοι σκύλος αὖν ἴδων χαροποῖο λέοντος,
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρεσεν ἐνσκότω Νεακλῆι,
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη, σιβαρὸν τε μέτωπον.
 τῇ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχεῖη
 σκαμῷ ἀΦαρ κέρας· κατὰ δῆ αὐχένα κέρβ' ἐπὶ γαῖης
 κλάσσει, Βαρὺν περ ἔσθια· πάλιν δέ μην ὥστεν ὀπίσσω,
 ὥριω ἐπιβρίσας· ὃ δέ οἱ εἴπει τενιθεὶς
 μεῶν ἐξ ὑπάτου Βραχίονος ὁρθὸς ἀνέση.
 Θαύμασε δῆ αὐτός τε ἄναξ, ύδος τε δαιδρῶν
 Φυλεὺς, οἵ τ' ἐπὶ Βυστὶ κορωνίστι Βυκόλοις ἄνδρες,
 Αμφιτρωνιάδασι Βίην ὑπέρεργοτλον ἴδοντες.

Τὼ δῆ εἰς ἄσυ, λαπόντε καὶ αὐτόθι πίονας ἀγράς,
 ἐπιχέτην, Φυλεύς τε, Βίη δὲ Νεακληέι.
 λαοφόρος δῆ ἀταέησαν ὅτε πρώτισα κελευθή,
 λεωθῆν καρπαλίμοισι τρίσον ποστὶν ἐξανύσαντες,
 ἢ ἂν δι' αἱματελεῶνος ἀτὰ σαβμῶν τετάνυσα,
 γά τι λίην αἱρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρῷ ἐγένεται,
 τῇ μὲν ἄρα προσέειτε Διὸς γονὸν υψίσιο
 Αὔγείσι φίλος ύδος, ἔθεν μετόπισθεν ἔοντα,
 ἷκα παρακλίνας κεφαλὴν πατὰ δεξιὸν ὥμον.

Ξεῖνε, πάλαι τιὰ πάγκου σέθεν πέρι μῦθον ἀκυστα,
 ὥστερ ἐγὼ σφετέρησιν ἐνὶ Φρεσὶ βαλλομαι ἄρτι.
 ἥλυθε γάρ σείχων τις ἀτε' Λρυγεός ὡς μέρος ἀκμῆς
 ἐνθάδε Αχαιοὺς ἀνήρ, Ελίκης ἐξ ἀγγκαλίοιο,
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Εωθιῶν,

χνεκεντήργυος τις, ο ἔβεν παρεόντος, ὄλεσσε
Ἄηρίου, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώτας,
κοίλην αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος·
ἄλιστον δὲ τρεχέως ή Αργεος ἐξ ἴεροιο
αὐτόθεν, η Τίρινθα νέμων πόλιν, ηὲ Μυκήνην.
Ἄς κεῖνος ἀγύρευε γένος δέ μιν εἴης Ἐφασκεν,
(εἰ ἔτεον περ ἐγὼ μιμησκομαι) ἐκ Περσῆς.
Ἐλπομαι δέχ' ἔτερον τόδε τλήμεναι Λίγιαλήων,
ηὲ σε· δέρμα δὲ Θηρὸς ἀριθραδέως αγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον, ὁ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
ειπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον (άς γνῶν κατὰ Θυμὸν,
ηρῶς, εἴτ' ἔτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί)
εἰ σύ γ' ἔκεινος, οὐ ημιν αἰκιόντεσσιν ἔιστε
οὐξ Ελύκηθεν Αχαίος, ἐγὼ δέ σε Φράζομαι ὄρθως.
εἰστε δή ὅπταις ὄλοον τόδε Θηρίον αὐτὸς ἔπειΦης,
ὅπταις τ' εὐնόδῃς Νεμέης εἰσήλυθε χάρον.
χ' μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Απίδα κνώδαλον εὔροις,
ιμείρων ιδέειν ἔτει κ' μάλα τηλίκα βόσκει,
αλλ' ἀρκήτε τε, σύας τε, λύκων τ' ὄλοφῶν ἔθνος,
τῷ καὶ Θαυμάζεσκον αἰκέοντες τότε μῦθον·
οἱ δέ νι καὶ φεύγεαθαι οδοιτώρον ἀνέρ' Ἐφαντο,
γλώσσης μαϊψιδίοιο χαριζόμενον παρεῖστιν.

εἰσταν μέστης ἐξηράσθε κελεύθυ
Φυλαῖς, ὁ Φρας κιῦσιν ἄμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
καὶ ρά τε ῥήτερον Φαμενά κλύσι Ηρακλῆς,
ὅς μιν ὀμαρτήσας τοιώ προσελέξατο μύθῳ·

Ω Λύγηάδη, τὸ μὲν ὁ τῇ με πρῶτον αἰήρει,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖσι κατὰ σάθμην ἐνόπτας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἵκαστα λέγοιμι κε τῦδε πελώρῳ,

ὅπως ἐμράσανθεν, ἐπεὶ λελήσαι αἰκάλιν,
 νέοφυιν γ' ή ὅθεν ἥλθε τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
 Αργείων ψόδείς καν ἔχοι σάφα μυθήσαθαι.
 οἷον δὲ ἀθανάτων τιν' ἐίσκομεν ἀνδράσι πῆμα,
 ἄρῶν μηνίσαται, Φορωνήσσιν ἐφεῖναι.
 πάντας γὰρ Πιστᾶς, ἐπικλύων ποταμὸς ὡς,
 λὶς ἄμοιον κεφαλίζει μάλιστα δὲ Βερμενιδίας,
 οἱ ἔθεν ἀγγήμολον ναῖον, ἀτλῆτα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεν ἐπέταξεν αἰείλον
 Εὔρυθμεύς· κλεῖναι δὲ ἐμὲ ἐφίετο Δηρίον αἰιών.
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας υγρὸν ἐλῶν, κοίλην τε Θαυμέτρῳ
 ἵων ερυπλείην, νεόμην ἐτέομφι δὲ Βάκλιρον
 εὐταγὺες, αὐτόφλοιον ἐπηρεούσος κοτίνοιο,
 εὔμετρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέω Ελικῶν
 εὐρῶν, σὺν πυκνῆσιν ὀλορχερὲς ἐστασαι ρίζης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, οὐδὲ λὶς ἦν, ἵκανον,
 δὴ τότε τόξον ἐλῶν, σρεωτῇ ἐπέλασσα κορώνη
 νευρεῖην, περὶ δὲ ιὸν ἐχέσονον εἴθαρ ἐγῆσαι.
 πάντη δὲ ὅσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοτίαζεν,
 εἴ μιν ἐσαθερόσαμι, πάρος γ' ἐμὲ ἐκεῖνον ιδέαθαι.
 ἥματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ ψόδη ὅπῃ ἵχνια τοῦ
 Φραδῆναις δυνάμην, ψόδη ὠρυθμοῖο πυθέαθαι.
 ψόδε μὲν αὐθεράτων τις ἦν ἐπὶ Βυστὶ καὶ ἐμγοῖς
 Φαινόμενος στεφόμενος δὲ αὐλακος, ὄντιν ἐδοίρων
 αὖτα κατὰ σαβμυκὲς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
 ό μὴν πρὸν πόδας ἔχον, ὅρος τανύθυλλον ἐρεψῶν,
 πὺν ιδέειν, ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι.
 ὃτοι οἱ μὲν σήραγγες προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβερωκὰς κρειῶν τε καὶ αἴματος· ἀμφὶ δὲ χαῖτας
 αὐχμηρὰς πεταλακτο Φένω, χακοτάν τε πρόσωπον,

τηθεαὶ γοῦ γλώσσῃ δὲ περιλυχμᾶστο γένετο.
 αὐτὰρ ἐγὼ Θάμνοισιν ἄμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην,
 εἴ τριῶν υἱήντις δεδεγμένος ὁπατόθ' ἵκοιο.
 καὶ Βαύλον ἀσσον ιόντος ἀριτερὸν εἰς κενεῶνα,
 τηῦσίας· καὶ γάρ τι Βέλος διὰ σφροκὸς ὄλιθεν
 ὄκρισεν, χλωρῷ δὲ παλίσσουτον ἐμπατεσε ποιη.
 αὐτὰρ ὁ κράτας δαφοῖνὸν ἀτὸς χθονὸς ἀκ' ἐπαύειρε
 Θαμῆσας, πάντη δὲ διέδραμεν ὁ φθαλμοῖσις
 σκεπτόμενος, λαμψρὰ δὲ χανῶν ὑπὸ ὄδόντας ἔφηνε.
 τῷ δὲ ἐγὼ ἄλλον οἵτον ἀτὸς νευρῆς προσίαλθον,
 αἰχθαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἐκφυγε χειρός.
 μεσσηγὺς δὲ ἐβαλον σκέψαν, ὅθι πνεύμονος ἔδρη
 αἱλλ' εὖδὲ ὡς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυάδυνος ίὸς,
 αἱλλ' ἐπετε προστάρειθε ποδῶν αἰνεμάλιος αὔτως.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, αἰσάμενος ἐν Φρεσὶν αἰνῶς,
 αὐερύειν· ὁ δὲ ἐμ'. εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 Θηὴ ἄμοτος μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύσιν ἐλιξε
 κέρκον ἀφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
 θυμῷ ἐνεπλήσθη, πυρρὰ δὲ ἐφρίξαν ἐθερπε
 σκιζομένῳ χυρτῇ δὲ ράχης γένετ' ηὗτε τόξον,
 πάντοθεν εἰλυθρέντος ὑπὸ λαγύόνας τε καὶ ιξύν.
 ὡς δὲ ὅταν ἀρματοτηγὸς αὐγὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
 ὄρτηκας καίματησιν ἐρινεύ εὐκεάτοιο,
 Θάμψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐναξονίω κύκλα δίφρω,
 τῷ μὲν ὑπὸ ἐκ χειρῶν ἐφυγε τανύφλοιος ἐρινὸς
 καρπτόμενος, τῷλλος δὲ μῆτη πήδησε σὺν ὄρμῃ·
 ὡς ἐπ' ἐμοὶ λίς αἰνὸς ἀτόπαθεν αἴθρος ἄλτο
 μακρών χροὸς ἀσαι· ἐγὼ δὲ ἐτέρημφι Βέλεμνα
 χειρὶ προεχεβόμην, καὶ ἀπὸ ὕμνων δίστλακα λάσπην.
 τῇ δὲ ἐτέρη ρόταλον κόρσης ὑπερδ αὐνὸν αἰείρας,

ηλαστα κακικεῖαιδης· διὰ δὲ ἀνδιχα τρηχὺν ἔαξαν
αὐτῷ ἐώς λασίον καρῆστος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαυρακέτοιο· πέσεν δὲ ὁ γε, πρὶν ἐμὲ ικέδαι,
ὑψόθεν ἐν γαῖῃ· καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἐτῇ
γευτάζων κεφαλῆ· περὶ γαρ σκότος ὅσσει οἱ ἄμφω
ῆλθε, βίῃ σειδεντος ἐν ὅσεῳ ἐγκεφάλῳ.
τὸν μὲν εγών ὁδύνησι παραιθρονέοντα βαρεῖαις
νωσταμενος, πρὶν αὐθὶς ὑπότροπον ἀμαυρυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρὶ ἵνιον ἐΦθασα μάνιας,
ρίψας τόξον ἔραξε, πολύρρετοιόν τε Φαρέτρην.
γῆγχον δὲ ἐγκρατέως, σιβαρᾶς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπλιθεν, μὴ σάρκας αἰωδρύψῃ ὄνυχεσσι.
πρὸς δὲ ὕδας πλέρημοι πόδας σφέως ἐπίεζον
κραίης, ἐπιβάσις πλευρῆσι τε μῆρος ἐΦύλασσον,
μέχρεις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας, ὄρθον αἰείρας
ἄπαντας· ψυχὴν δὲ πελώριος ἐλλαχεν Αἰδης.
καὶ τότε δὴ βάλενον ὄπως λασιαύχενα βύρσαν
Θηρὸς τεβνεῶτος αἴστῳ μελέων ἐρυσαίμην,
ἀγυαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ γὰρ ἐσκε σιδήρῳ
τριπτῇ, ὥδε λίθοις, περιωμένῳ, ὥδε μεν ὑλῇ.
ἴνῳ εροὶ αἴθανάτων τὶς ἐπὶ Φρεσὶ Θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος αἴνασχίζειν ὄνυχεσσι.
τοῖσι θῶσις ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεβέμην μελέεσσον
ἔρχος Ειναλίγ ταμεσίχροος ίωχμοῖο.
ὕτος τοι Νεμέης γένετ', ὡς Φίλε, Θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μῆλοις τε καὶ αἰνδράσι κήδεα Θέιτος.

XXIX. (XII.)

ΑΙΤΗΣ.

Ηλυθες, οι φίλε καρέ, τρίτη σὺν πυκτὶ και ηοῖ,
γλυθες· οι δὲ ποθεῦντες ἐν ἡμαστὶ γηράσκυσιν.
ὅσσον ἔσθι χειρῶν, ὅσσον μῆλον βραβύλοιο
ηδίου, ὅσσον ὅις σφετέρης λασιωτέρη αἴρον·
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγύμοιο γυναικὸς,
ὅσσον ἐλαφροτέρη μοχχού νεῖρος, ὅσσον αἰδών
συμπτώντων λιγύφωνος αἰοιδοτάτη πετενῶν,
τόσσον ἔμ' εὐφρονίας σὺν Φανείς σκιερήν δι' ὑπὸ Φηγὸν
ἥλις Φρύτηντος ὁδοιπόρος ἐδραμον ὡς τις.
εἴθ' ὄμαλοὶ πνεύσειν ἐπ' αἱμαφοτέροισιν Ερωτε
νῶν, ἐπεστομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν αἰοιδῇ.

Δοιὼ δὴ τινε τάδε μετ' αἱμαφοτέροισι γενέσθην
Φάθ· οἱ μὲν ἦν ΕΙΣΠΙΝΗΛΟΣ, Φαίη χ' ὡς μυκλαίσδων
τὸν δι' ἔτερον πάλιν ὡς κεν ὁ Θεοσταλὸς εἴσαι ΛΙΤΑΝ.
αἰλλήλας δι' ἐφίλησαν ισοζύγω· η̄ ἂν τότ' ἥσαν
χρύσεις πάλαι αὐδρες, ὅτ' αὐτεφίλησ' ὁ Φιληθείς.
εἴ γαρ τότο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι· εἰ γαρ αἴγηρες
αἴθανάτοι γενεῖς δὲ διηκοσίησιν ἐπειτα
αἴγειλειν ἐμοὶ τις αὐνέξοδον εἰς Αχέροντα.
Η σὺ νῦν Φιλότης καὶ τῷ χαρίεντος αἴτεω
πᾶσι διὰ σόματος, μετὰ δι' ηθέοισι μάλιστα.
αλλὰ ητοι τάτων μὲν ὑπέρτεροις κόρανίωνες
ἔστοινδις ὡς ἐθέλετοιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
ψεύδεα ρινὸς ὑπερθεν αἴρειης μήκι αἴναφύσω.
ἢν γαρ καὶ τι δάκνεις, τὸ μὲν αἴλαβες εὐθὺς ἐθηκας,
διατλαίσιον δι' ἀίησας· ἔχων δι' ἐπίμετρον αἴσηλθες.

Ζ 5

Νιστᾶν Μεγαρῆς, ἀριστεύοντες ἐρεγμοῖς,
ὅλοις οἰκείοιτε, τὸν Αἴγιον ὡς περίαλλα
ἔχειον ἐτιμήσαθε, Διοκλέα τὸν Φιλόστατα.
αἷς οἱ περὶ τύμβου ἀστλέες εἴσαι πρώτῳ
κῆροι ἐριδμάντος Φιλόματος ἄκρα Θεοφαδαί.
οὐδὲ μέντοι προσμάζῃ γυλικερώτερος χείλεσι χείλη,
βαθύμενος τε φάνοισιν ἔν τοις μητέρ' ἀπῆλθεν.
ὅλοις ὅσις παισὶ Φιλόματα κεῖνα διατάξ.
ἢ πχ τὸν χαροπόν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιθέωτα
Διοῖς ἵστον ἔχειν πέτρη τόμα, χρυσὸν ὁστοῖη
πειθοντας μὴ Φαιῶλον ἐτήτυμον ἀργυροφυμοῖσοι.

XXX. (XIX.)

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Τὸν κλέπταν πόκ' Ερωτα κακὰ κένταστε μέλισσα
κηρίον ἐκ σίμολων συλεύμενον ἄκρα δὲ χειρὸς
δάκτυλα πάντ' ὑπένευξεν ὁ δῆλος ἀλυεε, καὶ χέρ' ἐφύσση,
καὶ τὰν γῶν ἐπάταξε, καὶ ἀλαζόν τῷ δῆλῳ ΑΦροδίτᾳ
δεῖξεν ἐὰν ὁδύναν, καὶ μέμφετο ὅτι γε τυθὸν
Ἑηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ αλίκα τραύματα ποιεῖ.
καὶ μάτηρ γελάσασα τί δῆλος; ὃκιν ἴστοι μελίσσα;
καὶ τυθὸς μὲν ἐών, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς;

XXXI. (XX.)

ΒΟΤΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Εύνικα μὲν ἐγέλαξε Θέλοντά μην αἰδυφιλᾶσαι,
καὶ μὲν ἐπικερτομέοισα τάδε ἔνετεν. Εἳρρ ἀτὰς ἐμεῖο·
Βακόλος ὧν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; όμημάθηκε
ἀγροίκις Φιλέην, ἀλλ' ἀτικὰ χείλεα Θλίψην.
μὴ τύγα μεν κύσσης τὸ καλὸν σόμα, μηδὲ ἐν ὄνειροις.
οἴα Βλέπετε, ὅπωσια Φιλεῖς, ως ἄγρια παισδεῖς
ώς τριςερὸν λαλέεις, ως κατίλα ρήματα Φράσδεις
ώς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ως ἀδέα χαίταν.
χείλεα τὸν νοσέοντι, χέρες δὲ τὸν ἐντὶ μέλαναν,
καὶ κακὸν ἔξοσδεις. ἀτὰς ἐμεῦ Φύγε, μὴ με μολύνῃς.
τοιάδε μυθίσδοισα τρὶς εἰς ἑον ἐπῆνος κόλπον,
καὶ ἀτὸς τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδει συνεχές εἶδε,
χείλεσι μυχθίσδοισα, καὶ ὅμμασι λοξοβλεποῖσα·
καὶ πολὺ τῷ μορφᾷ Θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
καὶ σοεαρὸν μὲν ἐγέλαξεν· ἐμὶν δὲ ἀφαρ ἔξεσεν αἴμα,
καὶ χρόα Φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος, ως ρόδον ἔρσα.
χά μεν ἔβα με λιπαῖσθα· Φέρω δὲ ὑποκάρδιον ὄργαν
ὅτι με τὸν χαρίντα κακὰ μαρμάσαβ ἐταιρεῖ.
πριμένες εἴπατε ἐμὶν τὸ κρῆγυον όμημά;
ἄρα τις ἔξαπτίνας με Θεός Βροτὸν ἄλλον ἐτευχεῖ;
καὶ γαρ ἐμὶν τοτέροισιν ἐτάνθεεν αἰδὺ τι κάλλος,
ώς πιστὸς ποτὶ πρέμενον ἐμὰν δὲ ἐπύκασδεν ὑπῆγεν·
χαίται δὲ οἴα σέλινα περὶ κροταφοῖς ἐκέχυντο,
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὁφρύσι λάμπε μελαίνας.
ὅμματ' ἐμὶν γλαυκᾶς χεροτάτερα πολλὸν θάνατος,
τὸ σόμα καὶ πακτῖς γλυκερώτερον ἐκ σαμάτων δὲ
ἔρρεις ἐμὶν Φωνὰ γλυκερωτέρας, η μέλι κηρές.

αὖτις δὲ ἐμίν τὸ μέλιγμα, καὶ ἦν σύριζι μελίσδων
καὶ αὐλῶν λαλέων, καὶ δώνακοι, καὶ πλαγιανύλων.
καὶ πᾶσαι με καλὸν κατὰ τῷρες Φαρτὶ γυναικες,
καὶ πᾶσαι με Φιλεῦνθεν· αἱ δὲ αἰσικαὶ τοῦ μὲν Φίλασεν
ἄλλοι, ὅτι Βωκόλος ἐμινεῖ, παρέδραμε, καὶ ποτακύει.
χωρὶς καλὸς Διόνυσος ἐν ἀγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.
Αὐτὸν δὲ ὅτι Κύπροις ἐπὶ αὐτοῖς μήνατο Βάτη,
καὶ Φρυγίαις ἐνόμενοις ἐν ὕρεσι, καὶ τὸν Αδωνιν
ἐν δημοσίῃ ἐΦίλασε, καὶ ἐν δημοσίᾳ ἐκδασεν;
Ειδομένων δὲ τίς ηὗ; τοῦ Βωκόλος; ὃν γε Σελάνας
Βωκολέοντ' ἐΦίλασεν, αἴτιος οὐλύμων δὲ μολοῖσα
Λάτριμον ἀνταπόστην, καὶ εἰς ὅματα παιδὶ κάθευδε.
καὶ τύ, Ρέα, κλαίεις τὸν Βωκόλον. τοῦχοι δὲ καὶ τύ,
ῳ Κρονίδᾳ, διὰ παῖδα Βοημόμον ὅρνις ἐπλάγχθη;
Εὐνίκα δέ μόνα τὸν Βωκόλον τούτον ἐΦίλασεν,
αἱ Κυβέλαις κρέσσων καὶ Κύπριδος, ηδὲ Σελάνας.
μηκέτι μηδὲ τύ, Κύπροι, τὸν αἰδέα μήτε κατάσιν
μήτ' ἐν ὅρες Φιλέοις· μάνα δὲ αὐτὰ νύκτα καθεύδοις.

XXXII. (XXVII.)

ΟΑΡΙΣΤΤΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ καὶ ΚΟΡΗΣ.

ΚΟΡΗ.

Tαῦτα πινετὰν Ελένην Πάρις ἀρπάσει Βωκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἔμεινεν οὗτος Ελένη τὸν Βωκόλον ἐντὶ Φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μῆ καυχῶ, σαλιγρίσκω κανὸν τὸ Φίλαρα λέγοντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἰτὶ καὶ ἐκ μενοῦσι Φιλάμασιν ἀδέα τέψυις.

ΚΟΡΗ.

τὸ σόμα μεν πλύνω, καὶ ἀποτίνω τὸ Φίλαμα.

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χείλεσσι σεῖο; δίδοι πάλιν ὄφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

καλὸν τὸν δαμάλας Φιλένη, όπου ἄγνυα κάραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχᾶς τάχα γάρ τε παρέρχεται, ὡς ὅναρ, ἥπερ
αἱ σαθυλὶς σαθὺς ἔσαι, καὶ ρόδον αὐτὸν ὀλεῖται.
θεῦρος ὑπὸ τὰς κατίνως, ἵνα τοι τινα μῆθον ἐνίψω.

ΚΟΡΗ.

ὅπις ἐθέλω καὶ πρὸ με παρηγάφεις αἴδει μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

θεῦρος ὑπὸ τὰς πήλεας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος αἰκοίσῃ.

ΚΟΡΗ.

τὰν σαντῷ Φρένα τέρψου· οἵζυος δὲν αρέσκη.

ΔΑΦΝΙΣ.

Φεῦ Φεῦ, τᾶς Παφίας χόλον ἄζεο καὶ τύγα, κάρα.

ΚΟΡΗ.

χαιρέτω αἱ Παφίας μόνον ίλαος Αρτεμις εἶη.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λύγε, μὴ βάλλῃ σε, καὶ ἐσ λίναν ἄκλιτον ἐνθῆς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὡς ἐθέλεις· πάλιν Αρτεμις ἄμμιν ἀρηγών.
μὴ πιθαλῆς τὰν χειρας· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμυξῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

Φευξεῖς τὸν Ερωτα, τὸν όπους παρθένος ἄλλα

Κ Ο Ρ Η.

Φευξῶ, ναὶ τὸν Πάνα τὸ δὲ σδυγὸν αἰὲν ἀερι.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δειμαίνω μὴ δή τυ κακωτέρω αἴνερι δώσῃ.

Κ Ο Ρ Η.

πολλοί μὲν ἐμνώσονται, νόον δῆ δὲ μὴν ὅτις ἔστι.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

εῖς καὶ ἐγὼν πολλῶν, μνασήρ τεὸς ἐνθάδι μάνα.

Κ Ο Ρ Η.

καὶ τί, Φίλος, ρέξαιμι; γάρμοι πλήθεντι αἰνίας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἀλλὰ ὁδύναν, ὃν ἄλγος ἔχει γάρμος, ἀλλὰ χορείαν.

Κ Ο Ρ Η.

ναὶ μὰν Φαντὶ γυνάκεις ἐξ τρομέου παρακοίτας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλλον δὲ κρατέοντι τίνα τρομέοντι γυνάκεις;

Κ Ο Ρ Η.

ωδίνεν τρομέω χαλεπὸν Βέλος Εἰληθύας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἄλλα τεὶς βασίλεια μογοσόκος Λοτεμις ἔντι.

Κ Ο Ρ Η.

ἄλλα τεκεῖν τρομέω, μηδὲ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἢν δὲ τέχης Φίλα τέχνα, νέον Φάρος ὄψεις ἥας.

Κ Ο Ρ Η.

καὶ τί μοι ἔδον ἄγεις γάρμα ἄξιον, ἢν ἐπικεύσω;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

πᾶσαν τὰν αὐγέλαν, πάντ' ἄλσεα, καὶ γομὸν ἔξεις.

Κ Ο Ρ Η.

όμην μὴ μετὰ λέκχος, λυπόντ' αἴκνεσσαν, αἰσθενθῆν.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

Ἐ μὲν αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν καὶ ἐθέλης με διώξαι.

Κ Ο Ρ Η.

τεύχεις μοι Θαλάμως, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

τεύχω τοι Θαλάμως, τὰ δὲ πώσα καλὰ νομεύω.

Κ Ο Ρ Η.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα κεν, τίνα μῦθον ἔνιψω;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

αινηστῇ σέο λέκχον, ἐπὴν ἐμὸν ὄνομα ἀκοίσῃ.

Κ Ο Ρ Η.

ὄνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ ὄνομα πολλάκι τέρπεται.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

Δάφνις ἐγὼν, Λυκίδας δὲ πατήρ, μάτηρ δὲ Νομάία.

Κ Ο Ρ Η.

Ἐ εὐηγενέων· αὖτας δὲ σέθεν ἐμοὶ χερείων.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

καὶ ἀρ' αἰτιμήσσα· πατήρ δὲ τὸν ἐντὶ Μενάλκας.

Κ Ο Ρ Η.

δεῖξον εμὲν σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν οἰσταν αὖλις.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δεῦ· ίδε πῶς ἀνθεῦσιν ἔμακρον φαδιγαὶ κυπαρίσσοι.

Κ Ο Ρ Η.

αἴγες εἶμαὶ Βόσκεσθε· τὰ βωκόλω ἔργα νοασῶ.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα τἄλσεα παρθένηι διέξω.

Κ Ο Ρ Η.

τί ρέσδεις, σατυρίσκε; τί δή ἔνδοθεν ἄψαο μασδῶν;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλα τεὶς πράτιςα τάδε χλοδόνηα μαλαζῶ.

Κ Ο Ρ Η

ναρκῶ, ναὶ τὸν Πάνα· τεὰν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

·Φάρσει, κῶρα Φίλα· τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.

Κ Ο Ρ Η.

Βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἴματα καλὰ μισίνεις.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

αὖλ' ὑπὸ σῶς πέωλως ἀταλον νάκος ἥνιδε βάλλω.

Κ Ο Ρ Η.

Φεῦ Σεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχασας· ἐσ τί δή ἔλυσας;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

τῇ Παφίᾳ πράτισον ἐγὼν τόδε δῶρον ὀπάσσω.

Κ Ο Ρ Η.

μίμνε τάλαν, τάχα κέν τις ἐπέρχεται· ἤχον αἰκύω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

αἰλλάλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπαρίστοι.

Κ Ο Ρ Η.

τῷ ματέχοντι ποίησας ἐμὸν ράκος· ἐμρὶ δὲ γυμνά.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἄλλαν ἀματεχόναν τῆνας τοις κρέσσονα δωσῶ.

Κ Ο Ρ Η.

Φῆς μοι πάντα δόμεν, τάχα δή ὑπερον καὶ δή ἄλα δοίης.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

αἵθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλων.

Κ Ο Ρ Η.

ΚΟΡΗ.

Δρτερι, μή νεμίστα γαμεθείσα, κακές εἶτι πιστα.

ΔΑΦΝΙΣ.

ρεξῶ πόρτιν Ερωτί, καὶ αὐτᾶς βῶν Αφροδίτα!

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβαιας, γυνὰ δὲ εἰς οἴκου αὐθερψά.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἷλλα γυνὰ μάτηρ, τεκέων τροφὸς, μάκετι καρδα.

Ως οἱ μὲν χλωροῖσιν ιανόμενοι μελέεσσιν
αλλάλοις φιεύμενοι· αἰνίστητο Φάριος εὔνα.
χαὶ μὲν αἰνεγυρομένα διατάξιχε μᾶλα νομεύειν,
σύμμαστιν αἰδομένας· χρεδίσα δέ οἱ ἔνδον ιάνθη·
ος δὲ εἶστι ταυρείας αἴγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἀκαλάτουνος ἔκεινας
έρωντας κεῖται ταῖς Ελικωνιάστι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάναι τὸν, Πύθει Πανάν,
Δελφίς ἐπεὶ πέτρᾳ τῦτό τοι ἀγλαῖσε.
Βαμὸν δὲ αἰματῆς κεραὸς τράγος, γάτος ὁ μαλλὸς
τερμίνθε τρώγων ἔχατον ἀκρέμονα.

II.

Δάφνης ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων
Βωκολικὰς ύμνως, ἀνέτο Πανὶ τάδε·
τῶς τρητῶς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὅξὺν ἄκοντα,
νεβρίδα, καὶ πήραν, ἀπόκ εμαλοφόρες.

III.

Εὔδεις φυλλοσρῶτι πέδω, Δάφνη, σῶμα κεκμακός
ἀμτανάν· σάλικες δὲ ἀρίταγχεῖς αὖ ὄρη.
ἀγρεύει δέ τι Παν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίητος
κισσὸν ἐφ' ἴμερτῷ κρατὶ καθατόμενος,
ἄντρον ἔσω στίχοντες ὄμόρροθοι. ἀλλὰ τὸ Φεῦγε,
Φεῦγε, μεθεὶς υπάντα κῶμα καλαρχόμενον.

IV.

Τήναν τὰν λαύραν, τὰς αἱ δρῦες, αἰσθόλε, κάμιψας,
σύκινον εὐρηστῆς ἀρίγλυλυθὲς ξόανον,
τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνάτον· ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνω μυνατὸν Κύανιδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δῇ εὖ ἕρὸς πεκινέδρομεν· σέναν δὲ
ρεῖθρον ἀσὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάσε
δάφνινος καὶ μύρτιος καὶ εὐώδει κυανίσσω,
ἔνθα πέριξ κέχυλαι βοτρυόσις εἴλικι
ἄμπελος. εἰσαγονοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοιδαῖς
κόσσουσιν ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη;
Ἐκθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσματιν ἀνταχεῦσι,
μέλωσισαι σόμασι τὰν μελίγηρυν ὄστα.
Ἴσδεο δὴ τηνὲ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήτῳ
εὑχέταισείξαι τὰς Δάφνιδός με πόθες,
κευθὺς επιρρέεν χίμαρον καλόν. ην δῇ ανανεύσῃ,
τᾶδε τυχῶν, ἐθέλω τρισσοβύην τελέσαι.
ρέξω γαρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἵγω
σακίταν. αἱοι δῇ εὐμενέως ὁ Θεός.

V.

Λῆσ ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀῖσται
ἀδύ τι μοι; κηγών πακίδῃς αἰεράμενος
ἀρέειμαί τι κρέκειν. ὁ δὲ Βακόλος ἄμμιγυα θελξεῖ
Δάφνις, καροδέτω πνεύματι μελατόμενος.
ἴγε δὲ σάντες λασίας δρῦς, ἄντρας ὄπιοθεν,
Πάνα τὸν αιγιβάταν ὄρφανίσωμες ὑπνα.

VI.

δείλαις τὸ Θύρον, τι τὸ πλέον, εἰ καὶ απαξεῖς
δάκρυσις διγλήνεις ὥστας ὀδυρόμενος;
οἴχεται αἱ χίμαροι, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ’ ἐς Αἰδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς αἱρεστιαῖς λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι τί τὸ πλέον, αἵνικα τῆνας
ὅσέων μὴδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII.

Εἰς ἄγαλμα Ασκληπιοῦ.

Ηλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῷ Παιηόνος γὸς,
ιητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεστόμενος,
Νικία, ὃς μιν ἐπ’ ἡμαρ αὖτε θυέσσοντι ἴκνεῖται,
καὶ τόδι ἀπ’ εὐώδεις γλύφατ’ ἄγαλμα κέδρῳ,
Νετίαντι χάριν γλαυρῷς χερὸς ἀκρον ὑποσταῖς
μιαδὸν· ὁ δὲ εἰς ἔργον πάσαν αὐθῆκε τέχνην.

VIII.

Ανθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ πορῷ ὕρην
ναυτίλος. ἔτι καὶ ὡς καὶ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δείλαις κλεόνικε, σὺ δὲ εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ητείγευ, κοίλης ἐμπαρός ἐκ Συρίης,
ἐμπαρός, ὡς κλεόνικε· δύσιν δὲ ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
πολιωτοῦν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέβης.

IX.

Εἰς ἄγαλμα Μητῶν.

Τμῆν τῦτο. Θεαὶ, κεχαρισμένοι ἐνέα πάσαις
τῶν γαλμας Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,

ματικός· ἐχείς τις ἔρεις.. σοφίη σῇ ἐπὶ τῷδε
αἶνον ἔχων, Μάγτεων ἐκ τιλανθάνεται.

X.

Eὐθένεος τὸ μνῆμα· Φυσιγγάμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς αὖτε ὁ Φθαλμῆς καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὗ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ζείνης ζένου ὄντας·
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ήν.
τάντων ᾧν ἐπέσκεψε τύχεν τεθνασθεῖς ὁ σοφιστής,
καὶ περ ἀστικος ἐών, εἰχεὶς ἀρετὰς κηδεμόνας.

XI.

Dαμοτέλης ὁ χορηγὸς, ὁ τὸν τρίτονδή, ὡς Διόνυσος,
καὶ σε τὸν ἥδιστον Θεῶν μακάρων αἰναθεῖς,
μέτριος ήν ἐν παισὶ· χορῶ σῇ ἐκπίσσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προστήκον ὅρῶν.

XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας ΑΦροδίτης.

Aκύταρις δὲ πάνδημος· ιλάσκεο τὰν Θεὸν, εἰπών
Οὐρανίαν, αἴγνας ἄνθεμα χρυσογόνας
εἰκὼν ἐν Αμφικλέες, ὡς καὶ τέκνα καὶ βίον ἔχει
ξυνόν· αἱὲ δέ σφι λώιον εἰς ἔτος ηὗ
εκ θέθεν αρχομένοις, ὡς πότνια. κηδόμενοι γαρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχοσι βροτοί.

XIII.

Nητῶν γὰρ ἔλευσες· ἐν αἰλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὔρυμεδον, τύμβος τῷδε Θανῶν ἔτυχες.

σοὶ μὲν ἔδρες Θύεισι μετ' αὐνδράσι· τὸν δὲ πολῖτας
τιμασθῆντι, πᾶλος μνώμενοι ὡς αἰγαθός.

XIV.

Γνάστομαι εἴ τι νέμεις αἰγαθοῖς πλέον, η καὶ ὁ δειλὸς
ἐκ σέθεν ὀσταύτως ἵσον, ὁδοιπόρος, ἔχει.
Χαιρέτω γάτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὔρυμέδονίος
κεῖται τῆς ιερῆς κλήφος υπτέρο κεφαλῆς.

XV.

Θᾶσαι τὸν αὐνδριάντα τότου, ὡς ξένε,
σπαχδᾶ, καὶ λέγ', ἐπεὶν εἰς αἷκον ἔνθης.
Αγακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέω,
τῶν προσθ' εἴ τι περισσὸν ὠδοιποιῶν.
προσθεῖς δὲ χάτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XVI.

Α τε Φανά Δάριος, χωνῆρ ὁ τὰν καμιῳδίαν
εύρων Επίχαρομος.
ὡς Βάκχε, χαλκέον νιν ἀντ' αἰλαθινῆ
τὸν ὥστ' αἰνέθηκαν
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τῷ πόλει,
οἵ αὐδρὶ πολίται,
σωρὸν γαρ εἶχε χυματάν, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ καὶ ποτίαν ζῶαν τοῖς παισὶν εἰπε χρῆσμα.
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

XVII.

ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗ. ΤΡΟΦΩ.
ΚΛΕΙΤΗ.

Ο μικρὸς τόδῃ ἔτευξε τᾶς Θρεῖσσας
Μῆδειος τὸ μνᾶμ’ ἐπὶ τᾶς ἑδῷ, κητέγραψε Κλείτας.
Ἐξεῖ τὰν χάριν ἀ γυνά δύντι τήνων
ἄν τὸν κῶφον ἔθρεψε τί μήν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλῦται.

XVIII.

Αρχίλοχον καὶ σᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλιν ποιητάν,
τὸν τῶν ιάμβων ὁ τὸ μυρίον κλέος
διηλθε κητὸς νύκτα καὶ πρὸς αὐτόν.
Ἴρα μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ηγάπευν Αστόλλων,
ώς εἰμιελής τ’ ἔγειτο καταιδέξιος
ἔπειτα τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ’ αἰείδειν.

XIX.

Εἰς αὐδριάντα Πιεσάνδρῳ τῇ τὴν Ηρακλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τῷ Ζανὸς ὅδῃ ὕμμεν οὖν ὡ̄ντηρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὁξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μυστοτοιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡ̄κ Καμείρη,
χῶσης ἐξεπόνασεν εἶτας ἀεθλησ·
τῶτον δὲ αὐτὸν ὁ δάμιος, ὡς σάφεις,
ἴσασ· ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μασίν ὅπισθε κηρύκαιοις.

XX.

Ο μυσοσποιὸς ἐνθάδι, Ιωαννίναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχει τῷ τύμβῳ.
εἰ δὲ ἐστὶ κρήγυνός τε καὶ παρὰ χρητῶν,
Θαρσέων καθίζει, κὴν Θέλης, ἀπόθεριξον.

XXI.

Ατοῖς καὶ ξείνοισιν ἵσον νέμει ἄδε τράγησα.
Θεῖς ἀνελεῦ, ψήφις πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφατιν λεγέτω· τὰ δὲ ὅθυεῖσα καίκος
χρῆματα καὶ νυκτὸς βαλομένοις αριθμεῖ.

ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Αιδίω τὸν Αδωνιν ἀπώλετο καλὸς Αδωνις.
ἄλετο καλὸς Αδωνις, ἐταπάζγον Ερωτεῖ.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ Φάρεσι, Κύτωρι, κάθευδε.
ἐγρεο δειλαία, κυανόσολε, καὶ πλαιάγησον
τάθεα, καὶ λέγε πᾶσιν Απώλετο καλὸς Αδωνις.
αιδίω τὸν Αδωνιν ἐταπάζγον Ερωτεῖ.
κεῖται καλὸς Αδωνις ἐπ' ὄρεσι, μηρὸν ὁδόντι
λευκῷ λευκὸν ὁδόντι τυτεῖς, καὶ Κύτωριν αὐιαῖ,
λεωπόν αποψύχων τὸ δὲ οἱ μέλαι εἰσεται αἴμα,
χιονέας κατὰ σαρκός· υπὸ ὄφρουσι δῆ ὅμιματα ναρκῆ,
καὶ τὸ ρόδον Φεύγει τῷ χείλευς· αἱμφὶ δὲ τήνω
Θνάσκει καὶ τὸ Φίλαμα, τὸ μήτοτε Κύτωρις αἰτησεῖ.
Κύτωριδι μὲν τὸ Φίλαμα καὶ ωζώντος ἀρέσκη·
επλάκη ὡκοῖδεν Αδωνις ὁ μιν Θνάσκοντ' ἐΦίλασεν.
αιδίω τὸν Αδωνιν ἐταπάζγον Ερωτεῖ.
ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Αδωνις·
μεῖζον δῆ αἱ Κυθέρεια Φέρεις πολικάρδιον ἔλκος.

* Α α γ

τῆκον μὲν περὶ παῖδα Φίλοις κύνες ὀρύσσατο,
καὶ Νύμφαι κλαίγοντις ὄρειάδες· αἱ δὲ Αφροδίται
λυσαρμέναι πλοκαμῖδας αὐτὰς δυνμώς αἰλάληταις
πενθαλέας, νήπετος, αἴσανδρας· αἱ δὲ Βάτοις νηρ
ἔρχομέναν κείροντι, καὶ ιερὸν αἴμα δέψανται.
ὅδη δὲ κακίοισα δι' ἄγκεα μακρὰ Φονεῖται,
Ασσύριον Βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἴμα παρ' ὄμφαλὸν, ἡωκεῖτο·
σάθεως δὲ ἐκ μηρῶν Φονίσσετο· οἱ δὲ υἱοί ομαλῶ
χιόνεοι τοτάριοιθεν Αδώνιδι πορεύοντο.
αἱ δὲ τὰν Κυβέρσιαν, ἐπαΐδευσιν Ερώτες.
ἄλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συναλεσγεν ιερὸν εἶδος.
Κύτωριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅπα ζωεσκεν Αδώνις.
κάτθανε δὲ αἱ μορφαὶ σὺν Αδώνιδι Κύτωριδος, αἱ δὲ
ἄρεσ πάντα λέγοντις καὶ αἱ δύνεις· Αἱ τὸν Αδώνιν.
καὶ ποταμοὶ καλεῖοντι τὰ πένθεα τᾶς Αφροδίτας·
καὶ παγαὶ τὸν Αδώνιν ἐν ὥρεσι δακρύουντι·
ἄνθεα δὲ ἐξ ὀδύνας ἔρυθαίνεται· αἱ δὲ Κυβήραι
πάντας ἀνὰ κυαρμῶς, καὶ αὐτὰς πόλιν οἰκήσονται·
Αἱ δὲ τὰν Κυβέρσιαν, αἴσαλετο καλὸς Αδώνις.
Αχῷ δὲ αἴτεσσονται· Αἴσαλετο καλὸς Αδώνις.

Κύτωριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς γένεται ἔκλαυτεν ἄν; αἱ δὲ
ώς ίδεν, ως ἐνόσασεν Αδώνιδος ἄρχετον ἔλκος,
ως ίδε Φοίνιον αἴμα μαρανυμένῳ περὶ μηρῶ,
πάχεας αἴματελάσσασα κινύρετο· Μένον, Αδώνι,
δύστωμε μεῖνον Αδώνι, πανύσαλον ὡς σε κιχείω,
ώς σε περιτίγλιώ,
ἔγκεο τυτόν, Αδώνι, τὸ δὲ αὖ πύματόν με Φίλασον·
τοσσῆτόν με Φίλασον, ὅσον ζῶῃ τὸ Φίλαμα,
ἄχρις αἴσα ψυχᾶς ἐς ἐμὸν σόμα, καὶς ἐμὸν ἡταρ

πνεῦμα τεὸν ρευστοῦ, τὸ δὲ σῦ γηλικὸν οἰλτρὸν αἱμελέω,
εἴκ δὲ πίστιν τὸν ἔρωτα· Φίλαμα δὲ τόπο Φυλαξῶ
ως αὐτὸν τὸν Αδωνιν ἐστὶ σὺ με, δύσμορε, Φεύγεις.
Φευγεῖς μακρὸν, Αδωνι, καὶ οιχεῖς εἰς Αχέροντα,
καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· αἱ δὲ τάλαινα
ζώα, καὶ Θεὸς ἐμοὶ, καὶ ψυχαραῖ σε διώκειν.
λάμπανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν ἐσσὶ γοῦ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν εἰς σὲ καταρρῆ.
ἐμοὶ δὲ ἔγω παντοτόπιος, ἔχω δὲ αἰκόρεσον αἰνίαν,
καὶ κλαίω τὸν Αδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῖται.
Θνάσκεις, ὡς τριτόθατε πόσις δὲ ἐμοὶν, ως ὄναρ, ἔπιη
χήρη δὲ αἱ Κυβέρνειαι· κενοὶ δὲ αὖτα δώματ' Ερωτεῖς.
σοὶ δὲ ἀμα κενὸς ὄλωλε. τί γαρ τολμηρὲ κυνάγεις;
καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἐμενας θηρὶ παλαίειν;

Ωδὴ ὅλοφύρωτο Κύπροις ἐπαλάζωσιν Ερωτεῖς.
αἱ αἱ τὰν Κυβέρνειαν, ἀπώλετο καλὸς Αδωνις.
δάκρυον αἱ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Αδωνις
αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ρόδον τίκλει· τὰ δὲ δάκρυα τὰν σύνεμάνται.
αιάδω τὸν Αδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Αδωνις.

Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖς τεὸν αἰνέρα μύρεο, Κύπρει.
ἔις ἀγαθὰ σιβᾶς, ἐτὶν Αδώνιδι Φυλλὰς ἐτοίμα·
λέκχυον ἔχει, Κυβέρνεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Αδωνις.
καὶ γέκυς ὧν καλὸς ἐντὶ, καλὸς νέκυς, οἵα καθεύδων.
καθεόντιν μαλακοῖς ἐνὶ Φάρεσιν οἵσι ἐνίαυεν,
τοῖς μετὰ σεῦ αὖτα νύκτα τὸν ἴερὸν ὑπανον ἐμόχθη.
παγκρύσω κλιντῆρι· πόθει καὶ συγνὸν Αδωνιν.
βάλλε δὲ ἐνὶ σεφάνεισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῷ,
ως τῆνος τέθνανε, καὶ ἄνθεα πάντα ἐμαράνθη.

ραῖνε δέ νιν καλοῖσιν ἀλείφασι, ραῖνε μύροισι
όλλυθω μύρα πάντας τὸ σὸν μυζὸν ὥλετ' Αδωνις.
κέκλιται αἴρος Αδωνις ἐν εἴμασι πορῷσιον·
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες αἰνατεναλβοῖσιν Ερωτεῖ,
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Αδώνιδι· χῶ μὲν οἰσώς,
ὅς δὴ ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δὴ εὐτελερον ἄγε Φαρέτραν·
χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Αδώνιδος, ὃς δὲ λέβησι
χρυσείσις Φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρίσ λάβε·
ὅς δὴ ὅστιν πλερύγεσσιν αἴναιψήχει τὸν Αδωνιν.
αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἐπαιάζουσιν Ερωτεῖ.

Εσθεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ Ολιαῖς Τμέναιος,
καὶ σέφος ἔξεκέδασσε γαμῆλιον· ψκέτι δὴ Τμάν,
Τμάν ψκέτ' αἰειδόμενον μέλος, ἀδεται Αἱ Αἱ·
αἱ αἱ καὶ τὸν Αδωνιν ἔτι πλέον, αἱ Τμέναιον.
αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν μέσα τῷ Κινύρῳ,
ΩΛΕΤΟ ΚΑΛΟΣ ΑΔΩΝΙΣ ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι·
αὐταὶ δὴ ὁὖ λέγοντις πολὺ πλέον ἢ τὸ Διώνα.
καὶ Μοῖσαι τὸν Αδωνιν αἰναιλαίγοντιν, Αδωνιν
καλὸν ἐπαειδόσιν· ὃ δέ σφισιν ψκέτησε·
ψκέτησε, ὅκιν ἐθέλει· Κώρας δέ μιν ψκέτησε.
λῆγε γόσαν, Κυθέρεια· τοσῆμερον ἵχεο καύμαν·
δεῖ σε πάλιν κλαῖσσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II.

Iξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδρύσεντι
ὄρνεα Θηρεύων, τὸν αἰωτόρεσσον εἶδεν Ερωτα
ἐσδέμενον πύξιο ποτὶ κλάδαν· αἰς δὴ ἐνόστε,
χαίρων, ὠνεκα δὴ μέγας Φαίνετο ὄρνεον αὔτῳ,
τὰς καλάμιας ἄμα πάντας ἐπ' αιλλάλαισι συνάστηταν,

τὰ καὶ τὰ τὸν Ερωτα μετάχμενον ἀμφεδόκευε.
 χῶ παῖς αὐχαλόων, ὅτι οἱ τέλος ὡδὲν ἀπάντη,
 τῶς καλάμως ρίψας, ποτ' ἀροτρέα πρέσβυν ἔκανεν,
 ὃς νῦν τάνδε τέχναν ἐδίδαξαί τοι, καὶ λέγεν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ερωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μεγίστου κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παιδας·
 φείδε τὰς Θηρας, μηδὲν ἐσ τόδε τῶνεον ἔρχεν·
 Σεῦγε μακράν κακὸν ἐντὶ τὸ Θηρίον ὄλειος ἐστοῦ
 εἰσόκα μή μιν ἔλης. ην δὲ αὐτέρως ἐσ μέτρον ἐνθῆς,
 ἃς ὁ νῦν Σεύγων καὶ ἐπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῶν
 ἐνών ἐξαπίνας, κεφαλὰν ἐπὶ σεῖο καθίξει.

III.

Α μεγάλα μοι Κύπρις ἔβη ὑπνώσοντε παρέσσε,
 ιητίαχον τὸν Ερωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγυοισα,
 ἐς χβόνα νευτάξοντα, τόσον δὲ ἐμὲν ἐΦρασε μύθον·
 Μέλιστην μοι, Φίλε βάτα, λαβὼν τὸν Ερωτα δίδασκε.
 ὡς λέγε. καὶ μὲν αἰτηνθεν ἐγὼν δὲ ὅσα βωκολιασδον,
 ἀπιοσ, ὡς ἐθέλοιτε μαθῆν, τὸν Ερωτα δίδασκον,
 ὡς εὗος πλαγιάσυλον ὁ Παὺν, ὡς αὐλὸν Αθανα,
 ὡς κέλυν Εὔμασιν, κιβάραιν ὡς αὖδις Απόλλων.
 γινότα μιν ἐξεδίδασκον ὁ δὲ τοι ἐμπασδέιο μύθων,
 αλλ' ἐμιν αὐτὸς αἰτεν ἐρωτύλα, κηρύ ἐδίδασκε
 θυατάν τ' αθανάτων τε πόθως, καὶ ματέρος ἐργα.
 κηγύων ἐκλαβόμαν μὲν ὅσων τὸν Ερωτα δίδασκον,
 ὅσῳ δὲ Ερωτα μὲν ἐδίδασκεν ἐρωτύλα, πάντ' ἐδίδαχθην.

IV.

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ερωτα τὸν ἄγριον καὶ Φοβεόντας·
ἐκ Θηρῶν δὲ φιλεῦντι, καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἐποντας.
καὶ μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων αἰνέματον ὀπαδῆ,
τῆνον ὑπεκθευγοντι, καὶ γὰρ ἐθέλοντι διδάσκῃ.
ἢν δὲ νόον τις ἔρωτι δονεύμενος ἀδὲ μελίσθη,
ἔς τὴν μάλα πᾶσαι ἐπεγύρμεναι προφέοντι.
μαρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδι ἐπλετο πλασιν ἀλαβής.
ἢν μὲν γὰρ Βροτὸν ἄλλον, ἡ ἀβανάτων τινὰ μέλατω,
βαριούσινει μεν γλώσσα, καὶ ᾧς πάνος ἥκετ' αἰεῖδες·
ἢν δὲ αὗτ' ἐς τὸν Ερωτα καὶ ἐς λυκιδιν τι μελίσθω,
καὶ εἰς ἐμίν χαίροισα διὰ σόματος ρεις ὠδά.

V.

Οὐκ οὖδι, γάρ δι ἐπέσοκεν ἀ μὴ μάθομεν πονέεσθαι.

VI.

Α: μοι καὶ πέλει τὰ μελύδια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμίν θησεῦντι, τὰ μοι πάκος ὥτασε Μοίσας·
αἱ οὖς εἰς αἴνεια ταῦτα, τί μοι πολὺ πλήνα μοχθῆν;
αἱ μὲν γὰρ βιότω διωλόσον χρέον αἴματιν ἐδωκεν
ἡ Κρονίδας, ἡ Μοῖρα πολύτροπος, ὡς ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δὲ ἐνὶ μόχθῳ,
ἥς τάχα μοχθήσαντι πόχ' ὑπερουν ἐσθλὰ δέχεσθαι·
αἱ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἔνει χρόνον ἐς βίον ἐνθῆν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μήνα παντῶν,
ἐς πόσον, ἀ δεκλοὶ, καμάτως κεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δὲ ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα, καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἴμερόντες αὖς πολὺ πλήνονς ὄλεω;

λαβόμεν' ή ἄρα πάντες ὅτι Θνάτοι γενόμενα,
χως βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομεν χρόνον;

VII.

ΚΛΕΟΔΗΜΟΣ καὶ ΜΟΡΣΩΝ.

εἰ λεόδημος.

Φιαρος, ὡς Μόρσων, ἡ χείματος, ἡ Φθινοπωλώρω,
ἡ θέρος, τί τοι αἴδυ; τί δὲ πλέον εὔχεσσι ἐνθῆν;
ἡ θερος, αὐνίκα πάντα τελείεται, ὅσσα μογεῦμες,
ἡ γλυκερὸν Φθινόπωλων, ὅκ' αὐδράσι λυμὸς ἐλαῖρα;
ἡ και χείμα δύσεργον, ἐτεῖ και χείματι πολλοὶ¹
θαλπόμενοι θέλγονται σίεργίσ τε και ὄκνω;
ἡ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαδεν; εἰτέ, τί τοι Φρην
αἰρεῖται; λαλένη γαρ ἐπέτρεψεν αἱ οχολὰ ἀμῖν.

ΜΟΡΣΩΝ.

χρίνειν όκι ἐπέσικε Θεήια ἔργα Βροτοῖσι·
πάντα γαρ ιερὰ τάντα και αἰδέα· σεῦ δὲ ἔκατι
ἔξερεω, κλεύδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
όκι εἶτέ λω Σέρος ημεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὁ ωτῆ·
όκι εἴθελω Φθινόπωλον, ἐπεὶ νόσος ὥρια τίκλει·
όλοι χεῖμα Φέρην, νιφετὸν κρυμώς τε, Σοβεῦμας·
εἴαρ ἐμίν τριπόθατον ὄλω λυκάβαντι παρείη,
αὐνίκα μήτε κρύος, μηδὲ ἄλιος ἄμμε Βαρούγες·
εἴαρι πάντα κιεῖ, πάντ' εἴαρος αἰδέα Βλασῆ,
και νῦξ αὐθεώτασιν ἵσσα, και ὁμοίος αώς.

VIII.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
καὶ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ.

ΜΟΡΣΩΝ, ΛΤΚΙΔΑΣ.

ΜΟΡΣΩΝ.

Λῆσ νύ τι μοι, Λυκίδα, Σικελὸν μέλος αὖτις λιγαίνεν,
ιμερός, γλυκύμινον, ἔγωτικὸν, οἷον ὁ Κύκλωψ
αεισεν Πολὺ Θεμός εἴστι φόνι τῆς Γαλαζίας;

ΛΤΚΙΔΑΣ.

κήρμοι συγίστεν, Μόρσων, Σίλος αλλὰ τί μελψῶ;

ΜΟΡΣΩΝ

Σκύριον, ὦ Λυκίδα. ζαλῶ μέλος, αὖτις ἔρωτα,
λαβὼν πηλεῖδα Φιλάμαλα, λάθριον εὐγάν.
πῶς πεις ἐστατο Φᾶρος, ὅκως δῆ ἐψεύσατο μορθῶν,
χώτως ἐν κάρσαις Λυκομηδίσιν αἴματασάξοι
αἰσιδῇ καὶ ἄπων Αχιλλέα Δηιδάμεια.

ΛΤΚΙΔΑΣ.

ἄρτωσε τὰς Ελέναν πόχ' ὁ Βωκόλος· ἀγε δῆ ἐσ ίδαν,
Οινάνη κακὸν ἀλγος· ἐχώσατο δῆ αἱ λακεδαιμίων,
πάντα δὲ λαὸν ἀγειρεν Αχαικὸν, ύδε τις Ελλην,
ὕτε Μικηναίων, ὢτ' Αλιδος, ὢτε Λακαίων
μεῖνεν ἐὸν κατὰ δώματα, Φέρων τίσιν, αἰνὸν ἄρησ.
λάνθανε δῆ ἐν κάρσαις Λυκομηδίσι μῶνος Αχιλλεύς·
εἵρια δῆ αὐτὸν ὄσταλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκῷ
παρθενικὸν κόρον εἶχεν· ἐΦαινέτο δῆ ηὔτε κάρα.
καὶ γὰρ ἴσον τῆναις Θηλύνετο, καὶ τόσον αὐθος

χιονέας

χιονέας πόρφυρε παρεπαις⁵ καὶ τὸ βαθύσμα
παρθενικᾶς ἐβάδιζε, κόμας δὲ ἐπύκασθε καλύπτει.
Φυμὸν δὲ αὐτὸς εἶχε, καὶ αὐτὸς εἶχεν ἔρωτα.
ἔξι δῆς δὲ ἐπὶ νύκτα παρίστητο Δηϊδαμεία,
καὶ πόκα μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δὲ αὐτᾶς
σῶμα ἀνὰ καλὸν ἀπέρε, τὰ δὲ αἵδεα δάκρυν ἐπέρρει.
ἡδιε δὲ όπις ἄλλα σὺν ὄμαλίκει πάντα δὲ ἐποίει
σπειρύμαν κοινὸν εἰς ὕπνον ἐλεῖσε νῦν καὶ λόγου αὐτᾶς.
Αλλας μὲν κνώσσοις σὺν αἰλλάλαισιν ἀδελφαῖς
αὐτὰρ ἐγὼν μάνα, μάνα τὸ δὲ, νύμφα, καθεύδεις
αἱ δύο, παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο, καλαῖ
ἄλλα μόναι κατὰ λέκχρα καθεύδομες⁶ αἱ δὲ πονηρὰ
νύσσα, καὶ δολία με τροφὸς αὐτῷ σεῖο μερίσδει.
ἢ γαρ εγὼν σέο.

IX.

Αμερε Κυπρογενεῖσα, Διὸς τέκος ἥδε Θαλάσσας,
τίστε τόσον θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
τυτθὸν ἐσαγ τί νυν τόσον ἀτέχθεο, καὶ τί δὲ ἀσάδης,
ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ερωτα τέκοιο,
ἄγριον, ἀδομηγον, μορφᾶ νόον ὃδὲν ὄμοιον;
ἔσ τι δέ νιν πίλανον, καὶ ἐκαβόλον ὠταστας ἀμῖν,
ὡς μὴ πικρὸν ἔοντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

X.

Ολβιος οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἵστον αὐτοράντας
ὅλβιος ἦν Θασεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
εἰ καὶ αμειλίσθιοι κατήλιθεν εἰς Αίδαο.
ὅλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Λέσβοισιν Ορέτας,
ἄνεκα οἱ ξυνάς Πιλαάδας ὥρητο κελεύθες.

ἢν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ξε' οὗτος Αχιλλεύς·
ὅλοις δὲ θνάσκων, ὅτι οἱ μόροι αἰνὸν ἄμυνεν.

XI.

Εστερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσεον Φάος Αφροδυτής,
Εστερε κινητέας ἵερον Φιλε νυκήσ αγαλμα,
τόσσον ἀθαυρότερος μήτις, ὅσον ἔζοχος αἰρων,
χαιρε Φιλος· καὶ ἐμὶν ποτὶ ποιμένα κωφίν αγατε
αὐτὶ Σελανοίδας τὸ δίδοι Κάρος· ἀνεκα τηια
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύεν. οὐκ ἐστι Καράν
ἔρχομαι, γάρ δὲ ίνα νυκτὸς ὁδοπαρέοντ' ἐνοχλήσω
ἄλλ' ἐράω· καλὸν δέ τι ἐρασταμένῳ συνεργάσθαι.

XII.

Αμφασία τὸν φοῖβον ἔλε τόσον ἄλγος ἔχοντα·
δίζετο Φάρμακα πάντα, σοφὰν δὲ ἐπεμαίετο τέχναν·
χρῖεν δὲ ἀμβροσία καὶ νέκταρι, χρῖεν ἀπαστα
ώτειλάν· Μοίραις δὲ αἰναλθέα Φάρμακα πάντα.

XIII.

Εκ Θαρικῆς ραθάμιγος, ὅκας λόγος, αἰὲν ιοίσας,
χαῖ λίθος ἐς ραχμὸν κοιλαίνεται . . . .

XIV.

Οὐ καλὸν, ὡς Φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκλονα Φοιτῆν,
μηδέ τι πάντ' ἄλλα χρέος ισχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνῶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εύμαρες ἐργον.

XV.

Μοῖσας Ερως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ερωτα φέροισεν
μολπὰν τὰς Μοῖσαί μοι δεῖ ποθέοντι διδοῖση,
τὰς γλυκερὰν μολπάν, τὰς Φάρμακον ἄδιον μόδεν.

XVI.

Αύταρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὅδὸν ἐς τὸ κάταγες
τῆν, ποτὶ ψάμμον τε καὶ αἰόνα ψιθυρίσδων,
λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηγέας τὰς δὲ γλυκείας
ἐλαπίδας υἱατίω μέχρι γήρασ αὐτολογήω.

XVII.

Μηδὲ λίστης μ' αὐγέρασον ἐπὴν χωροῖς αἴδειν
μιθὸν ἔδω· τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

XVIII.

Μορφὰ Δηλυτέρησι πέλει καλὸν, αὐτέρι σῇ αὐλαῖ.

ΜΟΣΧΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ.

Αιλιά μοι συναχεῖτε νάπαι, καὶ δώριον ὑδωρ,
καὶ πόλαιμοι κλαίστε τὸν ἴμερόειτα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεαδε, καὶ ἄλσεα νῦν γοσάοιτε·
ἄνθεα νῦν συγνοϊσιν ἀποσπνείστε κορύμβοις·
νῦν ρόδα Φοινίσσεαδε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμάνα·
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γραμματά, καὶ πλέον ΑΙ ΑΙ
βάμβαλε σοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελίκτας.

Αρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχετε Μοῖσας.
ἀδόνες, αἱ πυκνοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ Φύλλοις,
γάρμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλασθε τᾶς Αρεβοίσας,
ὅτις Βίων τέθνακεν ὁ Βιωκόλος, ὅτις σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὥλετο Δωρὶς αἰοιδά.

Αρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχετε Μοῖσας.
Στρυμόνιοι μύρεαδε παρ' ὕδασιν αἴλιναρ κύκνοι,
καὶ γοεροῖς συμάτεσσοι μελισδέτε πένθιμον αἰδάν·

εἴταλε δὲ αὖ χώραις Οἰσχύρίσιν, εἴταλε πάσαις
Βισονίαις ΝύμΦαισιν· Απωλετο Δώριος Ορφεύς.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
τῆνος, ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος, γίνεται μέλτη,
γίνεται ἐρημαίαισιν ὑπὸ δύστην ἡμενος ἄδει.
ἄλλα παρὰ Πλευτῆι μέλος λήθαιον αἰείδει.
ώρεα δὲ ἐξὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες, αἱ ποτὶ ταύροις
πλαστόμεναι, φοίνοτι, καὶ γίνεται λῶντι νέμεοθαι.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
τεῖο, Βίων, ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Απόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντα, μελάγχλαινοί τε Πρίητοι·
καὶ Πᾶνες συναχεῦντι τὸ σὸν μέλος· αἴ τε καθ' ὑλα
Κρανίοις αἰδύνατο, καὶ ὕδατα δάκουα γέντο.
Αχεὶ δὲ ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅτις σιωπής,
γίνεται μιμέται τὰ σὰ χείλεα· σῶ δὲ ἐπ' ὄλεθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δὲ ἄνθεα πάντ' ἐμαρσάνθη
μάλιν γινέσθησε καλὸν γλάυκος, ό μέλι σύμβλων,
κατθανεν ἐν καρῷ λυτεύμενον· γίνεται γαρ δεῖ,
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθυακότος, αὐτὸ τρυγαθταί.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
Ἐ τόσον ειναλίαισι παρὰ ἀέσι μύρατο δελφῖν,
γίνεται τόσον πόκι ἀεισεν ἐνὶ σκοτείλοισιν ἀηδῶν,
γίνεται τόσον Θρήνησεν αὖ ὥψεα μακρὰ χελιδῶν,
Αλκυόνος δὲ ἐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἵαχε Κῆϋξ,
γίνεται τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδει,
Ἐ τόσον ἀώοισιν ἐν ἀγκεστὶ παῖδα τὸν Αἴτη
ιατάμενος περὶ σῆμα κινύρωστο Μέμνονος ὄρνις.
ἔσσον ἀποφθιμένοιο καταδύρανθο Βίωνος.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσας.
αἰδονίδες, πᾶσαι τε χελιδόνες, ἃς κοκ' ἔτερατεν,
ἄς λαλέσιν ἐδίδασκε, καθεσδόμεναι ἐπὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλάλασιν ἐκάκιον· αἱ δὲ ὑπεφώνευν
ὅρνιχες· λυταῖσθε πελειάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσας.
τίς ποτὶ σᾶ σύριγγι μελίζεται, ὡς τριτόβατε;
τίς δὲ ἐπὶ σοῖς καλάμοις Θησεῖ σόμα; τίς Θρασὺς ἄτως;
εἰσέτι γαρ πνείει τὰ σὰ χείλεα, καὶ τὸ σὸν ἄθμα.
Αχῶ δὲ ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκετ’ αἰοιδάς.
Πανὶ Φέρω τὸ μέλιγμα· τάχ’ ἀν καὶ τῆνος ἐρεῖσαι
τὸ σόμα δειμαίνοι, μὴ δεύτερα σεῖο Φέρονται.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσας.
κλαίει καὶ Γαλάτεια, τὸ σὸν μέλος ἂν ποκ’ ἔτερατεν
εἰσδομέναν περὶ σεῖο παρ’ αἰόνεσσι Θαλάσσας·
χ’ γαρ ἵσον Κύκλωπι μελίσθεο· τὸν μὲν ἐΦευγεν
αἱ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δὲ ἄδιον ἐβλεπεν ἄλμας·
καὶ νῦν λασαρένα τῷ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
ἐσδετ’ ἐρημαίσις, βόας δὲ ἔτι σεῖο νομεύει.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσας.
πάντα τοι, ὡς βάτα, συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
παρθενικᾶν ἐρόντα φιλάματα, χείλεα παιδῶν·
καὶ συγνοὶ περὶ σάμα τεὸν κλαίσιν Ερώτες.
αἱ Κύπροις Φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ Φίλαμα,
τὸ πρῶτον τὸν Αδωνιν ἀποθνάσκοντα Φίλαστρο.
τἙτο τοι, ὡς ποταμῶν λιγυράτατε, δεύτερον ἄλγος·
τἙτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπωλέσθη πρὸν τοι Ομηρος·
τῇο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν σόμα· καί τε λέγοντες
μύξεσθαι καλέν ὡς πολυκλύδοις ῥεέθροις,

πᾶσαν δὲ ἐπληγας Φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον
ηέα δαυσυεις, καινώ δὲ ἐπὶ πενθει τάχη.
Διμούργους παγατις πεφιλαμένους ὃς μὲν ἐπινε
Παγατιος χρανας, ὁ δὲ ἔχε πόμα τᾶς Αρεβοίσας·
καὶ μὲν τινδιερέοι καλὰς ἀντε Θύγαλρα,
καὶ Θέτιδος μέγαν ἥα, καὶ Ατρεΐδαν Μενέλαον·
τῆνος δὲ ό πολεμης, ό δακνα, Πάνα δὲ ἐμελτε,
καὶ βάτας ἐλιγρινε, καὶ αἰείδων ἐνόμενε,
καὶ συργυας ἐτελχε, καὶ αἴδεα πόρτιν ἀμελγε,
καὶ πανῶν ἐλίδασκε Φιλάμαλα, καὶ τὸν Ερωλα
ἐτρεψεν ἐν κόλωσις, καὶ ἡρεβε τὰν Αθροδίταν.

Αὐχένε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχένε Μαισα.
πᾶσα, βιων, Θρηνει σε κλυτὰ πόλις, ἀσεα πάντα·
Ασκρα μὲν γοσέι σε πολὺ πλέον Ησιόδοιο·
Πίνδαρον ό ποθεοντι τόσον Βοιωτίδες γλας·
ώ τόσον Αλκαιώ πέψι μύρατο Λέσβος ἐραννά,
ἔδε τόσον τὸν ασείδον εμύρατο Τήιον ἀσυ·
σὲ πλέον Αρχιλόχῳ ποθες Πάρος· αἵτι δὲ Σαταράς
εισετε σεῦ τὸ μέλιγμα κινύρεται αἱ Μίλυλάνα.
πάντες, ὅσοις καταυρὸν τελέθει σόμα, Βωκολιάκηις
ἐκ Μοισᾶν, σέο πότμον ἀνακλαίοις Θανόντος·
κλαίει Σικελίδας, τὸ Σάμυκ κλέος· ἐν δὲ Κύδωσι
ο πὲν μεσιόνωνι σὺν σμιατε Φαιδρὸς ἰδέαται,
δάκνα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολίταις
Τριοπίδαις ποταμῷ Θρηνει παρ' Αλέντι φιλητᾶς·
ἐν δὲ Σιρακοσίοις Θεόχρητος· αὐταρέ ἐγαν τοι
Αύγουνιᾶς ὁδύνας μέλτω μέλος, όξενος ὥδας
Βωκολιάκας, αλλ', ἀν τ' ἐδιδάξασ σεϊο μαθητας,
κλαρονόμος, Μάστας τᾶς Δωρίδος ἀμμιτε γραίρων·
ἄλλοις μὲν τεὸν ὅλεον, ἐμιν δὲ ἀπέλεστες αἰοιδέν.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσαι.
 αἱ δὲ, τὰ μαλάχαι μὲν ἐπάν κατὰ κῆπον ὄλωνται,
 γέδε τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς γέλον ἄνηβον,
 ὑπερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο Φύοντι
 ἄμμες δὲ οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἀνδρες,
 ὁποίκα πρᾶτα Θάνωμες, αἴγακοι ἐν χθονὶ κοίλαι
 εὔδομες εὗ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετοι ὑπνον.
 καὶ σὺ μὲν ἐν σιγῇ πεπυκασμένος ἐσσεψι ἐν γῇ·
 ταῖς ΝύμΦαις δὲ ἔδεξεν ἀεὶ τὸν Βάτραχον ἄδεν.
 τῷ δὲ ἐγὼ καὶ Φθονέοιμι· τὸ γαρ μέλος καὶ καλὸν ἄδεν.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσαι.
 Φάρμακον ἦνθε, Βίων, ποτὶ σὸν σόφα, Φάρμακον εἶδες·
 τοικτοις χείλεσσι ποτέρμαρε, καὶ ἐγλυκάνθη.
 τίς δὲ θροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι,
 ἢ δῶναι λαλέοντι τὸ Φάρμακον; ἢ Φύγεν ὠδάν.

Αρχέτε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἀρχέτε Μοῖσαι.
 αἱλλα Δίκαια κίχε πάντας ἐγὼν δὲ ἐτὶ πένθει τῷδε
 δακουχέων τεὸν οἵτον ὁδύρομαι. αἱ δυνάμαν δὲ,
 ὡς Ορφεὺς καταβαῖς ποτὶ Ταύρον, ὡς ποκ' Οδυσσεὺς,
 ὡς πάρος Αλκείδας, κήγαν τάχ' αὖ ἐς δόμον ἦνθον
 Πλατεός, ὡς κεν ἴδομις καὶ εἰ Πλατηῇ μελίσθη,
 ὡς αὖ ἀκγασάμαν τί μελίσθεαι. αἱλλ' ἐτὶ Κάρα
 Σικελικόν τι λύγαινε, καὶ αἰδύ τι βωκολιάσθει
 καὶ τήνα Σικελά, καὶ ἐν Λίτναισιν ἐταιξεῖν
 αἴστι, καὶ μέλος οἴδε τὸ Δάριον· εἰκὸν ἀγέρατος
 ἐσσεϊθ' αἱ μολωταὶ χαῖς Ορφεῖς πρόσθεν ἔδωκεν
 αἴδεα Φαρμίσθοντι παλίσσυλον Εύρυδίκειαν,
 καὶ σὲ, Βίων, πεμψεῖ τοῖς ὥρεσιν. αἱ δέ τι κήγαν
 συρίσδαιν δυνάμαν, παρὰ Πλατεΐ τάκτος ἄειδον.

LI.

ΕΤΡΩΝ.

Εύρωνη ποτὲ κύπερος ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
ικέλος ὅτε τρίταλον λάχος ἴσαται, ἔγυνθι μῆτράς
ὑπόνοιο ὅτε γλυκίων μέλιτος Βλεφάροισιν ἐφίξων,
λυτριμελής, πεδάλια μαλακῶν κατὰ Φάεα δεσμῶν,
εὗτε καὶ ἀτρεκεῖν ποιμαίνειται ἔβνος ὄνειρων.
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνικνώσσεται δόμοισι
φοίνικος θυγατῆρ, ἔτι παρθένος Εὐρωπείη,
ώστατη ἡτείρης δοιάς περὶ εἴο μάχεσθαι,
Ασιάδη, ἀντιταρέρην τε· Φυὴν δῆ ἔχον οἵ γυναικες.
τῶνδη η μὲν ξείνης μορφὴν ἔχει· η δῆ αὖτε ἐώκες
ἐνδεστήη, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιόχειο κάκης.
Φάσκεν δῆ ὡς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλε μιν αὐτῇ·
η δῆ ἐτέρη κρατερῆσι βιαζομένη παλάμησιν,
εἶρουν όπ' αἰκνυσαν· ἐπεὶ Φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ Διὸς αἰγιούχος, γέρως ἔμενεν οἱ Εὐρωπείην.
η δῆ αὖτὸ μὲν σρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνεσσα,
παλλομένη κραδίην· τὸ γαὶρ ὡς ὑπάτη εἶδεν ὄνειρον.
ἔζομένη δῆ ἐπὶ σηρὸν αἰκῆν ἔχει, αμφοτέρας δὲ
εἰσέτι πεπλαμένοισιν ἐν ὅμμασιν εἶχε γυναικας·
οὐψὲ δὲ δειμαλένην ἀνενείκατο παρθένος αὐδῆν·

Τίς μοι τοιάδε Φάσματ' ἐπιχρενίων προίηλε;
ποιοί με σρωτῶν λεχέων ὑπέρ ἐν Θαλάμοισιν
ηδὺ μάλα κνάσσεσσαν ἀνεπιλοίησαν ὄνειροι;
τίς δῆ την η ξείνη, τὴν εἰσιδον ὑπνώμεσσα;
ὡς μὲν ἐβαλε κραδίην κείμης πόθος· ὡς με καὶ αὐτῇ
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἵδε παῖδα.
αλλά μοι εἰς αἴγαδὸν μάκαρες κρίνεισαν ὄνειρον.

Bb 5

Ως εἰπώντος ἀνόρρητος, Φίλας δῆ τε πεδίζεται ἐταιρίας
 ἥλικας, οἰέτεας, θυμήρεας, εὐταπερείας,
 τῆσιν αὖ συνάθυρην, ὅτε ἐς χορὸν ἐντύναιτο,
 ἢ ὅτε Φαιδρύνοιτο χρόα προχοῦσιν ἀναύρη,
 ἢ ὅτότε ἐκ λειμῶνος ἐντονος λείρια κέρσοι.
 ταὶ δέ οἱ αἴψαι Φάσανθεν· ἔχον δῆ ἐν χερσὶν ἐκάστη
 αὐθεδόκον τάλαρον ποτὶ δὲ λειμῶνας ἐβαῖνον
 αγχιάλες, ὅθι τ' αἰεν ὄμιλαδὸν ἡγερέθοιο,
 τερπτόμεναι ροδεῖ τε Φυῆ καὶ κύματος αὐγῆ.
 αὐτὴν δὲ χρύσεον τάλαρον Θέρεν Εὔρωπατείη
 Θητὸν, μέγα Θαῦμα, μέγαν πόνον ΗΦαιτοιο,
 ἐν λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτε ἐς λέχος Ευνοστρυγαίς
 ἥιεν· ηδὲ πόρε περικαλλέι Τηλεφαέσσον,
 ηδὲ τέ οι ἔννιος ἔσκεν· αὐγύμΦω δῆ Εὔρωπατείη
 μήτηρ Τηλεφαέσσα περικλυῖον ὠτασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαιδαλα πολλὰ τελεύχατο μαρμαρίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τελυγμένη Ιναχίς ίω,
 εἰσέτι πόρτις εἰστα, Φυὴν δῆ ἐκ εἰχε γυναικός·
 Φοιταλέην δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἀλμυρὰ Βαῖνε κέλευθα,
 νηχομένη ἵκελη· κυανῆ δῆ ἐτέτυχο Τάλασσα.
 δοιοὶ δῆ ἔσασταν υψῆ ἐπ' ὁφρύος αιγιαλοῖο
 Φῶτες αἰολήδην· Θηεῦντο δὲ ποντιστόρον Βᾶν.
 ἐν δῆ ην Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεεΐη
 πόρτιος Ιναχίνης, τὴν ἐπιλατόρω παρὰ Νείλῳ
 ἐκ Βοὸς εὐκεράσιο πάλιν μετάμειτε γυναικα.
 αἴργυρεος μὲν ἔην Νείλος ρόος· ηδὲ ἄρσε πόρτις
 χαλκείη· χρυσῆ δὲ τελυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεύς.
 αἰμφὶ δὲ δινήεντος υπὸ σεφάνην ταλάροιο
 Ερμένης ἥσκητο· πέλας δέ οι ἐκλεπάνυτο.
 Αργυρούς αἴκαιμήτοισι κεκασμένος ὁ Φθαλμοῖσι·

τοῖο δὲ Σωτῆετος αἵῳ αἴματος εὖσανέτελλεν
ὅρις αὐγαλλόμενος πλευρύγων πολυανθέι χροιῇ,
ταρσὸν αναπλάσας ἀσεί τέ τις ακύαλος ηῆς,
χρυσέν γ ταλάρου περισκεπτε χειλεὰ ταρσοῖς!
τοῖος ἐην τάλαρος περικαλλέος εὔρωτείης.

Αἱ δὲ, ἐπεὶ δὲν λειμῶνας ἐσήλυθον αἰθεμόεντας,
ἄλλαι εἰστοις αἴλλοιοισι τότε ἄνθεσι Θυμὸν ἔτερων.
τῶν ηδὲ μὲν νάρκησον ἐντανοον, ηδὲ οὐάκινθον,
ηδὲ ιον, ηδὲ ἐρυθραλλον αἰτανίτο· πολλὰ δὲ ἐραζε
λειμώνων ἐσεροφέαν πίστεσκε πέτηλα·
αἱ δὲ αὐτές ξανθοῖο κρόκος Θυόεσσαν ἔθειρον
δρέπανον ἐριδμάνγσαι· ἀτὰρ μέση ἐην ἄνασσα
ἀγλαίην πυρσοῖο ρόδον χοίρεσσι λέγκσα,
οἵδε περ ἐν Χαρίτεσσι διέτρεσσεν ΑΦρογένεια.
Ἐ μὴν δηὖσον ἐμελλεν εἰστοις Θυμὸν ισάνειν,
γοῦδε ἄρα παρθενικὴν μίτρην ἀχραντον ἐρυθρα.
ηδὲ γὰρ δὴ Κρονίδης, ὡς μιν Θράσαθ², ὡς τούτο
Θυμὸν, αἰναίτοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κυτταρίδος, ηδὲ μάνη δύναται καὶ Ζῆνας δαμάσσαι.
δηγὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλύμονος Ημης,
παρθενικῆς τούτης ἐθέλων ἀταλὸν νόον εὖσαπαῆσαι,
καύψε θεὸν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ ἐγίνετο ταῦρος
τόχος οὗτος ταῦμοις ἐνιφέρεται, γάδε μεν οὗτος
ῳλκα διατρήσσει σύρων εὐκαμπτές ἀριτχον,
γάδε οὗτος ποίμνης ἐπιβόσκεται, γάδε μεν οὗτος,
ὅσις ὑποδμηθεὶς ἐρύεις πολύΦορτον αἰτήνην.
τούτη δὲ τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἐσκε,
κύκλος δὲ ἀργύρεος μέσσω μάρμαρε μετώπω,
οὔσσε δὲ οὐαγλαύσεσκε διάμερον αἰτράτηοιτε·
ἴστα τούτοις αἰλλήλοισι κέρα αἴγατελλε καρφήνα,

άντυγος ήμιτόμε κεραῖς ἄτε κύκλα Σελήνης.
 ηλυθε σῇ ἐσ λειμῶνα, καὶ γὰρ ἐΦόβησε Φαανθεῖς
 παρθενικάς πάσης σῇ ἔρως γένετ ἐγὺς ικέδαι,
 ψαῦσαί θ' ἴμερτοι βοὸς, τῷ ἀμβροτος ὁδιὴ
 τηλόβι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὔτμην.
 τῇ δὲ ποδῶν προταρθροῖσιν ἀμύμονος Εὐρωπέτης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέβελγε δὲ κέρην
 η δέ μιν ἀμφαθάσκε, καὶ ηρέμα χείρεψιν αἴφρον
 πολλὸν ἀπὸ τομάτων ἀπομόργυνο, καὶ κύε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκῆσατο· Φάίης καὶ αὐλῆ
 Μυγδονία λιγὺν ἥχον ἀνηταύνοντος ἀκύεν·
 ἀκλασε δὲ πρὸ ποδοῦν, ἐδέρκετο σῇ Εὐρωπέτην,
 αὐχέν' ἐτιτρέψας, καὶ οἱ πλατὰ δείκνυε νῶτον·
 η δὲ Βαβυλονάμοιος μετέννεσε παρθενικῆσι·

Δεῦθ' ἑτάραι φίλαι καὶ ὄμηλικες, ὁφρὲ ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀτάσας,
 νῶτον ὑποσορεύας, ἀναδέξεται, οἴδι τε ηὗς.
 πρηὺς ὁσῇ εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, καὶ δέ τι ταύροις
 ἄλλοισι προτέοικε· νόος δέ οι ηύτε Φωτὸς
 αἴσιμος ἀμφιβέει, μάνης σῇ ἐπιδεύται αὐδῆς.

Ως Φαμένη νῶτοισιν ἐφίκανε μειδίόωσα·
 αἱ σῇ ἄλλαι μέλλεσκον. ἀΦαρ σῇ ἀνετάλλετο ταῦρος,
 ην Θέλεν ἀρταξας ὡκὺς σῇ ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
 η δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑτάρας.
 χεῖρας ὄρεγυνυμένη· ταὶ σῇ γὰρ ἐδύναντο κιχάνειν.
 αἷλάων σῇ ἐτιβάς προσσω θέεν, ηύτε δελφίς.
 Νηρείδες σῇ ἀνέδυσαν υπὸ ἐξ ἀλὸς, αἱ σῇ ἄρα πᾶσαι
 κητεῖοις νῶτοισιν ἐΦήμεναις ἐτιχόωντο.
 καὶ σῇ αὐτὸς βαρύδετας υπεῖρ ἀλὸς Εννοσίγαμος

κῦμα κατιθύνων, ἀλίης ἡγεῖτο κελεύθυ
αὐτοκαστυνήτῳ τὸι σῇ ἀμφὶ μνι ἡγεμέθοντο
Τρίτωνες, πόντοι βαθυρρός ἐνναετῆρες,
κοχλοῖς ταναῦτις γάμιμον μέλος ἡ ωύοντες.
ἡ σῇ ἄρ' ἐΦεζομένη Ζηνὸς Βοέοις ἐπὶ νάτοις
τῇ μὲν ἔχει ταύρος δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ σῇ ἄλλῃ
ιρυε πορφυρέας κόλπας πίλυχας, ὁ Φρεα μὴ ὥην
δένοις ἐΦελκομένην πολιῆς ἀλὸς ἀστετον ὕδωρ
κολπώθη σῇ ὠμοῖσι πέταλος Βαθὺς Εὔρωπείης,
ισίον οἰά τε ηνὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κάρην.
ἡ σῇ ὅτε δὴ γαῖης ἀπὸ πατρίδος ἦν αἰνειθε,
Φαίνετο σῇ γάρ ἐπίδρομός ἐξ θαλασσαν
ἀπὸ ἀηρ μὲν ὑπερβεν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
ἀμφὶ ἐ πατῶνασσα, τοίην αἰνεικατο Φανῆν.

Πῇ με Φέρεις, Θεόταυρε; τίς ἐπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀγγαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι, γὰρ δὲ θαλασσαν
δειμαίνεις; ηνὶς γὰρ ἐπίδρομός ἐξ θαλασσαν
ἀκαλόις, ταῦροι σῇ ἀλόνη τρομέκσιν αἰταρεστόν.
ποιὸν σοι ποτὸν ηδὺ, τίς ἐξ ἀλὸς ἐσσετ' εδωδή;
ἢ ρά τις ἐστὶ θεός; τί θεοῖς ἀπεοικότα ρεῖεις;
Ὕθ' ἀλιοι δελφίνες ἐπὶ χθονὸς, γάτε τι ταῦροι
ἐν πόντῳ τείχυσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος αἴσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετρά.
ἢ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ηέρος υψοσ' αἱρθεῖς,
εἰκελος αἰψυροῖσι ποτῆσεαι οἰωνοῖσιν.
οἱ μοι, ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος, ἢ ρά τε δῶμα
πατρὸς αἰτοαρολιτάτσα, καὶ εἰστομένη θοι τῷδε
ἔξιντη ναυτιλίην ἐΦέτω, καὶ πλάζομαι οἴη.
ἄλλα σύ μοι, μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ενοσίγανι,
ἴλαος αἰτιάστας ἐλεπομας εισοράσαθαι

τόνδε καλιβύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο·
ὅτι ἀθεοὶ γαρ ταῦτα διέρχομαι οὐγρὰ κέλευθα.

Ως Φάτο· τὴν δὲ ὥδε προσεφάνεεν εἰρύκεφως βῆσ·
Θάρσει, παρθενικῇ, μηδείδις πόντιον οἴδμα.
αὐτὸς τοι Ζεὺς εἰρὶ, καὶ ἐγύθεν εἰδόμας εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαι γε Φανήμεναι ὁ τῇ ἐθέλοιμος·
σὸς δὲ πόνος μὲν ἐνέγκει τόσην ἄλλα μετρήσασθας,
ταῦρον ἐιδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ηὐη,
ἥ μιν ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅπῃ νυμΦήια σεΐο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτὺς μάλα Φύσεις ἡας,
οἱ σκητῶνται ἀτασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.

Ως Φάτο καὶ τελέσο τά περ Φάτο. Φαίνετο μὲν δῆ
Κρήτη· Ζεὺς δὲ πάλιν ἐτέρην ἀνελάζετο μορΦὴν,
λῦσε δέ οἱ μίτην, καὶ οἱ λέχος ἔντυνον Ωραί.
ἥ δὲ πάρος καρη, Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμΦη,
καὶ Κρουίδη τέκνα τίκλε, καὶ αὐτίκα γίνετο μῆτηρ.

III.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Ακύτρις τὸν Ερωτα τὸν μέσα μακρὸν ἐβάστει·
Αἱ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ερωτα,
δραπετείδας ἐμός ἐσιν· ὁ μανταὶς γέρας ἐξεῖ.
μιαδός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύτριδος· ἦν δὲ ἀγάγης νιν,
ἢ γυμνοὺς τὸ φίλαμα· τὶ δὲ, ὡς ξένε, καὶ πλέον ἐξεῖ.
ἐντὶ δὲ ὁ παῖς περίσαρμος· ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν όλευκὸς, πυρὶ δὲ εἰκελος· ὅμηλα δὲ αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ Φρένερ, αἰδὺ λάλημα·
ἢ γαρ ἴσον νοέει καὶ φεύγεται· οὐδὲ μέλι, Φανά·

ἢν δὲ χολᾶ, νόος ἐσὶν αἰνάμερος· ηὐτεροτετατὰς,
χρέον ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παιστεῖς.
εὐταλόκαμον τὸ καίρουν, ἔχει σῇ ἵταμὸν τὸ πρόσωπον.
μικρύλα μὲν τήν ταὶ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
βάλλει κεῖς Αχέροντα, καὶ εἰς Αἴδεν βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπάγκασαι·
καὶ πλερότες, ὅσον ὄρης, ἐφίσταται ἀλλοκ' ἐπ' ἄλλας
ἀνέρας ἥδε γυναικας, ἐπὶ σωλάγχυνοις δὲ καθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιοὺς, ἐπὶ τόξῳ δὲ βελεμνον.
τυτθὸν ἔοι τὸ βέλεμνον, ἐς αιθέρα σῇ ἄχρι Φορεῖται·
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα Φαρέτριον, ἔνδον σῇ ἐντὶ^τ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κῆμε τιθώσκει.
ταῦτα μὲν ἄγρια πάνται πολὺ πλείον δέ οἱ αὐτῷ
βαῖα λαμπτὰς ἔοισσε· τὸν ἀλιον αὐτὸν αἰναῖται.
ἢν τύ γ' ἐλησ τῆνον, δάσας ἄγε, μηδῆ ἐλεήσῃς·
κὴν πόκ' ἴδης κλαίοντα, Φυλάσσοι μή σε πλανήσῃ·
κὴν γελάγ, τύ γιν ἐλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε Φιλάσσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ Φίλαμα, τὰ χείλεα Φάρμακον ἔντι·
ην δὲ λέγη, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὄπιλα,
μήτι θίγης, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβασται.

IV.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΤΣ.

Μητερέ εμή, τί φθ' ᾧδε Φίλον κατὰ Θυμὸν ιάσαις,
ἐκπάργλως αἰχέσσα; τὸ πῦν δέ τοι ύπετέ ἔρευθος
σώζετ' ἐώς οὐείσσι τί μοι τόσον ηνίησαι;
ἢ ὃ ὅτι ἄλγεα πάχει αἴτείριτα Φαιδίμος γὸς
ἀνδρὸς υῶ πτιδανοῖ, λέων ὥσει θ' υῶδε νεβεῖ;
ὦ μοι ἐγὼ, τί νῦ μὲν ᾧδε Θεοὶ τόσον ητίμησαν
ἀθανάτοι; τί νῦ μὲν κακῇ γονέες τέκον αἰση;
δύσμορος, ἢτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐσ λέχος ἥλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίσκον ἵσον Φαιέσσιν ἐμοῖσιν,
ἥδι ἔτι νῦν σέβομαι τε καὶ αἰδέομαι κατὰ Θυμόν
τῷ δῆ γάτις γένετ' ἄλλος αἴσθιμότερος ζωόντων,
ὅδε τόσον σφετέρησιν ἐγεύσατο Φροντίστι κηδέων
χρέτλιος, ὃς τόξοισιν ἂν οἱ πόρεν αὐτὸς Απόλλων,
ἢ τίνος Κηρῶν, ἢ Ερινύος αἰνὰ βέλεμνα,
πᾶδας ἐὺς κατέωφνε, καὶ ἐκ Φίλον εἴλετο Θυμὸν,
μανόμενος κατὰ οἴκον· ὁ δῆ ἐμτλεος ἐσκε Φόνοιο.
τὰς μὲν ἐγὼ δύσηνος ἐμοῖς ιδον ὁ Θαλμοῖσι

Βαλλομένες υῶδε πατέρι· (τὸ δῆ ύδι ὄναρ ἥλυθεν ἄλλῳ)
χάδε σφιν δυνάμην αἰδίνον καλέγεσιν αἴρηξαι
μητέρ̄ ἐήν· ἐπεὶ ἐγὺς ἀνίκατον κακὸν ἦν.
ὣς δέ τ' ὁδύρεται ὄρνις ἐώς σφετέροισι γεοσσοῖς
όλλυμένοις, ὃστ' αἰνὸς ὄφις ἔτι ηττιάχοντας
Θάμυοις ἐν πυκνοῖσι κατεῳδίει· ἢ δὲ κατ' αὐτὰς
πωτᾶται κλάζεσσα μάλιστα λιγὺ πότνιας μῆτηρ,
ὑδί ἄρδε ἔχει τέκνουσιν ἐπαρκέσσαι· ἢ γάρ οἱ αὐτῆ^η
ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίσθιοι πελώρει
ἂς ἐγὼ αἰγοτόκα, Φίλον γόνον αἰάζεσσα,

μανομένοισι

μανιομένουσι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐΦοίτων.
ώς γ' ὁΦελον μετὰ παισὶν ἄμφα Θυήσκυσα καὶ αὐτῇ
χρεῖθαι, Σαρμακόενηα δι' ἡταπτος ιὸν ἔχεσσα,
Αρίεμι Θηλυτερησι μέγα κρείσσα γυναιξί.

τῷ χ' ἡμέας κλαύσαπε Φίλαις ἐπὶ χερσὶ τοκῆς
πολλοῖς σὺν κέψεσσι πυρής ἐπέβησαν ὄμοίς·
καὶ κεν ἔνα χλύσειον ἐς ὅσέα κρωσσὸν αἰταίτων
λέξαντες, κατέθηψαν ὅθι πρῶτον γενόμενα.
ιῦν δὲ οἱ μὲν Θήσηι ιατροίροφον ἐνναίρσιν,
Ασίνις πεδίοιο Βαθεῖαν Βᾶλον ἀρχῦντες·

αιταὶ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ηρῆς
πολλοῖσι δύτηνος ιάτωμας ἀλγεσσιν ἦτορ
σιεν ὄμως· δακρύων δὲ στάμεσι μοι ψοῦτον ἐρωή.
αἰλὰς πόσιν μὲν οὖν παῦμον χρόνον ὁ Θαλαμοῦσιν
οικεῖ εἰ πρετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον
μόχιζων, τὰς ἐπὶ γαιῶν αλώμενος ηδὲ Θαλασσαν
μοχιζεῖς, πέτηρις οὐ γέχων νοον ηὲ σιδήρες
καθερὸν ἐν σήθεσσι· σὺ δὲ ηὔ:ε λείβεαι ὕδωρ,
νίκας τε κλαίσσα, καὶ ἐκ Διὸς ἡμαδ' ὥστοσσα.
ἄλλος μὰν ψκάν τις ἐϋΦρήνας με παῖατας
κηδεμόνων· ψκά γάρ σθε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει,
καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ισθμῶ
ναιγοτ· ψοῦ ἐμοὶ ἐι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα,
οἷα γυνὴ πανάσθιμος, αναστιθαμι Φίλον κῆρ,
νόσῳ γε δὴ Πύρρης συνεμαίμονος· η δὲ καὶ αὐτῇ
αἰματὶ πόσει σφετέρω πλέον ἀχθεται ΙΩκλῆς,
σῶ γάρ πάντων γαρ οἰδυράται τέκνα
γείνασθαι σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι Θυητῷ ἔολτα.

Ως ἄρε ἐΦη· τὰ δέ οἱ Θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
κόλπων ἐς ιμερόσυτα κατὰ βλεφάρων ἔχεοντο.

μηνσαμενη τεκέων τε, καὶ ὡν μετέπειτα τοκήων.

ώς δὲ αὐτῶς δακρύοισι παρίσα λεύκ' ἐδίαινεν

Αλκμήνη· Βαρὺ δὲ γε καὶ ἐκ θυμῷ σενάχυσα,
μύθοισι πυκινοῖσι Φίλην νῦν ὥδε μετηύδα·

Δαιμονίν παιδῶν, τί νύ τοι Φρεσὶν ἔμπεσε τότο
πευκαλίμης; πῶς ἄμφερ' ἐθέλεις ὁροβυνέμεν ἄμφω,
κήδε ἄλαστη λέγυσα; τὰ δὲ γε νῦν πρῶτα κεκλαυταί
ἢ ἄχ ἄλις οἵς ἔχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰενὶ εἰς τὸν ἡμέρα
γιγνομένοις; μιᾶλα μέν γε Φίλοθηνης κέ τις εἴη,
ὅσις ἀριθμήσειν ἐσθίεις αἰχέεσσι.

Θάρσει· γε τοιῆσθι ἐκυρῆσαμεν ἐκ Θεῦ αἰσης.

καὶ δὲ αὐτὴν οὔρωσε, Φίλον τέκος, αἰτρύτοισι
ἄλγεσι μοχθίζεσταν ἐπιγνώμων δέ τοι εἰρί
ἀρχαλαῖαν, ὅτε δή γε καὶ εὐθροσύνης κόρος ἐστι.

καὶ σε μάλιστα ἐκπάγλως ὀλοσύρομαι ηδὲ ἐλεαίρω,
γίνεκεν ἡμετέροιο λυγρῆς μετὰ δαιμονος ἔργες,
ὅσ θ' ἡμῖν ἐφύπεψε καλέης Βαρὺς αἰωνεῖται.

ἴσω γαρ Κάρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,

άσ κε μέγα Βλασθείς τις ἐκὰν ἐπίορκον ὄμόσσῃ
δυσμενέων, μηδὲν σε χερειότερον Φρεσὶν ἢσι
σέργειν, ηδὲ περ μοι ὑπὸ ἐκ μηδοφίων ζλθεις,
καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δάμασι παρθένος ηθα·

γόδει αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολταί σε τότο γε λήθειν.

τῷ μηδὲν ἐξείτης τό γέ, ἐμὸν Θάλος, ὡς σεν αἰκηδῶ
μηδὲν ει καὶ ἡυκόρις Νιόβης πυκινώτερα κλαίω·

ἀδὲν γαρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνυ γοάσαδαι

μητέρι δυσταθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἐκαρμνον,

πρὸν καὶ περ τὸν ἰδέειν μιν, ἐμῷ ὑπὸ ηστατ' ἔχυσα,

καὶ με πυλάρτασ οχεδὸν ἡγαγεν Αἰδουθος·

ῳδὲ εἰ δυσοκέσατα κακὰς ᾠδῖνας αἰνέτλην.

νῦν δῆ ἐμοὶ σίχεται σῖς ἐστὸν ἀλλοτρίης νέον ἀθλον
 ἐκθελέων· γόρη οἶδα πυσάμυκορος εἴτε μιν αὐτις
 ψυθέδε νοσήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ γάρ,
 πρὸς δῆ ἔτι μὲν ἐπιτοίχος διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὑπονον· δειμαίνω δὲ, παλίγκοτον ὅψιν ιδεῖσα,
 ἐκπάγλως, μὴ μοι τὶ τέκνοις αἰτοθύμιον ἔρδοι.
 εἰπατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέτα χερσὶ²
 πᾶς ἐμὸς ἀμυντέρησι, βίη Ηρακληείη·
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχανε, δεδευμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
 τάφρον, τηλεθάνοτος ἐστὸν ἐχατιη τηὸς ἀγρόυ,
 γυμνὸς, ἀνευ χλαινῆς τε καὶ εὐμίτρου χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργα,
 καρδιέρὸν οἰνοτάθδοι ποιεύμενος ἔψις αἰλαῆς,
 ἤτοι ὁ λίσρον ἔμελλεν ἐπὶ πρόχοιτος ἐρείσας
 αἰδήρης καλαδῦναι ἀ καὶ πάρος είματα ἔνο·
 ἐξαπίνης δῆ ἀνέλαμψεν ὑπὲκ κατατέτοι βαθεῖης
 πίρ ἀμοτον, περὶ δῆ αὐτὸν αἴβεσθάλος εἰλεῖτο Φλάξ.
 αὐτὰρ ὁ γ' αἰεν ὀπισθε θοοῖς ανεχάξετο ποστὸν,
 ἐκπυγέειν μεμαὼς ὄλοιν μένος Ησαΐσοι·
 αἰεὶ δὲ πρωτάροιθεν ἐχ χροὸς, ηὔτε γέρον,
 νώμασκε μακέλην περὶ δῆ ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάσιανε, μὴ δή μιν ἐτιφλέηη δήιον πῦρ.
 τῷ μὲν ἀστῆσαι λελυκρένος, ὡς μοι εἰκῇ,
 Ιφικλέης μεγάθυμος, ἐστὸν γόρει κάτωτερον ὄλιθῶν
 πρὸν γ' ἐλθεῖν, γόρη ὄρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτις,
 ἀλλ' ἀδεμφὲς ἔκεστο, γέρων ὥστε τὸ ἀμευηνὸς,
 οὐτε καὶ γάρ ἐθέλοντα βιήσαλο γῆρας ἀτερπεῖς
 κατωτερέειν· καῖται δῆ ὁ γ' ἐστὸν χθονὸς ἔμπεδον αὐτῷ,
 εἰσόκε τὶς χειρός μιν ανειρύσῃ παρίονταν,
 αἰδεοθεῖς ὀπιδα προτέρην πολυοῖο γενεῖς·

ώς ἐν γῇ λελίπτο σακέσταλος Ιωκλείης.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέονταις οφῶσαι
 πᾶντας ἐμὲς, μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὑπῆνες
 ὀφθαλμῶν, Ήντος δὲ παραπτίνα Οἰδίμος ἦλθε.
 τοια, Φίλη, μοι ὄνειρα διὰ Σρένας ἐποίησαν
 πανυχίη τὰ δὲ πάντα πρὸς Ευρυθῆα τιμέωσιτο,
 οἷς αὖθις ἡμετέρῳ γένοιτο σὲ μάντις εκλιώ
 θυμὸς ἐμὸς, μηδ' ἄλλο παρεκκλείσειέ τι δαιμῶν.

V.

Ταῦτα ἄλλα τὰν γλαυκὰν, ὅταν ὥνεμος ἀτρέμα Βάλλη,
 τὰν Σρένα τὰν δειλὰν ἐρεβίσθομαι, γόδ' ἔτι μοι γᾶ
 ἐντὶ Φίλη, ποτάγει δε πολὺ πλέον ἀμμετε γαλάνα.
 ἀλλ' ὅταν ὀχήσῃ πολιὸς Βιτὸς, αἱ δὲ Θάλασσα
 κυρτὸν ἐπαφρίσθη, τὰ δὲ κυμάτα μακρὰ μεμήνη,
 ἐς χθόνα παταλούνω καὶ δένδυεσαι, τὰν δ' ἄλλα Σεύγω.
 γᾶ δὲ ἐμὸν αἰσθανάτα, τάχις δάσκιος εὔασθεν ὕλαι
 ἔνθα καὶ ἦν πνεύση πολὺς ὥνεμος, αἱ πίτις ἀδεῖ.
 ἢ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει Βίτη, ὡς δόριος αἱ ναυς,
 καὶ πόνος ἐντὶ Θάλασσα, καὶ ιχθὺς αἱ πλάνος ἄγρα.
 αὐτὰρ ἐμὸν γλυκὺς ὑπῆνος ὑπὸ πλαταῖω Βαθυφύλλω,
 καὶ παγᾶς Φιλέοιμι τὸν ἐγύνθεν ἄχον ἀκάθεν,
 αἱ τέρπει φορέοισα τὸν ἄγρικον, ὀχι ταράσσει.

VI.

Ηρα Πὰν Αχῶς τᾶς γειτοιος ἥρατο δὲ Αχῶ
 σκιψιητᾶ Σατύρω. Σάτυρος δὲ ἐπεμήνατο λύδα.
 ὡς Αχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος Φλέγεν Αχῶ.
 καὶ λύδα Σατυρισκον. Ερως δὲ ἐσμύχητ' αἵμοισα.
 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσεε τὸν Φιλέοντα,

τόσσον ὅμως Φιλέων ἔχθαιρετό, πάχε δὲ ποίει.
ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράσοις.
Ἐπείγετε τὸς Φιλέοντας, οὐ, ἢν Φιλέητε, Φιλῆμε.

VII.

Αλφειὸς μετὰ Πίσταν ἐπήν κατὰ πόντον ὁδεύῃ,
ἐπυγέτει εἰς Αρέβιοσταν ἀγύων κατινθόσιον ὕδωρ,
εἰδὼς ἀργαν, καὶ Φύλλα καὶ ἄνθεα, καὶ κόνιν ἥραν
καὶ Ζεῦς ἐμβαῖνες τοῖς κύμασι, ταῦν δὲ Θάλασσαν
ενιψειν ὑποτροχάσαι, καὶ μίγνυται ὕδατιν ὕδωρ
αἱ δὲ ἐκ οἴδε Θάλασσα διεοχομένη ποταμοῖο.
κακος δενοθέτας, κακομάχανος, αἷνα διδάσκων,
καὶ ποταμὸν διὰ Φιλίρον Εῷς ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VIII.

Εἰς Ερωτα αὐτοτριῶια.

Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξο, Βογλάτιν εἶλετο ράβδου
ἄλος Ερως, πήρον δὲ ειχε κατωμαδίην
καὶ ζεύξις ταλαιρυγον ὑπὸ ξυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρε Δηϊς αὐλακα πυροφόρον.
εἶπε δὲ ἀνω Βλέψις αὐτῷ Διό· Βρέξον ἀργέας,
μη τε τὸν Εὐρώπην βῆν ὑπὸ ἀροτρα Βάλω.

ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

Β Ω Μ Ο Σ Α.

Ο λὸς ό με λιθρὸς ἴρων
 λιθάδεσσιν, οῖς καλχῇ,
 τῷ δὲ Φοινίησι τέγγει
 Μαύλιες δή γέτερος πέτρης Ναξίας θούμεναις
 Παμάτων φίδοντο Πανός· οὐ σροβίλω λιγνύΐ
 Ιέσις εὐώδης μελαίνη τρεχνέων με Νυσίων.
 Εἰς γὰρ Βαμβὸν ὄρης με, μῆτε γ' αὔρου
 Πλίνθοις, μῆτ' Αλυθῆς παγεύῃσα βώλοις.
 Οὐδὲ δὲ Κυιθογενῆς ἔτευξε φύτλη
 λαβῶν τὰ μηκάδαν κέρα,
 λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
 οσσαὶ νέμονται κυνθίας,
 ισόρροπος πέλοισι γό μοι.
 Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
 Εἰσάς μὲν ἔτευξε γηγενής·
 Τάων δὲ αἰείδων τέχνην
 Εἰευσε πάλμης αὐθίτων.
 Σὺ δὲ ὡς πιῶν κρήνηθεν, ἦν
 Ιτις κόλαψε Γοργόνος,
 Θύσις τ' ἐπισταύνδοις τέ μοι
 τητῆιαδὲν πολὺ λαροτέρην
 Σπονδὴν ἀδην ἥδι δὴ θαρσέων
 Εἰς ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγώ
 Ιὸν ιέντων τεράνων, οῖς κέκεντ' ἐκεῖνος
 Αμφὶ Νέας Θρησκίας, ὃν οχεδόθεν Μυρίνης
 Σοὶ, Τριπάτως, πορφυρέας Φῶρος αἰνέθηκε κρίς.

ΑΝΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΤ

ΒΩΜΟΣ Β.

Ειμάρσενός με σήτας
πόσις, μέρουψ, δίσαβος
τεῦξ, και σποδεύνας, ἵνις ἐμωχσας, μόρος
τεύκροιο^θ βούτα και κυνὸς τεκνώματος,
Χρύσας δ' αἴτας· ἀμος ἔψανδρα
τὸν γυιόχαλκον οὐρον ἔρραισεν,
ἐν ὀ' πάστωρ δίσευνος
μόρησε μητρορρίστας.
ἐμὸν δὲ τεῦγμ^ρ αἴθρησας
Θεοκρίτοιο κήπαντας,
Τριεστέροιο καύτας,
ἄιξεν αἰν' ιὔξας·
χάλεψε γάρ νιν ιῷ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλινεῦντ' εἰν αἱρετιλύτῳ
Πανός τε ματρὺς εὐνέτας, Φωρ
δίζωσ, ἵνις τ' αὐδροβρῶτος ίλιοραιάς
τῇ αρδίων ἐς Τευκρίδ^θ ἄγαγον τρίτορθον.

ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

Ηως Οιάγροιο πάις, Θρηίκιος Οδεύς
ἐκ Θυμώς Κάλαιν σέρξε Βορηιάδην.
πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν εὐλογεσιν ἔζετ' αἰείδων
ἀν πόθον, καὶ δὴν οἱ Θυμὸς εὐλογή
αἴλλ' αἰεὶ μιν ἄγγειστνοι υπὲτε ψυχῇ μελεδῶνες
ἔτουχον, Θαλερὸν δερκάμενον Κάλαν.
τὸν μὲν Βισονίδες κακομήχανοι ἀλλιχιθεῖσαι
ἔκπλανον, εὐμήκη Φάσγανος θηξάμεναι,
ἄγεκος πρωτον ἔδειξεν εὐνὶ Θρηίκεσσιν ἔρωτας
ἄρρενας, καὶ δὲ πόθες ἤνεσε θηλυτέρων.
τῷ δὲ αὐτῷ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον· αὐτίκα δὲ αὐτῆν
εἰς ἄλλα Θρηικάτην ρίψαν διέδειχε λέλαι,
πήλω καρδίνασσαι, οὐδὲ ἐμπορέοντο θαλάσσην
ἄμφω ἄμα, γλαυκαῖς τε γύρμεναι ροδίοις.
τὰς δὲ ιερῆς λέσβω πολὺ ἐπέκελσε θαλάσσα·
ηχῇ δὲ ὡς λιγυνῷς πόντον ἐπέόχε λύρης,
ησός τοι, αιγιαλέας θ' αλιμενέας, ἐνθα λίγεισι
ἀνέρες Προφείην ἐκέρισαν κεφαλήν.
ἐν δὲ χέλιν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, οὐ καὶ ἀναύδεις
πέτρας, καὶ φόρκα συγκυὸν ἐπεσθεν ύδωρ.
ἐκ κείνῃ μολπαί τε καὶ ιμερτὴ κιθαριστὸς
ηῆσον ἔχει πασέων τὸ εἶνιν αἰοδοτάτη.

Θοῆκες δὲ οἱς ἐδάησαν αἰρέιοι ἔργα γυναικῶν
ἄχρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
φὶς αἰλόχυτος ἔσιζεν, οὐδὲν χιπὸς σήματ' ἔχοσμ
κινέει, συγερῷ μηδὲ λελάθοιτο Φόνυ.
ποιαὶς δὲ Ορθῆι κιαμένω σίζουσι γυναικας
εἰσέτι νῦν, κείης εἴνεκεν αἰματλακίης.

II

Αλλὰ τὸ Μοιράων νῦμ' ἀλυτον, γδέ τιν' ἔσιν
ἐκσυγέειν, ὅποσοις γῆν ἐπιφερόμενα.

N I K A I N E T O Y
Σ ΑΜΙΟΥ

I.

Hρῶσσαι, λιβύων ὄρος ἀκτον αἵτε νέμεαδε,
 αἰγίδι καὶ συεωῖοις ζωσάμευαι θυσάνοις,
 τέκνα θεῶν, διξαθε φιλητίδος ιεψὰ ταῦτα
 δράγματα, καὶ ἔπρεψ ἐκ καλάμης τεθάνοις,
 ἀστὸς ἀπὸ λικητῆς δεκατεύεται· ἀλλα καὶ γάτας
 ἥρωσσαι, λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ερμῆ.

Aυτόνεν ὀσφάκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήινον Εφερῆν
 ἐπλασει αἴψιδος κύκλος ἐλισσόμενος.
 πηλὸς ἐθυράθην· δὲ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐθίλησα,
 ὡς εἶνι, ὀσρακέων δύσμορον ἐργαστίν.

III.

Oὐκ ἐθέλω, φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀράρης
 δαινοθαῖ, Ζεφύρε πνεύμασι τερπόμενος.
 ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῆς χαμεύνας·
 εἴγυς γάρ προμάλλε δέρμινον ἐνδασπίνης,
 καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν σέΦος. ἀλλὰ Φερέδω
 οῖνος, καὶ Μασέων ἡ χαρίεσσα λύρη,

Θυμῆρες πίνοντες ὥτως Διὸς ἐύκλέα νύμφην
μέλαθαμεν, νήσῳ δεσπότιν ημετέρης.

IV.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵστως αἰσιδῶ·
ὑδωρ δὲ πίνων ύδεν ἀν τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Δρόνυσε, καὶ ἔτινεν, όχι ἐνὸς ασκεῖ
Κρατίνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδῶδως πίθη·
τοιγάρτοι σεθάνων δόμος ἔβρουεν, εἴχε δὲ κιτῶ
μέτωπον, οἵα καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

V.

Ηρίον είμι Βίτωνος, ὄδοιστόρε· εἰ δὲ Τορώνη
εἰς κλειτὴν λείσων ἔρχεαι Αμφίτολι,
εἰσειν Νικαγόφη, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτά
Στρύμων, ή τ' ἐμίζων ὠλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὁ γε προτέμωσε κιών Οἰκύστιον ἄσυ
κῆσσατο· Τραγασή δὲ Καλανχές εἶχετο παῖδι·
ἡ οἱ Καῦνον ἔτικτεν αὖτε Φιλέοντα Θέμιστας·
γείνατο δὲ ραδαλῆς ἐναλίγκιον αἱρεύθοις·
Βιθλίδα, τῆς ἡτοι αἴκινων ἡράσσατο Καῦνος.
Βῆ δὲ ἐπ' ἔρεν Δίας, Φεύγων ὁ Θιάδες Κύτων
καὶ Κράγος ὑλιγυνεῖς, καὶ Κάρια ιρά λοετρά·
ἔνθ' ἡτοι πιολιέθρον ἐλείματο πρῶτος Ιάνων.
αὐτὴ δὲ γνωτῇ ὁλολυγόνος οἴκιον ἔχεσσα,
Βιθλίς, αὐτὸ προταύλαν Καύνη ὠδύρατο νόσον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΩΛΟΥ

I.

Πίγρης ὁρνίζων αὐτῷ δίκινα, Δᾶμις ὄρείων,
κλειτώρ σῇ ἐμβυθίων, σοὶ τάδε, Πάν, ἔθεσαν.
Ἐννὸν ἀδελφεῖς Θήρες γένος, ἄλλος αἴτω' ἄλλης,
ἰδρίτα καὶ γαῖης, ιδρίτα καὶ πελάγευς.
αὐτὴν τῷ μὲν ἀλὸς, τῷ σῇ ἕρος, ὡς σῇ αὐτῷ δρυμῶν
πέμπει κούτος ταύτη, δᾶμον, ἐτῶ' εὐσεβίη.

II.

Εἰς Αφροδίτην ὀπλισμένην.

Αὐτάν πῃ τὰν Κύπρου ἀπηκριθώσατο Παλλὰς,
τᾶς ἐτῶ' Αλεξανδρεῖ λαθομένα κρίσιος.

III.

Σύδιες, αρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
ἐτρεφόμαν, χέρνας ἦν τις ἀν, ἢ βακέλας
Χρυσοφόρος, ρήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Αλκμένη
χνομα, καὶ Σωτῆλας εἰμὶ πολυτρίτωδος,
καὶ Μύσας ἐδάην Ελικανίδας, αἱ με τυράννων
Θῆκαν Δασκύλεω μείζονας καὶ Γύγεω.

IV.

Ἐκ τῶν Μασῶν.

Αλλ' ὁ γε πειθόμενος πάγχη Γραικοῖς μετέσται
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
ἥν Θεοσάνθροο, τὸν ἥνεσεν αὐνέρα σίκλων
χρυσείων ιερῆ δὴ τότε χιλιάδι,
ὑμνῆσαι ταχέων οὐσιών Βλήτεραν οἰσῶν
ἢ δι' ἐπὶ Κευχρεῶν τίμιον οἶκον ἔχει.

* * * * *

μηδὲ Θεῆς προλίση Λητωίδος αὐγλαὰ ἔργα. . . .

V.

Ἐκ τὰ Απόλλωνος.

Πᾶς Ιωανκῆος φόβιος Νειληϊάδαο
ἔσαι ιθαγενέων γυῆσιος ἐκ παλέρων.
τῷ δι' ἀλοχες μνητὴ δόμοιο ἔξεται· οἵσ εἴτι νύμφης
ηλάκατ' ἐν Φαλαροις καλὸν ἐλιτσομένης,
Ασσησῆ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Αυθεὺς,
ὄρκι ὄμηρείης πίσ' ἐπιβωτάμενος,
πυωβήθης, ἔσρος Φαλερώτερος· ώδε Μελίσσω
Πετρήνης τοιόνδι' ἀλφεσίσιον ὕδωρ
Φαλλήστι μέγαν ὃν, ἀφ' ἧ μέγα χάρμα Κορίνθω
ἔσαι, καὶ Βριαροῖς ἀλγεσ Βακχιάδαις.
Αυθεὺς Ερμείη ταχινῶ Φίλος, ὃ ἐνι νύμφῃ
μανᾶς ἀφαρ οχήστι τὸν λιθόλευσον ἔρον.
καὶ ἐ, καθαψαμένη γάνων, ἀτέλεστα κομισσα
πείστι· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,
σταυρόδάς τε φοβίγ, καὶ ἄλα ξυνέωντα Φαλάσσης,
κρηναῖς καὶ ποταμοῖς νίψετ' αἰσικὲς ἐπος.

ἡ δῆ, ὅταν ἀρνῆται μέλεον γάμου αὐγλαὸς Ανθεὺς,
δὴ τότε οἱ τεύχει μητίσενται δόλον,

μύθοις ἐξαπάθεσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται ἥτος·

Γαυλός μοι χρύσεος Φρείαλος ἐκ μυχάτῳ
ἄρτι γ' ἀνελκομένος διὰ μὲν κάλον ἡρικεν ὄγκων,

αὐτὸς δὲ ἐς Νύμφας ὥχεται ἐνδριάδας·

πρὸς σὲ Θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐτεῖ καὶ πᾶσιν ἀκάνθων
ρημάτην οἵμον τῷδε) ἔμεναι σομίς)

ιθύσας σύνελοιο, τότε δὲ μέγα Θιλατος εἶης.

ἄδε μὲν η Φαβίς Νειλιάδας δάμαρος

Σθεγξεῖ. ὁ δὲ γε Θρασοδεῖς, ἀπὸ μὲν λελεγήσιν εἶμαι
μητρὸς εἰς ἔργον Θήσεται Ελλαμένης·

αὐτὸς δὲ στωεύδων κοῖλον καλαβῆσεται ἄγκος

Ορείατος· η δὲ ἐτοί οι λιρὰς νοεῦσα γυνῆ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶν εὐήσει.

καὶ τόθ' οἱ μὲν ξένινων πολλὸν ἀτομότατος
ηρίον οἰκήσει τὸ μεμορμείον· η δὲ υπὸ δειρὴν
ἀψαμένη, σὺν τῷ βήσεται εἰς Αίδην.

ΦΑΛΑΙΚΟΥ

I.

Nικῶ δίαιτον. ἀλλ' ἐγὼ παλάίων.
ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρῆς.
ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' εγὼ Διοκλῆς.
καὶ τίς πατπο τοι; κλεινὸς ὥστερος ὑμιν.
εμωη δε νικης; Ισθμοι. η τὺ σῇ εμωη;
Νέμειον ἀν λειμῶνα, καὶ παρ' Ηρα.

* * * *

II.

Tαῦτ' ἐγὼ τὸ πεντσοὸν εἰκόνισμα,
τῷ κωμῳδογέλωιος εἰς Θρίαμβον,
κισσῶ καὶ σεζάνοισιν ἀμτυκαδὲν,
ἴσασ', οὐφρα λύκων σᾶμ' ἔτειν.
ὅσσα γὰρ κατέταχε λαμπτρὸς αὐτὴ,
μνάμα τῷ χαρίεντος ἐν τε λέσχᾳ
ἐν τὸν τόδε κήτω τοῖς ἔωεισ
ἀγκεῖται, παράδειγμα τᾶς ὄπωτας.

III.

Sτρεπῆὸν βασταρικῆ ῥόμβον θιάσοιο μύωτα
καὶ σκυτὸς ἀμφιδόρες τιμὸν ἀχαινένες
καὶ κορυβαντείων ιαχύματα χάλκεα ῥότηρων
καὶ θύρσος χλοερὸν κενοφόρες κάμακα,

καὶ κάθε Φοι βαρὺν τυπάντα βρόμον, ἥδε Φορηθέν
πολλάκι μιτροδέτες λίκνον ὑπέρθε κόμης
κύανη βάσκω, τὴν ἔνθρομον αἰνικα θύρσοις
ἄτρομον εἰς πρωτόστατης χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

Φεῦγε Θαλάσσαι ἕργα, Βοῶν δὲ ἐπιβάλλεν ἐχέτλῃ,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πειρατής ιδεῖν Βιοτῆς·
ἡπειρῷ γάρ ἔνεστι μακρὸς Βιος· εἰν' αὐλὶ δὲ όπις πως
εὔμαρες εἰς πολυην ἀνδρὸς ιδεῖν κεφαλήν.

V.

Φῶκος ἐστὶ ξεινὸς μὲν αὐτεὐθίτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
νεύεις σχετικήνεικεν, γάδερος ἐστεξάλο.
αλλὰ κατ' αἰγαῖον πόρον Βαθὺν ὠχετο πόντῳ,
Βιη Νότῳ πρίσαντος ευχάτην ἄλα.
τύμβος δὲ ἐκ πατέρων κινεῖς λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθεις
μητηρ, λυγρη γέρνεις πότμον εκέλη,
αἰσαι, κακύεις τὸν ἐὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγεσσα τὸν πρόωρον αἰσ αἰστέφθιτα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΤΜΝΟΙ.

I.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Zηρὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπανδῆσιν αἰείδειν
λώιον, η̄ θεὸν αὐτὸν, αἱ̄ μέγαν, αἱ̄ ἀνακή,
πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικαιοστόλον ὕρανίδης;
πῶς καὶ νῦν, ΔΙΚΤΑΙΟΝ αἴσιομεν, η̄ λΥΚΑΙΟΝ;
ἐν δοῖῃ μάλα Θυμός· ἐτεὶ γένος ἀμφήριτον.
Ζεῦ, σὲ μὲν Ιδαίοισιν ἐν ψύξει Φασὶ γενέθται,
Ζεῦ, σὲ δῆ ἐν Αρκαδίῃ πότεροι, πάτερ, εὐψυστοῖς;
Κρῆτες αἱ̄ ψεῦσαι· καὶ γαῖ τάφον, ὡ̄ ἀνα, σεϊο
Κρῆτες ἐτεκλήναντο. σὺ δῆ γε Θάνες· ἐστὶ γὰρ αἱ̄
ἐν δέ σε Παρρασίω Ρεΐη τέκειν, η̄χει μάλιστα
ἔσκεν ὄρος Θάμνοισι περισκεπτές· ἐνθεν ὁ χῶρος
ιερός· χάδε τι μὴν κεχωριμένον Εἰλειθύης
ἔρπετον, χάδε γυνὴ ἐπιμίσγειαι· αἱ̄λας εἰ Ρείης
ἀγύργιουν καλέεσθι λεχώιον Απιδανῆς.
ἔνθα σ' ἐτεὶ μήτηρ μεγάλων ἀτεβήκαλο κόλπων,
αὐτίκα δίζητο ρόον ὕδατος, ὡ̄ κε τόχοιο

1d

λύματα χυλώσατο, τεὸν δὲ ἐν χωταὶ λοεσσαῖ
λάδων ἀλλ᾽ εἴτε μέγας ἔρρεεν, γόρη Ερύμανθος,
λεικόταλος ποταμῶν. ἔτι δὲ ἀβροχος ἦν ἄταξα
Αρκαδίη (μέλλεν δὲ μάλιστας εὔνδρος καλέεσσαι
αὐτις) ἐταῖ τημόσδε, Ρέη ὅτε ἐλύσατο μίτον,
ἢ πολλὰς ἐφύπατε σαρωνίδας ύγρος Ιαν
ἥνεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὠχησεν αἷμαζας,
πολλὰ δὲ Καψιώιος ανα, διερῦ περ ἐόντος,
ἱλυκὲς ἐβάλοιο κινάτετα. νίσσεις δὲ αἰγὴ
πεζὸς ὑπέρ Κράθιν τε, πολύσιόν τε Μετάπην
διέλεός το δὲ πολλὸν ὑδωρ ὑπὸ ποστὸν ἔκειτο.
καὶ ῥὲ ὑπὸ αἰμηγανίης χομένη Φάτο πότισα Ρείη.
Γαῖα Φίλη, τέκε καὶ σύ· τεὶς δὲ ὠδῖες ἐλαφρά.
εἶτε, καὶ αἰτανύσασα θεὴ μέγαν υψόθε πῆχυν
πλήξεν ὄρος σκηνῶιο· τὸ δέ οἱ δίχα πγλὺ διέση,
ἐκ δὲ ἔχεε μέγα χεῦμα. τόθι χρόα Σαιδρύνασσα,
ῶνα, τεὸν σπείρωσε, Νέδη δέ σε ἐδώκε κομίσσας
κευθμῶν ἐς Κρηταῖον, ἵνα κρύψαι παιδεύοιο,
πρεσβυτάτη Νυμφεαν, αἱ μιν τότε μαιάσαιο,
πρωΐην γενεῦθι, μεταὶ Στύγα τε, Φιλυρῆν τε.
γόρη ἀλίην αἰτέτισε θεὴ χάριν ἀλλὰ τὸ χεῦμα
κεῖο Νέδην ὄνομιν· το μέν ποθι πγλὺ, κατ' αὐτὸ^ν
Καικανῶν πολιεύον, ὁ λέσπερον πεφάτισαι,
συμφέρεται Νηῆν· παλαιόταλον δέ μιν ὑδωρ
ηῶνοι πίνεσσι λικανίης ἀρκτοίο.
εὗτε Θενᾶς ἀπέλειτεν, εἰς Κυωσσοῖο Θέρμας,
Ζεῦ πάτερ, η Νύμφη σε, (Θενᾶς δὲ ἔσαν ἐγύνθι Κυωσσαῖ)
τελάκι τοι πέσε, δάιμον, αἴτος ὁμφαλός· ἔνθεν ἔκεινο
Ομφάλου μετέτειλα πέδον καλέστι Κύδωνες.
Ζεῦ, σὲ δέ Κυρβάνηιν ἔταραι προστετηχύνατο

Δικῆαιος Μελίσαι· σὲ δὲ ἐκοίμιστεν Αδρήσεια
λικιώ εἰνι χρυσέω· σὺ δὲ ἐθήσαο πιονα μαζὸν
ἄγος Αμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
Υέντο γαρ ἐξαπινοῖα Πάνακριδος ἕργα μελύσσους
Ιδαίοις ἐν ὄρεσσι, τὰ τε κλείσσοι Πάνακρα.
Ἄλλα δὲ Κάρητές σε πέρι πρύλων ὀρχήσαντο
τεύχεα πεπλήγησες, οὐα Κρόνος γαστιν ἥχην
ἀστρίδος εἰσαίοι, καὶ μὴ σέο κυρίζοντος.
καλὰ μὲν ηὔξεν, καλὰ δὲ ἔτραφες, ψρένις Ζεῦ·
ὅτι δὲ αἰνήσας, ταχινοὶ δέ τοι ἥλθον ἵκλοι.
ἄλλ' ἔτι παιδνὸς ἐών ἐφεάσσαο πάντα τέλεια·
τῷ τοι καὶ γνωτοί, πρόθερηγενέες περ ἐόντες,
ψρανὸν ωκέμεγγραν ἔχον ἐπιδαιστον οἶκον.
δηναιοι δὲ πάμεταν ἀληθέες ἥγαν αἰοιδοί·
Φάντο πάλον Κρονίδης διὰ τρίχα δώματα νίμαι·
τίς δέ καὶ ἐών ψλύματω τε καὶ αἴδη κλῆρον ἐρύσσαι,
οὐ μάλα μὴ νενίλος; ἐών ισαίη γαρ ἐοικε
πήλασθαι· τὰ δὲ τόσον ὅσου διὰ πλεῖστον ἔχεται.
ψευδοίμην αἰοντος ἢ κεν πεπιθειεν αἰκάλην.
ψε σε Θεῶν ἐστηγε πάλοι Θέσαν· ἕργα δὲ χειρῶν,
σὴ τε Βίη, τό τε Κάρηλος, ὃ καὶ πέλας εἴσαο διφρες.
Θήκαο δὲ οιωνῶν μέγ' ὑπείροχον ἀγγειλάτην
σῶν τεράνων, ἀτ' ἐμοῖσι Φίλοις ἐνδέξια Φαίναις.
εἴλεο δὲ αἰδηῶν ὁ τι Φέρταλον ψε σύ γε τηῶν
ἐμπεράμυς, ωκέ ανδρας σακέσταλον, ψε μὲν αἰοιδόν·
ἄλλα τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὐτισταρῆκας·
ἄλλα μέλειν ἐτέροισι· σὺ δὲ ἐξέλεο πλοιαρέχες
αὐτὺς, ὃν ὑπὸ χεῖρα γνωμόρος, ὃν ιδρις αἰχμῆς.
ῶν ἐρέτης, ὃν πάντα· τί δὲ ψε πρατέοντος ὑπὸ ιχύν;
αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείσομεν ΗΦαίσοιο.

τευχητας δῆ· Αρηος, ἐπακτήρας δὲ Χιτώνης
 Αρτέμιδος, Φοίβη δὲ, λύρης εὐ εἰδότας οιμάρης
 ἐκ δὲ Διὸς Βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς γὰρ οὐδὲν ανάκλων
 Θεότερον. τῷ καὶ σῷε τεγμὲνον εὔρινας λῆξην·
 δῶκας δὲ πτολεύθρας Φυλασσέμεν· οἶο δῆ· αὐτὸς
 ἄκομης ἐν πτολεύσσιν ἐπάψιος, οἴ τε δίκησι,
 λαὸν υπὸ σκολιῆς, οἴ τ' ἔμπταλιν ιδύντοις
 ἐν δὲ ρυηφενίῃ ἔβαλες σφίσιν, ἐν δῆ· ἀλις ὄλβου·
 πᾶσι μὲν, καὶ μάλας δῆ· οἵσον ἔοικε δὲ τεκμηρίων
 ημετέρῳ μεδέοντι· περὶ πρὸ γαρ εὑρὺ Βένηκεν.
 ἐστέριος καῖνός γε τελεῖ τὰ κεν πῆρι νοήση·
 ἐστέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δῆ· εὗτε νοήση·
 οἱ δὲ, τὰ μὲν πλειῶν τὰ δῆ· γάχενί. τῶν δῆ· αὐτὸς πάμπτων
 αὐτὸς ἄνην ἐκόλυσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινήν.
 χαιρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἐσάν,
 δῶτορ αἰτημονίς. τεὰ δῆ· ἐργυμαῖα τίς κεν αἰδοι;
 καὶ γένετ, γάχεντι τίς κεν Διὸς ἐργυματ' αἰείστε;
 χαιρε, πάτερ, χαιρε αὖθις δίδυς δῆ· αἰρετήν τ' αἴφενός τε
 γάτ' αἰρετῆς αἴτερ ὄλβος ἐπιστάται ἄνδρας αἰένειν,
 γάτ' αἰρετὴ αἴφενο. δίδυς δῆ· αἰρετήν τε καὶ ὄλβον.

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οιον ὁ τῶν πόλλων εἰσείσατο μάχηνος ὅρπηξ,
οἷα δὴ ὄλον τὸ μέλαθρον ἐκάστη, ἐκάστη, ὅτις αἰλιτρός.
καὶ διπλα τὰ Σύρετρα καλῶ ποδι φείβος αἰσθάσσει.
σύγερας; ἐποίησεν ὁ Δῆλιος ηὗδι τι Σαινεῖ
εἰσαΐης, οὐ δὲ κύκλος ἐν τέρει παλὸν αἰείδει.
αὐτὶς νῦν κατοχήρεις αὐτακλίνεσθε πυλάσσων,
αὐταὶ δὲ κλητίδεις· ὁ γὰρ Θεὸς ψήστης μακράν.
οἱ δὲ νεός μελτεῖ, τε καὶ ἐς χοῦσν εἰτύνεσθε.
ώπόλλων δὲ παντὶ Φαείνεται, αἴλλ' ὁ τις εἰθλός.
οὐ μην ἴδῃ, μέγας δέτος· οὐδὲ δὴ ψήστης, λιτὸς ἐκεῖνος.
οὐψόμεν, ὡς Εκάρεργε, καὶ ἐσσόμεν διπλοὶ λιτοί.
μῆτε σιωπηλὴν κιθαρίν, μῆτε ἀνθοῖον ἵχνος
τῷ Φοίβῳ τὰς παῖδας ἔχειν εἰπιθημῆσαίτος,
εἰ τελέειν μέλλεις γάμον, πολιην τε κερειδαί,
ἐπηξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' αρχαίοις θεμέθλοις.
ηγασάμην τὰς παῖδας, ἐπεις κέλυς ψήστης αὔρογός.
τυπημεῖται αἴσιτες ἐπ' Απόλλωνος αἰσιδῆ.
ευτημεῖται πάτετος, ὅτε κλείσσει. αἰοιδοί
η κιθαρίν, ή τόξα, λυκωψέος ἔντεα Φοίβος.
ὅσες θέτεις Αργιλῆα κινύσεται αἰλινχ μῆτηρ,
σωστέτη ΙΗ ΠΑΝΙΟΝ ΙΗ ΠΑΝΙΟΝ αἰκάστη.
καὶ μὲν ὁ δακρυότεις αὐτακλίνεται ἀλγεα πέτρος,
ὅτις εὐτὶ Φρυγίη διερὸς λίθος ἐσήρινται,
μάρμαρον αὐτὶ γυναικὸς οἰζυρὸν τι χανύστη.
ΙΗ ΙΗ Φθέργυεσθε κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
οὐ μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῶ βασιλῆι μάχοιτο.
ὅτις ἐμῶ βασιλῆι, καὶ Απόλλωνι μάχοιτο.

τὸν χορὸν ὡ̄ τόλλων, ὅτι οἱ κατὰ Θυμὸν σείδες,
τιμῆσει δύναλαι γὰρ, ἐπεὶ Διὸς δεξιὸς ἦται.
Ἄδη̄ ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἐν μόνον ἡμέρᾳ σείσει·
ἔτι γὰρ εὐῦμνος τίς ἀν ϕέα φοῖβον σείδει;
Χρύσεα τῷ̄ τόλλῳ τό τ' ἐνδυτὸν, η̄ τ' ἐπιτορπῶς,
η̄ τε λύρη, τό τ' σέμιμα τὸ λύκιον, η̄ τε Φωστήρη·
Χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα πολύχρυσος γάρ Αἰτόλλων,
καὶ τε πολυκέανος· Πιθῶνί κε τεκμηραίο.
καὶ κεν αὖ καλὸς καὶ αὖ νέος· ψήσθε φοῖβος
Φηλείας, ἄδη̄ ὄσσον, ἐπὶ χνόος ἥλθε παρειᾶς.
αἱ δὲ κόμαι Θύσεντα πέδιψ λείψασιν ἔλαια.
ϟ λίτως Αἰτόλλωνος αἰτοσάζσιν ἔθειραι,
αλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἀτει δῑ ὡ̄ κεν ἐκεῖναις
πρῶκες ἔραιζε πέσωσιν, αἰκίρια πάντ' ἔγεινοι.
τέχη δῑ αἴμφιλαφῆς ψῆτις τόσον, ὄσσον Αἰτόλλων.
κείνος οἰτευὴν ἔλαχ' αἰνέρα, κείνος αἰοιδόν·
Φοῖβω γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ αἰοιδή.
κείνη δὲ Θριάς, καὶ μάντιες· ἐκ δέ νι φοῖβος
ἐπτροὶ δεδάσσιν αἰαλησιν Θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ NOMION κικλήσκομεν, ἐξέτη κείνη,
ἔξοτ' ἐπ' Αιμφρυσῷ ζευγήτιδας ἔτρεψεν ἵτας,
πῆθεν ύπᾱ ἔρωτι κεκαυμένος Αδμήτοιο.
ῥῆσί κε Βαθοσιον τελέθοι πλέον, ςδέ κεν αἴγες
δεώοιντο Βρεθέων ἐπι μηκάδες, η̄σιν Αἰτόλλων
Βοσκομένης ὁ Φθαλμὸν ἐπήγαγεν· ἄδη̄ αἰγάλακτες
οἵες, ἄδη̄ ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἴν ψαρονοι·
η̄ δέ κε μανοτόκος, διδυματόκος αἴψια γένοιτο.
Φοῖβω δῑ ἐστόμενοι πολιας διεμετρήσαντο
ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ αὖ πολίσσοι Φιληδεῖ
κλιζομένης, αὐτὸς δὲ Θεμείλια φοῖβος ύφαινε.

τετραέτης τασπρώτα Θεμείλια·Φοῖβος ἐπηδε
καλῆ ἐν Ορεγύῃ, περιηγέος ἐγύύνι λίμνης.
Αρτεμις ἀγράστεσσα καρήτα συνεχεις αιγῶν
Κυνθιάδων Φορέσσειν, ὁ δὲ ἐπλεισε Βωμὸν Αστόλλων.
δείματο μὲν κεράστεσσιν ἐδέθλια, πιξὲ δὲ Βωμὸν
ἐκ κεράων, κεράς δὲ πέριξ ἐπεβαλλετο τρίχυς.
ἄδη ἔμαθεν ταπιώτα Θεμείλια φοῖβος ἐγείνειν.
Φοῖβος καὶ Βασιγειον ἐμην πόλιν ἐφοίσε βάτηω
καὶ λιβύην ἐσιόντι κόγαξ ἡγήσατο λαῶ,
δεῖος οἰκιστὴρ οὐκὶ ὥμοσε τείχεα δώτεν
ἱμετέροις Βασιλεῦσιν σὲι δὲ εὑόρκος Αστόλλων.
ῷστολον, πολλοὶ σε ΒΟΗΔΡΟΜΙΟΝ καλέσσι,
πολλοὶ δὲ ΚΛΑΡΙΟΝ· πάντη δέ τοι γνομα πυλύ.
αὐτὰρ ἐγὼ ΚΑΡΝΕΙΟΝ· ἐμοὶ πωρώιον ἔτω.
Σωάρητη τοι, Καρνειε, το γε πρωτίστον ἐδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν αὖ Κυρήνης.
ἐκ μὲν σε Σωάρητης ἔκτον γένος Οιδιαστόσα
ηγαγε Θηραίην ἐς ἀστόλλιστην ἐκ δέ σε Θήρης
γλος Αριστοτέλης Ασβυσίδι πάρθετο γαιη.
δείμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκλορον ἐν δὲ πόληι
Φῆγε τελεσ Φορίην ἐπετήσιον, η ἐνι πολλοὶ^η
ὑπάτιον πίστησιν ἐω̄ς ισχίον, ὡ ἄνα, ταῦροι.
ιη̄ ιη̄, Καρνειε πολυλλιτε, σῆσο δὲ Βωμοὶ^η
ἀνθεα μὲν Φορέσσιν ἐν εἴαρι, τόσσα περ ὥρσει
ποικίλ ἀγνεῦσι, Ζεωύψ πνείοντος ἐέρσην.
χείματα δὲ, κρόκον ἥδιν. αὲι δέ τοι αἴνεσον πῦρ,
ἡδὲ ποτε χθιζόν περιβόσκειαι ἀνθρακα τέΦρη.
η̄ ρ̄ ἐχάρη μέγα Φοῖβος, οτε ζωτῆρες Ενυψ
ἀνέρες ἀρχήσαντο μετὰ ξανθῆσι λιβύσσης,
τέθμαται εὐτέ σφι Καρνειάδες ἥλυθον ὥρα.

οι δῆ γάτα πηγῆς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάταντις Αἴγιλιν ἔνειν.
τὰς μὲν ἄναξ ίδεν αὐτῷ, ἢ δὲ ἐπεδεῖξαί τοι νόμοῦ,
τὰς εἰς Μυρτύσης κερατώδεας· ἥχι λέοντας
τύψης κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυταύλοιο.
καὶ κείνης χορὸν εἶδε Θεώτερον ἄλλον Αἰωνόλλων,
ὅδε πόλει τόσ' ἔνειμεν ὁ Θέλσιμος, τόσσα βυρήνη,
μνωόμενος προτέρης αἰρετακτύσος· ὃδέ μεν αὐτοὶ
Βαττιάδαι Φοίβοι πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.

ΙΗ ΙΗ ΠΑΙΗΟΝ αἰγάλομεν, γάνεκα τῷτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμινον εὔρετο λαός,
ἥμος ἐκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσσο τόξων.
Πιθώ τοι κατίστι συνήντελο δαμιονίος θηρίο,
αἷνος ὄφις· τὸν μὲν σὺ κατήγαρες, ἄλλον εἰςτ' ἄλλῳ
βάλλων ὡκὺν οἰσόν· ἐπωγύτησε δὲ λαός·
Ιη ἵη Παιῆον, οἱ βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' αἰσσητῆρα. τὸ δῆ εἰξέτι κείθεν αἰείδη.

Ο Φθόνος Αἰωνόλλωνος ἐστὶ γάτα λάθριος εἴτεν.
Οὐκ ἄγαμα τὸν αἰσιδὸν, ὃς γάρ ὅσα πόντος αἰείδει.
τὸν Φθόνον ᾧ ἀολλῶν ποδὶ τὸν λαστεν, ὃδέ τοι εἴτεν.
Αστυρία ποταμίο μεγας ρέος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐπί οὐδετερι τοι φέτον ἔλκει.
Δηοὶ δῆ γάτα πάντος ὑδαρ Φορέγσι μέλισσαι,
ἄλλη γάτης καθαρή τε καὶ αἰχράσαντος αἰνέργειας
πίδακος ἐξ ιερῆς ὀλίγη λιβάς, ἀκρον ἄωτον.
χαῖρε ἄναξ· ο δὲ Μάρμος, ἵν ο Θόρος, ἔνθα νέοιτο.

III.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Αρτεμιν (χ' γάρ εἰλαφὸν αἴδοι τεσσι λαβέαθαι)
ὑμνέομεν, τῇ τόξῳ λαγωνοῖς τε μέλονται,
καὶ χορὸς ἀμφιλαφῆς, καὶ ἐν ἔρεσιν ἐψιάσθαι·
ἀρχόμεν' ὡς ὅπερ πατρὸς ἐσερχόμενη γονάτεσσι
παῖς ἔτι κυρίζει, τάδε προσέειτε γονῆι·

Δός μοι παρθενίνην σιάνιον, ἄστατα, Συλάσσειν
καὶ πολυωτυμίνην, ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐμίζῃ.
Δός δὲ ιὔς καὶ τόξα. ἕστι πάτερ· όσε σε Καρέτρου,
οἵσι αὐτέων μέγα τόξον· ἐμοὶ Κύκλωπες οἰστός
αυτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δὲ εὐκαρπώτερος αἴεμια·
ἄλλα δασεσθορίν τε, καὶ ἐς γόνου μέχοι χιτῶνα
ἴωνται λεγνωτὸν, ἵνα ἄγρια Θηρία καίνω
οὖς δὲ ἐμοὶ ἐξάκοντα χορήτιδας οκνεανίνας,
πάσσεις εἰνέτεας, πάσσας ἔτι παῖδης ἀμίγρες.
Δός δὲ ἐμοὶ ἀμφιστόλυκα, Αμνιστίας εικόσι ΝύμΦας,
απτ' ἐμοὶ ἐνδυομίδιας τε, καὶ, σταπότε μηκέτι λύγκας
μήτ' ελάττας βαθύλοιμι, θούσις κύκις εὐ κομέοιεν.
Δός δὲ ἐμοὶ ἔνεια πάντα· πόλιν δὲ ἐμοὶ ήντινα νέπον,
ήντινα λίγη· σταῦρὸν γάρ, ὅτι Αυτεμις ἀσυ μετειτιν.
κρεσινοῖς καὶ κρεσινοῖς πόλεσι δὲ ἐπιμέρομαι αἰδίων
μάνον ὅτι ὁξείησιν ὑπὲρ ὀδίνεσσι γυναικες
τειχόμεναι καλέεσσι βούβον· ησί με Μοῖνας
γεινομένην τοωρῶτον ἐπεκληρώσαν αἰρήγειν,
ὅτι με καὶ τίκτεισα καὶ όπι ηλυγησε Σέργεια
μήτηρ, αἷλλ' αἱμογύτης φίλων αἰτείηκατο κόλπων.

Ως η παῖς εἰωθεῖσα γενεάδος ἥθελε πατρὸς

Dd 5

ἄψανται, πολλὰ δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας,
μέχρις ἵνα ψάυστε πατήρ σῇ ἐπένευσε γελάσσας,
Φῆ δὲ καταρρέων· Οτε μοι τοιαῦτα Θέσιναι
τίκτοιεν, τυτθόν καν εἶγα Σηλήμονος Ήρης
χωρέντης αλέγοντις φέρειν τέκος, ὅσσον ἐθελημὸς
αἰτίζεις, καὶ σῇ ἄλλα πατήρ ἔτι μείζονα δώσει.
τρὶς δέκα τοι πολιέντια, καὶ ὡς ἔνα πύργον, ὀπάσσω
τρὶς δέκα τοι πολιέντια, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον αἰξεν
εἴστεται, ἀλλὰ μόνη σε, καὶ Αρέμιδος καλέεσθαι.
πολλὰς δὲ ξυνῆ πόλιας διαμετρήσασθαι
μεσσόγεως, οὐστας τε καὶ ἐν πάσοισιν ἔσονται
Αρέμιδος Βαριοί τε καὶ αλσες. καὶ γὰρ αὔγαῖς
ἔσται καὶ λιμένεσσιν ἐπάσκοστος. Ως οἱ μὲν εἰσαῶν
μῦθον ἐπεκρήμνε καρῆται. Βαῖνε δὲ καρη
λεῦκον ἐπι, Κυρταῖον οὖσ, κεκομημένον ὑλῆ·
ἔνθεν ἐπι Ωκεανὸν. πολέας δῇ ἐπελεξατο Νύμφας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι πᾶντας αἵμιτρας.
χαῖρε δὲ Καιράτος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς,
ἐγκεκα Θυγατέρος λητῶδι πέμπαντεν αἱμορβός.
αὐθὶς δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε. τὰς μὲν ἔτειμε
νῆστρα ἐνὶ Λιταρέῃ· Λιταρέη νέον, ἀλλὰ τότε ἔσκεν
βνομά οἱ Μελιγύνις. ἐπι' ἄκμασι δῇ Ηφαίστοιο
ἔσθοτες περὶ μυδρῷ (ἐπείγετο γὰρ μέγα εργον)
ἰστατείην τετύκνοι ποσειδάνιν ποτίσην.
οἱ Νύμφαι δῇ ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
πρηστὸν Οστείασιν ἐσκέπτα, πᾶσι δῇ ὑπὸ ὁφρὸν
Θάεα μενόγλυκα, σάκες ἵσα τεραβοείω,
δεκνὸν ὑπεουλαύσοντα, καὶ ὁπώτε δῆτον ἄκυσαν
ἄκμονος ἡχήσαντος, ἐπὶ μέγα πυλύ τ' ἄημα
Φυσάν, αὐτῶν τε βαρὺν σόνον. αὐτες γὰρ Λίτη,

αὐεὶ δὲ Τρικάκιν, Σικανῶν ἔδος, αὖε δὲ γείτων
 Ιταλίη, μεγάλην δὲ Βοηὴν ἐστὶ Κύρος αὗτει,
 εὐθὲος οἱ γε ραιστῆρες αἰειράμενοι ὑπὲρ ὄμων,
 παχαλὸν ζείοντα καμινόθεν, ηὲ σίδηρον,
 ἀμβολαδὸς τείλωντες, ἐστὶ μέγα μοχθῆσταν.
 τῷ σφέας ἥκι ἐτάλασσαν ἀκηδέες οκεανῖναι
 γετέ σύντην ιδέειν, γέτε κῆλυτον γάστι δέχθαι
 γέ νέμεστις κείνας δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυθαι
 γέδε ποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὄρόστις Θύγατρες.
 ἀλλ' ὅτε καρδάνων τις αἰσειθέα μητέρι τεύχει,
 μῆτηρ μὲν Κύκλωπων ἡνὶ ἐστὶ παιδὶ καλιστεῖ,
 Αργυρη, ηὲ Στερεότην· οὐ δὲ δώματος ἐκ μυχάτειο
 ἐρχεταις Ευμείνης, σπαδοῦ τε κεχυμένος αἰθῇ
 αὐτικα τὴν κέρον μορμύσσεται, η δὲ τεκτόνης
 δύνεις ἔστω κόλπας, Θεμένη ἐστὶ Φάέσι χεῖρας.
 κένα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐγένα,
 εὐτ' ερολευ λητῶ σε μετ' αἴγκαλιδεσσις Σέουσα,
 Ησαΐς καλέοντος, ὅτας ὁσῆρις δοιη,
 Βούντεω σὲ τιβαροῖσιν ἐθεσσαρένυ γονάτεσσο..
 σήνεος ἐκ μεγάλῃ λασίῃς ἐδυάξαο χαίτης,
 ὠλοψάσ τε βίησι· τὸ δῆ ἀτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
 μεσσάτιον σέρνοντο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρση
 Φωτὸς ἐνδυνυθεῖσα κόρην ἐστενείματ' αἰλωτην·
 τῷ μάλα θαυταλέν σφε τάδε προσελέξαο τῆμος·
 Κύκλωπες, η μοι τι Κυδώνιον, εἰ δῆ αἴγε, τόξον,
 ηδῆ ίχς, κοίλην τε κατακληῖδος Βελεμενῶν
 τεύξατε. καὶ γὰρ ἐγὼ λητωιάς, ὀστερε Αωόλλων.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνοις δάκος, η τι πέλωρον
 Θηρίον αἴγρεύσω, τοδε κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
 ἔνεστες οἱ δῆ ἐτέλεσσαν ἀφαρ δῆ αἰτίσσαο, δαιμον

αῖδια δῆ ἐτοί σκύλακας πάλιν θήεσ· ἔκεο δῆ αὐλιν
 Αρκαδικὴν ἔτος Πανός. ὁ δὲ καέα λυγχὸς ἔταμνε
 Μαναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἰδαρο ἔδοιεν.
 τὸν δῆ ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἡμετινοὶ πηγὺς,
 τρεῖς δὲ παρυατίγες. ἕνα δῆ αἰόλον, οἵ τε λέοντας
 αὐτὰς αὐερύουτες, ὅτε δράξαιντο δεούσαν,
 εἴλικον ἔτι ζόντας εἰς' αὐλίον· ἐποτὰ δῆ μύδωνε
 Κάσσονας αὐγάσαν κυνοσφρίδας, αἱρα διώξας
 ἄκινται νεβράς τε καὶ δὲ μύοντα λαγωνίν,
 καὶ κοίτην ἐλάσσοιο καὶ ὑσπιχθος ἐνθα καλαῖ
 σημῆνται, καὶ ζουκὸς ἐπ' ιχνιον ἡγήσασθαι.
 ἐνθεν ἀπειχορεύη (μετὰ καὶ κύνες ἐστεύοντο)
 εὗρες ἐπὶ προμολῆς ὄρρες τῷ Παρρασίοιο
 σκηνούσας ἐλάζεις, μέγα τι χρέος, αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης
 αἰὲν ἐθνολέοντο μελαριψή Όιδος Αναύψ,
 μάσσονες ἡ ταῦχοι, κεφάλιν δῆ ἀπελάμπτειο χρυσός.
 ἔξαστην δῆ ἔτος δέσ τε, καὶ οὐ ποτὲ θυμὸν εειπεῖς.
 Τῦτό κεν Αὐτέρμιδος πρωτίχγριον ἄξειν εἴη.
 πέντ' ἔσαν αἱ πάσαι πίσυρας δῆ ἐλεῖς ἀπα Θέστα,
 νόσοῖς κυνοδρομίης, οὐ τοι Θοὸν ἄγμα Θέροιεν
 τὴν δὲ μίαν, Κελάσσονος ὑπὲρ ποταμοῖο Φυγῆσαν,
 Ήρης ἐννεσίησιν, αἴθελιον Ηραικλῆι
 ὕδαιον ὕφρε γένειτο, πάγος Καύγετος ἐδέκτο.
 Αὐτέμι παθοῦντι, Τίτυοισιν, χρύσεος μὲν τοι
 ἔιτεα καὶ ζώνη, χρύσεον δῆ ἐξεύξαο δίφυον,
 ἐν δῆ ἐβάλει χρύσεια, Θεῖ, κεραίδεσσι χαλινά.
 πῷ δέ σε τοτῷστον κερόεις ὄχος ἡρέατ' αἰείρειν;
 Αἰμω ἔτοι Θρήικι, τόθεν Βορέαδο καλάξ
 ἐρχετας ἀχλαίνοιτι δυσαέα κυμὸν ἄγγοσα.
 τῷ δῆ ἔταμες πεύκην; αἰτο δὲ Φλογὸς ἥψα ποίης;

Μυσῷ ἐν Οὐλύμω· Φάεος δῆ ἐνέκκας αὔτηκν
αἰσθέεται, τό ρα παῖδες αἴτοσάζοις κεραυνοί.
Ποσσάκι δῆ αἴρυρέοιο, Θεή, πειρήσαι τόξα;
Πάντου ἐώι πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἡκας ἐώι! δρῦν,
τὸ τρίτον αὐτὸν ἐώι θῆρας τὸ τέτγαλον γάκτερ' ἐώι δρῦν,
αλλά μιν εἰς αἰδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περὶ σφεας,
οἵ τε περὶ ξείνης ἀλιτήμονα πόλλα ἐτέλεστον.
οχέτλιοι, οἵ τυνη χαλεπὴν ἐμπάξεις ὄχυρην
κλήνγαστροι οἱ λοιμὸς καταβόσκειαι, ἔργα δὲ πάχυν
κείφονται δὲ γέροντες ἐώσ φάσιν αἰδὲ γυναικες
ἡ Βληταὶ θηῆσκεις λεχωίδες, ηὲ φυγάσαι
τίκλικσι· τῶν δῆ γάδεν ἐτί συρρὸν ὄψιν ἀνέτη.
γάδε καὶ εὐμενῆς τε καὶ ἥλας αὐγάστηαι,
κεῖοις εὖ μὲν ἀργυροῖς Θέρεις σάχιν, εὖ δὲ γενέβλη
τετραστόδων, εὖ δὲ ὅλεος αἴξεται, γάδερ' ἐώι σῆμα
ἔρχονται, πλὴν εὗτε πολυχρονιόν τι Φέρωσιν.
γάδε δίχοσαστη τρώεις γένος, ητε καὶ εὖ περ
οἰκυς ἐηγῶταις ἐσίνατο· ταὶ δὲ θυωρὸν
εινάτερες γαλόω τε μίαν πέρι δίθρος τίθενται.
πότνια, τῶν εἴη μὲν, ἐμοὶ φίλος ὅσις ἀληθῆς,
εἴην δῆ αὐτὸς, ἀναστὰ· μέλοι δῆ ἐμοὶ αἰὲν αἰοιδή,
τῇ ἔνι μὲν λητᾶς γάμος ἐσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλή,
ἐν δὲ καὶ Ατωόλλων, εν δῆ οἱ σέο πάντες ἀεθλοι,
ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἀντυγες, αἵτε σε ρεῖα
θηητὴν Φορέκοιν, ὅτ' ἐσ Διὸς οἴκον ἐλαύνεις.
ἐνθα τοις ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῆσι δέχονται,
οὐταλα μὲν Ερμείης ἀκακήσιος, αὐταρὸς Ατωόλλων
θηρίον ὃ τῇ Φέρηθα· πάροιτε δὲ, πμίν περ ικέθας
καρθερὸν Αλκείδην νῦν δῆ γάκτει τάτον ἀεθλον
Φοῖος ἔχει. τοῖος γαρ σὲς Τιρύνθιος ἀκμῶν

ἔσηκε πρὸ πυλέων, ποιιδέγμενος, εἴ τι Φέρυται
νεῖσαι πῖον ἔδεσμα. Θεοὶ δὲ ἐπὶ πάντες ἔκείνω
ἄλληρον γελόσωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτὴ,
ταῦρον ὅτ’ ἐκ δίφροι μάλα μέγαν, ηδὲ γε χλάνην
κάτωρν ὀπισθιδίοιο Φέρων ποδὸς ἀσταύρουνται
κερδαλέω μύτῳ σε, θεῇ, μάλα τῷδε πικύσκει.
Βούλλε κακὺς ἐπὶ Θῆρας, ἵνα Θυητοί σε θυηθῶν,
ώς ἐμὲ, κικλήσκωσιν. ἕστε πρόκας ηδὲ λαγωὰς
ὔρεα βόσκειται· τί δέ κεν πρόκες ηδὲ λαγωὲ
ρέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται;
καὶ βόες αἰνθρώποισι κακὸν μέγαν· βάλλεται ἐπὶ καὶ τάξ.
ώς ἔνεπτε, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ Θῆρα πονεῖται.
Σὺ γὰρ ὁ γε, φρουγίη περὶ υπὸδόμην γῆται θεωθεὶς,
παύσατο ἀδηφαγίης· ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἔκείνη
τῇ ποτὸς ἀροτρίσσοντι συνήνετο Θειοδάμαντι.
σοὶ δὲ Αμνιστάδες μὲν υπὸ ζεύγληθι λυθείσας
ψήχησι κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πυλὺ νέμεσθαι,
Ηρῆς ἐκ λειμῶνος ἀμπσάμεναι, Φορέγσην
ἀκύθον τριτέτηλον, οὐ καὶ Διὸς ἄστωις ἔδυσιν·
ἔν καὶ χρυσείας υπὸληνίδας ἐπαλήσαντο
ὑδάτος, ὁφρὸς ἐλάφιοις ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
αὐτὴ δὲ εἰς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ’ ἐφ’ ἐδρῆν
πάντες οἵμαις καλέσατο· σὺ δὲ Αττόλλωνι παρίζεις.
ηνίκα δὲ αἱ Νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
ἀγγέοι πηγάδων Αἰγυσθίας Ινωποῖο,
ἡ Πιτάνης, (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ηδὲ ἐνὶ Λίμναις,
ηδὲ ἵνα, δᾶμον, Αλὰς Αρεοφηνίδας οἰκήσεται
ἡλθες αἰτὸς Σκυθίης, αἰτὸς δὲ εἴπαστο τέθμια Ταύρων,
μὴ νειὸν τημέτος ἐμαὶ βόες εἴνεκα μιθῶν
τελεύγυνον τέμνοσεν υπὸ αἰλλοτρίω ἀροτῆροι.

ἢ γάρ καὶ γῆτε καὶ αὐχένα κεκμηῖαι
κόστρον ἔτι προγένοντο, καὶ εἰ Τυμφαιόδες εἶπεν,
εἴναι τις θόμεναι, κερεαλκέες, αἱ μέγ' ἄρισται
τίμενιν ὥλκα βαθεῖαν· ἐπεὶ Θεὸς γάτος ἔκεινον
ἥλιθε παρ' Ήλιος καλὸν χορόν· αὖλα Θεῖται,
δίφρον ἐπισήσας, τὰ δὲ φέατα μηκύνονται.
τις δὲ νῦν τοις ηῆδρον, ποῖον δῆ ὄρος εὔαδε πλεῖστον;
τις δὲ λιμεὴν; ποιη δὲ πόλις; τίνα δῆ ἔξοχα Νυμφέαν
Οίλαο, καὶ ποίας ἡρωίδας ἔχεις ἑταίρας;
εἰπεὶ Θεὴ, σὺ μὲν ἀμμιν, ἐγὼ δῆ ἐτέροισιν αἰσισα
νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,
Τηγύγετον δῆ ὄρεών, λιμένες γε μὲν Εὐρίστοιο.
ἔξοχα δῆ αὖλάων Γορτυνίδα Οίλαο ΝύμΦη,
ἐλλοζόνον Βριτόμαρτιν, ἔυσκοπον· ἦς ποτὲ Μίνως
πλοιηθεὶς ὑπὸ ἔρωτι κατέδραμεν ψυρεα Κρήτης.
ἢ δῆ ὅτε μὲν λασιησιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο ΝύμΦη,
ἄλλοτε δῆ εἰσμενῆσιν· ὁ δῆ ἐννέα μῆνας ἐφοιτᾷ
παιώναλα τε κρημνάς τε, καὶ ὃν αἰνέτασιν διωκήν,
μέσφ' ὅτε, μαρτλομένη καὶ δὴ οὐεδόν, ἥλαιο πόντον
πρησόνες ἔξι ὑπάτοιο, καὶ ἔνθαρεν εἰς αἴλιμαν
δικήνα, τὰ σφ' ἐσάστεν· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
Νυμφαὶ μὲν, Δίκηνναι, ὄρος δῆ, ὅθεν ἥλατο ΝύμΦη,
Δικήαιον καλέσσον· ἀνεσήσαντο δὲ Βαμύς,
ἱερά τε ρέζες· τὸ δὲ σέφος ἥματι κεινῷ
ἢ πίτις, ἢ οχῖνος· μύρτοιο δέ χειρες ἄθικτοι.
δη τότε γάρ πέστοισιν ἐνέχετο μύρτινος ὅζες
τῆς κάρης, ὅτ' ἐθευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτω.
Οὐταὶ ἀναστρέψασι, Φαεσφόρε, καὶ δέ σε κειτης
Κρηταίες καλέγονται ἐπωνυμίην ἀπὸ ΝύμΦης.
καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσονται, τῇ ποτὲ ἔδωκας

αὐτὴ Θηγυτῆρε δύω κύνε, τοῖς ἐνι κύρη
 τψης παρὰ τύμβον ιώλκιον ἔμμορφό αἴθλα.
 καὶ Κεζάλης ξανθὴν ἄλοχον Δημονίδαο,
 πότια, σὴν ὁμόβουλον ἔβηκασ· καὶ δέ σε Φασὶ^ρ
 καλὴν Αιτίκλειαν ίσον Σαέεσσι Σιλῆσαι,
 αἱ πρῶται θοὰς τόξα καὶ αἱ μὲν ἀμοισι Φαρέτρας
 ιοδόκης ἐφόρησαν· αἰτύλωτοι δέ οἱν ὄμοιοι.
 δεξιτεροὶ, καὶ γυμνὸς αἱ ταχεῖσσινετο μαζός.
 ηγητας δὲ ἔτι πάγχυ ποδορρώπην Αταλάντην
 κάψην Ιστιρίο συσκίονον Αρκασίδαο,
 καὶ εἰ κυνηλασίην τε καὶ εὐδοχήν εἰδίδαξες·
 ς μιν ἐπίληπτοι Καλυδανίς αγρευτῆρες
 μεμφοντας κατώροιο· τὰ γαρ σημήια νίκης
 Αρκαδίην εισῆλθεν, ἔχει δὲ ἔτι Θηρὸς ὁδόντας.
 ςδέ μεν Τλαῖον τε καὶ αὐροντα Ροΐκον ἔολατα,
 ςδέ περ εχθείροντας, ἐν αἷδε μωμήσεας
 τοξότιν· ς γάρ σιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
 τάων Μαιναλίην καὶ Φόνω αἰκρώρεια.
 πότια, πυλυμέλαθρε, πολύταλι, χαῖρε Χιτώνη,
 Μιλήτῳ εἰσίθημε, (σὲ γαρ ποιήσαλο Νειλεὺς
 ήγεμόνην, ὅτε νησίν ανήγετο Κεκροπίθεν)
 Χησιάς, Ιρθρασίη, πρωτόθυρον· σοὶ δὲ Αγαμέμνων
 πηδάλιον ηὸς σφετέρης ἐγκάτθειο ηῷ,
 μείλιον αἰτλοίης, ὅτε οἱ κατέδησας αἵτας,
 Τεύχων ηνίκα ηῆς Αχαιιδες ἄστα κήδειν
 ἐπλεον, αἱμφ' Ελένη Ραμνυσίδι θυμωθεῖσα.
 ἢ μέν τοι Προϊότος γε δύω ἐκαθίσσατο ηώς·
 ἄλλον μὲν Καύνης, ὅτι οἱ συνέλέξασ κέρας
 ψρεα πλαζομένας Αργίνιαι· τὸν δὲ ἐνὶ Δεσσοις
 Ημέρη, ἐνεκα θυμὸν αἴτιον εἴλεο παίδαν.

σοὶ καὶ Αμαζονίδες πολέμους ἐπιθυμήτειραι,
 ἐκ κοτὲ παρραλίῃ ΕΦέσῳ βρέτας ιδρύσαντο
 Φῆγῷ υπὸ πρέμνων τέλεσε δέ τοι ιερὸν Ιωαώ·
 αὐταῖς δι', Οὐταὶ ἄνασσα, περὶ πρύλην ὀρχήσαντο,
 πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὐθὶ δὲ κύκλῳ
 σησάμεναι χορὸν εὔρυν· υπήσεσαν δὲ λίγεται
 λεωφαλέον συρρυγεῖς, ἵνα πλίσσωσιν ὁμαρτῇ·
 (ἢ γάρ πω νέφεσαι δὶ' ὁσέα τετρήνοιο,
 ἔργον Αθηναίης, ἐλάφῳ κακόν) ἐδραμεις δι' ηχῶ
 Σάρδιας, ἐς τε νομὸν Βερεκύνθιον· αἱ δὲ πόδεσσιν
 γλὰ κατεκροτάλιζον, ἐπεψύθεον δὲ Φαρέτραι.
 κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὗρὺ Θέμεθλον
 δωμάθητη τῷ δι' ὅπει θεάτερον ὄψεται Ήώς,
 ςδι' ἀνειστέρον· ρέας κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
 τῷ ρέ καὶ ηλασίναιν ἀλεκταζέμενην ητείλησε
 λύγδαμις οὐριστής· ἐπὶ δὲ σρατὸν ιστετημολγῶν
 ηλασε Κιμερίων, ψαμάθω ἵσον, οἱ ρέ παρ' αὐτὸν
 κεκλιμένοι ναίσσι· βοὸς πόρον Ιναχιώνης.
 ἀδειλὸς βασιλέων, ὅσον ἡλιτευ· ἢ γάρ ἔμελλεν
 ὅτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετεῖς, ὅτε τις ἄλλος,
 ὃσσων ἐν λειμῶνι Καῦστριῷ ἔταν ἄμαξαι,
 νοσήσειν· ΕΦέσῳ γάρ δὲ τεὰ τόξα πρόκειται.
 πότνια Μάνυχή, λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη.
 μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Αρέμιν· καὶ δὲ γάρ Οἰνεῖ
 Βωμὸν ἀτιμήσαντι καλοὶ πλόλιν ἡλθον ἀγῶνες.
 μηδὶ ἐλαφροβαλίην, μηδὶ εὐτοχίην ἐριδαίνειν·
 καὶ δὲ γάρ Ατρείδης ὄλιγων ἐπεκόμισασε μοδᾶ.
 μηδὲ τινα μνᾶθαι τὴν παρθένον· καὶ δὲ γάρ οτος,
 καὶ μὲν οἰαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήσευσαν.
 μηδὲ χορὸν Φεύγειν-ἴνιασσιον· καὶ δὲ γάρ Ιωαώ

ἀκλαυτεὶ περὶ Βαμὸν ἀπείταλο κυκλώσαθαι.
χαῖρε μέγα κρείσσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῆ.

IV.

ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τὴν Ἱερὴν, ὡς Θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότε^τ αἰείστης
Δῆλον, Απόλλωνος κύριοτρόφου; ἢ μὲν ἀπαστα
Κυκλάδες, ἢν νῆσων ἱερώτατας εἰν αὖλι κεῖνται,
εὗμνοι· Δῆλος δῆ ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεαθαι
ἐκ Μυτέων, ὅτι Φοῖον αἰοιδάνη μεδέοντα
λησέ τε καὶ σπειρώσε, καὶ ὡς Θεὸν ἥκεσε πρώτη.
ὡς Μῆσαι τὸν αἰοιδὸν, ὃ μὴ Πίμιτλεναν αἴσει,
ἔχθροι, τὰς Φοῖος, ὅτις Δήλοιο λάβηται.
Δήλω νῦν οἵμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Απόλλων
Κύνδιος αἰνῆσῃ με φίλης ἀλέγοντας τιθήντης.
κείνη δῆ ἡνεμόεσσα καὶ ἄτροτος, οἵδε θ' αἰνιστληγέ,
αιθύης καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἡέτερος ἵστωσις,
πόντω ἐνετηρικται· ὃ δῆ αἱμφί ἐ πυλὺς ἐλίσσων,
Ικαρίς πολιὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχυην·
τῷ σφε καὶ ίχθυσολῆνες αἰνιστλοι ἐννάσσαντο.
αλλά οἱ ψευμεσητὸν ἐνὶ πρώτησι λέγεαθαι,
ὅτασσ' ἐς Ωκεανὸν τε καὶ ἐς Τιτηνίδας Τηθὺν
νῆσοι αἰολίζονται· αἱδὲ δῆ ἔξαρχος ὁδεύει.
ἢ δῆ ὅπιθεν φοίνισσα μετ' ἵχυας Κύργος ὀπηδεῖ,
ψκὸν ὄνοτή· καὶ Μάκρις Αἴσαντιὰς Ελλοταιήων,
Σαρδάς θ' ιμερόεσσα, καὶ ἦν ἐπειήξαλο Κύπτρις
ἐξ ὕδατος ταπερῶτα, σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων,
κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπτείσιν ἐρυμναῖ·

Δῆλος δὲ Απόλλωνι. τί δὲ σιβαράτερον ἔργος;
 τύχεσσα μὲν καὶ λᾶξες ὑπαὶ ρισμῆς κε πέσοιεν
 Στροφονίας Βορέαο. Θεὸς δὲ αἰεὶ αἰσυφέλικλος,
 Δῆλος φάλη, τοῖος σε βοηθόος ἀμφιβεβήκει
 εἰ δὲ ὀλυγοτελέες σε περιτροχοστιν αἰοδαι,
 ποιη ἐνιστάλεξασ; τί σοι Θυμηῆμες αἰκύσαι;
 ή ᾧ τατωράτισα μέγας Θεὸς ὕρεα θείνων
 αἴρει τριγλώχιν, τό οἱ τελχῖνες ἔτευξαν,
 νῆστος ειναιλίας ειργάζετο, νέρθε δὲ πάσας
 ἐκ νεάτων ὥχλισσε καὶ εισεκύλισε θαλάσση;
 καὶ τὰς γὰρ κατὰ Βένθος, ἵνα ἡτείροιο λάθωνται,
 πρυμνούθεν ἔρριζωσε· σὲ δὲ γάκη ἔθλιψεν αἰνάγκη,
 ἀλλ' ἀφετος πελάγεσσιν ἐπέτσλεες. οὐντα δὲ τὴν σοι
 ΑΣΤΕΡΙΗ τοταλαιον, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον
 ψρανόθεν, Φεύγυστα διὸς γάμον, αἰτέοις ἵση.
 τόφρα μὲν ὅταν σοι χουσέη ἐπεμίσγειο ληπτῶ,
 τόφρα δὲ ἔτ' Αιτερίη σὺ, καὶ γάδε πω ἔκλεος Δῆλος.
 πολλάκι σ' ἐκ Τροικῆνος, ἀλιξάντοι πολιχῆτε,
 ἐρχόμενοι ΕΦύρηνδε, Σαρωνικῆ ἔνδοθι κόλπω
 ναῦται ἐπεσκέψαντο, καὶ ἐξ ΕΦύρης αἰνόντες,
 οἱ μὲν ἔτ' γάκη ιδον αὐθί· σὺ δὲ σενοϊο παρ' ὁξὺν
 ἔδραμες Εύριτσοι πόρον καναχηδα ρέοντος.

Χαλκιδικῆς δὲ αὐτῆμαρο αἰνηταρένη αἶλος ὕδωρ
 μέσος ἐς Αθηναίων προενήσαο Σένιον ἄκρον,
 ἡ Χίον, ἡ νῆσοιο διαβροχον ὕδατι μαζὸν
 Παρθενίης, (ὅταν γαρ ἐπι Σάμος) ἥχι σε Νύμφας
 γείτονος Αγκαίης Μυκαλησίδες ἐξείνισσαν.
 ἦνίκα δὲ Απόλλωνι γενέθλιον ὕδας ὑπέρχετε,
 τόπτο τοι αἰνητημοισὸν αἰλίτσλοις ὕνομος ἔθετο;
 ὕνεκεν γάκέτ' αἴδηλος ἐπέτσλεες, ἀλλ' ἐνὶ πότισμ

κύμασιν Αίγαλιο ποδῶν ἐνεθήκαστο ρίζας.
 οὐδὲ Ηρην κατέγνων ὑπέτρεσας· η μὲν αἰτάσσεις
 δεινὸν ἐπεβρωμάτο λεχαίσιν, αὐτὸς δὲ παιδας
 ἐξέφερον· Λητοῖς δὲ διακοινόν, γάνεκα μάνη
 Σηνὶ τεκεῖν ἡμεττε Φιλάστερον Αρεος ἥσε.
 τῷ ρᾳ καὶ αὐτῇ μὲν σκοτιὴν ἔχειν αἰθέρος ἄντα,
 στερεόχομένη μέγα δῆ τι καὶ ἡ Φαετόν. εἴργε δὲ Λητῶ
 τειρομενην ὠδίσι· δύω δέ οἱ εἶπε Φευγρός
 γαῖαν ἀστιτζεύοντες. οὐ μὲν πέδουν ἡπτεῖροιο,
 ἡμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔτι Θρήικος Αἴρυς,
 Θύρος Αρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι· τὼ δέ οἱ ἡπτεῖραι
 ἐπιλάμψυχον Βαρύεας παρὰ στάσις ἡγιλίζοντε.
 η δὲ ἐτί τησάων ἑτέρη σκοτώστις εὐρειάνη
 ἥσο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαιξασα Μίραντι.
 ἐνθ' οἱ μὲν πολύεστιν, ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητῶ,
 μίμηνον ἀπειλητῆρες, ἀπειρώτων δὲ δέχεονται.
 Φεύγε μὲν Αρκαδίη, Φεύγε δὲ ὄμος ιερὸν Αὔγυς
 Παρθένιον· Φεύγε δὲ ὁ γέρων μετόπισθε φεγείσ·
 Φεύγε δὲ ὄλη Πελοποννήσος, ὅση παρακέκλιται Ιαθρῷ,
 ἔμπλην Αίγιαλῶ τε καὶ Αργεος· ἡ γαρ ἐκέκας
 ἀτραπιτής ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχειν θνάτου Ήρη.
 Φεύγε καὶ Λονί τὸν ἔνα δρόμον· αἱ δὲ ἐφέποντα
 Δίρκη τε, Στροφίη τε, μελαμψή Φίδος ἔχεσσι
 Ισμηνῆ χέρα πατρός· οὐ δέ εἴπετο πολλὸν ὅπισθε
 Ασωπὸς Βαρύγγυνος, ἐπεὶ πεπάλαιο κεραυνῶ.
 η δὲ ὑποδιηθείσα χορᾶς ἀπεπαύσασα Νύμφη
 αὐτόχθων Μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔχε παρειήν,
 ἥλικος ἀδμανύσα περὶ δρυὸς, αἰς ἵδε χαίτην
 σειρομενην Ελικῶνος. ἐμοὶ θεαὶ εἴπατε Μήτης,
 η ρέ τεον ἐγένοντο τότε δρύες ηνίκα Νύμφαι;

~~Νύμφαι μὲν χαίρεσθαι ὅτε δρύας ὄμβρος αἰέσι,~~
~~Νύμφαι δὲ εὖ κλαύστιν ὅτε δρυσὶν ὥκέτι φύλλα·~~
~~ταῦτα τὸν ἔτι Απόλλωνος ὑποκόλπιος αἰνὰ χολεψθη,~~
~~φέγγει τὸ δὲ ὡκὺ ἀτέλεστον, ἀπειλήσας ἐπὶ Θηβαῖς.~~

Θηβαῖ, τῆτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
 μήπω μὴ μὲν ἕκοντα βιάζεο μανιεύεσθαι.
 ὅπω μοι Πιθανοὶ μέλει τρυποδηῆσος ἔδρη,
 γδέ τι πω τέθηκεν ὁ Φίσ μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
 Θηρίον σίνογένενον ἀπὸ Πλειστοῦ καθέρπου
 Παρηνησὸν νιφόεντα περισέφεις ἐννέα κύκλοις.
 ἀλλ' ἐμπης ἐρέω τι τορῷτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.
 Φεῦγε πρόσω ταχινὸς σε κιχήσομαι, αἴματε λύσων
 τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
 ἐλλαχεῖς. γε σύ γ' ἐμεῖο Φίλη τροφὸς, γδὲ Κιθαιρῶν
 ἔσσεται· εὐαγέεων δὲ καὶ εὐαγέεσσος μελοίμην.

Ως δέρ' ἐφη· Λητῶ δὲ μελάτροπος αὗτις ἐχώρει.
 αἵλι ὅτι Αχαιοίδες μην αἰπηρησάντο πόλιες
 ἐρχομένην, Ελίκη τε, Ποσειδάνιος ἐταίρη,
 Βῆρος τε, Δεξαμενοῖο Βοόσασις Οικιάδας,
 ἀψὲ ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἐτρέπε. Φεῦγε δὲ Αναιρος,
 καὶ μεγάλη Λάρισσα, καὶ αἱ Χερωνίδες αἱροι·
 Φεῦγε δὲ καὶ Πηγειὸς ἐλιτσόμενος διὰ Τεμπέων.
 Ήρη, σοὶ δὲ ἔτι τῆμος αἰνηλεῖς ητορ ἔκειτο,
 γδὲ κατεκλάδης τε καὶ ὠκλισσας, ἦνίκα πήχεις
 αἱμφοτέρες ὄρέγγυσας, ματην ἐφεύξατο τοῖα·

Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμῷ γένος, ἐπαῖτε παῖρι,
 κοιμῆσαι μέγα χεῦμας περιπλέξασθε γενείω,
 λιστόμεναι τὰ Σηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα δέκεδαι.
 Πηγειὲ Φθιῶτα, τί νῦν αἰνέμοισιν ἐρίζεις;

ω̄ πάτερ, ω̄ μήν ὅππον αἰέθλουν αἱμφιβέσηκας.
ἢ ρά τοι ὡδῆι αἰσὶ ταχινοὶ πόδες, ἢ ἐπ' ἐμεῖο
μῆνον ἐλαφρίζεσι; πεποίησαι δὲ πέτεοθα
σήμερον ἔξαστίνης; ὃ δῆι αἰνήκοος. ω̄ ἐμὸν ἀχθος,
πῆ σε Φέρω; μέλεοι γὰρ αἰτερήκασι τένοντες,
Πύλον ὡ̄ Φιλυρῆς νυμφίον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον,
μεῖνον, ἐπεὶ καὶ Θῆρες ἐν ὕρεσι πολλάκι φειο
ἀμοτόκες ὠδῖνας αἰτηρείσαντο λέανται.

Τὴν δὲ ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων
Δητοῖ, Αναγκαίη μεγάλη Θεός. ω̄ γὰρ ἔγωγε,
πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἴδα καὶ ἄλλας
λαγσαμένας ἀττὸς ἐμεῖο λεχαίδας. ἀλλ' ἐμοὶ Ηρῃ
δαψιλές ἡταίλησεν. αἰταύγασαι οἵος ἐΘερός
ὕρεος ἐξ ὑπάτης σκοτωτὴν ἔχει, ὃς καὶ ἐμὲ ῥεῖσε
Βιστόθεν ἔξερύστει. τί μήσομαι; ἢ αἰτολέοθα
ἥδυ τί τοι Πηνειόν; ἵτω πεπρωμένον ἥμαρ,
τλήσομαι εἴνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι, ρόσαν
διψαλένη ἀμασῶιν ἔχων, αἰώνιον ἔρρειν,
καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν αἰτιμόταλος καλέεοθα.
Ὕνιδ έγώ τί περιστά; καίλει μόνον Εἰλήθυαν.
εἴπε, καὶ ἥρωήσε μέγαν ρόον. ἀλλά οἱ Αρηὶς
Παγγαίς προθέλυμα καρῆσαι μέλλειν αἰσίρας
ἐμπαλέειν δίνησιν, αἰτωκρύψειν δὲ ῥέεθρος.
ὑψόθε δὲ ἐσμαρράγησε, καὶ αἰσπιδας τύψεν ἀκακῆ
δάρωστος· ἢ δὲ ἐλέλιξεν ἐνόπλιον· ἔτρεμε δὲ Οσσης
ὕρεα, καὶ πεδίον Κρανῶνιον, αὐτε τε δυσαεῖς
ἔσχατιαι Πύνδοιο· Φόβω δὲ ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη. τοῖος γὰρ ἀττὸς αἰσπιδος ἔβραχεν ἥχος.
αἷς δὲ ὁτότι Λιτναίη ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
εἰσινταις μυχὰ πάντα, καταδαίοιο γύγαντος

τις ἑτέρην Βρεφῆς ἐπωμίδα κινημένοιο,
~~βέρμαντραί τε βρέμασιν ύφ' ΗΦαίστοι πυράγρης,~~
 ἔργα Φ' ὄμω, δεινὸν δὲ πυρίκμητοι τε λέβητες
~~καὶ τοὺς τοδες πίστοντες ἐπ' ἀλλήλοις ιαχεῦστι~~
 τῆμος ἔγειραι αἴρασθος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.

Πηνειός δὲ γένεις αὐτις ἐχάζετο, μίμνε δὲ ὄμοιας
 καθερός, ὡς ταπερώτας· Θοὰς δὲ ἐιήσατο δίνας,
 εισόκει οἱ Κοιητις ἐκέλετο· Σώζεο χαίρον, σώζεο·
 μὴ σύ γ' ἐμέτο πάθης κακὸν είνεκα, τῆσδε
 αὐτὸν ἐλεημοσύνης· χάριτος δέ τοι ἔσσεται αἰμοῖσθι.

Η, καὶ, πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔσιχε νῆσος
 ειναλίας· αἱ δὲ γένεις μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο·
 γένεις λιταρὸν νήσοσιν Εχινάδες οὔρμον ἐχκόσαι·
 φέδη ήτις Κέρκυρα Κιλοξενωτάτη ἀλλων·
 Ιρις ἐπεὶ πασησιν ἀφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος
 στερεχομένη μάλα πολλὸν αἰστέρατεν· αἰδὸν υπὸ ὄμοκλῆς
 πασσυδίη Φοβέοντο, κατὰ ρόον ἥντινα τέτμοι.
 ὠγυγίην δὲ ηταντας Κόων Μεροπημίδα νῆσον
 ἤκετο, Χαλκιόπης ιερὸν μυχὸν ἡρωίνης.

ἀλλά ἐ παιδὸς ἔρυκεν ἐπος τόδε· Μὴ σύ γε μῆτερ
 τῇ με τέκοις· γένεις ἐπιμέμφομαι, γένεις μεγαίρω
 νῆσον, ἐπεὶ λιταρῷ τε καὶ εὐθότος, εἰ νῦ τις ἀλλοι.
 ἀλλά οἱ ἐκ Μοιρέων τις ὁ Φειλόμενος Θεὸς ἄλλος
 ἐτί, σαωτήρων ὑπατον γένος· ὡς υπὸ μίτον
 ιζεται γένεις αἴκεντα Μακηδόνις κοιρανέεσθαι
 ἀμφοτέρου μεσόγεια, καὶ αἱ πελάγεσσι κάθηται.
 μέχρις ὅτε περάτη τε, καὶ ὁ πατοθεν ἀκέεις ιωτος
 Ήλιου Φορέας· οἱ δὲ εἰσεται θύεις πατρός.
 καὶ νῦ ποτε ἔνιος τις ἐλεύσεται ἄμυνιν ἀεβλος
 ὑπατον, ὁπασότι ἀν οι μὲν ἐφ' Ελλήνεσσι μάχαιραν

Βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀνασήσαντες ἄρης
οὐφιγύόνος Τιτῆνες ἀφ' ἐστάρεψ εὐχατόωντος
ῥώσονται, νιφαδεσσιν ἔσκοτες, ἢ ἵσαριθμοι
τείρεσιν, ἦνικα πλεῖτα κατ' ηέρα βυκολέονται.
Φρέρια δὲ κάμαι τε λοκρῶν, καὶ Δελφίδες ἄγρα,
καὶ πεδία Κρισαῖα, καὶ ἡπείρου πόλης
ἄμφιτεριτεάνωνται· ιδωσι δὲ πίονα καρπῶν·
γείτονος αἰθομένου, καὶ ὥκέτι μὲνον ἀκεῆ,
ἄλλ' ἥδη περὶ νηὸν ἀπανυάζοντο Φάλαγγες
δυσμενέων, ἥδη δὲ παρὰ τριταράδεσσιν ἐμέτο
Φάσγανα καὶ ζωσῆρες ἀναιδέες, ἐχθόμεναι τε
ἄστιδες, αἱ Γαλάτης κακὴν ὅδον, αἴροντες Φύλω,
σήσονται· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δὲ ἐπὶ Νείλῳ,
ἐν πυρὶ τὰς Φορέοντας ἀποτογνεύσαντας ιδοῦσαι,
κείσονται, Βασιλῆος αἴθλια πολλὰ καμόντος
ἐσσόμεναι. Πτολεμαῖε, τά τοι μανῆια Φάίνω
αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰν ἔτι γαστέρι μάντιν
ὑπερδον ἥματα πάντα. σὺ δὲ ἐνυμβάλλεο, μῆτερ·
ἔσι διειδομένη τις ἐν ὕδατι οἶστος αἴραι,
πλαζομένη πελάγεσσος· πόδες δέ οἱ ἐκ ἐνὶ χώρᾳ,
ἄλλὰ παλιρροΐ ἐτωιήχειαι, αἰνθέρικος ὁς,
ἔνθα Νότος, ἔνθ' Εὔρος, ὁταν Φορέης θάλασσα.
τῇ με Φέροις· κείνην γαρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλυσαν.

Αἱ μὲν, τόσσα λέγοντος, αἰτιέτρεχον εἰν αἷλι οἵσοις
Αιερίη Φιλόμολωτε, σὺ δὲ ξύβοιηθε κατήεις
Κυκλαδας ὄψιμενη περιηγέας· γάτι παλαιὸν,
ἄλλ' ἔτε τοι μετόπισθε Γεραίσιον εἴσατο Φύκος·
ἔτις δὲ ἐν μέσογοσι, καλοικτέρασσα δὲ λητώ,
Ηρη αὐτίκ' ἐλεξας, ἐταί περὶ καίσο κῆροι
τλήμον' ὑπ' ἀδίνεσσι βαρυγομένην ὄρόωσα·

Ηη, τῦτό με ρέειν, ὃ τοι Φίλον ἐγαράσσειλας
 μητέρας ἐφύλαξσα. πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ λητοῖ.
 Εὐνετεῖς· ή δῆ ἀμια ρήτωρ ἄλης αἴτεταυσαῖο λυγρῆς·
 οὗτοι δέ Ιωνῶοι παρὰ ρόου, ὅντε Βαβύζου
 γαῖα τοτὲ ξανίστην, ὅτε πλήθοντι ρεέθρῳ
 Νεῖλος αἴτετονημοῖο κατέρχεται Λιδιοτῆς·
 λύσαιο δὲ ζωντη, αἴτο δῆ ἐκλίθη ἐμταλιν ὄμοις
 Φοίνικος ποτὶ πρέμνον, αἱμηχανίς υπὸ λυγρῆς
 τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔρρεεν ιδρῶς.
 εἶτε δῆ ἀλυθαίνεσσα· Τί μητέρα, κῆρε, Βαρύνης;
 αὔτη τοι, Φίλε, ηῆσος ἐτετλώκσα Θαλάσση·
 γένεο κῆρε, καὶ ηῆσις ἔξιθι κόλαγ.

Νύμφα Διὸς Βαρύθυμε, σὺ δῆ γένει ἐμελλεις αἴτυσος
 δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδρεμεν αἰγελεῖτις.
 εἶτε δῆ ἔτ' αἴδημάνεσσα, Φόβω δῆ αἰγεισγέτο μῆθος·
 Ηη τημέσσα, πολὺ πρόχεσσα Θεάν,·
 σὴ μὲν ἐγὼ, σὰ δὲ πάντας σὺ δὲ κρείγσα κάθησας
 γυησίη ψλύμωσο· καὶ ἐχέρα δειδίμεν ἄλλην
 Θηλυτέρην· σὺ δῆ, ἀνασσα, τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀξυῆς.
 Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοις ηῆσα.
 ἄλλαι μὲν πᾶσαι μιν αἴτεινυν, καὶ δῆ ἐδέχοντο·
 Αιερίη δῆ ὄνομασι παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
 Αιερίη, πόντοι κακὸν σάρον οἰδα καὶ αὐτή.
 ἄλλα Θίλη, δύνασαι γαρ, αἱμύνειν, πότνια, δέλαις
 ὑμετέροις, οἱ σεῖο πέδον πατέγστην ἐΦετμῆ.
 ἦ, καὶ υπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἴσε, κύων ὡς
 Αἰτέμιδος, ηῆτις τε, Θοῆς ὅτε παύσεται αἴγρης,
 οἵτε Θηρύτειρα παρὸ ιχνεστην· κατα δῆ αὐτῆς
 ὄξθα μάλ, αἰὲν ἐτομε Θεῆς υπαδέχθαι ὄμοκλήν.
 τῇ ικέλῃ Θαύμαντος υπὸ Θρόνον ἵζετο κάρη.

Ε ε γ

κείη σῇ καὶ δέ ποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἔδρης.
 καὶ ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πλεὸν ύπνος ἐρείσει·
 ἀλλ' αὐτῷ μεγάλοι ποτὲ γλωχῖνα Θρόνοι,
 τοῦθον ἀποκλίναστα καρῆτα, λέχοιος εὗδε·
 καὶ δέ ποτε ζώνην ἀναλύεται; καὶ ταχείας
 ἐνδρομίδας, μή οἱ τὶ καὶ αἰφνίδιον ἐπος εἴπων
 δεσπότις η σῇ αἰλεγεινὸν ἀλαζήσασα προσῆγε.

Οὕτω νῦν, ὡς Ζηνὸς ὄνείδεα, καὶ γαμέοιδε
 λάθρια, καὶ τίκλοιτε κεκουμένα, μηδὶ ὅθι δειλαὶ
 δυσκοίας μογέσσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι Φᾶκαι
 εινάλιαι τίκλισιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.

Ασερίη σῇ καὶ δέν τι Βαρύνομαι εἴνεκα τῆσδε
 αἰματλακίης, καὶ ἔσιν ὁπως αἰσθύμια ρέξει,
 τόσσα δέοις μάλα γάρ τε κακῶς ἔχαρισσατο λητοῖ·
 ἀλλά μιν ἔκταγιλόν τι σεβίζομαι, γάνεκ' ἐμεϊο
 δέμνιον ψκέ ἐπάτησε, Διὸς σῇ αὐθείλεο πόντον.
 Η μὲν ἐΦη. κύκιοι δὲ θεῶν μέλτωνιες αἰοιδοί
 Μηόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
 ἐδομάκις πεψὶ Δῆλον, ἐπάγεσσαν δὲ λοχείη·
 ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύηη ἐνεδῆσατο χορδᾶς
 ύπερον, ὃσσάκι κύκιοι ἐπ' ὀδίνεσσιν ἀεισαν.
 ὅγδοον ψκέ ἔτ' ἀεισαν, ὁ σῇ ἐκθορευ. αἱ σῇ ἐπὶ μακρὸν
 Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμῷ γένος αὐχαίοιο,
 ἐπταν Ελειθύης ιερὸν μέλος· αὐτίκα σῇ αἰθήρ
 χάλκεος αὐτήχησε διαπραυσίην ὄλολυγήν.
 καὶ Ήρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
 χρύσεά τοι τότε πάντα Θεμείλια γείνετο, Δῆλε,
 χρυσῷ δὲ τροχόσσα πατημένος ἐρρέε λίμνη,
 χρύσεον σῇ ἐκόμησε γενέθλιον ἐρυνος ἐλαίης·
 χρυσῷ σῇ ἐπαλήμμιμερε βαθὺς Ιωαπός ἐλιχθείς.

αὐτὴ δὲ χρυσέοι αὖτ' ὕδεος εἴλο παῖδα,
καὶ οἵ ἐβάλεν κόλποισιν, ἔτος τ' ἐφθέγξαο τοῖον·

~~Δῆμος μεγάλη, πολύβαμε, πολύπολι, πολλὰ φέρεται
πόλεις τοι τε, καὶ αἱ περιναίετε νῆσοι,~~
αὐτῇ ἐγώ τοιήδε δυσήροτος· αὐλὶς αὖτ' ἐμέο
ΔΗΛΙΟΣ Αταλλων κεκλήσεται· γάδε τις ἄλλη
γαίαν τοσσοῦνδε θεῶν πεφιλήσεται ἄλλῳ·
χειροχύις κρείοντι Ποσειδάωνι λεχαίν,
χειροχύις πάγος Ερμείῃ Κυλλήνιος, χειροχύις Διὶ Κρήτῃ,
αἰς ἐγὼ Αταλλωνι· καὶ ἐσγομαι γάκετι πλαγκήῃ.

Ωδὲ σὺ μὲν κατέλεξας· οὐδὲ γλυκὺν ἐστατεί μαζόν.
τῷ καὶ νησάνων ἀγιωτάτῃ ἐξέτι κείνη
κλήζῃ, Αταλλωνος καροτρόφος· γάδε σὲ Ενιώ,
γάδει Λίδης, γάδει ἵτωις ἐπιτείγεσιν Αρηος·
ἄλλα τοι ἀμφιετεῖς δεκαηπόροις αἰὲν ἀταρχαὶ
πέμπονται· πᾶσαι δὲ χορὸς ἀνάγκης πόλης,
αἱ τε πρὸς ησίην; αἱ δὲ ἐστερον, αἱ τ' ἀνὰ μέσον
κλήρους ἐσήσαντο, καὶ οἱ καθύπερθε βορεῖς
οικία Θινὸς ἔχονται, πολυχρονιώτατον αἷμα.
οἱ μὲν τοι καλάμην τε καὶ ιεψὰ δράγματα πρῶτοι
ἀταχύων φορέασιν· ἡ Δωδώνηθε Πελασγοί
τηλόθεν ἐκβαίνονται πολὺ πρώτισα δέχονται
γηλεχέες, θεράποντες ἀσιγήτοιο λέπητος.
δεύτερον ιερὸν ἄσυ, καὶ γέρεα Μηλίδος αἴης
ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλάνυσιν Αβάντων
εἰς ἀγαθὸν πεδίον ληλάντιον· γάδε ἔτι μακρὸς
οὐ πλόος Εὔβοιάθεν, ἐπεὶ σέο γείτονες ὄρμοι.
πρῶται τοι τάσδε ἔνεκαν ἀτὸς ἔσωθῶν Δειμαστᾶν
Οὐταίς τε, λοξώ τε, καὶ εὐαίσιν Εκαέρυη·

Τηγαντέρες Βορέαο, καὶ ἄρσενες οἱ τότε ἀρισταὶ¹
ἡθέων ὅδιοι γε παλιμπετεῖς οἰκαδῆς ἵκοντο·
εῦμοιροι δὲ ἐγένοντο, καὶ αὐλέες ἔπωτες ἐκεῖνοι.
Ἔτοι Δηλιάδες μὲν, ὅτε εὐήχης Τμένασσος
ἡθεα κυράδῶν μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
παρθενικαῖς, πᾶϊδες δὲ Θέρος τὸ πρῶτον ιάλαρχον
ἄρσενες ἡθέοισιν ἀταρχόμενοι Φορέασσιν.

Ατερίη Θυέσσα, σὲ μὲν περὶ τὸ ἀμφί τε νησος
κύκλου ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο·
ἔτε σιωπηλὴν, ὅτε ἀψοφον ἔλος ἐθείραις
Εσωτερος, ἀλλὰ αἰσί σε καταβλέψεις ἀμφιβόητον.
οἱ μὲν ὑπαειδός τόμον λυκίοιο γέροντος,
ἐν τοις ἀτώ Ξάνθοιο Θεοπρότως ἡγαγεν Θλήν·
οἱ δὲ ποδὶ πλήσσεται χορῆτιδες αἵσφαλες ὁδας.
δὴ τότε καὶ σεφάνοισι βαρύνεται ιρὸν ἄγαλμα
κύπερδος ἀρχαῖς ἀριήκοον· ἦν ποτε Θησεὺς
εἴσατο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέταξε,
οἱ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον φα Φυγόντες
ΠασιΦάης· καὶ γναμπτὸν ἔδος σκολιες λαβυρίνθῳ,
πότνια, σὸν περὶ Βαμὸν, ἐγειρόμενος κιθαρισμῷ,
κύκλιον ὠρχήσαντο· χορὸς δὲ ἡγήσατο Θησεύς.
ἴνθεν αἰειζώντα Θεωρίδος ιερὰ Φοίβω
Κεκροπίδαι πέμπαντος τοσήνια τῆς ἐκείνης.

Ατερίη πολύθωμε, παλύλατε, τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος Λιγυαίοιο παρήλυθε νηὶ Θεάσῃ;
Ἄχ, γάτω μεγάλοι μην ἐπιπνέοντιν αῆται,
χρειώ δὲ ὅτιτάχιτον ἄγει πλόον ἀλλὰ τὰ λαίφη
αἰκέες ἐτείλαπιο, καὶ ἐ πάλιν αὖτις ἐβησαν,
πρὶν μέγαν ἡ σέο Βαμὸν ὑπὸ πληγῆσιν ἐλέξαε
ρησσόμενοι, καὶ πρέμιγον ὁδακήλασαι αἴγνον ἐλαῖης,

χεῖρας ἀποστέψαντες· ἀ δηλιὰς εὔρετο Νύμφη
παιγνια κυρίζοντι καὶ Απόλλωνι γελαστύν.

τοῦτον ὁ νήσων, εὐέστε, χαιρε μὲν αὐτῇ,
πορεύοντος Απόλλων τε, καὶ ἦν ἐλοχεύσατο Ἀγτώ.

V.

ΕΙΣ ΛΟΤΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Οσται λωτροχόοι τᾶς Παλλαδίου, ἔξιτε πᾶσαι,
ἔξιτε. τῶν ἵταν ἄρτι Φρυασσομέναν
τῶν ιερᾶν ἐσάκυστα, καὶ ἡ Θεὸς εὐτυκος ἐργασί^ς
σχθέην, ὁ ξανθαῖ, σχθέ Πελασγιάδες.
Ἐποκὴ Αθαναίσ μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
πρὶν κόνιν ἴστασιαν ἔξελάσαι λαγύοντα.
Ἄδη ὄκα δὴ, λύθρῳ πεπαλαιγυμένα πάντα Φέροισα
τεύχεσσο, τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων.
ἄλλα πολὺ πρότιτον ὑφ' ἄρματος αὐχένας ἴστασαν
λυσαμένα, παγαῖς ἐκλυσεν οἰκεανῶ
ἴδρω καὶ ῥαθάμιγυας ἐΦοίβασεν δὲ παγέντα
πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ σομάτων.
ὦ ἦτε Αχαιαίδες, καὶ μῆ μύρα μηδὲ ἀλαβάσῃς,
(συρίγων αἵτινα φθόγγον ὑπαξονίαν)
μῆ μύρα λωτροχόοι τᾶς Παλλαδί, μηδὲ ἀλαβάσῃς
(ἢ γαρ Αθαναίσ χρίματα μηδὲ φιλεῖ)
οἴστε, μηδὲ κάτοτε θοιν· δεῖ καλὸν ὅμιλα τὸ τῆγας.
Ἄδη ὄκα τὰν ίδε φρύξεν ἐδίκαζεν ἔριν,
Ἄδη ἐς ὄρείχαλκον μεγάλα Θεὸς, οὐδὲ Σιμόντος
ἐβλεψε δίναν ἐς διαφαινομέναν.

καὶ δέ Ήρα· Κύπροις δὲ διαυγέστη χαλκὸν ἐλοῖσσα,
 πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν·
 αἱ δὲ, δις ἔξικοντα διαβρέξαστα διαύλως,
 οἵα παρ' Εὐρώπῃ τοῖς λακεδαιμόνιοι
 αἰτέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο, λιτὰ λαβοῖσα
 χρίματα, τᾶς ίδιας ἔχυγονα Φυταλιᾶς
 ὡς κῶραι, τὸ δῆρευθος ἀνέδραμε, πρώιον δέν
 ἦν ῥόδον, ἦν σιβδας κόκκος ἔχει χροίαν.
 τῷ καὶ νῦν ἄρσεν τε κορίστατε μάνον ἐλαιον,
 ὡς Κάστωρ, ὡς καὶ χριεται Ηρακλέης.
 αἴστετε καὶ κήνα οἱ παγχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαύταν
 πέζηται, λιταρὸν σμασαμένα πλοκαμον.
 ἔξιθ' Αθαναίας πάρα τοι καταβύμιος ἵλα,
 παρθενικαὶ, μεγάλων παιδες Ακεσοριδᾶν.
 ὡς θάνατα, Θέρεται δὲ καὶ αἱ Διομήδεος ἀσταὶς,
 ὡς ἔθος Αργείως τύπο παλαιότερον
 Εύρυμῆδης ἐδίδαξε, τεὶν κεχαρισμένος ἴρευς·
 ὃς πόκα βυλευτὸν γυνάς ἐστι οἱ Θάνατον
 δᾶμον ἐτοιμάσθοντα, Φυγὴ τεὸν ἵρον ἄγαλμα
 ὡχετ' ἔχων, Κρεῖον δῆρεις ὅρος ὠκίστατο,
 Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δᾶμον, αἰσθορρώγυεσσιν ἔθηκεν
 ἐν πέτραις, αἷς νῦν ὄνομα Παλλατίδες.
 ἔξιθ' Αθαναία περσέτηλοι, χρυσεοτηληξ,
 ἵταντων καὶ σακέων αἰδομένα πατάγω.
 σάμερον ὑδροφόροι μὴ Βάστετε· σάμερον Αργεσ
 πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν, μηδὶ ἀπὸ τῶν πολαμῶν.
 σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἐς Φυσάδειαν
 ἦν εἰς Αμυμάνην οἴστετε τὰν Δαγαῖ.
 καὶ γαρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἀνθεσιν ὑδατα μίξας
 ηὗται Φορβειών Ινάχος ἐξ ὄρέων,

τᾶς θάνατος τὸ λοετρὸν ἄγων ψαλόν, ἀλλὰ πελασγέ,

Φράσδεο μὴ ἐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδης.

^πος καὶ ιδῆ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολυάχον,

τῷργος ἐσοψεῖται τύτο πανισάτιον.

πότνι Αἰγαία, σὺ μὲν ἔξιθις μέσφα δῆ ἐγών τι
ταισοῦ ἐψέω μῦθος δῆ ἐμὸς, αλλ' ἐτέρων.

Παῖδες, Αἴγαία νύμφαι μίαν ἐκ ποκα Θήβας

πυλὺ τι καὶ πέρι δῆ Φίλατο τᾶν ἐταράν,

ματέρα Τειρεσίας, καὶ ς ποκα χωρὶς ἐγένετο·

αλλὰ καὶ αρχαίων εὗτ' ἐώς Θεσσαλίαν,

ἢ ὡς Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυμένον ἄλσος,

καὶ Βαμοὶ πόλιμῳ κεῖται ἐώς Κυραλίᾳ·

ἢ ὡς Κορωνείας, ἢ εἰς Αλίαρτον ἐλαύνει

ἴστατως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,

πολλάκις αἱ δαίμονες μιν ἐῷ ἐτεβάσατο δίφρῳ.

ς δῆ ὄφεις Νυμφῶν, ύδεις χοροσασίαι
αἰδεῖαι τελέθεσκον, οὐδὲ ς χαίρετο Χαρικλώ.

αλλ' ἔτι καὶ τήγαν δάκρυα πόλι οὐ μητε,
καίτερ Αἴγαία καταθύμιον εὐσταν ἐταίρων.

δῆ ποκα γαρ πέτσλων λυσαρέντα περόνας,
ἴστατω ἐώς κρανία Ελικωνίδι καλὰ ρεοίστα

λῶντο· μεσαρθρίνα δῆ εἶχ' ὄφεις αἴσυχία.

Τηρεσίας δῆ ἔτι μάνος αἵμα κυστὶν, αἵτι γένεια
περκάζων, ιερὸν χῶρον ἀνεσφέρετο·

οὐψάσας δῆ ἀφατόν τι, ποτὶ ρόον ἥλυθε κράνας.

οχέτλιος· ς ἐθέλων δῆ εἴδε τὰ μὴ θέμις ποσ.
τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Αἴγανα.

Τίς σε, τὸν οὐφαλμώς ς καὶ ἔτ' αἴτοισόμενον,
αἱ Εὐηρείδει, χαλεπτὰν οὖδὲν ἄγαγε δαίμονα;

αὶ μὲν ἔφα, παιδὸς δῆ οὐμαῖα γυνὴ ἐβαλεν·

εἰσάθη δῆ μὲν ἀφθογύος, ἐκόλλαται γὰρ αἵμα
γάνατα, καὶ Φωναὶν ἔχει αἱμαχανία.
αἱ Νύμφαι δῆ ἴσβαστε· Τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας,
πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐσέ Φιλαι;
ὅμματά μοι τῷ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνου ἄλασθ
εἶδες Αθαναΐας σάβεα καὶ λαγύόνας·
αλλ' όχι αἴλιον πάλιν ὅψεαι· ὡς ἐμὲ δειλάνῃ
ὡς ὄρος, ὡς Ελικῶν όχι ἔτι μοι παριτέ,
ἢ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξασθος δόρκας ὀλέσσως
καὶ πρόκας ς πολλάς, φάει παιδὸς ἔχεις.
πάχεσσιν ἀμφοτέροισι Φίλον περὶ παιδα λαβοῖσα,
μάτηρ μὲν γορεᾶν οἴτον ἀπονοίδων
ἔχει, Βαρὺ κλαίοισα· Θεὰ δὲ ἐλέγουσεν ἑταίραν,
καὶ μην Αθαναΐα πρὸς τόδυ ἐλεῖεν ἐπος·

Διὰ γύναι, μετὰ πάντα Βαλεῦ πάλιν, οὔσσα δι' ὁργάν
εἰπας· ἔγων δὲ ς τοι τέκνουν ἔθηκ' ἀλαόν.
ς γὰρ Αθαναΐα γλυκερὸν πέλεις ὅμματα παιδῶν
ἀρπασθεῖν· Κρονίοι δὲ ὡδὲ λέγοντι νόμοι·
Ος κέ τιν' αἰθανάτων, ὅκα μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐλητας,
ἀθηρόη, μιθῷ τέτον ιδεῖν μεγάλῳ.
διὰ γύναι, τὸ μὲν ς παλιγάγρετον αὖθι γένοιτο
ἔργον, ἐπεὶ Μοιρᾶν ὡδὸν ἐπένευσε λίνα,
ανίκα τοπράτον νν ἐγείνασθον δὲ κομίσθει,
ὡς Εὐηρείδα, τέλθος ὁ Φειλόμενον.
πόσσα μὲν αἱ Καδμηὶς ἐσύζερον ἐμπενδον καυτεῖ,
πόσσα δὲ Αριταῖς, τὸν μόνον εὐχόμενον
παιδα, τὸν αἰσάταν Αχλαίονα, τυφλὸν ιδέαται;
καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Αρτέμιδος
ἴσσεται· αλλ' όχι αὐτὸν ὃ τε δρόμος, αἴ τ' ἐν ὄρεσσι
ρυσεῦται ξυγαὶ τάμος ἵκανολίσαι,

οὐατόταν

οὐαστόταν ὃν εἴθελων περ ἕδη χαρίεις λοετρὸς
 δαιμονος· ἀλλ' αὐται τὸν πρὸν ἄνακτα κύνες
 τυτάκι δειπναστεῦντι· τὰ δὲ μέσες ὁσέα μάτηρ
 λεῖξεται, δημητρὶς πάντας ἐπερχομένας
 ὀλβίσαν ἔρεσσι σε καὶ εὐμάνα γενέσθαι,
 ἐξ ἀρέσιν ἀλαὸν παιδὶ μαρτυρεῖσαν.
 ὡς ἑτάρα, τῷ μή τι μινύμεο. τῷδε γαρ ἀλλω,
 τεῦ χάριν, ἐξ ἐμίσθεν πολλὰ μενεῦντι γέρων
 μάντιν ἐπεὶ Θησῶν νιν σοίδιμον ἐστομένοισιν,
 ἢ μέγα τῶν ἀλλων μὴ τι περισσότερον
 γνωστεῖται δῆ ὄρνιχας, ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτοιται
 ἥλιθα, καὶ ποίων ὃν ἀγαθὰ πλέουγες
 πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι Θεοτρόπαι, πολλὰ δὲ Καΐδμαι
 χοηστῆ, καὶ μεγάλοις ὕστεραι λαβοδακίδαις.
 δωσῶ καὶ μέγα βάκτρου, οἱ οἱ πόδες εἰς δέον αἴσιοι,
 δωσῶ καὶ βιότω τέφμα πολυχρόνιον.
 καὶ μόνος, εὗτε Θάνη, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
 Φειταστῆ, μεγάλω τίμιος Αγεσίλαι.
 ὡς Φαμένα κατένευσε· τὸ δὲ ἐντελές, ὡς καὶ ἐπινεύση
 Παλλάς· ἐπεὶ μώντε Ζεὺς τὸ γε Θυγατέρων
 δῶκεν Αθαναῖσι, παῖσι πάντα Θέρεθται.
 λαζοροχόοις, μάτηρ δῆ ὅτις ἐτικλε Θεάν·
 αλλὰ Διὸς κορυφαῖ. κορυφὰ διὸς ὃν ἐπινεύει
 φεύδεσθαι· [μηδὲ ἀτελῆ νεῦσε Διὸς] Θυγάτηρ.

Ἐρχετε Αθαναῖσι νῦν ἀτρεκέσ· αλλὰ δέχεσθε
 τὰν Θεὸν, ὡς κῶραι, τῷργος ὄσταις μέλεται,
 σύν τε εὐαγορίᾳ, σύν τε εὔγμασι, σύν τε ὄλολυγαις.
 χαιρε Θεὰ, κάρεν δῆ Αργεος Ιναχία.
 χαιρε καὶ ἐξελάσισσα, καὶ ἐς πάλιν αὐτις ἐλάσσαις
 ἴστασις, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἀτακτα σάω.

VI.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τὸν καλάθω κατιόντος, ἐπιφθέγξαδε γυναικίς
 Δάματερ μέγα χαιρε, πολύτροφε, πολυμέδιμνε.
 τὸν κάλαθον κατιένθα χαμαὶ Θασῆδε βέβαλοι,
 μηδ' αἴστο τῷ τέγεος, μηδὲ υψόθεν αὐγαστηθε,
 μὴ ποῖεις, μηδὲ γυνὰ, μηδὲ ἀ κατεχεύασθαι χαίται,
 μηδὲ ὥκ' αἴρεις αὐταλέων σομάτων πλύωμες ἀταδοι.
 Εστερος ἐκ νεκέων ἐσκέψατο πανίκα ιεῖται,
 Εστερος, ὅσε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἐτείσει,
 αἵραταγίμας ὥκ' ἀταυτα μετέιχεν ἔχνια Κώρας.
 πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες Φέρεν ἐστὶν ἐπὶ μυθμάς,
 ἐστὶν ἐπὶ τὰς μέλανας, καὶ ὥστα τὰ χρύσεα μᾶλα;
 τρίς μὲν δὴ διέβης Αχελώιον αἴργυροδίναν,
 τοσσάκι δὲ διενάων ποταριῶν ἐτέρασσας ἐκαῖσον,
 τρίς δὲ ἐπὶ Καλλιχόρῳ χαμάδις ἐκαθίσσας Φυητί,
 αὐταλέα, ἀτοτός τε καὶ γέ φάγεις, γόμῃ ἐλοέσσω
 μὴ μὴ ταῦτα λέγωμεις, ἀ δάκρυον αὔγαγε Δηοί.
 καλλιον, ὡς πολιέσσον ἐσδότα τέθμια δῶκε
 καλλιον, ὡς καλάμαν τε καὶ ιερὰ δράγυματα πράτα
 αἰσαχύων ἀτέκοψε, καὶ ἐν βόας ἦκε πατῆσαι,
 αἵνια Τριτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν
 καλλιον, ὡς (πα καὶ τις υπερβασίας ἀλέηται)
 θήκατο βυθεῖν τημότεων γόνον οἰκλοὸν ιδέαται.

Οὐσῶ τὰν Κυνίδαν, ἔτι Δάτιον οἴρον ἔναλον,
 τὸν δὲ αὐτῷ καλὸν ἀλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ
 δένδρεσσιν ἀμφιλαΐέστιν διά κεν μόλις ἥψεν οἰσός.
 ἐν πίτις, ἐν μεγάλαις πλελέσαι ἔσαι, ἐν δὲ καὶ ὥχαις,

εν δὲ καλὰ γλυκύμαλαι· τὸ δι', ὡς' ἀλέκηρινον, ὑδωρ
ἢ ἀμαρᾶν ἀνέτιν. Θεὰ δι' ἐπεμαίνετο χώρω,
ὅστον Ελευσῖν, Τριόστῳ θ' ὅστον, ὄκνόστον Εννα.
αὖτις δὲ οὐαὶ Τριόστιδαισιν ὁ δεξιὸς αὐχθετο δαίμων,
τυτάκις αἱ χείρων Φυσικόνος ἀψιστο Βαλα.

γεύσατ' ἔχων Θεράπωντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμῇ,
πάντας δὲ ἀνδρουγίγαντας, ὅλαν πόλιν ἀρχίος ἀραι,
ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ αἰξίαισιν ὁτλίσσεις.
ἔς δὲ τὸ τᾶς Δαμάτρος ἀναιδεές ἐδοσμὸν ἄλσος.

ἥς δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον αἰθέριον κῦπον
τῷ δι' ἔτι ταὶ ΝύμΦαι ποτὶ τῶνδιον εἴψιον. Το·
αἱ πράτα πλαγεῖστα, κακὸν μέλος ἵαχεν αλλαῖς.
ηθετο Δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ιερὸν ἀλγεῖ.

εἶπε δὲ χωσαμένα· Τίς ἐμὸν καλὰ δένδρεα κόπτει;
αὐτίκα Νικίτατα, τάν οἱ πόλις αρήτειν
δαμοσίαν ἔσασταν, ἐείσατο· γέντο δὲ χειρὶ²
σέμιμαλα καὶ μάκανα, καταμαρδίαν δι' ἔχε κλᾶδα.
Φᾶ δὲ παραιψήχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα Φῶτας
Τέκνουν, ὅτις τὰ Θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
τέκνουν, ἐλίνυσον, τέκνυν πολύθεσε τοκεῦσι,
παύεο, καὶ Θεράπωντας αἰτότρεπτε, μή τι χαλεφῆ
πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ιερὸν ἐκκεραΐζεις.

τάν δι' ἄρετον θεράπευτας χαλεπώτερον, ηὲ κυναγὺὸν
ἄρεσιν ἐν Τμαρίοισιν θεράπευτει ἀνδρα λέσαινα
ἀμισθόκος, τᾶς Φαντὶ πέλειν Θλοσυχώταλον ὄμμα,
Χάρεν, ἔφα, μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροὶ πάξω
ταῦτα δι' ἐμὸν Θησεῖ τεγανὸν δόμον, ὃ ἐνι δαῖτας
αἰεν ἐμοῖς ἐτάροισιν ἄδην Θυμαρέας αἴσω.

εἶτεν δὲ παῖς· Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο Φανάτ.
Δαμάτηρ δὲ ἄφατόν τι κοτέσσαλο· γείνατο δι' αἱ Θεῦς.

ιθματαὶ μὲν χέρσω, κεφαλὴ δὲ οἱ αἴψαι· Ολύμπων·
οἱ μὲν ἄρδεις αἰμιθυῆτες, ἐπεὶ τὰν πάτνιαν εἶδον,
εἴκαστίνας αἰτούργον, ἐνὶ σώματι χαλκὸν αἴθεντες,
αἱ δὲ ἄλλως μὲν ἔστεν, ἀναγκαῖα γαρ δέποτε
δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα· Βαρὺν δὲ αἰταμεῖψατ' ἄνακτος·
Ναὶ ναὶ, τεύχεις δῶμα, κύν, κύν, ὡς ἐνι δεῖτας
ποιητεῖς· Θαμναῖ γαρ δέ ἐς ὑπερόν εἰλαπτικαὶ τοι.
αἱ μὲν τόσοις εἰποῖσι· Ερυτίχθον τεύχε ποιηγά.
αὐτίκα οἱ χαλεπῶν τε καὶ ἄγυιον ἐμβαλε λυμὸν,
αἴθωνα, κρατερὸν μεγάλα δὲ ἐτρεύγειον νέσω.
οχέτλιος, ὅσσα πασαιο, τόσων ἔχειν ἴμερος αὐτις.
εἰκατι δεῖτα πένοτο, δυώδεκα δὲ οίνον αἴρυσσον.
καὶ γαρ τὰ Δάμαλοις συνωργιόθη Διόνυσος·
τόσσα Διώνυσον γαρ ἂ καὶ Δάμαλοις χαλέπτει.
Ἐτε μὲν εἰς ἐρανίως ὑτε συνδείστηα πέμπον
αἰδόμενοι γε· εἰς· προχανὰ δὲ εὐρίσκειο πᾶσα.
ῆνθον Ιτεωνιαδες μιν Αθαναίας ἐπαύεθλα.
Ορμενίδαι καλέσιτες ἀτοῦ ἀνηρησαῖο μάτηρ·
Οὐκ ἐιδοῖς χθιζός γαρ ἐπεὶ Κρανῶνα Βέβακε
τέλθος απαπτίσων, ἐκατὸν Βόας. ἦντε Πολυζῶ,
μάτηρ Ακλορίωνος, ἐπεὶ γάμον ἀρτε παιού,
αἴρωτερον, Τριόπαν τε καὶ μέα, κικλησκοισα.
τὰν δὲ γυνὰ Βαρύθυμος ἀμείζετο δακυρχεοῖσα·
Νεῖται γος Τοιοτας· Εὔστιχθονα δὲ ἥλασε κάταρος
Πίδω ἀν' εὐαγκειαν, οἱ δὲ ἐνέει Φάες κεῖται.
δειλαίσα, Φιλότεκε, τί δὲ γένεισαο, μάτερ;
δαινεν εἰλαπτίνας τις; Εν ἀλλοτρίοις Ερυτίχθων.
ἄγετό τις νύμφαν; Ερυτίχθονα δίσκος ἔτυψεν,
ἢ ἐτεος ἐξ ἵππων, ἢ ἐν Οὐρῷ ποίμνι αἴρθοι.
ἐνδόμυχος δὲ ἥπετα πανάμερος εἰλαπτιγατάς

ηδίς μυρία πάντα· κακὰ δὲ ἔξαλλετο γαπῆο
αἰσὶ μᾶλλον ἔδοντι· τὰ δὲ ἐς Βυθὸν οἰα θαλάσσας
ἀλεμάτως αὐχάριστα κατέρρεεν εἰδοῖς πάντα.
αἴ δὲ Μίμαντι χιῶν, ὡς αἰείᾳ ἐνι πλαγῶν,
καὶ τέτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο, μέσφ' ἐπι νευρῶν
δειλαίων ρίνος τε καὶ ὅτεα μεῖνον ἔλιψεν.

κλαῖε μὲν δὲ μάτιρ, Βαρὺ δὲ ἔτενον αἱ πῦ αἰδελφαὶ,
χῶ ματὸς τὸν ἔταινε, καὶ αἱ δέκα, πολλάκι, δᾶλα.
καὶ δὲ αὐτὸς Τριώτας πολιάτις ἐπὶ χεῖνας ἔβαλλε,
τοῖα τὸν όκον αἰοιτα Ποστεδάνα καλιτρέων.

Ψευδοπάτωρ, ἵδε τόνδε τεκ τρίτον· ειστερψὲ γὰρ μὲν
σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος· αὐταρὲ ἐμεῖο
τῆνο τὸ δεῖλισσον γέλετο Βρέφος. αἰθὲ γαρ διατὸν
Βλητὸν υπὸ Ασόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκθερέειξαν·
νῦν δὲ κακὰ βύθηκαντις ἐν ὁθολμοῖσι καθηταί.
η̄ οἱ ἀτόσασον χαλεπῶν νόσον, η̄ μιν αὐτὸς
Βέσκε λαβάν. αἱμαὶ γαρ ἀτερήκαντ. τραπεσδαί.
χῆραι μὲν μανδύαι, κενεαὶ δὲ ἐμὶν αὐλις ἥδη
τετραπόδων· ἥδη γαρ ἀτηρησαῖτο μάγειροι.
αὶλλὰ καὶ φρῆταις μεγάλαιν υπέλυσαν αἱματῖαι,
καὶ τὰν βῶν Ἐσαγε, τὰν Εσία ἐτρέφε μάτηρ,
καὶ τὸν αεθλοπόρον, καὶ τὸν πολεμήιον ἴσταν,
καὶ τὰν αἴλυρον, τὰν ἐτρέμε Θηρία μικκά.
μέσφ' ὅκα μὲν Τριώταο δύμοις ἐνι χρήματα κεῖτο,
μῶνται ἀρέ σικεῖοι Θάλαμοις κακὸν ἡττίσαιο·
αὶλλ' ὅκα τὸν Βαθὺν οἰκον ἀνεξήρανται ὁδόντες,
καὶ τόχ' ὁ τῷ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆτο,
αἰτίζων ἀκόλωτος τε καὶ ἔκβολα λύματα δακτός.

Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν Φίλος, ὃς τὸν ἀπεχθῆς,
εἴη, μηδὲ ὁμότοιχος· ἐμὶν κακογείτονες ἐχθροί.

εἴστατε παρθενικαὶ, καὶ ἐώ: Θέγξαδε τεκοῖσας
 Δάμαλερ μέγα χαῖρε, πολύτροπε, πυλυρέδιμε.
 χῶς αἱ τὸν καίλαθον λευκότριχες ἴστωις ἄγοντι
 τέσσαρες, ὡς ἀμὲν μεγαλὰ θεὸς εὐρυάνασσα
 λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος, καὶ χεῖμα θέροισα
 ηὗεῖ καὶ θεινότωρον, ἔτος δὲ εἰς ἄλλο Φυλαξεῖ.
 ὡς δὲ ἀπεδιλωτοι καὶ ἀνάμετικες ἀσυν πατεῦμες,
 ὡς πόδας. ὡς κεφαλαὶ παναπηρέας ἔχομες αἰεῖ.
 ὡς αἱ λικνοφόρους χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι,
 ὡς ἄμμες τὸν χρυσὸν αφειδέα πασάμεθα.
 μέσφα τὰ τὰς πόλιος πρυτανῆα τὰς ἀτελέστως
 τᾶσδε τελετφορίας· ποτὶ τὰν θεῦν ἄχρις ὄμαρτεν
 αἴτινες ἐξήκοντα καλώτεροι· αἱ δὲ βαρυέιαι,
 χάτις Εληνία τείνει χέρια, χάτις ἐν ἄλγει,
 ὡς ἄλις, ὡς αὐτῶν ικανὸν γόνι· ταῦτα δὲ Δημ
 δωσεῖ πάντ' ἐπίμετα, καὶ ὡς ποτὶ νεαὸν ἰκανταί.
 χαῖρε θεὰ, καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἐν θεῷ ὄμονοια,
 ἐν τῷ εὐηπελίᾳ· Φέρε δὲ ἀγρόθι νόσιμα πάντα.
 Φέρε βόας, Φέρε μᾶλα· Φέρε σάχυν, οἵτε θερισμόν.
 Φέρε καὶ εἰρόνεαν, ἥν ὡς ἄροστε, τῆνος ἀμαστῆ.
 Ἡλαῖ ἐμὲν τρίλλιτε, μέγα κρείοντα θεάων.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Eχθαίσω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, ὃδὲ κελεύθω
χαίρω, τὶς πολλὰς ὥδε καὶ ὥδε Οέρει
μιγέω καὶ περιφοίτον ἐρώμενον, γάτ' αὐτὸν κρήνης
πίνω· σικχάνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυτανίη, σὺ δὲ νείχι καλὸς καλός· αἰλαὶ πρὸν εἰσεῖν
ἄδε σαφῶς, ηχῶ Φησί τις· ΑΛΛΟΣ ΛΧΕΙ.

II.

Eγχει, καὶ πάλιν εἰσπὲ, Διοκλέος· φέρε Αχελῶος
κείνης τῶν ιερῶν αἰδηδάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ πᾶς, Αχελῶε, λίγην καλός· εἰ δέ τις φέρε
Φησίν, ἐπιτισάμην μῆνος ἐγὼ τὰ καλά.

III.

(Θ)εσσαλικὴ κλεόνικε τάλαν, τάλαν, ω μὰ τὸν ὄξυν
ηλιον, ω σ' ἔγνων· οχέτλιε πῦ γέγονας;
ὅσεις σοι καὶ μῆνον ἔτι τρίχες. Ηράσε σε δαιμῶν
ώμος ἔχει, χαλεπῆ δὲ θυτεο Θευμορίη;
ἔγνων, Εὐξίθεος σε συνήρωτασε, καὶ σὺ παρελθῶν
τὸν καλὸν, ω μόχθηρ, ἐβλεπεις ἀμφοτέρους.

·IV.

Ημισύ μεν ψυχῆς ἔτι τὸ πιέον, ἡμισου σῇ ψκ οἴδῃ
εἰτ' Ερος, εἰτ' Λίθης ήρωασε πλὴν αὐτανές.
ἡ ράτιν ἐς παῖδαν πάλιν ὥχετο. καὶ μὲν αὐτεῖσαν
πολλάκις Τὴν δηῆσιν μὴ υπόδεχθε, νέοι.
τὰς εἰς Κηφισσόν; ἐκεῖσε γαρ η λιθόλευσος
κείη καὶ δύσερως οἴδῃ ὅτ' ἐπιτρέψεις.

V

E; μὲν ἔκαν, Αρχῖν, ἐπεκαμασα, μυρια μέμφα.
εἰ δή αὐτων ηκα, τὴν προστέτειν ἔχε.
ἄκρητος καὶ Ερως ἐμί ανάγκασαν, ᾧν ο μὲν αὐτῶν
εἶλκεν, ο δή ψκ εἰα σώζεονα Θυμὸν ἔχειν.
ἔλθων σῇ ψκ ἐκόησα τις η τίνος, ἀλλ' ἐφιλησα
τὴν Φλάνην. εἰ τέτ' ἐσ' αδίκημ', αδίκω.

VI.

Eσι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκουμμένον, ἔσι τι ταύτη,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ υπὸ τῆ σπαδῆ.
ἢ Θαρσέω. μὴ δή με περίταλεκε. πολλάκις λήθει
τοῖχον υπόβρωγων ησύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδομα, Μενέζενε, μή με παρεισθῶς
ἔτος ο σιγέρωντος εἰς τὸν ἔρωτα Βάλη.

VII.

Oιδῇ ὅτι μοι πλεύτα κενεαὶ χέρες· αἰλα, Μενεζενε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τάμον ὄνειρον ει μοι.
ἀλγίω Τὴν διὰ παντὸς ἐπος τόδε πικρὸν αἰκάσων
ναι, φιλε, τῶν παροι σὺ τέτ' αἰνεραιφύτατον.

VIII.

Tὸν τὸ καλὸν μελανεῦθε Θεόκοιτον, εἰ μὲν ἔμοι ἔχειν
τέλοσίκι μισοῖς· εἰ δὲ Οἰλεῖ, Φιλέοις·
γείρη πρὸς εὐχάριτον Γανυμήδεος, γέρανιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτε ἡμέροιης. ὃν ἔτι μακρὰ λέγων.

IX.

Ωμοσε καλλίγυνωτος Ιωνίδης μῆτοτ' ἐκείνης
ἔξειν μήτε Φίλον κοέσσοντα, μήτε Φίλην.
ῷμοσεν· αὖλα λέγοσιν αἴληθέα, τὰς ἐν ἐρωτι
օρκες μὴ δύνειν χατ' ἐς αἴθανάτων.
νυν δῆ ὁ μὲν αἰστενικῶν θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαιπών
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, όλόγος, ἐτ' αὐριβρός.

X.

Eνδαιμων ὅτι τάλλα, μανεῖς ὀργαῖος Ορέστας
λευκάρεταιν μώναν ὃν ἐμαῖη μανίαν
Ἄδη ἔλαθ ἐξέτασιν τῷ φωκέος, ἀτις ἐλέγυχει
τὸν Φίλον, αὖλα καὶ ἐν δρᾶμ· ἐδίδαξε μόνον.
ἢ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον αἰτώλεσε τέτο ποίγας·
καὶ γὰρ τὰς πολλὰς ὃκετ' ἔχω πυλάδας.

XI.

Ωγρευτής, Επίκυνθος, ἐν ἔρεσι πάνται λαγωῶν
διφῆ, καὶ πάσης ἵχναις δορκαλίδος,
τίσῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἢν δέ τις εἴπῃ,
Τῇ, τόδε βέβληται θηρίον· ὃν ἔλαθε.
χούμος ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν Φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δὲ ἐν μέσσῳ κείμενα παρατέταλαι.

XII.

Ελκος ἔχων ὁ ζεῦνος ἐλάνθανεν· ως αὐνηρὸν
πνεῦμα διὰ σηθέων, εἶδες, αὐτηγάγετο;
τὸ τρίτον ηνισβῆται τὰ δὲ ῥόδα Φυλλοβολεῦντα
ταῖνδρὸς αὐτὸν κροτάθων πάντ' ἔχεσθο χαμά.
ἄστηται μεγαλωσὶ, μὰ δύμονας· εὖκαταράσσεται
εἰκάζω· Φωρὸς δὲ ἵχνα Φῶρος ἔμαθον.

XIII.

Ληθῆσθη πυρὶ, Σεῦγε Μενέκυαλες· εἴτε πανήμε
εἰκάδι, καὶ λώψ — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,
πλήθεν ὁ βῆσ νῶτος ἀροτρον ἐκύστιος. εὗγ' ἐμὸς Ερμῆς,
εὗγ' ἐμός. καὶ παρὰ τὰς εἰκοσι μεμφόμεθα.

XIV.

Ως αὐγαθὰν πολύθαμος αἰνεύρατο. τὰν ἴτασιδάν,
τόρρα μένων αἰγαῖν καθίμαστο· ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατιχυαίνοντι, φίλισταε·
ἡ πανακές πανῶν Φάρμακον αἱ σοφία.
τῦτο, δοκῶ, χάι λιμὸς ἔχει μόνον ἐσ τὰ πονηρὰ
τῶγαθόν ἐκκόστει τὰν Φιλόταταν νόσον.
ἔθ' αὖτιν τάσδε ἔκαστα γ' αἴφειδεα ποτὸν Ερωτα.
τατὶ γαὶ κείρει σὰ πλερὰ, παιδάριον.
Ἄστοι ὅσον αἴτιάραγον σε δεδοίκομες· αἱ γαρ ἴτωδαι
οἵκοι τῷ χαλεπῷ τρώματος αἴροτεραι.

XV.

Οὔτως ύπνωσας, Κανωπιον, ως ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσθε παρὰ προσύροις.

ὅτως ὑπερώσας ἀδικωλάτη, ὡς τὸν ἐρασθῆν
κοιμίζεις ἐλέγ δὲ καὶ ὅναρ ἥπτίασας.
γάτονες οἰκείεργοι σὺ δὲ καὶ ὅναρ. ή πολὺ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτα σε πάντα κόμη.

XVI.

Tέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
ἄρτι ποτε πλάσθη, κατὶ μύροισι νοτεῖ
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερένικα,
ἄς ἀτερ χόμη αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

XVII.

Mικρὴ τις, Διόνυσε, καλὰ πρήστοις ποιητῇ
ῥῆσις· οὐ μὲν ΝΙΚΩ Φησὶ τὸ μακρόστατον.
ῷ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἵν τις ἔρηται,
Πῶς ἔβαλες; Φησὶ, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
τῷ μερομηρίζαντι τὰ μῆνδικα τότο γένοιτο
τέλος· ἐμοὶ δὲ, ὡναξ, η βραχυτυλλαβένη.

XVIII.

O λύκτιος Μενοίταις
τὰ τάξα ταῦτ' ἐπειπῶν
ἔθηκε· Τῇ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ Φαρέτρην,
Σάραται· τὰς δὲ οἰστάς
ἔχασσι Εστερίται.

XIX.

Tὰ δῶρα τῇ Φροδίτῃ
Σιμώνη περίΦοιτος

[μορθὴν ἐν] εἰςόν αὐτῆς
ἔθηκε, τὴν τε μιτρην,
ἢ μαστὸς ἐπύλασσε . . .
. . . . τού τε Πάνα.
καὶ τὰς ἔνσεντι αὐτῆς
δρῆς μάκαιρα ταρσάς.

XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τᾶτον όπ' καὶ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐθέμαλο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ πόλει Θυγατρὶ τὰ δῶμα Τιμόδημος
εἴσαλο, τῶν κερδέων δικαλεύμαλαι· καὶ γὰρ εὐξαθ' ὄτας.

XXI.

Kαὶ πάλιν, Εἰλήθυα, λυκανίδος ἐλθὲ καλεύσης
ἐει λέχος, ἀδι:ων ἀδε σὺν εὐτοκίῃ,
ώς τοι νῦν μὲν, ἀνασσα, κόρης ὑπερῷ αὐτὶ δὲ παιδὸς
ὑπερογ εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

XXII.

Tὸ χρέος ὡς αὐτέχεις, Ασκληπιοί, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης· Ακέσσων Ὀφελεν, αρξάμενος
γυνώσκεν· ἦν δὲ αὖτις λάθη, καὶ δὴ μην αἰτιτῆς,
Φῆστι παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

XXIII.

Tῷ με Κανωπίται Καλλίταιν εἶκος μύξαις
πλέστιον, η Κριτίς, λύχνον ἔθηκε θεῶ.
εὐξαμένεις περὶ παιδὸς Αστελλίδος. ἐε δὲ ἐμα Φέργη
αἴθοησας Φῆστις· Εστερε, πῶς ἔπεσες;

XXIV.

Φησὸν ὁ με τῆςας Εὐαίνετος (ἢ γαὶ ἔγωγε γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ιδίης ἀγκεῖθαι χάλκεον ἀλέκτορος Τυνδαρίδησι. πιτεύω Φαιδρῷ παιδὶ Φιλοξενίδεω.

XXV.

Iναχίης ἐσηκεν ἐν Ισιδος ἢ Θάλεω παις Αἰχυλίς, Ειρήνης μητρὸς ὑποχρεσίη.

XXVI.

Tὴν αἵλιν Εὔδημος ἐφ' ἣς ἀλα λιτὸν ἐπέθαν
χειρῶνας μεγάλκς ἐξέφυγε δανέων
Φῆκε Θεοῖς Σαμιόθραξ, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν
· ὡ λαοὶ, σωθεῖς ἐξ ἀλὸς, ὡδῇ ἔθετο.

XXVII.

Eύμαβίν ἥτεῖτο, μίδὺς ἐμὲ Σιμός ὁ Μίκκυ
ταῖς Μύσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὄκας, ἐδοσαν
ἀντ' ὀλίγα μέγα δῶρον. ἐγὼ δὲ αὐτὰ τήνδε κεχηνῶς
κεῖμαι τῷ Σαμίᾳ διωλόον, ὁ τραγικὸς
παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσι,
ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τύμαν ὄνειρος ἐμοί.

XXVIII.

Tῆς Αγοράνακτός με λεγε, ξένε, καρμικὸν ὄντως
ἀγκεῖθαι νίκης μάρτυρα τῷ Ροδίᾳ
Πάμφιλον, ψάκεν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δὲ ὡς
ιοχαίδι καὶ λύχνοις Ισιδος ειδόμενον.

XXIX.

Αρτεμί, τὸν τόσῳ ἄγαλμα φιληρατὶς εἰσαῖθε τῇδε·
αλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότισα, τὴν δὲ σάκ.

XXX.

Τίν με λεοντάγχωνε, συοκλίνε, Φήγυνον ὅζον
θῆκε... τίς; "Αρχῖνος. ποῖος; "ὁ Κρής. δέχομαι.

XXXI.

Κόγχος ἐγώ, ΖεΦυρῖτι, παλαιίτερον· αλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπερο, Σεληνάιης ἀνθεμα πυῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐτέωλεον, εἰ μὲν αἴται,
τείνας οἰκείων λαῖφος αὐτὸς προτόνων·
εἰ δὲ γύαλην λιταρηγή, Θέον αὐτὸς ερέσσων
ποσσὸν αὖ, ὡς καὶ τάνομα συμφέρεται.
Ἐς τὸ ἐπεσον παγὸν Θῖνας Ιχλίδος, ὁ Τραχένωμας
σοὶ τι περισκεπτὸν παίγνιον, Αργινόη,
μηδὲ μοὶ ἐν Θαλάμησιν ἔθι, ὡς πάρος (εἰμὶ γάρ αἰτης)
τίκληται νοτεψῆς ὕδεον αἰλυόνος.
Κλενίς αλλὰ θυγατρὶ δίδε χάρον· οἶδε γάρ έθλα
ρέζεν, καὶ Σμύρνης ἐτὶν αὐτὸν Αιολίδος.

XXXII.

Ηρως Ηετίωνος ἐπαίσθιμος Αμειωτολίτεω,
ιδύμης μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθυμῷ,
λοξὸν ὅσιν καὶ μῆνον ἔχων ξίφος· αὐδρὶ δὲ ιωτεῖ
Θυμωθεῖς πεζὸν καίμε παρακίσσαιο.

XXXIII.

Kυνθιάδες Θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τῷ Κρητὸς Εχέμματα
κεῖται εἰν Ουρυγίᾳ τῷδε παρ' Αρτέμιδι·
οἵς φύεων ἐκένωσεν ὅρος μέγας. οὐν δὲ πέτασθαι,
ἄγες, εἰς σπουδὰς η Θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Kρεωπύλας πόνος εἰμὶ, δόμω ποτὲ θεῖον αἰολὸν
δεξαμένῳ κλαίω δῆ Εὔρυτον ὅστ' ἔταθε,
καὶ ξανθὴν Ιόλειαν. Ομήρεον δὲ καλεῦμαι
γράμματα· Κρεωπύλω, Ζεῦ Φίλε, τῦτο μέγα.

XXXV.

Hσιόδυ τόδι ἀεισμα καὶ ὁ τρόπος· ό τὸν αἰολῶν
ἔχατον, ἀλλ' ὥχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐτέων ὁ Σολεὺς ἀτεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες, Αρήτα σύμβολον ἀγρυπνίης.

XXXVI.

Hλβε Θεαίτηος καθαρὴν ὁδὸν· εἰ δῆ εἴτε κισσὸν
τὸν τεὸν ἔχει αὐτη, βαίκχε, κέλευθος ἄγει,
αλλων μὲν κῆψικες ἐτοί Βραχὺν ἔνομα καὶρὸν
Φέγγονται, κείνη δῆ Ελλὰς αἱ σοφίαν.

XXXVII.

Eῖνος Αταργείτης τις αὐτῆρετο Πιτζακὸν γέτω
τὸν Μιτυληναῖον, πᾶντα τὸν Τρραδία.
Αττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. η μίσα μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλάτω καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·

ἢ δῆ ἐτέρη προσέβηκε. τί λαίου; εἰ δῆ ἄγε σύν μοι
Βάλευσον, ποτέρον εἰς υμέναιον ἄγω.
εἴτεν· ὁ δὲ σκίτωνα, γεροντικὸν ὄπλον, αἰείδας,
Ηνιδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέασιν ἔτος.
(οἱ δῆ ἄρε οὐτὸ πληγῆσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
εἰρετον εὐχεῖται πᾶνδες ἐνὶ τριόδῳ)
κείνων ἔψησθαι, Οησὶ, μετ' ἵχνισ· χῶ μὲν ἐπέτη
πλησίον· οἱ δῆ ἐλεγον την κατα σαττον ελα.
ταῦτ' αἰσιν ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οὐκε
μράξασθαι, παιδῶν κληδόνι συνθέμενος.
την δῆ ὀλύγην ὡς κεῖνος ἐσ οἶκον απήγετο νύμφην,
ὕτω καὶ σύ γ' ίων την κατα σαντὸν ἔλα.

XXXVIII.

Tίμων (ἢ γαρ ἐτέσσι) τί τοι, σκότος ἢ Θάσος, ἐχθροί;
ἢ τὸ σκότος οὐμείων πλείονες εἰν Αἰόη.

XXXIX.

Mὴ χαιρετιν εἰσηγε με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ἐσὶ, τὸ μὴ σὲ γελᾶν.

XL.

Tις Ξέρος, ὁ ικανηγέ; λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρεν ἐτῶ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάθω,
δακρύσας ἐπικηρον ἐὸν βίον· γάρ εἰ γαρ αὐτὸς
ἥσυχος, αἰθύη δῆ ίσα θαλασσοτορεῖ.

XLI.

Oἴτινες Ηλείοι παρέρτειε σῆμα Κίμανος
ἴσε τὸν Ιατταίον παῖδα παρερχομενον.

XLII.

XLII.

Τὸν βαθὺν οἰνοπάστην Εραστίζενον ἡ δις ἐπεξῆς
ἀκμήτῳ πρωτοθεῖστ' ὥχετ' ἔχρσα κύλιξ.¹

XLIII.

Τὴν φρυγίην λέοχετν, αὐγαδὸν γάλα, πᾶσιν ἐν εἰδήσαις
Μίκκος καὶ ζωὴν κάσαι ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὄραμάται,
ἡ γερῆς ματῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰναθέντας καὶ τελευτήσαντα.

Αἷλινε καὶ σὺ γαρ ᾠδὲ Μενέκρατες, ἐκέτι πύλυς
ἥδα. τίς αἰξένων, τίς σε κατεργυάσατο;
Ἐγέρατο καὶ Κένταυρον, ὁ μοι πεπρωμένος ἥλθεν
ὕπνος· ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ιερέη Δῆμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
ἄνερ, καὶ μετέωεισα Δινδυμήνης,
ἡ γερῆς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἥγο.....
πολλῶν προσαστή νεῶν γυναικῶν.
καὶ μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κηταέμιστ' ἐκείνων
εὐγήρεως ἐνὶ χερσίν. ἔρτε χαιρῶν.

XLVI.

Ασακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰσωόλον, ἥρωας Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ιερὸς Ασακίδης.

Ἐκέτι Δικλαιόησιν ὑπὸ δρυσὶν, ἐκέτι Δέφηνιν
ποιμένες, Ατακιόην δὲ αἰὲν ἀεισόμεθα.

XLVII.

Εἰς Ηράκλειτον τὸν Αλικαρνασσέα ἐλεγίας ποιητήν.

Εἴσταί τις, Ηράκλειτε, τεὸν μόρον, ἐσ δὲ ἐμὲ δάκου
ῆγαγεν, ἐμνήθη δὲ οὐσακίς αὐτότερος
ἥλιον λέοχη κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν πώ,
ἔστιν Αλικαρνηστεῦ, τετράτωαλαι σπασθή-
αι δὲ τεῖς ζάγσιν ἀηδόνες, ησιν ὁ πάντων
ἀρτακίηρε Αἰδης όπικέ εἴστι χεῖρα βαλεῖ.

XLVIII.

Nαέιος όπικέ εἴστι γῆς ἔθανε λύκος, αλλ' ἐνὶ πόνηω
ναῦν ἄμα καὶ ψυχὴν εἶδεν αἰτολλυμένην,
ἐμπαρος Αιγύνηθεν ἀπ' ἔπλεε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῷ
νεκρός· ἐγὼ δὲ ἄλλως κνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· Φεῦγε Θαλάσση
συμμίσγεν, ἐρίζων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Tῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ακάνθιος ιερὸν ὕπαντον
κοιμάται. Θυάσκειν μὴ λέγε τὰς αὐγαθές.

L.

Hν δίξῃ Τίμαρχον ἐν Αἰδος, ὁ Φρεσ πύθησε
ἢ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεσι,
δίξεσθαι Φυλῆς Πτολεμαΐδος, φέσα πατρὸς
Παυσανίας· δῆσις δὲ αὐτὸν ἐν εὐσεβεων.

LI.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ καὶ σίχος καὶ μαχυάλεξων
Θῆσις Αρισταίς Κρῆς υπὸ ἐμοί. ^ε δολιχόν.

LII.

Kύζικον ἦν ἔλθης, ὀλίγος πόνος Γιωτακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην· αὐτῶν ὅτι γάρ ή γενέν·
καὶ σφιν ανηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξου
τῷθ', ὅτι τὸν κείμων ἵστηκεν Κριτίνη.

LIII.

^α Ή ρ υπό σοι Χαρίδας ανασταύεται; Εἰ τὸν Αρίμηνο
τῷ Κυρηναίῳ παῖδα λέγεις, υπὸ ἐμοί.
^α ὡ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; γ πολὺ σκότος. ^α αἱ δὲ ἄνοδοι, τί;
γ ψεῦδος. ^α ὁ δὲ Πλεύτων; γ μῆθος· αἴστωλόμενα.
ὅτος ἐμὸς λόγος υμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἥδιν
βάλει, Πελλαίς βάσι μέγας εἰν Αἰδη.

LIV.

Δαιμονα τίς δῆ εὐ οἶδε τὸν αὔριον, αἵκινα καὶ σέ,
Χάέμι, τὸν ὁφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν αἱμετέροις,
τῷ ἐτέρῳ κλαύσαντες ἔθαψομεν; καὶ δὲν ἔκεινος
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμαί αἰνηρότερον.

LV.

Tιμονό... τίς δῆ ἐστι; μαὶ δαιμονας, καὶ σ' ἀν ἐπέρινων,
εἰ μὴ Τιμοθέος πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
τῆλῃ, καὶ Μήθυμνα τὴν πόλις. η μέγα φημὶ²
χῆρον αἰνιᾶθαι σὸν πόσιν Εύθυμενη.

L VI.

Kρησίδα τὴν πολύμυθον, ἐπιταμένην καλεῖ παιδεῖν,
δίζονται Σαμιων πολλάκις θυγατέρες,
ηδίσαν συνέριθον, αὐτοὶ λάλουν· η δὲ ἀποθρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὑπονομένον.

L VII.

Ωφελε μηδὲ ἐγένοντε θεοὶ νέες. καὶ γὰρ ἀνὴρ μεῖς
παιδαὶ διοκλείδες σώτασιν ἐτένομεν.
νῦν δὲ ὁ μὲν εἰν αὐτῷ πάθεται νέκυς· αὐτὶ δὲ ἐκείνης
άνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

L VIII.

Δωδεκέτη τὸν παιδαὶ πατήρα αὐτέθηκε φίλιατασσος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

L IX.

Hῶις μελάντασσον ἐθάψασθομεν, ηελίς δὲ
δυνομένη βασιλῶ καίτθανε παρθενικῇ
αὐτοχερέ· ζώειν γάρ, αὐδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
καὶ ἔτλη. διδύμου δὲ οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Αρμιτάσσοιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ιδὺσα δόμον.

L X.

Eἴωας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ Κλεόμερόλος ὡ' μερακιώτης
ηλατ' ἀφ' υψηλῆς τείχεος εἰς Αἰόλην,
ἄξιον γάτι παθῶν Θαλάτης κακὸν, αλλὰ Πλάστωνος
ἐν, τὸ πιεὶ ψυχῆς, γράμμι ἀναλεξάμενος.

LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, γέτε τι δευτὸν
ρέζων, εἴτ' αδικῶν χάδινα, γάια Σιλη,
Μίκηλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπέκνεστα, μῆτε σὺ καφη
γύνεο, μήτ' ἄλλοι δαιμονες, οἱ μὲν ἔχετε.

LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτῷ πατέρα Βάτλον.

Οσις ἐμὸν παρὰ σῆμα Θέρεις πόδα, Καλλιμάχυ με
ιδῇ· Κυρηναίς παιδά τε καὶ γενέτην.
εἰδεῖς δὲ ἀμφῶ κεν. οὐ μέν ποτε πατρίδος ὄστλων
ἥρξεν· οὐδὲ τὴν κρέσσονα Βασιλανίης.
Ἐγένεστις· Μάγοι γὰρ ὅστις ἴδον ὄμματα παιδας
μὴ λοξῶ, πολιγάς ἢκ ἀπέθεντο Φίλας.

LXIII.

Εἰς τὸν ἑαυτῷ τάφον.

Βατλιάδεω παρὰ σῆμα Φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀσιδὴν
εἰδότος, εὖδὲ οἰνῷ καίρια συγγελάσας.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ

Σ Μ Τ Ρ Ν Α Ι Ο Τ.

I.

Παισὶν ἐστὶ προτέροις ἡδη τρίτον ἐν πυρὶ μῆτρι
Θεῖσα, καὶ ἀπλήσω δάκρυον μεμφόμενη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ όπις ἀνέμενεν ἀδήλυτος
ἴλισίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζώὸν ἔθηκε Βρέφος,
Οὐ θρέψιν, λέξασα, τί γαρ πλέον Αἰδί μασοῖ
καρμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐστὰν μὲν ἀτῆ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτε ἐλθῃ,
μέμφεται. ἐσι δὲ σὺν κρεῖσσον ὁ Φειλόμενον.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΤΡΗΝΑΙΟΤ.

I.

[Ἐκ τῆς Ηριγόνης.]

Οἶνός τοι πυρὶ ὥστον ἔχει μένος, εὐτὸν ἀνὲστις ἄνδρας
 ἐλθῆται κυριάνες δῆ, οὐαὶ λίθουσσαν ἄλα
 Βορρᾶς ἡὲ Νότος, τὰ ν. καὶ κεκρυμμένα Φαῖνει
 Βιστσόθεν, ἐκ δῆ ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξεν νόον.

II.

Ἐκ τῆς Ερμῆς.

Πέντε δέ οἱ ζῶντες περιειλάδες ἐσταύρωτο·
 αἱ δύο μὲν γλαυκῷο κελαινότεραι κυάνοιο.
 η δὲ μία ψαθαρύ τε καὶ ἐκ πυρὸς οίον ἐρυθρή.
 η μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πάσα περὶ πρὸ^{την}
 τυπομένη Φλογυμοῖσιν, ἐπειὶ ἣντις μοῖραν ὑπὸ αὐτὴν
 κεκλιμέναις αἰχλίνες σιειθεόες πυρώσιν·
 αἱ δὲ δύνα ἐκάτερθε πόλοις περιτεττήγαι,
 αἱεὶ κυρυμαλέαι, αἱεὶ δὲ μόδατι μογέγσι·
 ς μὲν ύσσωρ, ἀλλ' αὐτὸς αὖτ' ὅρανόθεν κρύσαλλος
 καὶ γυαῖαν αἰματέρχε, περίψυχος δῆ ἐτέτυκτο·
 ἀλλὰ τὰ μὲν χειροῖσιν καὶ ἀμβατὰ ἀνθρώποισι·
 δοιαὶ δῆ ἀλλαὶ ἔστιν ἐναντίαι αἰλλήλησι
 μεστηγὺς Θέρεός τε καὶ ύετίς κυντάλλις,
 ἀμφῷ εὐκοῦτοι τε, καὶ ὄμπτνιον αἰλῆσκυται

καρπὸν Ελευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίστοις καιύστι . . . . .

III.

Εἰ κύρον ἐξ ὀλίγυς διστλάσιον, ὡς γυνεῖ, τεύχειν
Φράξεαι, τὴν σερεὴν πᾶσαν ἐς ᾗλλο Φύσιν
εὗ μεταμορθώσαι, τόδε τοι πάντα, καὶ σύ γε μάνδρην,
ἢ σιρὸν, ἢ κοιλὺς Φρείατος εὔρυν κύτος
τῇδε ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἔλις κανόνων.
μηδὲ σύ γ' ἀρχύτεω δισμῆχανα ἔργα κυλινδρῶν,
μηδὲ Μενεγχμείας κανοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδὲ εἴ τι Θεοδέος Εὐδόξῳ
καρπούλον ἐν γραμμαῖς τίδος ἀναγυράσσεται.
τοῦσδε δὲ ἐν πινάκεσσι μεσόγυραφα μυρία τεύχοις·
ρεῖσά κεν, ἐκ παύρυ πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι παιδὶ συνηθεῖν
πάντ' ὅτα καὶ Μάσταις καὶ Βασιλεῦσι Φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δὲ ἐς ὑπέρον, ψράντε Ζεῦ,
καὶ σκῆνῶρων ἐκ σῆς αντιάσπει χερός.
καὶ τὰ μὲν ὡς τελέοιτο, λέγοι δέ τις αὐθεμα λεύσων·
Τῷ Κυρηναίᾳ τῷτ' Ερατοδένεος.

P I A N O T

I.

Hάρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοις πελόμενα
ἀνθρώπωι, φέρομεν δὲ θεῶν ἐτερόφροστα δῶρα
ἀφραδέη κραδίῃ. Βιότοι μὲν ὅς κ' ἐπιδευκός
τρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐτὶ ψόγον αἰνὸν ιάττει,
ἀχνύμενος σφετέρην δῆλητὴν καὶ θυμὸν αἴτιον,
չοντει τι θαρσαλέος νοέειν ἐτος, χοντει τι ρέξαι,
ἐρριγώσ, ὅταν ἄνδρες ἔχειέσανοι παρέωσι·
καὶ οἱ θυμὸν ἔδυσι κατηφείη καὶ οἰζύς.
ὅς δέ κεν εὐόχθησι, θεὸς δῆλος ἐτὶ ὄλβου ὀπάζει,
καὶ πολυκομψανίην, ἐπιλύθεται γένεα γαῖαν
ποστὶν ἐπιτείνει, θυητοὶ δέ οι εἰσὶ τοκῆς·
αλλ' ὑπεροπλή καὶ ἀμαρτωλῆσι νόοιο
ιστα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δῆλον τοῦχένεις ἵχει,
καὶ περ ἐών ὀλύγος· μνᾶται δῆλος εὐπηγυν Αθηνην,
ηὲ τιν' ἀτραπαῖὸν τεκμαίζεται Οὐλυμπόνδε,
ώς κε μετ' ἀβανάτοις ἐναριθμιος εἰλασινάζη.
η δῆλος Ατη ἀταλοῖσι μεταρχῶσα πόδεσσιν
αἴκους ἐν κεφαλῆσιν ἀνάιτος καὶ ἀφαντος,
ἄλλοτε μὲν γραιῆσιν νεωτέρη, ἄλλοτε δῆλος αὐτε
σταλοτέρησι γραιῆς ἐφίσταται ἀματλακίσι,
Ζηνὶ θεῶν κοσίοντι, Δίκη τ' ἐπίηρα φέρευσα.

II.

Ωραί τοι χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦσν ἔλαιον,
ω̄ πυγὰ, κενώσσειν ςὲδε γέροντας ἐσῆς.
λεξὸν μοι τίνος ἐστὶ μάκαρόν τυ, καὶ τίνα παιδῶν
κοσμεῖς. ἀ πυγὰ σῇ εἴστε Μενεκράτεος.

III.

Ητροιζὴν αὐγαθὴ κυροτρόπος· γὰρ ἀν αἱμάρτοις
αἰνῆσας παιδῶν ςὲτὸν ὑστέτιον.
τόσσον σῇ Εμπεδοκλῆς Θανεοώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰσφενοῖς καλὸν ἔλαμψε ρόδον.

IV.

Οἱ παιδεῖς λαβούσειν τὸ αὐτόνοις· ἦ γὰρ αὐτὸις
ρίψης, ὡς ἵξετο τότε προσαμπατέχεται.
τῇ μὲν γαρ Θεόδωρος ἀγει ποτὶ πιονα σαρκὸς
ἀκμὴν, καὶ γάρ τοι πάντας αἰκηράσιον.
τῇ δὲ φιλοκλῆς χούσεον ρέθος, ὃσε καθ' ὑψος
ἢ μέγας, ψύχαντι σῇ αἱμφιτέθηλε χάρις.
ἢν σῇ ἐστὶ λεπτίνεω σρέψης δέμας, ψήκετι γῆς
κινήσεις, αἰλύτω σῇ ὡς αἰδάμαντι μενεῖς,
ἴχνισ κολληθεῖς· τοιον σέλας ὄμμασιν αἰθει
κένυσ, κεῖς νεάτερς ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παιδεῖς, ἐς αἰκματίν δὲ μολεῖτε
ἴθην, καὶ λευκὴν αἱμφιέσαθε κόμην.

V.

Ηρά νυ σοὶ, κλεόνικε, δι' αἰτραστοῖο κύόντι
σειῆς, ἥντησανθ' αἱ λιταραῖς χάριτες.

καὶ σε ποτὲ ῥόδεησιν ἐπηχύναντο χέρεσσι,
κἄρε, πεποίησαι δῆ τὴν ιδίαν τὴν χάριν.
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δῆ τοῦ αὐτοφαλέτος
ἔργεν αὐηλῆν, ἢ φίλος, αἰνεοίκαν.

VI.

Iξῶ Δεξιόνικος υπὸ χλωρῆ πλατανίσῳ
κόσσουφον ἀγρεύσας, εἴλε κατὰ πλεούγαν·
χῶ μὲν ανατείχαν ἐπεκάκινεν ιερὸς ὄρνις.
αὖλ' ἔγω, ὦ φίλ' Ερώς, καὶ Θαλερᾶς χάριτες,
εἶην καὶ κίχλη καὶ κόσσουφος, ὡς ἂν ἔκείν
ἐν χερὶ καὶ Φθεργῆν καὶ γλυκὺ δάκου βάλω.

VII.

Aγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσσε, χῶ μὲν ανατλάς
μυρία, καὶ σῆσας δίκινα καὶ σάλικας,
τὸν κενεῖαις χείρεσσιν ἀπέψυχομαι· οἱ δέ ἀμούγη
τάμα φέρεται, Ερώς, οἵσ σὺ γένοιο Βαρύς.

VIII.

Tὸ δέρωταλον τῷ Πανὶ καὶ ιοβόλον Πολύανος
τόξον, καὶ κάπτρος τέσσερες καθάψε πόδας,
καὶ ταύταν γωριτὸν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
θῆκεν ὀρειάρχα δῶρα συναγρεσίν.
αὖλ', ὦ Παν σκοτωτάτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύανον
εὔαγρον πέμπασις ἤέ τε Σιμύλεω.

IX.

Aχουλίς η̄ φουγίη Θαλαμητώόλος, η̄ περὶ πεύκας
πολλάκι τὰς ιερὰς χειραμένη πλακάμες,

γαλλαίω Κυθέλης ὀλολύγιαις πολλάκις δύσα
 τὸν Βαρὺν εἰς αἴκοστς ἥχον αἴπο τομεῖτων,
 τάσδε Θεῦ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὄρεία,
 Θερμὸν ἔτει λύσσης ὥστ' αὐτέσσινε πόδα.

X.

Παῖς Ασκληπιούσιον καλῶ καλὸν εἴσατο Φοῖβος
 Γόργος ἀφ' ἵμερτᾶς τῦτο γέρας κεφαλᾶς.
 Φοῖβε, σὺ δὲ ἵλας Δελφίνιε κέρον αἴξοις
 εῦμοιρον λευκὴν ἄχοις ἐφ' ἥλικήν.

Η ΔΥΛΟΥ

I.

Οἶνος καὶ πρωτόστης κατεκοίμισαν Αγλαονίκην
αἱ δόλαι, καὶ ἔρως ἥδυς ὁ Νικαγόρεω,
ἥς πάρετο Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάθυρα πόθων,
σάνδαλα, καὶ μαλακὰ, μασῶν ἐκδύματα, μίτραι,
ὑπνοὺς καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

II.

Αἱ μίτραι, τό θ' αἰλυρογένες ὑπένδυμα, τοῖς τε λάχανες
πέστλοι, καὶ ληρῶν χρύσεοι οἱ κάλαμοι·
πάντ' ἄμα Νικονόη συνεπάκτιεν. ἦν γὰρ Ερώτων
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς αμβυγόστιον τι Θάλες.
τοιγὰρ τῷ κυμάντι τὰ καλλιτεῖα Πριήτων
νεορίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχοον.

III.

Ηδιαπινομένη Καλλίσιον αὐδράσι (Θαῦμα,
καὶ ψευδές) νῆτις τρεῖς χόσας ἐξέποιεν·
ἥς τόδε σοι, Παφίη, ζωρὸν μετρῆσα θυῶν,
κεῖται πορθυρέης λέσβιον ἐξ οὐέλυ·
ἥν γε σάγ πάντως, ὡς καὶ πάντως ἀτ' ἐκείνης
σοὶ τοίχοι γλυκερῶν σκῦλα φέρωσι πότων.

IV.

Ζωρωτόται, καὶ τῦτο φιλοζεφύρε κατὰ νηὸν
τὸ ρυτὸν εἰδυίης δεῦτ' ἴδετ' Αρσινόης,

ορχηστὴν Βίσσων Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον
σαλωῖς, κρύνε πρὸς ρύσιν οιγομένες,
καὶ πολέμις σύνθημα, διὰ χριστές τε γεγωνῆς
κάθανος κάρμα σύνθεμα καὶ Θαλίης,
Νεῖλος ὁ ποῖον ἄγαξ μύσας Οἴλον ιεραγωγοῖς
εὗρε μέλος Θείων πάτρισυ ἐξ οὐδατῶν.
ἄλλα Κτησιεῖς σοῦσὸν εὔρεμα τίτε τότο,
δεῦτε νέος νηῶ τώδε παρ' Αρσινόης.

V.

Αγις Αρισταγόρην ὅτε ἔκλισεν, ὅτε ἔθηγ' αὐτῷ
ἄλλ' οὐσον εἰσῆλθε, κλῶχετ' Αρισταγόρης.
πῇ τοίνοις ἀκόνιτον ἔχει Σύσιν; ὡς σοροτηγοῖς,
Αγιν καὶ μίτραις Βάλλετε καὶ τεφάιοις.

VI.

Λυσιμελῆς Βάκχα, καὶ λυσιμελῆς ΑΦροδίτης
γεννᾶται Θυγάτηρ λυσιμελῆς ποδάγρα.

VII.

Τότο Θέων ὁ μόναυλος ὑπὸ ηρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητής, μίμων καὶν Θυμέλησι χαρις.
τυφλὸς ὑπὸ γήρας. εἶχεν καὶ Σκίρταλον οὖν,
νῆστον ὃκ αὐλέιν Σκίρταλον, εὐτάλαμον
αἰσίεν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τότο γαρ εἶχε,
τότο πανημερίων ηδὺ μάσημα νέων.
ηνλεις δὲ γλεύκες μεμεβυσμένα πάγνια Μασέων,
ἢ τὸν ἐν ἀκρήσοις Βάτταλον ηδυτάστην,
ἢ τὸν Κάταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον. αἰλλά Θέωνα
τὸν καλαμαυλίτην εισάγε, Χαῖρε Θέων.

Σ Α Μ Ι Ο Υ

I.

Δέρμα καὶ ὁργυᾶται κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Αμφιτριωνάδα κείμεθ' αὐτὰ πρόταυλον,
τεσσαρακανδεκάδωρα, τὸν αὐχήντα φιλίαττω
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἡλασε δεινὸς ἄκιν,
βύστον ορεηλοῖ παρὰ σφυρόν. αὶ πολύαλβος
Ημαθία τοίῳ κραίνεται αἴγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Αλκείδα Μινυάμιχε, τῦτο φίλιαττος
δερμα ταυαμύκη λευρὸν ἔθηκε βοὸς
αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕπερι κυδιόωντα
ἔσβεσεν ορεηλὺ τρηχὺν ύπατὸ πρόταυλον.
Φθόνος αὐτοίνοιτο, τεὸν σῇ ἔτι κῦδος αἰεξον
ρίζα βεροιαίς κράντορος Ημαθίας.

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ

Μ Ε Σ Σ Η Ν Ι Ο Υ.

I.

Πρώταρχος καλός εῖτι, καὶ ἡ θέλει· αὖταί θελήσει
ὑπέρον· η δὲ ὥσπερ λαμπάδι ἔχεσθαι τρέχει.

II.

Ηκνήμη, Νίκανδρε, δασύνειαι· αὖταί Φύλαξαι
μή σε καὶ τὸ πυγὴ τάυτο παθεῖσα λάθη·
καὶ γνώσῃ Φιλέοντος οὐση σωτάνις. αὖτ' εἴτε καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτης Φρόντιστον ηλικίης.

III.

Ζεῦ Πίστης μεδέων, Πειθήνορος, δεύτερον γὰς
Κύπεριδος, αἰτενῷ σέψον υπὸ Κρονίων·
μηδέ μοι οινοχόον κυλίκων σέθεν αἰετὸς ἀρθεῖς
μάρφας αιτί καλῶς, κοιρανε, Δαρδανίδη.
εἰ δέ τι Μαγδάων τοι ἔγω Φίλον ὥτασσα δῶρον,
νεύσαις μοι Θείς παιδὸς ὁμοΦρεσσύνην.

IV.

Εχθαίρω τὸν Ερωΐα. τί γὰρ βαρὺς γάντι ἐπὶ Θῆρας
έρνυται, αὖτ' ἐπειδὴν ιοβολεῖν κρεδίην;
τό πλέον, εἰ Θεὸς ἄνδρας καλαφλέγει; ή τί τὸ σεμνὸν,
δημόσιας, αὖτ' εἰμῆς ἀθλον ἔχει κεφαλῆς;

V.

Σύμφωνον μαλακοῖς κερασσάμενος Θρόνον αὐλοῖς
 Δωρόθεος γοερὸς ἔννετε Δαρδανίδας,
 καὶ Σεμέλας ὥδινα κεραύνιον, ἔσνεε δὲ ἵππον
 ἔργυματ', αἰειζών αἴφαμενος Χαρίτων·
 μένος δὲ εἰν ιεροῖσι Διωνύσοι προφήταις
 Μάμες λαεψηρὰς ἐξέφυγε πλέονυμα,
 Θηβαῖος γενεὴν, Σωσικλέος ἐν δὲ Λυαιν
 νηῷ Φόρμιγγα Θήκαλο καὶ καλάμυς.

VI.

Ούδι, εἴ με χρύσειν αἴτο δραυτῆρος Ομηρον
 σῆσοιτε Φλογέας ἐν Διὸς αἰεροσταῖς,
 ὃκ εἴμι, ἢδι, ἔσομαι Σαλαμίνιος, ὃδέ μεν γὸς
 Δημηταργόρες· μὴ ταῦτ' ὄμρασιν Ελλάς ίδοι.
 ἄλλον ποιητὴν Βασανίζετε· τάμα δὲ, Μῆσται
 καὶ Χίος, Ελλήνων παισὶν αἰσιστάτ' ἔτη.

VII.

Ηρώων τὸν ἀσιδὸν Ιω ἔνι πᾶνδες Ομηρον
 ἡκαχον, ἐκ Μυσέων γεῖφον υΦηνάμενοι.
 νέκηαρι δὲ εινάλιαι Νηροίδες ἔχρισαντο,
 καὶ νέκυν αἰλιαίν Θήκαν ύπτο σπιλάδι,
 ὅτις Θέτιν κύδην καὶ γέα, καὶ μόθον ἄλλων
 ηρώων, Ιθακῆ τ' ἔργυματα λαρτιάδεω.
 ὁλούσην τῆσσων πόντω Ιος, ὅτις κάκευθε
 βαιὴ Μυσάων ἀτέρα καὶ Χαρίτων.

VIII.

Κειράμενος γονίμην τις αὐτὸν φλέβα Μητρὸς αγύρτης
ύλης εὐδένδρες πρῶνας ἐβονοβάτει.

τῷ δὲ λέων ἡντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην
χάσμα Θέρων χαλεπὸν πειναλέα Θάρους.
δείσας δὲ αἰματέω Θηρὸς μόρον, ὡς αὔδαξε,
τύμπανον ἐξ ιερᾶς ἐπαλαλάγησε νάστης.
καὶ μὲν ἐνέκλεισε Φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
ἐνθετούρομβητὴν ἐπροφάλιξε Φόβην.
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὄλοον μόρον, εἴσατο Ρεΐνη
Θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

IX.

Οἴου ὁρῆς, ὡς ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λᾶμα
Κλειτομάχος, τοῖαν Ελλὰς ἔστειδε βίαιη.
ἄρτι γαρ αἰματόσυντα χερῶν αἰτελύετο πυγμᾶς
έντεα, καὶ γοργῷ μάχεσθαι πακιρατίῳ.
τὸ τρίτον ἐκ ἐκόνιστον ἐπωμιδας, ἀλλὰ παλαιός
ἀττίας, τὰς τριστὺς Ιαθρούθεν εὗλε πόνκες.
μῶνος δὲ Ελλάνων τόδι ἔχει γέρας· ἐπιάσυλοι δὲ
Θῆραι, καὶ γενέτωρ ἐς έφεβον Ερμοκράτης.

X.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυθρόφον, ὡς ποτε, μέλψεις,
κρέμα δι εὐτρήτων Φθεγγόμενος δονάκων,
Ἄστρι ἐνὶ σαις παλάμαις Τριτανίδος ἔργον Αβάνας,
ὡς πρὸν, ἐπανθήσει, πυμφογενὲς Σάτυρε.
δὴ γαρ ἀλυκοτέρδαις σφίγγη χέρας, ὥπερα φοίω,
Θιατὸς ἐάν, Θείαν εἰς ἔριν ητίασας.

λωτοὶ δῆ οἱ κλάζοντες ἵσον Φόρμιγι μελιχρὸν
ώτασαν ἐξ αέθλων, καὶ τέφος, ἀλλ' αἰδαν.

XI.

Εἰς Ερωτα δίδεμένον.

Tις σε τὸν ἡχὴν οὐσίως πήγρευμένον ὥδε πεδήσας
Θήκαιο; τίς πλέγυμν σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκλήνατο; πῦ Θοὺς τοῦτα,
νῆπτε, πῦ πικρὸν πυρφόρος ισδόκη;
ἢ ἢσα μάτην ἐπωόησε λιθοῦσσος, ὃς σε, τὸν οἴστρῳ
κυμήναντα θεὺς, τῷσῇ ἐνέδησε πάγη.

XII.

Εἰς Πανὸς ἀγαλμα.

Eμτωνει Πᾶν λαρῷσιν ὁρεισάτα χείλεσι μῆσαν,
ἔμτωνει, ποιμενίω τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδω σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνωδῆ
κλάζει κατιθύνων ῥήμαλος ἀρμονίην·
ἀμφὶ δέ σοι, ρύθμοιο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἰχυος
ῥησσέαθω ΝύμΦαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

XIII.

Mακύνι τείχη, ζεῦ Ολύμπιε, ῥέει φίλιστρος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
καὶ γὰρ χθὰν καὶ πόντος ὑπὸ σκάτωροισι φιλίστρα
δέδημαιησι, λοιπὰ δῆ ἀ πρὸς Ολυμπῶν ὅδός.

XIV.

Pίομαι, ὡς ληναῖς, πολὺ πλέον, ἣ πίε κύκλωψ
ηδὺν αὐδρεμέων πλησάμενος κρεάσον·

πίουμαι. ὡς ὁ Θελόν γε καὶ ἔγκαρδον ἐχθρὸς αἰράτης
 βιεύμα φιλισταῖς εἶξετον κεφαλῆς,
 ὅστερ ἐταιρέοιο παρὰ κρητῆς Φόνοιο
 γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ Φάρμακα χειράμενος.

XV.

Οῖνος καὶ Κένταυρον, Εωίκρατες, ἐχί σε μὲν
 ἄλεσεν, ηδὲ ἐρατὴν Καλλίγη λίκιν.
 ἔντως οινοχάρων ὁ μονόμυμαλος, ὃ σὺ τάχιτα
 τὴν αὐτὴν πέμψεις ἐξ Αἰδενὸς πρόωσος.

XVI.

Αγαγε καὶ Ξέρενης Πέρσαν σρατὸν Ελλάδος ἐς γᾶν,
 καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' αὖτ' Ιταλίας.
 αἷλ' ὁ μὲν Ευρώπης δῆλον ζυγὸν αὐχένι θήσαν
 ήλθεν· ὁ δὲ αἴματαύσων Ελλάδες δέλασσύνας.

XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ησιόδοιο
 Νύμφαις κηρυκιάδων λαῦταν ἀτὸ σφετέρων,
 καὶ τάφον νύκτασαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
 ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
 τοίην γαρ καὶ γῆρυν ἀτέτανεν, ἐννέα Μασῶν
 ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

XVIII.

Εἰς Ιππώνεια.

Οὐδὲ Θακὸν ὁ πρέσβυς ἐώ ἐπιλέγροφε τύμβῳ
 βότρυν αὖτ' οινάνθης ήμερον, αἷλα βάτεν,

καὶ πιγίσσεσται ἄχερδον, ἀποσύγεγαν ὁδίτῶν
χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.
ἄλλα τις, Ιωανναῖος ἐπην παρὰ σῆμα, γένηται,
εὐχέσθω κνώσσειν εὑμενέοντα νέκυν.

XIX.

Πᾶσα σοι οἰχομένῳ, Πυλάδη, κακύεται Ελλὰς,
ἄπλεκτον χαίταιν ἐν χροὶ κειραμένα.
αὐτὸς δὲ ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
φοῖβος, ἐδὺ τιμῶν ἦ Θέμις υμνοπόλον·
Μῆσας δὲ ἐκλαύσαντο· ρόσιν δὲ ἔησεν ἀκάνθων
Ασωπὸς γοερῶν ἥχον ἀπὸ σομάτων
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
εὗτε σιδηρέιην οἴμοι ἔθης Λιδέων.

XX.

Συγνὸς ἐπ' Αρκτύρῳ ναύταις πλόος, ἐκ τε Βορείης
λαίλατος Αστασίω πικρὸν ἔτευξε μόρον,
ὅτείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόνος
ἐκρυψί· Αιγαίων ραιόμενον πελάγει.
ηἱθέων δακρυτὸς ἀτας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
πλεῖστα πολυκλαύτα κηδεῖα ναυτιλίης.

XXI.

Εἰς γυναικαὶ ἥτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Διέγματις κατὰ Θυμὸν ὅτι χάριν ὁ παροδίτας
διστάκι φι μάνον γράμματα λέλογχε πέτρος,
λαοτύποις σμίλαις κενολαμριμένον. ή ρά γυναικὶ^{τῷ} χθονὶ κευθομένᾳ ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα;

τῦτο γαρ ἀγέντες καρυφύμενος εἰς ἐν αριθμός.

ἢ τὸ μὲν εἰς ὄρθαν ἀτραπὸν ωκεῖον ἔμολεν,
αἱ δὲ εἰκῆρον ναέωσα τόσῃ ηρίον ἐπλεστο φίδισ;

νῦν εφιγύδες γρίφους οἰδίστος ἐφειστάμην.
αἴνετος, όνκιστοι καμάνων αἴνιγμα τύτσοιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, αἴνετοις δὲ ἔρεσος.

XXII.

Ακλαινοι καὶ ἄθατοι, ὁδοιστόρε, τῶσδε ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμενα μυριάδες,
Αἰτωλῶν δμηθέντες ύπερ Αρεος, ηδὲ Λατίνων,
ἢς Τίτος εὐρείης ηγαγήσθετο Ιταλίης,
Ημαδίη μέγα πῆμα τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο φιλίστακ
πνεῦμα, Θοῶν ἐλαφρῶν ὥχετελεστον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Αφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιστόρε, τῶσδε ῥώτω
Αλκαίω σαυρός πήγυνται ηλίβατος.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιστολίτεω
μυελίνην παιδῶν ὁ Βροτολοιγὸς Εῷς,
Ζῆνα Θέλων ἐρεβίσαι, ὅθ' ὑπέκα τῶν Γανυμήδε
μηρῶν οἱ τέττα πυλὺ μελιχρύστεροι.

II.

Δημόσιλος τοιοῖσθε Οιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστὰς
χρῆστες αἰκματίην, κύτας, καθ' ηλικίην,
ώς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νηπιός, γκέτει νύκλῳ
ἥσυχα τῇ καίνᾳ μητρὶ μενεῖ πρόσθυρα.

III.

Βλέψον ἐς Εορμογένην πλήρει χεῖ, καὶ τάχα πρῆξεις
παιδοκόραξ ὁ τι σοι θυμὸς ὄνειροτολεῖ,
καὶ συγνὴν ὁ Φρύνων λύσεις τάσιν· ην δὲ αἴλευστης
ἀρφανὸν αὐγκίσρει κύματι δύς καλαμον,
ἔλειται ἐκ λυμένος πολλὴν δρόσουν, γέδει γαρ αἰδὼς
καὶ δέιλεος δαστάνω κόλλοται συντρέφεται.

IV.

ΕξέΦυγον, Διόδωρε, τὸ σὲν βάρος. ἀλλ' ὅσον εἶτα;
εἰκὲ έΦυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον·
πικρότερός με κατέσχει. Αριστοκράτει δὲ λατρεύων
μυρία, δεσμόσυνην καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

Hh 4

V.

Στονδή καὶ λιθανωτέ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέντες
δαιμόνες, οἱ Φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
ὑμέας, ὡ σεμνοὶ, μαρτύρομαι. Καὶ οἱ μελίχρως
κύρος Αθηναῖος πάντας ἐτωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρός με Θεωρὸν
ΕὐΦραγύρην, αὐτέρων προμύτατε ΖέΦυρε,
εἰς ὅλιγων τείνας μηνῶν μέτρου, ὡς καὶ οἱ μικρὸις
μυριέτης κέκριταις τῷ Φιλέοντι χρόνος.

VII.

Ορκον κοινὸν Ερωτ' αὐτεθήκαμεν, ὅρκον δὲ πιστὴν
Αρσινόης ἔθετο Σωσιτάτρω Φιλητη.
αλλ' η μὲν Φευδῆς, κενὰ δὲ ὄρκια τῷ δὲ δὲ ἐφυλάχθη
ἴμερος. η δὲ Θέων δὲ Φανερὴ δύναμις.
Θρήνεις, ὡ τρέματε, παρὰ κλησιν ἀκέσσαις
Αρσινόης, πατῶ μεμψαμένης προδότη.

VIII.

Ηπιθανή μὲν ἔτρωσεν Αριτσονόη, Φίλ' Αδωνί,
κοψαμένη τῇ σῇ σήθεα πάρο καλύπη.
εἰ δώσει ταῦτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ην αὐτοπνευστω,
μὴ πρόφασις, σύμπλευτη σύμμει λαβὼν ἀταγε.

IX.

ΗτευΦερή μὲν ἥγρευσε κλεῶ τὰ γαλάζια, Αδωνί,
τῇ σῇ κοψαμένη σήθεα παπυχίδι.

ει δῶσει κάρμοὶ ταύτην χάριν, ἢν αἴσασινεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμωλαν σύν με λαβῶν ἀπαγε.

X.

Ταῦτον Αθῆνιον ἥσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα
Ιλιος ἦν, κῆγὼ κείη ἄμ' ἐΘλεγόμαν,
χ' δείσας Δαναῶν δεκέτη πόνουν. ἐν δὲ ἐνὶ Φέργες
τῷ τότε, καὶ Τρῶες καῆγὼ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Πεσσινόεντος αἴσῳ Φρυγὸς ἡθελ' ικέδαι
ἐκΘρῶν μανιομένην δὲς αἰνέμοισι κόρην
ἀγνὸς Ατυς, Κυβέλης Θαλαμητόλος· αὔγρια δὲ αὐτῇ
ἐσπεύσῃ χαλεπῆς πνεῦμ' ὑπὸ ΘευΦορίης,
ἔσταέριον τείχοιος ἀνὰ κνέΩας. εἰς δὲ κάταντες
ἄντρον ἔδυ, νεύσας Βαῖον ἀπωθεν ὁδῷ.
τῷ δὲ λέων ὠργσε κατὰ τίσον, αὐδράσι δείμα
Θαρσαλέοις, Γάλλῳ δὲ καὶ διονοματὸν αὔχος.
ὅς τότε ἀναυδός ἔμεινε δέκας ὑπό, καὶ τινος αὔρη
δαιμονος ἐσ τὸ ἐὸν τύμωσανον ἦκε χέρας.
Ἐ βαρὺ μυκήσαντος, οἱ Θαρσαλεώτερος ἄλλων
τελεσταόδων, ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
τὸν Βαρὺν ό μείνας αἰκοῖς Ψόφον. ἐκ δὲ Βοήσας
Μητέρα, Σαγγαρίς χείλεσι πάρ ποταμῷ,
ιρήν σοι Θαλάμην, ζωάγυρα, καὶ λαλάγυρα
τέτο, τὸ Θηρὶ Φυγῆς αἴτιον, αὐλίθεμα.

XII.

Pιστιδα τὴν μαλακοῖσιν αἵει πρηγῖαν αἴταις
Παρμενίς ήδίση Θῆκε πάρ Ούρανή,
Η h 5

εἴς εὐίης δεκάτευμα τὸ δῆλον Βαρὺ Θάλατος
η̄ ταῖρη μαλακοῖς ἐκλέγεται ζεύροις.

XIII.

Tis τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρῦι τᾶδε καθάψεν
ἔντεα; τῷ πέλλαι Δωρὶς ἀναγκάζεται;
πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἰματος ὥδε λοχιτᾶν,
χάμεις ἀτ' Αργειων τοὶ δύο λειτόμενα.
πάντα νέκυν μάζευε δεδυτάστα, μή τις, ἔτ' ἔμποντος
λειτόμενος, Στάρβῃ κῦδος ἐλαμψε νόθον.
ἴχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐτ' αἰστοιδος ὥδε λακώνων
Φωνεῖται Θρόμβοις αἵματος Οθρυάδα,
καὶ τόδε μοχθῆσας σωταίρει πέλας. ὃ προστάτωρ Ζεῦ,
τούξον αἰνικάτα τύμβολα Φυλότοιδος.

XIV.

Sἀμά τοι ἐχὴ μάταιον ἐτ' αἰστοίδι παις ὁ Πολύγυνος,
ἄλλος ἀτὸς Κορῆτας Θύρος ἀνηρ ἔθετο.
Γεργόνια τὰν λιθοεργὸν ὅμης καὶ τριτλόα γῆα
γραψάμενος, δίηις. τέτο δῆ ξοικε λέγεται.
Αἰστοιδος ὡς κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μή κατίδης με,
η̄ Φεῦγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσί.

XV.

Aὐλοὶ τῷ φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ηνίκα Μήτηρ
ιεροὶ τῶν Κιβέλοις πρῶτ' αἰνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὸν Φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χάίταν
ἐκφρων Ιδαῖης αἵματος οἶστολος Θαλάμης.
εἰ δὲ κελαινίτης ποιμὴν πάρος γ' παρασίτας
ἐγνώσθη, φοίβε τάτους ἔδειξεν ἔρις.

XVI.

Εἰς γὰν Θίσπιδος εἰκόνα.

(H)έστις ἐγώ, τραγουιὴν ὃς αὐτέστλαστο πρῶτος αἰοιδὴν
καμῆταις νεαροῖς κανονομῶν χάριτας,
Βάκχος ὅτε τριτὸν κατάγει χαρὸν, ὡς τράγος ἄθλον,
χωτήικὸς ἦν σύκων ἄρριχος ἄθλον ἔτι
οἱ δὲ μετεστλάσσαντο νέοι τάσδε μυσίος αἰών
πολλὰ προσευρήσατο χάτερα· τάλλα δὲ ἐμά.

XVII.

(H)έστιδος εὑρεμε τότο. τὰ δὲ αὐγροιῶτιν αὐτὸν ὕλαν
παίγνια, καὶ κάμυς τὰς ἀτελειοτέρυς
λιχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μῆτριντα χαράξας
γράμματα, χειράρρω δὲ οἴα καταρρόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὡς δόμα πάντων
δεξιὸν αρχαίων, ηθά τις ἥμιθέων.

XVIII.

Tαῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτην ἐπείγεαι· ἔσι γάρ ἄστυς.
ἄλλα σ' ὁ βυταλάς εἴσαταίης Μύρων.

XIX.

Σεῦ, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόχος ἀλαθεῖς,
καὶ γάλας πισεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

XX.

Gάλλον Αριταγόρης ᾠρχήσατο· τὰς δὲ Φιλόταλας
Τημενίδας ὁ καμάν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.

χώ μὲν τιμηθεὶς ἀπετέμπελο· τὴν δὲ τάλαιναν
Τρητήῳ κροτάλων εἰς ψόσος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ηρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ αἱράσοις
καὶ κόρυδος κύκνου θεέγετ' αἰοιδοτερον.

XXI.

Εμπορίης λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δὲ αἴρότρι
γειόμενον, ξείνω Μέρμαρις ἔκρυψε τάφῳ,
ἔνθα δραμαντὶ Νείλῳ ὁ πολὺς ρόσις ὕδατι λάβοι
ταῦρος τὴν ὀλίγην βῶλον αἰσθημένασεν.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἄλαι· νῦν δὲ καλυφθεῖς
κύμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάφον.

XXII.

Αὐλιν Αριστογόρεω καὶ κῆρυκατα μυρίος αἴρθεις,
Νεῖλε, μετ' εἰκάσις ἐξεφόρησας ὅδε.
αὐτὸς δὲ οἰκεῖς ὁ γέρων ἐπενέξατο βῶλο
ναυηγὸς, πάσης ἐλαϊδος ὄλυμένης,
γείτονος ήμιθραντον ἐπ' αὐλιον, οἱ πολὺς, εἴσας,
μοχθὸς ἐμὸς, πολῆς τ' ἔργα περισσὰ χερὸς,
ὑδωρ πάντ' ἐγενέθε· τὸ δὲ γλυκὺ τῦτο γεωργοῖς
κῦμ' ἐπ' Αριστογόρην ἐδραμε πικρότατον.

XXIII.

Οὐ μὰ τόδε Φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἵδε λυκάμβεω,
αἱ λάχομεν συγερὴν κλυδόνα, θυγατέρες,
ὔτε τι παρθενίην ηχύναμεν, ὔτε τοκῆαι,
ὔτε Πάρον, τῆσσαν αἰσπυτάτην ιερᾶν.
ἄλλα καθ' ημετέρης γενεῆς ριγκλὸν ὄνειδος·
Φήμην τε συγερὴν ἔφλυσεν Λεχίλοχος.

Αρχίλοχον, μὰ Θεὺς καὶ δαιμόνας, γάτ' ἐν αἴγυπτοις
ειδομένη, γάτ' Ήρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δὲ ἡμεν μάχλοι καὶ ατάσθαλοι, γάτ' ἀν ἔκεινος
ἡθελεν ἐξ ἡμέων γυήσια τέκνα τεκεῖν. !

XXIV.

Σμερδιέω ἐπὶ Θρῆνι τακεῖς καὶ ἐπ' ἔχαλον ὄσεῦν,
κάμην καὶ πάσης κοίρανε πανυπχίδος,
τερπαγότατε Μύστης Ανάκρεον, ὥ τε Βαθύλλω
χλωψὸν ὑπέρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
αὐτόμαται τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
καὶ μακάρων προχοεὶ νεκταρος αἰμοροσίγ·
αὐτόμαλοι δὲ Φέροιεν ίον, τὸ Φιλέστερον ἄνθος,
κῆτας, καὶ μαλακῷ μύρτα τρέΦοιη δρόσω,
ἔΦρες καὶ ἐν Δηῆς οινώμενος ἀβρεὶ χορεύσῃς,
βεβληκῶς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εύρυταν ληγ.

XXV.

Ηδιγον Φιλέκσις νέοις προσανάκλημ' ἐρώτων,
Σασφὼ, σὺν Μύσαις ἡ ρά σε Πιερίσι
ἢ Ελικῶν εὔκισσος, ἵσα πνεύσαν ἔκείναις,
κοσμεῖ, τὴν Ερέσω Μύσαν ἐν Λιολίδι·
ἢ καὶ Τιμὴν Τιμέναιος ἔχαν εὐφεγγέα πεύκην
σὺν σοὶ νυμφιδίων ἵσαβ' ὑπέρ Θαλάμων· .
ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὁδυρομένη ΑΘροδίτη
σύνθρηνος, μακάρων ιερὸν ἀλσος ὄρης.
πάντη, πότυα, χαιρε. Θεοῖς ἴσας γαρ αἰδαῖς,
ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας.

XXVI.

Της Σαρμίας τὸ μνῆμα φιλανίδος. ἀλλὰ προσεπτεῖ
τλῆθί με, καὶ σήλης πλευρού ὡς νέροισι.
Αὐτὸν εἴμι οὐ τὰ γυναιξὶν αἰναγράψατα προσάντη
ἔργα, καὶ Αἰχύλην ωνομίσασα Θεόν·
ἀλλὰ Φιλαδέλφων, ναὶ ἐμὸν τά θεον. εἰ δέ τις ημίας
αιχύνων, λαμπρὰν ἔσθλασεν ισορίην,
τῷ μὲν αἰνατολύξει χρόνος γνομα· τάμα δὲ λυγράν
οἵσεα τερφθεῖν κλυδόν αἰσθαμένης.

XXVII.

Πέιτε κόρεις καὶ πέιτε Βιώ Διδύμωνι τεκῦσα
ἄρτενας, όδε μῆτρας όστρος ἐνὸς ανάστατο.
ἢ μὲν αἱρεσύστα καὶ εὔτοκος όχι υπὸ παίδων,
οὗτεις δὲ ἐτάφη χερσὶ Θανῦσα Βιώ.

XXVIII.

Τύμβος οὖδε ἐστιν, ὡς νθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρα Μυσῶν
ιρήνη παρθεσίην, ιερὸς ὧν, ἐλαχον·
ὅς με τὸν ἐκ Φλιώντος, ἐτι τριβολον πατέοντας,
πρίνον, ἐστιν χρύσεον χῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλεγρύιδα· τῷ δὲ θανάτος
εὑθετον ὄρχηστην τῆστρον αἰνέσταυσα πόδα.
Εὐλέιος, ὡς ἀγαθὴν ἐλαχεῖς σάσιν· οὐδὲν ἐνὶ χερσὶ¹
κάριμος, ἐκ ποίης οὐδὲ διδασκαλίης;
“εἴτε σοι Αυτιγόνην εἰστεῖν Φίλον, όπου ἀνάμαρτοις,
εἴτε καὶ Ηλέκτραν αἱμφότεραι γαρ ἄκρον.

XXIX.

Kηγώ Σωσιθέας κομέω γέκυν, ὅσσον ἐν ἄξει
ἄλλος αὐτὸν αὐθαίριαν ἡμετέρων Σοζοχλῆν,
Σκύρτος ὁ πυρρογένειος. ἐκισσοφόρησε γαρ εἰ τὴ
αἴξια, φλιασίων ναὶ μὰ χορὸς Σατύρων,
κῆμε, τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἥθεσιν ἥδη,
ἥγαγεν εἰς μυήμην, πατρίδι ἀναρχαίσας
καὶ πάλιν εἰσώμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μάση
ρυθμὸν, πρὸς τὸν αὐδὴν ἐλκόμενος μεγαλην.
εὗαδεν ἡμῶν τύπος καὶ χερὶ καινοτομηθεῖς,
τῇ Φιλοκανδύνῳ Φροντίδι Σωσιθέᾳ.

XXX.

Tῷ καμαδογράφῳ, κάτη κόνι, τὸν Φιλάγωνας
κισσὸν ύπερ τύμβῳ ζῶντα Μάχωνι Θέροις·
εἰ γαρ ἔχεις κηφῆνα παλίματυτον, ἀλλά τι τέχνης
ἀξιον ἀρχαῖης λειψάνον ἡμίθεσας.
τῦτο δὲ πρέσσους ἐρεῖς Κένρωτας πόλις· Καὶ παρὰ Νείλῳ
ἔσιν ὅτε ἐν Μάσαις δομὴν πέφυκε θύμον.

XXXI.

Tὴν γοερᾶς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι λαμίσκην
ὑστατα, Νικαρέτης παιδὸς καὶ Εὔπολιδος,
σὺν Βρέφεσι διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτησιν λιβύης ἥνες εἰκοσέτην.
ἄλλα, κόραι, τῇ παιδὶ λεχώνα δῶρα Φέρεσαι,
θεομάκατα ψυχρῷ δάκρυα χεῖτε τάφῳ.

XXXII.

Αρχέλεω με δάμαρτα Πολυζείνην, Θεοδέκης
 παιδα καὶ αἰνοταθῆς ἔννετε Δημαρέτης,
 ὅστιν ἐπ' ὀδῖσιν καὶ μητέρα· τοῦτο δὲ δαίμων
 ἐφθασεν, γόργον αὐτὸν εἴκοσιν ἡελίων.
 ὀκλωκαδεκέτις δῆλος αὐτὴ θάνος, ἀρτι τεκχόα,
 ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, παντολιγοχρόνιος.

XXXIII.

Τὰς Πιλάναν Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἥλυθεν ἀπνυξ,
 ἑωθὶα πρὸς Αργείων τραύματα δέξαμενος,
 δεικνὺς αντία πάντα τὸν αἰματόεντα δῆλον πρέσβυτον
 Θεῖς ἐπὶ πυρκαιῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
 Δειλοὶ κλαιέθωσαν ἕγω δέ σε, τέκνον, ἀδακρού
 Θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς δηίαν πέμψασα λόχυς Δημακινέτη ὀκλῶ
 παιδας, ύπατὸς σήλη πάντας ἔθαψε μιᾶ.
 δάκρυα δῆλον ἔρρηξ ἐπὶ πένθεσιν ἀλλὰ τοῦτο εἶπε
 μῆνον ΩΣτάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

XXXV.

Λυδὸς ἕγω, ναὶ λυδὸς, ἐλευθερίῳ δῆλος ἐμὲ τύμβῳ,
 δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθεν τροφέα.
 εὐαίων αἰσινῆ τείνοις βίον. ην δῆλον γηρώς
 πρός με μόλης, σὸς ἕγω, δέσποτα, κηνὸν Λίδη.

XXXVI.

XXXVI.

Eν φρεάτην μὴ κατε, φιλώνυμε, μηδὲ μιήνης
 πῦρ ἐσ' ἔμοι· Πέρσης εἰμὶ γαρ ἐκ πατέρων,
 Πέρσης αὐθιγενῆς, ναι δέσπολα. πῦρ δὲ μιῆναι
 ἦμιν τῷ χαλεπῷ πικρότερον θανάτῳ.
 ἀλλὰ περιτίλας με δίδει χθονί· μηδὲ ἐπὶ νεκρῷ
 λυτρὸς χέντι· σέβομαι, δέσπολα, καὶ πόλιμός.

XXXVII.

Tὴν τίτθην ιέρων Σιληνίδα, τὴν, ὅτε πίνοις
 ζωρὸν, ὑπὸ ριδεμιῆς θλιβουμένην κύλικος,
 ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, οὐ ή Φιλάκητος ἐκείνη,
 καὶ Φθιμένη, ληνῷ γείτονα τύμβον ἔχῃ.

XXXVIII.

Bάλλεθ' υπέρ τύμβου πολιάκινα, καὶ τὰ συνήθη
 τύμπων ἐπὶ σήλη ρήσσετ' Αλεξιμένης,
 καὶ περιδιησαθε μακρῆς ἀνελέγυμαῖα χαίτης
 Στρυμονίνη ἄφετοι Θυάδες Αμφίστολιν,
 η, γλυκερὸς πνεύσατος ἐφ' ὑμετέροισιν αἰδάσθαις,
 πολλάκι πρὸς μαλακὰς τῷσδε ἔχόρευσε νόμις.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ

I.

Mήποτε γατροβαρῇ πρὸς σὸν λέχος αὐτισθόσωπον
 παιδογόνῳ κλίνῃς Κύπριδι τερπόμενος,
 μεσσόθι γάρ μέγα κυρια, καὶ τὸν ὄλιγος πόνος ἔσαι,
 τῆς μὲν ἐρεσομένης, σὺ δὲ σαλευομένη.
 ἀλλὰ πάλιν σρέψας ροδοειδέι τέρπατο πυγῇ,
 τὴν ἄλοχον νομίσας αἴρενότανδα Κύπριη.

II.

Dωρίδα τὴν ροδόπανυγον ὑπερέρ λεχέων διατείνεις
 ἀνθεστιν ἐν χλωροῖς ἀθανατος γέγονα.
 Η γάρ ὑπερφυέσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσὶν,
 ἥπνεις ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δολιχον,
 ὅμμασι τωθρὰ βλέπασσα· τὰ δὲ, ηύτε πνεύματι φύλλα,
 ἀμφισταλευομένης, ἐτρεμε πορφύρεα,
 μέχρις αἰτεστείδη λευκὸν μένος αἱρεφτέροισι,
 καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεστι.

III.

Eκμαίνει χείλη με ρόδόχροα, ποικιλόμυθα,
 ψυχοτακῆ, σόμαλος νεκταρέω πρόσθυρα,
 καὶ γλῦναι λασίησιν ὑπὸ ὄφρυσιν αἰράτησσαι,
 σωλάγχυνων ἡμελέρων δίκηνα καὶ παγίδες,
 καὶ μαρῷ γλαγόσνιες, ἐύζυγες, ἴμερόσνιες,
 εὐφυέες, πάσης τερπνότεραι κάλυκος.
 ἀλλὰ τί μηνύω κυρσὶν ὄσέα; μάρτυρές εἰσι;
 τῆς αἴνυροσομίης οἱ Μίδεω κάλαμοι.

ΤΥΜΝΕΩ.

I.

Μίκος ὁ Πελλανῖος Εὐαλίς Βασιλὺς αὐλὸν
τόνδι ἐς Αθαναίας ἐκρέμαστι Ιλιάδος,
Τυρσηὸν μελέδαμα, διὰ πόκα πόλλ' ἐβόσσεν
ἀνὴρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμις.

II.

Ορεον ὡς Χάριστην μεμελημένον, ὡς παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν Φθόγυον ισωσάμενον,
ηρωτάδης Φίλε λάρε· σὰ δὲ γένεσ, καὶ τὸ σὸν ηδὺ^ν
πνεῦμα σιωπηραῖς νυκτὸς ἔχεστιν ὄδοι.

III.

Εἰς ἀγαλμα Προπτεύ.

Πάντα πρητείδω, καὶν ἢ Κρόνος· ως διακοίνω
χρένα Φῶρ· γάτω ταῦτα παρὰ πρασίαις.
ἔτερετε μητὸς λαχάνων ἐνεκεν τάσθε καὶ κολοκυνθῶν,
Φῆσε τις, με λέγειν. ἔτερετεν· ἀλλὰ λέγω.

IV.

Τὸν παραβάνθια νόμιμος Δαμάτριον ἔχεινε μάτηρ
αἱ λακεδαιμονία τὸν λακεδαιμόνιον.
Θήκειον δὲ ἐν προβολᾷ Θεμένα ξύφος, εἴσετεν, ὄδοντα
ἔξιν ἔτι βουκόλος· οἵσα λάκαινα γυνά·

I i 2

Ἐπρε πακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἐπρε ποῦ Λιδαν;
ἐρρέ· τὸν ό Σωάρτας αἴξιν, ό σ' ἔτεκον.

V.

Mή σοι τῦτο, φιλανὴ, λίγην ἐστικῆριον ἔσω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
αλλά σ' Ελευθέρους ὅδί ἔχει τάφος. ἔσι γαρ ίση
πάντοθεν εἰς Λιόνην ἐρχομένοισιν ὁδός.

VI.

Eύηθη Τρύτωνος ἐστ' όκη ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν. ό γαρ ἀν ὁδί ὥλετο δαμονίη
ἀρτιόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν Βρέφος Αἰδη
σὺν κείη· δεκάτην δέ όκη υπερῆρεν ἔω.

ARGENTORATI,
 T Y P I S
 IOANNIS HENRICI
 HEITZ,
 ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

Die 1 Augusti MDCCCLXXII.